

شەرحی اللؤلؤ والمرجان

فیماتفق علیہ الشیخان

البخاری ومسلم

وضعه

محمد فواد عبد الباقي

به پیئووسی

نوری فارس حەمەخان

سەرپەرشتی چاپ

محمود أحمد محمد

(به رگی سینه م)

مەنتەدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابهزاندهی جوهرهها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

شہرحی اللؤلؤ والمرجان

فیما اتفق علیہ الشیخان

البخاری ومسلم

وضعه

محمد فواد عبدالباقی

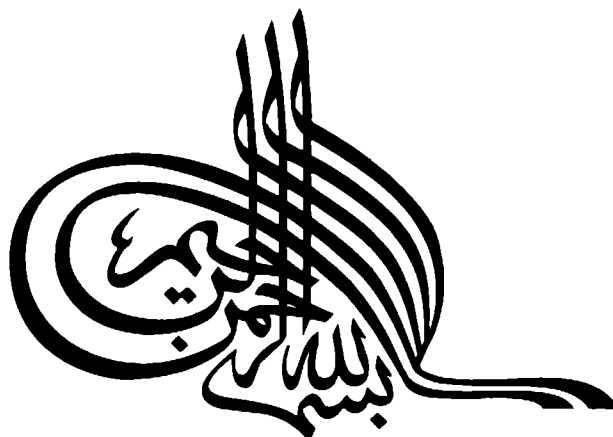
بهینووسی

نوری فارس حمہ خان

سہرپہ رشتی چاپ

محمود احمد محمد

﴿ بهرگی سییہم ﴾

*****

📖 ناوی کتیب: شهرجی اللؤلؤ والمرجان فیما اتفق علیه الشیخان البخاری
ومسلم.

📖 نووسینی: ماموستا نوری فارس حەمە خان

📖 تیراژ: ۱۰۰۰ دان

📖 ژمارەى سپاردن: لە بەرئۆیه رایەتی گشتی کتیبخانەکان ژمارەى
سپاردن (۱۲۷۸) ی سالی (۲۰۱۵ز) ی پێدراوه.

📖 کۆمپیوتەر و دیزاین: (سامان محمد امین)

📖 لەسەر ئەرکی کتیبخانەى ئارام لە سلیمانی چاپکراوه، مافی
چاپکردنەوى بۆ کتیبخانەى ناوبراوه.

۱۵- کتاب الحج

نامه‌ی حج

(۱) باب: ما یباح للمحرم بحج أو عمرة، وما لا یباح، وبيان تحريم الطيب عليه
كهسئ له نیحرامی حج، یا عه مره‌دا بی، چی بو دروسته‌و چی بو دروست
نییه، بوئی خوئش بو نیحرامدار دروست نییه

۷۳۱- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تَلْبَسُوا الْقُمُصَ، وَلَا الْعِمَامَةَ، وَلَا السَّرَاوِيلَ، وَلَا الْبُرَانِسَ، وَلَا الْخِفَافَ، إِلَّا أَحَدًا لَا يَجِدُ النَّعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسِ الْخُفَيْنِ، وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ الزَّعْفَرَانُ وَلَا الْوَرُسُ ». {الحديث: ۲۷۸۳ = ۲۷۶۷. ف.م. تجرید/۲، رقم: ۱۰۸ = ۳۶۶، ۱۵۴۲، ۱۸۴۲، ۵۷۹۴. بخاری. حج: ۱۵۴۲، ۵۸۰۳. أبو داود. حج: ۱۸۲۴. نسائی. حج: ۲۶۷۳. ابن ماجه. حج: ۲۹۲۹ تحفة الأشراف: ۸۳۲۵: (۳۱)}

نیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیاوئی گوتی: نهی
پیغه‌مبه‌ری خودا! به‌رگی نیحرام چییه بو كهسئ له نیحرامدا بی؟ فهرمووی:
کراس و می‌زمو و دمرپی و کلاوو خوف له‌به‌رنه‌کا، نه‌گهر كهسئ جووتی سوئی
دمست نه‌که‌وت نه‌وا با جووتی خوف، له‌خوار قاپه‌ره قه‌له‌وه بپریت‌ه‌وه، نه‌وجا
له‌پییان بکا، وه هه‌ربه‌رگی زمعه‌فران و ومرسی پیومبی له‌به‌ری مه‌که‌ن. {تاج/۲،
زنجیره: ۸۳، ژماره: ۱۵۰۰.}

(۳۱) تجرید/۲، ذمارة: ۱۰۸ = ۳۶۶، مختصر صحيح البخاری المسنئ ب (التجرید الصریح)

مختصر صحيح مسلم/۲، ذمارة: ۶۷۸ = ۲۷۸۳ شیخا.

٧٣٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَخْطُبُ يَقُولُ: « السَّرَّائِلُ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْإِزَارَ، وَالْخُفَّانِ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ ». يَغْنَى الْمُحْرِمُ. {الحديث: ٢٧٨٦ = ٢٧٧٠ ف.م. بخارى. حج: ١٥٤٢} : (٧٣٢)

ثيبنو عه بباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: لهروژی عهرمهدها، لهرکیوی عهرمهه، له چهجی مالآواپییدا، پیغه مبهه (دروودی خودای لهرهه بی) وتاریکی دا، تیادا فهرمووی: (کهسی له نیجرامدا بی و پهشته مال (إزار = بهرکوش)ی، دمست نه کهوی که بیپیچی بهلای خوارووی لهرشیه وه، با دهرپی له پی بکا، وه ههرودها نه کهه سؤل (نهعل)ی دمست نه کهوت، با جووتی پیلاو له پی بکا).

٧٣٣- عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَرِنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يُرْحَى إِلَيْهِ، قَالَ: فَبَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْجَعْرَانَةِ، وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ تَرَى فِي رَجُلٍ أَحْرَمٍ بِعُمْرَةٍ، وَهُوَ مُتَضَمِّحٌ بِطَيْبٍ؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاعَةً، فَجَاءَهُ الْوَحْيُ، فَأَشَارَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى يَعْلَى، فَجَاءَ يَعْلَى وَعَلَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَوْبٌ قَدْ أَظْلَلْ بِهِ، فَأَدْخَلَ رَأْسَهُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَمَّرُ الْوَجْهِ، وَهُوَ يَغْطِ، ثُمَّ سُرِّي عَنْهُ، فَقَالَ: (أَيْنَ الَّذِي سَأَلَ عَنِ الْعُمْرَةِ). فَأَتَى بِرَجُلٍ، فَقَالَ: (اغْسِلِ الطَّيْبَ الَّذِي بِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَانْزِعْ عَنْكَ الْجُبَّةَ، وَاصْنَعْ فِي

(٧٣٢) بخارى. حج: ١٥٤٢، مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٦٧٩ - ٢٧٨٦، ترفيم مسلم/ خليل

عُمَرَتِكَ كَمَا تَصْنَعُ فِي حَاجَتِكَ). (الحديث ١٥٣٦ - أطرافه في: ١٧٨٩، ١٨٤٧، ٤٣٢٩، ٤٩٨٥): (٧٣٣)

يەعلاى كۆپى ئومەيىيە (رمزى خاۋى لى بى) بەئىمامى عومەرى فەرموو:
لەكاتى ھاتنى وەھى بۇ پىغەمبەر، پىغەمبەرم نىشان بەدە، پىغەمبەر -دروودى
خاۋى لەسەر بى- لەجىعرانە بوو، كە يەككىكە لەجىگەى دابەستىنى ئىحرام،
دەكەوئىتە خاكى حىللەو، لەنىۋانى طائىف و مەككەدايە، لەمەككەو، نىزىكتەر،
لەوئى لە جىعرانە، كاتى پىغەمبەر -دروودى خاۋى لەسەر بى- لەناو كۆمەلئى، لە
ھاۋرپىيانىدا بوو، پىاۋئى رېش و قزى خۆى لەبۆنى خۇشا زەرد كەردبوو، وە
جەبەيەكى لەبەردا بوو، ھاتە خەزمەتى پىغەمبەر -دروودى خاۋى لەسەر بى-
عەرزى كەرد: ئەى رەۋانەكراۋى خودا ئىحرامى عەمەرم دابەستوو، بەم
شېۋەيەشم كە دەمبىيى ؟ پىغەمبەر -دروودى خاۋى لەسەر بى- تاۋىك بى-دەنگ
بوو، ئەۋجا سەروش (ۋەھى) بۆھات، عومەرىش -دروودى خاۋى لەسەر بى-
ئامازەى بۇ يەعلا كەرد، جا يەعلا ھات، رۋانى پۇشاكى ۋەك چەترو پەردە دراۋە
بە پىغەمبەرا، يەعلا دەفەرمۇئى: سەرم كەرد بەئزىر ئەۋ پەردەيەدا، تەماشام كەرد:
ۋا پىغەمبەر -دروودى خاۋى لەسەر بى- لەبەر قورسى بارى ھاتنى سەرووشى،
رۋوى سوور سوور ھەلگەراۋە ۋەك خەۋتۋوى ھەناسە سۋاربوو، پەرخە پەرخى
دئى. پاشان بەرمبەرە فەرامۇشى بۆ ھاتو ئەۋ ھالەتە بەرى داۋ بارى لەشى
سووك بوو، ۋەھاتەۋە سەربارى ئاسايى، ئەۋجا فەرموۋى: (ئەۋەى كە لەبارەى
عەمەروە پەرسىيەرى ھەبوو كۈا لەكۆئىيە؟) جا پىاۋەكەيان ھىنا بۇ خەزمەتى،
فەرموۋى: (سئ جار ئەم بۆنە خۇشە بشۆرە كە داۋتە لەخۆت، ۋە جەبەكەشت

(٧٣٣) تجريد/٢، ژمارە: ٧٣٨ = ١٥٣٦، البخارى. مسلم: ١٨٠ - مختصر صحيح مسلم/٤، ژمارە:

له بهرت داکه نه، عه مریش له م لایه نانه وه وهک حج وایه، له بهرئ وه له
حه جه که تا چی ده که ی له عه مره که شتا هه مان شت بکه).

روونکردنه وه:

بروانه: تاج/۱۶۲/۲-ز-۸۳.

نهم داستان ه ئه وگاته روویدا وه، که پیغه مبه ر-دروودی خوای له سه ر بی-
له غه زای حونه ی ن گه پراوته وه، له سالی هه شتی کوچی دا بوو. نهم جوړه به ه رانه
له م فهرموودمیه و مردمگیرین:

۱- موفتی له وه لامدانه وه دا په له نه کا، هه تا زانستی ته واو له باره ی
پر سیار که وه مسوگر نه کا وه لام نه داته وه.

۲- که هه ندی شت له عه مره وه له حه جا یه ک بریار یان هه یه.

۳- هه ندی حوکم هه یه، به وه حی جه سپا وه، که نه وه وه حی ه غه یری
قورئانه، که واته مهرج نییه هه موو وه حی قورئانی ده وره وه کراوبی.

(۲) باب: مواقیت الحج والعمرة

باسی نیشانه ی کاتو واده و شوینی دابه ستنی نیجرامی هه چ و عه مره

۷۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: رَقَّتْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ وَأَهْلَ الشَّامِ الْجُحْفَةَ، وَأَهْلَ نَجْدٍ: قَرْنَ الْمَنَازِلِ، وَأَهْلَ الْيَمَنِ: يَلْمَلَمَ، قَالَ: «فَهُنَّ لَهُنَّ وَلِمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ فَمِنْ أَهْلِهِ، وَكَذَا فَكَذَلِكَ حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ يُهْلُونَ مِنْهَا».

{الحديث: ۲۷۹۵ = ۲۷۷۹ فم. تجرید/۲/۱۶۰، رقم: ۷۳۳ = ۱۵۲۴، ۱۵۲۶،

۱۵۲۹، ۱۵۳۰، ۱۸۴۵. أبو دارد. حج: ۱۷۳۸. نسائی. حج: ۲۶۵۷ تحفة الأشراف:
 {۵۷۳۸} : (۷۳۲)

ثیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی
 خودای له‌سهر بئی) زولجوله‌یفه، که ئیستا ناوداره به بیرى عه‌لی، ئەو شوینەى
 دیاری کردوووه بۆ جیگه‌ی ئیحرام دابه‌ستنی خه‌لکی مه‌دینه، وه بۆ خه‌لکی
 شامیش جوحفه، وه بۆ خه‌لکی نه‌جدیش قهرنوله‌نازلی، وه بۆ خه‌لکی
 یه‌مه‌نیش یه‌له‌مله‌م، وه فهرمووی: (ئهم شوینانه جیگه‌ی ئیحرام دابه‌ستنن بۆ
 ئەو که‌سانه‌ی که دین بۆ حه‌ج و عه‌مره، له خه‌لکی ئهم ولاتانه و له خه‌لکی ئەو
 ولاتانه‌ی تریش که به‌سهر ئهم شوینانه‌دا دین بۆ حه‌ج و عه‌مره، وه که‌سێ له‌م
 شوینانه‌ی که ناومان هینان نزیکتر بوو، ئەوه جیگه‌ی ئیحرام دابه‌ستنی له‌و
 شوینانه‌وه‌یه که خه‌لکی ئەوه‌یه و له‌و شوینانه‌وه‌یه که لییه‌وه دمکه‌وێته رێ! ئیتر
 هه‌روا به‌م پێ و دانه، هه‌تا نزیکتر بئی جیگه‌ی ئیحرام دابه‌ستنه‌که‌شی نزیکتره،
 ته‌نانه‌ت خه‌لکی مه‌که‌که، له‌ناو مه‌که‌که‌وه ئیحرام داده‌به‌ستن). {تاج/۲، زنجیره:
 ۸۲، ژماره: ۱۴۹۶}.

۷۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَأَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ، وَأَهْلُ
 نَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَبَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ
 « وَيَهْلُ أَهْلُ الْيَمَنِ مِنْ يَلَمْلَمَ »: (۷۳۵)

واتاو مه‌به‌ست لیی له‌ژماره (۷۳۴) دا رابورد.

(۷۳۲) تجرید/۲، ژماره: ۷۳۲ - ۱۵۲۴، بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۶۵۱ = ۲۷۹۵ شیخا.

(۷۳۵) بخاری. حج: ۱۵۲۵، مسلم: ۲۷۹۷ شیخا.

(۳) باب: التلبیة وصفتها ووقتها

کاتی تهلبییه کردن و چوینیتی تهلبییه

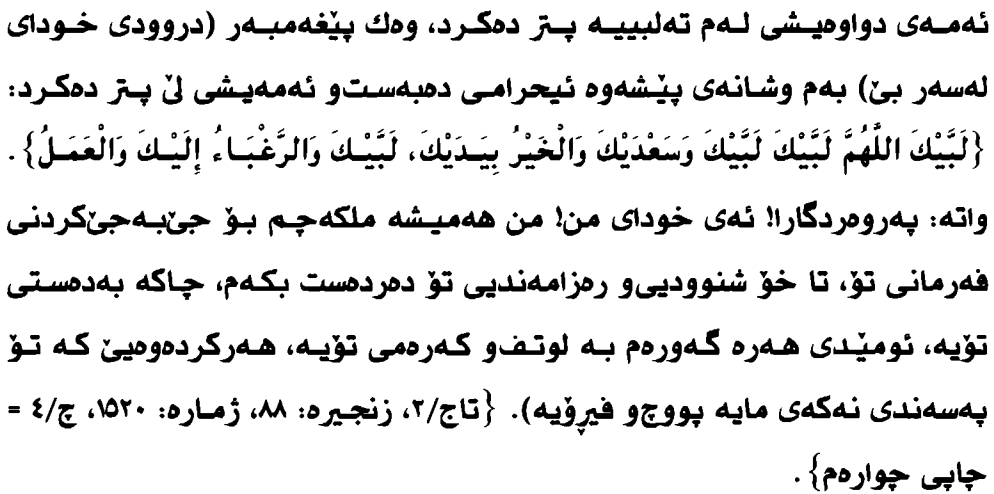
۷۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ رَأْسُهُ قَائِمَةً عِنْدَ مَسْجِدٍ ذِي الْحُلَيْفَةِ أَهْلًا فَقَالَ: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ». قَالُوا: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَقُولُ: هَذِهِ تَلْبِيَةُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). قَالَ: قَالَ نَافِعٌ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ، يَزِيدُ مَعَ هَذَا: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ. {الحديث: ۲۸۰۳ = ۲۷۸۷ فم. تجرید/۲، ژماره: ۷۴۴ = ۱۵۴۹ فتح الباری: (۳۱)}

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بئی) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئی) جاران که و لاخه که ی سهری دهخسته سهرکیوی بهیدا، له لای مرگه و ته که ی زولحو له یفه راده و مستا، نه نجا ئیجرامی دادمه به ست، واته: نییه تی چوونه ناو چه جی دههینا به گوتنی ئهم گوته یه، دمیغه رموو: {لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ} واته:

پهرومردگارا! هه میسه که مهری به ندمگیم به ستوه بو جی به جی کردنی فهرمانی تو، تو بئی چوون و بئی هاوولی، سوپاس و ستایش ههر بو تو یه، وه به خشش و نازو به ههره و نیعمهت و دارایی و پاشایی و خاومنی، ههر له خۆت دی و ههر له خۆت جوانه، بئی چوونی و بئی هاوولی تو ناشکرا و نمایانه).

دمه فهرموون: جاران عه بدوللای کوری عومەر دمیغه رموو: ئهمه شیوه ی تهلبییه کردنی پێغه مبهەر خۆی بوو. فهرمووی: نافع فهرمووی: عه بدوللا

فرمانکردن به خالکی مه دینه، که له لای مزگه و ته که ی زول حوله یفه نجرام دابه ستن

سالی کورپی عہدوٹلائی کورپی عومہر (رمزای خودایان لی بی) فہرموو:
بیستم لہباوکم دمیفہرموو: ئەم بەیدیایە کە ئیوە بەدرۆ دەلێن پێغەمبەر
(دروودی خودای لہسەر بی) لەوێ ئیجرامی دابەست، شتی وانییە، چونکە بەبی

مسلم/۲، ژماره: ۶۵۸ = ۲۸۰۹ شیخا.

گومان که پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) له لای مزگه وته که ی زولحوله یفه دا ئیحرامی دابه ست و بهرگی ئیحرامی پوشی).

(۵) باب: الإهلال من حيث تنبعت الراحلة

کاتی ئیحرام دابه ستن نهو کاته به که ولاخه که ی ریک هه لده ستیته سهر بی

۷۳۸- عَنْ عُبَيْدِ بْنِ جُرَيْجٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَأَيْتَكَ تَصْنَعُ أَرْبَعًا لَمْ أَرِ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِكَ يَصْنَعُهَا. قَالَ: مَا هُنَّ يَا ابْنَ جُرَيْجٍ؟ قَالَ: رَأَيْتَكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِيَيْنِ. وَرَأَيْتَكَ تَلْبَسُ النَّعَالَ السَّبْتِيَّةَ، وَرَأَيْتَكَ تَصْبِغُ بِالصُّفْرِ، وَرَأَيْتَكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْهَلَالَ، وَلَمْ تَهْلِلْ أَنْتَ حَتَّى يَكُونَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: أَمَّا الْأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِيَيْنِ، وَأَمَّا النَّعَالُ السَّبْتِيَّةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَلْبَسُ النَّعَالَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ، وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا، فَأَنَا أَحَبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا. وَأَمَّا الصُّفْرُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَصْبِغُ بِهَا فَأَنَا أَحَبُّ أَنْ أَصْبِغَ بِهَا، وَأَمَّا الْإِهْلَالُ، فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَهْلُلُ حَتَّى تَنْبَعِثَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. {الحديث: ۲۸۱۰ = ۲۷۹۴ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۱۲۸ = ۱۶۶، ۱۵۱۴، ۱۵۵۲، ۱۶۰۹، ۲۸۶۵، ۵۸۵۱. أبو داود. حج: ۱۷۷۲. نسائي. طهارة: ۱۱۷} : (۷۳۸)

عوبه یدی کوری جورمیج، به عهبدوللای کوری عومهری فهرموو: نهی باوکی عهبدوره حمان! دهبینم که تو چوارشت ده که ی نابینم که زورینه ی هاوه لانی پیغمبر، له برادرانی تو، که نهو چوار شته بکهن، هو ی نه مه چییه؟ فهرموو: نهی کوری جورمیج! مه به ستت کام چوار شته یه؟ عهرزیم

کرد: دمتبىنم له کاتى ته وافى کابه دا، له چوار گۆشه کهى کابه، ته نيا نهو دوو گۆشه يه دمست پياده ينى و ماچيان ده کهى که ناودارن به دوو گۆشه يه مانپه کان، که برى تين له گۆشه ي حه جهرولنه سوهدو گۆشه ي يه مانى، دوو گۆشه کهى تر که پىيان ده گوترى: دوو گۆشه شامپه کان نه ماچيان ده که يت و نه دمستيان پيادا ده ينى، دمىشت بىنم سؤلى سه بتيش له پى ده کهى، که به سؤلى چهرمى خۆشه کراوى بى کولک و موو ده گوترى، هه روا دمىشت بىنم که مووى خۆت و پۆشاکى خۆت به رىنگى زمره رىنگ ده کهى، مهربومىش له مه کهه، که مانگى نوپى قوربانپان دى، ئىتر ئىحرامى حه ج يا عه مره دادمه بستن و به رگى ئىحرام له به رده کهن، که چى تو کاتى له مه کهه دمبى، هه تا رۆزى هه شته مى مانگى قوربان، که ناوداره به رۆزى ته رويه، ئىحرام دانابه ستى و، که رۆزى ته رويه هات نه و جا ئىحرام دادمه بستى، جا عه بدوللاى کورپى عومره فهرمووى: دمبا بۆت روون بکه مه وه که بۆ وا ده کهم: من بۆيه به س دمست ده ينىم به دوو گۆشه يه مانپه کانى کابه داو ته نيا نهو دوو گۆشه يه ماچ ده کهم، چونکه نه مدپوه که پىغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بى) بىجگه له م دوو گۆشه يه گۆشه کانى ترى کابه ماچ بکا، يا دمستيان پيادا به ينى، وه پىغه مبه رىشم به چاوى خۆم دپوه که سؤلى سه بتى له پى ده کرد وه دمستنو پىزى پىيه وه ده گرت، بۆيه منيش هه زده کهم که نهو جوړه سؤله له پى بکه م، چونکه بتپه رسته کان زۆرتر سؤلى چهرمى خاوپان له پى ده کرد، به کاره ينانى رىنگى زمره دىش له به رنه وميه، که من خۆم دپومه که پىغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بى) رىنگى زمره دى به کار ده ينىنا، له به رنه وه منيش هه زده کهم نهو رىنگه به کار به ينىم و له ومدا پىغه مبه ر بکه م به سه ر مه شق بۆ خۆم، مه سه له ي ئىحرام دابه ستنىش نه وه ي من دپومه، نه مه يه: پىغه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بى) کاتى

ئىجرامى دادىبەست، كەولاخەكەى لەژىرىدا ھەلەستايە سەرىپى و بەرھەو مىنا دەكەوتە رى، بۆيە منىش وادەكەم و لەو كاتەدا ئىجرام دادىبەستەم و ھەج لەخۆم ھەرز دەكەم و ئىتر دەست دەكەم بە لەبەيكە كردن!).

(۷) باب: الطيب للمحرم عند الإحرام

كاتى حاجى يان ەمەركار ئىجرام دادەبەستى سوننەتە لەوكاتەدا خۆى بۆنخۆش بكات

۷۳۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: طَيَّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَيْ لِحْرَمِهِ حِينَ أَحْرَمَ، وَلِحْلِهِ حِينَ أَحَلَّ، قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ. {الحديث: ۲۸۱۸ = ۲۸۰۲ ف.م. تجريد ۲/ ۱۶۴، رقم: ۷۳۹ = ۱۵۳۹، ۱۷۵۴، ۵۹۲۲، ۵۹۲۸، ۵۹۳۰. أبو داود. مناسك: ۱۷۴۵. نسائي. حج: ۲۶۸۴. تحفة الأشراف: ۱۷۵۱۸} : (۳۹)

عائىشەى ھاوسەرە پىغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پىغەمبەر و رمزاى خودا لە ھاوسەرە پاکیزەکانى) ھەرمووی: بۆخۆم بۆنى خۆشم دەدا لە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەكاتى ئىجرام بەستندا، بەلام لەپیش ئەوودا كە ئىجرام ببەستى و بەرگى ئىجرام لەبەر بکا، وە ھەروەھا بۆ ئىجرام شکاندنیش، لەپاش رەجمى شەیتان و سەرتاشین، لەپیش ئەوودا، كە تەوافى بەیت بکا، بۆنى خۆشم لە پىغەمبەر دەدا). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۸۷، ژمارە: ۱۵۱۵}.

۷۴۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَتْ أَنْظُرُ إِلَى رَيْصِ الْمِسْكِ فِي مَفْرَقِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ مُحْرِمٌ. {الحديث: ۲۸۲۴ = ۲۸۰۸ ف.م.

(۳۹) تجريد ۲، ژمارە: ۷۳۹ = ۱۵۳۹، مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۶۵۲ = ۲۸۱۸ ترفيم شيحا

تجريد/۱/۲۰۳، رقم: ۱۸۹ = ۲۷۱، ۱۵۳۸، ۵۹۱۸، ۵۹۲۳. نسانی. مناسك:
 ۲۶۹۴، أبو داود. مناسك: ۱۷۴۶ { (۷۰)

عائشه (رمزای خودای لی بنی) فهرمووی: ئیستاش ههر له بهر چاومه که
 چۆن شوینی جیاگردنه وهی مووی سهری پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بنی)
 که له ناوهرپاستا مووه کهی سهری ده کرد به دوو به شه وه، بریسکهی میسکه کهی
 بیوه بوو، که له پیشی ئیحرام به ستندا لیی دابوو. { تاج/۲، زنجیره: ۸۷، ژماره:
 ۱۵۱۵ }.

۷۴۱- حدیث عائشه عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُثَنِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ
 فَذَكَرْتُ لَهَا قَوْلَ ابْنِ عُمَرَ مَا أَحَبُّ أَنْ أَصْبَحَ مُحْرِمًا أَنْضَخُ طِيًّا . فَقَالَتْ عَائِشَةُ أَنَا
 طَيِّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ثُمَّ طَافَ فِي نِسَائِهِ ثُمَّ أَصْبَحَ مُحْرِمًا: (۷۱)
 موحه ممه دی کوری مونته شیر (رهحه تهی خودای لی بنی) فهرمووی: نهو
 گوتهی ئیبنو عومه ر گیرایه وه بو عائشه، که ده فهرمووی: چه زناکه م له وکاته دا
 که ئیحرام داده بهستم بوئی خوشم لی هه لسن.

عائشه (رمزای خوای لی بنی) فهرمووی: بوخۆم بوئی خوشم دمه له
 پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بنی) له کاتی ئیحرام به ستن دا، به لام له پیش
 نه و مه که ئیحرام به ستی، جا ههر له وشه و مه ده چوووه لای ژنه کانیو، بو
 به یانیش هیشتا بوئی گولاوه که دهمار دهمار دهرۆیی که ئیحرامی داده به ست
 (ت/۲/۱۶۷/۲ ز- ۸۷ ژ- ۱۵۱۵).

(۷۰) تجريد/۱، ژماره: ۱۸۹ = ۲۷۱، مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۶۵۴ = ۲۸۲۴.

(۷۱) تجريد/۱، ژماره: ۱۸۷ = ۲۶۷ بخاری. مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا: ۲۸۲۴.

(۸) باب: تحریم الصيد للمحرم
راوکردن بۆ نیحرامدار نادروسته

۷۴۲- عَنِ الصَّغْبِ بْنِ جَثَامَةَ اللَّيْثِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّهُ أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) حِمَارًا وَحْشِيًّا، وَهُوَ بِالْأَبْوَاءِ أَوْ يَوْدَانَ، فَرَدَّهُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم). قَالَ: فَلَمَّا أَنْ رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) مَا فِي وَجْهِهِ، قَالَ: «إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكَ إِلَّا أَنَّا حُرْمٌ». {الحديث: ۲۸۳۷ = ۲۸۲۱ فم. تجرید/ ۲، لایمړه: ۲۴۰، رقم: ۸۳۹ = ۱۸۲۵، ۲۵۷۳، ۲۵۹۶ فتح الباری. ترمذی. حج: ۸۴۹. نسائی. حج: ۲۸۱۸. تحفة الأشراف: ۴۹۴۰: (۷۴۲)}

عبدالوللای کوری عهیباس (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئی) له نیحرامدا بوو، صهعبی کوری جه نثامه (رمزای خودای لی بئی) که ره کیوییه کی سهربرپاوی بۆهینا، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئی) دایه وه به سهریداو و مری نه گرت لی، نه وکاته پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئی) له نه بواء بوو، که ناوی کیویکه، یا له ووددان بوو که ناوی شوینیکه وا له نزیکی جه حهفه وه، نه بواء له ووددان له جه حهفه وه نزیکتره، جا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئی) که سهیری کرد، صهعب نه م ورنه گرتنه یی ناخوش بوو، وه به م بۆنه یه وه رووی گرزبوو، دلی دایه وه و بۆزشی بۆ هینایه وه ووزرخواپی بۆ کردو پیی فهرموو: (له بهر نه وه دی که واین له نیحرامدا بۆیه نه م نیچیرمت لی و مرناگرین، دما لیمان و مرده گرتی).

روونکردنه وه:

صهعبی کورې جه ثامه (رمزای خودای لی بئ) له وهددان نیشته جی بوو، کهوا له ولاتی حیجاز، که لهم فهرموودمیه دا ناوبراوه، دایکی ناوی فاخیتهی خوشکی ئه بو سوفیانی کورې حهریه، له (فتح الملهم) دا دهفه رموی: دایکی ناوی زمینه بی کچی حهری کورې ئومه ییه، له کاتی موئاخاتا، که پیغه مبه ر بهیمانی برایه تی بهست له نیوانی موسولماناندا، دوو دوو کردنی به برای یه کتری، بهیمانی برایه تی بهست له نیوانی صهعب و عهوفی کورې مالیکدا، ناماده ی نازادکردنی ولاتی نیسته خر بووه، ده لئین: له پاش نازادکردنی نیسته خر، جارچی جارهدا: کهوا جه جال هه لساوه! که ده گهن به صهعب (رمزای خودای لی بئ) دهفه رموی: (شتی وا نییه، چونکه به گوئی خوّم له زاری پیروزی پیغه مبه رم بیستووه ده فیه رموو: جه جال هه لئاسی هه تا خه لک باسی پشت گوئی ده خهن). صهعب چه ند فهرموودمیه کی تهن دروستی گیراوه ته وه، له بوخاریدا سی فهرمووده ی هه یه، راستر ئه وده که له ناخرو ئوخری جینشینی نیمامی عومهردا مردووه، (رمزاو رحمه تی خودا له هه موو هاوه له به ریزو نازداره کانی پیغه مبه ر بئ).

۷۴۳- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقَاحَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى ثَلَاثِ ح. وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ كَيْسَانَ عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقَاحَةِ، وَمِنَّا الْمُحْرِمُ، وَمِنَّا غَيْرُ الْمُحْرِمِ، فَرَأَيْتُ أَصْحَابِي يَتَرَاءَوْنَ شَيْئًا فَتَطَرْتُ، فَإِذَا حِمَارٌ وَخَشٍ - يَعْنِي وَقَعَ سَوْطُهُ - فَقَالُوا لَا تُعِينُكَ عَلَيْهِ بَشْيٌ، إِنَّا مُحْرِمُونَ. فَتَنَاولْتُهُ فَأَخَذْتُهُ، ثُمَّ أَتَيْتُ الْحِمَارَ مِنْ وَرَاءِ أَكْمَةِ، فَعَقَرْتُهُ،

فَأْتَيْتُ بِهِ أَصْحَابِي ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ كُلُّوا . وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا تَأْكُلُوا . فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ -
صلى الله عليه وسلم - وَهُوَ أَمَامَنَا ، فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ « كُلُّوهُ حَلَالٌ »: (٢٤٢)

ثمّ دهمى ژماره (٨٣٨)ى ته جريدى بوخارييه دميكهين به
روونكر دنه وهو رافه بو ثم گيرانه وهى نيره:

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ قَالَ انْطَلَقْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ
الْحُدَيْبِيَّةِ فَأَحْرَمَ أَصْحَابُهُ، وَلَمْ أَحْرِمِ، فَأَلْبَسْنَا بَعْدَ وَغَيْقَةٍ فَتَوَجَّهْنَا نَحْوَهُمْ، فَبَصُرَ
أَصْحَابِي بِحِمَارٍ وَخَشِيَ، فَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يَضْحَكُ إِلَى بَعْضٍ، فَتَنَظَّرْتُ فَرَأَيْتُهُ فَحَمَلْتُ
عَلَيْهِ الْفَرَسَ، فَطَعَنْتُهُ، فَأَلْبَسْتُهُ، فَاسْتَعْنَتْهُمْ، فَأَبَوْا أَنْ يُعِينُونِي، فَأَكَلْنَا مِنْهُ، ثُمَّ لَحِقْتُ
بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَخَشِينَا أَنْ نُقْتَطَعَ، أَرْفَعُ فَرَسِي شَأْوًا، وَأَسِيرُ عَلَيْهِ
شَأْوًا، فَلَقِيتُ رَجُلًا مِنْ بَنِي غِفَارٍ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ فَقُلْتُ أَيْنَ تَرَكْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ تَرَكْنَاهُ بِتَعْنٍ وَهُوَ قَائِلُ السَّقْيَا. فَلَحِقْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى أَتَيْتُهُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَصْحَابَكَ أُرْسَلُوا يَقْرَءُونَ عَلَيْكَ
السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ، وَإِنَّهُمْ قَدْ خَشَوْا أَنْ يَقْتَطِعَهُمُ الْعَدُوُّ دُونَكَ، فَأَنْظَرُهُمْ،
فَفَعَلْتُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا اصْطَدْنَا حِمَارًا وَخَشِيَ، وَإِنَّ عِنْدَنَا فَاضِلَةً. فَقَالَ رَسُولُ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ « كُلُّوا ». وَهُمْ مُخْرِمُونَ. (الحديث: ١٨٢٢،
وأطرافه ١٨٢١، ١٨٢٣، ١٨٢٤، ٢٥٧٠، ٨٥٤، ٢٩١٤، ٤١٤٩، ٥٤٠٦، ٥٤٠٧، ٥٤٩٠، ٥٤٩١، ٥٤٩٢).

وَعَنْهُ فِي الرِّوَايَةِ: قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقَاحَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ
عَلَى ثَلَاثٍ، وَمِنَّا الْمُخْرِمُ، وَمِنَّا غَيْرُ الْمُخْرِمِ. (الحديث ١٨٢٣).

وَعَنْهُ فِي الرِّوَايَةِ: فَقَالَ: فَلَمَّا أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: «أَمِنْكُمْ أَحَدٌ أَمْرُهُ أَنْ يَحْمِلَ عَلَيْهَا أَوْ أَشَارَ إِلَيْهَا». قَالُوا: لَا، قَالَ: فَكُلُّوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا. (الحديث ۱۸۲۴).

ئەبو قەتادە (پەزای خوای لى بى) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەردا (دروودی خوای لەسەر بى) لەمەدینەو دەورووبەرییەو بەرەو مەككە دەرچووین بۆ عەمرە، سالى رێكەوتى حودەیبییه، لەعوسفان هەوال گەشت بە پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بى) کە لەشکرێکی دوژمن والە غەیق، کەشیویکە و لەنیوانی مەككەو مەدینەدا، جا پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بى) دەستەپەکی نارد بۆ سۆراخی ئەو دوژمنە من لەو دەستەپەدا بووم، بەرەو ئەوان رویشتین، هاوړپکانه ئیجرامی عەمریان دابەست، من ئیجرام دانەبەست، جاکاتی گەڕاینەو بۆلای پێغەمبەر، هاوړپکانه کەرە کتوییەکیان بینی و لەناو خویانا دەستیانکرد بەپێکەنین، کەوا هەلیکی وایان بۆ هەلکەوتوو، بەلام لەبەر ئیجرام بەستنهکیان دەستەلاتی هیچیان نییه، منیش تەماشایم کردو بینیم و نەسپەکەمم لی تاوداو، رمیکم لى داو چەسپم کرد لەجیگەى خۆیدا، جا داوای یارمەتیم لەهاوړپکانه کرد کە لەگەڵما هەلبگرن، بەلام قاییل نەبوون، کەهیچ کۆمەکییهکم بکەن لەم لایەنەو، لەپاشان لەگۆشتەکەیمان خوارد، لەرێ کە گەڕاینەو بۆلای پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بى) مەترسی ئەوەمان هەبوو، کە دوژمن برمان بکەن و بنەبرمان بکەن.

جا سەرێ بەغارو سەرێ بەرەوت دەرۆشتین، تا لەنیووە شەوا گەشتین بەپیاوێ لەخێلێ نەوێ غیفار، من لیمپرسی لەکوێ پێغەمبەرت بەجێ هیشت؟ گوتی: لەتەهین بەجیم هیشت، کە ئاوێکە سێ میل لەگوندی سوقیاوێ دوورە،

پښغه مېهر که من به جېم هیشت دمیویست وچانی نیومړؤ له گوندی سوقیا بگری،
که گوندیکه وا له نیوانی مه ککه و مه دینه دا، له وی سهر خه وی بشکینئ.

نه بوقه تاده فهرمووی: جا من خؤم گه یانده لای پښغه مېهر و عهرزیم کرد
نه ی پښغه مېهری خودا! هاورپکانت که له گهل من دا بوون، عهرزی سلاوو
رهممت و بهرکه تی خودایان هه یه له خزمه تتا، وه مه ترسی نه و میان هه یه که
دوژمن بریان بکاو دوور له توؤ له سوپاکمت قه لاجویان بکا، که واته چاومروانیان
بکه هه تا دین نه ویش له وی چاومرواری کردن هه تا هاتن جا من عهرزیم کرد:
نه ی پښغه مېهری خودا! نیمه که ره کیوییه کمان راو کردووه، ومه هندئ
له گوشته که میمان له لاماوه، پښغه مېهریش (دروودی خوی له سهر بئ) به هاورپکانی
خوی که له ئیحرامیشدا بوون فهرموو: (لئی بخؤن، زیانی نییه بو
ئیحرامه که تان).

له گیرانه ومیه کی تر دا نه بوقه تاده فهرمووی: له قاحه، که شیویکه دهوری
میلئ له سوقیاوه دووره، له خزمه پښغه مېهر دا بووین، هه مان بوو له ئیحرام دا
بوو، ومه مان بوو بئ ئیحرام بوو، نه و جا ته وای فهرموو ده که ی گیرایه وه.

له گیرانه ومیه کی تری نه بوقه تاده فهرمووی: هاورپکانی کاتئ هاتنه
خزمه تی پښغه مېهر (دروودی خوی له سهر بئ) پرسپاری لی کردن: نایا کهستان
پئی گوت که بنیشیته سهری، یا کهس له نیوه نه و نیچیره ی پئ نیشان دا؟
گوتیان نه، فهرمووی: ده نه وه ی ماوه له گوشته که ی لئی بخؤن له کاتی وادا،
له بارودؤخی ناوادا، خواردنی گوشتی نیچیر زیانی نییه بو خاومنی ئیحرام.

رافه و شیکردنه وه:

مه بهستی سه رهکی لهه فهرمووده مه رونکردنه وهی بریاری راوکردن و

لهگۆشتی نیجیری راوگراو خواردنه بو که سی له نیجرامی جه ج یا عه مره دا بی.

۷۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ انْطَلَقَ أَبِي عَامَ الْحَدِيثِ فَأَحْرَمَ أَصْحَابُهُ ،

وَلَمْ يُحْرَمْ ، وَحَدَّثَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّ عَدُوًّا يَغْزُوهُ ، فَاَنْطَلَقَ النَّبِيُّ

- صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، فَبَيْنَمَا أَنَا مَعَ أَصْحَابِهِ يَضْحَكُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ ،

فَنَظَرْتُ فَإِذَا أَنَا بِحِمَارٍ وَحْشٍ ، فَحَمَلْتُ عَلَيْهِ ، فَطَعَنْتُهُ ، فَأَثْبَتُهُ ، وَاسْتَعْنْتُ بِهِمْ ، فَأَبَوْا

أَنْ يَعِينُونِي ، فَأَكَلْنَا مِنْ لَحْمِهِ ، وَخَشِينَا أَنْ نُقْتَطَعَ ، فَطَلَبْتُ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ - أَرْفَعُ فَرَسِي شَاوًا ، وَأَسِيرُ شَاوًا ، فَلَقِيتُ رَجُلًا مِنْ بَنِي غِفَارٍ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ

قُلْتُ أَيْنَ تَرَكْتَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ تَرَكْتُهُ بِتَعْنٍ ، وَهُوَ قَائِلُ السَّقِيَا

. فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَهْلَكَ يَقْرَءُونَ عَلَيْكَ السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ ، إِنَّهُمْ قَدْ خَشَوْا

أَنْ يُقْتَطِعُوا دُونَكَ ، فَانْتَظِرْهُمْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ حِمَارَ وَحْشٍ ، وَعِنْدِي مِنْهُ

فَاضِلَةٌ . فَقَالَ لِلْقَوْمِ « كُلُوا » وَهُمْ مُحْرِمُونَ: (۷۴۴)

مه بهست و واتاکه ی له زماره که ی پی شیه وه نووسرا.

۷۴۵- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) حَاجًّا ، وَخَرَجْنَا مَعَهُ ، قَالَ: فَصَرَفَ مِنْ أَصْحَابِهِ فِيهِمْ أَبُو قَتَادَةَ فَقَالَ: « خُذُوا

سَاحِلَ الْبَحْرِ حَتَّى تَلْقَوْنِي ، فَأَخَذُوا سَاحِلَ الْبَحْرِ ، فَلَمَّا انْصَرَفُوا قَبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْرَمُوا كُلَّهُمْ إِلَّا أَبَا قَتَادَةَ فَإِنَّهُ لَمْ يُحْرَمْ ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَسِيرُونَ إِذْ رَأَوْا

حُمُرَ وَحْشٍ ، فَحَمَلَ عَلَيْهَا أَبُو قَتَادَةَ ، فَعَقَرَ مِنْهَا اثْنًا ، فَتَزَلُّوا فَأَكَلُوا مِنْ لَحْمِهَا ، قَالَ:

فَقَالُوا: أَكَلْنَا لَحْمًا وَنَحْنُ مُحْرِمُونَ؟ قَالَ: فَحَمَلُوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِ الْإِثْنَيْنِ ، فَلَمَّا أَتَوْا

رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنََّّا كُنَّا أَحْرَمَنَا ، وَكَانَ أَبُو

قَتَادَةَ لَمْ يُحَرِّمْ، فَرَأَيْنَا حُمْرَ وَحْشٍ، فَحَمَلَ عَلَيْهَا أَبُو قَتَادَةَ، فَعَقَرَ مِنْهَا أَتَانًا، فَتَزَلْنَا
فَأَكَلْنَا مِنْ لَحْمِهَا، فَقُلْنَا: نَأْكُلُ لَحْمَ صَيْدٍ وَنَحْنُ مُحْرِمُونَ، فَحَمَلْنَا مَا بَقِيَ مِنْ
لَحْمِهَا، فَقَالَ: « هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ أَمَرَهُ أَوْ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ ؟ ». قَالَ: قَالُوا: لَا. قَالَ: «
فَكُلُوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا ». { الحديث: ٢٨٤٧ = ٢٨٣١ ف.م. تجريد / ٢، رقم: ٨٣٨ =
١٨٢٢، ١٨٢١، ١٨٢٣، ١٨٢٤، ٢٥٧٠، ٢٨٥٤، ٢٦١٤، ٤١٤٩، ٥٤٠٦، ٥٤٠٧، ٥٤٩٠ }^(٧٤٥)

ئەبو قەتادە (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: لە خزمەت پیغەمبەردا
(دروودی خوای لەسەر بئی) لە مەدینە و دەورووبەریەوه، بەرەو مەککە، لەکاتی
غەزای خودەیبییەدا، دەرچووین بە مەبەستی عەمرە، جا پیغەمبەر (دروودی
خوای لەسەر بئی) کۆمەڵیکی لە هاووەلانی خۆی جیاکەردەوه، کە ئەبو قەتادە
یەکی بوو لەو کۆمەڵەیە، فەرمووی پێیان: (ئێوه بەری دەریا بگرن هەتا
دەگەنەوه بەخۆم، ئیتر ئێمەیش بەرەو رینگە ی دەریا، رووهو مەککە رویشتین و
ئەو ئەرکە ی کە پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئی) پێی سپاردین ئەنجامان
داو کاتی بەرەو پیغەمبەر و یارانی گەڕاینەوه، هاوڕێکانم هەموویان ئیحرامی
عەمرەیان داوەست تەنیا من نەبم، من ئیحرامم دانەبەست، جا لەرێ پرکەیی
کەرە کۆییمان تووش بوو، من بە ئەسپە کەم هەلەتم بەردە سەریان و دێلە
کەریکم ئی کوشتن، جا هەموو داوەزین و دەستمانکرد بە خواردن لە گوشتەکە ی،
دوایی بوو بە مقو مقویان و گوتیان: چۆن شتی وا دەبم، ئێمە لای خۆی لە
ئیحرامدا بووین، چۆن دەبم گوشتی نەچیری راوکراو بخۆین؟ ئەبو قەتادە
دەفەرموی: جا ئەوهی مابوو لەگوشتی کەرە کۆییە کە هەلێان گرت و کاتی
چوونە خزمەتی پیغەمبەر، عەرزیان کرد: قوربان! ئێمە لە ئیحراما بووین،

به لّام ئەبو قەتادە ئیحرامى دانەبەستبوو، بپرکەيى کەرە کيۆيمان بينى، ئەبو قەتادە نىشتە سەريان، ديلە کەرئىكى لى کوشتن، ئيمەيش دابەزىن و لە گۆشتە کەيمان خواردو گوتمان: شتى وا چۆن دەبى، ئيمە ئیحرامدارين، چۆن دەبى گۆشتى نەچىرى راوکراو بخۆين؟ ئەو هتا ئەو هى مابوو لە گۆشتە کەى لەگەل خۆمان هیناومانە.

پيغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئایا کەسێ لەئێو پيى گوت کە بنیشیتە سەرى، یا سەبارمت بەو نيجيرانە نامازمىهەى بۆ ئەبو قەتادە دمکرد؟) گوتيان: نەه. فەرمووی: (دەى ئەو مەيشى کەماو لە گۆشتە کەى بىخۆن).

(۹) باب: ما يندب للمحرم وغيره قتله من الدواب في الحل والحرام
بۆ هەموو کەسێ لە هەموو شوێنێ، ئیحرامدار بى، یان بى ئیحرام، لە خاکی بەستدا بى، یان لە خاکی نابەست نەبى، سوننەتە ئەم جانەوەرانە بکوژى
۷۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «
خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ، يُقْتَلْنَ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ الْغُرَابُ وَالْجِدَادَةُ وَالْعَقْرَبُ
وَالْفَأْرَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ» (الحديث- ۱۸۲۹)، (طرفه في: ۳۳۱۴): (۷۴۶)

عائيشە (پەرزەى خواى لى بى) لە پيغەمبەر مەو (دروودى خواى لەسەر بى) دەفەرموئ: پينچ جانەوهرى زيانە خړۆ هەن لەپادە دمرچوون و زيانيان لەئەندازە بەدەرە، لەبەرئەو هە چ لەخاکی هەرەم و چ لەشوێنێکى تر جگە لەخاکی بەست، کوشتنيان دروستەو دمکوژرين، ئەوانيش ئەمانەن: قەلەرەش و

(۷۴۶) تجريد/ ۲، ژمارە: ۸۴۰ - ۸۲۹، مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۶۸۳ - ۱۱۹۳، محمد فؤاد عبدالباقي = ۲۸۵۴ شيجا.

كۆلارمو دوپشك و مشك و سهگى نهينى گر. (ت/۲/۱۶۴ ف/۴ = زنجيره: ۸۴، ژماره: ۱۵۰۸ ش/د/ت/ن).

رافه وشيكردنه وه:

زۆرينه ي مامۆستايانى ياساناسى ئاييىنى دهمرموون: مهبهست له كهلبى عهقوور لهم فهرمودميهدا ههموو درندميهكه كه زۆرينه ي كات زيانه خرۆبى. شىخ عهينى له رافه كردنى ئەم فهرمودميهدا دهمرموى: (وذهب الشافعي والثوري وأحمد وجمهور العلماء الى أن المراد كل مفترس غالبا).

۷۴۷- حديث حَفْصَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ لَا حَرَجَ عَلَى مَنْ قَتَلَهُنَّ الْغَرَابُ وَالْجِدَادُ وَالْفَأْرَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ »: (۷۴۷)

حهفصه (رمزای خودای ئى بى) فهرمووى: پىغه مبهر (دروودى خودای لهسهر بى) فهرمووى: (پىنج جانهمرى زيانه خرۆ هه، ههر كهسى بيانكوژى گوناھى ناگات..... تاد. وهك ژماره (۷۴۶).

۷۴۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ لَيْسَ عَلَى الْمُحْرِمِ فِي قَتْلِهِنَّ جُنَاحٌ »: (۷۴۸)

عهبدوئلاى كورى عومهر (رمزای خودایان ئى بى) فهرمووى: پىغه مبهر (دروودى خودای لهسهر بى) فهرمووى: (پىنج جانهمرى زيانه خرۆ هه، تهنانهت نهگهر كهسى لهئىحراميشدا بى، گوناھى ناگات نهگهر بيانكوژى).

(۷۴۷) بخارى: ۱۸۲۸، مسلم: ۲۸۶۱ شىخا.

(۷۴۸) مسلم: ۲۸۶۷.

(١٠) باب: جواز حلق الرأس للمحرم إذا كان به أذى، ووجوب الفدية لحلقه وبيان

قدرها

نیحرامدار نهکەر نازاری له سه ریدا هه بوو، ده توانی سه ری خوی بتاشی و تۆله

بدات

٧٤٩- أَنَّ كَعْبَ بْنَ عُجْرَةَ حَدَّثَهُ قَالَ وَقَفَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْحُدَيْيَةِ ، وَرَأْسِي يَتَهَافَتُ قَمَلًا فَقَالَ « يُؤْذِيكَ هَوَامُّكَ » . قُلْتُ نَعَمْ . قَالَ « فَأَخْلِقْ رَأْسَكَ - أَوْ قَالَ - اخْلِقْ » . قَالَ فِي نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ) إِلَى آخِرِهَا . فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، أَوْ تَصَدَّقْ بِفَرَقِ بَيْنِ سِتَّةٍ ، أَوْ السُّكِّ بِمَا تَيْسَّرَ » . (الحديث ١٨١٥ ، أطرافه ١٨١٤ ، ١٨١٦ ، ١٨١٧ ، ١٨١٨ ، ٤١٥٩ ، ٤١٩٠ ، ٤١٩١ ، ٤٥١٧ ، ٥٦٦٥ ، ٥٧٠٣ ، ٦٧٠٨) وعنه رضي في رواية: قال: نزلت في خاصة وهي لكم عامة (الحديث ١٨١٦): (٧٤٩)

كه عبی كوری عوجره (پرمزای خوای لی بئی) فهرمووی: له کاتی
 حودمیبیه دا، ناگرم له ژیر مهنجه ئیکا خوش دهکرد، نه سپی له سه رم هه ل دمووری
 له بهر زۆری، له وکاته دا پیغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بئی) هات بۆلام،
 فهرمووی پێم: نه م جبرو جانه و مرانه ی سه رت نازارت دمدن؟ گوتم: به ئی،
 فهرمووی: دمه رت بتاشه، له پاشا مه ری یا بزنیکی خیر سه ربهره، یاخود سی
 رۆژ به رۆزوو به، یاخود سی مه ن خورما بده به شهش هه ژار. (تاج/٢/ ٢٥٢ ز/ ١٢٥
 = ژماره: ١٦٤٩).

له گێرانه و میه کا: كه عب فهرمووی: نه م نایه ته {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ
 أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ} به هوی منه وه هاته خواره وه، من هوی هاتنی بووم، كه به هوی

ئەو ئەسپى تېداندەو نەخۇش بوومو ئىتر ئايەتەكە دابەزى بۇ چارەسەرى ئەو
 حالەى من، بەلام بىرپارو حوكمەكەى گشتىيە، بەتېكرایى بۇ ھەمووتانە.

رافەوشىکردنەو:

كەعبى كورى عوجرە (رەزای خواى لى بى) ھاوپى پىغەمبەر بوو،
 كۆمەلى فەرموودەى لەپىغەمبەرەو گىراومتەو، ھۆى ھاتنى ئەم ئايەتە پىرۆزە
 بوو كەئىستا خویندرايەو، ئامادەى رۆزى حودەبىيە بوو، لەشەرىكا دەستىكى
 پەرى، لەكووفە دادەنىشت، خەلكى مەدىنەو كووفە فەرموودەكانى ئەويان
 گىراومتەو، بەھىزتر راو بۆچوون ئەومىە كەسالى پەنجاو سى لە مەدىنە
 مردووە لەتەمەنى ھەفتاۋ پىنج سالىدا.

۷۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ قَالَ: قَعَدْتُ إِلَى كَعْبٍ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (فِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ). فَقَالَ كَعْبٌ: نَزَلَتْ فِي، كَانَ بِي
 أَذَى مِنْ رَأْسِي، فَحُمِلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَالْقَمَلُ يَتَنَاقَرُ عَلَى
 وَجْهِى، فَقَالَ: « مَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ الْجَهْدَ بَلَغَ مِنْكَ مَا أَرَى، أَتَجِدُ شَاءَ؟ ». فَقُلْتُ: لَا،
 فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (فِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ)، قَالَ: «صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أَوْ
 إِطْعَامُ سِتَّةِ مَسَاكِينَ، نِصْفَ صَاعٍ طَعَامًا لِكُلِّ مِسْكِينٍ»، قَالَ: فَنَزَلَتْ فِيَّ خَاصَّةً، وَهِيَ
 لَكُمْ عَامَّةٌ. {الحديث: ۲۸۷۵ = ۲۸۵۹ ف.م. تجريد/۲، رقم: ۸۳۷ = ۱۸۱۵، ۱۸۱۴،
 ۱۸۱۶، ۱۸۱۷، ۶۸۰۸، ۱۸۱۸، ۴۱۵۹، ۴۱۶۰، ۴۱۹۱، ۴۵۱۷، ۵۶۶۵، ۵۷۰۳،
 ۱۸۱۶. ترمذى. تفسير: ۲۹۷۳} : (۷۵۰)

عەبدوللاى كورى مەعقىل فەرمووی: كەعبى كورى عوجرە لە
 مزگەوتەكەى كووفە بوو، سەبارەت بەم ئايەتە پرسیارم لىى كرد، كە

دەفەرموئ: {فَدِيَّةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ}. كەعب فەرمووی: ھۆی ھاتنە خوارەووی ئەم ئایەتە مەن بووم، بێدەیان بۆ خەزەمتی پێغەمبەر، ئەسپ لەسەرم ھەلەدەموری لەبەر زۆری، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (نەمزانی کە ئاوا بەدەست ئەم چۆر جانەو مەری سەرتەو پەڕیشانی، ئایا مەپێ، یا بێزنیکت ھەبە کە سەری بێریت؟). گوتم: نە، جا بەم بۆنە ھەووە ئەم ئایەتە دابەزی: {فَدِيَّةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ}. واتە: دەی ئەگەر کەسێ لەئێوە، لە ئیجراما بوو، نەخۆش کەوت، یا ئازاری لەسەریا بوو، وە بەھۆی ئەو نەخۆشینەو، یا بەھۆی ئەو ئازارەو سەری خۆی تاشی بەناچاری، ئەو لەسەریەتی تۆلەیی (واتە: فیدیەیی) بەدا لەباتی ئەو سەر تاشینە، کە ئەو تۆلەییە بێریتیە لە رۆژووی سێ رۆژ، یا خوار دەمەنی شەش ھەزار، یا ئازەلی سەر بێرێ و دابەشی بکا بەسەر ھەزارانا).

جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ روونکردنەووی چۆنیتی جێبەجێکردنی ئایەتە کە، بەمەنی فەرموو: (یا سێ رۆژ بەرۆژوو بە، یا خوار دەمەنی شەش ھەزار بەدە، ھەر ھەزارە نیومەن خۆراکی پێ بەدە). چونکە مەن نەم بوو کە ئازەلی سەر بێرێم.

کەعب فەرمووی: ئەم ئایەتە {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ يَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}: بەھۆی مەووە ھاتە خوارەووە ئەم دۆخە مەن بوو بەھۆی ھاتنی، بەلام بێرێارو حوكمەكەى بە تێكرايى بۆ ھەمووتانە).

١/ تاج/ ٢، زنجیرە: ١٢٥، ژمارە: ١٦٤٩ - مکرر = ١٦٥٠.

روونکردنه وه:

که عیبی کورې عوجره (پرمزای خودای لى بى) هاوه لى پیغه مېهر بوو، کومه لى فهرموودمى له پیغه مېهر موه گپراوخته وه، هوى هاتنى نهم نایمه ته پیروزه بوو، که نیستا خویندراپه وه، ناماده روى حودمیبییه بوو، وه نهم داستانی سمرتاشینه لى روژمدا بوو. {تاج. ژماره: ۱۶۵۰}.

له شمریکا دستیکى پهرى، له کووفه نیشته جى بوو، خه لکى مەدینه و کووفه، فهرموودمکانى نهویان گپراوخته وه، بهیترتر را نهمویه که سالى پهنجاو سى له مەدینه مردووه، له تهمەنى حەفتاو پینج سالیدا.

(۱۱) باب: جواز الحجامه للمحرم که له شاخگرتن بو نبحرامدار دروسته

۷۵۱- عَنْ ابْنِ بُحَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ احْتَجَمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ مُخْرِمٌ بِلُحْيٍ جَمَلٍ فِي وَسْطِ رَأْسِهِ. (الحديث ۱۸۳۶، طرفه ۵۶۹۸): (۷۵۱)

نیبنو بو حەینه (پرمزای خواى لى بى) فهرمووى: پیغه مېهر (دروودى خواى له سهر بى) له نبحرام دا بوو، له له حى جه مهل بوو، که جیگه یه که وا له نیوان مەدینه و مەککه دا، به لام له مەدینه وه نزیکتره، که له شاخى له ناوهراستى سهرى خوى گرت، له بهر نازارى که له سهریدا بوو که به عمرمى پى دموترى: شه قیقه.

(۷۵۱) تجرید/ ۲، ژماره: ۸۴۴ = ۱۸۳۶، مسلم: ۱۲۰۳، محمد فؤاد - مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره:

(۱۳) باب: جواز غسل المحرم بدنه ورأسه

نیجرامدار بوی ههیه سهرو لهشی خوی بشوری

۷۵۲- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ وَالْمِسْوَرَةَ بْنَ مَخْرَمَةَ اخْتَلَفَا بِالْأُبْوَاءِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ. وَقَالَ الْمِسْوَرَةُ لَا يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ. فَأُرْسِلَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ إِلَى أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ بَيْنَ الْقَرْتَيْنِ، وَهُوَ يُسْتَرُ بِثَوْبٍ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ أَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُنَيْنٍ، أُرْسِلَنِي إِلَيْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ، أَسْأَلُكَ كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَغْسِلُ رَأْسَهُ، وَهُوَ مُحْرِمٌ، فَوَضَعَ أَبُو أَيُّوبَ يَدَهُ عَلَى الثَّوْبِ، فَطَاطَأَهُ حَتَّى بَدَأَ لِي رَأْسُهُ ثُمَّ قَالَ لِلْإِنْسَانِ يَصُبُّ عَلَيْهِ اصْطَبْ. فَصَبَّ عَلَى رَأْسِهِ، ثُمَّ حَرَّكَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَذْبَرَ وَقَالَ هَكَذَا رَأَيْتُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَفْعَلُ. (الحديث ۷۵۲): (۱۸۴۰)

عەبدوللای کوری حونەین (پەحمەتی خودای لێ بێ) فەرمووی:
عەبدوللای کوری عەباس و میسومری کوری مەخرەمە (پەزای خوایان لێ بێ)
لە ئەبواء بوو بە ڕاجیاییان ئیبنو عەباس دەیفەرموو: نیجرامدار مافی ئەوەی
ههیه که سهري خۆی بشوێ، میسومر دەیفەرموو: نیجرامدار مافی ئەوەی نییه
که سهري خۆی بشوێ. جا ئیبنو عەباس منی نارد بۆ خزمەتی ئەبو ئەییوبی
ئەنصاری، که گەیشتمە خزمەتی، تەماشامکرد لەبەینی دوو شاخەیی چەرخی
بیرەکەدا خۆی دەشوێ، بە جلکێ پەردەیی بۆ کرابوو منیش لەم دیو پەردەکەوه
سلاوم لێکرد، فەرمووی: ئەو کێیه؟ گوتم: منم، عەبدوللای کوری حونەینم،
ئیبنو عەباس ناردوومی بۆ خزمەت جەنابت، که لێت بپرسم: کاتێ پێغه مەبر
لەئیجرامدا بوایه چۆن چۆنی سهري خۆی دەشوێد؟ ئەبوئەییوب ئەو کاتە خۆی

له ئیحرامدا بوو، جا دهستی خۆی له سهر پهردهکه دانا، که من داپنه واند، ههتا سهری له منه وه دمرکهوت، نهوجا به مروفیکی فهرموو: که ناوی دهکرد به سهریا ناوی پیاکه، نهویش ناوهکهی کرد به سهریدا، نهوجا نهبوئه یوب به ههر دوو دهستی خۆی قزی خۆی هه لگلوفتو له پیشه سهریه وه دهستهکانی برد بو پشته سهری و لهو یوه هینانیه وه بو پیشه وه، وه فهرمووی: به چاوی خۆم دیم که پیغه مبهری خودا خۆی دهشوردو له ئیحرامدا بوو، وه ههروهها پیغه مبهرم دی لهو خوشوردنه دا سهری خۆی ناوا هه لده لگلوفت، که من نیستا له بهر چاوی تو کردم. (تاج/ ۱۶۶/ ۲ ز ۸۶ = ژماره: ۱۵۱۲ - ش/ د).

(۱۴) باب: ما یفعل بالحریم اذا مات

که من له ئیحرامدا بئو بمری چی لی دهکری

۷۵۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): خَرَّ رَجُلٌ مِنْ بَعِيرِهِ، فَوَقَصَ، فَمَاتَ. فَقَالَ: «اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ، وَلَا تُخَمِّرُوا رَأْسَهُ فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّيًا». {الحديث: ۲۸۸۸ = ۲۸۷۲ ف.م. تجرید/ ۲، رقم: ۶۰۸ = ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۸۳۹، ۱۸۵۱. أبو داود. جوائز: ۳۲۳۸. ترمذی. حج: ۹۵۱. نسائی. جوائز: ۱۹۰۳. تحفة الأشراف: ۵۵۸۲} (۷۵۳)

ئیبنو عه بباس (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پیاوی له چه چی مالاواییدا، له کیوی عه رفه، له خزمهتی پیغه مبهردا بوو، له وشتره که ی کهوته خواره وه، نهستوی شکاو مرد، نه م پیاوه که بهروه بوو له ئیحرامدا بوو، پیغه مبهر خوشی له ئیحرامدا بوو، فهرمووی (دروودی خودای له سهر بئ): (به

ئاوو مۆرد پاك بيشۆرن، له دوو لۆ جلهكهى بهرى خۆيدا كفى بكه، بهلام
 حهنوو و بۆنى خۆشى لى مهدهن و سهريشى به كفنهكهى دامهپۆشن، چونكه
 رۆژى قيامهت كه خودا زيندوى دهكاتهوه، به بهرگى ئيحرامهوه زيندوى
 دمكاتهوه و هك حاجيان لهبهبهيكه دهكات). {تاج/۱، زنجيره: ۲۰۶، ژماره: ۱۰۸۰} .
 حهنوو: بۆنىكى گيراوميه، تايبهته به مردوووه.

(۱۵) باب: جواز اشتراط المحرم التحلل بعذر المرض ونحوه

دروسته بۆ ئيحرامدار مهرج دابى، بههۆى نهخۆشى و شتى ترى واوه

۷۵۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 عَلَى ضَبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ لَهَا: لَعَلَّكَ أَرَدْتَ الْحَجَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجِعَةً
 فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَاشْتَرِطِي قَوْلِي: اللَّهُمَّ مَجِّلِي حَيْثُ حَبَسْتَنِي. وَكَأَنَّ تَحْتَ الْمِقْدَادِ
 بِنِ الْأَسْوَدِ. (الحدیث ۵۰۸۹): (۷۵۴)

عائیشه (همزای خوای لى بى) فهرموى پیغهمبهه دروودى خوای لهسهه
 بى- چوو بۆ سهردانى ضوباعهه كچى زوبههیرى كورى عهبدولوطهليب،
 كهنامۆزای پیغهمبهه بوو، ضوباعه گوتى: نهى پیغهمبههه خودا؟ دهمهوى بهچم
 بۆ ههجهبهلام دهمترسم لهپى نهخۆش بكهوم؟ فهرموى پى- دروودى خودای
 لهسهه بى :- (برۆ بۆ ههجه و مهرج دابى، ئاوا: بلى : نهى خودایه! لهههه كوى
 تۆ نهخۆشت خستم، لهوى ئيحرام دهسكىنم). ضوباعه ژنى ميقدادى كورى
 نهسهه دبوو. (تاج/ ۲ ل/ ۱۷۰ ز: ۸۷ ژماره/ ۱۵۸، ج/ ۴).

رافه و شیکردنه وه:

دهی نه گهر بیجگه له هاوکوفی له نایین دا، هاوکوفی له نه زادو نه سهیدا
مهرج بوايه، ماره‌ی ضوباعه‌ی ناموزای پیغه مه‌ر (دروودی خودای له سه‌ر بی)
له میقداد نه ده‌هات. {بپروانه: ژماره/ ۱۵۳۵ تجرید = ۴۰۱۹ فتح الباری = بهرگی
چوارهم ل/ ۲۶۹}.

(۱۷) باب: بیان وجوه الإحرام وأنه يجوز إفراد الحج والتمتع والقران

روونکردنه وه‌ی شیوه‌کانی نیحرامی هه‌ج، که دروسته هه‌ج به‌جیا بکری، به‌بی
عه‌مه‌ر، یا له سه‌ر شیوه‌ی ته‌مه‌توع، یا له سه‌ر شیوه‌ی هه‌ج و عه‌مه‌ر به‌یه‌که‌وه
۷۵۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ:
خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ ، فَأَهْلَلْنَا بِعُمْرَةٍ ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ
- صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيُهِلَّ بِالْحَجِّ مَعَ الْعُمْرَةِ ، ثُمَّ لَا يَحِلُّ
حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا » فَقَدِمْتُ مَكَّةَ وَأَنَا حَائِضٌ ، وَلَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ وَلَا بَيْنَ الصَّفَا
وَالْمَرْوَةِ ، فَشَكَوْتُ ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: « انْقِضِي رَأْسَكَ
وَأَمْتَشِطِي ، وَأَهْلِي بِالْحَجِّ ، وَدَعِي الْعُمْرَةَ » . فَفَعَلْتُ فَلَمَّا قَضَيْتَا الْحَجَّ أَرْسَلَنِي النَّبِيُّ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ إِلَى التَّعْعِيمِ فَأَعْتَمَرْتُ فَقَالَ: «
هَذِهِ مَكَانُ عُمْرَتِكَ » . قَالَتْ فَطَافَ الَّذِينَ كَانُوا أَهْلُوا بِالْعُمْرَةِ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا
وَالْمَرْوَةِ ، ثُمَّ حَلُّوا ، ثُمَّ طَافُوا طَوَافًا وَاحِدًا بَعْدَ أَنْ رَجَعُوا مِنْ مِنًى ، وَأَمَّا الَّذِينَ
جَمَعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَإِنَّمَا طَافُوا طَوَافًا وَاحِدًا: (۷۵۵)

(۷۵۵) تجرید/ ۱، ژماره: ۲۰۸ = ۳۱۷، مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۶۷۵ = ۲۹۰۳، ترفیم شیخا

بۇ روونكردنهوى ئەم فەرموودمىيە، ئەم گىرپانەوانەى تر راگويز

دىمكەين:

پرسىار كرا لە ئىبنو عەبباس (خودايان ئى رازى بى) لە بارەى پشوووان
(تەمەنتووع)ى حەجەو، گوتى: لە حەجى مائىئاوايىدا كۆچكەران و
يارىدمەدەران و ھاوسەرانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئىجرامى
حەجيان بەست وە ئىمەيش ئىجراممان بەست، جا كە چووينە مەككە
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: ئەووى لە ئىوە حەيوانى
دىارى مەككەى نىشانە نەكردووە با حەجەكەى بكا بە عەمرە ئىتر ئىمەيش
تەوافى بەيت و تەوافى سەفا و مەرەمان كردو مووى سەرمان كورت كردموو
ئىجراممان شكاندو چووينە لاى ژنى خۆمان و وەك جاران جىلو بەرگى
ناسايىيمان پۆشىيەو.

وە حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموويشى: ھەركەسى ديارى
بەيتى نىشانەكردووە ئەو نەبى ئىجرام بشكىنى، ھەتا ئەو ديارىيە دىمگاتە
جىگەى خۆى و لە مينا سەر دىمپررى، ئىنجا تاقى ئىوارەى رۆزى ھەشتەمى
قوربان كە ناودارە بە رۆزى تەروپىيە، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
فەرمانى پى كردين: كە سەر لەنوئى لەناو مەككەو ئىجرامى حەج بىستىنەو،
وە كاتى لە فەرمانەكانى ترى حەج بووينەو، ديسان بىينەو بۇ مەككەو ديسان
تەوافى بەيت و تەوافى سەفا و مەرەو بەكەين، ئىتر حەجەكەمان تەواو دىمىو
دىمىن بە خاومنى يەك عەمرەو يەك حەج، وەلى سەر و كوشتى وامان دىمەو پتە
سەر كە بۇ قوربانى دەست بدات، ئەمەيش ئەومىيە كە خوداى گەورە دىمفەرموى:
{فَمَنْ تَمَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا جَعَلْتُمْ}. واتە: ھەركەسى لە پاش كردنى عەمرە ئىجرامى

شكاندو خۇشى وەرگرتەوۋە تا كاتى ئىجرامى ھەج دادىمبەستى ئەوۋە چى بۇ ھەئسوورا ئازەلى دەست بدا بۇ قورىانى سەرى بېرى دەى كەسى ئازەلى دەست نەكەوئ ئەوۋە پىۋىستە كە سى رۇز بەرۇزوو بى لە كاتى ھەجدا وە ھەوت رۇزىش كە گەرانەوۋە بۇ ولاتى خۇتان و چوونەوۋە ناو كەسوگارى خۇتان جا مەرئى يا بزنى بۇ ئەم كۈشتىيە بۇ يەك كەس بەش دەكا ئىتر لەو ساللەدا ھەردوۋ پەرستش (عیبادەت)ى ھەج و ەمرمیان لە يەك و مرزا كۆ كرددەو، وە خۇدا ئەم ھوكمەى لە نامەى خۇیدا ناردۇتە خوارەوۋە پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) كرددوۋیە بە یاساۋ بۇ خەلكى غەیرى مەككە رەۋای دیو، خۇدا دىمفەرموئ: {ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} ئەم ھوكمە كە پىۋىست بوونى فیدیەيە لەسەر كەسى تەمەتتوۋە بكا، بۇ ئەو كەسەيە كە خەلكى نزیكى مەسجیدولھەرام نەبى بە كەمتر لە ماوۋى كورت كرددەوۋى نوپز (مسافه القصر) (ش/د).

عائیشە (خودای ئى رازى بى) گوتى: لە ھەجى مائىئاۋايدا لەگەل پىغەمبەردا (دروودى خودای لەسەر بى) دەرچوۋىن، فەرموۋى: ھەركەس دىمەۋى ئىجرامى ھەج و ەمرە بەيەكەوۋە دابەستى با وا بكا، ھەر كەسەيش دىمەۋى ئىجرامى ھەج بە تەنیا (يا ئىجرامى ەمرە بە تەنیا) دابەستى ئەوۋە ئارمىزوۋى خۇيەتى.

پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۇى بەس ئىجرامى ھەجى بەست، وە كەسانىكى تىرىش لەگەل ئەودا تەنیا، ئىجرامى ھەجیان بەست، دەستەيەكیش ئىجرامى ھەردوۋلايان پىكەوۋە بەست، كەسانىكىش بەس ئىجرامى ەمرمیان بەست، من خۇم يەكك بووم لەوانە كە تەنیا ئىجرامى ەمرمیان بەستبو، لە پاشا كە چوۋىنە مەككە لەۋى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر

بئى) فەرموۋى: ھەرگەسىڭ دىياريى بەينى ھاپى با ھەج و ەمرە بەيەكەۋە دابەستى، ئىتر ئىجرام نەشكىنى، ھەتا ھەردووكيان تەۋاۋ دەكاۋ ئىجرامى ھەردووكيان بەيەكەۋە دەشكىنى جا من كە گەيشتە مەككە بىنۆيژ بووم لەبەر نەۋە تەۋافى بەيتو تەۋافى سەفاۋ مەرۋەم نەكرد، جا كە سكالانى نەم ھالەم لەلانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كرد فەرموۋى: قەزەكەت ھەلۈمشىنەۋەدە شانەى بىكەۋ ئىجرامى ھەج بىستەۋە ۋاز لە ەمرە بىنە منىش ناۋام كرد، جا كاتى كە ھەجمان تەۋاۋ كرد پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەگەل ەبدولرەھمانى براما ناردىمى بۆ تەنەيم لەۋيۋە ئىجرامى ەمرەم بەستەۋە جا كە ەمرەكەم تەۋاۋ كرد ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: نەم ەمرەيە لە جىياتى ەمرەكەى پىشوو (ش/د/ن).

عائىشە (رەزى خۋاى لى بى) فەرموۋى: چۈر پىنج رۆژى مابوو بۆ مانگى نوئى قۇربان، لەمەدىنە بەرمە مەككە دەرچۈۋىن. پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ھەرگەسىڭ ھەزدەكا ەمرە دابەستى با ەمرە دابەستى، من خۆم بۆيە ەمرە دانابەستەم چۈنكە ئازەلى دىياريى بەيتەم ھىناۋە لەگەل خۆم) جاھەندى كەس ەمرەمىيان دابەست، جاكاتى رۆژى ەمرەفە ھات من بىنۆيژ بووم، لەخەزەت ھەزرىتدا (دروودى خوداى لەسەر بى) سكالانى ھالەم كرد، ەرزىم كرد: من لەسەر شىۋەى تەمەتتەۋە (پشوو ۋەرگرتن) ئىجرامەم دابەستەۋە. بەلام ۋا رۆژى ەمرەفە ھات، من لەبەرئەۋەى كەبىنۆيژم ھىشتا ەمرەكەم تەۋاۋ نەكردۋە، چۈنكە تەۋافى بەيتەم نەكردۋە، كەيەكەكە لەبىياتەكانى ەمرە، كەمەرەجە لەسەر پاكى بىكرى، دەى ئەگەر چاۋمىرىى پاك بوۋنەۋە بىكەم بۆ تەۋاۋ كەردنى ەمرەكەم، ھەجى ئەمسالەم دىفەۋتى، چۈنكە فرىاي ۋەستانى كىۋى ەمرەفە ناكەۋم، كەۋاتە چار چىيە؟

حه زرمهت (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: (واز له ته وای کردنی عه مره کهت بهینه و، هژده سه مره کهت هه لوه شینه و شانه ی بکه و، ئیجرامی هه ج دابه سته باحه جی نه مسالت له کیس نه چی). جا منیش چۆنی فهرمو وای کرد، تاشه وی هه صبه، گوتم: ئه ی پێغه مبه ری خودا! خو من عه مره م نه کردووه؟ جا عه بدو ره حمانی برامی له گه ل دا ناردم، دهرجو و بۆ ته نعیم، که نزیکترین ههریمی خاکی حیلله له خاکی ههرمه وه، له وێوه ئیجرامی عه مره م دابه ست له جیاتی عه مره که ی پێشو و.

هیشامی کوری عورو ه ی کوری زوبه یری کوری عه وای فهرمو وی: له هه مو و ئه م گۆرانه کارینه دا عانی شه نه دیاری ی به سستی سه ربهری وه، نه رو ژووی گرت، نه نانی هه ژاری دا (بهروانه فهرمو و ده ی ژماره (۱۹۸) و (۲۰۷) بهروانه: (ت/۲/۱۷۴/۱ + ۱/۱۸۷/ل + ۱/۱۷۹/ل + ۱/۱۷۷/ل + ۱۵۵۰ - ز- ۹۶ + ۱۵۳۸ - ز- ۹۲ + ۱۵۲۷ - ز- ۹۰ = ۲/۱/۲۰۳/ل + ۱/۲۲۵/ل). بۆ نه وه ی به یاشی بزانی ئیجرام دابه ستن به چه ند جوړ ده کری، وه (تمتع- پشو و و مرگرتن) چیه و چۆنه، و مه مره چۆن ده کری به فهرمو و ته ماشای فیه ی ناسان بهرگی یه که م لاپه ره (۲۵۸، ۳۷۹، ۲۸۰، ۲۸۲، ۳۹۲ = ز- ۱۶۳ هه تا ز- ۱۶۷ بکه).

۷۵۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي عَامِ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ، حَتَّى قَدِمْنَا مَكَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَلَمْ يُهْدِ فَلْيَحْلِلْ، وَمَنْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَأَهْدَى فَلَا يَحِلُّ حَتَّى يَنْحَرَ هَدْيَهُ، وَمَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ فَلْيَتِمَّ حَجَّهُ»، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَحِضْتُ فَلَمْ أَزَلْ حَائِضًا حَتَّى كَانَ يَوْمُ عَرَفَةَ وَلَمْ أَهْلِلْ إِلَّا بِعُمْرَةٍ، فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ أَنْقِضَ رَأْسِي، وَأَمْتَشِطَ، وَأَهْلِلَ بِحَجٍّ، وَأَتْرِكَ الْعُمْرَةَ، قَالَتْ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، حَتَّى إِذَا قُضِيَتْ حَجَّتِي. بَعَثَ مَعِيَ رَسُولُ

ثَلَاثَةً (صلی اللہ علیہ وسلم) عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ وَأَمَرَنِي أَنْ أَعْتَمِرَ مِنَ التَّنْعِيمِ
مَكَانَ عُمَرَتِي الَّتِي أَدْرَكَنِي الْحَجُّ وَلَمْ أَحِلِّ مِنْهَا. {الحديث: ۲۹۰۳ = ۲۸۸۷ ف.م.
تجرید / ۱ / ۲۱۶، رقم: ۲۰۸ = ۳۱۷} : (۷۵۶)

عائیشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رھزای
خودا لہہموو ہاوسہرہ پاکیزہکانی بی) دھہرموی: لہ خزمہتی حہزرتدا، لہ
سالی حہجی مالاواییدا، لہ مہدینہوہ دمرچوویں بو مہککہ بو حہج، ہہمان بوو
نہ میقات تہنیا نیئی ئیحرام دابہستنی عہمرہی ہیئا، وہہمان بوو تہنیا نیئی
ئیحرام دابہستنی حہجی ہیئا، تا گہیشٹینہ مہککہ، پیغہمبہر (دروودی
خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہو کسانہی کہ ئیحرامیان بہ عہمرہ
بہستووہو دیاریی خانہی خودایان پی نییہ، با عہمرہکہیان تہواو بکہن و ئیتر
ئیحرام بشکینن، بہلام نہوانہی کہ دیاریی خانہی خودایان واپئ و ئیحرامیان
بہعہمرہ بہستووہ، با ئیحرام نہشکینن، ہہتا حہجیش تہواو دمکہن، نہوسا
لہروژی جہژنا، لہپاش سہربرینی دیاریی بہیت ئیحرام بشکینن، ئہو
کسانہیشی کہ ئیحرامیان تہنیا بہ حہج بہستووہو دیاریی بہیتیان واپئ با
حہجہکہیان تہواوبکہن).

عائیشہ فہرمووی: کاتی گہیشٹینہ سہریف، لہوی من بینویژر کہوتہو
سووری مانگانہم بو ہاتو ہہتا روژوی عارفہ بہبی نوژیی مامہوہ، وہ تہنیا
ئیحرامم بہ عہمرہ دابہست، جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی)
فہرمانی پیم کرد، کہ قزہ سہرہکہم ہہلومشینمہوہو شانہی بکہم و عہمرہکہم
واز لی بہینم و ئیحرام بہحہج دابہستم، وہ منیش وہام کرد، ہہتا حہجہکہم
تہواو کرد، جا لہسہر داوای خوّم پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی)

عهبدوږه‌حماني كورې نه‌بویه‌كړی، برامی، له‌گه‌ل دا ناردم، چووم بؤ ته‌نعیم، كه نزيك‌ترين خاكی حیلله له خاكی هه‌رمه‌وه، له‌وئ ئی‌حرامم به عه‌مره دابه‌ست، له‌جياتی نه‌و عه‌مره‌یه‌ی كه بؤم ته‌واو نه‌كړا، چونكه نه‌گهر نه‌و عه‌مره‌یه‌م ته‌واو بكردایه فريای كرداره‌كاني حه‌ج نه‌دمكه‌وتم). {بروانه: ته‌جريد/۲، ژماره: ۲۰۷ + تاج/۲، زنجيره: ۱۰۰، ژماره: ۱۵۶۷، زنجيره: ۹۲، ژماره: ۱۵۲۸ + تاج/۲، زنجيره: ۹۹، ژماره: ۱۵۶۷ + تاج/۲، زنجيره: ۹۶، ژماره: ۱۵۵۰}.

۷۵۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: (خَرَجْنَا لَا نَرَى إِلَّا الْحَجَّ فَلَمَّا كُنَّا بِسَرِفٍ حِضْتُ فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي قَالَ مَا لَكَ أَفَقِسْتِ؟ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطْرُقِي بِأَيْتٍ قَالَتْ وَضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ بِالْبَقَرِ). (الحديث ۲۹۴ - أطرافه في: ۳۰۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۹، ۳۲۸): (۷۵۷)

عائشه (پرمزای خواى لى بى) هه‌رمووی: له‌خزمه‌تی هه‌زرمندا (دروودی خودای له‌سهر بى) دمرچووين بؤ هه‌ج، ومبه‌ته‌ماى عه‌مره نه‌بووين، چوونكه گومانمان وابوو كه له‌مانگه‌كاني حه‌جدا عه‌مره ناكړئ، كه‌گه‌يشينه سه‌ريف له‌وئ من بى نويز كه‌وتم و دمستم كرد به‌گريان، پيغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بى) هات به‌سهرما دمگريام، هه‌رمووی: (نه‌وه چيته بؤچى دمگري؟) گوتم: به‌خوا هه‌زم دمكرد كه نه‌مسال نه‌هاتمايه بؤ هه‌ج، هه‌رمووی: (رمنگبى بينويز بيت؟) گوتم: به‌ئى. هه‌رمووی: (نهمه شتيكه خودا نووسيوويه‌تی له‌سهر كچانى ئاده‌م و سووچى توى تيدا نيبه، جاهرچى حاجى دميكه تويش بيكه، به‌لام ته‌وافى به‌يت مه‌كه، هه‌تا پاك دمبته‌وه).

(۷۵۷) تجريد/۱، ژماره: ۱۹۸ = ۲۹۴ بخارى. مسلم: ۲۹۱۰، ترفيم الشيخ خليل مأمون شيجا

عائیشه (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: جاکه گه ییشینه مه که
 حمزرت (پرمزای خوای لی بی) به هاوړپیانې خوای فهرموو: بیکه نه به عه مره،
 نیتر خه لکه که نیحرامیان شکان، مه گهر نه و که سانه نه بی که نازه لی دیاری
 به میتیان پی بوو. فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) خوای دیاری
 بی بوو، و نه بویه کرو عومهریش دیاریان پی بوو، هه روه ها دمو له مهنده کانیش
 دیاریان پی بوو، جا که تاقی نیواری روژی ته رویه که وتنه وه ری، دیسانه وه
 نیحرامی حه جیان دابه سته وه فهرمووی: روژی جه ژن له بی نوژی پاک
 بوومه وه، نه و جا پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) فهرمانی پی کرد
 تهاقی نیفازم کرد، فهرمووی: جا گوشتی گایان بو هینانین، گوتم: نه م گوشت ه
 جی یه؟ گو تیان: پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) گای کردوه به قوربان
 بو هاوسه رمکانی. (ت/۱/۱۹۸/۲ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۲ = ش/د/ت/ن).

۷۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ خَرَجْنَا مُهْلَيْنِ بِالْحَجِّ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ
 . وَحُرْمِ الْحَجِّ ، فَتَزَلْنَا سَرِفَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَصْحَابِهِ « مَنْ لَمْ
 يَكُنْ مَعَهُ هَدًى ، فَأَحَبُّ أَنْ يَجْعَلَهَا عُمْرَةً ، فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ كَانَ مَعَهُ هَدًى فَلَا . » وَكَانَ
 مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرِجَالٌ مِنْ أَصْحَابِهِ ذَوِي قُوَّةٍ الْهَدًى ، فَلَمْ تَكُنْ لَهُمْ
 عُمْرَةً ، فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا أَبْكِي فَقَالَ « مَا يُبْكِيكِ . »
 قُلْتُ سَمِعْتُكَ تَقُولُ لِأَصْحَابِكَ مَا قُلْتُ فَمُنِعْتُ الْعُمْرَةَ . قَالَ « وَمَا شَأْنُكَ . » قُلْتُ لَا
 أُصَلِّي . قَالَ « فَلَا يَضُرُّكَ أَلْتَ مِنْ بَنَاتِ آدَمَ ، كُتِبَ عَلَيْكِ مَا كُتِبَ عَلَيْهِنَّ ، فَكُونِي
 فِي حَجَّتِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْزُقَكِهَا . » قَالَتْ فَكُنْتُ حَتَّى نَفَرْنَا مِنْ مِنًى ، فَتَزَلْنَا
 الْمُحَصَّبَ فَدَعَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ ، فَقَالَ « اخْرُجْ بِأَخِيكَ الْحَرَمَ ، فَاتَّهَلَّ بِعُمْرَةٍ ، ثُمَّ افْرُغَا
 مِنْ طَوَافِكُمَا ، أُنْتَظِرُكُمَا هَاهُنَا . » فَأَتَيْنَا فِي جَوْفِ اللَّيْلِ . فَقَالَ « فَرَعْنَمَا . » قُلْتُ

نَعَمْ . فَنَادَى بِالرَّحِيلِ فِي أَصْحَابِهِ ، فَارْتَحَلَ النَّاسُ ، وَمَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ ، قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ ، ثُمَّ خَرَجَ مُوجِّهًا إِلَى الْمَدِينَةِ: (٧٥٨)

له باتي نهمه گيرانه وهی ته جريدی بوخاری دمنووسين که دمفه رموی:
عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، وَلِيَالِي الْحَجِّ، وَحُرْمِ الْحَجِّ، فَتَزَلْنَا بِسَرَفٍ، قَالَتْ: فَخَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: (مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَعَهُ هَدًى، فَأَحَبُّ أَنْ يَجْعَلَهَا عُمْرَةً فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ كَانَ مَعَهُ الْهَدْيُ فَلَا). قَالَتْ: فَلَا أَخِذَ بِهَا وَالتَّارِكُ لَهَا مِنْ أَصْحَابِهِ قَالَتْ: فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرِجَالٌ مِنْ أَحَابِهِ، فَكَانُوا أَهْلَ قُوَّةٍ، وَكَانَ مَعَهُمُ الْهَدْيُ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَى الْعُمْرَةِ، قَالَتْ: فَدَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي فَقَالَ: (مَا يُبْكِيكِ يَا هُنْتَاهُ). قُلْتُ: سَمِعْتُ قَوْلَكَ لِأَصْحَابِكَ، فَمُنِعْتُ الْعُمْرَةَ، قَالَ: (وَمَا شَأْنُكَ) قُلْتُ: لَا أَصْلِي، قَالَ: (فَلَا يَضِيرُكَ، إِنَّمَا أَنْتِ امْرَأَةٌ مِنْ بَنَاتِ آدَمَ، كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكَ مَا كَتَبَ عَلَيْهِنَّ، فَكُونِي فِي حَجَّتِكَ، فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْزُقَكِيهَا).

قَالَتْ: فَخَرَجْنَا فِي حَجَّتِهِ حَتَّى قَدِمْنَا مَنًى، فَظَهَرْتُ، ثُمَّ خَرَجْتُ مِنْ مَنًى، فَأَفْضْتُ بِالْبَيْتِ، قَالَتْ: ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ فِي النَّفَرِ الْآخِرِ، حَتَّى نَزَلَ الْمُحَصَّبُ، وَتَزَلْنَا مَعَهُ، فَدَعَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: (اخْرُجْ بِأَخْتِكَ مِنَ الْحَرَمِ فَلْتُهَلِّ بِعُمْرَةٍ، ثُمَّ افْرُغَا، ثُمَّ اثْنِيَا هُنَا، فَإِنِّي أَنْظَرُكُمَا حَتَّى تَأْتِيَانِي). قَالَتْ: فَخَرَجْنَا حَتَّى إِذَا فَرَعْتُ، وَفَرَعْتُ مِنَ الطَّوَافِ، ثُمَّ جِئْتُهُ بِسَحَرٍ فَقَالَ: (هَلْ فَرَعْتُمُ) فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَآذَنَ بِالرَّحِيلِ فِي أَصْحَابِهِ، فَارْتَحَلَ النَّاسُ فَمَرَّ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْمَدِينَةِ). (الحديث ١٥٦٠):

عائشه (رمزای خواى لى بنى) فهرمووى: له مانگه گانى چه ج و له شه و مکانى
چه ج و له شوین و کات و بارودوخه گانى چه ج دا، له سالى چه جى مالاوايى دا، له

خزمەت پېغەمبەردا، لەگەڵ جەماوەریکی حەجکاری زۆردا، لەمەدینەو بەرەو مەككە كەوتینەپێ بۆ حەج، رۆشتین هەتا گەشتینە سەرەف، كە ناوی شوپنیکە دەكەوێتە سەر سنووری مەككە، لەوێ بارو بنەمان خست و دابەزین. عائیشە فەرمووی: جا پېغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بێ- لەگومەزییەكەى دەرچوو، تەشریفى برد بۆ ناو ھاوړپێكانى، پێيانى فەرموو؛ (هەرگەسێ ئازەلێ دیاریی بەیتی پێ نییە، ئەگەر حەزەمكا باحەجەكەى هەلۆهشپێتەو وەو بیکات بە عەمرە، بەلام ئەوێ كە ئازەلێ دیاریی بەیتی واپێ با بەردەوام بێ لەسەر حەجەكەى و ئیحرام نەشكێنێ). عائیشە (رمزای خوای ئێ بێ) فەرمووی: جا بەپێى حال، هەندێ لە ھاوړپێيانى پېغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بێ- حەجەكەیان كرد بە عەمرە، وە هەیانبوو نەیانكرد بە عەمرەو بەردەوام بوون لەسەر حەج).

عائیشە (رمزای خوای ئێ بێ) فەرمووی: بەلام پېغەمبەر و كۆمەلێ لە ھاوړپێيانى تەوانایان هەبوو، ئازەلێ دیاریی خانەى خودایان پێ بوو، لەبەرئەوێ رێگەى عەمرە گردنایان نەبوو. عائیشە فەرمووی: جا پېغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بێ- تەشریفى ھات بۆ لام، من لەو كاتەدا دەرگرایم، فەرمووی: (ھا كچكە!) ئەوێ چیتە بۆ دەرگەری؟! گوتم: گوێم لەفەرماشتەكەى تۆبوو، دەبینم ئەم عەمرەم لە كیس چوو. فەرمووی: (بۆچی چیتە كەوا ناتوانى عەمرە ئەنجام بەمى؟! گوتم: بێنویژم، نوێژوشتى تری وام بۆ ناكړی! فەرمووی: (قەیناكات، زیانى نییە بۆت، ئەوێ شتیكى خوانووسە، تۆیش یەكێكیت لەكچانى ئەوێ ئادەم، خودا لەچارەى هەموو مێنەیهك لەئەوێ ئادەم ئەم بێنویژییەى نووسىو، كەواتە: بەردەوام بە لەسەر حەجەكەت، خوا یاربێ عەمرەكەشت بە نسیب دەبێ).

عائیشه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: ئیتر پی به پی پیغه مبه ر لهو
حه جهیدا، له گه لی رۆشتین، ههتا گه یشتینه مینا، لهوی له بی نو یژی پاکه وه
بووم، نهوجا له میناوه چووم بۆ مهککه، لهوی ته وافی ئیفازمی بهیتم کرد.

عائیشه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: له پاشا له خزمهت پیغه مبه ردا له
رۆژی سیازدهی قورباندا، له رۆژی چوارهمی رۆژمکانی مینادا، دهرچووم،
پیغه مبه ر-دروودی خوای له سه ر بی- رۆشت ههتا له موحه صصه ب دابه زی،
ومئیمهش لهوی له خزمهتیدا دابه زین. جا عه بدورپه حمانی برامی بانگ کردو
پی فهرموو: (له گه ل عائیشه ی خوشکتا برۆ، تا له بهست (خاکی ههره م)
ده چنه دهرموه، با له ته نعیم عائیشه ئیجرامی عه مره دابه ستی، کاتی لی بوونه وه
ومرنه وه بۆلای خۆم بۆ ئیره، چونکه من لی ره چاومروانتان ده که م ههتا دینه وه
بۆ لام).

عائیشه (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: جامن و عه بدورپه حمانی برام
دهرچووین، ههتا له عه مره که بوومه وه، وه له ته وافی ومداع بوومه وه، نهوجا له
به ره به یانا چوومه وه بۆ خزمهت پیغه مبه ر.

فهرمووی: (وادیاره له عه مره که ت لی بوویته وه؟). گوتم: به لی، نهوسا
پیغه مبه ر-دروودی خوای له سه ر بی- جاریدا به ناو هاوړپیانیدا کهوا
ده گه رپینه وه، نهوسا خه لکه که که وتنه ری و به ره و مه دینه گه رانه وه). (بروانه:
به رگی ۱/ ج ۲۴۸).

۷۵۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا
نُرَى إِلَّا أَنَّهُ الْحَجُّ ، فَلَمَّا قَدِمْنَا تَطَوَّفْنَا بِالنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْ
لَمْ يَكُنْ سَاقَ الْهَدْيِ أَنْ يَحِلَّ ، فَحَلَّ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَاقَ الْهَدْيِ ، وَنَسَاؤُهُ لَمْ يَسْفَنْ
فَأَحْلَلْنَ ، قَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَحِضْتُ فَلَمْ أَطْفِ بِالنَّبِيِّ ، فَلَمَّا كَانَتْ لَيْلَةُ

الْحَصْبَةِ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، يَرْجِعُ النَّاسُ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ وَأَرْجِعُ أَنَا بِحَجَّةٍ قَالَ « وَمَا طُفْتُ لِيَا لِي قَدِمْنَا مَكَّةَ » . قُلْتُ لَا . قَالَ « فَأَذْهَبِي مَعَ أَخِيكِ إِلَى التَّنْعِيمِ ، فَأَهْلِي بِعُمْرَةٍ ثُمَّ مَوْعِدُكَ كَذَا وَكَذَا » . قَالَتْ صَفِيَّةُ مَا أَرَانِي إِلَّا حَابِسَتَهُمْ . قَالَ « عَقْرَى حَلَقِي ، أَوْ مَا طُفْتُ يَوْمَ النَّحْرِ » . قَالَتْ قُلْتُ بَلَى . قَالَ « لَا بَأْسَ ، انْفِرِي » . قَالَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَلَقِنِي النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ مُصْعِدٌ مِنْ مَكَّةَ ، وَأَنَا مُنْهَبَةٌ عَلَيْهَا ، أَوْ أَنَا مُصْعِدَةٌ وَهُوَ مُنْهَبٌ مِنْهَا: (٧٥٨)

بهشی زوری واتای نهم ژماره‌یه، له ژماره‌کانی پېشه‌وه رابورد، بو روونکردنه‌وهو بههره‌ی پتر نهم گيړانه‌وه‌ی ته‌جريدی بوخاری ژماره: (٧٥٠) دمنووسين:

ديسان له‌گيړانه‌وه‌يه‌کي ترډا عايشه (رمزای خواي لي بي) فهرمووی: سالی چه‌جه‌گه‌ی پېغه‌مبه‌ر -دروودی خواي له‌سهر بي- له‌مه‌دينه‌وه له‌خرمه‌ت پېغه‌مبه‌رډا که‌وتينه‌ی ری بو مه‌ککه، وامن هه‌ست ده‌کرد که ده‌چين بو چه‌ج و به‌س، کاتي گه‌يشينه‌ی پېشه‌وه ته‌وافی به‌يتمان کرد، نه‌وجا پېغه‌مبه‌ر -دروودی خواي له‌سهر بي- فهرمانی کرد: هه‌رکه‌سي نازهلای ديارى خانه‌ی خودای پی نييه با نيحرام بشکيني، جائه‌وانه‌ی که‌دياری به‌يتيان پی‌نه‌بوو‌کرديان به‌عه‌مره‌و نيحراميان شکاند، ژنه‌کانی پېغه‌مبه‌ر (دروودی خواي له‌سهر بي) نازهلای ديارى به‌يتيان نه‌هي‌نابوو له‌گه‌ل خويان، له‌به‌رته‌وه نه‌وانيش نيحراميان شکاند، شه‌وی نفر، سه‌فیه (رمزای خواي لي بي) که‌وته سهر بي نويزی، جا سه‌فیه‌ی هاوسه‌ری پېغه‌مبه‌ر (دروودی خواي له‌سهر بي) فهرمووی: (وابزانم گل‌تان دمه‌مه‌وه، چونکه که‌وتوو‌مه‌ته بي نويزيه‌وه‌و هيشتا ته‌وافی مال‌اوايی (ته‌وفی

(٧٥٨) تجريد/٢، ژماره: ٧٥٠ - ١٥٦١ مسلم: ١٢١١، ترفيم محمد فؤاد عبدالباقي = ٢٩٢١،

ویداع) یشم نه کردوو، پیغه مبه ریش (دروودی خوای له سهر بی) فهرمووی: (لهش به بارو زار به نازار بی، بۆ خیر به دمیا نایی ئهی رۆژی جهژن تهوافی نه کردوو؟). عائیشه (رمزای خوای ئی بی) فهرمووی: گوتم: با، ئهی پیغه مبه ری خودا ئهو تهوافی کردوو، به لام تهوافی مالاوایی نه کردوو؟ فهرمووی: (دمبا بکه ویتته ری له گه لمان دمروینه وه بۆ مه دینه، مادهم تهوافی فهرزی به حیته ناوه، تهوافی مالاوایی بۆ ئهو، له بهرئه وهی که بی نویژه، نهشی کات قهینا کات (تاج/ ٢/ زنجیره: ١١٥، ژماره: ١٦٢٥، ج/ ٤).

روونکردنه وه:

صهفیهی کچی حویهیی کوری ئه خطه بی نه ضریه (رمزای خوای ئی بی) به رهگهز جووله کهیه، له نه وهی چه زرمته هاروونی برای چه زرمته مووسایه سلاوی خودا له سهر پیغه مبه ری خۆمان و ئه وانیش بی- له غه زای خه یبه ردا یه خسرکرا، کاتی ژنه تالانییه کان دابهش دهکرتن به سهر جهنگاو مرهکانا، صهفی بهر دهحیهی کهلبی دهکهوئ، به لام له پاشا عهرزی پیغه مبه ر دهکن، که صهفی سازادیه، ههر قابیل به خۆیه تی، نیتر پیغه مبه ریش و مریده گریته وه له دهحیه و ماره ی کرد له خۆی و نازادی کردو نازادکردنه کهی خسته بری ماره یی بوئ. صهفیه خاتوون ده فهرمووده ی گیراومه وه، یه که فهرمووده ی له بوخاریدا ههیه.

صهفی زۆر هیمن و بهرپزو سه لارو هۆشمه ند بوو، له سه ره مه رگا عهرزی پیغه مبه ری کرد: ئهی پیغه مبه ری خودا! سویندم به خودا چه زده کهم که ئهم ئیش و نازاره ی تو به منه وه بوایه نه وه که به تو وه، پیغه مبه ر دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: راست دهکهیت.

قسه دهگاته وه به صفی خان که هه زهرتی عایشه و هه زهرتی هه فسه دهلین: صفی بنه جووه، نیمه لهو باشترین، نیمه ئاموزای پیغه مبه رین، ئه و کچه جووله که یه، ئه ویش له داخا دمست دمکا به گریان، پیغه مبه ر دهچی به سه ریا، دهروانی دهگری، دمه رمووی: ئه وه بوچی دهگری؟ دهلی: هه فسه ی ژنت و عایشه ی ژنت پیم دهلین: من کچه جووله که م و تانه ی بنه جوویم لی دمدن. پیغه مبه ر هه رمووی: بو پیت نه گوتن: منی که باوکم هاروون پیغه مبه ر بی و، مامه م موسا پیغه مبه ر بی و، میردم موحه ممه د پیغه مبه ر بی، ئیتر چون ئیوه له من باشتر دهبین. له مانگی ره مه زانی سالی په نجای کۆجیدا، له سه رده می موعاوییه دا خاتوو صفی گیانی پاکی سپارد. رمزاو ره حمه تی خودای لی بی. (بروانه: تاج/۳/۹۳ ف/۲ = تاج/۲، زنجیره: ۴، ژماره: ۲۱۲۴، ج/۴ + ل/۸۲ ف/۲ = تاج/۲، ژماره: ۲۱۰۰، ج/۴ + تاج/۵/۱۶۱ - ف/۱ = تاج/۲، ژماره: ۳۴۴۴، ج/۴ + تاج/۸/۲۲۳ ف/۱).

عایشه (رمزای خودای لی بی) هه رمووی: کاتی من له تنمیه وه دابه ریم بو ته وافی به یت و بو صفاو مه روه ی عه مره که م، گه یشتم به پیغه مبه رو هاوه لانی که وتبوونه ری و له مه که که دمده چوون، جا له پاش ته وافی به یت و ته وافی صفاو مه روه له موحه صب پێیان گه یشتی نه وه.

۷۱۰- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُ أَنْ يُرَدِّفَ عَائِشَةَ وَيُعْمِرَهَا مِنَ التَّعْمِيمِ. (الحديث ۱۷۸۴ - طرفه في: ۲۹۸۵): (۷۱۰)

عه بدوره حمانی کوپی ئه بوبه کری سه دیق (رمزای خوای لی بی) هه رمووی: پیغه مبه ر دروودی خوای له سه ر بی- هه رمانی پی کردم، که عایشه ی خوشکم

له پاشکۆی خۆمهوه سوار بکهه و بچم له تهنعيم ئيحرامی عهمره ی پێ بيهستم
و عهمرهیهکی پێ تهواو بکهه، منیش وامکرد (تاج/۲/ ۱۷۹/ز ۹۲ = ژماره: ۱۵۲۸ +
تاج/۲/ ۱۹۸/ز ۱۰۰/ف ۱ = ژماره: ۱۵۶۷ + بېروانه: ژماره/۷۴۹ تهجريدی بوخاری).

روونکردنهوه:

عهبدورهحماني کورپی ئه‌بویه‌گری سه‌دیقى کورپی ئه‌بو قوحافه‌ خۆی و
ئه‌بویه‌گری باوکی و ئه‌بو قوحافه‌ی باپیری له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر بوون، کورپێکی
بووه‌ ناوی مومه‌مه‌د بووه‌، نازناوی ئه‌بو عه‌تیق بووه‌، که‌ ناسراوه‌ به‌ (ابو
عتیق محمد بن عبدالرحمن بن ابی بکر الصدیق) دادهنری له‌ریزی سه‌حابه‌
بچکۆله‌کان، چونکه‌ له‌پیش مه‌رگی پێغه‌مبه‌را له‌دایک بووه‌، ئیبنو عه‌بدول به‌ر،
له‌ نیستیعا‌با دمفه‌رموی: (ئه‌م به‌هرمه‌یه‌ که‌چوار پشت سه‌حابه‌ی پێغه‌مبه‌رین
ته‌نیا بۆ ئه‌م چوار که‌سه‌ چه‌سپاوه‌ و به‌س: موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدوره‌حماني
کورپی ئه‌بویه‌گری کورپی ئه‌بو قوحافه‌) که‌ هه‌رچواریان به‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر
گه‌یشتون.

عه‌بدوره‌حمان برای حه‌قی حه‌زرمی عائیشه‌یه‌، واته‌: برای باوک و
دایکیه‌تی. له‌ریزی له‌شکری بێ‌پروایانی قورمه‌شا، له‌دزی موسوڵمانان ناماده‌ی
شه‌ری به‌درو شه‌ری ئوحوود بووه‌، پاله‌وانیکی ناسراو بوو، داوای کرد که‌ پاله‌وانی
بۆی بچێته‌ مه‌یدان، ئه‌بویه‌گری باوکی ویستی بچێ بۆ مه‌یدان بۆی، پێغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نه‌یه‌شت و پێی فه‌رموو: (خوتمان پێ به‌یله‌!).

ده‌لێن: جاری له‌پاش نیسه‌لامبوونی عه‌رزى باوکی ده‌کا و پێی ده‌لێ:
له‌شه‌ری ئوحووددا تۆ به‌ره‌هه‌وێلم که‌وتی، دلم به‌رایى نه‌دمدا، دمه‌نا ده‌مکوشتیت!
ئه‌بو به‌کریش پێی ده‌لێ: ده‌ی نه‌گه‌ر تۆ به‌ره‌هه‌وێلی من بکه‌وتیتایه‌، بواره‌م

نه‌ده‌دای ده‌مک‌وشتیت! که‌کاتئ موس‌و‌ل‌مان بوو، موس‌و‌ل‌مانئکی زور جوانی ئی
 دمرچوو، له‌گه‌ل ئیمامی خالیدی کورپی وه‌لیددا ئاماده‌ی شه‌ری یه‌مامه‌ بوو،
 حه‌وت که‌سی له‌ سه‌رکرده‌کانیان کوشت، یه‌کئیکیان (محکم)ی یه‌مامه‌ بوو، که
 له‌سه‌ر که‌لئنی له‌ که‌لئنه‌کانی قه‌لاکه‌ بوو، ئیتر سوپای ئیسلام له‌و که‌لئنه‌وه
 هه‌ل‌پ‌ژانه‌ ناو قه‌لاکه‌وه، عه‌بدوره‌حمان کورپی گه‌وره‌ی ئه‌بویه‌کره‌، له‌ ئوم
 رۆمانه‌، پیاویکی پیاو چاکی دین قایمی خاوه‌ن په‌یمانی راستگو بوو، قه‌ت درۆی
 ئی نه‌بینراوه‌، له‌رووداوی ئه‌ل‌جه‌مه‌لدا له‌گه‌ل عائیشه‌ی خوشکی بوو، به‌لام
 موحه‌مه‌دی برای له‌گه‌ل پئشه‌وا عه‌لی بوو، رۆژی موعاوییه‌ له‌سه‌ر دوانگه‌
 وتاری دیدا، له‌ خه‌لکه‌که‌ داوا ده‌کا، که‌ له‌پاش خۆی، یه‌زیدی کورپی هه‌ل‌ب‌ژێرن
 به‌جئیشین!!

عه‌بدوره‌حمانیش دمه‌فرموی: (بو ئه‌مه‌ هه‌ر قه‌لییه‌ته‌؟ که‌ دمه‌ستووریان
 وایه‌ هه‌رکاتئ قه‌یسه‌ر دمه‌ری، قه‌یسه‌ری تر له‌شوینی داده‌نیش!).
 موعاوییه‌ له‌پاش ئه‌م هه‌ل‌ئۆسته‌ سه‌د هه‌زار دره‌می زیوینی بو دهنی‌ری،
 به‌لام ئه‌و و‌مری ناگری و دمه‌فرموی: (ئایینم نا‌فرۆشم بو جیهانم) جا
 عه‌بدوره‌حمان به‌ره‌و مه‌ککه‌ ده‌که‌وئته‌ ری، له‌پ‌ئ له‌ناو خه‌ودا به‌ مه‌رگی
 کوتوپ‌ر دمه‌ری، ته‌رمه‌که‌ی هه‌ل‌ ده‌گرن و ده‌یبه‌ن بو مه‌ککه‌ له‌وئ دهنی‌ژن،
 سالی په‌نجاو سی کوچی ده‌بی. کاتئ عائیشه‌ هه‌والی مه‌رگی ده‌یستی ده‌چی بو
 جه‌ج، له‌مه‌ککه‌ ده‌چیته‌ سه‌ر گو‌پ‌ره‌که‌ی و له‌سه‌ری ده‌گری و ئه‌م شیع‌ره‌ی
 موته‌ممیمی کورپی نووه‌میره‌ ده‌خوینئته‌وه‌، که‌ به‌سه‌ر مالیکی برایدا هه‌لی داوه‌،
 له‌ به‌حری طه‌ویله‌:

وَکُنَّا کَکْذَ مَآئِنِ جُذَيْمَةٍ حَقْبَةً
 مِنَ الدَّهْرِ حَتَّى قِيلَ لَنْ يَتَّصِدَّعَا

قَلَمًا تَقَرُّقْنَا، كَانِي وَمَالِكَا
لَطُولِ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعَا

واته:

وهك دوو هاوومهس گيانى به گيانى
رؤڭگارن زۆرمان پيڭكهوه رانى!
گهردوون له ناكاو بى چاوهروانى
رؤڭگارن دوورن و جودايى هانى!
تهونى جودايى وههاته نيوه
ريڭكهه پهيوهندي تهواو بريوه
منى له كاكم وا دابريوه
دهليلى له مهوبه ريه كمان نهديوه!

عەبدوڕەحمان لە سەرمتاوە ناوی عەبدولکەعبە بوو، پێغه‌مبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) ناوەکەى گۆڤى و کردى بە عەبدوڕەحمان، چەند
فەرموودمەه‌کى لە صەحیحدا هەیه، ئەم فەرموودمەه‌ى ئێرەى (متفق علیه)یه،
شیخی بوخارى و موس‌لیم گێڕاویانەتەوه، سالتى لەپاش مەرگى عەبدوڕەحمان
عائیشەى خوشکیشى دەمرى (رمزای خودایان لى بێ). {برپاوه: ژماره: ٤١ و ١٣٣٧
و ١٨٩} ی ته‌جریدى بوخارى، هەروا بۆ شانازى و سەرورمەیه‌کانى ئەم بنه‌مائه‌یه
برپاوه ئەم ژمارانه له ته‌جریدى بوخارى، به‌شى کوردییه‌کەى:

١- ژماره: ٣ ژياننامه‌ى خاتوو عائیشه‌ى كچى ئەبو‌به‌كرى صه‌ديق.

٢- ژماره: ٧٥ ژياننامه‌ى خاتوو ئەسمای كچى ئەبو‌به‌كرى صه‌ديق.

٣- ژماره: ٣٤٩ ژياننامه‌ی عه‌بدوړه‌حماني کورې نه‌بویه‌کری صه‌دیق لی‌رمدا
ژياننامه‌ی نه‌بویه‌کری صه‌دیق، به‌تیرو ته‌سلی تو‌مار ده‌که‌ین:

نه‌بویه‌کری صه‌دیق ناوی (عه‌بدووللای کورې عو‌ثمانه) ناسراوه به
نه‌بویه‌کری کورې نه‌بو قوحافه، له‌سهرده‌می نه‌زانی‌دا ناوی عه‌بدو‌لکه‌عبه بوو،
پیغه‌مبه‌ر گوړی به عه‌بدووللای، نه‌بویه‌کر قورمیشییه، ته‌میمییه، دایکی ناوی
سه‌لای کچی صه‌خره، ناسراوه به ئوممولخه‌یر. له‌پاش سالی فیل به‌دوو سالو
نیو له‌دایک بووه، له‌پیش هاتنی ئیسلامو له‌پاش هاتنی ئیسلام هاورپتی
پیغه‌مبه‌ری کردووه، له‌کاتی کوچو له‌سه‌فه‌ری کوچ‌دا هاورپی پیغه‌مبه‌ر بوو،
له‌هه‌ره موسو‌ل‌مانه پی‌شینه‌کانه، له‌پاش مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر، به‌هه‌ل‌ب‌زاردن
نه‌بویه‌کر بوو به‌یه‌که‌م جین‌شینی پیغه‌مبه‌ر، پیاو‌یکی سپیکاری له‌رکه‌له‌ی لاواز
بوو، رووخ‌وشو نه‌رمونیان بوو، شارم‌زای زانستی بنه‌جه‌ی عه‌رمب بوو،
به‌تایبه‌تی ره‌گه‌زی هو‌زی قورمیش، بازرگان بوو، ره‌فتاری زور جوان بوو،
همیشه‌ خاومنی دیوه‌خان بوو، متمان‌ه‌ی به‌هه‌رکه‌سی بکر‌دایه بانگه‌یشتی لی
دک‌رد بوسه‌ر ئیسلامه‌تی، زور که‌س له‌سهر ده‌ستی نه‌ودا ئیسلام بووه، وه‌ک:
عو‌ثمانی کورې عه‌ففان و طه‌لحه‌و زوبه‌یرو سه‌عدو عه‌بدوړه‌حماني کورې
عه‌وف. به‌ ده‌ول‌ه‌مه‌ندی موسو‌ل‌مان بوو، به‌لام کاتی مه‌رگ بوو به‌میوانی هیچی
له‌پاش به‌جی نه‌ما! چه‌ندین کو‌یل‌ه‌ی له‌ژیانی خو‌یدا نازاد کردووه، که‌ یه‌کی
له‌وانه بیلالی جه‌به‌شی بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) خو‌ی
به‌فه‌رمانی خودا ناوی نا (صدیق).

نه‌بویه‌کر نه‌و صاحی‌بی غارمیه، که‌ خودا له‌م نایه‌ته‌دا باسی فه‌ضلی
ده‌کاو ده‌فه‌رموی: {إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ
هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا - التوبة}.

ئەبوبەكر رابەرى خىربوو لەنيوانى خاتوو خەديجە و پيغەمبەردا، ھەتا لەئەنجاما پيغەمبەر مارمىکرد بۆ خۆى. ئەو رۆژەى كە پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) وەفاتی كرد، ئەبوبەكر ھەلبژيررا كرا بەيەكەم جينشيني پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ماوەى جينشينيەكەى دوو سال و دەورى (٢) سى مانگ بوو، رۆژى ھەينى (٢١) بيست و يەكى (جمادى الآخرة) سالى سيازدەى كۆچى مەرگ بوو بەميوانى بەھۆى نەخۆشى سيلەو، خۆى رايىسپارد كە ژنەكەى بيشوات كە ئەسمائى كچى عومەيس بوو، عومەرى كورى خەتاب نويزى مردووى لەسەر تەرمەكەى كرد، لەھۆدەكەى عائيشەدا، لەپال گۆرى پيغەمبەردا، بەشەو ناشتيان، تەمەنى (٦٣) شەست و سى سال بوو، بۆ زانيني چمكى لە كۆشش و ھەول و فەضلى ئەبوبەكر بۆ خزمەتى ئىسلام بىروانە ئەم شوینانە:

١- تاجى كوردى بەرگى سى، زنجيرە: ١٠٠، ژمارە: ٣١٥٥ + زنجيرە: ١٠١
بەتەواوى + تاج/٣، زنجيرە: ٣، ژمارە: ٣٢٢٤، ٣٢٣٥، ٣٢٣٦، ٣٢٣٧، ٣٢٣٨، ٣٢٣٩، ٣٢٤٠، ٣٢٤١، ٣٢٤٢، ٣٢٤٣، ٣٢٤٤ + تاج/٣، زنجيرە: ٤، ژمارە: ٣٢٥٤ + تاج/٣، زنجيرە: ٥، ژمارە: ٣٢٥٨ ھەتا ژمارە: ٣٢٦٩ + تاج/٣، زنجيرە: ٨، ژمارە: ٣٢٧٤، ٣٢٧٥، ٣٢٧٣، ٣٢٧٦ + تاج/٣، زنجيرە: ٨، ژمارە: ٣٢٧٩، ٣٢٨٠ + ژمارە: ١٥٣٤ لە پوختەى موسليم.
بۆ ڤوونکردنەو و بەھرەى پتر ئەم گيرانەو و ژمارە: (٦٦٠) پوختەى موسليميش دەنووسين:

عَنْ جَابِرٍ (رضى الله عنه) أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْنَا مُهَلِّينَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِحَجٍّ مُفْرَدٍ، وَأَقْبَلْتُ عَائِشَةَ بِعُمُرَةٍ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِسَرَفٍ عَرَكَتْ عَائِشَةُ حَتَّى إِذَا قَدِمْنَا طُفْنَا بِالْكَعْبَةِ وَالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يَحِلَّ مِنَّا مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ، قَالَ: فَقُلْنَا: حِلُّ مَاذَا؟ قَالَ: الْحِلُّ كُلُّهُ،

قَالَ: فَوَاقَعْنَا النِّسَاءَ، وَطَطِيبْنَا بِالطَّيِّبِ، وَلَبِسْنَا ثِيَابَنَا، وَلَيْسَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ عَرَفَةَ إِلَّا رِيعُ لَيْالٍ، ثُمَّ أَهْلَلْنَا يَوْمَ التَّرْوِيَةِ، ثُمَّ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى عَائِشَةَ، فَوَجَدَهَا تَبْكِي، فَقَالَ: «مَا شَأْنُكَ؟» قَالَتْ: شَأْنِي أَنِّي قَدْ حِضْتُ وَقَدْ حَلَّ نَاسٌ وَلَمْ أَحِلِّ، وَلَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ، وَالنَّاسُ يَذْهَبُونَ إِلَى الْحَجِّ الْآنَ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَا مَرٌّ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَغْتَسِلِي ثُمَّ أَهْلِي بِالْحَجِّ». فَفَعَلْتُ، وَرَقَقْتُ الْمَوَاقِفَ حَتَّى إِذَا طَهَرْتُ طَافْتُ بِالْكَعْبَةِ، وَالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ قَالَ: «قَدْ حَلَلْتُ مِنْ حَجِّكَ وَغُمَرْتُكَ جَمِيعًا». فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَجِدُ فِي نَفْسِي أَنِّي لَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ حَتَّى حَجَجْتُ، قَالَ: «فَاذْهَبِي بِهَا يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ فَأَعْمِرْهَا مِنَ التَّنْعِيمِ». وَذَلِكَ لَيْلَةُ نُحْصَبَةِ. {الحديث: ٢٩٢٩ = ٢٩١٣ فم. أبو داود. حج: ١٧٨٥. نسائي. حج: ٢٧٦٢. غفة الإشراف: ٢٩٠٨}:

جایبری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: لہ خزمہت بینغمہ بردا، کہوتینہ ری، لہ شوینی تایبہت نیجرامی حہ جمان بہ جیا دابہست، بہلام عائیشہ بہس نیجرامی عہمرہی دابہست، کہوتینہ ری ہہتا گہیشٹینہ سہریف، کہ دہمیل لہ مہککہوہ دوورہ، لہوی عائیشہ کہوتہ سہر بینویژی، جا کاتی گہیشٹینہ مہککہ، لہوی تہوافی بہیتمان کردو تہوافی صفاو مہرودمان کرد، جا پیغمہمہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمانی پیمان کرد: کہ ہمرکہسی لہئیوہ دیاری بہیتی پی نییہ، با نیجرامہکھی بشکینی). فہرمووی: گوتمان: قوربان بہم نیجرام شکاندنہ چیمان بوّ حہلال دہبی، لہوہی کہ بہہوی نیجرام بہستنہوہ، لیمان قہدمغہ بووہ؟ فہرمووی: (ہہموو شتیکتان بوّ حہلال دہبیٹہوہ، وہک پیش نیجرام دابہستن).

جایبر فہرمووی: جا ہہمانبوو حہلال و ہاوسہری خوی لہگہلدا بوو، وہک لہوہو پیش دروست بوو لہگہل حہلال و ہاوسہری خوی، ہہروا بوئی خوشمان دا

لەخۆمان و جل و بەرگی ئاسایی خۆمان لەبەرکردەوهو بەرگی ئیحرامەکەمان دانا، ھەمووی چوار شەومان مابوو بۆ شەوی عەرەفە، لەپاشا لە رۆژی ھەشتی مانگا، کەبێی دەگوترێ رۆژی تەروییە، ئیحرامی حەجمان دابەست و بەرگی ئیحراممان پۆشی و دەستمانکرد بە لەبەیکە کردن!

لەپاشا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەچێ بۆلای عانیشەى ھاوسەری، دەبینێ کە عانیشە دەگری، بێی دەفەرموێ: (چیتە خێرە کەوا دەگری؟) دەئێ: ئەومبوو من کەوتمە سەر بێنویژێ و خەلک لەم ماومپەدا، عەمرمپەکیان ئەنجامداو ئیحرامیان شکاند، ئیستایش ئەوێتا ئیحرامی حەجیان دابەستوو و دەرۆن بۆ گێوی عەرەفە بۆ حەج، منیش نە عەمرەم کردو نە ئیحرامم شکاندو نە تەوافی بەیتەم ئەنجامدا، ئابۆ ئەمە دەگریم.

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەمە شتیکی خوا کردو خودا نووسیویەتی لەچارەى کچانی ئادەم و سووچی تۆی تیا نییە، دەى خۆت بشۆرەو غوسلی سوننەتی ئیحرام دابەستن ئەنجام بدەو ئیحرامی حەج دابەستەو ھەرچی حاجی دەیکا تۆیش بیکە، بەلام تەوافی بەیت مەکە، تاپاک دەبیتەو) عانیشەیش وایکردو ھەموو مەلەبەند و وێستگاو کردارەکانی حەجی ئەنجامدا، لەمینا لە بێنویژییەکەى پاکەو بوو، ئەوسا تەوافی کابەى ئەنجام دا، ھەروا سەعیی نیوانی صەفاو مەرۆھى ئەنجامدا. ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە عانیشەى فەرموو: (ئیستا تۆ لە حەج و عەمرەگەت بوویتەو). عانیشە فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! من ئەو بوو بەگری لەدڵما کەبەر لە ئەنجامدانى حەج تەوافی بەیتەم ئەنجام نەدا، ھەروا سەعیی نیوانی صەفاو مەرۆھ، بەھۆی ئەمەو و ھاھست دەکەم کە لەچاو خەلکی تردا من بەجێماوم؟!

پیغهمبهریش (دروودی خودای له‌سهر بی) بو قهرمبوو و دل‌دانه‌وه‌ی
عائیشه، به عه‌بدوره‌حمانی برای عائیشه‌ی قهرموو: (ئه‌ی عه‌بدوره‌حمان)
عائیشه‌ی خوشکت ببه، له ته‌نعیمه‌وه عه‌مریه‌کی پی بکه). نه‌م گفتوگوو
نستانی عه‌مره کردنه‌ی عائیشه له ته‌نعیمه‌وه، له‌شه‌وی حه‌صبه‌دا بوو.
ایروانه: تاج/۲، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۱۵۳۸ + تاج/۲، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۱۵۶۷ +
زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۱۶۱۷.

۷۶۱- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ فِي أَنَسٍ مَعَهُ قَالَ أَهْلَلْنَا أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ -
صلى الله عليه وسلم - فِي الْحَجِّ خَالِصًا لَيْسَ مَعَهُ عُمْرَةٌ - قَالَ عَطَاءٌ قَالَ جَابِرٌ -
قَدِيمُ النَّبِيِّ - صلى الله عليه وسلم - صُبْحَ رَابِعَةٍ مَضَتْ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ فَلَمَّا قَدِمْنَا
أَمَرَنَا النَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - أَنْ نَحِلَّ وَقَالَ « أَجِلُّوا وَأَصِيبُوا مِنَ النَّسَاءِ » .
فَنَ عَطَاءٌ قَالَ جَابِرٌ وَلَمْ يَغْزِمَ عَلَيْهِمْ وَلَكِنْ أَحَلَّهُنَّ لَهُمْ فَلَبَّغَهُ أَتَا نَقُولُ لَمَّا لَمْ يَكُنْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ عَرَفَةَ إِلَّا خَمْسٌ أَمَرَنَا أَنْ نَحِلَّ إِلَى نِسَائِنَا فَتَأْتِي عَرَفَةَ تَقْطُرُ مَذَاكِرُنَا الْمَدَى قَالَ
وَيَقُولُ جَابِرٌ بِيَدِهِ هَكَذَا وَحَرَّكَهَا فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - فَقَالَ «
قَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي أَتَّفَقْتُ لِلَّهِ وَأَصْدَقْتُكُمْ وَأَبْرُكْتُمْ وَلَوْلَا هَذِي لَحَلَلْتُ كَمَا تَحِلُّونَ فَحَلُّوا
فَمَنْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ » . فَحَلَّلْنَا وَسَمِعْنَا وَأَطَعْنَا: (۳۱)

عه‌طاء (ره‌حه‌ته‌ی خودای لی بی) قهرمووی: بیستم له جابیری کوری
عه‌بدوللا، له‌ناو کو‌مه‌ئی خه‌لکا، که له‌گه‌ل‌یا بوون، ده‌یفه‌رموو: ئیمه‌ی هاوه‌لانی
پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) ئیحرامی حه‌جی په‌تیمان دابه‌ست، که
عه‌مره‌ی له‌گه‌ل‌دا نه‌بی، عه‌طا قهرمووی: جا جابیر قهرمووی: پیغهمبهر و
خه‌لکه‌که، سهر له‌به‌یانی روژی چواری مانگی قوربان گه‌یشتنه به‌رموه، جا
پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) قهرمانی پیمان کرد، که ئیحرام

عطاء فہرمووی: جابر فہرمووی: (بہ لّام پیغمبر (دروودی خودای
لہسر بئ) جہختی لییان نہ کرد کہ ہر دمبی دروست بین لہ گہلّ حہ لّال و
ہاوسہری خویندا، بہ لّام ہر ریگہی ئہوہی پییان دا، کہ لہم ماومیہ دا ہتا
ئیحرام دادمبہستنہوہ بہ شیوہی ئاسای پیشین، ہموو شتیکی رموا لہ گہ لیانا
رمواہیہ.

عەھطا فەرمووی: جابیر (رمزای خودای ئی بێ) بە جولانی پەنجەگانی
دەستی ناماژە دەکرد بۆ چۆنی چۆرانی دەتۆماو لە چووک پیاو!!

جا که ئەم ھەوالتو باسو خواسە گەشتەو بە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەنسایەو، وتاریکی دا بۆمان، تیا دا فەرمووی: (ئێو خۆتان باش باش دزمانن کەمن لە ھەمووتان زیاتر لەخودا دوترسم و خۆم دھپارێزم لەبێ فەرمانی ئەو زاتە مەزنە، وە ھەرودھا لە ھەمووتان راستگوترم و لە ھەمووشتان چاکە خواستم، دەی بەش بەحالی خۆم ئەگەر نازەلی دیاری بەیتم پێ نەبواوە منیش لەم ماومێدا، ھەتا روژی تەروپیە، وەك ئیستای ئێو

ئىحرام دىھىكان، كەواتە دىنىيەن لەكارەكەو راپا مەبن و بە بيانوى نابەجى
فەرمانەكەى من مەبەزىنن، بەلكوو جىبەجىيى بىكەن و ئىحرام بىشكىنن، دەى من
بۇ خۇم ئەگەر راي پىششىم راي ئىستام بوايە (كورت گوتەنى خۇمان: ئەگەر
عمقلى ئىستام ئەوسا بوايە) منىش ديارى بەيتەم لەگەل خۇم نەدەھىناو ئىستا
نەگەل ئىيوەدا ئىحرام دىھىكاند).

جابر فەرمووى: ئىتر ئىمەيش (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) مان لى كردو ئىحرامان
نىكاند.

بۇ روونكرەنەو بەهرەى زياتر ژمارە: (٦٧٠)ى پوختەى موسلىمىش
راگوز دەكەين:

عَنْ مُوسَى بْنِ نَافِعٍ قَالَ: قَدِمْتُ مَكَّةَ مُتَمَتِّعًا بِعُمْرَةٍ قَبْلَ التَّوْبَةِ بِأَرْبَعَةِ أَيَّامٍ،
فَقَالَ النَّاسُ: تَصِيرُ حَجَّتُكَ الْآنَ مَكِّيَّةً، فَدَخَلْتُ عَلَى عَطَاءِ بْنِ أَبِي رِيَّاحٍ فَاسْتَفْتَيْتُهُ؟
فَقَالَ عَطَاءٌ: حَدَّثَنِي جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ أَنَّهُ حَجَّ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله
عليه وسلم) عَامَ سَاقِ الْهَدْيِ مَعَهُ، وَقَدْ أَهْلُوا بِالْحَجِّ مُفْرَدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى
الله عليه وسلم): « أَهْلُوا مِنْ إِحْرَامِكُمْ، فَطُوفُوا بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَقَصَرُوا
وَأَقِيمُوا حَلًّا حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ التَّوْبَةِ فَأَهْلُوا بِالْحَجِّ، وَاجْعَلُوا الَّتِي قَدِمْتُمْ بِهَا مُتَعَةً
». قَالُوا: كَيْفَ نَجْعَلُهَا مُتَعَةً وَقَدْ سَمَّيْنَا الْحَجَّ؟ قَالَ: « افْعَلُوا مَا أَمَرُكُمْ بِهِ، فَإِنِّي لَوْلَا
أَنِّي سَقْتُ الْهَدْيَ، لَفَعَلْتُ مِثْلَ الَّذِي أَمَرْتُكُمْ بِهِ، وَلَكِنْ لَا يَحِلُّ مِنِّي حَرَامٌ حَتَّى يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحِلَّهُ، »، فَفَعَلُوا. {الحديث: ٢٩٣٧ = ٢٩٢١ ف.م. تجريد/٢، لاپرە: ١٨٣،
ژمارە: ٧٥٦ = ١٥٦٨. تحفة الأشراف: ٢٤٩٠}:

موسای کوری نافع (رحمەتی خودای لى بى) فەرمووى: چووم بۇ حەج،
لەسەر شىوہى حاجى مۆتەمەتتەى، کاتى گەیشتمە مەککە، عەمرەم ئەنجامدا
لەپیش روژى تەروپىيەدا بەچوار روژ، خەلکەکە گوتیان: حەجەکەت بوو بە

حه چيكي مهككهي، پاداشي كه مه، چونكه نهركي كه مه، جا منيش بوو به گري له دئماو چووم بو خزمه تي زاناي پايه بهرز: عه تاي كوري نه بو رمباحو لهم لايه نه وه پرسيارم ليى كرد؟

عه تاء فهرمووى: جابيري كوري عه بدوللاي نه نصاري گي پايه وه بو فهرمووى: له هه جي مالاواييدا، پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سهر بي) وش تري دياري به يتي له گه ل خوي برد، من خوم له خزمه تيدا چووم بو هه ج، له وه هه ج هدا هه جكاران به س ئي حرامى هه جيان به جيا دابه ستبوو، له سهر شي وه ئيفراد، كه بري تيه له كردنى هه ج به ته نها به بي عه مره، جا كاتى گه يشينه مهككه، پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سهر بي) به هاوه لاني خوي فهرموو: (نه وه له ني وه هيوانى دياري به يتي نيشانه نه كردوو، با هه ج هه كى هه لومشيني ته وه بىكا به عه مره، له سهر هم شي وميه: ته وافي به يتي وه سعي نيوانى صه فاو مه روه بكاو مووى سهرى كورت بكاته وه، ئي تر كردارمكاني عه مره ته واو، ئي تر له وه ماش لهم ماوميه دا به بي ئي حرام له مهككه بميني ته وه، هه تا روژى ته رويه، كه روژى هه شته مى مانگى قوربان، جا نه وانه كى له سهر هم شي وه ئي حرام ده شكين نه وسا سه رله نوئ له ناو مهككه وه ئي حرامى هه ج به جيا دابه ستنه وه، وه نه وه هه ج هى كه به ته نها، له پيش هاتنتان بو مهككه ئي حراميتان به ستبوو له سهر هم شي وميه باسكرا بيكه ن به عه مره، وه لهم ماوميه دا هه تا روژى ته رويه پشو و مرگرن و بيكه ن به هه سانه وه).

حاجيان فهرموويان: چون بيكه ين به عه مره و پشو و مرگرين، خو ئيمه له سهرم تا وه ناوى هه جمان لى ناوه و ني تي هه جمان هي ناوه، كه واته ئي تر چون بيكه ين به عه مره؟ پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سهر بي) فهرمووى: (من چيتان پى ده ليم به بي چهن دو چوون بيكه ن، خوشم له به رنه وه نه بي كه نازده لى

نیاری بهیتم له گه‌ل خۆم هیناوه دهنه هه‌مان شتم ده‌کرد که به‌ئێوه ده‌لێم بیکهن، به‌لام نه‌و شتانه‌ی که به‌هۆی ئیجرام دابه‌ستنه‌وه له‌من قه‌ده‌غه بوون، بۆم ره‌واو چه‌لال نابنه‌وه، هه‌تا نازه‌له دیارییه‌کانم نه‌گه‌نه جیگه‌ی دیاریکراوی خۆیان و کاتی سه‌ربه‌ڕینیان نه‌یه‌ت، که ئه‌ومیه له رۆژی ده‌ی قوربانا له مینا سه‌ربه‌ڕین و بدرین به پێشیاوان).

ئه‌نجا ئێمه‌ش وه‌ک چه‌ز مه‌ت فه‌رمووی، ئه‌وانه‌مان که دیاری به‌یتیان پێ نه‌بوو، ته‌وافی به‌یت و سه‌عی نیوانی سه‌فا و مه‌روه‌مان کردو مووی سه‌رمان کورت کرده‌وه ئیجراممان شکاندو چووینه لای ژنی خۆمان و وه‌ک جاران جل و به‌رگی ئاساییمان پۆشییه‌وه، وه تافی ئیواره‌ی رۆژی ته‌روویه، سه‌رله‌نوێ له‌ناو مه‌ککه‌وه ئیجرامی چه‌جمان دابه‌سته‌وه). {تاج/٢، زنجیره: ٩٠، ژماره: ١٥٢٧ + ژماره: ١٥١٨، زنجیره: ٨٧}.

٧٦٢- حدیث جَابِرٌ قَالَ أَمَرَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَلِيًّا أَنْ يَقِيمَ عَلَيَّ حَرَامَهُ. قَالَ جَابِرٌ: فَقَدِمَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رضي الله عنه) بِسَعَايَتِهِ، قَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «بِمَ أَهْلَلْتَ يَا عَلِيُّ؟». قَالَ بِمَا أَهَلَّ بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «فَأَهْلَيْتُ وَأَمَكْتُ حَرَامًا كَمَا أَتَيْتُ». قَالَ وَأَهْلَيْتُ لَهُ عَلِيُّ هَدْيًا: (٧٦٢)

جابر (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: له‌سالی چه‌جی مالاوايیدا، عه‌لی نه‌یه‌مه‌نه‌وه هات بۆ چه‌ج، که عه‌لی له‌وێ له‌یه‌مه‌ن، سه‌رکاری پێغه‌مبه‌ر بوو، کاربه‌ده‌ستی پێغه‌مبه‌ر بوو، بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زمکات، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌ عه‌لی فه‌رموو: (ئیجرامت چۆن دابه‌سته‌وه؟) عه‌لی فه‌رمووی: (گوته‌ومه: ئه‌وا ئیجرامم دابه‌ست رێک وه‌ک ئیجرام دابه‌ستنی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ). پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمانی

بیگرد که بهردموام بی لهسهر ئیحرامهکهی و ئیحرام نهشکینن، چوونکه دیاری (همدی) بهیتی وایی.

لیرمدا بو پتر روونکردنهوهی نهم گیرانهوهی ژماره: (۷۸۶)ی تهجرید بو

شهرحی نهم فهرموودمیه راگوینز دهکهین، بهبشتی خودای گهورمو سهرومر:
 عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَهْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُمْ وَأَصْحَابُهُ بِالْحَجِّ، وَلَيْسَ مَعَ أَحَدٍ مِنْهُمْ هَدْيٌ غَيْرَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَلْحَةَ، وَ قَدِمَ عَلَيَّ مِنَ الْيَمَنِ وَمَعَهُ هَدْيٌ، فَقَالَ: أَهْلَلْتُ بِمَا أَهَلَّ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابَهُ أَنْ يَجْعَلُوهَا غُمْرَةً وَيَطُوفُوا، ثُمَّ يَقْصِرُوا وَيَحْلُوا إِلَّا مَنْ كَانَ مَعَ الْهَدْيِ، فَقَالُوا: نَنْطَلِقُ إِلَى مَنَى وَذَكَرُ أَحَدِنَا يَقْطُرُ، فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (لَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِ مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ، وَلَوْلَا أَنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ لَأَخْلَلْتُ) (الحديث: ۱۶۵۱):

جابرى کوږى عهبدوللا (رمزای خواى لی بی) فهرمووی: لهحهجی مالاوايیدا، پیغهمبهرو هاوړیکانی ئیحرامی حهجیان دابهست، جگه له پیغهمبهرو طهله، کهسیان دیاری بهیتیان پی نهبوو، عهلیش له یهمهنهوه هات بو هج نازهلئ دیاری لهگهل خوی هیناوو، عهلی فهرمووی: منیش کاتی ئیحرام دابهستن گوتوومه: نهوا ئیحرامم دابهست ریک وهک ئیحرام دابهستنی پیغهمبهردروودی خواى لهسهر بی- جا لهمهکهکه پیغهمبهردروودی خواى لهسهر بی- فهرمانی کرد بههاوړیکانی، که حهجهکهیان بکهن به عهمره، لهسهر نهم شیومیه: تهوافی بهیت بکهن و تهوافی نیوانی صفوا مهرومیش بکهن و نهوجا مووی سهریان کورت بکهنهوه، ئیتر ئیحرام بشکینن، ههتا پوژی تهروویه (بر: ژماره/۷۵۶ له تهجریدی بوخاری) بهلام نهوانهیان که نازهلئ دیاری

بەيتيان واپى بابەردەوام بن لەسەر حەجەكەيان و ئىحرام نەشكىنن و نەيكەن بە
عەمرە.

هاورپيانى پيغەمبەرىش دروودى خواى لەسەر بى- وەك سەرسام بوونى،
فەرموويان: شتى وا سەيرە! چونكە سەردەمكىشى بۆنەو، كاتى ئىحرام
بەستينەموو بکەوينە پى لە مەككەو بەرمو ميناو عەرەفات، چووك (زەمەن)
مان مەنى لى بىتکى، كە ئىحرام بەشكىنن، لەگەل ژنیش كۆدەمبەنەو، شتى وایش
لەگەل بارى حەج دا پى ناکەو.

جا كاتى ئەم قەسەيان گەيشتەو بە پيغەمبەر دروودى خواى لەسەر بى-
فەرموو: (لەدەستم چوو! دەنا ئەگەر ئىستام ئەوسا بوايە، منیش ئازەلى
نيارى بەيتەم لەگەل خۆم نەدەهينا، وەلەبەر ئەومیش نەبى كەديارى بەيتەم
واپى منیش ئىستا دەمکرد بە عەمرەو ئىحرام دەشکاند).

روونکردنەو:

أ- جەعفەر و عەلى و عەقىل و طالیب، هەرچواريان برا بوون، هەق ئامۆزای
پيغەمبەر بوون، چونكە هەرچواريان كورى ئەبو طالیبى مامەى بوون، كە ئەبو
طالیب هەق براى باوكى و داىكى عەبدوڵلای كورى عەبدولوطەلیب بوو، كە
عەبدوڵلای باوكى پيغەمبەر بوو، واتە: پيغەمبەر لەپشتەو لەم چوار ئامۆزایەى
خزمى نزىكترى نەبوو، جەعفەر دە سال لەعەلى گەورەتر بوو، عەقىلش دە
سال لە جەعفەر گەورەتر بوو، طالیبش دە سال لە عەقىل گەورەتر بوو، واتە:
طالیب يەكەم بوو، عەقىل دووهم بوو جەعفەر سێیەمبوو عەلى چوارەم بوو.
تالیبیان لەغەزای بەردا بى سەرو شوین بوو، موسوئمان نەبوو، جەعفەریان لە
كۆچکارە پيشینەكان بوو، كۆچى كرد بۆ ولاتى حەبەشە، لەغەزای خەیبەردا

گهراپهوه بۆ خزمهتی پېغه مېهر، بۆ مه دینه، پېغه مېهر (دروودی خوی له سهر بې) فهرمووی: (دروودی خوی له سهر بې) (نازانم به گام له م دوو موزده خوښه، شادمانترم، به هاتنی جهعفر، یان به نازادکردنی خه یېهر!).

ناوداره به جهعفری ته ییار، واته: جهعفری بالدار، چونکه له غزای مۆته دا، له ولاتی شام، له سهر له گه ل سوپای رۆمدا، که شهید کرا، هه ردوو دمستی بهرې، وه تهرمه گهی به شهیدي که دوزرایه وه، زیاتر له نه وود سهره رمو دمه شیرو حیگهی تیری پیه بوو، له وودوا پېغه مېهر (دروودی خوی له سهر بې) فهرمووی: (جهعفرم دی له به هه شتا له گه ل فریشته کانا، به دوو بال دمفرې!).

ئیبو عومهر (رمزای خودای ل بې) دمستووری وابوو، کاتی سلای له عه بدوللای کورې جهعفر دمکرد، دميفهرموو: (سلو له تو، نهی کورې خاومنی دوو بال!).

له فهرموودمیه کی تر دا، پېغه مېهر (دروودی خوی له سهر بې) دمفرموئ: (نیمشه و جهعفرم پې گه یشت، له ناو پۆل فریشته دا بوو، هه ردوو بالی خه لتانی خوین بوو).

جهعفر برای باوک و دایکی عمل بوو، ده لئین: بیست و شه شم کهس بووه، که موسولمان بووه، پېغه مېهر پئی فهرموو: (هم شیوهی شیرینت و هم ريفتاری جوانت له خۆم ده چن!).

جهعفر هه ژارانی زور خوشده ویست، خزمه تی زوری ده کردن، به دهستی خوی ناو ناوی بۆ دادمنان و له لایان دادمنیشت و قسه و گفتوگوئی له گه لدا ده کردن، پېغه مېهریش ناوی نابوو (باوکی هه ژاران!) له کاتی موناختا دا – واته: له کاتی پهیمانی برایه تی به ستندا له نیوان موسولماناندا – پېغه مېهر (دروودی

خوای لەسەر بێ) جەعفەری کرد بەبرای موعازی کۆری جەبەل، نەجاشی
 یندشای جەبەشەو تاقەمەکی لەسەر دەستی جەعفەردا موسوڵمان بوون، کاتی
 جەعفەر ھاتەو، پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) ناوچەوانی ماچ کرد.
 نیمامی جەعفەر دەوری چل ساڵ ژیاو، لەسائی ھەشتی کۆچیدا، لەغەزای
 مۆتەدا شەھید بوو. (بروانە: تاج/ ۳ زنجیرە: ۸ ژمارە: ۳۳۵۲ ھەتا ژمارە: ۳۳۵۶ +
 تاج/ ۴ زنجیرە: ۱۰۰ ژمارە: ۴۶۴۰، ۴۶۴۱، ۴۶۴۲. ۴/ج).

عەقیل درەنگ موسوڵمان بوو، لەسائی ئازادکردنی مەککەدا ئیسلام بوو،
 جەمەد فەرموودمەکی گێراوتمەو، لەبوخاریدا فەرموودەیی نییە، زانایەکی
 ڕەگەزناس بوو، لەمزگەوتەکی مەدینەدا، قالیچەییەکی دادەخست و لەپاش نوێژ
 نەسەری دادەنیش و خەلک لەدەوری کۆمەڵ دەبوون، فێری زانستی رەگەزناسی
 نەکردن، پیاویکی وەلام نامادە بوو، وەلامەکانی دەمکوتکەر بوو، لەعەلی برای
 جیاو بوو، لەگەڵ موعاوییە کۆری ئەبو سوفیان بوو، کە موعاویە نەپاری
 عەلی بوو، دەلێن: ڕۆژی، موعاویە دەلێ: (عەقیل دەزانێ من بۆ ئەو لە عەلی
 برای باشترم، بۆیە لەگەڵ ئیمەدایە وازی لە عەلی برای ھێناوە). عەقیل
 ارغزای خودای ئی بێ) دەفەرموێ: (قەسە راست دەموێ، براکەم بۆ ئایینم، بۆ
 من لەتۆ باشتر، وەتۆ بۆ من بۆ جیھانم لەو باشتری بۆم، وەمن ئیستا دواي دنیا
 کەوتووم، بەلام لەخودای گەورە داوا دەکەم کە ناخرم بەخێر بگێڕێ).

عەقیل (رغزای خودای ئی بێ) لەسەرمتای جێنشینی یەزیدی کۆری
 موعاوییەو مردوو. ئیبنو عەبدولبەر لە ئیستیعا بەدەفەرموێ: خۆم
 فەرموودمەکم گێراوتمەو: پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) دەفەرموێ:
 (ئەم ئەبو یەزید! من لەبەر ئەم دوو ھۆیە، دووجار تۆم خۆشەموێ: جاری
 لەبەر ئەو کە تۆ خزمی و نامۆزای، جاریکیش لەبەر ئەو کە دەزانم ئەبو

تالیبی مامەم، کە بۆ من زۆر باش بوو، تۆی زۆر خۆش دەویست). (رمزای خودا له ئەبویەزید - واتە: لەعەقیل - بیّت).

ئەمیر و لوئەمین ئیمامی عەلی (رمزای خودای ئی بێ) هەق ئامۆزای پێغەمبەر بوو، هەم زاوای پێغەمبەرە، میێردی فاتیمە کچیەتی، باوکی حەسەن و حەسەینە، بەپێی پەیمانی گریێدانی براییەتی، (المؤاخاة) عەلی بوو بەبرای پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (تۆ لەدویناو لە قیامەتا برای منی!) عەلی یەکی بوو لەو دە کەسە کە پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) موژدە بەهەشتی پێدا بوون، کە ناسراو بوون بە عەشەرە موبەششەرە، واتە: دە کەسە موژدە بەهەشت پێ دراوەکان. عەلی جێنشینی چوارەم بوو، کاتێ عوسمان شەهید کرا، عەلی کرا بەخەلیفە موسوڵمانان. عەلی پیاویکی زاهیدی دنیا نەویست بوو، تەواو خودا پەرست بوو، هەتا بێ زاناو دانا بوو، زۆر دادپەر و مرو بە وێژدان و هەقانی بوو، هەتا بێ رۆشنیر و رەوانبێژبوو، خۆنەوار بوو، نووسەری پەیماننامە کە حودەیبیە بوو، دایکی عەلی ناوی فاطیمە کچی ئەسەد بوو، کاتێ عەلی لەدایک بوو، فاطیمە دایکی ناوی نا (حەیدەر) (بروانە: تاج/ ٤ زنجیرە: ٩٠ ژمارە: ٤٦١١).

فاطیمە دایکی عەلی، موسوڵمان بوو، وەکۆچی کرد بۆ مەدینە، عەلی زاناو دانا یەکی بلیمت بوو، کتیی نەه جۆلە لاغە کە، بەلگە ئەم گوتە یە، بەلام لەبەر ئەوەی زۆر بەتەقوا بوو، قەت سازشی نەدم کرد لەگەڵ دنیا دا، قورپەشی هۆزی خۆی، تانە ئەو میان ئی دما: کە عەلی لەسیایەت نازانی!

لەهەموو جەنگو نەبەردەکاندا، لە خزمەت پێغەمبەردا بوو، جگە لەغەزای تەبووک، لەغەزای خەیبەردا ئالاکە لای عەلی بوو، زۆر بە منداڵی موسوڵمان بوو، لەمائی پێغەمبەردا پەر و مرده بوو، لە پێغەمبەر موه (٥٨٦)

فهرموودهی گیراومهوه، (۲۰) بیستیان پهسهندی شهیخهینه، بوخاریش بهبی
 موسلیم نوژی تریانی له صهحیحی بوخاریدا گیراومهوه، موسلیمیش بهبی
 بوخاری پازدهی تریانی گیراومهوه، کهواته: (۲۹) فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه،
 ود (۲۵) فهرموودهی له موسلیمدا ههیه، سهرحهمی فهرموودهکانی له
 صهحیحهیندا، دهکاته: $20 + 9 + 15 = 44$ فهرمووده. پینج سال شتی کهم
 جینشینی (خهلافهتی) کردوو، بهشهیدی مردوو، خهلیفهی دووهو موسیهمو
 جوارهم بهشهیدی مردوون، تهههینی عهلی لهکاتی مه‌رگیدا شهستو سی سال
 بوو. لهشهو یه که شههمه، له نوژدهی ره‌مه‌زانی سالی چلی کوچی، له‌کووفه
 بدمستی عه‌بدولپرهمانی کوری مولجه‌می نه‌لورادی شهید کرا، هه‌ندی ده‌لین:
 نمبه‌یانی روژی هه‌ینی، شهو ی حه‌فدهی ره‌مه‌زانی سالی چلی کوچی له کووفه
 نیبنو مولجه‌م شه‌هیدی کرد، حه‌سه‌ن و حوسه‌ینی کوری شو‌ردیان، له‌گه‌ل
 عه‌بدوللای کوری جه‌عفه‌ردا، حه‌سه‌نی کوری نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی
 کرد، عه‌لی سه‌وزمه‌کی تو‌خ بوو، چاو‌مکانی قه‌وی بوون، بالای له‌کورت‌هوه‌ نزیک‌تر
 بوو، هه‌تا له‌دریژه‌وه، ورگی که‌می هه‌بوو، مووی چرو پر بوو، ریشی گه‌وره‌ بوو،
 کرانه (ئه‌صله‌ع) بوو، سه‌رو‌ریشی پاک سپی بووبوو، چوارشانه‌یه‌کی تی‌کسم‌راو
 بوو، دمت‌گوت: مانگی چواردمیه، ته‌نیا خو‌ی له‌ناو یارانی پی‌غه‌مبه‌ردا، ناوی عه‌لی
 کوری نه‌بو تالیبه، به‌لام له‌ناو فهرمووده گیرمه‌کاندا هه‌شت که‌سی تر به‌م
 ناومه‌ هه‌یه. (تاج/ ۳ زنجیره: ۹ ژماره: ۳۲۸۸ هه‌تا ژماره: ۳۳۱۱. چاپی چو‌واره‌م) +
 (ته‌جریدی بوخاری/ ۲ ژماره: ۷۶۱ + پوخته‌ی صه‌حیحی موسلیم ژماره: ۳۶).

۷۶۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَهْلًا وَأَصْحَابُهُ بِالْحَجِّ وَلَيْسَ مَعَ أَحَدٍ مِنْهُمْ هَدْيٌ ، غَيْرَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) وَطَلْحَةَ ، وَكَانَ عَلَى قَدِيمٍ مِنَ الْيَمَنِ ، وَمَعَهُ الْهَدْيُ فَقَالَ أَهْلَلْتُ بِمَا أَهْلٌ بِهِ

رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) . وَإِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَذِنَ لِأَصْحَابِهِ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً ، يَطُوفُوا بِالْبَيْتِ ، ثُمَّ يَقْصِرُوا وَيَحِلُّوا ، إِلَّا مَنْ مَعَهُ الْهَدْيُ ، فَقَالُوا نَنْطَلِقُ إِلَى مَنْى وَذَكَرُ أَحَدِنَا يَقْطُرُ فَبَلَغَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ « لَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِى مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ ، وَلَوْلَا أَنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ لَأَخْلَلْتُ » . وَأَنَّ عَائِشَةَ حَاضَتْ فَتَسَكَّتِ الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا ، غَيْرَ أَنَّهَا لَمْ تَطُفْ بِالْبَيْتِ قَالَ فَلَمَّا طَهَّرَتْ وَطَافَتْ ، قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنْطَلِقُونَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ ، وَأَنْطَلِقُ بِالْحَجِّ فَأَمَرَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ أَنْ يَخْرُجَ مَعَهَا إِلَى التَّنْعِيمِ ، فَأَعْتَمَرَتْ بَعْدَ الْحَجِّ فِي ذِي الْحِجَّةِ ، وَأَنَّ سُرَاقَةَ بِنَ مَالِكِ بْنِ جُعْشُمٍ لَقِيَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ بِالْعَقْبَةِ ، وَهُوَ يَرْمِيهَا ، فَقَالَ أَلَكُمْ هَذِهِ خَاصَّةٌ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ « لَا ، بَلْ لِلْأَبَدِ » : (٧١٢)

نهم فہرموودمیہ بهشی زوری لہژمارہ (٧١٢) دا رابورد، ہہتا تہوی کہ دمفہرموی: (کہ دیاری بہیتم وایی، منیش نیستا دمکرد بہ عہمرہو نیحرامم دمشکاند).

نہمہیش لہدواوہ مہندہ (باقیہ)کہیہتی: ہہروہا جابیر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: لہو حہجہدا عائیشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہہموو ہاوسہرہ پاکیزہکانی بی) کہوتہ سہر بی نوژیی، بہلام ہہموو دمستوورو ریساکانی حہجی بہجی ہینا، تہنیا ہہر تہوافی بہیتی نہکرد، جابیر فہرمووی: جا کاتی عائیشہ لہ بی نوژییہکہی پاکہومبوو، تہوافی بہیتی کردو گوتی: تہی پیغہمبہری خودا! نیوہ ہہم عہمرہو ہہم حہجتان تہنجام داو یہکی عہمریہک و حہجی دمبہنہوہ، بہلام من ہہر حہجم کردوہو، تہمہ چوئہ؟ جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمانی کرد بہ عہبدورہحمانی کوری تہبوبہگری صدیق، کہ برای

عائیشهیه، که عائیشه بهرئ بؤ تهنمیم، لهوئ ئیجرامی عهمریهك دابهستی و تهواوی بکات، جا عائیشه لهپاش چهج، لهمانگی قورباننا نهو عهمریهی تهواوکرد.

وه جابیر (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: سوراقهی کوری جوعشووم له عمقهبه تووشی پیغهمبهر بوو، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) سهرقالی رمی جهمرمتول عمقهبه بوو، عهرزیکرد: نهی پیغهمبهری خودا! ئایا کردنی عهمره لهمانگی چهجدا، ههر بؤ ئیوه وایه بهتایبهتی، یا بؤ ههموو موسولمانی وایه، ههتا ههتایه؟ پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (نا ههر بؤ ئیمه وانیه، بهلکوو ههتا رۆزی قیامت بؤ ههموو موسولمانی ههر وایه و ههموو کهسێ دروسته بۆی که لهمانگهکانی چهجدا عهمره نهنجام بدا!).

(۲۱) باب: فی الوقوف وقوله تعالى: ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾

باسی وهستانی کتوی عهرفهوه مهبهست لهم نایهته ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ

أَفَاضَ النَّاسُ﴾

۷۶۴- حدیث عائیشه: قَالَ عُرْوَةُ: كَانَ النَّاسُ يَطُوفُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ عُرَاةً إِلَّا الْخُمْسَ، وَالْخُمْسُ قُرَيْشٌ وَمَا وَلَدَتْ، وَكَانَتِ الْخُمْسُ يَحْتَسِبُونَ عَلَى النَّاسِ يُعْطَى الرَّجُلُ الرَّجُلَ الثِّيَابَ يَطُوفُ فِيهَا، وَتُعْطَى الْمَرْأَةُ الْمَرْأَةُ الثِّيَابَ تَطُوفُ فِيهَا، فَمَنْ لَمْ يُعْطِهِ الْخُمْسُ طَافَ بِالنِّبْتِ غُرِيًّا، وَكَانَ يُفِضُ جَمَاعَةَ النَّاسِ مِنْ عَرَفَاتٍ، وَيُفِضُ الْخُمْسُ مِنْ جَمْعٍ. قَالَ وَأَخْبَرَنِي أَبِي عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي الْخُمْسِ (ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ) قَالَ كَانُوا يُفِضُونَ مِنْ جَمْعٍ فَذَفَعُوا إِلَى عَرَفَاتٍ: (۷۶۴)

عوروه (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فهرمووی: له‌سهرده‌می نه‌فامیدا، خه‌لک که جهوت دهوری به‌یتیان نه‌نجام دمد، به‌رووت و قووتی جهوت دهورمیان نه‌نجام دمد، ته‌نیا به‌ره‌ی قورمیش به‌جل و به‌رگه‌وه ته‌وافی به‌یتیان نه‌نجام دمد، که ناسراون به (حومس).

جا حومسه‌گان به ئومیدی پاداشی باشی لای خودا، جل و به‌رگیان دمد به خه‌لکانی تر که ته‌وافیان پیوه بکه‌ن، پیاو جلی دمد به پیاوو ژن جلی دمد به‌ژن بو ته‌واف پیومکردن، جا هه‌رکه‌سی حومسه‌گان جلیان پی نه‌داین، به‌رووت و قووتی ته‌وافی دمکرد. جه‌ماومری خه‌لکه‌که له عه‌ره‌فه‌وه ئیفاضه‌یان نه‌نجام دمد، به‌لام حومسه‌گان له موزده‌لیفه رادموستان و له‌ویوه ئیفاضه‌یان نه‌نجام دمد.

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نه‌م نایمه‌ته سه‌بارته به (حومسه)‌گان دابه‌زیوه، که دم‌فه‌رموی: (ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ).

عائیشه فهرمووی: حومسه‌گان له موزده‌لیفه‌وه ئیفاضه‌یان دمکرد، فه‌رمانیان پی گرا: که له عه‌ره‌فه‌وه ئیفاضه نه‌نجام بدمن.

نه‌مه‌ش ده‌قی گێرانه‌وه‌ی ژماره (٧١٠)ی مختصر صحیحی موسلیمه، بو نه‌م فهرمووده‌یه:

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا، يَقِفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَكَانُوا يُسَوِّنُ الْخُمْسَ / وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ، أَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيَّهٗ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ، فَيَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يُفِيضَ مِنْهَا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: (ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ) {الحديث: ٢٩٤٥ = ٢٩٣٠ فم. تجريد/٤، رقم: ١٦٤٠ = ٢٥٢٠، ١٦٦٥ فتح الباری + تجريد/٢، رقم: ٧٩٠ = ١٦٦٤. أبو داود. حج: ١٩١٠. نسائی. حج: ٣٠١٢. تحفة الأشراف: ١٧١٩٠}:

عائیشه (پرمزای خودای لی بی) فہرمووی: جاران ھۆزی قورمیش و ئهوانہی
 نمہر ئایینی قورمیش بوون، له رۆژی عہرفہدا، له موزدہلیفہ رادہوہستان، وہ
 بنیان دہگوتن (حومس) کہ کۆی (أحمس)ی عہربییہ، واتہ: دلیرہکان،
 عہربہکانی تریش له عہرفہ رادہوہستان، کہ له دمرہوہی خاکی بہست
 (حہرم)ہ، جا کاتی ئایینی پیروزی ئیسلام ہات، خودای گہورہو سہرومر،
 فہرمانی کرد بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کہ لہخاکی بہست
 (حہرم) دمرچی و له موزدہلیفہ نہوہستی و وەك خەلکانی تر برپوات بۆ خاکی
 عہرفات، لہوئ راوہستی و لہپاشا لہوئوہ داپہرن و برپۆن بۆ موزدہلیفہ و
 مہشعہرولحہرام و مینا، وەك خودا لہم ئایہتہدا دمفہرموی: {ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ
 أَفَاضَ النَّاسُ - بہقہرہ/ ۱۹۹} واتہ: ئیوہمیش وەك موسولمانانی تر، ہەر
 لہخاکی عہرفاتدا راوہستن و ہەر لہوئشہوہ دارپژین و وەرنہ خوارہوہ بۆ
 موزدہلیفہو، کاتی لہلای مہشعہرولحہرامدا یادو زیکری خوداتان کرد، ئینجا
 لہوئوہ ھەل برژینہ خوارہوہ بۆ مینا).

۷۶۵- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: أَضَلَلْتُ بَعِيرًا لِي، فَذَهَبْتُ
 أَطْلُبُهُ يَوْمَ عَرَفَةَ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَاقِفًا مَعَ النَّاسِ بِعَرَفَةَ
 فَقُلْتُ: وَاللَّهِ إِنَّ هَذَا لَمِنَ الْحُمُسِ فَمَا شَأْنُهُ هَا هُنَا؟ وَكَأَنِّي قُرَيْشٌ تُعَدُّ مِنَ الْحُمُسِ.
 {الحدیث: ۲۹۴۷ = ۲۹۳۲ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۷۹۰ = ۱۶۶۴. نسائی. حج: ۳۰۱۳.
 تحفة الأشراف: ۳۱۹۳} : (۷۶۵)

جوبہیری کوری موتعیم (پرمزای خودای لی بی) فہرمووی: وشتریکم ون
 بوو بوو، رۆژی عارفہ بوو، چوووم بووی بگہریم، بینیم پیغہمبہر (دروودی
 خودای لہسہر بی) لہخاکی عہرفات وہستا بوو، کہ عہرفات وا له دمرہوہی

خاکی حەرم، لەبەرئەوه سەرم سوورما، چونکە پێغه‌مبەر قورمیشییه، قورمیشیش بە خۆیان دەگوت: حومس، لەبەرئەوه لە رۆژی عەرەفەدا، نەدەچوون بۆ عەرەفە و لە خاکی حەرم دەرئەدەچوون، لە موزدەلیفە دەوستان، جا عەجەب مام و گوتەم چ عەجەب پێغه‌مبەر لێره وەستاوه، خۆ بەخوا ئەویش لە حومسەکانه).

روونکردنەوه:

جوبەیر لە پیاو ماقولانی قورمیش بوو، نوێنەری قورمیش بوو، کە هاته خزمەت حەزرت بۆ بەردانی دیلەکانی غەزای بەدر، لەکاتی ئازادکردنی مەكکه‌دا موسوڵمان بوو، زانیەکی رمگەز ناس بوو، لە ئەبوبەگری صدیقەوه فیزی زانستی بنەچه ناسی و رمگەز ناسی بوو، شەست فەرموودەی هەیە، نوێان لە بوخاریدان، ئەم فەرموودەیە ئێرە پەسەندی هەردوو پیری بوخاری و موسلیمه. لە مەدینە لەسالی پەنجاو چواری کۆچیدا مردوو، لەسەردەمی جێنشینی موعاوییه‌دا.

(٢٢) باب في نسخ التحلل من الإهرام والأمر بالتَّمام

سڕینه‌وه‌ی نیحرام شکاندنی هەچ و کردنی بە عەمره، وه فەرمانکردن بە ته‌واوکردنی هەچ

٧٦٦- عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) قَالَ قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ بِالْبَطْحَاءِ . فَقَالَ: «أَحْجَجْتَ» . قُلْتُ نَعَمْ . قَالَ «بِمَا أَهْلَلْتَ» . قُلْتُ لَيْتَكَ يَاهْلَالَ كَاهْلَالَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) . قَالَ: «أَحْسَنْتَ ، انْطَلِقْ فَطُفْ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّغَا وَالْمَرْوَةِ» . ثُمَّ أَتَيْتُ امْرَأَةً مِنْ نِسَاءِ بَنِي قَيْسٍ ، فَفَلَتَ رَأْسِي ، ثُمَّ أَهْلَلْتُ بِالْحَجِّ ، فَكُنْتُ أُفْتِي بِهِ النَّاسَ ، حَتَّى خِلَافَةِ عُمَرَ (رضي الله عنه) فَذَكَرْتُهُ

نه . فَقَالَ إِنْ تَأْخُذَ بِكِتَابِ اللَّهِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُنَا بِالتَّمَامِ ، وَإِنْ تَأْخُذَ بِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَمْ يَحِلَّ حَتَّى بَلَغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ: (٣٦١)

بو تیگه یشتنی تهواو لهم داستانه، نه دوو گیرانه وهی تری نه
فهرمودیه دمنووسم:

یه کهم: هی ته جریدی بوخاری، بهرگی دووهم ژماره (٧٤٨) ناوا:
عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى قَوْمٍ بِالْيَمَنِ فَجِئْتُ وَهُوَ بِالْبَطْحَاءِ، فَقَالَ: (بِمَا أَهْلَلْتُ). قُلْتُ: أَهْلَلْتُ كِهْلَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (هَلْ مَعَكَ مِنْ هَدْيٍ) قُلْتُ: لَا، فَأَمَرَنِي فَطُفْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ أَمَرَنِي فَأَخْلَلْتُ فَاتَيْتُ امْرَأَةً مِنْ قَوْمِي فَمَشَطْتَنِي، أَوْ غَسَلَتْ رَأْسِي. فَقَدِمَ عَمْرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ: إِنْ تَأْخُذَ بِكِتَابِ اللَّهِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُنَا بِالتَّمَامِ، قَالَ اللَّهُ: (وَأَتَمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ). وَإِنْ تَأْخُذَ بِسُنَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّهُ لَمْ يَحِلَّ حَتَّى نَحْرَ أَفْدَى. (الحديث ١٥٥٩ - أطرافه في: ١٥٦٥، ١٧٢٤، ١٧٩٥، ٤٣٤٦، ٤٣٩٧):

نه بو مووسای نه شعهری (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه -
دروودی خوای له سهر بی- له سالی دهی کوچیدا، ناردمی بو یه مهن کردمی
به سهرکاری سهره هوزده کی خووم، جا سالی هه جی مالاوایی چووم بو هه ج،
که چوومه بهر موه پیغه مبهه -دروودی خوای له سهر بی- له نه بطه ح بوو، واته:
له (موحه صصه ب = ته حصیب = هه صبه = به طحاء = خه یفی به نی کینانه) له
سهرمتای هه جهوه بوو، فهرمووی: (نیحرامت چوون دابه ستووه؟) گوتم: ناوا
نیحرامم دابه ستووه: پیغه مبهه -دروودی خوای له سهر بی- چوون نیحرامی

دابەستووە منیش وەك ئیجرام بەستەنەكەى ئەو ئیجرامم دابەست. فەرمووی: (ئازەلى دیارى بەیتتە هیناوە لەگەل خۆت، كە لەشەرعا پئی دەگوتری: هەدی بەیت؟). گوتە: نە، پئی نییە. فەرمووی: (دەى مادەم دیارى بەیتتە لەگەل خۆت نەهیناوە برۆ تەوافى بەیت و تەوافى صەفاو مەرپو بە، ئەوجا ئیجرام بەستەنەو تەمەتووع و خۆشى وەرەبەرە، منیش وام کردو فەرمانەکانى پیغەمبەرەم بەجی هیناو ئەوجا ئیجرامم شکاندو چووم بۆلای ژنیکی خزمى خۆم قزەكەمى بۆ شانه کردم - یافەرمووی: سەرى شۆردم.

ئەبو مووسا (رەزای خوای لی بئی) فەرمووی: جاکاتئ سەردەمى جینشینى ئیمامى عومەر (رەزای خوای لی بئی) هات، وەباسى ئەووم دەکردو فەتوای تەمەتتووع لە حەجدا دەدا، دوایى بیستەمەو کە عومەر (رەزای خوای لی بئی) نەهى لە تەمەتتووع دەکاو تەمەتتووعى لە حەجا پئی ناخۆشە.

جاکاتئ بەخزمەتى عومەر گەیشتم و ئەمەم عەرزی کردو عەرزم کرد تۆ بۆ تەمەتتووع لەحەج دا پئی ناخۆشە، عومەر لەو دەلاما فەرمووی: (من ئیجرام ناشکینم و رام وانییە، چونکە شتى وا پئیچەوانەى نامەى خوداو سوننەتى پیغەمبەرە - دروودى خوای لەسەر بئی - ئەومتا قورئان بەدەق دەفەرموئ: ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - واتە: ئەى مسولمانان! حەج و عەمرمتان کە دەست پیکرد، تەواویان بکەن، وە هەر بۆ خودا ئەنجامیان بدن﴾. خو ئەگەر کار بەسوننەتى پیغەمبەرىش بکەین، پیغەمبەر - دروودى خوای لەسەر بئی - خۆى کە حەجى دابەست ئیتەر ئیجرامى نەشکان هەتا ئازەلى دیارى بەست (حەرەم) سەربەرى).

بۆ تیگەیشتنى تەواو لەم داستانى نیوانى ئەبومووسا و ئیمامى عومەرەو بەروانە تاج/٢/ ١٧٤ ز/ ٩٠) باسى تەمەتتووع.

دووه: گپړانه وهی ژماره (٦٧١) له پوخته ی موسليم، ناوا:

عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ مُنِيعٌ بِالْبَطْحَاءِ فَقَالَ: «بِمَا أَهْلَلْتُ؟». قَالَ: قُلْتُ أَهْلَلْتُ بِإِهْلَالِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)، قَالَ: «هَلْ سَقَمْتَ مِنْ هَذِي؟» قُلْتُ: لَا. قَالَ: «فَطَفُ بِالنَّبِيِّ وَبِالصَّافَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ حَلَّ»، فَطَفْتُ بِالنَّبِيِّ وَبِالصَّافَا وَبِالْمَرْوَةِ، ثُمَّ أَتَيْتُ امْرَأَةً مِنْ قَوْمِي فَمَشَطْتَنِي وَغَسَلَتْ رَأْسِي، فَكُنْتُ أَفْتِي النَّاسَ بِذَلِكَ فِي إِمَارَةِ أَبِي بَكْرٍ، وَإِمَارَةِ عُمَرَ (رضي الله عنهما)، فَإِنِّي لَقَائِمٌ بِالْمَوْسِمِ، إِذْ جَاءَنِي رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدَثَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي شَأْنِ النَّسْكِ، فَقُلْتُ: أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ كُنَّا أَفْتَيْنَاهُ بِشَيْءٍ فَلْيَتَّئِدْ، فَهَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ قَادِمٌ عَلَيْكُمْ، فِيهِ فَائِئْتُمَا، فَلَمَّا قَدِمَ، قُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مَا هَذَا الَّذِي أَحَدَثْتَ فِي شَأْنِ النَّسْكِ؟ قَالَ: إِنْ تَأْخُذَ بِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: (وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ) وَإِنْ تَأْخُذَ بِسُنَّةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وسلم) فَإِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) لَمْ يَحِلَّ حَتَّى نَحْرَ الْهَدْيِ. {الحديث: ٢٩٥٠ = ٢٩٣٥ ف.م. تجريد ٢/، رقم: ٧٤٨ = ١٥٥٩، ١٥٦٥، ١٧٢٤، ١٧٩٥، ٤٣٤٦، ٤٣٩٧. نسائي. حج: ٢٧٣٧ تحفة الأشراف: ٩٠٠٨}:

نهبو مووسا (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) له سالی دهی کوچیدا، ناردمی بو یه مهن، کردمی به سهرکارو بهرپرسی سهر هوژمه کی خوځم، جا سالی چه جی مالوایی چووم بو چه ج، که چوومه بهرموه پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) له به طحاء (نهبطه ح = به طحاء = موحه صصه ب = ته حصیب = حصبه = خه یفی بهنی کینانه — تاج/٢، ژماره: ١٦١٧ چ/٤) دابه زی بوو، له سهرفتای چه جه وه بوو، فهرمووی: (نیحرامت چوون دابه ستووه؟) گوتم: ناوا نیحرامم دابه ستووه: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) چوون نیحرامی دابه ستووه منیش وهک نیحرام

بهستنهكهی نهو ئیحرامم دابهست. فهرمووی: (ناژه‌لی دیاری بهیتت هیئاوه له‌گه‌ل خۆت، که له‌شمرعا پێی ده‌گوتری: هه‌دی به‌یت؟). گوتم: نه‌ء، پێم نییه‌. فهرمووی: (ده‌ی که‌واته‌ ماده‌م دیاری به‌یتت له‌گه‌ل خۆت نه‌هیئاوه، برۆ ته‌وافی به‌یت و ته‌وافی سه‌فاو مه‌روه‌ بکه‌، نه‌وجا ئیحرام بشکینه‌و ته‌مه‌تتوع و خوشی و مر‌بگره‌). منیش وامکرد، فهرمانه‌کانی پیغه‌مبه‌رم به‌جیه‌ئنا و نه‌وجا ئیحرامم شکاند و چووم بۆلای ژنی له‌ خزمانی خۆم، که‌ خۆی (مه‌حره‌م)م بوو، قه‌زه‌که‌می بۆ شانه‌ کردم و سه‌ری بۆ دۆزیم و پاک شۆردی بۆم. ئیتر ئاوا له‌سه‌ر ئه‌م شیومه‌ی باسکرد، فه‌توام بۆ حاجیان دهدا، که‌ ئه‌وه‌ی دیاری به‌یتی پێ نه‌بی دمتوانی چه‌جه‌که‌ی بکا به‌ عه‌مه‌ره‌و له‌وه‌دوا ئیحرام بشکینی تا رۆژی ته‌روویه‌، ئه‌وسا چه‌ج دابه‌ستیته‌وه‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی ته‌مه‌تتوع و چه‌سانه‌وه‌و پشوو‌دان، له‌سه‌رده‌می فهرمان‌په‌روایی و جین‌شینی ئه‌بویه‌کردا، هه‌تا سه‌رده‌می فهرمان‌په‌روایی و جین‌شینی عومه‌ر به‌رده‌وام بووم له‌سه‌ر ئه‌م فه‌توا دانه‌، جا سالی له‌کاتی چه‌جدا، له‌ مه‌ل‌به‌ندئ له‌ مه‌ل‌به‌نده‌کانی کۆبوونه‌وه‌ی حاجیان، وه‌ک جاران ئه‌م فه‌توايه‌م دهدا، له‌م کاته‌دا پیاوی هات بۆلام، گوتی: تۆ که‌ ئه‌م فه‌توايه‌ دده‌ی و به‌رده‌وامی له‌سه‌ری، ئاگات له‌وه‌نییه‌، که‌ فهرمان‌په‌روای موسو‌لمانان، عومه‌ری کۆری خه‌تاب، له‌م بارمه‌یه‌وه‌ چی دمه‌فرموی و رای چۆنه‌، جا منیش به‌ خه‌لکه‌که‌م گوته‌: ئه‌ی موسو‌لمانینه‌! ئه‌وه‌ی که‌ من فه‌توای ته‌مه‌تتوعم بۆ داوه‌، با په‌له‌نه‌گا و چاو‌پروان بکا هه‌تا فهرمان‌په‌روای موسو‌لمانان ته‌شریف دینی، ئه‌و چی فهرموو په‌یرموی ئه‌و بکه‌ن، جا کاتی عومه‌ر که‌ فهرمان‌په‌روای موسو‌لمانان بوو هات، عه‌رزیم کرد: ئه‌ی فهرمان‌په‌روای موسو‌لمانان! له‌سه‌ر چی بنیاتی رێگری له‌ چه‌ج له‌سه‌ر شیوه‌ی چه‌سانه‌وه‌و ته‌مه‌تتوع ده‌که‌ی؟ فهرمووی: من ئیحرام ناشکینم و رام وانیه‌، چونکه‌ شتی و پێچه‌وانه‌ی

نامه‌ی خوداو سوننه‌تی پیغهمبهره (دروودی خودای له‌سهر بی)، نه‌ومتا قورئان، که نامه‌ی خودای گه‌وره و سه‌رومره به‌دهق دهمه‌رموی: {رَأْتُمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ} واته: نه‌ی موسولمانه‌کان! چه‌جو عه‌مرمتان که دهمت پی‌کرد، ته‌واویان بکه‌ن، وه هر بو خودا نه‌نجامیان بده‌ن).

خو نه‌گهر کار به سوننه‌تی پیغهمبهریش بکه‌ین، پیغهمبهر خو‌ی (دروودی خودای له‌سهر بی) که چه‌جی دابه‌ست، نیتر نیجرامی نه‌شکان، هه‌تا نازه‌له‌کانی دیاری به‌ست (چه‌ره‌م‌ی سه‌رب‌ری). {بروانه: تاج/۲، لاپه‌ره: ۱۸۸، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۱۵۲۷، ج/۴}.

(۲۳) باب جواز التَّمَتُّعِ

کردنی چه‌ج له‌سهر شیوه‌ی ته‌مه‌توع

۷۱۷- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ انْزَلَتْ آيَةُ الْمُتَمَتُّعِ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَفَعَلْنَاهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَمْ يُنْزَلْ قُرْآنٌ يُحَرِّمُهُ وَلَمْ يَنْهَ عَنْهَا حَتَّى مَاتَ قَالَ رَجُلٌ بَرَأَيْهِ مَا شَاءَ (الحديث ۴۵۱۸): (۳۷)

موطهرریف فه‌رمووی: له سه‌ره‌مه‌رگا، عیمرانی کو‌ری حوصه‌ین (ره‌زای خوای لی بی) فه‌رمووی پی‌م: فه‌رموودمیه‌کت پی ده‌لیم، هیوایه که‌خودا بی‌کا به‌مایه‌ی به‌هره بو‌ت: پیغهمبهر خو‌ی -دروودی خوای له‌سهر بی- و نی‌مه‌ش له‌خزمه‌تی‌دا به ته‌مه‌توع چه‌ج‌مان کردوو، وه هه‌تا خو‌شی کو‌چی دوایی کرد نه‌مه‌کاره له‌سهر نه‌م شیومیه وه‌ک خو‌ی مابوو، نه پیغهمبهر -دروودی خوای له‌سهر بی- له‌پیش مه‌رگیدا یاساخ‌ی کردبوو، وه نه قورئان قه‌دمغه‌ی کردبوو،

(۳۷) تجرید/۴، ژماره: ۱۶۳۹ - ۴۵۱۸ بخاری مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۶۶۷ - محمد

له گێرانهوهی ئەم شوێنه‌دا: (عیمرانی کۆری حوصه‌ین (رمزای خۆای ئی بێ) فەرمووی: ئایه‌تی پشوودان و هه‌سانه‌وه، له‌نیوانی عه‌مه‌رو هه‌جدا، که‌ ناوداره به‌ ئایه‌تی ته‌مه‌تتوعی هه‌ج، له‌ نامه‌ی پیرۆزی خودادا هاتووه، ئیمه‌ خۆمان له‌گه‌ڵ هه‌زرمته‌ خۆیدا، عه‌مه‌رو هه‌جمان له‌سه‌ر ئەو شیۆمه‌یه‌ که‌وا له‌ ئایه‌ته‌که‌دا کردووه، ومه‌ه‌تا هه‌زرمته‌ش دروودی خۆای له‌سه‌ر بێ- کۆچی دوایی کرد، ئەم کاره‌ له‌سه‌ر ئەم شیۆمه‌یه‌ وه‌ک خۆی مابوو، وه‌ نه‌ قورئان قه‌ده‌مغه‌ی کردبوو، وه‌ نه‌ پێغه‌مبه‌ر دروودی خۆای له‌سه‌ر بێ- یاساخی کردبوو ئیتر هه‌ندئ که‌س- وه‌ک ئیمامی عومه‌ر، یا ئیمامی عوسمان بێ- له‌لای خۆیه‌وه‌ به‌ ئارمژووی خۆی شتی بلێ، که‌ جیایی له‌م شیۆمه‌یه‌ی که‌ من له‌م فەرموودمه‌یه‌دا روونم کرده‌وه، ئەوه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ رای خۆیه‌تی بایه‌خی نییه‌). (تاج/۲/ ۱۷۶/ ۱۷۸/ = ژماره‌: ۱۵۲۹، ج/ ۴ + تجرید/ ۲، ژماره‌: ۷۵۷).

ئهمه‌ش ده‌قی گێرانه‌وه‌ی ژماره‌ (۶۶۷) ی موخته‌سه‌ری موسلیمه‌:
عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضی الله عنه) قَالَ: تَمَتَّعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَلَمْ يَنْزِلْ فِيهِ الْقُرْآنُ، قَالَ رَجُلٌ بَرَأَيْهِ، مَا شَاءَ. {الحديث: ۲۹۶۸ = ۲۹۵۴ فم. تجرید/ ۲، ژماره‌: ۷۵۷ = ۱۵۷۱، ۴۵۱۸. تحفة الأشراف: ۱۰۸۵۰}:

له‌ ته‌جریدی بوخاریدا ده‌فه‌رموئ: موطنه‌رریف فەرمووی: له‌سه‌ره‌ مه‌رگا، عیمرانی کۆری حوصه‌ین، (رمزای خۆای ئی بێ) فەرمووی پێم: فەرموودمه‌یه‌کت پێ ده‌لێم، هیوایه‌ که‌ خودا بیکا به‌ مایه‌ی به‌هره‌ بۆت: له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر خۆیدا (دروودی خۆای له‌سه‌ر بێ) ته‌مه‌تتوعی هه‌جمان کردووه، وه‌ هه‌تا خۆشی کۆچی دوایی کرد ئەم کاره‌ له‌سه‌ر ئەم شیۆمه‌یه‌ وه‌ک خۆی مابوو، نه‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خۆای له‌سه‌ر بێ) له‌پێش مه‌رگیدا یاساخی کردبوو، وه‌ نه‌

قورئان قهدهغه‌ی کردبوو. {تاج/۲، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۱۵۳۶ = مسلم. حج: ۲۹۶۴}.

له‌گیرانه‌وه‌ی ته‌جریدا ناوایه:

عیمرانی کوری حوصه‌ین (ره‌زای خودایان لی بی) فهرمووی: نایه‌تی بشوودان و هه‌سانه‌وه، له‌نیوانی عه‌مره‌و هه‌جدا، که ناوداره به نایه‌تی ته‌مه‌تتوعی هه‌ج، له‌نامه‌ی پی‌روزی خوادا هاتوو، ئیمه‌ خۆمان له‌گه‌ل هه‌زمرت خۆیدا، عه‌مره‌و هه‌جمان له‌سه‌ر ئه‌و شیۆمیه‌ که‌وا له‌ نایه‌ته‌که‌دا کردوو، وه‌ هه‌تا هه‌زمرتیش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) گۆچی دوا‌یی کرد، ئه‌م کاره‌ له‌سه‌ر ئه‌م شیۆمیه‌ وه‌ک خۆی مابوو، وه‌ نه‌ قورئان قه‌ده‌غه‌ی کردبوو، وه‌ نه‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) یاساخ‌ی کردبوو، ئیتر هه‌ندی که‌س (وه‌ک ئیمامی عومه‌ر، یا ئیمامی عوسمان) له‌لای خۆیه‌وه، به‌ بۆچوونی خۆی شتی بلێ، که جیابێ له‌م شیۆمیه‌ی که‌من له‌م فهرموودیه‌دا روونم کردوه، ئه‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌‌پرای خۆیه‌تی بایه‌خی نییه‌.

(۲۴) بَابُ وَجُوبِ الدَّمِ عَلَى الْمُتَمَتِّعِ، وَإِذَا عَدِمَهُ لَزِمَهُ صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةِ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ

که‌سی له‌سه‌ر شتیه‌ی بشوودان و هه‌سانه‌وه‌و ته‌مه‌تتوع هه‌ج بکا، پتویسته‌ له‌سه‌ری ناژه‌لی سه‌ربهری، نه‌گه‌ر نه‌یبوو، له‌ کاتی هه‌جه‌که‌دا سی رۆژ به‌‌رۆژوو بی‌و که‌ گه‌رایشه‌وه‌ بۆلای که‌سوکاری هه‌وت رۆژی تر به‌‌رۆژوو بی

۷۳۸- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَالَ: تَمَتَّعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ وَأَهْدَى، وَسَاقَ مَعَهُ الْهَدْيَ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَبَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَأَهْلًا بِالْعُمْرَةِ، ثُمَّ أَهْلًا بِالْحَجِّ، وَتَمَتَّعَ النَّاسُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَكَانَ مِنَ النَّاسِ مَنْ

أَهْدَى فَسَاقَ الْهَدْيَ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يُهْدِ، فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَكَّةَ قَالَ لِلنَّاسِ: «مَنْ كَانَ مِنْكُمْ أَهْدَى، فَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ مِنْ شَيْءٍ حَرَمٌ مِنْهُ حَتَّى يَقْضَى حَجُّهُ. وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَهْدَى فَلْيَطْفُ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّافَا وَالْمَرْوَةِ، وَلْيَقْصِرْ وَلْيَحْلِلْ، ثُمَّ لِيَهْلُ بِالْحَجِّ. وَلِيُهْدِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا فَلْيَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ، وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ». وَطَافَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ فَاسْتَلَمَ الرُّكْنَ أَوَّلَ شَيْءٍ، ثُمَّ حَبَّ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ مِنَ السَّبْعِ، وَمَشَى أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ، ثُمَّ رَكَعَ حِينَ قَضَى طَوَافَهُ بِالْبَيْتِ عِنْدَ الْمَقَامِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ فَانْصَرَفَ فَاتَى الصَّافَا فَطَافَ بِالصَّافَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعَةَ أَطْوَافٍ، ثُمَّ لَمْ يَحْلِلْ مِنْ شَيْءٍ حَرَمٌ مِنْهُ حَتَّى قَضَى حَجَّهُ، وَنَحَرَ هَدْيَهُ يَوْمَ النَّحْرِ، وَأَفَاضَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ حَلَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَرَمٌ مِنْهُ، وَقَعَلَ مِثْلَ مَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَنْ أَهْدَى وَسَاقَ الْهَدْيَ مِنَ النَّاسِ. {الحديث: ٢٩٧٢ = ٢٩٥٨ ف.م. تجريد/٢/٢١٤، رقم: ٧٩٨ = ١٦٩١، ١٨٠٥. نسائي. حج: ٢٧٣١ تحفة الأشراف: ٦٨٧٨} : (٣٨)

سالى كورى عهبدوللاى كورى عومهر (رهحمهتو رمزاي خودايان لى بئى) فهرمووى: باوكم فهرمووى: پيغه مبهري خودا (دروودى خوداى له سهر بئى) له حه جى مالاواييدا، عه مره و حه جى به يه كه وه كرد، له سهر شيوهى قيران، وه نازده لى ديارى به يتيشى له زولحو له يفه وه له گهل خووى برد، پيغه مبهري (دروودى خوداى له سهر بئى) له پيشه وه ئي حرامى به حه ج دابه ست، نه وسا عه مره يشى تيكه لكرد، له كاتى تيكه لكردنى عه مره كه به حه ج كه وه، ديسان ده ستى كرده وه به ته لببيه كردن، به لام نه مجاره ته لببيه به حه ج و عه مره به سهر يه كه وه ناوا

(٣٨) تجريد/٢، ژماره: ٧٩٨ = ١٦٩١ بخارى مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٦٧٤ = ٢٩٧٢ شيحا =

دەكرد: دمیغه رموو: (لَيْكَ بَعْمَرَةٍ وَ حَجَّةٍ مَعاً) واتە: نیتە ئیحرامی عەمرەو
 حەجم پێكەو دابەست بۆ ئەو خودایە!

جا حەجكاران هەیان بوو رێك وەك پێغەمبەر حەج و عەمرەیان كرد،
 چونكە هەیان بوو ئازەلی دیاری خانەى خودای لەگەڵ خۆى لە میقاتەو
 هینابوو، وە هەیان بوو ئازەلی دیاری خانەى خودای لەگەڵ خۆى نەهینابوو،
 جا کاتى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) گەیشته مەككە، بە
 مردومەكەى فەرموو: (هەركەسى لە ئێوە ئازەلی دیاری بەیتى لەگەڵ خۆى
 هیناوە، ئەو دمی بێردەوام بى لەسەر ئیحرامەكەى و ئیحرام نەشكێنى، هەتا
 حەجەكەى تەواو دەكا، چونكە هیچ شتێ لەوانەى كە بەهۆى ئیحرام
 بەستەكەیهووە لێى قەدەغە بوو، هەتا حەجەكەى تەواو نەكا، ئەو شتانەى كە
 بەهۆى ئیحرام بەستەكەیهووە لێى قەدەغە بوو، هەتا حەجەكەى تەواو نەكا،
 نەوشتانەى بۆ رموا نابێتەو، بەلام هەركەسى لەئێوە دیاری بەیتى لەگەڵ خۆى
 نەهیناوە، با تەوافى بەیت و تەوافى نیوانى صەفا و مەرپەو بكاو مووى سەرى
 كورت بكاتەو و ئێتر ئیحرام بشكێنى، لەپاشا لەرۆژى تەروییەدا ئیحرامى حەج
 بیهستیتەو، بەلام ئەوانەى كە ئیحرام دەشكێنن دمی دیاری بەیت سەربەرن، جا
 نەگەر ئەمانە دیاری بەیتیان بۆ پەیدا نەگرا، ئەوا دمی سى رۆژ لە رۆژانى
 كاتى كردنى حەجەكە بەرۆزووبن و حەوت رۆزیش كە گەرانەو بۆناو
 كەسوگاریان).

جا پێغەمبەرى خودا (دروودی خودای لەسەر بى) کاتى گەیشته ناو شارى
 مەككە، تەوافى قودومی ئەنجامدا، بەم شیومیە: لەپێش هەموو شتیكا، لەوێوە
 نەستی كرد بەم تەوافە: دەستى هینا بە گۆشە (روكن)ى حەجەرولئەسودەدا و
 ماچى كردو سى جار بە هەراکردن و چوار جار بە رۆیشتنى ئاسایی هەلسوورا بە

گردی خانه‌ی خواداو، کاتئ ته‌وافه‌که‌ی به‌یتی ته‌واو‌کرد، رؤیشت بۆ مه‌قامی ئیبراهیم (دروودی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بئ) وه‌ مه‌قامی خسته‌ به‌ینی خۆی و به‌ینی به‌یته‌وه‌و دوو رکات سوننه‌تی نوێژی ته‌وافی کرد، نه‌وجا سلاوی دایه‌وه‌، نه‌وجا رؤیشتو چوو بۆ صه‌فاو چه‌وت جار ته‌وافی صه‌فاو مه‌روه‌یشی کرد، ئیتر به‌ به‌رگی ئیحرامه‌وه‌ مایه‌وه‌و ئیحرامی نه‌شکان هه‌تا چه‌جه‌که‌ی ته‌واو کرد، وه‌ له‌و ماومه‌یدا نه‌وه‌ی که‌ به‌هۆی ئیحرام دابه‌ستنه‌وه‌ لیی قه‌دمغه‌ بوو بوو، وه‌ك خۆیان مانه‌وه‌ هه‌تا چه‌ج ته‌واو بوو، وه‌ رؤزی جه‌ژن ئازده‌ دیارییه‌کانی به‌یتی سه‌ربه‌ری، که‌ سه‌رحه‌م سه‌د و شتر بوون، نه‌نجا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) سواری وشتره‌که‌ی بوو، رؤیشت بۆ به‌یت و ته‌وافی ئیفاضه‌ی کرد، نه‌وجا ئیحرامی شکاندو نه‌وه‌ی که‌ لیی قه‌دمغه‌ بوو بوو، هه‌مووی ره‌وا بوونه‌وه‌ بۆی وه‌ك جاری جارانی.

هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی که‌ دیاریی خانه‌ی خودایان هه‌نابوو له‌گه‌ڵ خۆیان، پێغه‌مبه‌ری خودا، له‌ چه‌جه‌که‌یدا چیکرد، نه‌وانیش هه‌مان شتیان کرد. {بروانه: تاج/٢، زنجیره: ١١٦، ژماره: ١٦٢٥ چ/٤ + ژماره: ١٦١٠ + ژماره: ١٥٦٧ + ژماره: ١٥٥٦ + ١٥٤٢}.

روونکردنه‌وه:

سالی کورپی عه‌بدوڵلای کورپی عومه‌ری کورپی خه‌تاب، له‌په‌یره‌وانه، واته: تاب‌عیه، له‌چینی دووه‌می موسوڵمانانه، دایکی کچی یه‌زده‌جورد بوو، که‌پاشای ئێران بوو، ناسراو بوو به‌ (أبر عبدالله المذنی الفقیه) گێڕانه‌وی زۆری نه‌نجام داوه: له‌ عه‌بدوڵلای باوکیه‌وه، له‌ نه‌بو هورمه‌یره، له‌که‌سانی ترمه‌وه، قورئانخوینیکی جوان بوو، ئیمامی مالیک (رحمه‌تی خودای لی بئ) دمفه‌رموئ: (له‌سه‌رده‌می

سالدا، له پياوچاكي و خواناسي و زوهدو بهرېزي و شكۆمهنديدا وينه ي سالم كه م بوو!).

نيينو موبارهك دمفهرموئ: سالم يه كيكه له جهوت شهر عزانه گاني مه دينه، كه پرسيارتيكيان بو دهات، هر جهوتيان لي ديكولينه وه، قازي مه دينه نه گهر پرسيارتيكي بو حل نه كرايه، دميناړد بو نه وان، هه تا وه لامه كه ي نه واني و مر نه گرتايه ته وه برپاري نه ده دا. سالم سه وداو مامه له ي بازاري ده كرد، هه تا مرد، نيمامي نه حمه دو نيسحافي كوري راهوميه دمفهرموون: (دروستترين رشته واته: أَصْحُ الْأَسَانِيد) زوهر ي له سالم، له باوكيه وه.

نيمامي بوخاري دمفهرموئ: سالم بيستني له عائيشه وه نيه، وا باوه كه له مانگي قورباني سالي سه دو شهستي كوچيدا مردووه، داكي سالم و داكي قاسمي كوري موحه ممه دي كوري نه بوبه كرو داكي عه لي كوري حوسه يني كوري نيمامي عه لي، ههرسيكيان خوشك بوون و كچي يه زده جورد بوون، كه دوا هه مين پاشاي نيران بووه. له سالي (٦٥١) ي زاييندا، له كاتي نازادكردني خوراساندا، له لايه ني سوپاي نيسلامه وه كوژراوه، نافيع كه فقه تي نيينو عومهر بووه، دميفهرموو: هه موو جاري كه عه بدولاي كوري عومهر، ده گه يشت به سالي كوري، ماچي ده كردو دميفهرموو: (پيري پيري ماچ ده كا!).

جاري هيشام له ناو به يتا تووشي سالم بوو، پي گوت: پيويستيت چييه پيم بلن، هه تا جي به جي بكم بؤت. سالم پي فهرموو: (شهرم له خودا ده كم كه له ناو ماله كه ي نه ودا، داوا له غه يري نه و بكم!) كاتي كه له به يت چوونه دمره وه، هيشام پي گوته وه: ده ي نيسا داوات چييه لي مي داوا بكه، هه تا پي تي بدم. سالم فهرموو: (به خودا داواي دونيام له خاومنه كه ي نه كردووه كه خوداي كه ورميه، ده ي له كه سيكي تر چون داواي بكم كه خاومني نيه!).

دهلین: نیتر هیشام دمیکا به چاواو نه خویش دهکوی و دهمری (رمزای خودا له خوئی و له عهبدوللای باوکی و له عومهری باپیری بی و خودا له خاکوپای نهواندا حهشرمان بکا).

۷۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَخْبَرَتْهُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي تَمَتُّعِهِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَتَمَتَّعَ النَّاسُ مَعَهُ بِمِثْلِ الَّذِي أَخْبَرَنِي سَالِمٌ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (۷۶۹)
لهژماره (۷۶۸) دا واتاو مهبهست لی رابورد.

(۲۵) باب بَيَانُ أَنَّ الْقَارِنَ لَا يَتَحَلَّلُ إِلَّا فِي وَفْتِ تَحَلُّلِ الْحَاجِّ الْمَفْرَدِ

کهسی چهج له سهر شیوهی جوونکار (قارن) بکا، واته: چهج و عهمره بخانه پال بهکو به یه کهوه بیان کات دهبی نیحرام نه شکین، تا نهوانه ی که چهجیان به نه نیا دابهستوه له سهر شیوهی نیفراد، نیحرام ده شکین، نهویش نیحرام بشکین

۷۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا شَأْنُ النَّاسِ حَلُّوا بِعُمْرَةٍ وَلَمْ يَتَحَلَّلُوا أَلَيْسَ مِنْ عُمْرَتِكَ؟ قَالَ: إِنِّي لَبَدْتُ رَأْسِي، وَقَلَدْتُ هَذِي، فَلَا أَجِلُ حَتَّى أَلْحَرَ. (الحدیث ۱۵۶۶ - أطرافه فی: ۱۶۹۷، ۱۷۲۵، ۴۳۹۸، ۵۹۱۶): (۷۷۰)

ئیبنوعومهر له حهفصه ی خوشکیهوه که هاوسهری پیغه مبهر بوو - دروودی خوی له سهر بی- فهرمووی: (ئه ی پیغه مبهری خودا ! ئه وه بوچی ئه وه خه لکه ی تر نیحرامیان شکاندو کردیان به عهمره، که چی تو وات نه کرد؟

(۷۶۹) پروانه: (۷۶۸).

(۷۷۰) تجرید/ ۲، ژماره: ۷۵۴ - ۵۶۶ بخاری. مسلم ترقیم محمد فؤاد عبدالباقی: ۱۲۴۰ = ۲۹۷۴

فهرمووی: (ناخر من قژه سهری خۆم پهستاندوووتهو، وشتری دیاریی بهیتم لهگهڵ خۆم هیناوو، نیشانهم کردوونو، سهرو جووت سۆلم کردۆته ملیان، تا خه‌لک بزنانن که نه‌وه دیاریی بهیته، له‌به‌رئه‌وه من ئیحرام ناشکینم هه‌تا قوربانی سه‌رنه‌بهرم).

(۲۶) باب جَوَازِ التَّحُلِّ بِالإِحْصَارِ وَجَوَازِ الْقِرَانِ

كه‌سێ ئیحرام دابه‌ستیو دوا‌یی رێكه‌ی لی بگیری، دروسته ئیحرام بشکینی، وه‌ چه‌ له‌ سه‌ر شێوه‌ی جووتکار (قارن) دروسته

۷۸- عَنْ نَافِعٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) خَرَجَ فِي الْفِتْنَةِ مُعْتَمِرًا، وَقَالَ: إِنْ صُدِدْتُ عَنِ الْبَيْتِ صَنَعْنَا كَمَا صَنَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَخَرَجَ فَأَهْلًا بِعُمْرَةٍ، وَسَارَ حَتَّى إِذَا ظَهَرَ عَلَى الْبَيْدَاءِ التَّفَتَّ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: ((مَا أَمْرُهُمَا إِلَّا وَاحِدٌ. أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ أَوْجَبْتُ الْحَجَّ مَعَ الْعُمْرَةِ))، فَخَرَجَ حَتَّى إِذَا جَاءَ الْبَيْتَ طَافَ بِهِ سَبْعًا وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا، لَمْ يَزِدْ عَلَيْهِ وَرَأَى أَنَّهُ مُجَزِيُّ عَنْهُ، وَأَهْدَى. {الحديث: ۲۹۷۹ = ۲۹۶۵ ف.م. بخاری. حج: ۱۶۲۹، ۱۶۴۰، ۱۶۹۳، ۱۷۰۸، ۱۷۲۹، ۱۸۰۶، ۱۸۰۷، ۱۸۰۸، ۱۸۱۰، ۱۸۱۲، ۱۸۱۳، ۴۱۳۰، ۴۱۸۴، ۴۱۸۵. نسائی. حج: ۲۷۴۵: (۳)}

نافیع (ره‌حه‌تی خودای لی بن) فهرمووی: له‌کاتی ئاژاوه‌که‌ی که چه‌ج‌اج هات بۆ کوشتاری عه‌بدو‌للای کوری زوبه‌یر، که په‌نای بردبووه به‌ربه‌یت، له‌و سه‌رده‌مه‌دا عه‌بدو‌للای کوری عومه‌ر دمرچوو به‌جیت بۆ عه‌مه‌ر، فهرمووی: نه‌گه‌ر قه‌دمغه‌ کرام له‌ ته‌وا‌فی به‌یت، کاتی خۆی که قه‌دمغه‌یان کردین، که له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا چووین بۆ عه‌مه‌ر، له‌سالی رێکه‌وته‌که‌ی حوده‌میبییه‌دا،

نهوکاته چیمان کرد نیسته‌یش هه‌مان شت ده‌که‌ین و ئیحرامه‌که‌مان ده‌شکێنین، وه‌ک له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌را، سائی خودمیبییه ئیحرامی عه‌مره‌که‌مان شکاند.

جا له‌مه‌دینه‌وه که‌وته رێ و نیّتی عه‌مره‌ی هێناو رۆیشت هه‌تا گه‌یشه‌ زولحو له‌یفه، له‌وێ ده‌نگی به‌ له‌ببه‌یکه کردنی به‌عه‌مره به‌رز کرده‌وه، ئه‌وجا که‌وته رێ هه‌تا گه‌یشه به‌یداء، رووی کرده هاورپێکانی خۆی و فه‌رمووی: کاروباری حه‌ج و عه‌مره وه‌ک یه‌که له‌وه‌دا، که دروسته ئیحرام بشکێنرێ، له‌کاتی قه‌ده‌غه‌کردن (ئیحصار) دا، ئیوه به‌ شایه‌ت بن که‌وا ئیحرامی حه‌جیشم دابه‌ست له‌گه‌ڵ عه‌مره‌که‌دا، وه حه‌جیشم له‌سه‌ر خۆم پێویست کرد، وه دیاریشی له‌گه‌ڵ خۆی برد بۆ به‌یت، ئازه‌له دیارییه‌کانی له قه‌دید کړی، ئه‌وجا رۆیشت هه‌تا گه‌یشه به‌یت و حه‌وت ته‌وافی به‌یتی کردو حه‌وت جار سه‌عی نیوانی سه‌فا و مه‌روه‌ی ته‌واوکرد، له‌وه‌زیاتری نه‌کرد، به‌لام کرداره‌کانی تری حه‌جی ته‌واوکرد، له‌و ماومه‌دا نه ئازه‌له دیارییه‌کانی سه‌ربړی، وه نه ئیحرامی شکان به‌کردنی شتێ له‌و شتانه‌ی که به‌هۆی ئیحرام دابه‌ستنه‌وه قه‌ده‌غه‌ دهبین، وه نه سه‌ری تاشی، وه نه مووی سه‌ری کورت کرده‌وه، هه‌تا رۆژی جه‌ژن، ئه‌وجا ئازه‌له دیارییه‌کانی سه‌ربړی و سه‌ری خۆی تاشی، وه باومه‌ری وابوو که به‌ته‌وافی یه‌که‌م، ته‌وافی حه‌ج و عه‌مره‌ی جێ‌به‌جێ کردووه. وه گوتی: پێغه‌مبه‌ر خۆشی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئاومه‌های کردووه. {تاج/۲، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۱۵۶۵ + تاج/۵، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۵۵۳۹، ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

روونکردنه‌وه:

دیاری به‌یت، که پێشی ده‌گوترێ: دیاری خانه‌ی خودا، جیا به‌یه له قوربانی، دیاری (هه‌دی) به‌یت به‌و ئازه‌له ده‌گوترێ که به‌دیاری، له‌به‌ر رمزای خودا، ده‌برێ بۆ هه‌ژارانی ناو شاری مه‌که‌ه و بۆ هه‌ژارانی ناو سنووری به‌ست

(حه‌رم) ی مه‌ککه، جا ئیتر له‌سه‌ر شیوه‌ی نه‌زرو نا‌ه بێ، یا له‌سه‌ر شیوه‌ی خێر بێ. هه‌دی به‌م واتایه: کاته‌که‌ی کاتی قوربانیه، وه‌ ده‌بی له‌ناو سنووری به‌ست (حه‌رم) ی مه‌ککه‌دا سه‌ربهری و بدری به‌هه‌زارانی ئه‌وی، هه‌دی به‌واتای تریش هاتووه وه‌ك (دِمَاءُ الْجَبَرَاتِ وَالْمَحْظُورَاتِ) ئه‌وه کاتی تایبه‌تی نییه، به‌لام جێگه‌ی تایبه‌تی هه‌یه.

روونکردنه‌وه:

نافیعی کوری سه‌رجیس (رمزاو ره‌حه‌ته‌ی خودای لی بێ) تابیییه، هاوه‌لی زۆری پیغه‌مبه‌ری دیوه، ئازادکراوی ئیبنو عومه‌ر بوو، فه‌قیشی بوو، فه‌رمووده‌ی زۆری له‌وه‌وه‌ گیراومه‌وه، له‌ به‌نه‌رتدا خه‌لکی مه‌غریبه، له‌ غه‌زایه‌کا د دیل کراو به‌رپشکی ئیبنو عومه‌ر که‌وت، له‌ خزمه‌تی ئیبنو عومه‌ردا بوو تا کاتی مه‌رگی، زانست و فه‌رمووده‌یه‌کی زۆری له‌ ئیبنو عومه‌ر و مرگرت، عومه‌ری کوری عه‌بولعه‌زیز، کاتی جینشین بوو، ناردی بو میصر، هه‌تا خه‌لکه‌که‌ی له‌ شه‌ریعه‌ت و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ردا شارمزا بکا، وه‌ له‌ومه‌ودایه‌دا رۆلێکی جوانی بینی، زۆربه‌ی فه‌رمووده‌ زانه‌ که‌وره‌کان گیرانه‌ومیان لیوه‌ ئه‌نجام داوه، له‌کۆی گیرانه‌وه‌کانیا هه‌له‌ی لی نه‌به‌ینراوه، ناسراوه به‌ نافییی فه‌قیه، بوخاری دمفه‌رموی: (دروستترین رشته‌ی فه‌رمووده: مالیکه، له‌ نافیه‌وه، له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه). عه‌بدو‌للا‌ی کوری عومه‌ر دمیفه‌رموو: (نافیع به‌هره‌و خه‌لاتی خوای که‌ورمه‌یه، به‌خشیویتی به‌ ئیمه‌ی که‌لی ئیسلام). به‌هێزترین را ئه‌ومه‌یه که‌ سالی سه‌دو حه‌فده‌ی کۆچی له‌ مه‌دینه، مه‌رگ بوو به‌میوانی (رمزاو ره‌حه‌ته‌ی خودای که‌وره‌ی لی بێ).

٧٧٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) أَرَادَ الْحَجَّ عَامَ نَزَلَ الْحَجَّاجُ بِابْنِ الزُّبَيْرِ . فَقِيلَ لَهُ إِنَّ النَّاسَ كَاتِبِينَ بَيْنَهُمْ قِتَالَ ، وَإِنَّا نَخَافُ أَنْ يَصُدُّوكَ . فَقَالَ (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) إِذَا أَصْنَعَ كَمَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ، إِنِّي أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ أَوْجَبْتُ عُمْرَةً . ثُمَّ خَرَجَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِظَاهِرِ الْبَيْدَاءِ قَالَ مَا شَأْنُ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ إِلَّا وَاحِدٌ ، أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ أَوْجَبْتُ حَجًّا مَعَ عُمْرَتِي . وَأَهْدَى هَدْيًا اشْتَرَاهُ بِقُدَيْدٍ وَلَمْ يَزِدْ عَلَى ذَلِكَ ، فَلَمْ يَنْحَرْ ، وَلَمْ يَحِلَّ مِنْ شَيْءٍ حَرَّمَ مِنْهُ ، وَلَمْ يَخْلُقْ وَلَمْ يَقْصُرْ حَتَّى كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ ، فَتَحَرَ وَحَلَقَ ، وَرَأَى أَنْ قَدْ قَضَى طَوَافَ الْحَجِّ ، وَالْعُمْرَةَ بِطَوَافِهِ الْأَوَّلِ . وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ (رضي الله عنهما) كَذَلِكَ فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (٣٣)

بُو تَنِيگه يَشْتَنِ تَهَوَاو، چُونِيَتِي شَهِيد بُوُونِي عَهْدِوَلَلَاي كُورِي زُوبِهِير،
لَه سَهَر دَه سَتِي حَه جَا جَدَا لَه پَه رَاوِي (شَهْر حِي بَلُوغ المَرَام مِنْ أَدْلَةِ الْأَحْكَامِ)
بَه رَگِي دُووَهَم، لَه كُوتَايِي زُمَارَه (٧٩٩) وَه رَاگُوِيَز دَه كَهِين وَ نَه وَسَا فَه رَمُوودَه كَه
وَمَرْدَه گِيَرِيَنَه سَهَر زَمَانِي شِيرِيَنِي كُورِي:

وَعَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرِو الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) { مَنْ كَسِرَ، أَوْ عَرِجَ، فَقَدْ حَلَّ وَعَلَيْهِ الْحَجُّ مِنْ قَابِلٍ قَالَ عِكْرِمَةُ. فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا هُرَيْرَةَ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَا: صَدَقَ } رَوَاهُ الْخُمْسَةُ، وَحَسَنَةُ التِّرْمِذِيُّ. { أَبُو دَاوُدَ: ١٨٦٢. تَرْمِذِي: ٩٤٠. نَسَائِي: ١٩٨/٥. رَقْم: ٢٨٦١ ابْنِ مَاجَةَ: ٣٠٧٧. أَحْمَدُ: ٤٥٠/٣. حَاكِمُ: ٦٤٢/١ + رَقْم: ١٧٧٥ } + {صَحِيحُ الْجَامِعِ: ٦٥٢١. الصَّحِيحُ الْمُسْنَدُ: ٢٩١} :

عیکریمه (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فهرمووی: چه‌ججایی کوپی عه‌مری
 نه‌منصاری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی)
 فهرمووی: (که‌سێ په‌کی بکه‌وێ، یان له‌نگ ببی، وه‌ له‌نیجرامدا بی، ئه‌وه
 نیجرامه‌که‌ی ده‌شکێ و ئاژه‌لی دیاری سه‌رده‌مبیری، وه‌ له‌سالی ئایینه‌دا چه‌جی
 له‌سهره‌). عه‌کره‌مه‌ گو‌تی: بۆ ئه‌م قسه‌یه‌ له‌ ئیبنو عه‌بباس و ئه‌بو هورمیره‌م
 برسی، گو‌تیان: چه‌ججاج راست ده‌کا: پیغه‌مبهر وای فهرمووه‌. {تاج/۲، زنجیره‌:
 ۱۲۲، ژماره‌: ۱۶۴۵ - د/ت/ن - س/ص/}.
 .

روونکردنه‌وه‌:

۱- عه‌بدووللای کوپی زوبه‌یری کوپی عه‌وام، خوشکه‌زای چه‌زره‌تی
 عائیشه‌یه‌، دایکی ئه‌سمانی کچی ئه‌بو به‌کره‌، زوبه‌یری باوکی پورزای پیغه‌مبهره‌،
 چونکه‌ دایکی زوبه‌یر که‌ نه‌نکی ئه‌م عه‌بدووللایه‌ سه‌فیه‌ی کچی
 عه‌بدوولوطه‌لیبه‌، که‌ خوشکی عه‌بدووللای باوکی پیغه‌مبهره‌، زوبه‌یر په‌کیکه‌
 له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره‌، که‌واته‌ عه‌بدووللای پورزای پیغه‌مبهره‌. {بروانه‌:
 بوخته‌ی موسلیم ژماره‌: ۱۶۴۵. ئه‌سماء کاتی گۆچی کرد بۆ مه‌دینه‌ سکی پر بوو به‌
 عه‌بدووللای، سالی (۳) سێ گۆچی عه‌بدووللای له‌دایک بووه‌، په‌که‌م شت که‌ چوو‌ته‌
 دیوی ده‌روونی، تفی پیرۆزی پیغه‌مبهر بوو، که‌ پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر
 بی) به‌تفی خۆی گۆشی کرد، له‌گه‌ڵ باوکیدا و له‌گه‌ڵ عائیشه‌ی پووریدا، ئاماده‌ی
 جه‌نگی ئه‌ل - جه‌مه‌ل بووه‌. {بروانه‌: ریاضی صالحین/ ۱/ ۸۶ ژماره‌: ۲۰۲}.

عه‌بدووللای زۆر مه‌ردو دلێرو ئازاو بلیمه‌ت و ره‌وانبێژ و قسه‌زان بوو، گۆسته
 بوو، پێش و ده‌موچاوی مووی پێوه‌ نه‌بوو، شه‌ه‌ونویژکی زۆری ده‌کرد، زۆر
 به‌رۆزوو ده‌بوو، له‌سالی شه‌ست و چواری گۆچیدا، له‌پاش مرده‌نی مو‌عاوییه‌ی

کورپی یهزیدی کورپی موعاوییهی کورپی نهبو سوفیان، پهیمانی جینشینی بی درا، خه لکان و جه ماومری حیجازو یه مهن و عیراق و خوراسان، گوپرایه لی بوون، ههشت سال خوی میرحه ج بوو، حه جی به موسولمانان دهکرد، کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) مهرگ بوو به میوانی، عه بدوللا نوسالان بوو، له گهل نه و میشا فهرمووده ی زوری له پیغه مبه ره وه له بهر کردووه، (۱۰) فهرمووده ی له صه حیجی بوخاریدا هه یه، یه کیکه له چوار عه بدوللا کان، ناماده ی شهرگای یه رمووک بووه، له خزمهت باوکیدا، ناماده ی نازادکردنی نه فریقیاش بووه. له پاش شهر و شورو بگره و بهرده و کیشمه کیشمیکی زور، عه بدوله لیکی کورپی مهروان، حه حاجی به له شکرکی گه وره وه نارد بو سهر عه بدوللا ی کورپی زوبه یر، عه بدوللا پاش شهر و ئابلوقه یه کی قورس، خوی دایه پال بهیت، به لام حه حاج گوپی بهشتی وانه دا، سهر منجام له سالی حه فتا و سیی کوجیدا، له ته مهنی حه فتا و دوو سالیدا، عه بدوللا کوژرا، له مه ککه، له هه ورازی، که ده که ویته سهر ریگهی مه ککه — مه دینه، کرا به قه د دار خورمایه کا، دواپی دایان گرت و لاشه که یان له ناو گورستانی جووله که کانداتووردا!!

{بروانه: تاجی کوردی/۵، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۵۵۳۹ چاپی چوارهم + تاج/۳، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۳۱۲ هه تا ۳۳۱۹ چاپی چوارهم، لاپه ره: ۶۰۱ — مه زناهی زوبه یری کورپی عه وام + ریاضی صالحین/۱/۸۶، ژماره: ۲۰۲، زنجیره: ۲۵ چاپی دووهم + تجربیدی بوخاری/۲/۳۳۱، ژماره: ۱۲۱۳ + پوخته ی موسلیم. ژماره: ۸، بهرگی یه که م}.

۲- عیکریمه یه کیکه له پیاوانی صه حیجی بوخاری و صه حیجی موسلیم، فه قتی ئیبنو عه عباس بووه، کویله شی بووه، بهر مه گز بهر به ره، خه لکی مه غریبه، فهرمووده ی له زور له هاوړپیان و مرگرتووه، یه کیکه له زانا گه وره کانی سهرده می

خۆى، قورئاننىڭ چاڭ بوو، ئەيىوب خالىدو ئەلحەززا فەقىي بوون، دەلىن: گوايە لە بىر وبامۇدا ھەواخوای خەوارىچ بوو، نافیعو كەسانى تر تۆمەتى نرۆيان ئى دەدا، جىڭگەي مەمانەي بوخارىيە، بەلام موسلىم بەمەرجى فەرموودەي عىكرىمە دەگىرپتەو، كە طاووسو سەعیدى كۆپى جوبەيرى لەگەندا بى، بۆرمگەيى لەبوخارى دمكرى لەسەر عىكرىمە كە نەدمبوو ھەدىتى عىكرىمە لەبوخارىدا بگىرپتەو، واتە: عىكرىمە لەپياوانى مەرجى بوخارىيە، بەلام لەپياوانى مەرجى موسلىم نىيىيە، بەلام بەسە بۆ بەھرمەرى و سەرومىرى عىكرىمە كە جىڭگەي مەمانەي پىشەوا بوخارىيە، عىكرىمە گەپىدە بوو، بە ولاتانا دەسووپايەو، كاتى ئىبىنو عەبباس دەمرى، عىكرىمە ھىشتا ئازاد نەبوو بوو، ھىشتا ھەر كۆيلە بوو، عەلى كۆپى ئىبىنو عەبباس دىمىفرۇشى بەخالىدى كۆپى موعاويە، بەچار ھەزار دىنارى زىپرا. عەكرەمە پىي دەفەرمۇ: (ھەموو زانستو عىلمەكەي باوكتت فرۇشت بەچار ھەزار دىنارا).

عەلىش پەشىمان دەبىتەو سەوداكە ھەلدەمەشنىتەو ئازادى دەكا، لەمەدىنە لەتەمەنى ھەشتا سالىدا مردو، رەھمەتو رمزاي خوداي ئى بى. ئەو سالىي كە ھەججى كۆپى يوسفى ئەقەفى، بەفەرمانى عەبدولەلىكى كۆپى مەروان، ھات بۆسەر عەبدوللای كۆپى زوبەير بە سوپايەكى گەورەو، عەبدوللای كۆپى عومەر (رمزاي خودا لەخۆي و لەباوكى بى) وىستى بچى بۆ ھەج. خەلكەكە عەرزىانكرد: قوربان! بەبى گومان شەپو شۆر دەفەرمۇ لەنىوانى ئەم دوو لایەنەدا، دەي ئىمە مەترسى ئەو ھەمان ھەيە، كە بەھۆي ئەو شەپو ھەرايەو رىڭگەي ھەجىت ئى بگىرى.

ئىبىنو عومەر ئەم ئايەتەي خویندەو، بۆ وەلامى ئەوان، كە دەفەرمۇ: {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ} كە واتاي ئەم ئايەتە ئاوايە:

لهراستیدا پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بی) پېشه‌واو
سهرمه‌شقیکی فره جوانه بو ئیوهی گه‌لی ئیسلام، وه شایانی ئه‌ومیه که مه‌ردانه
به‌پرپوهی ره‌وشت و ره‌فتاره جوانه‌کانی و کرده‌وه باشه‌کانی بکه‌ن، هه‌نگاو به
هه‌نگاوو بست به بست).

ئه‌وجا ئیبنو عومهر به پېومری کردار به‌م ئایه‌ته، فه‌رمووی: (که‌واته
منیش نه‌وه دمکه‌م که پیغه‌مبه‌ر کردوو‌یه‌تی، له بارودۆخی ری لیگیرانا، ده‌ی
ئه‌وا من ئیوه دمکه‌م به‌شایه‌ت که‌وا من نی‌تی عه‌مه‌رم دابه‌ست و کردنی
عه‌مه‌رمیه‌کم له‌سهر خۆم پېویست کرد).

ئه‌وجا که‌وته ری و رۆشت بو مه‌ککه هه‌تا گه‌یشه به‌ی‌دء، که ناوی
شوئینی‌که، وا له‌نیوانی مه‌ککه‌و مه‌دینه‌دا، له‌نزیک ذول‌حو‌له‌یفه، فه‌رمووی: (دیاره
که له‌کاتی ری چوونه به‌ستدا برپاری چه‌جیش وه‌ک هی عه‌مه‌ره وه‌هایه،
ئه‌ومبوو پیغه‌مبه‌ر له‌کاتی په‌یمانی خودمیییه‌دا که رێگه‌ی لی گه‌راو بی‌باوم‌په‌کان
مه‌ودایان نه‌دا که عه‌مه‌رمکه‌ی ته‌واو بکا، ئیجرامی عه‌مه‌رمکه‌ی شکاند، که‌واته
ئیوه به‌شایه‌ت بن، ئه‌وا من چه‌جیشم له‌سهر خۆم فه‌رزکرد له‌گه‌ل عه‌مه‌رمکه‌م‌دا
ئه‌نجامیان دهم‌ده‌م، ئه‌گه‌ر رێگه‌م لی نه‌چوو به‌ست به‌ قه‌یران ده‌یانکه‌م، خۆ ئه‌گه‌ر
رێگه‌ی ته‌واو‌کردنیشم لی گه‌را، ئه‌وا ئیجرام ده‌شکینم، دیاری به‌یتیشی سه‌ره‌بری
که له‌ قودمید کړی، ئیتر له‌وه زیاتری نه‌کرد، ئیتر نه‌ دیاری سه‌ره‌بری، نه
ئیجرامی له‌هیچ شتێ شکان که لێی قه‌ده‌غه بوو بوو، نه‌ سه‌ری خۆی تاشی، نه
مووی سه‌ری کورت کرده‌وه، تا رۆژی جه‌ژن، جا کاتی طه‌وافی فه‌رزی ته‌واو‌کردو
حه‌وت جار خولاوه به‌ ده‌وری به‌یتا و سه‌عی نیوانی سه‌فا و مه‌روه‌ی ته‌واو‌کرد،
ئیت دیارییه‌کانی سه‌ره‌بری و سه‌ری خۆی تاشی و برپاری دا که ئه‌م ته‌وافه به‌سه
بو چه‌جه‌گه‌یشی و بو عه‌مه‌رمکه‌یشی. وه ئیبنو عومهر فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر

(دروودی خودای لهسهر بئ) خوښی بهم شیوهی قیرانه چه ج و عه مره که یی
تمواوکرد).

(۲۷) باب فی الأفراد والقران بالحج والعمره

چه جکردن به جیا به بی عه مره، یا کردنی چه ج و عه مره به یه که وه، که بیی
ده کونری (قران)

۷۷۳- حدیث ابن عمر وأنس. عن بکر أنه ذکر لأبْنِ عُمَرَ أَنَّ أَنَسًا حَدَّثَهُمْ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَهَلَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ، فَقَالَ أَهْلَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) بِالْحَجِّ، وَأَهْلَلْنَا بِهِ مَعَهُ، فَلَمَّا قَدِمْنَا مَكَّةَ قَالَ « مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَذِي فَلْيَجْعَلْهَا عُمْرَةً ». وَكَانَ مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) هَذِي، فَقَدِمَ عَلَيْنَا عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ مِنَ الْيَمَنِ حَاجًّا فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « بِمِ أَهْلَلْتُ فَإِنَّ مَعَنَا أَهْلَكَ ». قَالَ أَهْلَلْتُ بِمَا أَهَلَ بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « فَأَمْسِكْ، فَإِنَّ مَعَنَا هَذِي »: (۷۷۳)

به کرى کورى عه بدوللا فهرمووی: له لای ئیبنو عومهر باسی نه وه کرا، که
نه نه سی کورى مالیک دمفه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) له سالی
چه جی مالآوا اییدا، چه ج و عه مره ی به یه که وه دابه ست، ئیبنو عومهر فهرمووی:
(نه خهیر، به لکوو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) له وسالهدا، ته نیا نیئی
چه جی هیئا، وه ئیمهیش له گهل نهودا بهس به ته نیا چه جمان دابه ست، جا کاتئ
گه یشتینه مه که، پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ههر که سی
دیاری خانه ی خودای پی نییه، با چه ج که ی بکا به عه مره و کرداری عه مره یی
تهواوبکاو ئیحرام بشکینئ. (بروانه: ژماره: ۷۶۸).

ئىبنو عومەر فەرموۋى: پېغەمبەر خۇى دىارى خانەى خوداى پى بوو،
واتە: ھەدى بەيتى پى بوو. جا عەلى كورې ئەبو طالېب لە يەمەنەو ھات بو
حەج، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پى فەرموۋ: (چۇن چۇنى نىتت
ھىناو، فاطىمەى ژنىشت لەگەل ئىمەدا ھاتوۋە).

عەلى فەرموۋى: (گوتوۋمە ئەوا نىتى حەجەم دابەست، لەسەر ئەو
شېۋەى كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نىتى دابەستوۋە!).
پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (دەى ئىحرام
مەشكىنەو بەردەوامبە لەسەرى چۈنكە مە دىارى بەيتەم ھىناو).

بۇ روونکردنەو تىگەشتى تەواو لەم باسە، ئەم چەند فەرموۋدەى لە
موختەسەرى صەحىحى موسلىمەو راگويز دەكەين:

عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَهْلًا
بِهِمَا جَمِيعًا: «لَبَّيْكَ عُمَرَةُ وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمَرَةُ وَحَجًّا». {الحديث: بوختەى
موسلىم/۲، ژمارە: ۶۶۲ = ۳۰۱۸ = ۳۰۰۴ ف.م. بخارى. مفازى: ۴۳۵۳، ۴۳۵۴. أبو
دارد. مناسك: ۱۷۹۵. نسائي. حج: ۲۷۲۸}:

ئىمامى ئەنەس (رەزى خوداى لى بى) فەرموۋى: بۇ خۇم گويم لىبوو، لە
پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لە حەجى مالاًوايىدا، ئىجرامى حەج و
عەمرەى بەيەگەو دابەست و فەرموۋى: نىتمە ئىجرامى عەمرەو حەج
دادەبەستەم بۇ تۆ ئەى خودايە). {تاج/۲، زنجىرە: ۹۱، ژمارە: ۱۵۳۲، ۱۵۳۳}.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُهْلَنَّ ابْنُ مَرْثَمٍ بِفَجِّ الرُّحَاءِ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا أَوْ لَيْسَ بِنَهْمَا».
{الحديث: بوختەى موسلىم/۲، ژمارە: ۶۶۳ - ۳۰۲۰ = ۳۰۰۶ ف.م.}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (بەو کەسە کە گیانی منی بە دەسە، کە خودای گەورەو بالا دەسە، عیسی کۆری مەریەم، کاتێ لە ئاخر زەمانا، لە کۆتایی رۆژگارا، لە ئاسمانەو دەتە خوارەووە بۆسەر زەوی، ئەم ئایینی پیرۆزی ئیسلامە بمرەدوامەو ئەویش کاری پێ دەکا، تەنانەت لە ھەججورەو حاو، کە ناوی تۆنیکە، لە بەینی مەککەو مەدینەدا، شەش میل لە مەدینەو دوورە، تەنانەت عیسا، کاتێ دەتە خوارەووە دەچێ بۆ ھەج و عەرە، لە ھەججورەو حا ئیحرامی ھەج، یا ئیحرامی عەرە، یا ھەردووکیان پێکەووە دادمەستێ و ھەج و عەرە وەک موسوڵمانان ئەنجام دەدا). {بەروانە: تاج/۵، لاپەرە: ۶۲۹، زنجیرە: ۱۱۵، ژمارە: ۵۶۳۷ ھەتا ژمارە: ۵۶۳۲. ج/۴ بۆ تێگەشتنی تەواو لەم ھەرموودمیە ئێرە}.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہما) قَالَ: أَهْلَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْحَجِّ مُفْرَدًا (وَفِي رِوَايَةٍ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَهْلًا بِالْحَجِّ مُفْرَدًا. {الحدیث: پوختە موسلیم/۲، ژمارە: ۶۶۴ - ۲۹۸۴ = ۲۹۷۰ فم}:

ئەبنو عومەر (رمزای خودایان ئی بێ) ھەرمووی: لە خەزەمت پێغەمبەرەدا، لە ھەجی مالاواییدا، لە گەڵ پێغەمبەر خۆیدا، نیتێ ھەجمان، بە ھەجیا بە بێ عەرە دابەست. لە گێرانی و مەیکە: پێغەمبەری خودا، (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەجی بە تەنھا کرد، واتە: ھەجی بە تەنھا، بە ھەجیا بە بێ عەرە کرد.

عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَفْرَدَ الْحَجَّ. {الحدیث: پوختە موسلیم/۲، ژمارە: ۶۶۵ - ۲۹۱۳ = ۲۸۹۷ فم}:

عائیشە (رمزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر بێ)، ھەجی بە ھەجیا، بە بێ عەرە کرد.

عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يُلَبِّي بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ جَمِيعًا، {قَالَ بَكْرٌ}: فَحَدَّثْتُ بِذَلِكَ ابْنَ عُمَرَ فَقَالَ: لَبَّى بِالْحَجِّ وَحْدَهُ، فَلَقِيتُ أَنَسًا، فَحَدَّثْتُهُ بِقَوْلِ ابْنِ عُمَرَ فَقَالَ أَنَسٌ: مَا تَعْدُرُنَا إِلَّا صَبِيحَانَا! سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا».

{الحديث: پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۶۶۶ - ۲۹۸۵ - ۲۹۷۱ ف.م.}:

به‌کری کوپی عه‌بدوللا فهرمووی: نه‌هس (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: له‌حه‌جی مالآواپی‌دا، بۆخۆم گویم لی‌بوو، له‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئی‌حرامی‌ حه‌ج و عه‌مه‌ری به‌یه‌که‌وه دابه‌ست و فهرمووی: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا؛ نیتمه‌ عه‌مه‌رو حه‌جم پی‌که‌وه دابه‌ست بۆ تۆ نه‌ی په‌روم‌دگارم!).

به‌کر فهرمووی: جا نه‌م فهرموودمه‌ی نه‌هس باس‌کرد بۆ ئی‌بنو عومه‌ر، که نه‌هس ده‌فه‌رموئ له‌ حه‌جی مالآواپی‌دا پی‌غه‌مبه‌ر عه‌مه‌رو حه‌جی پی‌که‌وه دابه‌ست، ئی‌بنو عومه‌ر فهرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌و حه‌جه‌دا، به‌س حه‌جی به‌ته‌نیا دابه‌ست. له‌و‌ه‌دا که گه‌یشه‌مه‌وه به‌ ئی‌مامی نه‌هس، عه‌رزم کرد، فهرمووده‌که‌ی تۆم گێ‌ر‌په‌وه بۆ ئی‌بنو عومه‌ر، که‌چی نه‌و وه‌های‌ گو‌ت؟ نه‌هس فهرمووی: دیاره‌ له‌ئیه‌ وایه‌، که نه‌وکاته‌ من منال‌کار بووم، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ زم‌ب‌تی چۆ‌ن‌یت‌یی ئی‌حرام دابه‌ست‌نی پی‌غه‌مبه‌رم نه‌کردووه‌، من نه‌وکاته‌ ته‌مه‌نم بیست سال بوو، پی‌اوئ کامل بووم، من بۆخۆم له‌ پی‌غه‌مبه‌رم بیست، له‌کاتی ئی‌حرام دابه‌ست‌ندا، فهرمووی: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا؛ نیتمه‌ عه‌مه‌رو حه‌جم پی‌که‌وه دابه‌ست بۆ تۆ نه‌ی په‌روم‌دگارم!).

روونکردنه وه:

۱- له فهتحو لولهيما، له رافهي ئيهالدا، له فهرموودهى ژماره: (۲۷۸۸) دا،
 دهفهرموى: (قَوْلُهُ: أَهْلٌ، إلخ: أَيْ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّلْبِيَةِ، وَتَوَى أَحَدَ النُّسَكَيْنِ، أَوْ بِهِمَا)
 بېروانه ژماره: (۲۹۴۸) ههتا ژماره: (۲۹۵۲) له شهرحى نهوهوى لهسهر سهحيحى
 موسليم.

۲- بۆ تهئويلى ئهو جياوازييهى كه لهنيوانى ئهم كۆمهله فهرموودهو
 چهندين فهرموودهى تر دا ههيه، كه ئايا چهجهكهى پيغه مبهر لهسهر شيوهى
 بېراد بووه، يا لهسهر شيوهى قيران بووه، يا لهسهر شيوهى تهمهتتوع بووه،
 نهوهوى ئاوا تهئويلى دمكا: ريگهى جهمع لهنيوانى ئهم فهرموودانه دا ئاوايه:
 لهسهرهتاوه موفريد بووه، لهپاشا بووه به قارين، مهبهستيش له تهمهتتوع
 تهمهتتوعى لوغهوييه، كه مهبهست لى (إِتِّفَاعٌ رِائِفَاقُهُ)، چونكه قارينيش وهك
 موتهمهتتيع سوود له تيگهكردنى ههجو وهمره دهبينى و يهك كردار لهجياتى
 ههر دوكيان دمكا.

(۲۸) باب مَا يُلْزَمُ مِنْ أَحْرَمٍ بِالْحَجِّ ثُمَّ قَدِمَ مَكَّةَ مِنَ الطَّوَافِ وَالسَّعْيِ

نيجرامدار كه دمكاته مهككه، دهبنى نهوافو سهعى نهنجام بدات

۷۷۴- عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَأَلْنَا ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَجُلٍ
 قَدِمَ بِعُمْرَةٍ فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَلَمْ يَطْفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَيَأْتِي امْرَأَتَهُ؟ فَقَالَ: قَدِمَ رَسُولُ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكَعَتَيْنِ وَبَيْنَ
 الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ. {الحديث: ۲۹۸۹ =

۲۹۷۵ فم. تجرید/۲، رقم: ۲۵۰ = ۳۹۵، ۱۶۲۳، ۱۶۲۷، ۱۶۴۵، ۱۶۴۷، ۱۷۹۳.

نسائی. حج: ۲۹۳۰، ۲۹۶۰. ابن ماجه. مناسك: ۲۹۵۹ تحفة الأشراف: ۷۳۵۲: {^(۷۴)

عه مری کوری دینار (رهحمه تی خودای لی بی) دمه رموی: له نیبنو
عومه رمان پرسی: پیایو له کاتی کردنی عه مردها، ته وافی بهیت بکا، به لام
هاموشو (سه عی) نیوانی صه فاو مه پوه نه کا، نایا دروسته که له گهل ژنه که ی
دروست ببی، یا بجپته لای حه لالو هاوسه ری خو؟ فه رموی: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سر بی) که ته شریفی برد بو مه که حه وتجار به دهوری
بهیتدا هه لسوورا، وه له پستی مه قامی نیبراهیمه وه دوو رکات نویژی ته وافی
کرد، وه حه وت جاریش له ناومندی صه فاو مه پوه دا ها تو جو ی کرد، نه نجا نیبنو
عومه ر بوئه وه ی که به باشی بزانی که نه مه یاسای رسای نایینه و به پره ی
کردنی مه به سته، نه م نایه ته ی خوینده وه: {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ}. واته: له راستیدا، پیغه مبه ری خودا، رابه رو سه رمه شقیکی هه ره جوانه
بو نیوه، وه شایانی نه ومیه که نیوه چاوی لی بکه ون، هه نگاو به هه نگاو و بست
به بست شوینی بکه ون). {تاج/۲، رقم: ۱۵۵۵}.

(۲۹) باب مَا يُلْزَمُ مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَىٰ مِنَ الْبَقَاءِ عَلَى الْإِحْرَامِ وَتَرَكَ التَّحْلُلَ

که سی حه وت ده وره و سه عی نیوانی سه فاو مه روه نه نجام بداتو له هه مان

کاتدا ده بی نیحرام نه شکینی

۷۷۵- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ تَوْفَلٍ الْقُرَشِيِّ أَنَّهُ سَأَلَ عُرْوَةَ بْنَ الزُّبَيْرِ
فَقَالَ قَدْ حَجَّ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَأَخْبَرْتَنِي عَائِشَةُ (رضي الله عنها) أَنَّهُ أَوَّلُ
شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ حِينَ قَدِمَ أَنَّهُ تَوَضَّأَ ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ عُمَرَةَ ، ثُمَّ حَجَّ أَبُو بَكْرٍ

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ عُمْرَةً . ثُمَّ عُمَرُ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مِثْلُ ذَلِكَ . ثُمَّ حَجَّ عُثْمَانُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَرَأَيْتُهُ أَوَّلَ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ
نَطْوَأُ بِالْبَيْتِ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ عُمْرَةً ، ثُمَّ مُعَاوِيَةُ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ ، ثُمَّ حَجَّجْتُ مَعَ أَبِي
زُبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ ، فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ ، ثُمَّ لَمْ تَكُنْ عُمْرَةً ، ثُمَّ
رَأَيْتُ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارَ يَفْعَلُونَ ذَلِكَ ، ثُمَّ لَمْ تَكُنْ عُمْرَةً ، ثُمَّ آخِرُ مَنْ رَأَيْتُ فَعَلَ
ذَلِكَ ابْنُ عُمَرَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُضْهَا عُمْرَةً ، وَهَذَا ابْنُ عُمَرَ عِنْدَهُمْ فَلَا يَسْأَلُونَهُ ، وَلَا أَحَدٌ
مَنْ مَضَى ، مَا كَانُوا يَبْدَعُونَ بِشَيْءٍ حَتَّى يَضَعُوا أَقْدَامَهُمْ مِنَ الطَّوَّافِ بِالْبَيْتِ ، ثُمَّ لَا
يَحِلُّونَ ، وَقَدْ رَأَيْتُ أُمِّي وَخَالَتِي ، حِينَ تَقْدَمَانِ لَا تَبْدِئَانِ بِشَيْءٍ أَوَّلَ مِنَ الْبَيْتِ ،
نَطْوَفَانِ بِهِ ، ثُمَّ لَا تَحِلَّانِ .

وَقَدْ أَخْبَرْتَنِي أُمِّي أَنَّهَا أَقْبَلَتْ هِيَ وَأَخْتُهَا وَالزُّبَيْرُ وَقُلَانٌ وَقُلَانٌ بِعُمْرَةٍ قَطٌّ فَلَمَّا
مَسَحُوا الرُّكْنَ حَلُّوا وَقَدْ كَذَبَ فِيمَا ذَكَرَ مِنْ ذَلِكَ: (۳۰)

نُه مه دهقی نُه مه فهرموودمیه، له صه حیچی بوخاریدا، به لام له صه حیچی
موسلیما نُه مهی دواوه، ومرگه راوده که یه تی:

موحه ممه دی کوری عه بدوره حمانی کوری نه وفه لی قورمیشی (ره حمه تی
خودای لی بی) فهرمووی: پیاویکی عیرافی گوتی پییم: نُه مه پرسیارهم له عوروه ی
کوری زوبهیر بوبکه: نه گهر پیاوی ئیحرامی هج دابهستی و نیتی هج بهینی،
کاتی که ته وافی بهیتی ته واکرد نایا دروسته ئیحرام بشکینی یانا؟ جا نه گهر
عوروه گوتی: شتی وا نابی، تو پیی بلی: نه ی بوجی پیاوی هه یه دهلی شتی وا
دمبی.

موحه ممه د فهرمووی: پرسیارمکه له عوروه کرد، فهرمووی: نابی ئیحرام
بشکینی و هجه که ی بکا به عه مره، به لگوو نه وه ی که نیتی هج ی هی ناوه

دەبىي ھەجھەكەي تەواوبكا. منىش ەرزى ەوروھ كرد: پياوئ شتى وھەي دەگوت. ەوروھ ەرمووي: شتى بەدى گوتووھ. موھمەد ەرمووي: پياوھ عىراقىيەكە داواي وھلامەكەي ەوروھى لىم كرد، منىش پىيم گوت: ەوروھ واوا دەفەرموئ: عىراقىيەكە گوتى: دەي ئەمجارە ئاواي پى بلى: كە پياوئ ھەيە (كە مەبەست لىي ئىبنو ەبباسە) دەلى: كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لە ھەجى مالآواييدا، بە ھاوھلانى خۆي ەرمووھ كەوا بكەن (واتە: ئەوانەي كە ديارى بەيتيان پى نىيە، بىكەن بە ەمرەو ئىحرام بشكىنن، وھك لەپىشەوھ بەدووړو درىژى باسكرا) وھ ەروھەا ئەي موھمەد! بە ەوروھ بلى: ئەي بۆچى ئەسماء و زوبەير ئاوايان كرد؟

موھمەدەي كورى ەبدورەھمان ەرمووي: جا منىش چوومەوھ بۆ خزمەتى و ەرزىم كرد: پياوئ ھەيە رايىساردووم كە ئەم پرسىارە لەتۆ بكەم و دەيشلى: پياوئ دەلى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بە خەلكەكەي وا گوتووھ، كە ئىحرام بشكىنن، سەرەپاي ئەوھيش ئەسما و زوبەيرىش شتى وايان دەكرد، دەي ئەگەر شتى وا دروست نىيە، ئەو پياوھ بۆ وا دەلى، وھ ئەسماء و زوبەير چۆن شتى وايان كردووھ؟

ەوروھ ەرمووي: ئەو پياوھ كىيە؟ گوتەم: نازانەم. ەرمووي: ئەي خۆي بۆچى نايئ بۆ لام و ئەم پرسىارەم لى بكا، وا دەزانەم كە ئەوھ عىراقىيە، چونكە عىراقى بەر بەرەكانىي بى سوود دەكەن. گوتەم: نازانەم. ەوروھ ەرمووي: (دەي ئەو پياوھ درۆ دەكا). چونكە سەبارەت بە ھەجھەكەي پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) عائىشەي پوورم، ئاوا ھەوالى داوھ بەمن: (لەسالى ھەجى مالآواييدا پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) كە گەيشە بەرەوھ و ھاتە ناو مەككەوھ، لەپىش ھەموو شتىكا دەستنويزى گرت بۆ تەوافو ئەوسا تەوافى

بمیتی تهواو کردو ئیتیر بهردهوام بوو لهسه ره جه که یی و جگه له کردارو
 یساکانی هه ج هیچی تری نه کرد، له پاش پیغه مبه ریش نه بوبه کریش که
 هه جی کرد ههرومه ها، عومهریش له سه رده می خویدا ههرومه ها، به چاوی خۆم
 عوئمانه م بین، یه که م شت که دهستی پیکرد دهستنوژی گرت و دهوت دهوری
 بمیتی تهواو کردو بهس، مو عاوییه له سه رده می خویدا ههروا، عه بدوللای کوری
 عومهر ههرومه ها، له پاشا له خزمه تی زوبه یری باو که مدها هه ج نه نه جامدا نه ویش
 ههرومه ها، به چاوی خۆشم موها جیرین و نه نصارم دیوه، نه وانیش ههرومه ها. ئاخر
 کهس که دیومه وابکا عه بدوللای کوری عومهر بوو، دهستنوژی دهگرت و
 تهوافی بهیتی تهواو دمه کردو له سه ر ئیجرامی هه جه که ی بهردهوام بوو، له پاش
 تهوافی بهیت هه جه که ی هه ل نه ده مو شان هوه، به وه که بیکا به عه مره، ده ی خۆ
 نه وه ئیبنو عومهر ماوه و له لای خو یانه، بۆچی له م بار میه وه پرس یاری لی ناکهن،
 تا دمر بکه وئ که قسه ی دۆغری نه مه یه که من دمی لیم. نه وه ی که من دل نیام لی
 نه ومیه: پێشینانی ئیمه هه موویان کاتی که ده گه یشتنه مه که که، زووبه زوو
 دهوت دهوری دهوری بهیتیان نه نه جام دمه دا، وه له پاش نه وه ئیجرامیان
 نه دهشکان، تا له چای عه رفه و مه ناسی که کان ده گه رانه وه. ههرومه ها به خودی
 خۆم نه سمائی دایکم و عانی شه ی پوورم دیوه، که ده گه یشتنه به رمه وه یه که م شت
 که دهستیان پێ دمه کرد، تهوافی بهیت بوو، که دهوت دهورم که یان تهواو دمه کرد،
 ئیجرامیان نه دهشکان، تا له کاتی خویدا هه جه که یان تهواو دمه کرد.

عوروه فهرمووی: هه ره له م بار میه وه دایکم، که نه سمائی که چی نه بوبه کری
 سه دیقه، هه وائی پیم دا: گوتی: که من و عانی شه ی پوورم که خوشکی دایکه و
 زوبه یری کوری عهوام، که می ردی دایکه، نه م سی که سه: نه سماء و عانی شه و
 زوبه یر، له گه ل فیه ساره که س و نه و فیه ساره که س دا چووین بۆ عه مره و بهس، جا

که ته وافی به یتیمان ته واکردو صهفاو مهروهمان ته واکرد، ئیتر عه مره که مان ته واکردو ئیجراممان شکاند!

جا له سه ر رووناکی ئەم روونکردنه و میه، قسه ی ئەو کابرایه درۆیه، که ئەم پرسیارو قسانه ی به تو گوته ووه. {بڕوانه: ژماره: ٧٧٦}.

روونکردنه وه:

ئەم فه رموو دمیه، زۆر بێچیدمو ئالۆزه، رافه کاران رای جیا جیا یان هه یه، له باره ی واته و مه به ست لی، به ته ئویلی زۆر نه بێ پینه و په رۆ ناگرێ. به لام پوخته ی قسه ی رافه کاران ئەمه بوو که نووسرا. خوا له هه له ی هه موو لایێ بپوری.

٧٧٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ حَدَّثَهُ أَنَّهُ كَانَ يَسْمَعُ أَسْمَاءَ تَقُولُ كُلَّمَا مَرَّتْ بِالْحَجُّونِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ لَقَدْ نَزَلْنَا مَعَهُ هَاهُنَا ، وَنَحْنُ يَوْمَئِذٍ خِفَافٌ ، قَلِيلٌ ظَهَرْنَا ، قَلِيلَةٌ أَرْوَدْنَا ، فَاعْتَمَرْتُ أَنَا وَأُخْتِي عَائِشَةُ وَالزُّبَيْرُ وَفُلَانٌ وَفُلَانٌ ، فَلَمَّا مَسَحْنَا الْبَيْتَ أَخْلَلْنَا ، ثُمَّ أَهْلَلْنَا مِنَ الْعَشِيِّ بِالْحَجِّ: (٧٧٦)

عهبدو ئالا (رهحه ته ی خودای ئی بێ) که کۆیله ی ئازادکراوی ئەسمائی کچی ئەبویه کر بوو، دمیفه رموو: ئەسمای کچی ئەبویه کری صه دیق (رهزای خوای ئی بێ) هه موو جارێ، که ده گه یشته هه جوون، که ناوی کۆیکی ناسراوه وا له مه که که، دمیفه رموو: (صَلَّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ = دروودی خودا له سه ر موحه ممه د، ئا له م شوینه دا له خزمه تیدا، دابه زین و وچانمان گرت، ئەو رۆژگاره بارمان سووک بوو، شه کی که ممان پێ بوو، و لاخی سواریشمان که م بو، نان و ئاوو تویشوو یه کی

(٧٧٦) تجرید/٢، ژماره: ٨٢٧ = ١٧٩٦، مسلم: ١٢٣٧، ترقیم محمد فؤاد عبدالباقی = ٢٩٩٤ ترقیم

سووکەلەمان بێ بوو، من و عایشەى خوشکەم و زوبەیری هاوسەرم و فیسارو نمو فیسار، پاش ئەووە حەجەکەمان پووج کردمووە لەبەرئەووە ئازەلی دیاریمان بێ نمبوو، عەمرەمان ئەنجامدا، جاکاتێ لەو عەمرەیدا، تەوافی بەیتەمان کردو سەعی نیوانی صفەاو مەرۆمەمان تەواوکردو سەرمان کورت کردمووە ئیتەر ئەنحراما نەماین و بووینەووە بەبێ ئیحرام، جا لە پاشا، رۆژی تەروییه کە هەشتی مانگی قوربانە، تاقی ئیوارێ، ئیحرامی حەجمان داوەست).

(۳۱) باب جواز العمرة في أشهر الحج عەمرە لە مانگەکانی حەج دروستە

۷۷۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: كَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الْعُمْرَةَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، مِنْ أَجْرِ الْفُجُورِ فِي الْأَرْضِ، وَيَجْعَلُونَ الْمُحَرَّمَ صَفْرًا، وَيَقُولُونَ إِذَا بَرَأَ الدَّبْرُ، رَعَفَا الْأَثَرُ، وَأَنْسَلَخَ صَفْرٌ، حَلَّتِ الْعُمْرَةُ لِمَنْ اعْتَمَرَ. فَقَدِمَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَأَصْحَابُهُ صَبِيحَةَ رَابِعَةِ مِهْلَيْنِ بِالْحَجِّ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً، فَتَعَاظَمَ ذَلِكَ عِنْدَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ الْحِلِّ؟ قَالَ: «الْحِلُّ كُلُّهُ». {الحديث: ۲۹۹۹ = ۲۹۸۵ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۷۵۳ = ۱۵۶۴. نسائي. مناسك: ۲۸۱۲. تحفة الأشراف: ۵۷۱۴: (۳۷)}

ئیبنو عەبباس (پەزای خودایان لێ بێ) دەفەرموێ: لەسەر دەمی نەزانیدا، قورەمیش و ئەوانەى کە لەسەر ئایینە پووجەکەى قورەمیش بوون، وایان دانابوو کە کردنی عەمرە، لە مانگەکانی حەجدا، کە شەشەلان و ناو جەژنان و قوربانن، لە گوناھە ھەرە گەورەکانەو لەو خراپتر رووی نەداوہ لەسەر روى زموى!

(۳۷) تجريد/ ۲، ژمارە: ۷۵۳ = ۱۵۶۴ بخارى. مسلم: ۱۲۴۰ ترفيم الشيخ محمد فؤاد عبدالباقي مختصر صحيح مسلم: ۷۵۶ = ۲۹۹۹.

وهجئ گۆرکئيان به مانگه ههرامهكان دمکرد، که پئيان دمگوترئ
 نه شهوورولهوروم، که چوار مانگن، که رهجهبو ناوجهژنانو نۆمینه و
 موچهپهمن، که رهجهبيان به تهنيابه و دهکهوئته پئيش شهعبانهوه، نهوسئ
 مانگهکهی تريشيان بهسهر يهکهومن، دهچوون مانگی موچهپهريان ناودمنا
 سهفهرو به مانگی هه لاليان دائهناو، به پئچهوانه يسهوه مانگی سهفهريان
 ناودمنا ناموچهپهرو به مانگی ههرايمان دائهنا، که لهزاراوی شهرعی پيروژدا
 بهم کرداره دمگوترئ (نهسيئ). جا لهپاش نهم جئ گۆرکئيه، ئاوا کاتي کردنی
 ههمرهريان ديارى دمکردو دميانگوت: کاتي زامو ناوکه ريزی پشتی ولاخی ژير
 حاجيان، لهپاش تهواوکردنی هه ج سارپژ بوو، وه شوپنهواری کاروانی حاجيان
 کوپرموه بوو، وه مانگی موچهپهرو، که نهوان ناويان نابوو سهفهرو تهواو بوو،
 نهوچهله ههراکهسي که بيهوئ ههمره بکا، ههمره ی بۆ دروست بوو).

جا کاتي له ههجي مالاواييدا، که پئغه مبهرو هاوړپکاني (دروودی خودا
 لهخوی و رمزای خودا له هاوړپکاني بي) له بهيانی رۆزی چوارمی مانگی
 نۆمینه (هوربان) دا هاتن بۆ مهککه، ئيحرامي ههجيان بهستبوو، ئيتر پئغه مبهرو
 (دروودی خودای لهسهر بي) فهرماني پئکردن، که ههجهکهيان بکهمن به
 ههمره، لهپاشا که ههمرهکهيان تهواوکرد ئيحرام بشکينن، بهلام نهوان نهم کاره
 زۆر گهورهو گران بوو لهسهر شانيان، چونکه نهوان لهوهو پئيش شتی وایان
 نهديبوو، وه کردنی ههمرهريان له مانگهکاني ههجا به گوناھتيکی گهوره دادمنا،
 نهجا که بهباشی له باسهکه تيگهيشتن گوتيان: نهی پئغه مبهري خودا! بهم
 ئيحرام شکاندنه چيمان بۆ هه لال دمبيتهوه، لهو شتانهی که بههوی ئيحرام
 بهستنهوه لي مان قهدهغه بوو بوون؟ فهرمووی: (هه موو شتيکتان بۆ رهوا

نصبتهموه وهك جاران، تا كاتئ ئيحرامى چه ج دادمه به ستنه وه!}. {تاج/۲، زنجیره:

۱۳۰. ژماره: ۱۶۳۸ + تاج/۲، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۱۵۱۸، لایه: ۳۸۲}.

له گیرانه وهی ئیره دا له ئاخهره که یه وه نه مهی زیاتره: (إِلَّا مَنْ كَانَ مَعَهُ

هذى) که له پاش ئهم زیادهیه، واتاکه ی ئاواى لى دئ:

(..... که چه که یان بکه ن به عه مره، له پاشا که عه مره که یان

تهواو کرد ئیحرام بشکینن، به لام نه وانیه که دیاری خانه ی خودایان هاپئ، با

نیحرام نه شکینن و به رده وام بن له سه ر چه که یان هه تا تهواوی دمکه ن).

۷۷۸- عَنْ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو جَمْرَةَ، نَصْرُ بْنُ عُمَرَ بْنِ الضَّبْعِيِّ،

قَالَ: تَمَعْتُ فَتَهَانِي نَاسٌ، فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَأَمَرَنِي، فَرَأَيْتُ فِي الْمَسَامِ

كَانَ رَجُلًا يَقُولُ لِي: حَجٌّ مَبْرُورٌ، وَعُمْرَةٌ مُتَقَبَّلَةٌ، فَأَخْبَرْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، فَقَالَ: سُنَّةُ النَّبِيِّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لِي أَقِمْ عِنْدِي فَأَجْعَلَ لَكَ سَهْمًا مِنْ مَالِي، قَالَ شُعْبَةُ:

فَقُلْتُ: لِمَ؟ فَقَالَ: لِلرُّؤْيَا الَّتِي رَأَيْتُ. (الحديث ۱۵۶۷ - طرفه: ۱۶۸۸): (۷۷۸)

شوعبه (رهزای خواى لى بئ) فهرمووى: ئه بو چه مره، نه صرى كورى

عيمرانى زوبه عى هه والى پيمان دا، فهرمووى: جارى چووم بو چه ج تمتع كرد،

چه ند كه سن گوتيان شتى وا مه كه، منيش بو ئهم مه سه له يه له ئيبنو عه بباسم

برى، فهرمووى: بيكه قه يناكا، جا شهوى له خه وما، وهك بپاوى پيم بلئ:

چه جه كه مت پيروزبئ و عه مره كه مت قه بوول بئ ! منيش ئهم خه ونه م بو ئيبنو

عه بباس گيراپيه وه، فهرمووى: ئه للاهو ئه كه بر، ئه للاهو ئه كه بر، چه ج و عه مره

له سه ر شيوه ي ته مه متوع، سوننه ته، پيغه مبهر خوى دروودى خواى له سه ر بئ-

فهرمانى پيكر دووه، ئه و جا ئينو عه بباس فهرمووى پيم: (له لاي من بمينه وه،

بشكى له سامانه كه مت بو دمبرمه وه، وه نه م خه ونه مت له باره ي موعه ي چه جه وه

بۆ مەردوم بگىر مەروە (شوعبە فەرمووی بە ئەبوجە مەرم گوت: لەبەرچى وايفەرموو ؟ فەرمووی: لەخۆشى ئەم خەونە کەمن لەم بارمىهوه بينيم، کە بەلگەى راست و دروستى فەتواکەى ئىبنو عەباس بوو، سەبارەت بەکردنى عەمرەو حەج لەسەر شىۋەى تەمەنتوع).

پوونکردنەوه:

ئەم چەند بەهرانە لەم فەرموودمىه و مەردەگىرین:

۱. مژدانە دروستە، کەسێ ھەوالێکى خۆشت پێ دەدا، واباشە خەلاتى بکەى، مژدانەپەکى سامانى پێ بەدى.
۲. کاتى قەسەى زانایى رێکى حەق دەرچوو، خوشحالى دەربرین بۆى دروستە.
۳. دروستە خەونى باش، بەتایبەتى کە ھى پیاویکى باش بێ، بکرى بە پالېشت بۆ بەلگەى شەرىو، لەم بارمىهوه استئناسى پێ بکرى.
۴. گىرپانەوہى خەون بۆ زانا کارێکى باشە.
۵. ئەللاھو ئەکبەر کردن لەکاتى پوودانى خوشى و لەکاتى گەيشتنى ھەوالى خوشدا باشەو کارێکى پەسەندە.
۶. کار بەظاھىرى بەلگە دەکرى، تەنانت بە بەلگە غەبرى ظاھر تەرجیح دەکرى.
۷. راجیایى لەنیوان زانایاندا دروستە، بەنیازی ئەوہ کە فەرمایشتى بەھیز کارى پێ بکرى، وە بەلگەکارى پێ بکرى، ھەروەک دمبى بەھۆى رەحمەت بۆ نۆممەت.

۸. شوعبەى كۆرى حەججە (رمزى خۇاى لى بى) تابىعى تابىعىيە واتە:
 تابىعى دىوھ لە چىنى سىيەمى موسولمانانە، بەيەكپاى زانايان پىشەوايەكە
 لەپىشەوايانى فەرموودە، شوعبە لەپياوان (رجال)ى صحىحەينە، جىگەى
 بىتمانەى شىخى بوخارى و شىخى موسلىمە، تەنيا ئەو لە (كوتوبى سىتتە =
 شەش پەراوھ) كەدا ناوى شوعبەى كۆرى حەججە، بەلام شوعبە ناوى تر،
 كە ناوى باوكى جىبابى لە نەسائى و ئەبوداوا ھەيە، شوعبەى كۆرى
 تەوئەمىش ھەندى دەللىن: صەحابىيە، ئەگەر وابى شوعبەناو لەناو يارانى
 پىغەمبەردا ھەيە، لە ئىصابەدا دەفەرموى: شوعبەى عەنبەرى، پىغەمبەر -
 دروودى خۇاى لەسەر بى- بە ذوئەبى كۆرى دەفەرموى: (خودا پىت و
 فەرت تىخا و تەھلىلى بۇ باوك و داىكت) كەچى لە تەرجەمەى ناوى ذوئەبى،
 لە ئىستىعاب و لەاصابەدا: ذوئەبى كۆرى شوعبەم نووسرود، لە ئىستىعابدا:
 ذوئەبى كۆرى شوعبەنى عەنبەرىش نووسراوھ، لەئىصابەش دا ئاماژە بۇ
 شوعبەن كراوھ!

پىشەوا موسلىم پەرحمەتى خۇداى لى بى- پەسن و مەتھىكى زۆرى جوانى
 شوعبە دەكا، بەتايبەتى لەپىشەكى صەحىحى موسلىم دا دەفەرموى:
 (پىشەوايانى فەرموودەمناسەكان وەك: مالىكى كۆرى ئەنەس و شوعبەى كۆرى
 حەججە و سوفيانى كۆرى عوبەينە و يەحياى كۆرى سەئىدى قەططان و عەبدو
 پەرحمانى كۆرى مەھدى و.. لەپىشەوا پاىە بەرمەكانى فەرموودەمن).

سوفيانى ئەورى - كە ھاورپى فەقىيەتى بووھ، ئاوا شوعبە دەنرخىنى:
 (شوعبە مىرى ئىماندارانە لەزانستى فەرموودەدا). ئىمامى ئەھمەد دەفەرموى:
 (لەم بوارەدا شوعبە بەتەنيا خۇى نەتەومىيەكى سەربەخۇيە).

یەحیای کورپی سەعید دەفەرموئ: (لە سوفیانی ئەوێ و شوعبە و مالیکی کورپی ئەنەس و ئیبنو عویەینەم پرسی لەبارەى پیاویکەووە کە (ثبەت = چەسپاو) نەبێ، گەلێ جار هەندێ پیاو لەبارەى پیاوی واوە پرسیارم لێ دەکەن؟!

فەرموویان: (تەنیا ئەوێندەیان پێ بڵێ: کە ئەو پیاووە چەسپاو (ثبەت) نییە). عەبدوللای کورپی موبارەك دەفەرموئ: (چووم بۆ خزمەت شوعبە، کە گەشتە خزمەتی گویم لێبوو دەیفەرموو: ئەو پیاووە عوببادی کورپی کەپیرە پارێز لەگێڕانەوێ فەرموودە لەووە وەبکەن).

عەبدوللای کورپی موغازی ئەل عەنبەری دەفەرموئ: باوکم فەرمووی: نامەم نووسی بۆ شوعبە، لەبارەى ئەبوشەیبەووە، کە قازی واسیط بوو، لێم پرسی، فەرمووی: شوعبە بەنامە وەلامی دامەووە، فەرمووی: پیاوێتی لێووە مەکە، واتە: زەعیفو لاوازە.

جا لەبەرئەوێ کە ئازاوە دروست نەبێ، نامەگەى من بۆیم نووسی بوو دەدرێت، نەبادا بگاتەووە بەقازی و بەحوکمی ئەوێ کە قازییە کێشەیی، ئازاری، ناھەمواریەگمان بۆ دروست بکا.

نەوونەیی لە (جەرح و تەعدیل) ئیمامی موسلیم -پەحمەتی خودای لێبێ- دەفەرموئ: مەحمودی کورپی غەیلان فەرموودەى پێمان فەرموو، ئەبو داوود فەرموودەى پێمان فەرموو: فەرمووی: شوعبە پێی فەرمووم: بچۆ بۆ لای جەریری کورپی حازم، پێی بڵێ: (پەوانییە بۆت کە گێڕانەوێ فەرموودە لە حەسەنى کورپی عومارەووە ئەنجام بەدەیت چونکە درۆدەکا).

ئەبو داوود فەرمووی: گوتم بەشوعبە: بۆم پروون بکەرەووە چۆن؟ شوعبە فەرمووی: (چەند شتیکی بۆمان گێڕایەووە لەحەکەمەووە، کە چوومە بێج و بناوانی وانەبوو، بێبناغە بوو) گوتی: پێم گوێ: وەکو چی؟ فەرمووی: لە

حهکه مم پرسی: ئایا پیغه مېهر -دروودی خوای له سهر بئ- نوټزی له سهر تهرمی شهیدمکانی ئوحد کردووه ؟

فهرمووی: نوټزی له سهر نه کردوون، که چی هسه نی کوری عوماره له ههکه مه وه، له میقسه مه وه، له ئیبنوعه بیاسه وه، دمه فرموی: پیغه مېهر -دروودی خوای له سهر بئ- نوټزی مردووی له سهر تهرمی شهیدانی ئوحد کردووه ناستوونیشی).

له ههکه مم پرسی: سه بارمت به منالی زۆل چی دمه فرمووی ؟
فهرمووی: (نوټز له سهر تهرمی زۆل دمکری) عهرزیم کرد: له فهرموودهی کیدا شتی وا گیردراوته وه ؟

فهرمووی: له هسه نی به صرییه وه دهیگیرنه وه، که چی هسه نی کوری عوماره لهم بارمیه وه دهلی: ههکه م له یه حیای کوری جه زاره وه له عه لی کوری نه بو تالیبه وه !).

مه به ست لهم پروونکردنه وه له پله ی یه که ما، پیاده کردنی زانستی فهرموودمیه، ئاشنا بوونه به که له پیاوانی فهرمووده شوناس، له بهرته وه درټزه پیدانی بئ به هره نابئ.

هه ندی زانیاری به نرخی تر له باره ی شوعبه وه، شوعبه زمان پس (الغ) بوو، که سناوی نه بو بوسطامه نازناوی ئه زدییه، له واسیط و له به صره زیاره، فهرمووده ی له زۆر کهس و مرگرتووه، خۆی فه قی و شاگردی زۆری هه بووه، شوعبه مامۆستای بوخارییه، واته: شیخی شیخه که یه تی، لهم فهرمووده ی که واین له خزمه تیدا، پرشته که ی له صه حیجی بوخاریدا ئاوايه: بوخاری دمه فرمووی: (حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ.. تَاد) هه ندی له مامۆستاکانی شوعبه:

١- عهطای کورپی سائیب، عهطا لهکۆتایی تهمهئیدا تووشی تیکهڵ و پیکهڵی بووبوو، بهلام سوفیانی شهوری و شوعبه لهسهردهمی متمانه پیکراویدا فهرموودمکانیان لی بیستوو، لهبهرنهوه فهرموودهی ئهم دوو زاته له عهطاوه ئیحتیجاجی پێدهکری، ههروا ئهو فهرموودانهی کهوان له سهحیحهئینداو لهعهطاومن هی پیش ئیختیلاط (تیکهڵ و پیکهڵی)ن.

٢- الحکم: ثقه بوو، جینگهی باومر بوو، متمانه پیکراوی فهرموودمناسان بوو، لهپیاوانی سهحیحهئینه، نهوهوی لهبارمیهوه دمفهرموئ: (ج/١/٦٣): (حهکهمی کورپی عوتهیبه یهکیکه له شهرعزانه گهرمکانی تابعین و، یهکیکه لهبهنده ههره خواپهرستهکانی تابعین).

یهکهم فهرموودهی لهبوخاریدا فهرموودهی ژماره (١١٧)میه له فهتح الباریدا. شیخی عهینی دمفهرموئ (ج/٢/١٧٨): (پیاویکی خواناسی سوڤیلکهی سوننهتپهرور بوو، جینگهی متمانهی فهرمووده شوناسان بوو، کۆمهلی فهرمووده شوناسهکان فهرموودمکانی ئهویان گیراومهوه، سالی سهو چوارد، یا سهو بازدهی کۆچی مردوو).

٣- مهنصوری کورپی معتمری کورپی عهبدوئلا، له پیاوانی صحیحین و شەش پەراوهکهیه، شیخی بوخاری لهسهحیجی بوخاریدا فهرموودمکانی لهم زاتانهوه دهگیرپتهوه: له شوعبهو شهوری و ئیبنو عویهئینهو شهیبان و روحی کورپی قاسم و هممادی کورپی زمیدو جهریری کورپی عهبدولحهمد، پیشهوا نهوهوی دمفهرموئ: (ئهحمهدی کورپی عهبدوئلا دمفهرموئ: چهسپاوترینی خهڵکی کووفه مهنصوره، راست و پهوانه و هکو دووخ، کهسی نییه له فهرمووده شوناسان که پهخنهی لی ههبن، شهست سال بهرۆژ بهرۆژوو دهبوو، به شهویش

شهونویژی دهکرد، په‌رستش و زوهد و ورعی له ئەندازه به‌دەر بوون، میریی به‌زۆر ویستی بیکا به‌قازی قه‌بووئی نه‌کرد، په‌حمه‌تی خودای لئ بێ..).

هه‌ندئ له‌ شاگردەکانی شوعبه:

۱- یه‌حیای کورپی سه‌عیدی قه‌ططان، که‌سناو (کونیه‌ی) ئه‌بو سه‌عیده، کۆمه‌له‌ی فه‌رموده‌ناسه‌کان فه‌رمووده‌کانی ئه‌ویان گێڕاوه‌ته‌وه، به‌کۆی دمنگ، به‌بێ راجیایی دایانناوه به‌پیشه‌وایه‌کی پایه‌به‌رزى حوججه‌ی متمانه پیکراو، شاگردی ئەم زاتانه بووه، له‌گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌دا:

یه‌حیای ئەنصاری و موحه‌مه‌دی کورپی عه‌جلان و شه‌وری و ئیبنوئهبی ذیئب و مالیک و شوعبه‌وکه‌سانی تریش، ئەم زاتانه‌یش شاگردی ئه‌بو‌بوون.

شه‌وری و ئیبنو عویه‌ینه‌و شوعبه‌و عه‌بدورپه‌حمانی کورپی مه‌هدی و ئەحمه‌دو یه‌حیای کورپی معین و عه‌لی کورپی مداینی و ئیسحاقی کورپی راهه‌ومیه و.. که‌سانی تریش که‌واته: هه‌ندئ له‌ فه‌قیکانی مامۆستاشی بوون، وه‌ک: شه‌وری و شوعبه، شتی وایش له‌گێڕانه‌وه‌دا هه‌ر زۆر زۆره، یه‌حیای کورپی معین ده‌فه‌رموئ: (بیست سالی په‌مه‌ق له‌سه‌ر یه‌ک هه‌موو شه‌وو پوژئی یه‌حیای کورپی سه‌عید، خه‌مه‌ئیکێ قورئانی ده‌کرد، چل سال له‌سه‌ر یه‌ک یه‌حیا له‌کاتی زوودا ناماده‌ی مزگه‌وت ده‌بوو).

(۳۲) بابُ تَقْلِيدِ الْهَدْيِ وَإِسْعَارُهُ عِنْدَ الْإِحْرَامِ

حاجی، یا عه‌مه‌ره‌کار کاتی نیتێ ئیحرام ده‌هێنێ، سونه‌ته‌ نازه‌لی دیاری

خانه‌ی خودا نیشانه‌ بکات، وه‌ک نه‌وه سۆلی بکاته ملی

۷۷۹- عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ قَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يَقُولُ: لَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ حَاجٌّ، وَلَا غَيْرُ حَاجٍّ، إِلَّا حَلًّا، قُلْتُ لِعَطَاءٍ: مِنْ أَيْنَ يَقُولُ ذَلِكَ؟ قَالَ: مِنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ). قَالَ: قُلْتُ: فَإِنَّ ذَلِكَ بَعْدَ الْمَعْرِفِ، قَالَ:

كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) يَقُولُ: هُوَ بَعْدَ الْمُعَرَّفِ وَقَبْلَهُ، وَكَانَ يَأْخُذُ ذَلِكَ مِنْ أَمْرِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) حِينَ أَمَرَهُمْ أَنْ يَحْلُوا فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. {الحديث: ۳۰۱۰ = ۲۹۹۶ فم. بخاری. مغازی: ۴۳۹۶} : (۳۸)

ئىبنو جورمىچ (رحمەتى خودای لى بى) فەرمووی: عەطای شاگردى ئىبنو عەبباس (پرمزای خودایان لى بى) ھەوالى پىم دا، فەرمووی: جاران ئىبنو عەبباس دەیفەرموو: ھەر موسولمانى تەوافى قودوم ئەنجام بەدا، حاجى بى، یا عەمرەمەر، نىتر بۆى ھەيە کە ئىحرام بشکىنى!!

ئىبنو جورمىچ دەیفەرموئى: عەرزی عەطام کرد: ئەمە چۆن وا دەئى، خۆ کەس ئەم گوتەيەى ئەوى نەگوتوو؟ عەطا فەرمووی: لەم ئايەتەو وەرى گرتوو، کە دەیفەرموئى: { تُمْ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ - حج/۳۳ } واتە: ئازەلى ديارى خانەى خودا، پىويستە لە جىگەى ديارىکراوى خۆيدا سەربېرى کەناو بەستى مەککەيە). ئىبنو جورمىچ دەیفەرموئى: منىش عەرزی عەطام کرد: بەلام ئەو لە دوا وستانە لە عەرفە؟ فەرمووی: ئىبنو عەبباس (پرمزای خودایان لى بى) دەیفەرموو: لەپاش وستانى عەرفە و لەپیش وستانى عەرفەيشدا دەبى! وە ئەم فەتوايەى خۆى لەو فەرمانەى پىغەمبەرەو وەرگرتوو، کە لە حەجى مالاًوايىدا فەرمانى کرد بەوانەى کە ديارى بەيتيان پى نىيە، حەجەگەيان فەسخ بکەنەو و بىکەن بە عەمرە، تەوافى قودووم بکەن و ئىحرام بشکىنن). {پروانە ئەم ژمارانە لە پوختەى موسليم: ۷۰۷، ۶۷۰} . {تاج/۲، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۱۵۶۷} .

روونکردنه‌وه:

له شه‌رحه‌كاني وا له‌به‌ردمستا، دمفه‌رموئ: نه‌وه‌وي (ره‌حمه‌تي خوداي لي
بن) دمفه‌رموئ: نه‌گه‌ر به‌پيئ نه‌م فه‌توايه‌ي ئيبنو عه‌بباس بي، حاجي له‌پاش
ته‌وافي قودوم، به‌ته‌واوي ئيحرام دمشكيني و ژن و بوئي خوش و هه‌موو شتيكي
تري بو چه‌لال دمبيته‌وه، وه له‌وه‌دوا باقي مه‌نده‌ي كردارمه‌كاني تري چه‌ج ته‌واو
حككا، وهك و مستاني عه‌ره‌فه‌و... تاد. به‌لام نه‌مه به‌ پيچه‌وانه‌ي مه‌زه‌به‌ي
جه‌ماومري زاناياني ئيسلامه‌وميه، چونكه ئيحرام شكاندني ته‌واو، له‌سه‌ر
زيرموي پيروزي نه‌وان دمبي له‌پاش و مستاني عه‌ره‌فه‌و ره‌جمي شه‌يتان و ته‌وافي
زياره‌و سه‌ر تاشين بي. جا ئوميدكه‌م نه‌م جوژه جياوازييه، له‌نيواني زاناکانا
نمبي به‌مايه‌ي سه‌ر ليشيوان بو خوينه‌واران و ماموستايان. له راستيدا گه‌رچي
نه‌م قسه‌يه‌ي ئيبنو عه‌بباس، ته‌نويلي زور هه‌ل دمگري، و مبي حيكمه‌ت نيه‌، وه
شه‌رعي خوداي بي دمه‌له‌مه‌ند دمبي، به‌لام به‌شيوه‌ي گشتي، هه‌ميشه‌ راي
جه‌ماومري زانايان، بو ئيمه‌ مانان، سازترو گونجاو ترو له‌بارترو بيگه‌ردترو.

(۳۳) باب التقيير في العمرة

موو كورتکردنه‌وه‌ي سه‌ر له‌ دواي كردني عه‌مه‌

۷۸۰- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَخْبَرَهُ قَالَ:
قَصَّرْتُ عَنْ {رَأْسِ} رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمِشْقَصٍ وَهُوَ عَلَى الْمَرْوَةِ. أَوْ
رَأَيْتُهُ يَقْصِرُ عَنْهُ بِمِشْقَصٍ وَهُوَ عَلَى الْمَرْوَةِ. {الحديث: ۳۰۱۱ = ۲۹۹۸ فم. تجريد/ ۲،
رقم: ۸۱۰ = ۱۷۳۰} : (۷۸۰)

(۷۸۰) تجريد/ ۲، ژماره: ۸۱۰ - ۱۷۲۸ بخاري مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژماره: ۳۰۱۱ - ۲۹۹۸ محمد

نیبنو عه‌بباس (پرمزای خودایان لی بی) فهرمووی: موعاوییه‌ی کوری نه‌بو سوفیان (پرمزای خودایان لی بی) هه‌والی داپیم: گوتی: جاری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) عه‌مره‌ی کرد، له‌پاش ته‌واوکردنی عه‌مره‌که، من به‌دهمه په‌یکانیکی پانکۆله، مووی سهریم کورت کرده‌وه، له‌وکاته‌دا له‌سهر مه‌روه بوو، یا موعاوییه فهرمووی: پیغه‌مبهرم بینی له‌پاش ته‌واوکردنی عه‌مره، به‌دهمه په‌یکانیکی پانکۆله، له‌سهر ته‌پۆلکه‌ی مه‌روه، مووی سهریان کورت دم‌کرده‌وه بۆی!!).

(۳۴) بابُ إِهْلَالِ النَّبِيِّ ﷺ وَهَدْيِهِ

باسی ئیحرام دابه‌ستنی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) و دیاری خانه‌ی خودای

۷۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ قَدِمَ عَلَيَّ (رضی الله عنه) عَلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) مِنَ الْيَمَنِ فَقَالَ « بِمَا أَهْلَلْتُ » . قَالَ بِمَا أَهَلَّ بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم). فَقَالَ: « لَوْلَا أَنَا مَعِيَ الْهَدْيُ لَأَخْلَلْتُ »: (۷۸۱)
 بېروانه: ژماره (۷۷۳ و ۷۶۲).

(۳۵) بابُ بَيَانِ عَدَدِ عُمْرِ النَّبِيِّ ﷺ

پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) چهند عه‌مره‌ی کردووه

۷۸۲- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) اعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ كُلُّهُنَّ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، إِلَّا الَّتِي مَعَ حَجَّتِهِ عُمَرَةً مِنَ الْحُدَيْبِيَّةِ، أَوْ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً مِنْ جِعْرَانَةَ

حَيْثُ قَسَمَ غَنَائِمَ حُنَيْنٍ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةُ مَعَ حَجَّتِهِ. {الحديث: ۳۰۲۳ = ۳۰۰۹
نه. تجرید/ ۲، رقم: ۸۲۲ = ۱۷۷۸، ۱۷۷۹، ۱۷۸۰، ۳۰۶۶، ۴۱۴۸} : (۷۸۲)

نه نهس (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای
نهمر بی) چوار عه مری کردووه، همر چواریانی له مانگی ناوجه ژنان (ذیلقه
عدة) دا کردووه، تنهیا نهومیان نه بی که له گهل حه جه فهرزه که ی کردی، سائی
حه جی مالاوایی، عه مریه کی تریان له کاتی ریکه وتنه که ی حوده مپییه دا بوو، له
مانگی ناوجه ژناندا بوو، همر چهند کافرمان ریکه یان نه دان که ته وای بکه ن،
به لام دادمنری به عه مریی، نه مریان له سائی شه شی کوچیدا بوو، عه مریه کی
تریان له سائی نایینده دا بوو، نه مه عه مری دووه می بوو، وه له سائی
حه وته می کوچیدا بوو، ومپیی دمگوتری: عه مرتولقه ز، وه نه ویش همر
له مانگی ناوجه ژناندا بوو، عه مریه کی تریان له کاتی غه زای حونه یندا بوو، له
جیعرانه وه ئیحرامی به ست بو، نه میش همر له مانگی ناوجه ژناندا بوو،
له وکاته دا کردی که تالانه که ی غه زای حونه ینی دابه شکرد، نه مه عه مری
سینه م بوو، له سائی هه شته ما بوو، که سائی نازادکردنی مه که بوو، عه مریه کی
تریشیان که چوارمه نه ومبوو که له گهل حه جه فهرزه که یدا کردی، نه مه همر
چوار عه مریه که). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۱۶۳۱}.

۷۸۲- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقِيلَ لَهُ: (كَمْ غَزَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) مِنْ غَزَوَةٍ؟ قَالَ: تِسْعَ عَشْرَةَ قِيلَ: كَمْ غَزَوْتَ أَنْتَ مَعَهُ؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ،

(۷۸۲) تجرید/ ۲، ژماره: ۸۲۲ = ۱۷۷۸ مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۷۵۹ = محمد فواد/ ۱۲۵۲ =

قُلْتُ: فَأَيُّهُمْ كَانَتْ أَوَّلُ؟ قَالَ: الْغُسَيْرَةُ أَوْ الْغُسَيْرُ فَذَكَرْتُ لِقَتَادَةَ فَقَالَ: الْغُسَيْرُ.

(الحديث: ٣٩٤٩، طرفاه في: ٤٤٠٤، ٤٤٧١): (٧٨٣)

ئەبو ئىسحاق فەرمووی: تووشى زمىدى كۆپى ئەر قەم (رمزى خودای لى بى) بووم، عەرزىم گەرد: پىغەمبەر (دروودى خودای لى بى) چەند غەزای کردوو؟ فەرمووی: نۆزدە غەزا، گوتەم: لە چەند غەزایان تۆخۆت لە گەنیا بووی؟ فەرمووی: لە حەقدە غەزایاندا لە گەنیا دا بووم و بەشدارىم کردوون گوتەم: کامەیان يەكەم غەزای بوو؟ فەرمووی: غەزای عوشەير، يافەرمووی: غەزای عوشەير (تاج/ ٨/ ل/ ١٩٥/ ز/ ٨٣/ ف/ ٢ - باسى غەزاگان).

ئەبو ئىسحاق فەرمووی: لە زمىدى كۆپى ئەر قەم پەرسى (پەرزى خودای لى بى): چەند غەزات لە گەن پىغەمبەردا (دروودى خودای لەسەر بى) کردوو؟ فەرمووی: حەقدە غەزام لە گەن پىغەمبەر خۆيدا (دروودى خودای لەسەر بى) کردوو. فەرمووی: زمىدى كۆپى ئەر قەم خۆى ھەوالى پىم داوہ كە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نۆزدە غەزای کردوو، وە يەك حەجىشى کردوو لە پاش كۆچکردن لە مەككەوہ بۆ مەدينە، كە ئەویش حەجى مالاً وايىيە. ئەبو ئىسحاق فەرمووی: كاتى لە مەككە بوو، بەرلەوہ كە كۆچ بكا بۆ مەدينە حەجى تەرى کردوو.

(٧٨٣) تجريد/ ٤، ژمارە: ١٥٢٣ - ٣٩٤٩ بخارى مختصر صحيح مسلم/ ٢، ژمارە: ٧٥٨ - مسلم: ١٢٥٤ -

روونکردنه وه:

۱- له سونهتی تهرمه زیدا، جابیر دمه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) سئ چه جی کردووه، دوو چه ج پئش کۆچ و چه جی پاش کۆچ.
 ۲- ئیبنو عه بباس دمه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) بهه له کۆچ سئ چه جی کردووه (ابن ماجه الحاکم).

۳- ئیبنو جهوزی دمه رموی: چه جی زۆری بئ شوماری کردووه.
 عه سقه لانی دمه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) له مه کهکه بهه له کۆچ، چه جی نه فه وتاوه، به تاییبه تی له مه وسیمه کانی چه جدا بانگه شهی نیسلامی بلاو دمه کردووه.

۷۸۴- حدیث زید بن ارقم أن التبی (صلی الله علیه وسلم) غزَا تِسْعَ عَشْرَةَ غَزْوَةً ، وَأَنَّهُ حَجَّ بَعْدَ مَا هَاجَرَ حَجَّةً وَاحِدَةً لَمْ يَحُجَّ بَعْدَهَا حَجَّةً الْوَدَاعِ: (۷۸۴)

واتاو و مرگه پراومکه ی له ژماره (۷۸۳) دا، رابورد به ته واوی.

۷۸۵- حدیث عبد الله بن عمر وعائشة (رضی الله عنهم) عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَعُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ الْمَسْجِدَ ، فَإِذَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رضی الله عنهما) جَالِسٌ إِلَى حُجْرَةِ عَائِشَةَ ، وَإِذَا نَاسٌ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ صَلَاةَ الضُّحَى . قَالَ فَسَأَلْنَاهُ عَنْ صَلَاتِهِمْ . فَقَالَ بِذَعَةٍ . ثُمَّ قَالَ لَهُ كَمْ اعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ أَرْبَعٌ إِحْدَاهُنَّ فِي رَجَبٍ ، فَكَرِهْنَا أَنْ نُرَدَّ عَلَيْهِ.

قال: وَسَمِعْنَا اسْتِنَانَ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْحُجْرَةِ ، فَقَالَ عُرْوَةُ يَا أُمَاهُ ، يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ . أَلَا تَسْمَعِينَ مَا يَقُولُ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ . قَالَتْ مَا يَقُولُ قَالَ يَقُولُ إِنَّ رَسُولَ

اللّٰهُ (صلى الله عليه وسلم) اَعْتَمَرَ اَرْبَعَ عُمَرَاتٍ اِخْدَاهُنَّ فِي رَجَبٍ . قَالَتْ يَرْحَمُ اللّٰهُ اَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ ، مَا اَعْتَمَرَ عُمْرَةً اِلَّا وَهُوَ شَاهِدُهُ ، وَمَا اَعْتَمَرَ فِي رَجَبٍ قَطُّ: (۷۸۵)

موجاهید (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: من و عوروہی کوپی زوبہیر چوین بو مزگہوت، کہ چووینہ زورہوہ تہماشامان کرد ئیبنوعومہر دانیشتووہ، پشتی داوہ بہہودہکھی عائیشہی ہاوسہری پیغہمبہرہوہ، کہ تہماشامان کرد وا کومہئی لہناو مزگہوتہکھی پیغہمبہردا نویژی چیشتہنگاو دہکھن. فہرمووی: لہبارہی ئەم نویژکردنہی ئەم کومہلہوہ لہئیبنوعومہرمان پرسى: ئەمہ حوکمی چییہ؟ فہرمووی: بیدعہتہ، کاری تازہ قہللایہ، لہپاشان عوروہ لہ ئیبنو عومہری پرسى: قوربان ! پیغہمبہر -دروودی خوی لہسہر بی- چہند عہمرہی کردووہ؟

فہرمووی: چوار عہمرہ، یہکیکیان لہرہجہبا بوو، ئیتر حەزمان نہکرد کہ رەد لہئیبنوعومہر بدمینہوہ. فہرمووی: گویمان لہدہنگی سیواک کردنی عائیشہ بوو، کہ لہزوورہوہ لہہودہکھی خویدا، کہدەرگاکھی لہسہرمالی مزگہوت بوو، بہسیواکئی سیواکی دہکرد، جا عوروہی خوشکەزای عہرزی کرد: پوووی: ئەہی دایکی ئیمانداران! خو گویت لییہ ئەبوعہبدورہحمان - واتہ: ئیبنوعومہر- چی دہفہرمووی؟

عائیشہ (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: چی دہفہرمووی: فہرمووی: دہفہرمووی: (پیغہمبہر -دروودی خوی لہسہر بی- چوار عہمرہی کردووہ، عہمریہکیان لہ مانگی رەجہبا بووہ).

فہرمووی: رەحمەتی خودا لہ باوکی عہبدورہحمان، چ زوو وا لہ بیری چوو، خو پیغہمبہر -دروودی خوی لہسہر بی- چہند عہمرہی کردبی ئەوی

مگه‌ل دا بووه، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوادى له‌سه‌ر بئ) هه‌رگیز له‌ره‌جه‌بدا
عممه‌رى نه‌کردوو.

(۳۶) باب فضل العمرة في رمضان خبرو به‌هره‌ى عه‌مه‌ره له‌مانگى ره‌مه‌زانا

۷۸۶- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم)
قَالَ لِمَرْأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهَا أُمُّ سِنَانٍ: « مَا مَنَعَكَ أَنْ تَكُونِي حَاجَّةً مَعَنَا؟
قَالَتْ: نَاضِحَانِ كَانَا لِأَبِي فَلَانٍ - زَوْجَهَا - حَجٌّ هُوَ وَابْنُهُ عَلَى أَحَدِهِمَا، وَكَانَ الْآخَرُ
يَسْقَى عَلَيْهِ غُلَامُنَا، قَالَ: « فَعُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً، أَوْ حَجَّةً مَعِيَ ».
الحديث: ۳۰۲۸ = ۳۰۱۵ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۸۵۰ = ۱۸۶۳، ۱۷۸۲. نسائي. صوم:
{ ۲۱۰۹ } : (۷۸۶)

ئيبنو عه‌بباس (ره‌مزاى خودايان لئ بئ) فه‌رمووى: سالى چه‌جى مالاوايى
كاتئ پي‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوادى له‌سه‌ر بئ) له‌چه‌جه‌كه‌ى گه‌رايه‌وه، ژنيكى
ئه‌نصارى هه‌بوو، ناوى ئوم سيناى بوو، پيئ فه‌رموو: (دايكى سيناى بوچى
نه‌هاتيت بو چه‌ج له‌گه‌ل ئيمه‌؟) ژنه‌كه‌يش گوتى: باوكى مناله‌كان دوو ولاخى
ناو كيئشى هه‌بوو، خوئى و كورمه‌كه‌ى به‌سواری يه‌كيكيان له‌گه‌ل تودا چوون بو
چه‌ج، ئه‌ويتريشيان خولامه‌كه‌مان ناوى پئ دمكيشاو ناوى پئ هه‌ل ده‌گوزى بو
ئاودانى ديبه‌رمكه‌مان، له‌به‌رئه‌وه پيم نه‌كرا ئه‌م سال له‌گه‌ل تودا بيم بو چه‌ج.
فه‌رمووى: (ده‌بزائن كه‌ عه‌مه‌رميئ له‌مانگى ره‌مه‌زانا خوئى دهدا له‌چه‌جئ) يا
فه‌رمووى: (خيري چه‌جيكي هه‌يه كه‌ له‌گه‌ل مندا بئ!). { تاج/ ۲، زنجيره: ۱۱۷،
ژماره: ۱۶۲۹ }.

روونکردنه وه:

ئه م فهرموودمیه به لگهیی له سهر کۆمه ئی به هره:

۱- که کرداری باش له کاتی باشا، یا له شوینی باشا، یا له گه ل پیاو چاکانا، خێرو پاداشی زیاتره، له کات و شوینی ناسایی. وهك عه مره له رهمه زانا، یا سه لاوات له شهوی ههینیدا، یا نوێژ له مزگهوتی حهرام و مزگهوته که ی پێغه مبهرا (دروودی خودای له سهر بی).

۲- به لام گهرچی عه مره له رهمه زانا خیری چه جیکی ههیه، به لام چه جی فهرز یا نه مرز له کۆل ناخا، له بهرئه وه نه گهر که سی چه ندين عه مریش له رهمه زانا بکا، ماده م چه جی فهرزی له سهر بی، بریتی چه جه فهرزه که ی ناکه وئ.

(۳۷) بابُ اسْتِخْبَابِ دُخُولِ مَكَّةَ مِنَ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا، وَالْخُرُوجِ مِنْهَا مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى

وا په سه نده بو چوونه ناو مه که له ئه نییه تول عولیاوه بی، بو ده رجوون لی بی له ئه نییه تول سوفلاوه بی

۷۸۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ الشَّجَرَةِ وَيَدْخُلُ مِنْ طَرِيقِ الْمُعَرَّسِ وَإِذَا دَخَلَ مَكَّةَ دَخَلَ مِنْ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى. {الحديث: ۳۰۳۰ = ۳۰۱۸ ف.م. تجرید/ ۲، رقم: ۷۵۸ = ۱۵۷۶. أبو داود. حج: ۱۵۷۶} : (۷۸۷)

ئیبنو عومەر (پرمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پێغه مبهرا (دروودی خودای له سهر بی) له رێگه ی ئه ل-شه جهره وه له مه دینه دهرده چوو، له رێگه ی ئه ل-موعه رریسه وه ده گه رپایه وه بو ی، که ده چوو بو مه که که ش له ئه نییه تول

عولیاوه دم‌رۆشته ناوی، وه له ئەنێیه‌تول سوفلاشه‌وه لێی دهرده‌چوو). {تاج/۲، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۱۵۴۰، ۱۵۳۹}.

۷۸۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ مِنْ كَدَاءٍ، مِنَ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا الَّتِي بِالْبَطْحَاءِ، وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى (الحديث ۱۵۷۵ طرفه في: ۱۵۷۱): (۷۸۸)

ئێبنوعومەر (رمزای خوای ئی بێ) فهرمووی: دستووری پێغه‌مبەر وابوو له که‌دائه‌وه (واته: له‌دانه‌ی ژوو‌رووه‌وه که‌ پێی دهمگوتری: ئەنێیه‌ تولعولیا، که‌وا له‌ناو به‌ط‌حادا) دم‌رۆشته‌ ناو شاری مه‌که‌که‌وه، وه له‌دانه‌ی خوارووشه‌وه که‌ پێی دهمگوتری: ئەنێیه‌تول سوفلا، له‌ مه‌که‌که‌ دهرده‌چوو). (تاج/۲/۱۸۱ز ۹۳ = ژماره: ۱۵۴۰ - ش/د/ت/ن).

۷۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا جَاءَ إِلَى مَكَّةَ دَخَلَ مِنْ أَعْلَاهَا وَخَرَجَ مِنْ أَسْفَلِهَا): (۷۸۹)

له‌ژماره (۷۸۷ و ۷۸۸) دا رابورد.

۷۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ عَامَ الْفَتْحِ مِنْ كَدَاءٍ ، وَخَرَجَ مِنْ كَدَاءٍ مِنْ أَعْلَى مَكَّةَ): (۷۹۰)

عائیشه (رمزای خودای ئی بێ) فهرمووی: له‌سالی ئازادکردنی مه‌که‌که‌دا، له‌چای که‌دائه‌وه، که‌ ناوی کیۆیکه‌ وا له‌لای سه‌رووی مه‌که‌که‌وه، پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) رۆشته‌ ناو شاری مه‌که‌که‌وه، ومکاتی مه‌که‌که‌ی به‌جێ هێشت له‌کو‌داوه، که‌وا له‌خوارووی مه‌که‌که‌وه دهرچوو.

(۷۸۸) له‌ ژماره (۷۸۷) تخریج کرا.

(۷۸۹) بخاری. حج: ۱۵۷۷ مسلم: ۳۰۳۱.

(۷۹۰) بخاری. حج: ۱۵۷۷ مسلم: ۳۰۳۱، ۳۰۳۲.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: {أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا جَاءَ إِلَى مَكَّةَ دَخَلَهَا مِنْ أَعْلَاهَا، وَخَرَجَ مِنْ أَسْفَلِهَا} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {تجريدی بوخاری/۲، ژماره: ۷۵۸ = ۱۵۷۶، ۱۵۷۷ بوخاری. له پوخته ی موسلیم = مسلم. حج: ۳۰۳۱ شیخا = مسلم ۱۲۵۸. أبوداود. مناسک: ۱۸۶۹. ترمذی. حج: ۸۵۳. تحفة الأشراف: ۱۶۹۲۳}:

مه به ست له م فهرموودمیه ی عائشه، نه مه یه که له م فهرموودمیه ی نبینو عومهر دا، له تجریدی بوخاری و پوخته ی موسلیم دا دمه فهرموئ: نبینو عومهر (رمزای خودایان نی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) له ریگه ی نهل - شه جهرموه له مه دینه درده چوو، له ریگه ی نهل - موعه رریسه وه ده گه پرایه وه بوی، که ده چوو بو مه ککه یش له که دانه وه دمرپویشته ناو شاری مه ککه وه، واته: له دانه ی ژوورو وه که پپی دمرگوتری: نه نییه تولعولیا، که وا له ناو به طحادا، وه له کوداء مومیش له شاری مه ککه درده چوو، واته: له دانه ی خوارو وه وه، که پپی دمرگوتری: نه نییه تول سوفلا. {تاج/۲، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۱۵۴۰ - س/د/ت/ن}.

روونکردنه وه:

(گداء = که داء) ناوی شوینیکه له سه رووی مه ککه وه، له سالی نازادکردنی مه ککه دا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) له و ملیه وه رپویشته ناو شاری مه ککه وه، وه له پاش ته و او بوونی سه فهری حه ج، که له مه ککه دمرچوو، وه گه پرایه وه بو مه دینه له شوینیکه وه دمرچوو، که پپی دمرگوتری: (کودا) هه روه ک پی دمرگوتری (الثیة السفلی = دانه ی خواروو = مله ی خواروو) (کودا) به ضمه ی

کغهموه مه قصوره، به لآم (که داء) به فتهحهی کافه وه مه مدووده، خه لکی مه ککه
نحلین: (اَفْتَحْ وَادْخُلْ وَاضْمُمْ وَاخْرُجْ!).

کوداء مله یه کی پلان و سهخت بوو، به جهند قوناغی نهو پلانه کرا
بهرینگه یه کی خوشی ئاسانی ئاسایی.

۱- له سهرده می موعاوییه دا.

۲- له پاشا له سهرده می عبدول مه لیکدا.

۳- له پاشا له سهرده می نه له هدی.

۴- له پاشا به ته واوی هه مووی له سهرده می نه لوئه ییه دی پادشای میصر دا،
له سنووری سالی (۸۲۰) هه شت سه دو بیستدا خوشکراو تهخت کراو بوو
بهرینگه یه کی خوشی ئاسانی ئاسایی.

(۳۸) بابِ إِسْتِحْبَابِ الْمَبِيتِ بِذِي طُوًى عِنْدَ إِرَادَةِ دُخُولِ مَكَّةَ وَالْإِغْتِسَالِ

لِدُخُولِهَا، وَدُخُولِهَا نَهَارًا

نهو مانه وه له ذی طهواو خوشوردن بو رۆیشتنه ناو شاری مه ککه، وا باشه که
به رۆژ برواته ناوی

۷۹۱- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ لَا يَقْدُمُ مَكَّةَ إِلَّا بَاتَ بِذِي
طُوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ نَهَارًا، وَيَذْكُرُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) أَنَّهُ فَعَلَهُ. {الحديث: ۳۰۳۴ = ۳۰۲۱ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۷۴۶ = ۱۵۵۳،
۱۵۵۴، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴ از أبو داود. حج: ۱۸۶۵. تحفة الأشراف: ۷۵۱۳} : (۷۹۱)

نه مه دمقی نه م فهدوودمیه له مختصر صحیح موسلیمدا، بهرگی دووهم

ژماره (۶۹۰):

نافیع (رحمەتی خودای ئی بئ) فەرمووی: جاران کاتئ ئیبنو عومەر (پەرزای خودایان ئی بئ) لە زولحولەیفە نوێزی بەیانی دەکرد، ئەوسا فەرمانی دەدا: و شترەکیەیان کۆپان دەکرد بۆی، ئەوجا سوار دەبوو، جا کە بەباشی لەسەر پشتی و شترەکی زێری خۆی دەگرت و رێک دادەمەزرا لەسەر پشتی، بەسەر و شترەکیە فیت دادەنیشت و رووی دەکردە رووگی پێرۆز، ئیتر دەستی دەکرد بە لەبەیکە کردن و بەینە بەینە بەبئ پسان تەلبییە دەکرد، هەتا دەگەیشتە خاکی حەرەم و ئەوجا بە ئەرکەکانی تری حەجەو خەریک دەبوو، کەمتر دەپەرژایە سەر تەلبییە، ئەوجا دەچوو بۆ زوطەوا، کە ئیستا پێی دەگوترئ: (بئر الزاهر = بیری زاھیر) لەوئ شەو دەمایەو هەتا بەیانی، جا کاتئ لەوئ نوێزی بەیانی دەکرد، ئەوسا خۆی دەشۆرد، ئەوجا لە رۆژدا دەپویشتە ناو مەککە، بەقسە ئیبنو عومەر، پێغەمبەر خوێشی (دروودی خودای لەسەر بئ) ئەم سئ شتە ئاوا بەرودوا دەکرد).

۷۹۲- حدیث ابن عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَنْزِلُ بِذِي طَوًى وَبَيْتُ حَتَّى يُصْبِحَ ، يُصَلِّي الصُّبْحَ حِينَ يَقْدَمُ مَكَّةَ ، وَمُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةِ غَلِيظَةٍ ، لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ ، وَلَكِنْ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةِ غَلِيظَةٍ: (۳۹۲)

ئەمە ئەطرافەکانی ئەم فەرموودمە لە موختەصەری صەحیحی بوخاریدا، کە ناسراوە بە (التجريد الصريح) وه دەقی ئەم فەرموودمە ژمارە (۴۹۱)ی صەحیحی بوخارییە، ژمارە کۆی گێرانه وەکان لە تەجریدی بوخاریدا (۲۹۵).

(۳۹۲) تجريد ۱/، ژمارە: ۲۹۵ = ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲،

عَنْ نَافِعٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْزِلُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ حِينَ يَغْتَمِرُ وَفِي حَجَّتِهِ حِينَ حَجَّ تَحْتَ سَمُرَةٍ فِي مَوْضِعِ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ وَكَانَ إِذَا رَجَعَ مِنْ غَزْوٍ كَانَ فِي تِلْكَ الطَّرِيقِ أَوْ حَجَّ أَوْ غُمِرَ هَبَطَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ فَإِذَا ظَهَرَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ أَنَاخَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي عَلَى شَفِيرِ الْوَادِي الشَّرْقِيِّ فَعَرَّسَ ثُمَّ حَتَّى يُصْبِحَ لَيْسَ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِحِجَارَةِ وَلَا عَلَى الْأَكْمَةِ الَّتِي عَلَيْهَا الْمَسْجِدُ كَانَ ثُمَّ خَلِجَ يُصَلِّي عَبْدُ اللَّهِ عِنْدَهُ فِي بَطْنِهِ كُتِبَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يُصَلِّي فَذَخَا السَّيْلُ فِيهِ بِالْبَطْحَاءِ حَتَّى دَفَنَ ذَلِكَ الْمَكَانَ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي فِيهِ). (الحديث ٤٨٤ - أطرافه في: ١٥٣٢، ١٥٣٣، ١٧٩٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى حَيْثُ الْمَسْجِدُ الصَّغِيرُ الَّذِي دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِشَرَفِ الرُّوحَاءِ وَقَدْ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَعْلَمُ الْمَكَانَ الَّذِي صَلَّى فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ثُمَّ عَنْ يَمِينِكَ حِينَ تَقُومُ فِي الْمَسْجِدِ تُصَلِّي وَذَلِكَ الْمَسْجِدُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ الْيُمْنَى وَأَنْتَ ذَاهِبٌ إِلَى مَكَّةَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَسْجِدِ الْأَكْبَرِ رَمِيَّةً بِحَجَرٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ). (رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُصَلِّي إِلَى الْعِرْقِ الَّذِي عِنْدَ مُنْصَرَفِ الرُّوحَاءِ وَذَلِكَ الْعِرْقُ انْتِهَاءُ طَرَفِهِ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمُنْصَرَفِ وَأَنْتَ ذَاهِبٌ إِلَى مَكَّةَ وَقَدْ ابْتَنَيْتُمْ ثُمَّ مَسْجِدٌ فَلَمْ يَكُنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُصَلِّي فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ كَانَ يَتْرُكُهُ عَنْ يَسَارِهِ وَوَرَاءَهُ وَيُصَلِّي أَمَامَهُ إِلَى الْعِرْقِ نَفْسِهِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الرُّوحَاءِ فَلَا يُصَلِّي الظُّهْرَ حَتَّى يَأْتِيَ ذَلِكَ الْمَكَانَ فَيُصَلِّي فِيهِ الظُّهْرَ وَإِذَا أَقْبَلَ مِنْ مَكَّةَ فَإِنْ مَرَّ بِهِ قَبْلَ الصُّبْحِ بِسَاعَةٍ أَوْ مِنْ آخِرِ السَّحَرِ عَرَّسَ حَتَّى يُصَلِّيَ بِهَا الصُّبْحَ). (رقم الحديث في فتح الباري ٤٨٦)

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ تَحْتَ سَرَحَةٍ ضَخْمَةٍ دُونَ الرُّوَيْثَةِ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ وَوَجَاهِ الطَّرِيقِ فِي مَكَانٍ بَطْحٍ سَهْلٍ حَتَّى يُفْضِيَ مِنْ أَكْمَةِ دُوَيْنَ بَرِيدِ الرُّوَيْثَةِ بِمِثْلَيْنِ وَقَدْ انْكَسَرَ أَغْلَاهَا فَأَثْنَى فِي جَوْفِهَا وَهِيَ قَائِمَةٌ عَلَى سَاقٍ وَفِي سَاقِهَا كُتُبٌ كَثِيرَةٌ). (٤٨٧ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى فِي طَرَفِ ثَلْعَةٍ مِنْ وَرَاءِ الْعُرْجِ وَأَتَتْ ذَاهِبٌ إِلَى هَضْبَةٍ عِنْدَ ذَلِكَ الْمَسْجِدِ قَبْرَانِ أَوْ ثَلَاثَةٍ عَلَى الْقُبُورِ رَضَمٌ مِنْ حِجَارَةٍ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ عِنْدَ سَلَمَاتِ الطَّرِيقِ بَيْنَ أُولَئِكَ السَّلَمَاتِ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الْعُرْجِ بَعْدَ أَنْ تَمِيلَ الشَّمْسُ بِأَلْهَاجِرَةِ فَيُصَلِّي الظُّهْرَ فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ). (٤٨٨ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (نَزَلَ عِنْدَ سَرَاحَاتٍ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ فِي مَسِيلٍ دُونَ هَرَشَى ذَلِكَ الْمَسِيلِ لَاصِقٍ بِكُرَاعِ هَرَشَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ قَرِيبٌ مِنْ غُلُوقَةٍ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي إِلَى سَرَحَةٍ هِيَ أَقْرَبُ السَّرَحَاتِ إِلَى الطَّرِيقِ وَهِيَ أَطْوَلُهُنَّ). (٤٨٩ رقم الحديث في فتح الباري / طرفاه في: ١٧٦٧، ١٧٦٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ فِي الْمَسِيلِ الَّذِي فِي أَدْنَى مَرِّ الظُّهْرَانِ قَبْلَ الْمَدِينَةِ حِينَ يَهْبِطُ مِنَ الصَّفَرَاوَاتِ يَنْزِلُ فِي بَطْنِ ذَلِكَ الْمَسِيلِ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ وَأَتَتْ ذَاهِبٌ إِلَى مَكَّةَ لَيْسَ بَيْنَ مَنْزِلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ إِلَّا رَمِيَّةٌ بِحَجَرٍ). (٤٩٠ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ بِذِي طَوًى وَبَيْتُ حَتَّى يُصْبِحَ يُصَلِّي الصُّبْحَ حِينَ يَقْدُمُ مَكَّةَ وَمُصَلَّى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ وَلَكِنْ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ. (٤٩١ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اسْتَقْبَلَ فُرْضَتَيِ الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَبَلِ الطَّوِيلِ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَجَعَلَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ يَسَارَ الْمَسْجِدِ بِطَرَفِ الْأَكْمَةِ وَمُصَلَّى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْفَلَ مِنْهُ عَلَى الْأَكْمَةِ السُّودَاءِ تَدْعُ مِنَ الْأَكْمَةِ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ أَوْ نَحْوَهَا ثُمَّ تُصَلِّي مُسْتَقْبِلَ الْفُرْضَتَيْنِ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ). (٤٩٢ - رقم الحديث في فتح الباري).

نافع (رمزای خوی لی بن) فہرموی: عہدوللای کوری عومہر (رمزای خویان لی بن) ہہوالی پیدام: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) کاتی دہجوو بو عہمرہ، کدہگہیشتہ ذولحولہیفہ، کدہچار میل لہمہدینہوہ دوورہ، کدہنیستا پتی دہگوتری بیر عہلی، لہوی لہ ذولحولہیفہ دادمبہزی و لای دما بو وچان گرتن، لہحہجی مالاولایشدا لہوی دابہزی، لہژیردارموغہیلا نیکالای دما، لہشوینی نہو مزگہوتہدا بوو کدہوا لہذولحولہیفہ.

جاران دمستووری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) وابوو کدہلہورپگہوہ، لہغہزا، یالہحہج، یالہعہمرہ، دہگہراپہوہ بوئمہدینہ، لہناو شیوی عہقیقہوہ دادمبہری، کدہلہناو شیوہکہ دمردہجوو لای دما، ولآخہکہی لہوزیخہلانہ پان و بہرینہ دا ییخ دما، کدہگہویتیہ سہرقہراخی شیوہکہ، لہخورہلاتی کدہوانہی شیوہکدہوہ، نہوزیخہلانہ ناودارہ بہ بہطحای ذولحولہیفہ، نالہویدا وچانی دہگرتو ہہتا بہیانی لی دما لہوی دماپہوہ، لہلای نہو مزگہوتہدا نا کدہوا لہسہر گردہ بہردینہکہ، وہلہسہر نہو تہپولکہیہیش نا کدہمزگہوتیکی وابہسہرہوہ، لہویدا دمرمیی ہہبوو عہدوللای کوری عومہر (رمزای خویان لی بن) لہناو نہو دمرمیہدا نویژی دہگرد، لہناو نہودمرمیہدا

چەند تەبۆلگە لى ھەبوو، جاران پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەویدا نوپىزى دەکرد، بەلام بەرمبەرە لافاۋ پالى نا بەزىخ و لى زىخەلانەكەموو، لەقورولیتەى بەمطحا كە ناو ئەودمەمىيەى پىركردەموو، ئەو شوپىنەى كەعەبدوللا بۆ پىرۆزى نوپىزى تىادا دەکرد لەم چەوو قورو لیتە داپپۆشى.

دىسان نافىع (پىزى خۆى لى بى) فەرمووى: ومەعەبدوللاى كورى عومەر (پىزى خۆيان لى بى) گىپراپەومبۆم: كە پىڭخەمبەرى سەرومەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەویدا نوپىزى دەکرد كەمىزگەوتە بچكۆلەكەى لىيە، كەوا لەنزیكى مىزگەوتە ناونجى يەكەو، كەوا لەسەر ئەو بەرزى يەى كەدمپروانى بەسەر گوندى رەوحادا، رەوحاء دوورۆز - كەدەكاته سىو شەش مىل - لەمەدینەو دوورە، عەبدوللا (پىزى خۆى لى بى) ئەوشوینەى دەزانى كە پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نوپىزى لى كىرەبوو، ئاوا نیشانەى ئەو جىگەيەى ھەلەمدا: كاتى لەمەدینەو دەچىت بۆ مەككە، لەوى لەلای راستەو كاتى لەناو مىزگەوتەكەدا رادەومستىت نوپىزى دەكەى، مىزگەوتە ناونجى يەكە دەكەوتە سەر قەراخى لای راستى رىڭكەكە، كەلەمەدینەو بەچىت بۆ مەككە، بەردەھاوپىزى، يادمورى بەردەھاوپىزى لەمىزگەوتە گەورەكەو دوورە!

ومىبىنوعومەر لەپال ئەو يالەيشدا نوپىزى دەکرد، كەوا لەلای كۆتايى رەوحادا، كەناودارە بەيالى (عرق الطيبة) كلكەى ئەم يالە كۆتايى دى، لەسەر قەراخى رىڭكەكە، لەنزیك ئەو مىزگەوتەو كەوا لەنىوانى يالەكەو كۆتايى رەوحادا، كەلەمەدینەو بەچى بۆ مەككە. ئالەویدا مىزگەوتى دروست كرابوو، عەبدوللا لەو مىزگەوتەدا نوپىزى نەدەکرد، بەلكو ئەو مىزگەوتەى بەجى دەھىشت و لەلای چەپەو دەمىخستە پشت خۆى و لەبەردەم مىزگەوتەكەو بەرمو خودى يالى عىر قول زەمبىيە نوپىزى دەکرد، وەجاران عەبدوللاى كورى عومەر

سەرلەبەيانان لەرەوحائەو بەرەو مەككە دەكەوتەر، نوێزی نیومرۆی نەدەکرد، تا دەهاتە ئەوشوینەو لەوێ نوێزی نیومرۆی دەکرد بەلام ئەگەر ئەمەككەو بەهاتایەتەو، وەبەتاوێ لەپیش بەیانان بگەشتایەتە ئەو، یا لەبەرە بەیانان بگەشتایەتە ئەو لەوێ لای دەدا، هەتا نوێزی بەیانان لێ دەکرد.

ومنافع فەرمووی: وەعەبدوللا گێراییەو بۆم: كە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەژێر شیخەئێكی گەورەدا، لەنزیک گوندی روومیشەو لای دەدا، لەلای راستی رێگەكەو رێك لەبەرانبەری رێگەكە، لەشوینێكی دشتانی تەختانی پان و پۆردا دادەبەزی، لەو تەپۆلكەو سەری هەلەدا كە دوو میل دوورە لەو جێگەیهو كەبەریدی روومیشە لێ دادەبەزی. ئەو تەپۆلكە لەپیش لووتكەى شكۆمەتەو نووشتاومەتەو ناوخوا، لەبەرئەو رێك وەك خانوو لەسەر دیوار ئاوا قنج راومستاو، نەك وەك گرد لەبنەو پان و لەسەرەو تەسك بێ، لەبنیدا كۆمەلێ تەپكە لێ زۆری لێ بوو.

دیسان نافع (پەزای خواى لێ بێ) فەرمووی: وەعەبدوللا گێراییەو بۆم: كە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەدامینی تافگەیی نوێزی دەکرد، لەپشت عەرجهو، كەبەرەو یالێ برۆی، لەلای ئەو مزگەوتە دوو گۆر یاسی گۆر هەیه، گۆرەكان كۆمەلە بەردیان والەسەر، وان لەلای راستی رێگەكەو، لەلای تاوێرەكانی سەر رێگەكەدان، لەناو ئەو تاوێرانەو عەبدوللا لەپاش قەرچەى نیومرۆ كەخۆر لاردەبۆو لەعەرجهو دەچوو بۆ ئەو مزگەوتەو نوێزی نیومرۆی لەوێ دەکرد.

دیسان نافع (رەحمەتى خواى لێ بێ) فەرمووی: عەبدوللاى كۆری عومەر (پەزای خواى لێ بێ) ئەم فەرموودمییە گێراییەو بۆم: كە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەلای كۆمەلێ شیخەلا، لەچەپی رێگەكەو، لەئاومرۆگەیهكى

لافاوا، له نريك مله‌ی هه‌رشاوه، لای دا بۆ وچان، نه‌و ئاوهرۆگه‌یه‌ی لكاوه به‌دامینی
لاپالی هه‌رشاوه، له‌نیوانی نه‌و و رینگه‌كه‌دا نريكه‌ی تیره‌هاوێژێ دهبی،
ومعه‌بدوڵڵا روومو شیخه‌ئی له‌وشیخه‌لانه‌ نوێژی ده‌کرد، كه‌نريكترین شیخه‌ئی
بوو له‌وشیخه‌لانه‌ی كه‌له‌رینگه‌كه‌وه نريك بوون، وه‌له‌گشت شیخه‌له‌كانی تریش
دریژتر بوو.

ديسان نافیع (پرمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: عه‌بدوڵڵای كورپی عومهر
(پرمزای خوایان لی بی) نه‌م فه‌رموودمیه‌ی پی گوتم: كه‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بی) جاران له‌وناوه‌ رێژگه‌ی لافاومدا دادمبه‌زی كه‌وا له‌خوارووی
مه‌رۆظه‌ه‌رانه‌وه، له‌ناستی مه‌دینه، له‌ویدا كه‌به‌رمو شیوه‌ زمرده‌كان دادمبه‌رپیت
له‌ناو نه‌و ئاوهرۆگه‌یه‌دا دادمبه‌زیت، كه‌وا له‌لای چه‌پی رینگه‌كه‌وه، كه‌به‌رمو
مه‌كه‌كه‌ برۆیت، حیگه‌ی دابه‌زینه‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)
به‌رده‌هاوێژێ له‌رینگه‌كه‌وه دووره‌.

ديسان نافیع (پرمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: عه‌بدوڵڵای كورپی عومهر
(پرمزای خوایان لی بی) نه‌م فه‌رموودمیه‌ی گیراومه‌ته‌وه‌ بۆم كه‌ جاران پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ذی‌طه‌وا دادمبه‌زی، وشه‌و له‌وێ دهمایه‌وه
تابه‌یانی، وه‌نوێژی به‌یانی له‌وێ ده‌کرد، ئه‌وجا دمرویشته‌ ناو مه‌كه‌كه‌وه،
نوێژگا‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ذی‌طه‌وا، له‌سه‌ر
ته‌پۆلكه‌یه‌كی گه‌وره‌ بوو، له‌ناو نه‌و مزگه‌وته‌دا نا كه‌نێستا له‌وێ دروست كراوه،
به‌لام له‌خوار نه‌ومه‌وه له‌سه‌ر گردیكی گه‌وره‌.

ديسان نافیع (پرمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: عه‌بدوڵڵای كورپی عومهر
گیرایه‌وه‌ بۆم: كه‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) رووی كرده‌ سه‌ركه‌ل،
كه‌رینگه‌كه‌ له‌سه‌ر شاخه‌كه‌به‌به‌ینیدا دمروا، نه‌و شاخه‌ی كه‌ده‌كه‌وته‌ نیوانی

پیغه مبهرو نیوانی شاخه در پژه کی لای که عبه وه، نهو مزگه وتهی که نیستا لهوئ دروست کراوه دمپخته لای چه پی مزگه وته که وه که له ناخری گرده که وه بوو، نو پژه گاهی پیغه مبهرو (دروودی خودای له سهر بی) له خواریه وه بوو، له سهر گرده رمشه که، دهگمز یاله دموری دهگمز له وگرده به جی بهیله، نهو جا رووبکه ره سهر که له که له سهر کیوه که و نو پژه بکه، کیوه که له م کاته دا ده که و پته نیوانی توو نیوانی که عبه وه.

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته و او له م چهند فهرمو و دمی به پیویست به نه خشه په کی نه م ریگه و بانانه هه به، شیخی عه سقه لانی له فه تحو لباریدا ده فهرموئ: (له م سهر دمه ی نیمه دا له م مزگه و تانه ته نیا دوو مزگه وته که ی ذول حوله یفه و مزگه وته کانی ره و حاء دمانرین و بهس) وه ره روا ده فهرموئ: (پوخته ی نه م فهرمو و دانه به لگه ی نه و میه: که نیب نو عومه ره خو ی پیروز دمکرد له پیت و فهری نهو شوینه پیروزانه.. سوودی زانینی نه م جیگایانه هیش نه و میه که به غه وی ده فهرموئ: ههر مزگه وته ی ساخ ببیته وه که پیغه مبهرو (دروودی خودای له سهر بی) نو پژه تیادا کرد وه، نه گهر که سی ئاه و نه زربکا که نو پژه تیادا بکا، نه زربکه ی داده مه زری و له سهر یه تی که جی به جی ی بکا، هه روه ک چون که سی نه زربکا که نو پژه له مه سجید و لحه راما، یاله مزگه وته که ی پیغه مبهرو دا، یاله مه سجید و لنه قصادا بکا ئاوا.

۷۹۳- وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) اسْتَقْبَلَ فُرْضَتَيِ الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَبَلِ الطَّوِيلِ نَحْوَ الْكَعْبَةِ ، فَجَعَلَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بَيْنَهُ ثُمَّ يَسَارَ الْمَسْجِدَ بِطَرَفِ الْأَكْمَةِ ، وَمُصَلَّى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَسْفَلَ مِنْهُ عَلَى الْأَكْمَةِ

السَّوْدَاءِ ، تَدْعُ مِنَ الْأَكْمَةِ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ أَوْ نَحْوَهَا ، ثُمَّ تُصَلِّي مُسْتَقْبِلَ الْقُرْصَتَيْنِ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ: (۳۳)

دهقی ژماره (۴۹۲ - رقم الحديث في فتح الباري) یه، کهدوا ژماره بوو، له ژماره کانی فهتحو لباری که له ژماره (۷۹۲) ی نه م کتیبه دا رابورد.

(۳۹) باب استحباب الرمل في الطواف والعمرة وفي الطواف الأول في الحج
راکردن و رويشتن و لوقه کړدنې ناو ته وافي بهيت، له کاتي عميره و ههچو
بونه کانی تردا

۷۹۴- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ الطَّوْفَ الْأَوَّلَ يَخْبُ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ يَمْشِي أَرْبَعَةً، وَأَنَّهُ كَانَ يَسْعَى بَطْنِ الْمَسِيلِ إِذَا طَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. {الحديث: ۳۰۳۸ = ۳۰۲۵ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۷۷۷ = ۱۶۱۶، ۱۶۰۳، ۱۶۰۴، ۱۶۱۷، ۱۶۴۴، + أبو داود. حج: ۱۸۹۳. نسائي. حج: ۲۹۴۱ تحفة الأشراف: ۸۴۵۳} : (۳۴)

عهبدو لډای کورې عومهر (پرمزای خودایان لى بى) فهرمووی: بهچاوی
خوم پیغه مبهرم دیوه، کاتى دهچوو بو چه ج یا بو عميره، کاتى دهگه يشته ناو
مهککه، له پيشا ته وافي قودومی له سهر نه م شيو ميه نه نجام دمد: سى جار
به ههراکردن هه ل دمسوورا به دهوری به يتداو، چوار جار يش به رويشتنى
ناسایى، هه ل دمسوورا به دهوريدا، نينجا دوو رکات نويژى سوننه تى ته وافي
دهکړد. نينجا ته وافي نيوانى سه فاو مه پوهشى دهکړد. {تاج/ ۲، لاپهړه: ۱۹۷،
زنجيره: ۹۴، ژماره: ۱۵۴۲، ج/ ۴}.

(۳۳) بروانه ژماره: (۷۹۲).

(۳۴) تجريد/ ۲، ژماره: ۷۷۷ = ۱۶۱۶ مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژماره: ۶۹۲ = ۲۰۲۸ شيحا.

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا ، وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ ، وَطَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا ، وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ . وَفِي رِوَايَةٍ: كَانَ إِذَا طَافَ بِالْبَيْتِ الطَّوَّافَ الْأَوَّلَ خَبَّ ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا وَكَانَ يَسْعَى بِبَطْنِ الْمَسِيلِ إِذَا طَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ:

ئيبنو عومەر (خودایان لی رازی بی) گوتی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) که هات بو مهککه جهوت جار به دهوری بهیتدا ههلسوورا، وه له پشتی مهقامی ئیبراهیمهوه دوو رکات نوپژی سوننهتی تهوافی کرد، وه جهوت جاریش له ناومندی صهفاو مهرومدا هاتوچوی کرد، ئینجا بو نهومی که به باشی بزانی که نه مه یاسای ئایینه نه نایهتهی خویندموه: {وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ}:

بیگومان که پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) رههبرو سهرمهشقیکی ههره جوانه بو نیوه، وه شایانی نهومیه که پیاوانه پهپرهای خوو رهوشته جوانهکانی و کردموه باشهکانی بکهن، ههنگاو به ههنگاو و بست به بست...

له گیرانهومیهکا: وه له کاتی تهوافی صهفاو مهرومدا بهناو بهتنول مهسیلدا رای دمکرد (ش/ت/ن).

بهتنولهسیل شیویکه دمکهوینته نیوانی تهپۆلکهی صهفاو تهپۆلکهی مهروهوه، ئیستا نهو شیوه ریکخراوه به بهردی مهپرهر فهرشکراوه، سهرمهای شیومکه و کۆتایی شیومکه، بهدوو گوپۆپی سهوز دیاریکراوه. لهکاتی سهعی نیوانی صهفاو مهرومدا، تهوافکار، لهوماوه دیاریکراوه بهو دوو گوپۆپه سهوزه لۆقه دمکهن.

روونکردنه وه:

شیخی عهینی ږه‌حمه‌تی خودای لی‌بی- ده‌فرمووی: (مه‌سیل که به واتا ناوړیزگه‌یه شیونکه وا له‌نیوانی گردی صه‌فاو گردی مه‌رومدا، بریتیه له نه‌ندازمیه‌کی زانراو، له‌پیش نه‌وهی که بگه‌يته میله سه‌وزمکه‌ی که به‌گوشه‌ی مزگموته‌که‌وه هه‌ل‌واسرا، هه‌تا ده‌گاته ناستی دوو میله سه‌وزمکه‌ی که‌وان له به‌رابه‌ی یه‌کتری، که یه‌کټکیان وا له‌حه‌وشه‌ی مزگموتو ته‌وه‌ی تریان وا له‌خانومکه‌ی عه‌بباس دا (رمزای خوی لی بی)).

۷۹۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنَّهُ يَقْدُمُ عَلَيْكُمْ وَقَدْ وَهَنْتَهُمْ حُمَى يَتَرَبَّ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ الثَّلَاثَةَ، وَأَنْ يَمْشُوا مَا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ، وَلَمْ يَمْنَعَهُ أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِنْبَاءُ عَلَيْهِمْ). (الحديث ۱۶۰۲ - طرفه فی ۴۲۵۶: (۳۵))

نیبنوعه‌بباس (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: له‌سالی حه‌وته‌می کوچیدا، که پیغه‌مبه‌رو یارانی هاتن بو مه‌ککه بو کردنی عه‌مره، له‌پاش ږیکه‌وتنی حوده‌ییبیه، هاوبه‌ش په‌یدا که‌رمگان گوتیان: وا محمد خوی و تافه‌مه‌که‌ی دین بو ناوتان له‌رزو تای مه‌دینه کزو بی هیزی کردوون!

پیغه‌مبه‌ریش دروودی خوی له‌سه‌ر بی- فهرمانی به‌یارانی کرد: که له‌سی سهری پیشه‌وه‌ی ته‌وافدا به لوفه‌ برؤن و چالاکی و هیزی خویان نیشانی دشمن بدن، تاجاو ترسینیان بکه‌ن، به‌لام له‌نیوانی دوو روکنه یه‌مانییه‌کانا به‌رویشتنی ناسایی برؤن، هه‌تا له‌و ماومیه‌دا که‌می بجه‌سینه‌وه، چونکه له‌ویدا

(۳۵) تجرید/۲، ژماره: ۷۷۰ = ۱۶۰۲، ۴۲۵۶. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۶۹۵ = مسلم: ۱۲۶۴ -

نه بتهپرسته کانه وه دیار نه بوون! بویه‌یش فهرمانی پی‌نده‌دان که ههر جهوت جارمکه‌ی ته‌واف به‌لوقه برۆن، نه‌بادا به‌هوی ئه‌وه‌وه ته‌واو شیرزهمیان بکا).
له‌گیرانه‌ومیه‌کی تاجا: جا هاوهل په‌یدا که ره‌کان گوتیان: به‌مانه‌تان دحکوت: گوايه له‌رزوتای مه‌دینه که نه‌هفتی کردوون، چاکی که نه‌هفت نه‌کردوون، خوئه‌ومتانی له‌هه‌موو کهس ئازاو نه‌بهردترن! تاج/۲/ ۸۴/ز = ۹۴/ز = ژماره: ۱۵۴۳ - ش/د/ت/ن).

عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَرَأَيْتَ هَذَا الرَّمْلَ بِالْبَيْتِ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ وَمَشَى أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ أَسَنَّةٌ هُوَ؟ فَإِنَّ قَوْمَكَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ سُنَّةٌ، قَالَ: فَقَالَ: صَدَقُوا وَكَذَّبُوا، قَالَ: قُلْتُ: وَمَا قَوْلُكَ صَدَقُوا وَكَذَّبُوا؟ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدِمَ مَكَّةَ فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنَّ مُحَمَّدًا وَأَصْحَابَهُ لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَطُوفُوا بِالْبَيْتِ مِنَ الْهَزَالِ، وَكَانُوا يَحْسُدُونَهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَرْمِلُوا ثَلَاثًا وَيَمْشُوا أَرْبَعًا، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: أَخْبِرْنِي عَنِ الطَّوَافِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَاكِبًا، أَسَنَّةٌ هُوَ؟ فَإِنَّ قَوْمَكَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ سُنَّةٌ، فَقَالَ: صَدَقُوا وَكَذَّبُوا، قَالَ: قُلْتُ: وَمَا قَوْلُكَ صَدَقُوا وَكَذَّبُوا؟ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَثُرَ عَلَيْهِ النَّاسُ، يَقُولُونَ: هَذَا مُحَمَّدٌ، هَذَا مُحَمَّدٌ، حَتَّى خَرَجَ الْعَرَاتِقُ مِنَ الْبُيُوتِ، قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يُضْرَبُ النَّاسُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَلَمَّا كَثُرَ عَلَيْهِ رَكِبَ، وَالْمَشَى وَالسَّعَى أَفْضَلُ. {الحديث: ۳۰۴۴ = ۳۰۳۱ فم} :

ئه‌بو طوفه‌یل فه‌رمووی: گوتم به‌ئیبنو عه‌بباس (پرمزای خودایان لی بی)
نه‌ری پیم نافه‌رمووی ئه‌م سی‌جار هه‌پاگردن و چوار جار رویشتن به‌رویشتنی
ناساییه، به‌ده‌وری به‌یتا، له‌کاتی ته‌وافا، ئایا ئه‌مه سوننه‌ته‌ یانا؟
به‌قه‌سی خزمانی تو‌بی ئه‌وه سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره و پی‌غه‌مبه‌ر وایکردووه،
فه‌رمووی: قسه‌که‌یان نیوه‌ی راسته‌ و نیوه‌ی درویه؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی که ده‌لین:

پېغه مېهر وایکړدووه، نه وه راسته، به لام نه وهی که ده لېن: نه مه سوننه تیکی دامه زراوه له کاتی کردنی هه موو ته وافیکا، نه وه دروځیه!! به پئی نه م روونکردنه ویه: سالی عه مرفتولقهزا، که پېغه مېهر ته شریفی هات بو عه مره، که گه شته مه ککه، هاوبهش په یدا که مرگان له هه سوو ویدا، گوتیان: موحه ممه دو هاوه له کانی، لهرزوتای مه دینه لهر و لاوازی کردوون، ناتوان تهافی بهیت نه نجام بدن، جا پېغه مېهر (دروودی خودای له سر بی) ته نیا نه و ساله فهرمانی کرد به هاوړپیان، که له سی سهری پېشه وهی ته وافتا، به لوقه و نهرمه غار برؤن و چالکی و هیزی خویان نیسانی دوزمن بدن، تا چاو ترسیان بکه و چوار سهرمکه ی تری ته وافیش به رویشتنی ناسای ته و او بکه ن، دهی که نیستا نه و مه بهسته نه ماوه، پېویست به هه راگردن ناگا له سی سهری په که ما، چونکه هوکهی نه ماوه، که پېشان دانی هیزه بو چاو ترسیانی دوزمن، نه نجا عهرزیم کرد: خزمانی تو دمفهرموون، که ته وافی نیوانی صفا و مهرو به سواری سوننه ته، تو بو نه مه دمفهرمووی چی، نایا شتی و سوننه ته یانا؟ فهرمووی: نه م قسه شیان هه ندیکی راسته و هه ندیکی دروځیه، عهرزیم کرد: چون چون؟ فهرمووی: له هه جی مالا واییدا، پېغه مېهر (دروودی خودای له سر بی) له کاتی سهی نیوانی صفا و مهرو ودا، خه لکیکی زور که له که یان لی کرد، دمیانگوت: نه مه موحه ممه ده، نه مه موحه ممه ده، ته نانت گه وره که چه کانیش له مال دمرچو بوون و هاتبوون، پېغه مېهریش (دروودی خودای له سر بی) و سهر و مال و منال و هه ست و نه ست، گشتی به قوربانی گهردی بهرپیی دینیکه رانی ناستانه ی گوړی پېروزی بی) عادمتی و نه بوو، که وه ک میرو ناغا، به لیدان و به پال، در به خه لک بدری له بهر دهمیه وه و ریگهی بو چول بکری، جا له ناچاریدا که خه لکه که ناوا که له که یان لی کرد، سواری و لاخه که ی بوو، هه تا خه لکه که چاویان

نه کردارەکانی بئو بیانکەن بەسەر مەشق، کەواتە: ئەو قەسەیان راستە، کە دەلێن: پێغەمبەر بەسواری وڵاخ سەعی نێوانی سەفاو مەرۆدی کردوو، بەلام ئەودی کە دەلێن: ئەمە سوننەتە ئەو وانییە، چونکە پێغەمبەر، کە لەسەعی نێوانی سەفاو مەرۆدا سواری وڵاخ بوو، بۆ ئەو نەبوو کە ئەو سوننەتە، بەلکوو لەبەر ناچاری بوو، وە لەبەر ئەو عوزرە بوو کە بەیان کرا، کەواتە: روێشتن بەپێ و هەراکردن بەپێ لە نێوانی سەفاو مەرۆدا سوننەتە، نەوێک سوار بوونی وڵاخ، وێک ئەو خەلکە بە هەلە وا دەلێن. {بەروانە ژمارە: ۲۰۶۴ لە صەحیحی موسلیم}.

روونکردنەو:

۱- ئەوودی (رەحمەتی خودای ئی بئ) دەفەرموێ: ئەمە کە ئێبنو عەبباس دەفەرموێ رەمەل (هەراکردن) لەسێ سەری پێشەودی تەوافا سوننەت نییە، ئەمە مەزھەبی خۆیەتی، بەلام هەموو زاناکان، لە سەحابە و تابیعین و دواي ئەوان، رایان وایە کە رەمەل لەم سێ تەوافەدا سوننەتە، بەلام ئەودی کە دەفەرموێ تەواف بەپێ سوننەتە، نەوێک بەسواری، ئەمە بەگۆی دەنگ وایە و قەسەکی ئێبنو عەبباس لەم مەسەلەیدا تەواو، چونکە زاناکان دەفەرموون: تەواف بەسواری دروستە، بەلام بەپێ ئەنجام بەدرئ باشترە، مەگەر لەبەر ناچاری.

۲- ئەبو طوفەیل، ناوی عامیری کۆری وائیلە لەهێشییە، سالی شەری ئوحد لەدایک بوو زیاتر لەسەد سال ژیاو، دواترین کەس بوو لە هاوێلانی پێغەمبەر کە مردوو، هەواداری ئیمامی عەلی بوو، فریای هەشت سال لە ژیاوی پێغەمبەر کەوتوو، واتە: کە پێغەمبەر مردوو ئەو هەشت سالان بوو، لەهەموو نەبەردەکانا لەگەڵ ئیمامی عەلیدا بوو، لە کووفە دادەنیشت، کە

نیمای عه‌لی شه‌ید بوو له مه‌ککه نیشته‌جئ بوو، له‌ویش مرد، گه‌لی جار ده‌یفه‌رموو: له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ریان دیوه، به‌س من ماوم له‌سمر رووی زه‌وی). پیاویکی هوشمه‌ندو شاعیریک‌ی به‌هرمه‌ند بوو، (رمزاو ره‌حمه‌تی خودای لی بی). له‌م ژماره‌دا بوئه‌وه‌ی خوینه‌ری هیژا ناگداربی، له‌چو‌نیتی گیرانه‌وه‌کان، گیرانه‌وه‌ی بوخاری و گیرانه‌وه‌ی موسلیممان گواسته‌وه.

۷۹۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ إِنَّمَا سَعَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْيَتِّ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ لِيَرَى الْمُشْرِكِينَ قُوَّتَهُ: (۳۹۶)

مه‌به‌ست لی له‌ژماره‌ی پیشیدا رابورد، که ژماره (۷۹۵) بوو له‌م په‌راوه.

(۴۰) باب إستحباب إستلام الركنين في الطواف دون الركنين الآخرين
ده‌سته‌یتان به‌ جه‌رولنه‌سوه‌دو هه‌ردوو گو‌شه‌یه‌مانیه‌کانو به‌ مولته‌زه‌مدا
سونه‌ته

۷۹۷- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: مَا تَرَكْتُ اسْتِلَامَ هَذَيْنِ الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانِيَّ وَالْحَجَرَ مَذَّ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَسْتَلِمُهُمَا فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ. {الحديث: ۳۰۵۳ = ۳۰۳۹ ف.م. تجرید/ ۲، رقم: ۷۷۳ = ۱۶۰۶، ۶۱۱۱. نسائی. حج: ۲۹۵۲، تحفة/ ۸۱۵۲} : (۳۹۷)

عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عومه‌ر (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: له‌وکاته‌وه که به‌چاوی خو‌م پیغه‌مبه‌رم دیوه، له‌کاتی ته‌وافی به‌یتدا، دمستی هی‌ناوه به‌م دوو گو‌شه‌یه‌مانیه‌ی به‌یتاو به‌ به‌رده‌ ره‌شه‌که‌داو ما‌جی کردوون، له‌وکاته‌وه منیش له‌کاتی ته‌وافی به‌یتا، وازم له‌ دمست پیا‌هی‌نانو ما‌جکردنی ئه‌م دوو

(۳۹۶) بخاری. حج: ۱۶۴۹، ۴۲۵۷ مسلم ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا: ۲۰۴۹.

(۳۹۷) بخاری. حج: ۱۶۰۸، مسلم: ۲۰۵۵.

گۆشه يه مانىيه و جه رولنه سومد نه هيناوه، له کاتي دهور چۆلى و دهور
 فهرمبالغيدا، نه مانهم نه جامداوه. {بروانه: تاج/۲، زنجيره: ۹۵}.

۷۹۸- حديث ابن عباس (رضى الله عنهما) عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ أَنَّهُ قَالَ وَمَنْ يَتَّقِ
 شَيْئًا مِنَ الْبَيْتِ ، وَكَانَ مُعَاوِيَةُ يُسْتَلَمُ الْأَرْكَانَ ، فَقَالَ لَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما)
 إِنَّهُ لَا يُسْتَلَمُ هَذَانِ الرُّكْنَانِ:

نه بو شه عشاء (رحمه تي خوداي لي بي) دمه رموي: كي بي شوي ني
 له بهيت استلام نه کاو شتي وابه باش بزاني، دسته ينان و ماچکردني هه موو
 شوي نيكي بهيت ناباش نييه، موعاوييه (رحمه تي خوداي لي بي) كه ته شريفي
 دمها ت بو جه ج، له کاتي ته وافي جه وت دهورمدا هه ر چوار گۆشه كه ي بهيتي ماچ
 دمکردو دهستي پيايانا دهه ينا، نيبنو عه بباس (رمزاي خودا له خوي و له باوكي
 بي) پي فهرموو: دوو گۆشه شامي و عيراقييه كان ماچ ناكرين). له
 موخته صهري صه حيي موسليم، بو زانياري ته واه له م باسه، نه مه راگويز
 ده كه ين:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) قَالَ: لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه
 وسلم) يُسْتَلَمُ غَيْرَ الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانِيِّينِ. {الحديث: ۳۰۵۵ = ۳۰۴۱ فم}:

نيبنو عه بباس (رمزاي خودايان لي بي) دمه رموي: نه مديوه كه
 پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سه ر بي) بي جكه له دوو گۆشه يه مانىيه كانى بهيت،
 هيج گۆشه يه كي تري ماچ بكات).

روونکردنه وه:

بهيت، يا مالي كه عبه چوار گۆشه ي هه يه، دوانيان پيان دهگوتري: دوو
 گۆشه يه مانىيه كان كه گۆشه ي جه رولنه سومدو گۆشه ي يه مانىيه، كه له رووي
 يه مهنه وميه، دوو گۆشه كه ي تريش پيان دهگوتري: دوو گۆشه شامييه كان، كه

بریتین له گۆشه‌ی شامی و گۆشه‌ی عێراقی. مولته‌زه‌میش نه‌و شوینه‌یه له دیواری که‌عبه، که ته‌وافکار دهمستی پیاده‌هینی و باومشی پیاده‌کا و ماچی دمکا، که ده‌که‌وینه نیوانی که‌جه‌رولنه‌سومدو دمرگاکی که‌عبه‌وه، پێشی ده‌گوتری که‌صلیم، گۆشه‌ی شامی بۆیه پێی ده‌گوتری شامی، چونکه له جیهه‌تی شامه‌ومیه، گۆشه‌ی عێراقیش له‌رووی عێراقه‌ومیه.

(٤١) بابِ اسْتِخْبَابِ تَقْبِيلِ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ فِي الطَّوَافِ

ماچکردنی که‌جه‌رولنه‌سومد له کانی ته‌وافی به‌یتدا سوننه‌ته

٧٩٩- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ جَاءَ إِلَى الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ فَقَبَّلَهُ، فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ. (الحديث ١٥٩٧ - طَرَفَاهُ فِي: ١٦٠٥، ١٦١٠): (٧٩٩)

پێشه‌وا عومهر (رمزای خوای لی بێ) چوو بۆلای که‌جه‌رولنه‌سومدو ماچی کردو، فه‌رمووی: (ئه‌ی که‌جه‌رولنه‌سومد من دهمانم که تۆ به‌ردیکیت، نه زیان ده‌به‌خشیت و، نه به‌هره‌و سوود، به‌لام نه‌ومنده هه‌یه من خۆم به‌چاوی خۆم پێغه‌مبه‌رم دیوه که تۆی ماچ کردوو، بۆیه منیش ماچت ده‌که‌م، ئه‌گینا ماچم نه‌ده‌کردیت) (تاج/٢/ ٨٥-٩٥ / ١ / د/ت/ن) + (تاج/٢/ ٨٥ / ٩٥ هه‌تا کۆتایی له ژماره: (١٥٤٧) موه هه‌تا ژماره: (١٥٥١) + (٧٧٥ / ژ) له ته‌جریدی بوخاری.

(٧٩٩) تجرید/٢، ژماره: ٧٦٧ = ١٥٩٧، مسلم: ١٣٧٠ = ٣٠٥٧ شیخا = مختصر صحیح مسلم/٢،

راڻه و روونگردنه وه:

چهند زانيارپيه كي به سوود له م بارمپه وه، كه له م فهرموودمپه وه ومردمگيرين، راگويزيان دهكهم له شهرحي عهيني و له شهرحي فهتحول باريپه وه، له گهل پرچاوگردني ژماره: ۱۶۰۵ او ۱۶۱۰ و ۱۶۰۹ له صهحيحي بوخاري.

۱- نيينوعه بباس (رمزاي خواي لي بي) له پيغه مبهروه دروودي خواي له سر بي- دمفرموي: (بهرده رشه كه كه كاتي له بههشته وه هاته خواروه، له چري شير سپتر بوو، بهر مبهره گوناھي ئادميزاد مگان له كاتي ماچگردنيدا رشي كرد). تهر مزي دمفرموي: فهرموو دمپه كي دروسته (حه ديسيكي صهحيحه).

۲- بهر دمريش زمان و دوو ليوي ههپه، ههروا دوو چاوي ههپه، قسه دمكا، لهروزي قيامه تدا شايه تي بو نهوانه دمدا كه بههق زيارمتيان كردوه.

۳- بهرده رشه كه لهخويه وه زيان يا سوود نابخش، بهلام بهفرماني خوا هم سوود، هم زيان دمبهخشي.

۴- حهزرمتي عومر هه مووچاري سي ماچي دمكرد.

۵- ههزل و گهورمبي بهرده رمش لهخواومپه نهوهك لهخويه وه.

۶- كاري پيغه مبهر دروودي خواي له سر بي- كردبتي، به بيانوي نهوهي كه باوي به سرچووه، يا هوكه ي كاتي بووه، ئيستا نهو هويه روئي نهماوه، نابي كاري پيغه مبهر كردبتي بهم جوړه مه هانانه تهرك بكرئ. له كاتي وادا، راو قياس كاريان پي ناكري، بهلكو اتباع په سنده.

۷- له كاتي زيارمكردني بهرده رشه كه دا ماچگردني سي جار سوننه ته، وا باشه ماچه كه دمگي نه يي، ههروو ليوي له سر بهر دمكه داني، نه گهر مه وداي ماچگردني نه بوو دمستي پيا بهيني و دوايي دمستي خو ي ماچ بكات،

لهحه دیسیکی موسلیما دمه رموی: (پیغه مبهه له ته وافی بهیتدا به گۆچانی نیستیلایمی بهردمه رمی کردو دواپی گۆچانه کهی ماچکرد).

۸- موتابهعهی پیغه مبهه دمه بی بکری، باهۆو بایستی پهیرهوی - واته: اتباعه کهیش نه زانری، ههتا پهیرهوی پیغه مبهه هه بی کار به رای ئه م و ئه و ناگری.

۹- خوا باوو فهزلی هه ندی بهردو دارو نازه لی داوه بهسه ره هه ندی بهردو دارو نازه لی تر دا، وهک چۆن باوی هه ندی شوین و کاتو رۆزی داوه بهسه ره هه ندی شوین و کاتو رۆزی تر دا.

۱۰- جابیر (رمزای خوی لی بی) دمستی به بهرده ره شه کهدا هیناو چاومکانی پرپوون له فرمی سک و ماچی کردو دمستهکانی دانا له سه ره و هینانی به ره وی خۆیدا بۆ موفه رکی.

۱۱- ماچ کردنی شوینه پرۆزمکان به مه بهستی موفه رکی، وه هه روا ماچ کردنی گۆری پیاوچاکان و هه ئسان له به ره چاکان و گه وه ره پیاوان و هه ره وها ماچکردنی دمست و پی و ریش و جهستهی پیاوچاکان کاریکی جوانی په سه نده، به پیی مه بهست و نیازمه کهی (تاج/۱۰/۱۲۹-ز/۴۲) = تاج/۵، زنجیره: ۴۲، له ژماره: (۵۳۱۱) وه ههتا ته وای زنجیره که. بر وانه: فتح الباری ج/۳ ص/۶۵، حیث قال الشیخ العسقلانی بالنص: (..) واختلف في شد الرحال إلى غيرها، كالدَّهَابِ إِلَى زِيَارَةِ الصَّالِحِينَ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا وَإِلَى الْمَوَاضِعِ الْفَاضِلَةِ، لِقَصْدِ التَّبَرُّكِ بِهَا وَالصَّلَاةِ فِيهَا، فَقَالَ الشَّيْخُ أَبُو مُحَمَّدٍ الْجُوْنِيُّ: يَحْرُمُ شَدُّ الرَّحَالِ إِلَى غَيْرِهَا.. إلخ.. إِلَى أَنْ قَالَ الْعَسْقَلَانِيُّ: (..) وَالصَّحِيحُ عِنْدَ إِمَامِ الْحَرَمَيْنِ وَغَيْرِهِ مِنَ الشَّافِعِيَّةِ أَنَّهُ لَا يَحْرُمُ..)

۱۲- ئه بو هورمیره ناوکی ئیمامی هه سه نی ماچ کرد، گوتی: چونکه دیومه که پیغه مبهه ری باپیرت ئه و شوینهی ماچ کردوه.

۱۳- ثابیتی به نانی هه موو جارئ دهستی ئیمامی ئه نهسی ماچ ده کردو
دحیفه رموو: (ئه مه دهستی که له دهستی پیغه مبهه که وتوو ه!).

۱۴- ئیمامی ئه حمهد فه توای داوه که ماچ کردنی قه بری پیغه مبهه رو ماچ
کردنی مینه به ره که ی قهیدی نییه.

۱۵- ئیمامی ئه حمهد کراسیکی شافییی شۆردو ئاوه که ی بۆ موباره کی و موفه رک
خواردوو! شیخی ئیبنو تیمیه له م دوو کاره ی ئیمام ئه حمهد متعجب بوو!

۱۶- ماچ کردنی بهرگو و په رهی قورئان و په راوی حه دیث و کتییی شه ریعت و
ماچ کردنی گۆری پیاوچا کان دروسته، بگره مو حیبی طه بهری ده فه رموی:
(يُسْتَنْبَطُ مِنْ تَقْبِيلِ الْحَجَرِ وَأَسْلَامِ الْأَرْكَانِ جَوَازُ تَقْبِيلِ مَا فِي تَقْبِيلِهِ تَعْظِيمُ اللَّهِ تَعَالَى
فَإِنْ لَمْ يَرِدْ فِيهِ خَيْرٌ بِالْإِذْنِ لَمْ يَرِدْ بِالْكَرَاهَةِ). بپروانه کۆتایی بهرگی یه که می
تهرجه مه ی فیه قهی ناسان به کوردی (ل/۴۲۱).

۱۷- جی به جی کردنی سوننه ت فه رقی قه ولی و عه مه لی نییه.

دروسته که دارو به ردو بی گیان هسه بکات، شت ببینی، یا بگری، یا که سیکی
خۆش بوئ، یا رقی لی بی، وهک ته سبیحاتی زیخ و بهرده ورده و نان و چیشته و
کۆله که وه سه کردنی گورگ و حوبی کیوی ئو حود فه رموو ی: (دروودی خودای
له سه ر بی) (أَحْدُ جَبَلٍ يُحْبَتَا وَنُحْبُهُ).

(۴۲) باب جَوَازِ الطَّوَافِ عَلَى بَعِيرٍ وَغَيْرِهِ، وَإِسْتِلَامِ الْحَجَرِ بِمَحْجَنٍ وَتَخَوُّهِ لِلرَّكَابِ

تهواف به سواری و دهسختیتان به بهرده ردهشا به گۆچان و شتی تری ودها

دروسته

۸۰۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ طَافَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ عَلَى بَصِيرٍ يَسْتَلِمُ الرُّكْنَ بِمَحْجَنٍ. (الحديث ۱۶۰۷ - أطرافه في: ۱۶۱۲، ۱۶۱۳، ۱۶۳۲، ۵۲۹۳): (۸۰۰)

ئیبینو عهباس (رمزای خویان لی بئ) فهرمووی: لهحهجی مالآواییدا پیغهمبهر دروودی خوی لهسهر بئ- به سواری و شتری تهوافی بهیتی دهکرد، ههمووجاری که دهگهیشته ناستی گۆشه ی بهرده ردهشهکه، گۆچانیکی بهدهستهوه بوو، گۆچانهکه ی دههینا به بهرده ردهشهکه دا). لهگیرانهوهیهکی پیشهوا موسلیم دا دهفهرموئ: (به گۆچانی ئیستیلامی حهجه رولئه سوهدی دهکردو پاشان گۆچانهکه ی ماچ دهکرد).

بؤ سوودی پتر گیرانهوه ی پیشهوا موسلیم (۳۰۶۳ = ۶۹۹ مختصر صحیح موسلیم) دهنووسین:

عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: طَافَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْبَيْتِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ عَلَى رَاحِلَتِهِ يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ بِمَحْجَنِهِ لَأَنْ يَرَاهُ النَّاسُ وَلِيُشْرِفَ وَلِيَسْأَلُوهُ، فَإِنَّ النَّاسَ غَشَوْهُ. {الحديث: ۳۰۶۳ = ۳۰۴۹ فم:}

جایبر (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) لهحهجی مالآواییدا، بهسواری و شترهکه ی خوی، تهوافی بهیتی دهکرد، وه بهگۆچانهکه ی دهستی دههینا به گۆشه ی حهجه رولئه سوهددا،

(۸۰۰) تجرید/۲، ژماره: ۷۷۴ = ۱۶۰۷ مسلم: ۱۲۷۲ = مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۶۹۹ = ۳۰۶۳

بوئەوہی حاجیہکان بیبینن و بیکەن بەسەر مەشق بوخوێان و چاویان لێی بێ،
 ھەتا پرسیری لێ بکەن، چونکە خەلکەکە گەماروێان داوو). {تاج/۲، زنجیرە:
 ۹۵، ژمارە: ۱۵۴۸}:

۸۰۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: شَكَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أَشْتَكِي، فَقَالَ: « طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَنْتِ رَاكِبَةٌ ». قَالَتْ: فَطُفْتُ
 وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَئِذٍ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ، وَهُوَ يَقْرَأُ بِ
 (الطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ). {الحديث: ۳۰۶۷ = ۳۰۵۳. أبو داود. حج: ۱۸۸۲. نسائي.
 حج: ۲۹۲۷ + تجريد/۱، رقم: ۲۸۴ = ۴۶۴، ۱۶۱۹، ۱۶۲۶، ۱۶۳۳، ۴۸۵۳} : (۸۰۱)

نوم سەله مەه ی ھاوسەری پیڤەمبەر (دروودی خودای گەورە لەسەر
 پیڤەمبەر و رمزای خودا لەهەموو ھاوسەرە پاکیزەکانی بێ) فەرمووی: لە
 حەجی مالاًواایدا، سکاڵای حاتم لەلای حەزەمت (دروودی خودای لەسەر بێ)
 کرد: کە نەخۆشم، ناتوانم بەپێ تەواف بکەم؟ فەرمووی (دروودی خودای لەسەر
 بێ): (لەپاش خەلکەکەو بەسواری و شترەکمەت تەواف بکە)، جامنیش وامکرد،
 لەوکاتەدا کە من تەوافم دەکرد، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 بەرنوێژی نوێژی بەیانی بوو مەردومەکە دەکرد، لە تەنیشتی کەعبەو،
 سوورمەتی (والتُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ) لەو نوێژەدا دەخویند. {تاج/۲، زنجیرە: ۹۴،
 ژمارە: ۱۵۴۲}.

(۸۰۱) تجريد/۱، ژمارە: ۲۸۴ = ۴۶۴ مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۷۰۰ - مسلم: ۲۰۶۷ = ۳۰۶۷

(۴۳) باب بیان آن السعی بین الصفا والمروة رکن لا یصح الحج إلا به
بهیئ سعی نیتوانی صفافو مهرود جهج دانامه زری، چونکه سعی نیتوانی نهو
دوو ته پو لکه به روکنی جهجه

۸۰۲- عَنْ عُرْوَةَ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): مَا أَرَى عَلَى جُنَاحَا أَنْ لَا أَطُوفَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، قَالَتْ: لِمَ؟ قُلْتُ: لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) الْآيَةَ. فَقَالَتْ: لَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَكَانَ: ((فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا)). إِنَّمَا أُنْزِلَ هَذَا فِي أَتَاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانُوا إِذَا أَهْلُوا، أَهَلُّوا لِمَنَاءَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَا يَحِلُّ لَهُمْ أَنْ يَطُوفُوا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا قَدِمُوا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْحَجِّ ذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ، فَلَعَمْرِي مَا أَتَمَّ اللَّهُ حَجَّ مَنْ لَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. (وفي رواية): مَا أَتَمَّ اللَّهُ حَجَّ امْرِئٍ وَلَا عَمْرَتِهِ لَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. {الحديث: ۳۰۶۸، ۳۰۶۹ = ۳۰۵۴، ۳۰۵۵ = فم = فم = فتح الملهم. تجريد/ ۲، رقم: ۷۸۴ = ۱۶۴۳، ۱۷۹۰، ۴۴۹۵، ۴۸۶۱} : (۸۰۲)

عوروه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: به عایشه م گوت (رمزای خودای لی بی): به خودا وادمانم نه گهر من، یا ههرکه سی، له کاتی جهج و عه مردها، نه یشگهری له ناومندی صفافو مهرودا، گوناھی ناگاو جهج و عه مرده کی ته واوه؟ فهرمووی: بو؟ گوتم: چونکه خودای گه وره دمفرموی:
{إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا} :

واته: صفافو مهرود له دروشمه کانی خودان، جا ههرکه سی جهجی کرد، یا عه مرده کی کرد، گوناھی له سهر نییه، که بگهری له نیتوانی نهو دوودا).

عائیشە پەرمووی لە وەلاما: ھەرکەسێ لەنیوانی صەفاو مەرودا ھاتوچۆ نەکاو، سەعیی بەینی صەفاو مەرود ھەوت جار نەکا، ئەوە خودا نە ھەجی تەواو دەکاو نە ەمرە، چونکە ئەگەر وەك تۆ دەلێیت ئاوابی، دەبی نایەتەکە وابی: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا}. واتە: (گوناهی ناگا کە لە ناومند یانا ھاتوچۆ نەکا).

دەزانی بۆچی ئەم نایەتە لەسەر ئەم شیومیە ی کە ھەبە، ھاتە خوارەو: چونکە لەپیشا یاری دەمدەران (ئەنصار) لەسەر دەمی نەزانیدا، لەپیش ئیسلام بوونیاندا، جاران ئیجرامی ھەجیان بۆ بتی دادەبەست کە ناوی مەنات بوو، کە موسولمانان ناویان نا: مەناتی طاغیە: واتە: مەناتی سەرکەش، چونکە خەلکیکی ئیجگار زۆری گومرا کردبوو، ئەم بوته لەلای موشەللە لا بوو، کە ناوی شوینیکیە وا لە نزیکێ قەدیدەو، جا ئەوانە ی کە ئیجرامی ھەجیان بۆ ئەم بته سەرکەشە دەبەست، ئیتر دوورە پارێزیان لە تەوافی صەفاو مەرود دەگرت، ھەتا توخنی بتهکانی خەلکی مەککە نەکەون، کە ناویان ئیسافو نائیلە بوو، ئیساف لەسەر تەپۆلکە ی صەفا بوو، وە نائیلە لەسەر تەپۆلکە ی مەرود بوو، جا کاتی یاری دەمدەران ئیسلام بوون، لەم بارمیەو پرسیاریان لە پیغەمبەر کرد، ئەوکاتە ی کە لەخزمەتیدا لە مەدینەو ھاتن بۆ ھەج، ئەم باسو خواسەیان ەرز ی کرد، کە ئیمە جاران ھالمان وابوو، ئیستا چی بکەین؟؟ ئیتر بەم بۆنە یەو، خودای گەورە، یەزدانی مەزن، ئەم نایەتە ی ناردە خوارەو: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ — سورة البقرة / ۱۵۸}.

عائیشە فەرمووی: وەکی تریش ئەو مەتا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە کردارو گوتار، تەوافو ھەلسووڕانی نیوانی صەفاو مەرود ی کردوو بە

دمستوور، دمی به‌گیانی خوّم! خودا چه‌جی نه‌وکه‌سه ته‌واو ناکا، که ته‌وافی نیوانی صه‌فاو مه‌روه نه‌نجام نه‌دا). له فهرمووده‌ی ژماره (٣٠٦٨) ی موسلیمدا نه‌م رسته‌یه‌ی دواوه ئاوايه: خودا چه‌جو عه‌مره‌ی نه‌وکه‌سه ته‌واو ناکا، که ته‌وافی به‌ینی صه‌فاو مه‌روه نه‌کا).

روونکردنه‌وه،

عوروه‌ی کوپ‌ی زوبه‌یر، گچه‌زای چه‌زمرتی نه‌بوه‌گری صه‌دیقه، فه‌قیی عانیشه‌ی پووری بووه، زانایه‌کی گه‌ورمیه، هه‌میشه له‌گه‌ل کۆمه‌لێ زانای تردا، ئاماده‌ی کۆپ‌ی زانستی عانیشه‌ی پووری دمبوون، که عانیشه له‌مالی خویدا، له مه‌دینه دمیه‌ست، بۆ په‌خشی زانست و راگه‌یانندی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌رو ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانی قورئان، عوروه یه‌کیکه له پێشه‌وا هه‌ره ناوداره ریزداره مه‌زنه‌کانی په‌یره‌وان، که پێیان ده‌گوتری: (تابعین: چینی دووه‌می موسولمانان) یه‌کیکه له چه‌وت مه‌لا گه‌وره‌کانی جیهانی ئیسلامی، که له‌زاراوی شه‌رعدا ناودارو ناسراون به (فوقه‌های سه‌بعه = چه‌وت شه‌ریعت زانه‌کان) که نه‌م زاتانه: ١- عوروه ٢- سه‌عیدی کوپ‌ی موسه‌یب ٣- عوبه‌یدوللای کوپ‌ی عه‌بدوللای کوپ‌ی عوتبه ٤- قاسمی کوپ‌ی موچه‌مه‌دی کوپ‌ی نه‌بوه‌گری صه‌دیق ٥- سلیمانی کوپ‌ی یه‌سار ٦- خاریجه‌ی کوپ‌ی زمیدی کوپ‌ی ثابت ٧- سالی کوپ‌ی عه‌بدوللای کوپ‌ی عومه‌ر.

عوروه، دایکی ناوی نه‌سمای کچی نه‌بوه‌گری صه‌دیقه، که خوشکی باوکی عانیشه‌یه، خاومنی نه‌م شانازیانه‌یه: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) زاوايه‌تی، می‌ردی پووریه‌تی، نه‌بوه‌گر باپیریه‌تی، زوبه‌یر باوکیه‌تی، نه‌سماء دایکیه‌تی، عانیشه پوریه‌تی خوشکی دایکیه‌تی، سالی بیستی کۆچی له‌دایکبووه، له نه‌وه‌دو چوار مردوووه، کۆمه‌لای فهرمووده زانه‌کان

فهرمووده گانی نهویان گپراوخته وه. واته: جیگهی متمانهی نهوانه، کهواته: له بیاوانی سهحیحی بوخاری و موسلیمه، لهناو پهپرهوان (تابعین) دا، عورووی کورپی زوبهیر ناوی تریان تیادا نییه، بۆ زێده بههرمو شارمزا بوون بپروانه: {تاج/۳، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۳۱۲، ۳۳۱۹ - مهزناهی زوبهیری کورپی عهوام + ژماره: ۳ له تهجریدی بوخاری، بهرگی یهکه م + ژماره: ۳۴۹ = ۶۰۲ + ژماره: ۷۵ تهجرید + تاج/۳، زنجیره: ۳۷، ج/۴، ژياننامهی خاتوو عانیسه + ریاض/۱، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۰۲ + تاج/۱۰، زنجیره: ۹۷ ژماره: ۵۵۳۹ ج/۴}.

۸۰۳- عَنْ عُرْوَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقُلْتُ لَهَا: أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى: إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا) فَأَوَّلَهُ مَا عَلَى أَحَدٍ جُنَاحٌ أَنْ لَا يَطُوفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بَشَسَ مَا قُلْتُ يَا ابْنَ أُخْتِي، إِنَّ هَذِهِ لَوُ كَانَتْ كَمَا أَوَّلْتَهَا عَلَيْهِ، كَانَتْ: لِاجْتِنَاحِ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا، وَلَكِنَّهَا أُنْزِلَتْ فِي الْأَنْصَارِ، كَانُوا قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمُوا، يُهْلُونَ لِمَنَاةِ الطَّاعِغَةِ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَهَا عِنْدَ الْمُشَلِّ، فَكَانَ مَنْ أَهْلًا يَتَحَرَّجُ أَنْ يَطُوفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا أَسْلَمُوا، سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَتَحَرَّجُ أَنْ نُطُوفَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) الْآيَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: وَقَدْ سَنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الطَّوْفَ بَيْنَهُمَا، فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَتْرَكَ الطَّوْفَ بَيْنَهُمَا. (الحديث ۱۶۴۳ - أطرافه في: ۱۷۹۰، ۴۴۹۵، ۴۸۶۱): (۸۰۳)

عورووی کورپی زوبهیری خوشکهزای چهزمرتی عانیسه (رهزای خوای لی بن) فهرمووی: له عانیسهی پوورم پرسى، پیم گوت: پووری بهخودا وادمزانم نهگهر کهسێ لهکاتی چهج و عهمرهدا نهیش گهری لهناومندی سهفاو مهرومدا

گوناهی ناگا؟ فهرمووی: بۆ؟ عهزیم کرد: چونکه خودای گهوره دمه‌رموی:
﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا - وَاتِهِ: صه‌فاو مه‌روه له دروشمه‌گانی خودان، جا هه‌رکه‌سی حه‌جی کرد،
یا عه‌مره‌ی کرد، گوناهی له‌سه‌رنییه که بگه‌رێ له نیوانی ئەم دووهدا﴾. ده‌ی
ئه‌مه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که‌کردنه‌که‌ی تاوان نییه، نه‌ک به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه
که‌کردنه‌که‌ی پێویسته. که‌واته: نه‌کردنی دروسته‌عائیشه (رمزای خ‌وای لی بن)
فه‌رمووی: ئه‌ی خوشکه‌زای شیرینم!

ئه‌مه‌ی تۆ ده‌یلتیت قسه‌یه‌کی زۆر ناپه‌سه‌نده، چونکه ئەم ئایه‌ته، نه‌گه‌ر
وه‌ک تۆ ته‌ئویلی ده‌که‌یت وابی، ده‌بوو نه‌ظمه‌که‌ی ئاوا ب‌وایه:

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا: تاوانی له‌سه‌ر نییه نه‌گه‌ر ته‌وافی نیوانی
ئه‌م دوو نه‌کا﴾. له‌به‌رنه‌وه هه‌رکه‌سی له‌ناومندی صه‌فاو مه‌روه‌دا هات‌و‌چۆ نه‌کا،
له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ب‌پ‌یار‌د‌راو، ئه‌وه خودا نه‌حه‌جی ته‌واو ده‌کاو نه عه‌مره‌ی.

ده‌زانی بۆ‌جی ئەم ئایه‌ته له‌سه‌ر ئەم شی‌وه‌یه‌ی که‌هه‌یه هاته خ‌واره‌وه:
چونکه له‌پ‌یشا ی‌اری‌ده‌ده‌ران (ئه‌نصار) له سه‌رده‌می نه‌زانی‌دا، له‌پ‌یش ئیسلام
بوونیاندا، ج‌اران ئی‌ح‌رامی حه‌جیان بۆ بو‌تێ ده‌به‌ست که ناوی مه‌نات بوو، که
مسو‌لمانان ناویان نا: مه‌ناتی طاغیه، واته: مه‌ناتی سه‌رکه‌ش، چونکه خه‌لکی
ئ‌ی‌ج‌گار زۆری گو‌م‌را‌گر‌د‌بوو، ئەم به‌ته له‌لای مو‌شه‌ل‌له‌ بوو، که ناوی شو‌ین‌یکه‌ وا
له‌نزیکه‌ قه‌دی‌ده‌وه، له‌رووی ده‌ریاوه، له‌و‌ێ‌دا ده‌یان‌په‌رست، جا ئه‌وانه‌ی
که‌ئ‌ی‌ح‌رامی حه‌جیان بۆ ئەم به‌ته سه‌رکه‌شه ده‌به‌ست، ئ‌ی‌تر دووره پار‌یز‌یان
له‌ته‌وافی صه‌فاو مه‌روه ده‌گرت، هه‌تا تو‌خ‌نی به‌ته‌گانی خه‌لکی مه‌که‌که نه‌که‌ون،
که ناویان ئی‌س‌اف و نا‌یله بوو، ئی‌س‌اف له‌سه‌ر ته‌پ‌ۆ‌ل‌گه‌ی صه‌فا بوو، وه نا‌یله

لهسهر ته پوښکې مه پوه بوو، جاکاتې که یاریدم دمران نیسلام بوون، له م بارمیه وه
برسیاریان له پیغه مېهر کرد، عمرزبان کرد:

قوربان! نیمه جاران ناقاری راگردنی نیوانی صفاو مه پوه نه ده که وتین،
جا نایا نیستا نه رکی سهر شانمان له م بارمیه وه چیه؟

نیر بهم بونه یه خودای گه وره، یه زدانی مه زن، نه م نایه ته ی ناره
خواره وه: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ. الْبَقَرَةُ: مِنَ الْآيَةِ ۱۵۸﴾ تا کوتایي
نایه ت.

عائیشه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی: وهکی تریش نه وه تا پیغه مېهر
خوی دروودی خوی له سهر بی- به کردارو به گوتار، ته وافو هه لسوورانې
نیوانی صفاو مه پوهی کردووه به دمستور، که واته: هیچ که سی مافی نه وهی
نیبه که واز له هه لسوورانې نیوانی نه م دوانه به نیی به هیچ مه هانه یی.
(تاج/۲/۸۹۸-ز-۹۷).

راشه وروونکړنه وه:

عورووی کوری زوبه یر که چه زای چه زرمی نه بوبه کړی صه دیکه، فه قی
عائیشه ی پووری بووه، هه میشه له گه ل کومه لئ زانای تردا، ناماده ی کوری
زانستی عائیشه دمبوون، که له مالی خویدا له مه دینه دمیه ست، بو په خشی
زانست و راگه یانندنې فهرموودمکانی پیغه مېهر دروودی خوی له سهر بی-.

عووروه یه کیکه له پېشه واهه ره ناوداره ریژداره مه زنه کانی په پره وان که
پیان دمگوتری: (تابعین: چینی دووه می مسولمانان) یه کیکه له چه وت مه لا
گه ورمکانی جیهانی نیسلامی، که له زاروی شهر عدا ناودارو ناسراون به
(فوقه های سه بعه = چه وت شهر عزانه کان).

که ئەم زاتانەن:

١. عووروو.
٢. سەعیدی کۆری موسەییب.
٣. عوبەیدوڤلای کۆری عەبدوڤلای کۆری عوتبە.
٤. قاسمی کۆری موحمەدی کۆری ئەبوبەگری سەدیق.
٥. سلیمانی کۆری یەسار.
٦. خاریجە کۆری زەیدی کۆری ئابیت.
٧. سالی کۆری عەبدوڤلای کۆری عومەر.

هەندئ دەڤین: حەوتەم: ئەبوبەگری کۆری عەبدوڕپەرەحمانی کۆری حاریثە،
هەندئ تر دەڤین: حەوتەم: ئەبوسەلەمە کۆری عەبدوڕپەرەحمانە.

ناوی دایکی ئەسمای کچی ئەبوبەگری سەدیقە، کە لە باوکەووە خوشکی
باوکی عائیشە خاوەنی ئەم شانازیانە: پیغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر
بـ. زاوایەتی، ئەبوبەگر باپیریەتی، زوبەیر باوکیەتی، ئەسماء دایکیەتی، عائیشە
پۆریەتی خوشکی دایکیەتی، سالی بیستی کۆچی لەدایک بوو، لە نەوودو چوارا
مردوو، کۆمەلەی فەرمووده زانەکان فەرموودهکانی ئەویان گیراوتەو،

واتە: جیگە میتمانە ئەوانە، کەواتە: لە پیاوانی سەحیحی بوخاری و
سەحیحی موسلیمیشە، لەشەش کتیبە ناوکارەکانی فەرموودەدا جگە لە خۆی
عووروو کۆری زوبەیر ناوی تریان تیا دا نییە، لەناو هاوێلانیشدا عوروو
زوبەیر ناویان تیا دا نییە، بۆ زێدە بەهرمو شارمزابوون بڕوانە: (تاج/٥/٧٩-ز-١٠-
مەزنای زوبەیری کۆری عەوام + ژمارە/٢، کەوا لەبەرگی یەکەمی تەجریدا +
ز/٢٤٩/٦٠٢ + ز/٧٥ لە تەجریدا + ١/ تاج/٥/١٥٢ ز/٣٧ = تاج/٣، زنجیرە: ٣٧، ج/٤ +
ریاض/١/١٦٦ ز/٢٠٢ + ز/٢٥ + تاج/١٠/٢٥٤ ز/٩٧ = تاج/٥، زنجیرە: ٩٧، ج/٤).

پیشخوا زوهری - بگپری ئەم فەرموودمیه - دڤه‌رموئ: لەپاشا هه‌وائه‌م
 بئ درا، که ئەبویه‌کری کورپ عه‌بدوره‌حمانی کورپ حاریشی کورپ هیشام،
 دڤه‌رموئ: (ئهمه‌ی عانیشه‌ دڤه‌رموئ، به‌راستی زانستیکی به‌رزه‌، که‌من هه‌تا
 نیستا له‌که‌سی ترم نه‌بیستوه‌). هه‌روا ئەبویه‌کری کورپ عه‌بدوره‌حمان
 فەرمووی: به‌لام من له‌کۆمه‌لێ پیاوی زانام بیستوه‌، که‌ خه‌لکانی، جگه‌ له‌وانه‌ی
 که‌ عانیشه‌ باسی کردوون له‌م فەرمووددا - له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌سه‌ردمی
 نه‌فامیدا، ئیجرامی حه‌جیان بۆ بئ دادمه‌ست، که‌ناوی مه‌نات بوو، ئەمانه‌ که‌
 موسوڵمان بوون، ته‌وافی نیوان صه‌فاو مه‌رومیان ئەنجام ددا، به‌لام کاتی خودای
 گه‌وره‌ سه‌روم له‌ قورئانی پیرۆزدا، ئایه‌تی نارده‌ خواره‌وه‌، سه‌بارمت به‌ ته‌وافی
 به‌یت، وه‌ک دڤه‌رموئ: ﴿وَعَهْدُنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
 وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ - البقرة/ ١٢٥﴾. واته‌:

فهرمانمان دا به‌ ئیبراهیم و به‌ ئیسماعیلی کورپ، که‌ ئەم مائی منه‌، ئەم
 خانه‌ی خودایه‌، دهروناوی پاک و خاوێن رابگرن و پاکی بکه‌نه‌وه‌ له‌هه‌ر شتێ که‌
 نه‌گونجی له‌گه‌ل به‌نده‌مگی و موناجات و گوڤتوگۆی خۆمانه‌ له‌گه‌ل خودادا، بۆ ئەو
 که‌سانه‌ی که‌ به‌شیوه‌ی ئایین هه‌ل دمسوورپن به‌ده‌وریدا، ومیا له‌ناویدا
 ئەمینه‌وه‌ بۆ خواپه‌رستی و به‌نده‌می خودا، ومبۆ ئەو که‌سانه‌یش که‌ نوێژی
 تیاذه‌که‌ن و روکوع و چه‌مینه‌وه‌ و کورپنووشی تیاذه‌به‌ن بۆ خودای گه‌وره‌
 سه‌روم). کاتی خودای گه‌وره‌ سه‌بارمت به‌ ته‌وافی خانه‌ی خودا، ئایه‌تی نارده‌
 سه‌بارمت به‌ سه‌عی نیوانی صه‌فاو مه‌روه‌ هیچی نه‌نارده‌ خواره‌وه‌، ئەم که‌سانه‌ی
 له‌پیشخواه‌ باسکران، گو‌تیا‌ن: قوربان! ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! ئیمه‌ هه‌تا نیستا
 ته‌وافی به‌یت و سه‌عی نیوانی صه‌فاو مه‌روه‌ ئەنجام دهمین، به‌لام ده‌بینین
 خودای گه‌وره‌ سه‌بارمت به‌حه‌وت دهوره‌ی به‌یت، له‌ قورئانا، ئایه‌تی نارده‌

خوارموه، وهی لهبارهی ههراکردنی نیوانی تهپۆلکهی صهفاو تهپۆلکهی مهروهوه،
 ئایهتی نهئاردوو، جا ئایا گوناهمان دمگات، نهگهر تهوافی صهفاو مهروه
 نهکهین؟ جا لهم بارمیهوه خودای مهزن ئهم ئایهتهی نارد خوارموه: ﴿إِنَّ الصَّفَا
 وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾ تا کوتهای ئایهت.

ئهوبهگر فهرمووی: جا وا دمبینم که ئهم ئایهته، سهبارت بهم دوو
 لایهنه دابهزیوه، سهبارت بهوانهی که لهپاش نیسلام بوون، دووره پارێزبان له
 تهوافی صهفاو مهروه دمکرد، وه سهبارت بهوانهیش که لهپاش نیسلام بوون
 تهوافی صهفاو مهرومیان دمکرد، بهلام داوایان له پیغهمبهر (دروودی خودای
 لهسهر بێ) کرد، که وازی لی بهینن، چونکه قورئان سهبارت به تهوافی بهیت
 دابهزیوه، بهلام قورئان سهبارت به سهعی نیوانی صهفاو مهروه دانهبهزیوه.

٨٠٤- حدیث انس بن مالك (رضی الله عنه) عن عاصمٍ قال قلت لأبي بن
 مالك (رضی الله عنه) أَكُنْتُمْ تَكْرَهُونَ السَّعْيَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ قَالَ نَعَمْ . لِأَنَّهَا
 كَانَتْ مِنْ شَعَائِرِ الْجَاهِلِيَّةِ ، حَتَّى أُنْزِلَ اللَّهُ (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ
 حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا) : (٨٠٤)

عاصیم فهرمووی: به ئههههسی کوری مالیکم گوت: ئایا ئیوه تهوافی
 صهفاو مهرومتان پێ ناخۆش بوو؟ فهرمووی: بهئێ، چونکه دروشمی سهردهمی
 نهزانی بوو، تا خودای گهوره، ئهم ئایهتهی نارد خوارموه و فهرمانی کرد
 بهکردنی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾.

۴۵) باب استخفاف إدامة الحاج التلبية حتى يشرع في رمي جمرة العقبة يوم النحر

سوننه ته حاجی به رده وام بن له سهر ته لیبیه، هه تا دهست دهکا به ره جمی شهیتان له نه لعهقه به، له یه کهم رۆزی جه ژندا

۸۰۵- حدیث أسامة بن زيد والفضل عن كُرَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّهُ قَالَ رَدِّتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنْ عَرَافَاتٍ فَلَمَّا بَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الشَّعْبَ الْأَيْسَرَ الَّذِي دُونَ الْمُزْدَلِفَةِ أَنَاخَ ، قَالَ ثُمَّ جَاءَ فَصَبَّيْتُ عَلَيْهِ الْوُضُوءَ ، فَتَوَضَّأَ وَضُوءًا خَفِيفًا . فَقُلْتُ صَلَّاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ « الصَّلَاةُ أَمَامَكَ » . فَكَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَتَّى أَتَى الْمُزْدَلِفَةَ ، فَصَلَّى ثُمَّ رَدَّفَ الْفَضْلُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - غَدَاةَ جَمْعٍ .

قَالَ كُرَيْبٌ فَأَخْبَرَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ الْفَضْلِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَزَلْ يُلَبِّي حَتَّى بَلَغَ الْجَمْرَةَ: (۸۰۵)

له موخته صهری صه حیجی موسلیمدا، له ژماره (۷۱۲) دا، بهرگی دووهم

ناوایه:

کورمیب (ره حمه تی خودای لی بن) فهرمووی: له نوسامه ی کوری زمیدم
برسی، (رهزای خودایان لی بن) تو خوټ له پاشکوی پیغه مبهروه سوار بوو
بوویت، نهو نیواره ی که عهرفه تان به جی هیشتو رویشن بو موزده لیغه،
چیتان کرد؟؟

فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بن) له حه جی مالتاواپییدا،
له نیواره ی عهرفه تان، له عهرفه تان وه گه رایه وه که وته ری و بهرمو موزده لیغه

رۆيشت، ئىمەيش لە خزمەتيدا رۆيشتين، ھەتا گەيشتىنە رىچكەكانى حاجيان، كە پىيان دمگوترى: (شيعەبى حاجيان) شيعب واتە: رىچكەى قەد شاخ، جا لەوى خەلكەكە دابەزىن و وشترەكانيان يىخ دا، پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) دابەزى و وشترەكەى يىخ داو، گمىزى كرد (كورەيب فەرمووى: ئوسامە بەدەق فەرمووى گمىزى كرد، وە نەيفەرموو سەراوى كرد، بۆيە منىش دەقى قسەكەى ئەوم گوتەو) ئەوسا داواى ئاوى دەستنويزى كردو دەستنويزىكى سووكەلەى گرت، منىش عەرزىم كرد: قوربان! لىرە نويزى شىوان دەكەى؟ فەرمووى: (نەء، نويز وا لەپىشمانەو لەولاترە).

ئەوجا سوار بوووەو ئىمەيش رۆيشتين ھەتا گەيشتىنە موزدەليفە لەوى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دابەزى و دەستنويزىكى تىرو تەسەلى گرت، ئەوجا قامەتى نويزى شىوان كرا، لەوى بەجەمە تەنخىر (كۆكردنەو) باشخراو نويزى شىوانى بۆمان كرد، ئىنجا ھەركەسە لە جىگەى خۆى وشترى خۆى يىخ دا، بەلام بارو بنەيان نەخست، ھەتا قامەت كرا بۆ نويزى خەوتنان و نويزى خەوتنانىشى بە جەماعەت بۆ كردين، ئەوجا بارو بنەيان خست.

عەرزىم كرد: باشە كاتى بەيانى دا چىتان كرد؟ ئوسامە فەرمووى: كە كەوتەپى بۆ مەشعەرولحەرام، لەپاش نويزى سبەينى، فەزلى كورى عەبباسى خستە پاشكۆى خۆى، منىش لەگەل ئەوانەدا، كە زوو بەزوو رۆيشتن بۆ رەجمى شەيتان، بەپى رۆيشتەم). {بەروانە: تجريد/۲، ژمارە: ۷۴۲ + تاج/۲، زنجيرە: ۱۰۴}.

فەزلى كورى عەباس، ھەق ئامۇزای پىغەمبەرە، براى ھەقى ئىبنو عەباسە، لەيەك باوك و دايكن، كورى گەورەى ئىمامى عەباسە، لە غەزای مەككەو غەزای حونەينا لە خزمەت پىغەمبەردا بوو، لە حەجى مالاًواييدا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆ رىز لىنان لە پاشكۆى خۆيەو سوارى

کردبوو، لهکاتی شۆردنی تهرمی پیرۆزی پیغه مبهردا، عهلی و فهزل و ئوسامه ی کورې زهید شۆردیان، ههر نهوانیش تهرمه کهیان داهیلایه ناو گۆر مکهوه، عهلی تهرمه کهی دشۆردو فهزل ناوه کهی دهکرد به دمستیدا، فهزل پیاوینکی جوانی، فر جوانی سپیلکهی قۆز بوو، زۆر کهس فهرموودمیان لایه وه گپراوتمه وه، وهک عمبدوللای برای و نهبو هورمیره و تهنا نمت عهباسی باو کیشی یهک فهرمووده ی نوموه گپراوتمه وه پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) خوی ژنی بو هیئاو، خوی مارمیه کهیشی دا، یهک کچی له دوا به جئ ما، ناوی نوم کولثووم بوو، شووی کرد به حه سه نی کورې عهلی، له پاش نهو شووی کرد به نهبو مووسای نضعهری، راجیاییه کی زۆر ههیه له باره ی میژووی مهرگیه وه، وا دمرده کهوی که نیبو عهباسی برای، نه م فهرموودمیه ی له فهزلی برایه وه و مرگرتووه).
 'بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۱۴۸۵}.

(۴۶) باب التلبیه والتکبیر فی الذهاب من منی إلى عرفات فی یوم عرفة
 تهلبیه کردن و نه لاهونه کبه ر کردن له کاتی رویشتن بو چای عه ره فه له رۆزی
 عاره دا

۸۰۶- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الثَّقَفِيِّ (رضی الله عنه) أَنَّهُ: سَأَلَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ
 رَحِمَهُمَا غَدِيَانٍ مِنْ مَنَى إِلَى عَرَفَةَ، كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
 (صلى الله عليه وسلم)؟ فَقَالَ: كَانَ يُهْلُ الْمُهْلُ مِنَّا فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ: وَيُكَبِّرُ الْمُكَبِّرُ
 مِنَّا فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ. {الحديث: ۳۰۸۵ = ۳۰۷۲ فم. تجريد/۲، رقم: ۵۰۶ = ۹۷۰،
 ۱۶۶۹ فتح الباری. نسائی. حج: ۳۰۰۰}: (۸۰۶)

موحه ممدی کوری نه بوبه کری نه ل-شه قهفی (رحمهتی خودای لی بئ)
 فهرمووی: له حه جیکا له خزمهتی نه نه سی کوری مالیکا بووین، له روژی
 عهرمه فدا، سهر له بهیانی له و کاته دا، که له خزمه تیدا، خه ریک بووین
 دمرده چووین له میناوه بو عهرمه فات، عهرزیم کرد: له م روژانی مینایه دا، کاتی
 نیوه له خزمه تی پیغه مبه ردا دمبوون جیتان ده کرد؟ فهرمووی: هه مان بوو
 ته لیلهی ده کردو، هه مان بوو (الله اکبر)ی ده کردو هه مان بوو ته لیبیه ی ده کردو
 هه مان بوو ته سبیجاتی ده کرد، که سیش ره خنه ی له که س نه ده گرت، نه یان
 ده گوت نه مه یان بکه ن و نه وه یان مه که ن). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۱۵۶۸
 چ/۴}.

(۴۷) باب الْإِقَاضَةِ مِنْ عَرَافَاتٍ إِلَى الْمُرْدَلِفَةِ وَاسْتِحْبَابِ صَلَاتِي الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ مَعًا
 بِالْمُرْدَلِفَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 رویشتن له عهره فاته وه، له پاش ته واکردنی راوه ستانی عهره فه، بو موزده لیفه و
 نوژی شیوان و خهوتنانی نه و شه وه له موزده لیفه، به جه مع بکرتن، خیری
 زۆرتره

۸۰۷- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ مِنْ عَرَافَةٍ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَلَ فَبَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسَبِّحِ الْوُضُوءَ فَقُلْتُ
 الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ الصَّلَاةُ أَمَامَكَ فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُرْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَأَسْبَغَ
 الْوُضُوءَ ثُمَّ أَقِيَمْتُ الصَّلَاةَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ ثُمَّ
 أَقِيَمْتُ الْعِشَاءَ فَصَلَّى وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا). (الحديث ۱۳۹ - أطرافه في: ۱۸۱،
 ۱۶۶۷، ۱۶۶۹، ۱۶۷۲): (۸۰۷)

ئوسامەى كورى زميد (پىزى خودايان لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەحەجى مائىئاوييدا لەپۆزى عەرفەدا لەعەرفاتەو گەپايەو گەوتەپۆ و رۆشت بۆموزدەليفە، تاگەيشە رىچكەكانى حاجيان، كەپتيان دىگوتى: (شيعى حاجيان) شيعب واتە: رىچكەى فەدشاخ، جالەوئ تەشريفى دابەزى و گمىزى كردو دەستىوئىزىكى سووكەلەى گرت منىش عەرزىم كرد: قوربان! لىرە نوئىز دىگەى؟ فەرمووى: نەخەير، نوئىز ھالەپيشمانەو لەولاترە، ئىنجا سواری ولاخەكەى بووومو رۆشت تاگەيشە موزدەليفە، لەوئ دابەزى و دەستىوئىزىكى تىروپى گرت. ئەو جا قامەتى نوئىز كراو نوئىزى شىوانى كرد، ئىنجا ھەركەسە لەجىگەى خۆى و شترى خۆى لى پىخ دا، نەبادا تەشويش و سەرلېشىوان دروست بكەن، لەپاشا قامەتى جەماعەتى نوئىزى خەوتنانىش كراو نوئىزى خەوتنانىشى بەجەماعەت بۆ كردىن، ھىچ نوئىزى تىرى لەنيوانياندا نەكرد.

۸۰۸- عَنْ عُرْوَةَ قَالَ: سُنِلَ أُسَامَةُ، وَأَنَا شَاهِدٌ (أَوْ قَالَ: سَأَلْتُ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ) (رضى الله عنهما) وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَرْدَفَهُ مِنْ عَرَقاتٍ: كَيْفَ كَانَ يَسِيرُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ أَفَاضَ مِنْ عَرَفَةَ؟ قَالَ: كَانَ يَسِيرُ الْعُنُقَ، فَإِذَا وَجَدَ فُجْوَةً نَصَّ. {الحديث: ۳۰۹۴ = ۳۰۸۱ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۷۹۱ = ۱۶۶۶، ۲۹۹۹، ۴۴۱۳. نسائي. حج: ۳۰۱۸} : (۸۰۸)

عورو (رەحمەتى خوداي لى بى) فەرمووى: خۆم دانىشتبووم، لە خزمەت ئوسامەى كورى زميدا، (پىزى خودايان لى بى) كە لىيان پىرسى، يا فەرمووى بۆ خۆم لە ئوسامەى كورى زميدم پىرسى: لە حەجى مائىئاوييدا، ئەو كاتەى كە پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لە عەرفاتەو دەرچوو بۆ موزدەليفە،

که بهم کرداره له زاراوی شهرعی پیرۆزدا دهگوترئ (دمفع) یا (إفاضة) لهم کاته‌دا، له‌رئ چۆن دهرۆیشت؟ فهرمووی: به‌رپوت وشرمه‌کی ژیری لی ده‌خوری، نه‌گهر بواریشی ده‌ست بکه‌وتایه، وشرمه‌کی تاوده‌دا).

فهرمووی: لهم چه‌جه‌دا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له عمره‌فه‌وه به‌رمو موزده‌لیفه که‌وته‌رئ، ئوسامه‌ی سوار کرد له پاشکۆی خۆیه‌وه. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۱۵۷۷ + ته‌جرید/۲، ژماره: ۷۹۲ + ژماره: ۷۹۵ + ۷۹۶}.
 ۸۰۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، بِجَمْعٍ لَيْسَ بَيْنَهُمَا سَجْدَةٌ، وَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ، وَصَلَّى الْعِشَاءَ رَكَعَتَيْنِ. فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي بِجَمْعٍ كَذَلِكَ حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ. {الحديث: ۳۰۹۹ = ۳۰۸۶ فم. نسائی. حج: ۳۰۲۹. تحفة الأشراف: ۷۳۰۹}: (۸۰۹)

ئیبنو عومه‌ر (په‌زای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) شه‌وی دمفع له عمره‌فاته‌وه بو‌مینا، نو‌یژی شیوان و خه‌وتنانی کو‌کردموه‌و به‌جهمعه‌ ته‌نخیر، له موزده‌لیفه، نه‌و دوو نو‌یژه‌ی به‌ کو‌مه‌لی بو‌مان کرد، نو‌یژی سونه‌تی له به‌ینیاندا نه‌کرد، شیوانی به‌سی ركات کردو کورتی نه‌کردموه‌و، به‌لام نو‌یژی خه‌وتنانی، به‌قه‌صرو جهمع به‌ دوو ركات کرد بو‌مان. ده‌ستووری ئیبنو عومه‌ر وابوو، هه‌تا گه‌یشته‌وه به‌دیداری خودای گه‌وره، له چه‌جدا، نه‌م دوو نو‌یژه‌ی له جهمع (واته: له موزده‌لیفه) له‌سه‌ر نه‌م شیوه‌ ده‌کرد که‌ باس‌مان کرد). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۱۵۸۰ + ۱۵۷۹}.

روونکردنه وه:

له بهر یه کئ له م دوو بۆنه ی ناوانه، یا له بهر ههردوو بۆنه که به موزده لیه دهگوترئ: جه مع، واته: کۆبوونه وه چونکه ئاده م و هه وواء، کاتئ له به هه شت دهر کران، له وئ یه کیان گرت ه وه، یا له بهر ئه وه مه: چونکه له وئ له کاتئ هه جدا نوێژئ شیوان و خه وتنان کۆده کر ئنه وه.

۸۱۰- حدیث ابن عمر قال: كَانَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ إِذَا جَدَّ بِهِ السَّيْرُ: (۸۱۰)

ئیبنو عومهر (رمزای خودا له خۆی و له باوکی بئ) فهرمووی: جاران بئغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) نه گهر په له ی رۆیشتنی بوايه، نوێژئ شیوان و خه وتنانی کۆدم کرد ه وه.

(۴۸) باب استحباب زیاده التغلیس بِصَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ النَّخْرِ بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَالْمُبَالِغَةِ فِيهِ بَعْدَ تَحَقُّقِ طُلُوعِ الْفَجْرِ

کردنی نوێژئ به یانی رۆژئ جه ژن له موزده لیه، به تاریکولیته که سونه ته، به مه رجی دانیابوون له شه به قی به یان

۸۱۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) صَلَّى صَلَاةً إِلَّا لِمِيقَاتِهَا إِلَّا صَلَاتَيْنِ، صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِجَمْعٍ، وَصَلَّى الْفَجْرَ يَوْمَئِذٍ قَبْلَ مِيقَاتِهَا. {الحديث: ۳۱۰۴ = ۳۰۹۱ فم. بخاری/ ۲، رقم: ۷۹۵ = ۱۶۸۲، ۱۶۷۵، ۱۶۸۳}: (۸۱۱)

(۸۱۰) مسلم: ۳۱۰۲ شیخا. أخرجه البخاری فی (۸) ككتاب تقصير الصلاة (۱۲) باب الجمع فی

السفر.

(۸۱۱) بخاری/ ۲، ژماره: ۷۹۵ = ۱۶۸۲ مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژماره: ۷۱۶ = ۳۱۰۴ شیخا.

عبداللای کوری مهسعوود (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: نه مدیوه
که پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بی) هیچ نویژی له کاتی ناسایی خویدا
نهکا، جگه لهم دوو نویژه:

یه گهه: نویژی شیوان و خهوتنانی له موزده لیفه بهیه که وه به
کۆکردنه وهی دواخراو کردو نویژی شیوانی دواخست تا کاتی نویژی خهوتنان.
دووهم: نهو رۆژه، نویژی بهیانیشی له پیش کاتی ناسایی خویدا کردو به
تاریکو لیلکه له گهه شهبه قدا کردی تا زوو برپوا بۆ مهشعر و لحه رام. {تاج/۲،
زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۱۵۸۰}.

(۴۹) باب إستحباب تقديم دفع الضعفة من النساء وغيرهن من مزدلفة إلى
منى في أواخر الليل قبل رحمة الناس. وإستحباب المكث لغيرهم حتى يصلوا
الصبح بمزدلفة

رۆیشتن له موزده لیفه وه بۆ مینا به شهو، بۆ زه بوونه کان له ژنان و له کهسانی
تیش له کۆتایی شهودا، بهر له قهره بالغی، به لام کهسانی تر ده میننه وه له
موزده لیفه تا نویژی بهیانی لهوئ ده کهن

۸۱۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنْتُ سَوْدَةَ رَسُولَ اللَّهِ
(صلى الله عليه وسلم) لَيْلَةَ الْمُزْدَلِفَةِ تَدْفَعُ قَبْلَهُ، وَقَبْلَ حَطَمَةِ النَّاسِ - وَكَانَتْ امْرَأَةً
ثَبِطَةً. (يَقُولُ الْقَاسِمُ: وَالثَّبِطَةُ الثَّقِيلَةُ). قَالَتْ: فَأَذِنَ لَهَا، فَخَرَجَتْ قَبْلَ دَفْعِهِ، وَحَبَسْنَا
حَتَّى أَصْبَحْنَا، فَدَفَعْنَا بِدَفْعِهِ، وَلَأنْ أَكُونَ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
كَمَا اسْتَأْذَنْتُهُ سَوْدَةُ فَأَكُونَ أَدْفَعُ بِإِذْنِهِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مَفْرُوحٍ بِهِ. {الحديث: ۳۱۰۶ =
۳۰۹۳ فم. تجريد/۲، رقم: ۷۹۴ = ۱۶۸۱. تحفة الأشراف: ۱۷۴۷۳} : (۸۱۲)

عائیشه (رہزای خودای لی بی) فہرمووی: سہودہی دایکی موسولمانان،
 نافرمتیکی قہبہی گرانہرؤ بوو، لہبہرئہوہ شہوی موزدہلیفہ، داوای لہ
 پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کرد، کہ ریگہی پیددا، کہ بہشہو لہ
 موزدہلیفہوہ بروات بو مینا لہگہل لازہ بوون و بی ہیژہکانا، بہرلہوہ کہ
 خہلکہکہ بیکہن بہ قہرمبالغی و جہنجالی، پیغہمبہریش (دروودی خودای
 لہسہر بی) ریگہی ئہوہی پیددا، جا سہودہ لہپیش ئہوہدا کہ پیغہمبہر
 (دروودی خودای لہسہر بی) دمرہجی، ئہو دمرچوو بو مینا، بہلام ئیمہ لہ
 موزدہلیفہ گلماں خوارد ہتا روژمان لی بووہ، ئہوجا کہ پیغہمبہر بہرپیکہوت،
 ئیمہیش لہگہل ئہودا بہرپئ کہوتین، خوزگہم منیش کاتی خوئی، وہک سہودہ،
 بو ئہمہ مؤلہتم لہ پیغہمبہر و مردہگرت و ئیستا لہکاتی حہج کردندا، لہ شہوی
 موزدہلیفہدا ئہوہم جی بہجی دہکرد، لہسہر ئہو ریپیدانہی ئہو، بہراستی شت
 نیبہ کہ وہک ئہو مؤلہتمہ پییم خویش بی!). {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۰۵، ژمارہ: ۱۵۸۳،
 ۱۵۸۴}.

قاسمی کوری موحمہمدی کوری ئہبوبہکری صہدیق، کہ برازای
 حمزرمتی عائیشہیہ، فہرمووی: وشہی (ثبٹہ) کہ لہدمقی عہرمبیہکہدا ہاتوہ،
 بہ واتا (ثقیلہ)یہ، واتہ: قورس و گرانہرؤ.

۸۱۳- عَنِ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ قَالَ: قَالَتْ لِي أَسْمَاءُ وَهِيَ عِنْدَ دَارِ الْمُزْدَلِفَةِ:
 هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: لَا، فَصَلْتُ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَتْ: يَا بُنَيَّ هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ،
 قَالَتْ: ارْحَلْ بِي، فَأَرْتَحِلْنَا حَتَّى رَمَتِ الْجَمْرَةَ، ثُمَّ صَلَّتُ فِي مَنْزِلِهَا، فَقُلْتُ لَهَا: أَيُّ
 هُنَّاهُ لَقَدْ غَلَسْنَا، قَالَتْ: كَلَّا أَيُّ بُنَيَّ إِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَذِنَ لِلظُّعْنِ.

{الحديث: ۳۱۱۰ = ۳۰۹۷ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۹۳ = ۱۶۷۹. تحفة الأشراف
(۸۱۲): {۱۵۷۲۲}

عبداللّای مهولای ئەسمای گچی ئەبوبه‌گری سه‌دیق، (رمزای خودایان له
بئ) فهرمووی: شهوی موزده‌لیفه، که شهوی جه‌زنی قوربانه، که پئی ده‌گوترئ
شهوی جه‌مع، چونکه نویژی شیوان و خه‌وتنان له‌وی کۆده‌گرینه‌وه، له خزمه‌تر
ئه‌سماء‌دا بووم، خه‌ریکی ئەه‌نجام دانی هه‌ج بوو، له موزده‌لیفه دابه‌زی بوو
هه‌ستا تاوئ دمستی کرد به نویژ کردن، پاشان پئی فهرمووم: رۆله‌که‌م! نا بزانه
مانگ ناوا بووه؟ گوتم: نه‌ه، دیسان تاوئ تریش دمستی کردموه به‌شه‌و نویژ،
دیسان فهرموویه‌وه: ئایا مانگ ناوا بووه؟ گوتم: به‌ئێ. فهرمووی: که‌واته بارکه‌ن
باب‌رۆین بۆ ره‌جمی شه‌یتانی که‌وره، جا که‌وتینه‌وه ریگه‌و رۆیشتین هه‌تا
ره‌جمی شه‌یتانی کرد، له کۆگا به‌رده‌که‌ی عه‌قه‌به، که پئی ده‌گوترئ: (جره‌
العقبه: الجمره‌ الکبری: کۆگا به‌رده‌که‌ی عه‌قه‌به) ئینجا ئەسماء که‌راپه‌وه بۆ
هه‌واره‌که‌ی مینای، وه له‌وی نویژی به‌یانی کرد، منیش پێم گوت: خانم! وا
دمزانم زوو رۆیشتین له موزده‌لیفه‌وه بۆ به‌رده باران کردنی شه‌یتان، هه‌روا
زوویش که‌راپه‌وه له ره‌جمی شه‌یتانه‌وه بۆ هه‌واری مینامان؟ فهرمووی: کورپی
شیرینم! پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) مۆله‌تی ژنانی داوه، که به‌شه‌و
له موزده‌لیفه‌وه بکه‌ونه‌رئ بۆ مینا، وه به‌ر له جه‌نجالی و قه‌ره‌مالغی، ره‌جمی
شه‌یتان ئەه‌نجام بدم و نویژی به‌یانی له مینا بکه‌ن، بۆیه‌کا منیش وه‌هام کرد.

۸۱۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الثَّقَلِ أَوْ قَالَ فِي الضَّعْفَةِ مِنْ جَمْعِ بَلِيلٍ. {الحديث: ۳۱۱۳ = ۳۱۰۱

فم. بخاری. حج: ۱۶۷۷، ۱۶۷۸، ۱۸۵۶. أبو داود. حج: ۱۹۳۹. نسائی. حج: ۳۰۳۲:

(۸۴)

ثیبینو عه‌بباس (پرمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌گه‌ل بارگه‌که‌دا، یا فه‌رمووی: له‌گه‌ل زه‌بوونه‌کاندا، که تموی موزده‌لیفه له پیشه‌وه ناردنی بو مینا، منیشی له‌گه‌ل نه‌واندا به‌شه‌و نارد. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۱۵۸۴}.

۸۷- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يَقْدُمُ ضَعْفَةَ أَهْلِهِ، فَيَقْفُونَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ بِالْمُزْدَلِفَةِ بِاللَّيْلِ، فَيَذْكُرُونَ اللَّهَ مَا بَدَأَ بِهِمْ، ثُمَّ يَذْفَعُونَ قَبْلَ أَنْ يَقِفَ الْإِمَامُ، وَقَبْلَ أَنْ يَذْفَعَ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَقْدُمُ مَنَى لِصَلَاةٍ تَجْعَلُ مِنْهُمْ مَنْ يَقْدُمُ بَعْدَ ذَلِكَ، فَإِذَا قَدِمُوا رَمَوْا الْجُمُرَةَ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ: أُرْخِصْ فِي أَوْلَئِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۳۱۱۷ = ۳۱۰۵ فم. بخاری: ۱۶۷۶} (۸۵)

سالی کوری عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومهر (پرمزای خودایان لی بی) ده‌فه‌رموی: دستووری باوکم وابوو، که ده‌چوو بو‌حه‌ج، شه‌وی جه‌ژن، لازه‌بوونه‌کانی که‌سوکاری خو‌ی پيش ده‌خست، له موزده‌لیفه‌وه ده‌چوون بو‌مه‌شعروله‌حرام، که کی‌ویکه‌ه وا له داو‌پنی موزده‌لیفه‌وه، وه له‌وئ وه‌ستانی مه‌شعروله‌حرامیان نه‌شه‌ودا نه‌نجام د‌مداو ن‌زاو پارانه‌وه‌و یادی خودایان د‌مکرد، نه‌وه‌نده‌ی د‌خیانو‌یست، نه‌وجا به‌ر له راوه‌ستانی میر‌حه‌ج و له‌پیش د‌مرچوونی نه‌ودا، د‌حکوه‌تنه‌ ری بو‌مینا، بو‌به‌رده‌ باران کردن (ره‌جم‌ی) شه‌یتان، جا هه‌یان‌بوو که د‌حگه‌شته‌ مینا، کاتی نو‌یژی به‌یانی بوو، هه‌یان بوو که د‌مگه‌یشتنه‌ نه‌وئ کاتی

(۸۴) بخاری. حج: ۱۶۷۷ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۱۹ = ۳۱۱۳ شیخا.

(۸۵) بخاری: ۱۶۷۶ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۲۰ = ۳۱۱۷.

نوئیزی به یانی نه مابوو، که دهگه یشتنه جی رهجمی شهیتانیان دمکرد، گه لی جار له پیش خۆرکه وتنا رهجمی شهیتانیان دمکرد).

ئیبنو عومەر دمیفرموو: پیغه مبهەر خۆی، (دروودی خودای له سهر بی) بۆ ئەم جۆره کهسانه مۆلهتی ئەمهی داوه).

روونکردنهوه:

سالی کورپی عهبدوولای کورپی عومهری کورپی خهتاب، تابيعییه، له پمیرهوانه، له چینی دووهمی موسولمانانه، دایکی کچی یه زدهجورد بوو، که پاشای ئیتران بووه، ناسراوه به (أبر عبدالله المدنی الفقیه) گێرانهوهی زۆری ئەنجام داوه: له عهبدوولای باوکیهوه، له ئەبو هورمیرهوه، له کهسانی ترموه، قورئان خویننیکی جوان بوو، ئیمامی مالیک (رهحمهتی خودای لی بی) دمفرموئ: (له سهردهمی سالمدا، مانهندی سالم، له پیاو چاکی و خواناسی و زوهو به پزیزدا کهم بوو). ئیبنو موبارهک دمفرموئ: سالم یه کیکه له جهوت شهرعزانهکانی مه دینه. که پرسیاریکیان بۆ دههات، ههر جهوتیان لیی دهکۆلینهوه، قازی مه دینه ئەگەر پرسیاریکی بۆ حهل نه کرایه، دمینارد بۆ ئەوان، ههتا وهلامه کهی ئەوانی و مرنه گرتایه تهوه برپاری نه دهدا. سالم سهوداو مامهلهی بازاری دمکرد، ههتا مرد، ئیمامی ئەحمه دو إسحاقی کورپی راهویه دمفرموون: (دروستترین رشته (واته: أَصَحُّ الْأَسَانِيدِ): زوهری له سالم، له باوکیهوه. ئیمامی بوخاری دمفرموئ: سالم بیستنی له عائیشه وه نییه. واباوه که له مانگی قوربانی سالی سهودو شەشی کۆچیدا مردووه، دایکی سالم و دایکی قاسمی کورپی موحه ممه دی کورپی ئەبویه کړو دایکی عه لی کورپی حوسهینی کورپی ئیمامی عه لی، ههرسیکیان خوشک بوون و کچی یه زدهجورد بوون، که ناخر پاشای

نیران بووه، له (۶۵۱)ی زاینیدا، له کاتی نازادکردنی خۆراساندا له لایهنی سوپای نیسلامهوه کوژراوه.

(۵۰) **باب رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ مِنْ بَطْنِ الْوَادِي وَتَكُونُ مَكَّةَ عَنْ يَسَارِهِ، وَيَكْبُرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ**

بهرد فرهدان بۆ کۆگا بهردهکهی عهقه به لهناو شیوهکهوه، مهکه بخاته لای چهپی خۆیهوه، لهگهڵ ههڵدانی هه موو بهردیکا نه لالهونه که بهردهکا

۸۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ رَمَى مِنْ بَطْنِ الْوَادِي، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ نَاسًا يَرْمُونَهَا مِنْ فَوْقِهَا؟ فَقَالَ: وَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، هَذَا مَقَامُ الَّذِي أُتْرِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۱۷۴۷ - اطرافه فی: ۱۷۴۸، ۱۷۴۹، ۱۷۵۰): (۸۱۶)

جاری عهبدوللای کوری مهسعوود (رمزای خوای لێ بێ) لهناو شیوهکهوه، لهخوارهوه بۆ سهروهوه، بهردی فرهدا بۆ کۆگا بهردهکهی عهقه به، عهززیان کرد: ههمندی کهس له لای سهرووی شیوهکهوه بهردی بۆ فره دهمدن؟ فهرمووی: (به تاقه خواکه، ئانیرمکه من پهجمی شهیتانم لێیهوه کرد، جیگهی پیغه مبهه خۆیهتی، که سوورمتی بهقهههه بۆ هاتوته خوارهوه، که نهو سوورمتهیه زۆربهی یاساو دهستوورمکانی ههجوو عههره واتیادا، پیغه مبهه خۆشی نا لهمیدا بهردی فرهدا بۆ نهه کۆگا بهرده).

نه مه دهقی تهجریدی بوخاری ژماره (۸۱۲)یه، بۆ بهراوردیش، دهقی ژماره (۷۲۲)ی موخته صهری سهحیحی موسلیمیش دهنووسین:

عَنِ الْأَعْمَشِ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ بْنَ يُونُسَ يَقُولُ وَهُوَ يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ: أَلْفُوا الْقُرْآنَ كَمَا أَلْفَهُ جِبْرِيلُ، السُّورَةُ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا الْبَقَرَةُ، وَالسُّورَةُ الَّتِي يُذَكَّرُ

فِيهَا النِّسَاءُ، وَالسُّورَةُ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا آلُ عِمْرَانَ، قَالَ: فَلَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِهِ، فَسَبَّهُ، وَقَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ أَنَّهُ كَانَ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ فَأَتَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ فَاسْتَبْطَنَ الْوَادِيَّ، فَاسْتَعْرَضَهَا فَرَمَاهَا مِنْ بَطْنِ الْوَادِي بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ يُكْبَرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ النَّاسَ يَزُمُونَهَا مِنْ قَوْلِهَا، فَقَالَ: هَذَا وَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ مَقَامُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ. {الحديث: ۳۱۱۹ = ۳۱۰۷ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۸۱۲ = ۱۷۴۷، ۱۷۴۸، ۱۷۴۹، ۱۷۵۰. أبو داود. حج: ۱۹۷۴. ترمذی. حج: ۹۰۱. نسائی. حج: ۳۰۷۰. ابن ماجه. مناسك: ۳۰۳۰ تحفة الأشراف: ۹۳۸۲} :

ئەعمەش (رەحمەتی خودای ئی بێ) فەرمووی: روژی حەجای کوری یوسفی ئەلئەقەفی، وتاری دەدا، گویم ئی بوو، لەکاتی وتارەکەدا، لەسەر دوانگە دمیگوت: نایەتەکانی قورئان لەگەڵ یەکتریدا، لەپال یەکا دابنن، لەسەر شیوەی ریزکردنی حەزرمەتی جوهرائیل، وەك پێغەمبەر لە ژانییدا چەسپاندووێتی، بەلام مەلێن: سوورمەتی بەقەرە، واتە: سوورمەتی چیل، بەلکوو بلێن: ئەو سوورمەتی کە باسی مانگای تیاکراوە، هەروا مەلێن: سوورمەتی نیساء، واتە: سوورمەتی ژنان، بەلکوو بلێن: ئەو سوورمەتی کە باسی ژنانی واتیادا، هەروا سوورمەتی ئالی عیمران!

ئەعمەش فەرمووی: جا کاتی بەخزمەتی ئیبراهیمی نەخەعی گەیشتم، قسەکە ی حەجایم بوی گیرایەو، ئەویش جەینێ بە حەجای دا، چونکە زۆردارو ستەمکار بوو، ئەوجا فەرمووی: عەبدورەحمانی کوری یەزید، قسە ی بو کردووم، فەرمووی: لەخزمەت عەبدوللای کوری مەسعووددا چووم بو حەج، کاتی چووین بو رەجمی کۆگا بەردەکە ی عەقەبە، لەناو شیوەکەو، لە خوارەو بو سەرەو، لە تەنیشتی کۆگا بەردەکەو، بەردی فری دەدا بو، حەوت بەردی

بهرودوا تی گرت، له گهڻ هه موو بهرديکا نه لاهو نه کبهري دهکرد،
عبدالورهمان فهرمووي: عهرزي ئيبنو مهسعوودم کرد: نهی باوکی
عبدالورهمان! هه ندي کس له لای سهرووي شيوهکهوه بهردی بؤ فری دهمن؟
نمويش فهرمووي: به خودای تاكو تهنيا، ئانهه جيگهييه، کهمن رهجي شهيتانه
نيهوه کرد، نهو جيگهييه که پيغه مبهري خوی (دروودی خودای لهسر بي)
رهجي شهيتانی لييهوه کرد، لهکاتی ههجهکهيدا، که سوورمتی بهقهري بؤ
هاتووه، که نهو سوورمتهيه زوربهی ياساو دستوورمکانی ههجو عهمری
واتيادا، کهواته: دروسته بگوتري: سوورمتی بهقهري، يا سوورمتی نيساء.... تاد).
{ تاج/۲، زنجيره: ۱۰۷، ژماره: ۱۵۹۱ }:

۸۱۷- حديث عبدالله بن مسعود عن الأعمش قال سمعت الحجاج يقول على
المنبر السورة التي يذكر فيها البقرة، والسورة التي يذكر فيها آل عمران، والسورة
التي يذكر فيها النساء. قال فذكرت ذلك لإبراهيم، فقال حدثني عبد الرحمن بن
يزيد أنه كان مع ابن مسعود (رضي الله عنه) حين رمى جمره العقبة، فاستبطن
لواذئ، حتى إذا حاذى بالشجرة اعترضها، فرمى بسبع حصيات، يكبر مع كل
حصاة، ثم قال من ها هنا والذي لا إله غيره قام الذي أنزلت عليه سورة البقرة
(صلى الله عليه وسلم): (۸۱۷)

لهژماره (۸۱۶) دا بهتهواوی رابورد.

(۵۵) باب تفصیل الخلق علی التقصیر وجواز التقصیر

له کاتی نبحرام شکاندنا، سهرتاشین باشتره له کورتکردنه‌وی مووی سهر
۸۱۸- عن ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) يَقُولُ خَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم) فِي حَجَّتِهِ: (۸۸)

ئیبینو عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی
خوای له‌سهر بی) له چه‌که‌یدا، که له‌سالی چه‌جی مالاواییدا نه‌نجامی دا،
له‌پاش ته‌واوکردنی کردارمکانی چه‌ج، بو نبحرام شکاندن سهری خوای تاشی).
{تاج/۲/۲۱۶، زنجیره: ۱۱۱ به‌تایبه‌تی فهرمووده‌ی ژماره: ۲ = ژماره: ۱۶۰۶ له زنجیره
۱۱۱ له به‌رگی دووهم، چاپی چواره‌م}.

۸۱۹- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اللَّهُمَّ
ارْحَمْ الْخَلْقِينَ). قَالُوا: وَالْمَقْصُرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْخَلْقِينَ) قَالُوا:
وَالْمَقْصُرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (وَالْمَقْصُرِينَ). (الحديث ۱۷۲۷): (۸۸)

دیسان ئیبینو عومهر رهزای خویان لی بی- فهرمووی: چه‌زهرت- دروودی
خوای له‌سهر بی- بوئه‌وی مسولمانان حالی بکا، که له‌پاش چه‌ج و عه‌مره،
سهرتاشین باشتره له سهر کورتکردنه‌وه، فهرمووی: (ره‌حمه‌تی خودا له‌و
که‌سانه‌بی که له‌پاش ته‌واوکردنی چه‌ج و عه‌مره، فهرمه‌ری خوایان ده‌تاشن).
یارانیش عه‌رزبان کرد: قوربان نه‌ی پیغه‌مبهری خودا ره‌حمه‌ت بکه له‌و
که‌سانه‌ش که مووی سهریان کورت دمکه‌نه‌وه ؟ به‌لام پیغه‌مبهر- دروودی خوای
له‌سهر بی- دیسان فهرموویه‌وه: (سوژو ره‌حمه‌تی خودا له‌و که‌سانه بی، که

(۸۸) تجرید/۲، ژماره: ۸۰۷ - ۱۷۳۶. مسلم. حج: ۱۲۰۴ محمد فؤاد عبدالباقی = ۳۱۳۱ شیخا.

(۸۸) تجرید/۲، ژماره: ۸۰۸ - ۱۷۳۷ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۲۹ = ۱۲۰۲ محمد فؤاد -

سەرى خۇيان دىتاشن). دىسانەوۋە يارانى پىغەمبەر عەرزىيان كىردەوۋە: ئەى پىغەمبەرى خۇداپەھمەت بىكە لەوگەسانەش كە مووى سەرىيان كورت دىكەنەوۋە ؟ ئەوجا خۇشەوۋىست-دروودى خۇى لەسەر بى-فەرمووى: (سۆزو رەھمەتى خۇدا لەوگەسانەش بى كەمووى سەرىيان كورتەكەنەوۋە). (تاج ۲/ ۲۱۷ ف ۱ = زنجىرە: ۱۱۱، ژمارە: ۱۶۰، ج/ ۴ - ش/د).

۸۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْمُقَصِّرِينَ. قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ». {الحديث: ۳۱۳۵ = ۳۱۲۳ فم. تجرید ۲/، رقم: ۸۰۹ = ۱۷۲۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۴: (۸۲۰)}

ئەبو ھورەیرە (رەزى خۇداى لى بى) فەرمووى: ھەزرىت (دروودى خۇداى لەسەر بى) بۇئەوۋە موسولمانان ھالى بىكا، كە لەپاش ھەج و عەمرە، سەرتاشىن خىرتەرە لەسەر كورتكىردنەوۋە، فەرمووى: (خۇدايە! لەو كەسانە خۇشە، كە لەپاش تەواوكردنى ھەج و عەمرە سەرى خۇيان دىتاشن). يارانىش فەرموويان: قوربان ئەى پىغەمبەرى خۇدا! داواى لىخۇشبوون لەخۇدا بىكە بۇ ئەو كەسانەش كە لەپاش ھەج و عەمرە، مووى سەرىيان كورت دىكەنەوۋە؟ بەلام پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) دىسان فەرموويەوۋە: (خۇدايە! لەو كەسانە خۇش بە، كە لەپاش ھەج و عەمرە سەرى خۇيان دىتاشن). دىسانەوۋە يارانى پىغەمبەر عەرزىيان كىردەوۋە: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! داواى لىخۇشبوون لەخۇدا بىكە بۇ ئەو كەسانەش كە لەپاش ھەج و عەمرە، مووى سەرىيان كورت

(۸۲۰) تجرید ۲/، ژمارە: ۸۰۹ = ۱۷۲۸ مسلم: ۱۳۰۲ = مختصر صحيح مسلم ۲/، ژمارە: ۷۲۹ = ۳۱۲۵

دەمكەنەو؟ بەلام پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سێ بارە فەرموووە: (خودایە! لەوكەسانە خۆشە، كە لەپاش حەج و عەمرە سەری خۆیان دهاشن). هەمدیسانەو عەمری پېغەمبەریان كردهو: ئەى پېغەمبەرى خودا! داواى لێخۆشبوون لەخودا بكە بۆ ئەو كەسانەش كە لەپاش حەج و عەمرە، مووى سەریان كورت دەمكەنەو؟ ئەوجا خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بێ) دوعاى لێخۆشبوونی بۆ ئەوانیش كردو فەرمووی: (خودایە! لەو كەسانەش خۆشە كە لەپاش حەج و عەمرە، مووى سەریان كورت دەمكەنەو). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۱۱، ژمارە: ۱۶۰۵}.

(۵۶) باب بیان آن السنّة يوم النحر أن يرمى ثم ينحر ثم يحلق
سۆننەتە لە رۆژی جەژنا، لە پێشدا رەجمی شەیتان، ئەوجا نازەل سەریڕین، ئەنجا سەرتاشین

۸۲۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا حَلَقَ رَأْسَهُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَوَّلَ مَنْ أَخَذَ مِنْ شَعْرِهِ. (الحديث ۱۷۱ - طرفه في: ۱۷۰). (۸۲۱)
ئەنەس (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەحەجی مائاوايي دا سەری خۆی تاشی، یەكەم كەس لەو قەزە پیرۆزەى بەركەوت ئەبو طلحە بوو). (تاج/۲ / ۲۱۶ زنجیرە/ ۱۱۱- ۱۰۸ ژ- ۱۵۹۶).

(۸۲۱) تجرید/۱، ژمارە: ۱۳۱ - ۱۷۱ مختاصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۷۲۰ - ۱۳۰۵ - ۳۱۳۹، ۳۱۴۱،

رافه و پروتکردنه وه:

ئەم فەرموودمە دەبی بەبەلگە لەسەر چەند بێر پار (حوکم)ی، وەك پاکیی موو، پاکیی ئەم ئاوەی مووی بێ دەرژۆی، سەرتاشین سوننەتی پێغەمبەرە، خو مووفەرک کردن بە مووی پێرۆزی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سوننەتە لەخودمیبییە خێراشی کۆری ئومەییە سەری پێغەمبەری تاشی لەحەجی مالتاوی دا.

ئەمەیش دەقی ئەم فەرموودمە لە مختصری صەحیحی موسلیمدا، ژمارە (۷۳۰) بەرگی دووەم، چاپی یەکەم:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْبُذْنِ فَتَحَرَّاهَا، وَالْحَجَّامُ جَالِسٌ، وَقَالَ يَدِهِ عَنْ رَأْسِهِ فَحَلَقَ شِقَّهُ الْأَيْمَنَ فَقَسَمَهُ فِيمَنْ يَلِيهِ ثُمَّ قَالَ: «أَخْلَقِ الشَّقَّ الْآخَرَ»، فَقَالَ: «أَيْنَ أَبُو طَلْحَةَ؟ فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ». {الحدیث: ۳۱۴۱ = ۳۱۲۹ ف.م. تجرید/ ۱، رقم: ۱۳۱ = ۱۷۱، ۱۷۰. أبو داود. حج: ۱۹۸۱. ترمذی. حج: ۹۱۲}:

ئەنەسی کۆری مالیک (پەزای خودای لی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە حەجەگەیدا، رۆژی یەکەمی جەژن، رۆشت بۆ مینا و چوو بۆ کۆگا بەردمکەیی عەقەبە و حەوت بەردی بۆ فێر داو، ئەوجا هاتەو بۆ بارمگاکی خۆی لە مینا، لەوێ و شترە دیارییەکانی خانەیی خودای سەربەری، سەرتاشەگە دانیشتبوو، وە بەدەستی ئاماژەیی بۆ سەرتاشەگە کرد، کە لای راستی سەری بتاشی، ئەویش لای راستی سەری تاشی، فەرمانی فەرموو دابەشیان کرد بەسەر عەشاماتەگەیی دەوریدا، ئەوجا پێی فەرموو: (لای چەپی سەریشم بتاشە) ئەویش تاشی، جا حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ)

فهرمووی: (ئه‌بو طه‌لحه کوانی؟) جا قزه سه‌ره تاشراوه‌که‌ی داپیی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۱، ژماره: ۱۶۰۶ + زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۱۵۹۶}.

له فه‌تحو‌لوله‌ی‌مدا ده‌فه‌رموی: (ئه‌بو حه‌نیفه (ره‌حه‌متی خودای لی بی)) ده‌فه‌رموی: له‌لای سه‌رتاشی سه‌رمم تاشی، سه‌رتاشه‌که ئه‌م سی هه‌له‌یه‌ی لی‌م گرت، کاتی دانیشت به‌ره‌و روو‌گه نه‌بووم، گوتی: رووه‌و قیبله دانیشه، لای چه‌پم تی کرد که بیتاشی، گوتی: به‌لای راست ده‌ست پی بکه، کاتی سه‌ری تاشیم ویستم برۆم، گوتی: قزه سه‌رم‌که‌ت بنیژه‌و له شوینیکی گونجاودا بیشاره‌وه، منیش گه‌رامه‌وه‌و ناشتم و هه‌رسی شته‌که‌م به‌گوئی کرد!!).

(۵۷) باب من حلق قبل النحر أو نحر قبل الرمي

که‌سی له پیتش سه‌ری‌پینی نازه‌لا سه‌ری بتاشی، یا له پیتش ره‌جسی شه‌یتانا نازه‌ل سه‌ری

۸۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِمِنَى لِلنَّاسِ يَسْأَلُونَهُ فَبَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرُ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ فَقَالَ أَذْبَحْ وَلَا حَرَجَ فَبَاءَهُ آخَرُ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرُ فَنَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ قَالَ أَرْمِ وَلَا حَرَجَ فَمَا سِئَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قُدِّمَ وَلَا أُخِّرَ إِلَّا قَالَ أَفْعَلْ وَلَا حَرَجَ). (الحديث ۸۳ - أطرافه في: ۱۲۴، ۱۷۳۶، ۱۷۳۷، ۱۷۳۸، ۶۶۶۵: (۸۲۲))

عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌مری کو‌ری عاص (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌حه‌جی مال‌ئاوا‌یی دا، له‌مینا، راوه‌ستا هه‌تا موسو‌ل‌مانان په‌رسیاری لی بکه‌ن. پی‌او‌ی هات گوتی: قوربان!

نهمزانی له‌پیش قوربانی کردندا سهرم تاشی؟ فهرمووی: قوربانیه‌که‌ت سهر
بیرد قه‌یناکه. پیاویکی تر هات گوتی: نه‌مزانی له‌پیش ره‌جم کردنی شه‌یتاندا
قوربانیم سهر‌برپوه؟ فهرمووی: ره‌جمی شه‌یتان بکه قه‌یناکا، ئیتر ئه‌و رۆژه
همرچی یان لی دمپرسی له‌باره‌ی ههر شتی‌که‌وه‌ بوایه، که‌پیش خرابوو بی،
یادوا خرابووبی، ههر دمپهرموو: بیکه قه‌یناکه : (ت-۲ ل-۲۸ ف-۴ ز-۱۱ ژ-۱۶۰۶).
نهمیش ده‌قی دوو گیرانه‌وه‌ی تری ئهم فهرموودمیه له‌ مختصر صحیح
موسلیمدا، به‌رگی دووهم، ژماره: (۷۳۱) وه ژماره: (۷۳۲):

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی الله عنهما) قَالَ: وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ
صلى الله عليه وسلم) عَلَى رَاحِلَتِهِ، فَطَفِقَ نَاسٌ يَسْأَلُونَهُ: فَيَقُولُ الْقَائِلُ مِنْهُمْ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَكُنْ أَشْعُرُ أَنَّ الرَّمَى قَبْلَ النَّحْرِ، فَنَحَرْتُ قَبْلَ الرَّمَى، فَقَالَ رَسُولُ
لَهُ (صلى الله عليه وسلم): «فَارْمِ وَلَا حَرَجَ». قَالَ وَطَفِقَ آخَرُ يَقُولُ: إِنِّي لَمْ أَشْعُرُ أَنَّ
نَحَرَ قَبْلَ الْحَلْقِ، فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَنْحَرَ، فَيَقُولُ: «انْحَرْ وَلَا حَرَجَ». قَالَ: فَمَا سَمِعْتُهُ
يَسْأَلُ يَوْمَئِذٍ عَنْ أَمْرٍ مِمَّا يَنْسَى الْمَرْءُ وَيَجْهَلُ مِنْ تَقْدِيمِ بَعْضِ الْأُمُورِ قَبْلَ بَعْضٍ
وَأَشْبَاهِهَا إِلَّا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «افْعَلُوا ذَلِكَ وَلَا حَرَجَ».
الحديث: ۳۱۴۴ = ۳۱۳۲ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۷۳ = ۸۳، ۱۲۴، ۱۷۳۶، ۱۷۳۷،
۱۷۳۸، ۶۶۶۵. أبو داود. حج: ۲۰۱۴. ترمذی. حج: ۹۱۶. تحفة الأشراف: ۸۹۰۶ {

عەبدوللای کوری عەمری کوری عاص (ره‌زای خودا له‌خۆی و باوکی بی)
فهرمووی: پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌حه‌جی مال‌اوا‌ییدا،
له‌مینا، به‌سواری وشتره‌که‌ی ژیری راوه‌ستا، هه‌تا موسولمانان پرس‌یاری لی بکه‌ن،
له‌باره‌ی رۆ و رسمی چه‌جه‌وه، پرس‌یار که‌ری گوتی: قوربان! ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری
خودا! من نه‌مزانی که ره‌جمی شه‌یتان له‌پیش ئاژهل سهر‌برپینایه، له‌به‌رنه‌وه

ناژه له كهه سهربرې له پيش ره جمى شهيتانا؟ فهرمووى: (برو ره جمى شهيتان بكه، قهيناكا).

فهرمووى: يهكې تر گوتې: من نه مزاني كه سهر برېنى ناژه لى ديارى واله پيش سهرتاشينه وه، له بهر نه وه سهرم تاشى له پيش سهربرېنى ناژه له كهه دا؟ فهرمووى: (ناژه له كهه سهربرېره قهيناكا).

عبداللّاه فهرمووى: نيتړ نه و روژزه، ههرچييان لى دمبرسى، سهارهت به و شتانه كه مروفه لمبىرى جوو بوو، يا نه ميزانيبوو، نيا پيش و پاشى خستبوو، يا شتى وا، دهمبيست لى له وه لاميانا دهمفهرموو: (بيكه من قهيناكا). {تاج/۲، زنجيره: ۱۱۱، ژماره: ۱۶۰۶ م}.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَتَاهُ رَجُلٌ يَوْمَ النَّحْرِ وَهُوَ وَقِفٌ عِنْدَ الْجُمُرَةِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ فَقَالَ: «أَرْمِ وَلَا حَرَجَ». وَأَتَاهُ آخَرُ، فَقَالَ: إِنِّي ذَبَحْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ، قَالَ: «أَرْمِ وَلَا حَرَجَ». وَأَتَاهُ آخَرُ فَقَالَ: إِنِّي أَفَضْتُ إِلَى الْبَيْتِ، قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ، قَالَ: «أَرْمِ وَلَا حَرَجَ»، قَالَ: فَمَا رَأَيْتُهُ سُلَّ يَوْمَئِذٍ عَنْ شَيْءٍ إِلَّا قَالَ: «افْعَلُوا وَلَا حَرَجَ». {الحديث: ۳۱۵۰ = ۳۱۳۸ م. تجريد/۲، رقم: ۷۳}.

عبداللّاه كورى عه مرى كورى عاص (رېمزاى خودايان لى بى) فهرمووى: پيغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى) روژى جهژن، له لاي جه مرمقول عه قه به و مستابوو، بو وه لامى پرسىارى حاجيان، گويم لى بوو پياوئ هاته خزمه تى لى پرسى، گوتى: قوربان! من له پيش نه ومدا ره جمى شهيتان بكه، سهرم تاشى؟ فهرمووى: (قهيناكه برو ره جمى شهيتان بكه) حاجييه كى تر هات بو خزمه تى، عهرزى كرد: قوربان! من بهر له وه بهرد فرى بدهم بو كوگا بهردمكه ي عه قه به، ناژه له كهه سهربرې؟ فهرمووى: (قهيناكه برو بهردى بو فرى بده). حاجييه كى

تر هاته خزمهتی، گوتی: قوربان! من بهرله رهجمی شهیتان رؤیشتم ته و افول نیفاضه مه نه نجامدا؟ فهرمووی: (قهیناکه برپو بؤ بهرده باران (رهجمی شهیتان). فهرمووی: نه وهی که من نهو رۆژه له پیغه مبهرم بینی نه مه بوو: پرسیارى ههرچی لی دمکرا، لهم جوړه پرسیارانه، ههر دمیفه رموو: (بیکهن قهیناکا).

٨٢٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قِيلَ لَهُ فِي الذَّبْحِ وَالْحَلْقِ وَالرَّمْيِ وَالتَّقْدِيمِ وَالتَّأْخِيرِ فَقَالَ « لَا حَرَجَ »: (٨٢٣)

نیبنو عه بباس (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: له باره ی پیش و پاش خستنی نه م شتانه وه له یه کتری پرسیارکرا له پیغه مبهر (دروودی خودای لهسمر بئ) نه گهر ئازهل سهر برین و سهرتاشین و رهجمی شهیتان، له ناو خو یانا پیش و پاش بخرین، قهیدی ههیه؟ فهرمووی: (قهیدی نییه، نه گوناھی ههیه و نه فیدییه ههیه).

(٥٨) باب استحباب طواف الإفاضة يوم النحر ته وافی نیفاضه له رۆژی یه که می جهژنا سوننه ته

٨٢٤- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ): سَأَلْتُ أُنْسَ بْنَ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِشَيْ عَقَلْتَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيْنَ صَلِّيَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ يَوْمَ التَّوْبَةِ؟ قَالَ: بِمَنَى، قُلْتُ: فَأَيْنَ صَلِّيَ الْعَصْرَ يَوْمَ النَّفَرِ؟ قَالَ: بِالْأَبْطَحِ، ثُمَّ قَالَ: أَفْعَلْ كَمَا يَفْعَلُ أَمْرَاؤُكَ. (الحديث ١٦٥٣ - طرفاه فی: ١٦٥٤، (١٧٦٣): (٨٢٤)

(٨٢٣) بخاری. حج: ١٧٣٤ مسلم: ٣٦٥١ شیخا.

(٨٢٤) تجرید/٢، ژماره: ٧٨٧ = ١٦٥٣ مسلم: ١٢٠٩ = ٣٦٥٣ شیخا.

عبدالولعهزیزی کورپی پوفه‌یغ فهرمووی: له ئه‌نه‌سی کورپی مالیکم پرسى،
 گوتم: شتیکم پى بفهرموو: که خوت له‌بیرت مابى و له پیغه‌مبه‌رموه ومرتگرتبى
 له‌م بارمیه‌وه: رۆزى ته‌روى‌یه، که رۆزى هه‌شته‌مى مانگی قوربانه، پیغه‌مبه‌رو
 مسولمانانى چه‌جکار له‌کوئى نوئىزى نیومرپوو عه‌صریان کرد؟ فهرمووی: له‌مینا
 گوتم: ئه‌ی ئه‌و رۆزه‌ی که ناوداره به‌رپۆزى نه‌فر، که رۆزى سیازده‌ی مانگی
 قوربانه، که حاجیان له‌میناوه ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ مه‌ککه، پیغه‌مبه‌رو هاو‌پێیانی
 نوئىزى عه‌صریان له‌کوئى کرد؟ ئه‌نه‌س فهرمووی: له‌ ئه‌بطه‌ح (ب: ژماره: ۷۴۸/له
 ته‌جرید، که یه‌کسانه به‌ ژماره: (۱۵۵۹) ی بوخارى) ئه‌وجا ئه‌نه‌س (رمزای خوای
 لى بى) فهرمووی: (گرنگ ئه‌ومیه له‌کاتى ئه‌نجامدانى چه‌ج و عه‌مه‌ردا په‌ی‌په‌وی
 فهرمان‌په‌واکانت بکه‌ی و ئه‌وان چى ده‌کهن تۆیش وا بکه‌و به‌مه‌هانه‌ی هه‌ندى
 ورده‌کاری جیاوازی و دووبه‌ره‌کی له‌ناو ریزی کۆمه‌له‌ی حاجییاندا به‌رپامه‌که).
 (تاج/۲/۲۲۵/۱۵ ش).

(۵۹) باب إستحباب النزول بالحصب يوم النفر والصلاة به

وچانگرتن له موچه‌صه‌ب له رۆزى نه‌فراو نوئىزکردن له‌وى

۸۲۵- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: نَزَلُ الْأَبْطَحُ لَيْسَ بِسُنَّةٍ، إِنَّمَا نَزَلَهُ
 رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِأَنَّهُ كَانَ أَسْمَحَ لِخُرُوجِهِ إِذَا خَرَجَ. {الحديث: ۳۱۵۶
 = ۳۱۴۴ فم: (۸۲۵)}

عائیشه (رمزای خودای لى بى) فهرمووی: دابه‌زین له رۆزى نه‌فردا، له
 ئه‌بطه‌ح سوننه‌ت نییه، راسته که پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) له

(۸۲۵) مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۷۴۸ - ۳۱۵۶ شیخا. بخارى: ۱۷۶۵ - (۲۵) حج (۱۴۷) باب
 المحصب.

رۆژی نهفردا لهوئ دابهزی، بهلام نهوه لهبهرنهوه نهبوو كه خودی دابهزین لهوئ سونهتیی، بهلكوو نهوه لهبهرنهوه بوو، كه كۆلی خویان سووك بكهن و بنه و بارگه و شهكه قورسهكانیان لهوئ دابنیز و لهپاش نوێزی خهوتنان، سهرخهوئ لهوئ بشكینن و نهوجا برۆن بۆ تهوافی بهیت و تهوافی مالاوایی بكهن و بگهڕینهوه بۆلای بنه و بارگهكهیان و باقی شهو لهوئ بمیننهوه و دهمه و بهیان له نهبطهحهوه، به كۆمهلی پێكهوه به ئاسانی دهرچن بۆ مهدينه و برۆنهوه بۆ ولاتی خویان).

ئهمه پوختهی قسهی شهرحهكانه، بۆ واتای ئهم فهرمودمه.

۸۲۶- عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: لَيْسَ التَّخَصُّيبُ بِشَيْءٍ إِنَّمَا هُوَ مَنْزِلٌ نَزَّلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث: ۱۷۶۶): (۸۳۱)

ئیبنو عههباس (رمزای خویان لی بی) بۆ مهسهلهی دابهزین له موحهصهه، کاتی حاجی له مینا رهو دمکا بهرمو مهککه، بۆ تهوافی مالاوایی فهرمووی ئهو وچان گرتن و سهرخهوشکاندن له موحهصهه، له یاساو رێساکانی ههج نییه، بهلكوو نهوه کاتی خۆی ههوارئ بوو، پێغهمبهر دروودی خوی لهسهر بی- لهوئ دابهزی و، وچانیکی گرت و سهرخهویکی شکاند، چونکه نهومبوو بههۆی ئهو که دهرچونیان بۆ مهدينه ئاسانتر بکات).

۸۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَرَادَ قُدُومَ مَكَّةَ: (مَنْزِلُنَا غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ، حَيْثُ تَقَاسَمُوا عَلَى الْكُفْرِ) يَعْنِي ذَلِكَ الْمُحَصَّبَ، وَذَلِكَ أَنَّ قَرِيشًا وَكِنَانَةَ تَحَالَفَتَا عَلَى بَنِي هَاشِمٍ وَبَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَوْ بَنِي الْمُطَّلِبِ: أَنْ لَا يُنَازِحُوهُمْ، وَلَا يُبَايِعُوهُمْ، حَتَّى يُسَلِّمُوا إِلَيْهِمُ النَّبِيَّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۱۵۹۰) أطرافه في: ۴۲۸۴، ۳۸۸۲، ۱۵۸۹،
(۸۳۷): (۴۲۸۵، ۷۴۷۹)

نهبوهورميره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: هیشتا له مینا بووین که
حمرمت دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی پیمان کاتی ویستی بگهرپتهوه بو
مهککه: (خوا حمزکا سبهینی له خهیف، له قوقرایی بهکی بهنی کینانه قوناخ
دمگرین - واته: له موحهصب - واته: لهو شوینهدا کهکاتی خوی دوشمنهکانی
نیسلام پهمانیان بهست لهسهر کوفر).

نهم رووداومیش ناوا بووه: کاتی خوی کافرمانی قورمیش و بهنی کینانه،
لهو جیگایهدا لهدزی بهنی هاشم و بهنی موططهلیب که پاریزگاری
پیغه مبهریان دمگرد- بوو بوون بهیهک و سویندیان بو یهکتری خواردبوو لهسهر
نهمه: (ههتا بهنی هاشم و بهنی موططهلیب، پیغه مبهر دروودی خوای لهسهر
بی- نهدن بهدهستیانهوه، بو نهوهی بیکوژن، نه زن و زنخوازیان لهگهل بکهن و
نه سهوداو مامهله ۱). (تاج/۲/۲۳۷ ز - ۱۱۵ = ژماره: ۱۶۲۳، ج/۴ - ش).

(۸۳۷) تجرید/۲، ژماره: ۷۶۲ - ۱۵۹۰ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۴۹ - ۱۳۱۴ = ۳۲۶۲

پاشه و پوونکردنه وه:

له ژياننامه ی پيغه مبهردا هاتوو: (كاتی قورميش و بى باومرانی مهككه بيستيانه وه كه پادشای حه به شه نه جاشی، پيژيكي زوري جه عفهرو هاوپيكانی پيغه مبهري گرتوو، نه و میان زور پي ناخوش بوو، ئاگريان تي به ريوو، له دلي خوينا گوتيان: واپروا كاری موحه ممد سهرده گري، ئيمه ی تيا ده چين، ئيتير به كۆي را برپارياندا كه پيغه مبهري بكوزن، پيمان نامه يه كيان له ناو خوينا نووسی، هه موو كۆمه كي و سه وداو مامه له يي له گه ل خزمان و كه سو كاری پيغه مبهردا رابركن، هه تا ناچاران بكهن كه پيغه مبهريان ته سليم بكهن، نه و تۆمار نامه يان بو گرنگي پيدان له ناو مالى كابه دا هه لواسی، وه بۆما وه ی سي سال ئابلۆقه يه كي ئابووری سه ختيان سه پان به سه ر به نی هاشم و به نی عه بدول موططه لي بدا، له گه ل كه مارۆيه كي كۆمه لايه تي، وه له (شعبي ئه بوطالب) دا عه زليان كردن و هه موو په يو مندی يه كيان له گه لدا برين، كه لي كه لي له م ئابلۆقه ئابووريه سه ختر، كه ئيستا نه مه ريكا خستوو يه تيه سه ر عيراق! يا عيراق داينا وه له سه ر كوردستان! خوا تۆله ی سه خت له هه موو نا هه فيكارى بسه ني به تاي به تي نه مه ريكا. خودا تۆله ی له عيراق به زياده وه سه ندوو، چاو مروانين كه خودا تۆله ی سه ختر له نه مه ريكا بستيني ۲۰۱۴/۱۲/۹.

پاشان پيغه مبهري دروودی خوا ی له سه ر بى- به فه رمانی خودا، هه والی پيياندا، كه به فه رمانی خودا مۆريانه نه و شوپنا نه ی له تۆمار نامه كه خواردوو، كه زۆرو ناحه قی و سته می تيا دا نوو سرا وه، به لام نه و شوپنا نه ی هيشتۆته وه كه ناوی خوا ی واتيادا. هه تا له پاش گو فتو گو يه كي دوو رو دريژ له سالی ده ی پيغه مبهريه تيا دا ئابلۆقه كه هه لگير. ده لين: نه و كابرا به ی كه پيمان نامه كه ی نووسی، ده ستي تووشی گو دی بوو، خودا پي نو اند.

(۶۰) باب وجوب المبيت بمنى ليالي أيام التشريف، والترخيص في تركه لأهل السقاية

شهوہ‌گانی نہ پیامو نہ شریف، بو حاجی پتویستہ لہ مینا بمینیتہوہ، بہ لام لہم
شہوانہ‌دا دروستہ ناوگیشوانو نہ مانہ لہ مہککہ بمیننہوہ

۸۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہما): أَنَّ الْعَبَّاسَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رضی اللہ عنہ) اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم) أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لَيَالِيَ مِنْى مِنْ أَجْلِ سَقَاتِهِ فَأَذِنَ لَهُ. {الحديث: ۳۱۶۴ = ۳۱۵۲ فم. بخاری. حج: ۱۷۴۵. أبو داود. مناسك: ۱۹۵۹} : (۸۲۸)

نیبنو عومہر (پرمزای خودایان لی بئی) فہرمووی: عہبباس (پرمزای خودای لی بئی) داوای مؤلہتی لہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) کرد، کہ ریگہی بدا شہوہ‌گانی مینا لہ مہککہ بمینیتہوہ، لہبہر ناودان بہ حاجیان، نہویش ریگہی مانہوہی دا. {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۰۶، ژمارہ: ۱۵۹۰}.

(۶۱) باب في الصدقة بلحوم الهدي وجلودها وجلالها

گوشتو کوپان و پیستی نازہ‌لی دیاری دہکرتن بہ خیر

۸۲۹- عَنْ عَلِيٍّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم) أَنْ أَقْرَمَ عَلَى بُدْنِهِ، وَأَنْ أَتَصَدَّقَ بِلَحْمِهَا وَجُلُودِهَا وَأَجْلَتِهَا، وَأَنْ لَا أُعْطِيَ الْجَزَارَ مِنْهَا، وَقَالَ: «نَحْنُ نُعْطِيهِ مِنْ عِنْدِنَا». {الحديث: ۳۱۶۷ = تجريد/۲، رقم: ۸۰۱ = ۱۷۰۷، ۱۷۱۶، ۱۷۱۶م، ۱۷۱۷، ۱۷۱۸، ۲۲۹۹. أبو داود. حج: ۱۷۶۹. ابن ماجه. أضحى: ۳۱۵۷. تحفة الأشراف: ۱۰۲۱۹} : (۸۲۹)

(۸۲۸) بخاری. حج: ۱۷۴۵ مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۷۵۰ = ۳۱۶۴ شیخا.

(۸۲۹) تجرید/۲، ژمارہ: ۸۰۱ = ۱۷۰۷ مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۷۴۲ = ۳۱۶۷ شیخا.

عهلی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر
بی) فهرمانی پی کردم، که رابو‌ستم به‌سهر و شتره دیارییه‌کانی به‌یتیه‌وه، که
سه‌د و شتر بوون، سه‌رپه‌رشتیان بکه‌م، وه گوشت و پیسته و جل و کوپانه‌کانیان
گشتی ببه‌خشمه‌وه، وه هیجیان لی نه‌دم به‌ قه‌سابه‌که له‌باتی قه‌سابیه‌که‌ی،
به‌لام له‌جیاتی پشکی ناسایی قه‌پناکا که به‌شی بده‌م، فهرمووی: (خومان شتیکی
تری دهمینن له‌باتی قه‌سابیه‌که‌ی!!). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۱۶۰۲ +
زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۱۶۵۵}.

(۶۳) باب نَحْرُ الْبَدَنِ قِيَامًا مُقَيَّدَةً

وا سوننه‌ته و شتر به‌ پی‌وه سه‌ربیری و ده‌ستی چه‌پی به‌ چه‌ماوه‌یی به‌ه‌ستری
۸۳۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ أَتَى عَلَى رَجُلٍ قَدْ أُنَاخَ بَدَنَتَهُ،
يَنْحَرُهَا، قَالَ: أَبْعَثْهَا قِيَامًا مُقَيَّدَةً، سُنَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۱۷۱۳):
(۸۳۰)

ئیبنو عومه‌ر -رمزای خویان لی بی- پیاویکی دی، و شتیکی قوربانی بیخ دا
بو، خه‌ریکبو سه‌ری دمیری دمیکرد به‌قوربانی بوخووی، ئیبنو عومه‌ر پی
فهرموو: هه‌لیسینه سه‌ر پی‌و، ده‌ستی چه‌پی له‌ نه‌ژنویا بچه‌میینه‌وه و به‌په‌تی
بیبه‌سته به‌ قو‌لیه‌وه، چونکه یاساو دمستووری پیغه مبه‌ر -دروودی خوی له‌سهر
بی- وابوو، له‌سهر نه‌و شیومیه و شتری قوربانی و دیاری به‌یت و شتری تری
سه‌ردمیری (تاج/۲/۲۱۵ = زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۱۶۰۰، ج/۴ - ش/د/ن).

پوونکردنهوه:

له عمرمیدا (نهر) و (زمبح - زبح) جیاوازیان ههیه، بۆ پوونکردنهوهو تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م بابته، نه‌م دهقه له په‌راوی (۳- بریارمکانی سه‌رب‌پن و سه‌رب‌پراومکان) راگوێز ده‌که‌م، له‌زنجیره‌ی رۆشنیری ته‌ندروستی، له‌ روانگه‌ی ده‌ستوورمکانی ناپینه‌وه، که رێکخراوی ته‌ندروستی جیهانی دهری کردوون به‌ عمرمبی، ومبه‌نده‌ جه‌وت ژمارمیانم وم‌رگێراومه‌ سه‌رزمانی شیرینی کوردی، وه‌ له‌سالی (۱۹۹۹) چاپکراون، له‌لایه‌ن رێکخراوی ناوبراومه‌وه:

چه‌ند ب‌نه‌مایه‌کی گشتی:

۱- جه‌لال کردنی نه‌و گیانله‌به‌رانه‌ی که‌گۆشتیان ده‌خورئ، له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌رعی، جوړه‌ خواپه‌رستی‌یه‌که‌، به‌لای مسوولمانانه‌وه، ومبه‌یه‌کی له‌م شیوه‌ شه‌رعی‌یانه‌ی دواوه‌ ته‌واو ده‌بی:

ا- سه‌رب‌پن، له‌ شه‌رعا بریتیه‌یه‌ له‌وه‌ که‌ خوڤ‌خوڤ‌راچکه‌و سوورپنچکه‌و دووشا ده‌مارمکانی نه‌م دیوو نه‌و دیوی خوڤ‌خوڤ‌راچکه‌ به‌ته‌واوی برپن، نه‌م جوړه‌ به‌زوری بۆ بزنی مه‌رو پ‌شه‌ولاخ و بالنده‌ ده‌بی، بۆ شتی تریش دروسته‌ به‌کاربه‌یئرئ.

ب- سه‌رب‌پن له‌ بۆته‌قه‌ی مل دا، له‌ ده‌م سه‌رووی سینگه‌وه، که‌ (نه‌م جوړمیان) به‌عه‌رمبی پپی ده‌گوترئ: (النهر). شیوه‌ی (ا) به‌عه‌رمبی پپی ده‌گوترئ: (الذبح). جیاوازی نه‌م دوو شیوازه‌ نه‌ومیه:

یه‌که‌میان له‌لای سه‌رووی مله‌وه‌ نه‌نجام ده‌درئ (جیگه‌ی سه‌رب‌پنه‌که‌ له‌لای سه‌رمه‌وه‌ نزیکه‌) دوومه‌میان له‌لای خواری مله‌وه‌ نه‌نجام ده‌درئ، (واته‌: له‌چه‌ نه‌مه‌ی سینگه‌وه‌ نزیکه‌). نه‌م شیوه‌ی (ب)‌یه‌، به‌زوری بۆ وش‌رو شتی

ملدریزی و هکوو و شتر به کار دمهینری، دروسته بو پشه و لاخیش به کار بهینری..
 (بروانه: پهراوی ناوبراو، لاپهړه/۶) و هکی تر گوته‌ی هاوړپې پیغه‌مبهر دروودی
 خوای له‌سهر بڼ- که بفرموی: (سوننه‌تی پیغه‌مبهر له‌م بارمیه‌وه وا وایه، یا
 یاساو دمستووری پیغه‌مبهر، سهارمت به‌م کاره وایه) یان بفرموی: (نهم شته
 له سوننه‌تدا وایه) نهم گوته‌یه دادمنری به‌م فرمودی به‌رمزموه بوو، واته: به
 حمدیسی مهر فووع، له‌لای ه‌ردوو پیر، که شیخی بوخاری و شیخی موسیلن،
 رحمتی خودایان لی‌بی، چونکه نهموتا نهم دوو زاته، نهم فرمودمیه‌یان
 کردوو به‌به‌لکه له‌سهریه‌کی له سهرباسه‌کانی ص‌حیح‌ه‌ینه‌که‌یان.

(۶۴) **بابِ اسْتِحْبَابِ بَعَثِ الْهَدْيِ إِلَى الْحَرَمِ لِمَنْ لَا يَرِيدُ الذَّهَابَ بِنَفْسِهِ
 وَاسْتِحْبَابِ تَقْلِيدِهِ، وَفَتْلُ الْقَلَانِدِ وَأَنْ بَاعِثُهُ لَا يَصِيرَ مُحْرَمًا وَلَا يَحْرُمُ عَلَيْهِ شَيْءٌ
 بِذَلِكَ**

که‌سی بنی نحرام بنی و نه‌یش روات بو ه‌ج، یا عه‌مره، دیاری دهنیری بو
 به‌یت و نیشانه‌ی ده‌کاو په‌تی ملیوانه‌که‌ی نیشانه‌کردنه‌که باده‌دا، نه‌و که‌سه‌ی
 که شتی وا ده‌کا به‌وه نابن به‌ نحرامدارو به‌وه‌یش ه‌یچی لی‌ قه‌ده‌غه نابن
 ۸۳۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهُ بَلَغَهَا: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
 قَالَ: مَنْ أَهْلَ هَدْيًا، حَرَّمَ عَلَيْهِ مَا يَحْرُمُ عَلَى الْحَاجِّ، حَتَّى يُنْحَرَ هَدْيُهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا لَيْسَ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ، أَنَا قَلِيلٌ هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَدِي، ثُمَّ قُلْدَهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدِي، ثُمَّ بَعَثَ بِهَا مَعَ أَبِيضَ،
 فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ أَحَلَّهُ اللَّهُ حَتَّى يُحْرَمَ الْهَدْيُ).

(الحديث ۱۷۰۰ - اطرافه فی: ۱۶۹۶، ۱۶۹۸، ۱۶۹۹، ۱۷۰۱، ۱۷۰۲، ۱۷۰۳، ۱۷۰۴، ۱۷۰۵، ۲۳۱۷، ۵۵۶۶):^(۸۳)

بۆ روونکردنهوهی ئهو فهرموودمیه، ئهم چهند گێڕانهومیه دمنووسین:
گه‌یشته‌وه به‌عائیشه (رمزای خوای ئی بئ) که عه‌بدوڵلای کورێ عه‌باس
(رمزای خوای ئی بئ) ده‌فه‌رموئ: گوايه هه‌رکه‌سێ ئازده‌لی دیاری بنی‌ری بۆ
مه‌ککه، ئه‌وه‌ی له‌ حاجی له‌کاتی هه‌ج کردندا، هه‌رام دمبێ له‌ویش هه‌رام دمبێ،
هه‌تا ئازده‌له‌ دیارییه‌که‌ی له‌ کات و جێگه‌ی خۆیدا سه‌رده‌مپه‌رێ، ئه‌وسا چی لی
قه‌غه‌ده‌ بووه، بۆی په‌وادمبیته‌وه. عائیشه (رمزای خوای ئی بئ) فه‌رمووی: ئه‌مه
وا نییه وه‌ک ئیبنوعه‌باس ده‌لی، چونکی من به‌ده‌ستی خۆم ملوانکه‌کانی ئازده‌له‌
دیارییه‌کانی پێغه‌مبه‌رم هۆنیوته‌وه، پێپه‌غه‌مبه‌ریش به‌ده‌ستی خۆی ئه‌و
ملوانکه‌نه‌ی کرده‌ مل و شتره‌ دیارییه‌کانی و، ئه‌وجا له‌و سائه‌دا که‌ئه‌بووبه‌کری
باوکه‌م میر هه‌ج بوو، به‌ باوکه‌ما ناردنی بۆ هه‌زارانی مه‌ککه، وه‌په‌غه‌مبه‌ر خۆشی
له‌و ماومیه‌دا به‌هۆی ناردنی ئه‌و دیارییه‌وه، ئه‌وه‌ی خوا بۆی هه‌لال کردبوو، لی
قه‌ده‌غه‌ نه‌بوو).

وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي رِوَايَةٍ، قَالَتْ: أَهْدَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً
عَنَّمَا. (الحديث ۱۷۰۱ - اطرافه تقدمت قبله):

له‌گێڕانهومیه‌کی تریدا عائیشه (رمزای خوای ئی بئ) فه‌رمووی: سالت
پێغه‌مبه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بئ- ئازده‌لی ورده‌ی به‌دیاری نارد بۆ مه‌ککه.
وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ أَقْتُلُ الْقَلَائِدَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَيَقْلِدُ الْغَنَمَ، وَيَقِيمُ فِي أَهْلِهِ حَلَالًا. (الحديث ۱۷۰۲):

^(۸۳) تجرید/ ۲، ژماره: ۸۰۰ = ۱۷۰۰، ۱۷۰۱، ۱۷۰۲، ۱۷۰۵، مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۷۳۴ =

عەمرەى كچى عەبدورەحمان فەرمووى: عەبدوڵلاى كورپى زىاد، كاغەزى نووسى، بۆ عائىشە: كە عەبدوڵلاى كورپى عەبباس دىمەرموئ: گوايە ھەركەسى ئازەلى ديارى بنىرى بۆ ھەزارانى بەستى مەككە، ئىتر ئەوھى كە لەكاتى

حەجکردنا، لە حاجی حەرام دەبێ، وەك بۆنی خۆش و جیماع و جلی دووراو و سەرتاشین، لەویش حەرام دەبێ، هەتا نازەلە دیارییەكەى لە كات و جێگەى خۆیدا سەردەمبەرى، ئەوسا چى ئى قەدەغە بوو، لەو ماومەیدا، بۆى رەوا دەبێتەو؟ دەى من نازەلەى دیارىی خۆم ناردوو بە حاجیاندا بۆ مەككە و خۆش نەچووم بۆ حەج، جا تۆ لەم بارمەو دەبێ چى ئى دەزانى بۆمى بنووسە. عەمرە فەرمووی: عائیشە فەرمووی: ئەمە وانییە وەك ئیبنو عەبباس دەلێ، چونكە من بەدەستى خۆم، ملوانكەكانى نازەلە دیارییەكانى پێغەمبەرم هۆندۆتەو، ئەوجا پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) بەدەستى خۆى ئەو ملوانكانەى دەرکردە ملی و شترە دیارییەكانى، وە لەو سالىدا كە ئەبوبەكرى باوكم میر حەج بوو، بە باوكما ناردنى بۆ هەژارانى مەككە، ئیتر لەو ماومەیدا كە پێغەمبەر خۆى لە مەدینە بوو، ئەو دەى كە خوا بۆى حەلال كەردبوو، بەهۆى ناردنى ئەو نازەلە دیارییانەو لێى قەدەغە نەبوو بوو. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۲۷، ژمارە: ۱۶۵۹}.

روونکردنەو:

ئەم عەبدوڵلای كۆرى زیاده ئىمامى حوسەینی كۆرى عەلى شەهید كەرد، موعاویيە زىادى باوكى ئەم عەبدوڵلایەى كەرد بە براى خۆى و كچىكى خۆى لە كۆرپىكى ئەم زىاده مارمەردو كەردى بە میرى سەر كووفە و بەصرە، ئەم زىاده ناسراو بە زىادى كۆرى باوكى! لەسالى پەنجاو سێى كۆچیدا، لەسەردەمى جێنشینی موعاویيەدا مردوو، راستەر ئەو مەیه كە ئەم زىاده لەم بارمەو، كاغەزى نووسى بۆ عائیشە نەوەك عەبدوڵلای كۆرى.

عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) قَالَتْ: أَهْدَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَرَّةً إِلَى الْبَيْتِ غَنَمًا فَقَلَدَهَا. {الحديث: ۳۱۹۰ = ۳۱۷۹. تجرید/۲، رقم: ۸۰۰ - مکرر}:

عائیشہ (ہرمزای خودای لئ بی) فہرمووی: سائی، پیغہمبہر (دروودی خودای لمسہر بی) نازہلی وردہ (بزن و مہری، بہدیاری بہیت نارد بو ہمزارانی مہککہ و بو نیشانہ گولہنگیکی کردہ ملیان).

۸۳۲- عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّ ابْنَ زِيَادٍ كَتَبَ إِلَى عَائِشَةَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قَالَ: مَنْ أَهْدَى هَدِيًّا حَرَّمَ عَلَيْهِ مَا يَحْرُمُ عَلَى الْحَاجِّ حَتَّى يُنْحَرَ الْهَدْيُ، وَقَدْ بَعَثْتُ بِهَدْيِي فَأَكْتُبِي إِلَيَّ بِأَمْرِكَ. قَالَتْ عَمْرَةُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: لَيْسَ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ. أَنَا فَتَلْتُ فَلَا تَدَّ هَدْيِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِيَدِي ثُمَّ قَلَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِيَدِهِ ثُمَّ بَعَثَ بِهَا مَعَ أَبِي، فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) شَيْءٌ أَحَلَّهُ اللَّهُ لَهُ حَتَّى نُحِرَ الْهَدْيُ. {الحديث: ۳۱۹۲ = ۳۱۸۱. فم. تجرید/۲، رقم: ۸۰۰ = ۱۷۰۰، ۱۶۹۶، ۱۶۹۸، ۱۶۹۹، ۱۷۰۱، ۱۷۰۲، ۱۷۰۳، ۱۷۰۴، ۱۷۰۵، ۲۳۱۷، ۵۵۶۶. نسائی. حج: ۲۷۹۲} (۸۳۲)

عہمرہی کچی عہبدورہحمان فہرمووی: عہبدوللای کوری زیاد، کاغہزی نووسی، بو عائیشہ: کہ عہبدوللای کوری عہبیاس دمفہرموی: گواہ ہمرکہسی نازہلی دیاری بنیری بو ہمزارانی بہستی مہککہ، نیر نہوہی کہ لہکاتی حہجکرنا، لہ حاجی حہرام دمبی، وہک بوئی خوش و جیماع و جلی دووراو سہرتاشین، لہویش حہرام دمبی، ہہتا نازہلہ دیاریہکہی لہ کاتو جیگہی خویدا سہردمپرری، نہوسا چی لی قہدمغہ بووہ، لہو ماوہیہدا، بوئی رہوا دمبیٹہوہ؟ دہی من نازہلی دیاری خوم ناردووہ بہ حاجیاندا بو مہککہ و

خۆشم نه چووم بۆ چهج، جا تۆ له م بارمیه وه جی ئی دهمانی بۆمی بنووسه. عه مره فهرمووی: عائیشه فهرمووی: ئەمە وانیه وهك ئیبنو عه بیاس ده ئی، چونکه من به دهستی خۆم، ملوانکه گانی نازه له دیارییه گانی پیغه مبه رم هۆندۆته وه، نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) به دهستی خۆی نه و ملوانکه نه ی دمکرده ملی وشته دیارییه گانی، وه له و ساله دا که نه بو به کری باوکم میر چه ج بوو، به باوکما ناردنی بۆ هه ژارانی مه ککه، ئیتر له و ماومیه دا که پیغه مبه ر خۆی له مه دینه بوو، نه وه ی که خوا بۆی هه لال کردبوو، به هۆی ناردنی نه و نازه له دیارییه نه وه لئی قه دهغه نه بوو بوو. {تاج/٢، زنجیره: ١٢٧، ژماره: ١٦٥٩}.

روونکردنه وه:

ئه م عه بدوللای کورپی زیاده ئیمامی حوسهینی کورپی عه لی شه هید کرد، موعاوییه زیادی باوکی ئه م عه بدوللایه ی کرد به برای خۆی و کچیکی خۆی له کورپیکی ئه م زیاده مارمکردو کردی به میری سه ر کووفه و به صره، ئه م زیاده ناسراوه به زیادی کورپی باوکی! له سائی په نجاو سئی گۆچیدا، له سه رده می جینشینی موعاوییه دا مردووه، راستر ئه ومیه که ئه م زیاده له م بارمیه وه، کاغه زی نووسی بۆ عائیشه نه وهك عه بدوللای کورپی عه باس. عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَهْدَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّةً إِلَى الْبَيْتِ غَنَمًا فَقَلَّدَهَا. {الحديث: ٣١٩٠ = ٣١٧٩. تجرید/٢، رقم: ٨٠٠ - مکرر}:

عائیشه (په زای خودای لی بئ) فهرمووی: سائی، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) نازه لی ورده (بزن و مه ر) ی، به دیاریی به یت نارد بۆ هه ژارانی مه ککه و بۆ نیشانه گوئه نگیکی کرده ملیان).

(۶۵) باب جَوَازِ رُكُوبِ الْبَدَنَةِ الْمَهْدَاةِ لِمَنْ إِحْتَاجَ إِلَيْهَا

وَشَتْرَى دِيَارِی خانہی خودا، له رینگه دروسته کهسی به پیتی پتویست سواریان

ببی

۸۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً فَقَالَ: ارْكَبْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا بَدَنَةٌ، فَقَالَ: « ارْكَبْهَا وَبِئْسَ ذَلِكَ »، فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّالِثَةِ. {الحديث: ۳۱۹۵ = ۳۱۸۴ فم. أبو داود. مناسك: ۱۷۶۰. نسائي. حج: ۲۷۹۸} (۸۳۳)

ئەبو ھورەیرە (پرمزای خودای لئی بی) ھەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) پیاویکی دی، و شتری دیاری بەیتی ئی دەخوری، ھەرمووی: (سواری بە) گوتی: ئاخەر چۆن سواری بەم ئەمە و شتری دیاریی مەککەییە؟ جاری دووانی تر، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھەمان شتی بی ھەرموو، پیاو مەگەیش ھەمان وەلامی دایەو، جا لەپاش جاری دوو، یا لەپاش جاری سییەم، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) پیی ھەرموو: (خانە خراب سواری بە، بریاری شەرع مەن دەیزانم یا تۆ!). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۲۸، ژمارە: ۱۷۰۰}.

۸۳۴- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ « ارْكَبْهَا ». قَالَ إِنَّهَا بَدَنَةٌ. قَالَ « ارْكَبْهَا ». قَالَ إِنَّهَا بَدَنَةٌ. قَالَ « ارْكَبْهَا ». ثَلَاثًا. (۸۳۴)

(۸۳۳) مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۷۳۶ - ۳۱۹۵، تجرید/۲، ژمارە: ۷۹۷ - ۱۶۸۹ بخاری.

(۸۳۴) بخاری. حج: ۱۶۹۰، مسلم: ۳۱۹۸ - ۳۲۰۰ + مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۷۳۷ - ۲۲۰۱.

له جیئی گێڕانهوهی ئەم فەرموودمیه که له ئەنەسی کۆری مالیکه‌وهیه،
گێڕانهوهی ژماره (۷۳۷)ی مختصر صحیح موسلیم دهنووسین، که ئەمه
دمقه‌که‌یهتی، چونکه زیادەیی به‌سوودی واتیادا:

عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهما) سئلَ عَنْ
رُكُوبِ الْهِنْدِيِّ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « اَرْكَبْهَا
بِالْمَعْرُوفِ إِذَا أُلْجِئْتَ إِلَيْهَا حَتَّى تَجِدَ ظَهْرًا ». {الحديث: ۳۲۰۱ = ۳۱۹۰ فم. أبر
دارد. مناسك: ۱۷۶۱. نسائی. حج: ۲۸۰۱. تحفة الأشراف: ۲۸۰۸}:

ئەبو زوبەیر (ره‌حه‌متی خودای ئی بێ) فەرمووی: جارێ له جابیری کۆری
عمبدوللا (ره‌زای خودایان ئی بێ) له‌باره‌ی سواربوونی وشتی دیاریی به‌یتهموه،
پرسیارکرا، که ئایا شتی وا دروسته‌ یانا؟ گویم ئی بوو، جابیر فەرمووی: به‌گوئی
خۆم گویم له پێغه‌مبەر بوو، له وه‌لامی ئەم جووره‌ پرسیاردا، دمی‌فهرموو:
(ئه‌گەر ناچار بووی، ئەوا به‌شیومه‌کی ره‌وا، سواری ببه‌، هه‌تا ولاحی سواری
ترت دمست دمکه‌وی، ئیتر له‌و دابه‌زمو سواری ولاحه‌که‌ی تر به‌ که‌هی دیاری
به‌ستی مه‌که‌که‌ نییه‌).

(۶۷) باب وجوب طواف الوداع وسقوطه عن الحائض

هیچ که‌س بلاوه‌ی ئی نه‌کا هه‌تا نه‌وانی مالاوایی نه‌کا به‌لام زنی بیتویژ نه‌وانی
مالاوایی له‌سه‌ر نیه‌

۸۳۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَنْصَرِفُونَ فِي كُلِّ
وَجْهٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ، حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ
بِالْبَيْتِ ». {الحديث: ۳۲۰۶ = ۳۱۹۵ فم. تجريد/۲، رقم: ۸۱۶ = ۳۲۹، ۱۷۶۱،

۱۷۶۰، ۱۷۵۵. أبو داود. مناسك: ۲۰۰۲. ابن ماجه. مناسك: ۳۰۷۰. تحفة الأشراف: ۵۷۰۳: (۸۳۵)

ثيبنو عهلباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: جاران موسولمانان که
حه ج و عه مرهیان تهواو دمکرد، نیت به مهر چوارلادا بلاوهیان لی دمکرد، تا
پیغه مبر (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (کهس بلاوهی لی نهکا تا
تهوافی مالوایی له بهیت نهکا). {تاج/۲، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۱۶۴۲}.

۸۳۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ:
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُصَيْنٍ قَدْ حَاطَتْ؟ قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّهَا تَحْسِنَا أَلَمْ تَكُنْ طَافَتْ مَعَكُنْ؟ فَقَالُوا بَلَى قَالَ
فَخُرْجِي). (الحديث ۳۲۸): (۸۳۶)

عائیشهی هاوسهری پیغه مبر (دروودی خوا له سر پیغه مبر و رمزای خوا
نسر هاوسهرمکانی بی) دمفهرمووی: عمرزی پیغه مبرم کرد: نهی پیغه مبر
خودا! صفیهی کچی حوییهی که وتوته بینویزییهوه؟ پیغه مبر (دروودی
خودای له سر بی) فهرمووی: (گلمان نه داتهوه باشه، پهکی گهرانه و همان نه خا
باشه، خوئه و روژی جه زن له گهل نیومدا تهوافی کرد؟) گوتیان: به لی وایه،
فهرمووی: (کهواته: دمرچو نهی صفیه!) (ت/۲ / ۲۲۷ / ۶ - ز- ۱۱۵ - ژ- ۱۶۲۴ - ش/
د/ ت/ ن).

له تاجا نه فهرموودمیه ناوایه: عائیشه (رمزای خوی لی بی) فهرمووی:
شهو نه فر - واته: شهوی گهرانه وهی حاجی بو ولاتی خوئی - صفیهی

(۸۳۶) تجرید/۲، ژماره: ۸۱۶ - ۱۷۶۱ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۵۲ - ۳۲۰۶ شیخا.

(۸۳۷) تجرید/۱، ژماره: ۲۱۳ - ۳۲۸ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۵۴ - ۱۲۱۱ - ۳۲۰۹

هاوسهری پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: وادمزانه گلتنان دمدمهوه، چونکه کهوتوومهته بینوژییهوه، هیشتا تهوایی مائناوایی (تهوایی ویداع) یشم نهکردووه. پیغمبهریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: لهش بهبارو دهم بهنازار بی، بوخیر بهدمیا نایی! نهی روژی جهژن تهوایی نهکردووه؟ گوترا: با، کردوویهتی. فهرمووی: (دمبا بکهوپیته ریو لهگهلمان بکهپیتهوه بو مهینه، مادام تهوایی فهرزی بهجی هیناوه، کهناوداره به (طواف الإفاضة) یابه (طواف الزیارة) کهبنیات (روکن) ی حجه، تهوایی مائناوایی بو نهو و بو وینهی نهو مهرج نییه، نهشی کهن قهیناکات).

۸۳۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ حَاضَتْ صَفِيَّةُ لَيْلَةَ النَّفْرِ ، فَقَالَتْ مَا أَرَانِي إِلَّا حَابِسَتْكُمْ . قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « عَقَرَى حَلَقَى أَطَافَتْ يَوْمَ النَّحْرِ » . قِيلَ نَعَمْ . قَالَ « فَأَنْفِرِي »: (۸۳۷)

بروانه ژماره (۸۳۸) گپړانه وده کی تاجول نوصول، دمقی نه فهرموودمیه. نه مهیش گپړانه وده کی تری نه فهرموودمیه، له ژماره (۷۵۴) ی مختصر صحیح موسلیمدا:

عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: حَاضَتْ صَفِيَّةُ بِنْتُ حِیٍّ بَعْدَ مَا أَفَاضَتْ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَذَكَرْتُ حِیْضَهَا لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « أَحَابِسْتُنَا هِيَ؟ ». قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا قَدْ كَانَتْ أَفَاضَتْ وَطَافَتْ بِالْبَيْتِ ثُمَّ حَاضَتْ بَعْدَ الْإِفَاضَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « فَلْتَنْفِرِي ». {الحديث: ۳۲۰۹ = ۳۱۹۸ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۲۱۳ = ۳۲۸، ۳۱۹، ۳۱۷، ۳۱۶، ۳۰۵، ۴۴۰۱}:

عائیشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: صهفیهی کچی حویهی، شهوی
 نفر، که حاجیان بلآوهی لی دمکهن و ههرکهسهیان دهگهپرتتهوه بؤ ولآتی خوئی،
 نهو بینوئز بوو، منیش عهرزی پیغهمبهرم کرد: صهفیه بینوئزه و تهوافی
 ومداعی نهکردوو، چارچییه؟ پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی:
 (خوا بکا ماتلمان نهکا باشه، پهکی گهپراندهومان نهخا باشه؟) منیش عهرزیم
 کرد: نهی پیغهمبهری خودا! تهوافول نیفازهی کردوو، که روکنی حهجه و
 بنیشی دهگوتری (طراف الزیارة) نهوسا کهوتوته سهر بینوئزی؟ نهویش (دروودی
 خودای لهسهر بی) فهرمووی: (دهبا بکهوئته ری لهگهلمان، مادام تهوافی فهرزی
 بهجی هیناوه، تهوافی مالئاوایی بؤ نهو نهشی کات فهیناکات). {تاج/۲، زنجیره:
 ۱۷، ژماره: ۱۶۲۴}.

(۶۸) باب إستحباب دخول الكعبة للحاج وَغیره، وَالصَّلَاةُ فِيهَا، وَالذُّعَاءُ فِي نَوَاحِيهَا كُلِّهَا

چوونه ناو مالی خانهی خوداو نوئزکردن و نزاکردن له ناویدا، چی بؤ حاجی،
 چی بؤ کهسانی تر سوننهته

۸۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) دَخَلَ الْكَعْبَةَ
 وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ وَمَكَثَ فِيهَا ، فَسَأَلْتُ
 بِلَالَ حِينَ خَرَجَ مَا صَنَعَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ جَعَلَ عُمُودًا عَنْ يَسَارِهِ ،
 وَعُمُودًا عَنْ يَمِينِهِ ، وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَاءَهُ ، وَكَانَ الْبَيْتُ يَوْمَئِذٍ عَلَى سِتَّةِ أَعْمِدَةٍ ، ثُمَّ
 صَلَّى . وَقَالَ لَنَا إِسْمَاعِيلُ حَدَّثَنِي مَالِكٌ وَقَالَ عُمُودَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ . وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَاءَهُ
 . وَكَانَ الْبَيْتُ يَوْمَئِذٍ عَلَى سِتَّةِ أَعْمِدَةٍ ، ثُمَّ صَلَّى: (۸۳۸)

بۆ روونکردنهوه، وەرگهراوی ژماره (۷۰۵) ی مختصر صحیح مسلم،

دەنوسین:

عەبدوڵلای کورپی عومەر (پەزای خودایان لى بى) فەرمووی: پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) سالى ئازادکردنى مەككە، تەشرىفى ھات، لە ھەوشەى مەزگەوت دابەزى، ناردى بەشوین عوثماني كورپی طەلحەدا، كە كلیلداری كەعبە بوو، كلیلەكانى بۆ ھیناو فەرمانى پێكرد، دەرگاگەى كەعبەى كەردمەو بەزى، ئەوجا پێغهەمبەر و بیلال و ئوسامەى كورپی زەیدو عوثماني كورپی طەلحە چوونە ناو ژووری كەبەو، ئەوجا فەرمانى كرد، دەرگاگە داخرا، تاوێ لەناویدا مانەو، ئەوجا دەرگاگە كرایەو و ھاتنە دەرەو. عەبدوڵلای كورپی عومەر فەرمووی: من خۆم گۆرج لەپیش خەلكەكەدا، كە ھاتنە دەرەو چووم بەپیریانەو، لەپیشا پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ھاتە دەرەو، دوا بەدوای ئەو بیلال ھاتە دەرەو، لە بیلالم پرسى: ئایا پێغهەمبەر نوێژى لەناو مالى كەعبەدا كرد؟ فەرمووی: ئا، نوێژى تیاكرد. گوتم: لەكوێدا؟ فەرمووی: لەنیوانى دوو كۆلەكە پەمانیەكاندا، دەرگاگەى خستە پشتیەو و رووی كردە دیوارمكەى بەرابەرى، بەینى خۆى و دیوارمكە سى بال (ذراع) بوو.

ئەبنو عومەر (پەزای خودای لى بى) دەیفەرموو: لەدەستم چوو، لە بیلال بەرسەم كە چەند ركاتی تیا دا كرد. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۳۵، ژمارە: ۱۷۸، ۱۷۱۷، ۱۷۱۹}.

ئەمەیش گێرانیەوێ ژماره (۲۸۸) ی تەجریدى بوخارییە، بۆ بەھەرى پەر

دەنوسین:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ مَكَّةَ فَدَعَا عُثْمَانَ بْنَ طَلْحَةَ فَفَتَحَ الْبَابَ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِلَالٌ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ

وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ ثُمَّ أَغْلَقَ الْبَابَ فَلَبِثَ فِيهِ سَاعَةً ثُمَّ خَرَجُوا قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَبَدَرْتُ فَسَأَلْتُ بِلَالًا فَقَالَ صَلَّى فِيهِ فَقُلْتُ فِي أَيِّ؟ قَالَ بَيْنَ الْأَسْطُرَاتَيْنِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَذَهَبَ عَلَيَّ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى. (الحديث: ٤٦٨ طرفه في: ٣٩٧).

عبدالولای کوری عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهمر (دروودی خودای لهسهر بی) سالی نازادکردنی مهککه، عوثماني کوری طهلههی بانگکرد، کهکلیلداری کهعبه بوو، فهرماني پی کرد عوثمان دمرگا کهی کردموه نهوجا پیغه مبهمر (دروودی خوی لهسهر بی) و بیلال و نوسامهی کوری زمیدو عوثماني کوری طهلهه چوونه ناوکابهوه، نهوجا دمرگا که داخرا، تاوی لهناویدا مانهوه، نهوجا هاتنهدرموه، من گورج لهبیلالم پرسى: نایا پیغه مبهمر نویژی تیاکرد؟ فهرمووی: نا نویژی تیا کرد. گوتم: لهکویندا؟ فهرمووی: لهنیوانی دوو کۆله که یهمه نیهکاندا. ئیبنوعومهر دمیضهرموو: لهدمستم چوو لیی بپرسم چند رکاتی تیادا کرد). (ت/٣٧٢/٢ ٥٠٢ ز-١٣٥ ژ-١٧٨ ج-٤).

روونکردنهوه:

١- بیلالی کوری رمباحی هه بهشی (رمزای خودای لی بی) ناوداره و ناسراوه به (مُؤَدِّنُ الرُّسُولِ: بانگبیزی پیغه مبهمری خودا) یهکیکه له موسولمانه ههرمپیشینهکان، دهلین: ههوتهم کهس بووه که ئیسلام بووه، دایکی ناوی هه مامه بووه، برایهکی هه بووه ناوی خالید بوو، خوشکیکی هه بوو ناوی غهفره یا غوفهیره بوو، هه مامه له پیناوی ئیسلاما ئیش و نازار و نهشکه نهجی زوری چهشت، ههتا نه بوبکری صدیق کپی و نازادی کرد، له ئیستیعا با دهفه رموی: خالیدی کوری رمباحی نهله بهشی برای بیلالی کوری رمباحه، که بیلال بانگدیری پیغه مبهمر بوو، خالید له هاوهلانی پیغه مبهمره.

له (إصابة) دا دمه رموئ: غوفه ميرهی کچی رباح خوشکی بیلالی بانگدیری پیغه مبهره. بیلال پیاوئکی که له گه تی لاواز بوو، رنگی سهوزه بوو، زور دلیاک و دلساف بوو، زور موسولمانئیکی جوان و راست و دروست بوو، بته پرسته کان له سمر نسیلامه تی نازارو نه شکه نجه یه کی زوریاندا، نومه ییه ی کوری خه له ف له قرجه ی گمرای نیومرپودا، له سمر زیخ و لم و چه وی زیخه لانه که ی مه که که، له سمر گازمیری پشت، تهخت رای دمکیشاو تاوئیری گهرمی گهرمی دهخسته سهر سکی و پیی دمگوت: یا کافر دمی به موحه ممه د، یا نه مه حالته تاده مری!

بیلالیش له سمر نه و حاله، ههر دمیگوت: (نه حه د، نه حه د: خودا یه که، خودا یه که) له سمر نه م حاله نه بوبکر له م کاته دا بیینی، کپی و پرزگاری کردو نازادی کرد.

بیلال له هه موو شهرگا و نمبه ردو مه لئبندمکانی جهنگه کاند، له خزمه تی پیغه مبهردا ناماده ی جهنگه کان بووه، هه میشه له خزمه ت پیغه مبهردا بووه، لئی جیانه دمبووه مه گهر له کاتی تایبه تدا، له کاتی په یمان به ستنی برایه تیدا، له نیوانی موسولماناندا، پیغه مبهر (دروودی خودای له سمر بی) بیلالی کرد به بری له بو عوبه یده ی جهرراح، له پاش وهفاتی پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بی) بیلال ده چوو بو غزا کردن، پیغه مبهر (دروودی خودای له سمر بی) بیلالی زور خوشده ویست، نه وانه ی که بو یه که مجار نیسلامبوونیان ناشکرا کرد نه م حه وت کهسه بوون: پیغه مبهرو نه بوبکرو عه ممارو سومه ییه ی دایکی عه ممارو صوهه یبو بیلال و میقداد بوون. بیلال له سه رده می پیغه مبهر خوئی و له سمر ده می جینشیننی نه بوبکرده، بانگی دمه د، نیتر بانگی نه دا، به لام کاتی پیشه و عومهری کوری خه تاب، داخلی شام بوو بانگی دا، عومهر و هه موو خه لکه که ی کرده گریان. بیلال فهرمووده ی له کوتوبی سیتته (شش په راوکه) دا هه یه.

لهژماره (۶۳۱ و ژماره ۲۲۱۷) هـ صحیحی موسلیمدا، تهخریج و تهرقیمی شیخ خلیل مهئمون شیحادا، ئاماژه بوئهوه دمکا که ئیمامی بیلال، سههرماری موسلیم، بوخاری و ئه‌بوداوودو ته‌رمه‌زی و نه‌سائی و ئیبنو ماجه‌یش گیرانه‌وه‌میان له‌بیلاله‌وه نه‌نجام داوه، ئه‌م زاتانه گیرانه‌وه‌میان له‌بیلاله‌وه کردوووه:

ئه‌بوبکری صه‌دیق و ئیمامی عومه‌رو ئوسامه‌و عه‌بدوئللاّی کوری عه‌مری کوری عاص و کهسانی تریش. بیلال خودا بوّی دمه‌ر خسیئێ ئومه‌یه‌ی کوری خه‌لف، که‌زۆر ئازاری بیلال دمدا دمکوزێ، ئه‌بوبکری صه‌دیق به‌م هۆنراومه‌ی پیروزیایی و دستخۆشی ئی دمکا (وافی):

هَئِنِیْأُ، زَادَکَ الرَّخْمُنُ خَیْرًا
قَدْ اَدْرَکْتَ، شَارَکَ یَا بِلَالُ!

واته:

بیلال! دستت خۆش پیروژ بئ یاخوا

تۆ له‌ی خۆت سه‌ند له‌دو شمنی خوا

بیلال له‌سه‌رده‌می جێنشینی ئیمامی عومه‌ردا، له‌شام، له‌ته‌مه‌نی شه‌ست و سێ سالی‌دا گیانی پاکی سپارد {بروانه: پوخته‌ی موسلیم ژماره: ۱۴۱ = ۶۳۱ ترقیم شیخا} + {ته‌جری‌دی بوخاری ۲/ ژماره: ۱۰۱۷} + {تاج/۳، زنجیره: ۲۵ لاپه‌ره: ۶۴۸ ج/۴، ژماره: ۳۳۹۴ - ۳۳۹۶}.

ئایا برپاری شه‌ری له‌خه‌ون و مرده‌گیری؟

بوّ یادی پیروزی دوو بانگد مه‌ ناوداره‌گانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ئه‌مه‌ راگوێز ده‌که‌ین له‌ ژماره: (۱۹۰) ی شه‌رحی بلوغ المرام ۱/ له‌ دواوه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: { طَافَ بِي - وَأَنَا نَائِمٌ - رَجُلٌ فَقَالَ: تَقُولُ: "اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَذَكَرَ الْآذَانَ - بِتَرْجِعِ التَّكْبِيرِ بِغَيْرِ تَرْجِيعٍ، وَالْإِقَامَةَ فُرَادَى، إِلَّا قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ - قَالَ: فَلَمَّا أَصْبَحْتُ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: "إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٍّ..." } الْحَدِيثُ. أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَابْنُ خُرَيْمَةَ. { أَحْمَدُ ۴/۴ رَقْم: ۱۶۵۲۵. ترمذی رقم: ۱۸۹. أبوداود رقم: ۴۹۹. ابن خزيمة ۳۷۰. ابن حبان ۱۶۷۹ }:

عبداللہ کوری زمیدی کوری عہدورمبیبھی (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: شہوئی خہوتبووم لہخہوما پیاوئی ہاتہ خہوم، بؤل (نافووس) یکی بہدمستہوہ بوو، پییم گوت: ئہی بہندہی باشی خودا! ئہم نافووسہ نافرؤشیت؟ گوتی: بؤچیتہ؟ گوتہ: خہلکہکھی پی کؤدہکہینہوہ بؤکاتی نوپڑ، گوتی: ئہی بؤچی شتیکت پی نشان نہدم کہ گہ لی لہم نافووسہ باشر بی بؤ بانگہواز بؤ کاتی نوپڑ؟ گوتہ: بفہرموو ئہوہ چیبہ؟ فہرمووی: کاتی بانگ دہلئی بلئ: اللہ اکبر اللہ اکبر، تاکؤتایی بانگ، لہسہرمتاوہ چوار جار (اللہ اکبر) ی کرد، بہلام بہبی تہرجیع، وہ قامہتیشی فیہرکردم، وشہکان و گوتہکانی قامہتیشی پییم گوت، ہہموویان یہک جار یہکجار بوون، دووبارمیان تیادا نہبوو، رستہی (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) نہبی، کہ دووبارہ بوو ناوا: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ).

عبداللہ کوری زمید فہرمووی: جا بؤ بہیانی چووم بؤ خزمہتی پیغہمبہرو ئہم خہومہ گپرایہوہ بؤی، فہرمووی: (دروودی خودای لہسہر بی) (ئہم خہونہی کەتؤ دیوتہ لہم بارمیہوہ، خہونیکی راست و دروستہ... تاکؤتایی فہرموودمکہ).

(ئہحمہدو نہبوداوود دمریانہیناوہ، تہرمہزی و نیبنو خوزمیمہ بہ صہحیحیان داناوہ).

روونکردنهوه:

۱- عەبدوللای کورپی زمیدی کورپی عەبدورەببیهی کورپی ئەعلەبە، ئەنصارییە، خەزرجییە، ھاوێلی پێغەمبەرە، ئامادەیی پەیمانی عەقەبەو بەدرو ھەموو نەبەردگاگانی تر بوو، لە خزمەت پێغەمبەر خۆیدا، ناسراوە بە خەوبینینی بانگ، کە ئەم خەونەیی دی، کە لەم ڤەرموودەیدا خۆی گێراپەووە بۆ پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ڤەرمانی بێ کرد، کەبچێ بۆ لای بیلال و وشەگانی بانگی ڤێر بکا، ھەتا بیلال بانگەکە بێ، چونکە بیلال دەنگی زوڵاترە.

ئەم خەونەیی لەسائی یەکی کۆچیدا بوو، لەپاش دروستکردنی مزگەوتەکەیی پێغەمبەر بوو، کەراوێژیان بەیەکتری دەکرد: کە چۆن چۆنی نوێژخوێنەکان کۆبکەینەووە بۆ کردنی نوێژە ڤەرزەکان، یەکی دەیکۆت: با زەنگی دابنێین وەک ھی نەصرانییەکان، وەک ئەوان لەکاتی کۆبوونەووە بۆ نوێژ، نافووس لی بدمین، ھەندێ دەیانگۆت: باوەک جوولەگەکان کە ڤەنایەک دروست بکەین و لەکاتی نوێژدا ڤووی پیاکەین، تا نوێژخوێنەکان کۆببنەووە، جا ئەم عەبدوللایە ئەم خەونەیی بینی و پێغەمبەر پەسەندی کرد.

لەمەدینە مردوو، لەسائی (۲۲) سیی و دووی کۆچیدا، لە تەمەنی (۶۴) شەست و چوار سالیدا، پێشەوا عوتمان نوێژی مردووی لەسەر تەرمەکەیی کرد. ئەم زاتانە ڤەرموودەگانی ئەویان گێراووتەووە: سەعیدی کورپی موسەییەب و عەبدولرەحمانی کورپی ئەبو لەیلا و کورەکەیی خۆی کەناوی موحمەمەدی کورپی عەبدوللای کورپی زمید بوو.

۲- بۆ ئەووی کە بەباشی لەم وشانە حالی ببین، واتای (تەربیع) و (تەرجیع) و (تەئویب) دەکەین.

۱- تەربیع رستهکه چوارجار بگوترئ، وهك رستهی (الله اكبر) لهسهرمتای

بانگهوه چوارجار دمگوترئ.

۲- تەرجیع سوننهته، ئهومیه کهبانگبێژ لهپیش ئهوهدا که بهدمنگی

بهرز دوو وشه‌ی شه‌هادمت بئێ، لهژێر لیۆموه به‌ په‌نامه‌کی ئهم دوو وشه‌یه‌ بئێ
ئاوا: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».

ئه‌وجا به‌دمنگی به‌رز بیانلیته‌وه، ئاوا: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».

۳- ته‌ئوبیش سوننهته، ئهومیه که له‌بانگی به‌یانیدا، بانگدەر له‌پاش
(حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) دووجار بئێ (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ). واته: نوێژ باشره‌ له‌خه‌و،
بۆیه ته‌ئوب به‌س له‌بانگی به‌یانید دمگوترئ، چونکه زۆرینه‌ی نوێژکاران
له‌وکاته‌دا نووستوون.

۴- تەرجیع واته: دووبارمکردنه‌وه‌و تیه‌ئچوونه‌وه‌.

۵- ته‌ئوب له‌ومه‌و هاتوو که پیاو له‌دوورمه‌و به‌هاوار هاوارمه‌و بێت، به
(تُوبَ)مکه‌ی، واته: به‌جله‌کانی ئاماژه‌ بکا، هه‌تا خه‌لك ببینن و لێی حالی ببین،
جا بانگبێژیش وه‌ك چاو له‌و هاوارکه‌ره‌ بکا وایه. هه‌ندئ تر دمفه‌رموون:
(تُوبَ مِنْ تَابَ يَتُوبُ إِذَا رَجَعَ).

واته: ته‌ئوب به‌واتا تیه‌ئچوونه‌ومیه، چونکه بانگبێژ له‌پیشدا به‌ (حَيَّ
عَلَى الصَّلَاةِ) و به‌ (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) هانی خه‌لكه‌کی داوه، که به‌زوویی بێن بۆ
نوێژ، که ده‌لێ (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) دیسان تیه‌ئده‌جیته‌وه‌ له‌هاندانی خه‌لك
که‌بێن بۆ نوێژ، یان به‌زوویی نوێژمکه‌یان بکه‌ن.

وَزَادَ أَحْمَدُ فِي آخِرِهِ قِصَّةَ قَوْلِ بِلَالٍ فِي آذَانِ الْفَجْرِ: {الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ}. {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمَسْنَدِ (٤٢/٤)}:

واته: ئىمامى ئەحمەد (رەحمەتى خوداى ئى بى) فەرمودەكەى
عەبدوللاى كۆپى زمىدى راگوئىز كىردووه، كە لە زمارە (١٩٠) دا رابورد، ئەوجا
فەرمودەكەى بىلالى لكاندووه بەكوئاكەيهو، كە ئەمەيه:

بىلال (رەزى خوداى ئى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) فەرمووى: (ئەى بىلال! كەبانگى يەكەمى بەيانى دەمدىت، بلى:
الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ).

وہلام: زاناگان دەفەرموون: دروستە خەون بکرى بەسەرە داوى، وە لەو
رووہوہ کارى پى بکرى، بەلام بەخەونى رووت بپىارى شەرى پى دروست نابى،
ئەم خەونە بۆيە کراوہ بە سەرچاوەى بانگ چونکە پىغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) پەسەندى کردووه.

لە (فتح ذى الجلال والاكرام بشرح بلوغ المرام) دا، دەفەرموى: (جارى شىخ
عەبدولقادىر گەيلانى (رەحمەتى خوداى ئى بى) لەخەوند، نوورپىكى گەورەى
بى وئە دەمىنى، لەناو ئەو نوورموہ بانگدەرى بانگى دەکا: ئەى عەبدولقادىر!
فەرزى نوئىز لەسەر تۆ ھەلگىراوہ، ئىتر پىوئىست ناكا كە نوئىز بکەيت!!

شىخ عەبدولقادىر پى دەلى: درۆدەكەى، تۆ شەيتانىت، دەنا چۆن نوئىز
لەسەر موسوئمان لادەبرى، ئىتر نوورەكە نامىنى).

كەواته: ھەرخەونى بەپىچەوانەى ياسانامەى خوداوہ بى پووچەو
درۆپەو، لەشەيتانەومىيە، لەخوداى مېھربانەوہ نىيە. لەكتىب و پەراوہ
بايەخدارەكانى ئاپىندا، بايەخى باش بەخەون دراوہ، وەزۆر جار بووہ،
بەپىخۆشكەرو نىشانەو بەلگە بۆ زۆر شتى باش.

(خه ونیکی دروست):

جاری، دووچار، له گهل برادرانا، ناوی (ماموستا شیخ که مالی شیخ نوری شیخ باباعلی ته کییهی) مان به خرابه هیئا، که شیخ که مال خه تیبی مزگه وتی که وره بوو (خودا لیی خوش بی و پر گورمه کی له رحمه تی خودا بی).

شهوئ له خه و ما ماموستا شیخ نوریم بینی، وهك سهرده می ژیا نی ریشکی جوانی هه بوو، میزمری به سهرده بوو، جبه که ی دابوو به سهر شانه کانیداو له هه یوانی مزگه وته که ی خو یان، به هیمنی چوارمه شقی دانیشتبوو، منیش وهك جاران چووم دمستی ماچ بکه م به لام دمستی نه دا پی م و دمستی خسته پشت خو یه وه و فهرمووی: (لاچو ئیمه سهیدین، نه وه ی پیغه مبه رین، بوچی ده چی غه یبه تمن ده که ی؟).

له نزیکترین هه لی ره خساودا، چووم بو خزمه تی ماموستا شیخ که مال، له هو ده که ی خو ی، له مزگه وتی که وره ی شاری سلیمانی، دمستم ماچ کردو خه ونه که م گیرایه وه بو ی و تکام لی کرد که که ردنم نازاد بکا، دمستی کرده ملم و دمستی کرد به گریان و فهرمووی:

(نوری! وام دزمانی تو پیاویکی خرابی، به لام به پیچه وانه وه پیاوی باشی).

منیش دلم گهرم بوو له گه لیا دمستم کرد به گریان!!

۸۳۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (لَمَّا دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا وَلَمْ يُصَلِّ حَتَّى خَرَجَ مِنْهُ فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ رَكَعَتَيْنِ فِي قُبْلِ الْكَعْبَةِ وَقَالَ هَذِهِ الْقِبْلَةُ). (الحديث: ۳۹۸ أطرافه في: ۱۶۰۱، ۳۳۵۱، ۳۳۵۲: (۸۳۹))

ئىبنوعەبباس (رەزى خايران لى بى) فەرمووى: رۆزى ئازاد كردنى مەككە، كەناودارە بەفەتھى مەككە، كەپىغەمبەرۇ كۆمەللى لەيارانى چوونە ناومالى كاپەو، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەناو ھەموو لایەكى ناو كاپەدا نزاى كردو لەخودا پاراپەو، بەلام بەپىي ئاگادارى من كەلەئوسامەى كورپى زمىدم و مرگرتوو، نوێزى لەناويدا نەكردوو، ھەتا دىتەدمرەو، كەدىتە دمرەو بەرەورپووى رپوگە (موقابىلى قىبلە) دووركات نوێزى سوننەت دەكا، وە دمفەرموئ: (ئەمە رووگەى موسولمانانە، ئەو قىبلە يەپە كە لەنوێزدا رووى تى دمكەن). (ت/٢/٢٧٢/٢ ژ-١٧٢٠ ز-١٣٥).

روونکردنەو:

ئىمامى بوخارى (رەزى خاى لى بى) گەللى جار بەگىرپانەوئى فەرموودمىي، ناماژەى بۆ مەبەستىكى تىرش كردوو، كەلەرپۆژگارى ئەودا قسەى لى كراوو، لەناو كۆرپى زاناكاندا قسەى جىياجىاي لى كراوو، جاروبارىش راجىايى لەومەسەلەيەدا بەھۆى جىياوازىي شىوازى چەند فەرموودمىيەكەو پەيدا بوو. جاپىشەوا بوخارى بۆبەرپەرچدانەو، ياوەلامى ئەوجۆرە پرسىارو راجىاجىانە، بەگىرپانەوئى فەرموودمىي لەبارمىيەو ناماژەى كردوو، گەللى جاريش بىرپارە شەرعىيەكانى لەناماژەى فەرموودمەكان و مرگرتوو، فەرموودمەكەى كردوو بەبەلگە لەسەرى، ھەتا ئەوجۆرە ناماژو ووردەكارىيەى بوخارى بوو بەسەرچاوە بۆ زۆر لەبىرپارە شەرعى يەكانو گوتراو (فقہ البخاري في تراجمه). جالەسەر ئەم بنىاتە دمبى فەرموودمەكانى بوخارى رەچاو بكرىن.

٨٤٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ، وَصَلَّ خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ، وَمَعَهُ مَنْ يَسْتَرُهُ مِنَ النَّاسِ،

فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَدْخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكَعْبَةَ؟ قَالَ: لَا. الْحَدِيثُ ١٦٠٠ - أطرافه فی: (١٧٩١، ٤١٨٨، ٤٢٥٥): (٨٤٠)

عبداللای کوپی ثمبوئه وفا (رمزای خوای لی بی) فہرمووی: لہسالی
 حہوتی کوچیدا، لہ پیش نازادکردنی مہککدا، پیغہمبہر دروودی خوای لہسہر
 بی۔ لہ عہمرتول قہضادا، کہ عہمری کرد، تہوافی بہیتی کرد، دوو رکات
 نویژی سوننہتی لہ پشت مہقامی نیبراہیمہوہ کرد، کہسان لہ خرمہتیدا
 بوون، بہریان لہ خہلک دہگرت، نہبادا نویژمکہی پی بیچن، یا نازاریکی بو
 دروست بکہن. پیاو پی گوت: نایا لہم عہمریہدا پیغہمبہر دروودی خوای
 لہسہر بی۔ چووہ ناو ژوری کہعبہوہ؟ فہرمووی: نہء).

(٦٩) باب تَقْضِ الْكَعْبَةِ وَبِنَائِهَا

ہہلوه شانددنی کہعبہو دروستکردنہوہی

٨٤١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ
 الْجَدْرِ أَمِنْ الْبَيْتِ هُوَ؟ قَالَ: (نَعَمْ) قُلْتُ: فَمَا لَهُمْ لَمْ يُدْخِلُوهُ فِي الْبَيْتِ؟ قَالَ: (إِنَّ قَوْمَكَ
 قَصَرَتْ بِهِمُ التَّفَقُّةُ). قُلْتُ: فَمَا شَأْنُ بَابِهِ مُرْتَفِعًا؟ قَالَ: (فَعَلَ ذَلِكَ قَوْمُكَ، لِيُدْخِلُوا مَنْ
 شَاؤُوا وَيَمْنَعُوا مَنْ شَاؤُوا، وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثَ عَهْدِهِمْ بِالْجَاهِلِيَّةِ فَأَخَافُ أَنْ تُنْكَرَ
 قُلُوبُهُمْ، أَنْ أَدْخَلَ الْجَدْرَ فِي الْبَيْتِ، وَأَنْ أُلْصِقَ بَابَهُ بِالْأَرْضِ) (الحديث: ١٥٨٤): (٨٤١)

عائیشہ (رمزای خوای لی بی) فہرمووی: پرسیارم کرد لہحہزمت دروودی
 خوای لہسہر بی۔ نایا حیجری نیسماعیل لہبنہرمتدا بہشیکہ لہمالی بہیت یا نا
 ؟ فہرمووی: (بہلی بہشیکہ لہ مالی بہیت) عہرزیم کرد: نہی بوچی نیستا

(٨٤٠) تجرید/٢، ژمارہ: ٧٦٨ = ١٦٠٠ مسلم: ٣٢٢٦.

(٨٤١) بخاری. حج: ١٥٨٥. مسلم: ٣٢٢٧ شیخا.

نەخراومەتەو سەر بەیت؟ فەرمووی: (چونکە گەلی تۆ کاتى کەگابەیان دروست
کردهو دەستیان کورت بوو). گوتم: ئەى بۆچى دەرگای بەیت بەرزە؟ فەرمووی:
(گەلی تۆ کە ھۆزى قورمىشە، بۆیە وا لەبەرزی دەرگای بەیتیان دروست کردوو،
ھەتا بەنارمزی خۆیان کۆیان وىست کە بچیتە ناوی، پێگەى پى بدەن و، کۆیان
نەویست نەھێلن بچیتە ناوی، لەبەرئەو نەبێ کە گەلی تۆ ھىشتا نۆ
مسولمانن و، دمتەرم لەدڵەو پێیان ناخۆش بێ، دەنا حىجرم دەخستەو سەر
بەیت و دەرگا کەیشم لەسەر زەویە کە دادەنا، نەوێک وەك ئىستای ئاوا بە
بەرزەو (تاج/۲/۲۷۳ز- ۱۳۵- ش/ت) بەیت واتە: کەعبە.

پوونکردنەو:

مەككەو مەدینەو مەسجیدولحەرەم و کەعبەو بەیت و قىبلەو حەرەم و
حەرەمى مەككىو حەرەمى مەدینى و مەسجیدولنەقصا و خاکی پیرۆزو زۆر ناوی
ترى شۆینە پیرۆزمەکانى دیارى موقەددەسە، وەك کۆی عەرەفەو جەبەلو
رەحەمەو مەینا و موزەننەو مەشەرولحەرەم و تەنەیم و.. تاد، ئەم جۆرە
شۆینانە ھەر یەكێکیان بگرت، نەخشەو پێگەو سنوورو نەخشەى تايبەتى خۆى
ھەيە، لەکتێبە گەورەکاندا بەروونی پوونکراونەتەو، ئەویشى پەيوەندى بە
مەساجیدو چۆنیتى و جوغرافیاو ھەبێ لەشۆینى خۆیان زۆر بەجوانى پوون
کراونەتەو.

ئەوێ کە زۆر مەبەستە کە لەم شۆینەدا ئاماژەى بۆ بکەم ئەمەيە:

- ۱- (خائىكى زۆر گەنگ لەم فەرموودەيە وەردەگیرى، کە ئەویش ئەمەيە:
دلى کۆمەلەى مسولمانان پابگیرى، کەنێستا پێى دەگوترى: پێز گرتنى ھەستى
جەماوەر، ئەوێ کە لەسەردەمى پێغەمبەردا دروودى خواى لەسەر بێ- پێى

دەگوترا: اُسْتِصْلَاحِي قُلُوبِي مَوْلَاهُ، گەرچی عومەر لەکاتی خۆیدا فەرمووی: ئیستا ئیسلام عەزیزو بەهێزە، کارمان بەمانە نەماوە، بەلام بەراستی ئیستا کاتی ئەوە هاتۆتەووە..).

ئینجا ئەم گێڕانەووی تری تەجربیدی بوخاری بۆ روونکردنەووی پتر دهنووسین، وەرگەرایی ژمارە (٧٦٠)ی تەجربیدی بوخارییە:

عائیشە (رمزای خوای ئی بئ) فەرمووی: پێغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بئ- پێی فەرمووم: هۆزی تۆ نۆ مسوومان لەبەرئەووە دوترسم کە لەدڵەووە پێیان ناخۆش بئ، ئەگینا کەعبە (بەیت) م دەرپوخانو لەئاستی زەوی مزگەوتەکە تەختی بنەکەیم دادمانا، دەرگەکەیشم لەسەر تەختی زەویەکە دادمانا، وە دوو دەرگایشم بۆ دروست دەکرد: دەرگایی لە خۆرەلاتیەووەو دەرگایی لە خۆرنشینەووە، تا لە دەرگایەکیانەووە خەلک بچنە ژورەووە، لەو دەرگاکە تریانەووە بڕۆنە دەرەووە، وەشەش بالیشم لە حیحیری ئیسماعیل دەخستە سەری، چونکە قورمیش کە کابەیان دروست کردووە - لەبەر دەست کورتی- کورتیان کردووە، لەسەر بناغەکانی ئیبراهیم دروستیان نەکردووە. (تا/٢/٢٧٣- ش/ت).

٨٤٢- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَهَا « أَلَمْ تَرَي أَنَّ قَوْمَكَ لَمَّا بَنَوْا الْكَعْبَةَ اقْتَصَرُوا عَنْ قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تُرَدُّهَا عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ . قَالَ « لَوْلَا حِدَتَانِ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَفَعَلْتُ ». فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لَئِنْ كَانَتْ عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) سَمِعَتْ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أَرَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَرَكَ اسْتِلَامَ الرُّكْنَيْنِ اللَّذَيْنِ يَلِيَانِ الْحِجْرَ ، إِلَّا أَنَّ الْبَيْتَ لَمْ يُتَمَّمْ عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ: (٨٤٢)

عائیشەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی:
 پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی پێم: (گەلى قورمىشى تۆ، کاتى
 کەعبەيان دروست کردموه، دەستيان کورت بوو، نەيانتوانى کە مالى کەعبە
 لەسەر بناغەکانى ئىبراهيم دروست بکەنەوه). منيش عەرزىمکرد: ئەى
 پېغەمبەرى خودا! ئەى تۆ بۆ ناپرووخىنى و لەسەر بناغەکانى ئىبراهيم دروستى
 بکەيتەوه؟ فەرمووی: (ئەگەر گەلى قورمىشى تۆ نۆ موسولمان نەبوونايە ئەوه
 دەکرد!).

عەبدوللای کورى عومەر فەرمووی: لەبەرئەمەيه کە عائيشە بەگوێی
 خۆى ئەمەى لە پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بىستوو، بۆيه لەکاتى
 تەوافى بەيتدا، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەو دوو گۆشەيهى کە
 لەحىجرەوه نزىکن ماچ نەدەکردو دەستى پيادا نەدەهيان، چونکە بەيت لەسەر
 بناغەکانى ئىبراهيم دروست نەکراوتەوه.

ئىستایش ژمارە (٧٦٠)ى تەجريدى بوخارى بۆ راشەو روونکردنەوه

دەنووسين:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: يَا عَائِشَةُ
 لَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ، لَأَمَرْتُ بِالْبَيْتِ فَهَدَمَ، فَأَدْخَلْتُ فِيهِ مَا أَخْرَجَ مِنْهُ،
 وَأَلْزَقْتُهُ بِالْأَرْضِ، وَجَعَلْتُ لَهُ بَابَيْنِ بَاباً شَرْقِيًّا وَبَاباً غَرْبِيًّا، فَبَلَغْتُ بِهِ أَسَاسَ إِبْرَاهِيمَ
 (الحديث ١٥٨٦):

عائيشە (رەزای خۆای لی بى) فەرمووی: پېغەمبەر -دروودى خۆای لەسەر
 بى- پێى فەرمووم: ھۆزى تۆ نۆ موسولمانن لەبەرئەوه دەترسم کە لەدلەوه پێيان
 ناخۆش بى، ئەگینا کەعبە (بەيت) م دەروخان و لەئاستى زەوى مزگەوتەکە
 تەختى بنەکەيم دادەناو، دەرگەکەيشم لەسەر تەختى زەويهکە دادەنا، وە دوو

دەرگايشم بۇ دروست دەرگىد: دەرگايش لى خۆرھەلاتىيەۋە دەرگايش لى خۆرنىشىنىيەۋە، تا لى دەرگايشەكىيەۋە خەلك بىچنە ژورمەۋە، لى دەرگايشە تىرەنەۋە بىرۈنە دەرەۋە، وشەش بالىشم لى حىجرى ئىسماعىل دەخستە سەرى، چونكى قورمىش كە كاپەيان دروست كىرەۋە - لىبەر دەست كورتى - كورتىيان كىرەۋە، لىسەر بىناغەكانى ئىبراھىم دروستىيان نەكەردەۋە. (تا/۲/۲۷۳ - ش/ت).

(۷۰) باب جُدُرُ الكَعْبَةِ وَبَابُهَا

حىجرى ئىسماعىل دەرگايشە

۸۴۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْجَدْرِ أَمِنَ الْبَيْتِ هُوَ؟ قَالَ: (نَعَمْ) قُلْتُ: فَمَالَهُمْ لَمْ يُدْخِلُوهُ فِي الْبَيْتِ؟ قَالَ: (إِنَّ قَوْمَكَ قَصَرَتْ بِهِمُ النَّفَقَةُ). قُلْتُ: فَمَا شَأْنُ بَابِهِ مُرْتَفِعًا؟ قَالَ: (فَعَلَ ذَلِكَ قَوْمُكَ، لِيُدْخِلُوا مَنْ شَاؤُوا وَيَمْنَعُوا مَنْ شَاؤُوا، وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثَ عَهْدِهِمْ بِالْجَاهِلِيَّةِ فَأَخَافُ أَنْ تُنْكَرَ قُلُوبُهُمْ، أَنْ أُدْخِلَ الْجَدْرَ فِي الْبَيْتِ، وَأَنْ أُلْصِقَ بَابَهُ بِالْأَرْضِ) (الحديث: ۱۵۸۴)، (۸۴۳)

عائىشە (رەزى خۇاى لى بى) فەرموۋى: پىرسىيارم كىر لىھەزەرت دەرەۋى خۇاى لىسەر بى - ئايا حىجرى ئىسماعىل لىبەنەرتدا بەشىكە لىمالى بەيت يا نا ؟ فەرموۋى: (بەلى بەشىكە لىمالى بەيت) ەرزىم كىر: ئەى بۇچى ئىستا نەخراۋمەۋە سەر بەيت؟ فەرموۋى: (چونكى گەلى تۇ كاتى كەكەپەيان دروست كىرەۋە دەستىيان كورت بو). گوتىم: ئەى بۇچى دەرگايش بەيت بەرزە؟ فەرموۋى: (گەلى تۇ كە ھۆزى قورمىشە، بۇيە وا لىبەرزى دەرگايش بەيتىيان دروست كىرەۋە، ھەتا بىنارمىزى خۇيان كىيان وىست كە بىچىتە ناۋى، رىنگەى پى بىدنو، كىيان نەۋىست نەھىلن بىچىتە ناۋى، لىبەرنەۋە نەبى كە گەلى تۇ ھىشتا نۇ مولىمانان

و، دوترسم له دله وه پټيان ناخوښ بڼ، دما حيجرم ده خسته وه سهر بهيت و
 دمرگاگه يشم له سهر زه وييه كه دادمنا، نه وهك وهك ئيستاى ئاوا به بهرزه وه
 (تاج/ ۲/ ۲۷۳ز - ۱۳۵ - ش/ت) بهيت واته: كه عبه.

پوونكردنه وه:

مه ككه و مه دينه و مه سجيدولحه رام و كه عبه و بهيت و قبيله و حهره م و
 حهره مې مه ككي و حهره مې مه دمنې و مه سجيدولنه قضاو خاكي پيروزو زور ناوي
 تری شوي نه پيروزه كاني دياري موقه ددهسه، وهك كيوي عهرمه و جه به لو
 ره حمه و ميناو موزده ليفه و مه شعهرولحه رام و ته نعيم و.. تاد، نه م جوړه
 شوي نانه هر په كيكيان بگريت، نه خشه و ريگه و سنوورو نه خشه ي تايبه تي خوي
 هيه، له كتي به گهره كاندا به پرووني روناونه ته وه، نه وميشي په يوه مندي به
 مه ساجيدو چوني تي و جوغرافيا وه هه بي له شوي ني خويان زور به جواني پروون
 كراونه ته وه.

نه وه ي كه زور مه به ستمه كه له م شوي نه دا ناماژي بوبكه م نه مه يه:

۱- (خالكي زور گرنگ له م فهرموودميه و مرده گيرئ، كه نه ویش نه مه يه:
 دلي كومه له ي مسولمانان رابگيرئ، كه ئيستا پي ده گوتري: پيز گرتني هه ستي
 جه ماوهر، نه وه ي كه له سه رده مې پيغه مبه ردا دروودي خوي له سهر بي پي
 ده گوترا: اسْتِصْلَاحِي قُلُوبِي مَوْلَاهُ، گهر چي عومهر له كاتي خوي دا فهرمووي: ئيستا
 ئيسلام عه زيزو به هيزه، كارمان به مانه نه ماوه، به لام به راستي ئيستا كاتي نه وه
 هاتو ته وه..).

(۷۱) باب الحج عن العاجز لزمانه وهرم ونحوهما أو للموت

نا توانا (له بهر ههر هویه کی رهوا، وهك نه خووشی در یزخایه نو پیری و مردن و

شتی تری وهك نه مانه، هه جیان چون بو بکری

۸۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ قَالَ: كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْ خُثَمٍ تَسْتَفْتِيهِ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا، وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخَرِ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَذْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ عَلَى الرَّاحِلَةِ. أَفَأَحُجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: «نَعَمْ». وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. {الحديث: ۳۲۳۸ = ۳۲۲۷ ف.م. تجريد/۲/۱۵۷، ژماره: ۷۱۸ = ۱۵۱۳، ۱۸۵۴، ۱۸۵۵، ۴۳۹۹، ۶۲۲۸. أبو اود. منا سك: ۱۸۰۹. نسائي. حج: ۲۶۳۳. تحفة: ۵۶۷۰.} (۸۴۴)

عهبدوللای کوری عه عباس (رمزای خودایان لی بئی) ههرمووی: له هه جی مالواواییدا، فهضلی برام له پاشکوی پیغه مبهردا بوو، لهوکاته دا، ژنی له هوژی خه ثعم هات، پرسیارى هه بوو، فهزل دهستی کرد به ته ماشا کردنی ژنه که، ژنه که یش دهستی کرد به ته ماشا کردنی فهزل، جا پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بئی) دهستی نا به پرووی فهزله وهو بهرچاوی گرت، تا ریگهی ته ماشا کردنی بگری، ژنه که گوتی: ئهی پیغه مبهردی خودا! هه ج که فهزری خودایه له سهر بهنده کانی، که وتوته سهر باوکم، له حالیکا که پیره میردیکی ئیختیاری وایه، خوئی به سهر ولاخه وه ناگری، جا ئایا مروقی په ککه وتووی وا هه جی له سهر همینی؟ وه ناشکرایه، نه گهر هه جی له سهر ده مینی، که خوئی ناتوانی هه ج بکا، ئایا دهبی که من له باتی خوئی هه جی بو بکه م؟ پیغه مبهردا (دروودی

خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئا، حەجی لەسەر دەمێنێ، وە دەیشبێ کە تۆ حەجی بۆ بکە، یا کەسێ تر حەجی بۆ بکا). ئەم پرسیارو وەلامەیش لەکاتی حەجی مالاوايیدا بوو. {تاج/۲، زنجیرە: ۷۹، ژمارە: ۱۴۸۵}.

روونکردنەوه:

ئەم بەهرانە لەم فەرموودمیە و مردەگیرین:

۱. حەج فەرزە.

۲. کاتی حەج لەسەر کەسێ پێویست بوو، ئەگەر لەبەر ھۆیەکی رەوا خۆی نەیدەتوانی حەج بکا، دەبێ وەکیل حەج بگرێ، حەجی بۆ بکا، وەکیل حەج دروستە پیاو بێ یا ژن بێ، ئەگەر خۆی نەیکرد کەسوکاری ھەل دەستن بە ھەمان شت.

فەزلی کۆری عەباس، ھەق نامۆزای پێغەمبەرە، برای ھەقی ئیبنو عەباسە، لەیەك باوك و دایك، کۆری گەورە ئیمامی عەباسە، لە غەزای مەككە و غەزای حونەینا لە خزمەت پێغەمبەردا بوو، لە حەجی مالاوايیدا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ ریز لینان لە پاشکۆی خۆیەو سوارێ کردبوو، لەکاتی شۆردنی تەرمی پیرۆزی پێغەمبەردا، عەل و فەزڵ و ئوسامە کۆری زەمید شۆردیان، ھەر ئەوانیش تەرمەکیان داھێلایە ناو گۆرەکەو، عەل تەرمەکە دی دەشۆردو فەزڵ ناوێکە دی کرد بە دەستیدا، فەزڵ پیاویکی جوانی، قژ جوانی سەیلکە قۆز بوو، زۆر کەس فەرموودمیان لێیەو گێراوئەتەو، وەك عەبدوللای برای و ئەبو ھورەیرە و تەنانەت عەباسی باوکیشی یەك فەرموودە لەووەو گێراوئەتەو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆی ژنی بۆ ھینا، خۆی مارمەگەشی دا، یەك کچی لەدوا بەجێ ما، ناوی ئوم کولثووم بوو، شووی کرد بە حەسەنی کۆری عەل، لەپاش ئەو شووی کرد بە ئەبو مووسای ئەشعەری،

راجیاییه‌کی زور هه‌یه له‌باری میژووی مه‌رگیه‌وه، وا دهرده‌که‌وێ که ئیبنو عه‌بباسی برای، ئهم فهرموودمیه‌ی له‌فه‌زلی برایه‌وه و مرگرتووه. {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۱۴۸۵}.

۸۴۵- وَعَنْهُ قَالَ: {كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَجَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنْ خَتَمٍ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، وَجَعَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخِرِ. فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَذْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا، لَا يَثْبُتُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحْجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: "نَعَمْ" وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. {تجريدی بوخاری/۲/۱۵۷، ژماره: ۷۱۸ = ۱۵۱۳، ۱۸۵۴، ۱۸۵۵، ۴۳۹۹، ۶۲۲۸ بوخاری. أبوداود: مناسك/۱۸۰۹. نسائي. حج/۲۶۳۳. تحفة الأشراف: ۵۶۷۰ پوخته‌ی موسليم: ۶۴۹ = شيحا ۳۲۳۸ = مسلم ۱۳۳۴} : (۸۴۵)

عه‌بدوئلا‌ی کوری عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: له‌حه‌جی مالل‌وایدا، فه‌ضلی برام له‌پاشکوی پیغه‌مبه‌ردا سوار بوو بوو، له‌وکاته‌دا، ژنی له‌هۆزی خه‌ثعه‌م هات، پرسیا‌ری هه‌بوو، فه‌زل دمستی کرد به‌ته‌ماشاکردنی ژنه‌که، ژنه‌که‌یش دمستی کرد به‌ته‌ماشاکردنی فه‌ضل، جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دمستی نابهرووی فه‌زله‌وه‌و به‌رچاوی گرت، هه‌تا رپگه‌ی ته‌ماشاکردنی بگری، ژنه‌که‌گوتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! هه‌ج که‌فه‌رزی خوايه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خۆی، که‌وتوته‌سه‌ر باوکم، له‌حالی‌کا که‌پیره‌مێردیکی ئیختیا‌ری وایه، خۆی به‌سه‌ر و لا‌خه‌وه‌ ناگری، جا ئایا مرو‌فی په‌که‌که‌وتووی وه‌ها،

(۸۴۵) تجريد/۲، ژماره: ۷۱۸ = ۱۵۱۳ بوخاری. پوخته‌ی موسليم: ۶۴۹ = شيحا ۳۲۳۸ = مسلم/محمد

حه جى لەسەر دەمىنى؟ وئاشكرايه، ئەگەر حەجى لەسەر دەمىنى، كەخۇى ناتوانى حەج بكا، جا ئايا دەبى كەمن لەباتى خۇى حەجى بۇ بكەم؟
 پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (بەلى، حەجى لەسەر دەمىنى، وە دروستە كەتۇ حەجى بۇ بكەى، يان كەسى تر حەجى بۇ بكا). ئەم پرسیار وەلامەيش لەكاتى حەجى مالاوايدا بوو). {تاج/۲، زنجیرە: ۷۹، ژمارە: ۱۴۸۵}.

روونکردنەو:

۱- حەج فەرزه.

۲- كاتى لەسەر كەسى پىويست بوو، ئەگەر لەبەر ھەر ھۆيەكى رەوا خۇى نەيدەتوانى حەج بكا، دەبى وەكىل حەجى بگرى، حەجى بۇ بكا، وەكىل حەج دروستە پياو بى يان ژن بى، ئەگەر خۇى نەى كرد ھەتا مرد، ئەوا كەسوكارى دروستە بەو ھەلسن، خۇيان حەجى بۇ بكەن، يان وەكىل حەجى بۇ بگرن.

۳- فەزلى كورى عەبباس، ھەق نامۇزاي پىڭەمبەرە، براى ھەقى ئىبنو عەبباسە، لەيەك باوك و لەيەك دايكن، كورى گەورەى ئىمامى عەبباسە، كە مامەى پىڭەمبەرە، لەغەزاي مەككەو لەغەزاي حونەينا، لەخزمەت پىڭەمبەر دا بوو، لەحەجى مالاوايدا، پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ رىز لىنان لەپاشكۆى خۇيەو ەو سوارى كردبوو، لەكاتى شۆردنى تەرمى پىرۆزى پىڭەمبەرەدا، عەلى و فەضل و ئوسامەى كورى زميد شۆرديان، ھەر ئەوانيش تەرمەكەيان داھىلایە ناو گۆرەكەيەو، عەلى تەرمەكەى دىشۆردو فەضل ئاوەكەى دەگرد بەدەستیدا، فەضل پياويكى جوانى، قزجوانى، سبيلكەى قوز بوو، زۆركەس فەرموودەكانى ئەويان گىراوئەو، وەك عەبدوللاى براى و ئەبو ھورمىرەو

ته نانهت عه باسی باو کیشی، یه ک فەر موودی له فه زله وه گێراو مته وه. پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بئ) خو ی زنی بۆهینا و خو ی مارمی پێدا. {بروانه:
ژماره: ۶۶۵ ی شه رخی بلوغ المرام}.

یه ک کچی له دوا به جیما وه، ناوی ئوم کولثوم بوو، شووی کرد به حه سه نی
کوپی عه لی، له پاش ئه و شووی کرد به ئه بو موسای ئه شه ری، راجیایه کی زۆر
هه یه له باره ی میژووی مه رگیه وه، وا دمردمه کو ی که ئیبنو عه بیاسی برای، ئه م
فه رموودمی ه ی له فه زلی برایه وه وه مرگرتوو ه. {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۷۹، ژماره:
۱۴۸۵}.

(۷۲) باب فرض الحج مرّة فی العمر

حه ج له ته مه نا یه ک جار فه رزه

۸۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ، فَحُجُّوا»، فَقَالَ رَجُلٌ: أَكُلَّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَسَكَتَ، حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَوْ قُلْتُ: نَعَمْ، لَوَجِبْتُ، وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ»، ثُمَّ قَالَ: ذُرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ». {الحديث: ۳۲۴۴ = ۳۲۳۳ ف م = ف م = فتح الملهم. نسائي. مناسك الحج: ۲۶۴۴. تحفة الأشراف: ۲۶۴۵} : (۸۴۶)

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) فه رمووی: حه زمه ت (دروودی خودای
له سه ر بئ) وتاریکی بۆماندا، فه رمووی: (ئه ی خه لکینه! خودای گه و ره حه جی
دانا وه له سه رتان، ده ی حه ج بکه ن). پیاوی گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! ئایا

هه موو سائی؟ پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) دهنگی نه کرد، تا سئ جار
 بیاوه که ئەم پرسیاوهی کردهوه، ئەوجا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ)
 فهرمووی: (ئەگەر بلیم بهائی: ئەوا هه موو سائی هه ج فهرز دهبی له سهه رتان و
 بوستان ناکرئ) ئەنجا فهرمووی: (کاتئ من وازم له ئیوه هیئا، ئیومیش واز له من
 بهینن و که من له شتیکم نه کوئییه وه ئیومیش لیی مه کوئنه وه، مه بادا
 سهه بکیشئ بو پیچه وانیهی مه بهست. چونکه نه ته وهکانی پیش ئیوه، له بهر نه وه
 له ناوچوون، چونکه پرسیاوی زوریان له پیغه مبهه رمانیان ده کردو زور له دزیان
 ده وستان، ئەوهی گوتم بیکهه چهندهی له تواناتانا ههیه بیکهه، به لام نه وهی
 که گوتم مهیکهه توخنی مه کههون!). {ریاض/۳/۸۶، رقم: ۱۲۷۲} + {تاج/۲،
 زنجیره: ۷۹، ژماره: ۱۴۷۹}.

روونکردنه وه:

لهم فهرمووده پیرۆزهدا یاسایهکی گهورهوه گرنگی شههری واتیادا، به
 ههزاران نمونهی ههیه له شههرا، وهك نوێژ که فهرمان کراوه به کردنی، به پیی
 تهوانا، کاتی و ژماره و ژماره رکا تهکانی دهگۆرئ، بو نمونه، بو نیشته جیی
 بئ مههانه، ئەبئ هه موو روژئ، له پینج کاتی دیاریکراودا هه فده رکا بکا،
 به لام بو ریبوار، یا بو نهخوش، دهتوانئ له سئ کاتدا بیکا، یا به یازده رکا
 بیکا، وه ههروهه روژوو، وه ههروهه دهستنوێژ، مهسه لا نهیدهتوانی هه موو
 نه ندامهکانی دهستنوێژ بشوړئ، با چهن دیان دهتوانئ با ئەوانه بشوړئ، ههروهه
 له زور شتی تر دا.

(۷۴) بَابُ سَفَرِ الْمَرْأَةِ مَعَ مُحْرَمٍ إِلَى حَجٍّ وَغَيْرِهِ

سەفەری ژن بۆ ھەج و بۆ کاری تر، لەگەڵ مەرووفی خۆییدا دروستە

۸۴۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

«لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا مَعَ ذِي مُحْرَمٍ»^(۸۴۷)

ئەبنو عومەر (ڕەزای خودایان لێ بێ) ڤەفەرموو: ڤێغەمبەر (دروودی

خودای لەسەر بێ) ڤەفەرموو: (نابی ژن بچی بۆ سەفەری کە سێ رۆژە رێ بێ،

یا زیاتر بێ، مەگەر خۆی (مەحرەمی) لەگەڵدا بێ).

۸۴۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ - (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ غَزَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) ثِنْتِي عَشْرَةَ - غَزْوَةً - قَالَ أَرَبَعَ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) أَوْ قَالَ يُحَدِّثُهُنَّ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - فَأَعْجَبْتَنِي وَأَنْقَنِي « أَنْ لَا

تُسَافِرَ امْرَأَةٌ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ لَيْسَ مَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مُحْرَمٍ، وَلَا صَوْمُ يَوْمَيْنِ الْفِطْرِ

وَالْأَضْحَى، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاتَيْنِ بَعْدَ الْغَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى

تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي،

وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى ». (الْحَدِيثُ ۱۸۶۴)^(۸۴۸)

ئەبو سەعیدی خودری (ڕەزای خوای لێ بێ) کە دوازدە غەزای لەخزمەت

ڤێغەمبەردا لەگەڵ دوژمنی نیسلەما کردبوو، ڤەرمووی: چوار شتم لەزاری

پێرۆزی ڤێغەمبەر خۆی ژنەوتوو، ھەرچواریان چوون بەدڵماو زۆر دلگیر:

یەگەم: ژن بەبێ مێردی یا بەبێ کەسیکی خۆی (محرم) کە لەگەڵیدا بێ

نەچی بۆ سەفەری، کە لەدوو رۆژە ڕێگە دوور تری، کە ماوەی کورتکردنەوێ

نویژە.

^(۸۴۷) بخاری. مساجد: ۱۱۹۷ مسلم: ۲۶۶۸، ۳۲۴۸.

^(۸۴۸) تجرید: ۲، ژمارە: ۸۵۱ = ۱۸۶۴ مسلم: ۱۳۴۰ = ۳۲۴۸.

دووم: نەگرتنى رۆزووى ئەم دوو رۆزە: رۆزى جەژنى پەمەزانو رۆزووى جەژنى قوربان.

سەيھەم: وازەينان لەنويژکردن لەپاش کردنى نويژى بەيانى ھەتا خۆر دىمردمگەوئ.

چوارەم: بۇ ئەم سى مەزگەوتە نەبى سەفەر ناکرئ، بۇ مەسجىدول حەرام لەمەککەو بۇ مەزگەوتى پىغەمبەر لەمەدینەو بۇ مەسجىدى ئەقصا لەقودس. (تاج/۱/۳۴۹ ف/۲ ز/۱۱۵) + (فیقھى ئاسان/۱/۱۹۸ - ۱۹۹ ز/۷۰).

راقەو شیکردنەو:

بۇ تیگەیشتنى تەواو لەمەبەستى راستینەى ئەم جۆرە فەرموودمە بە ئیقتیباس لەسەر باسى (سفر المرأة مع المحرم) لەکتیبە ناودارەکەى دوکتۆر یوسف قەرضاوى (خودا سەربەرزی ھەردوو جیھانى بفرموى) ئەم رونکردنەومە دمنووسین.

سەفەرکردنى ژن بەتەنها بەبى کەسىكى خۆی

ا- لەصەحیحەین دا حەزەرت (دروودى خواى لەسەر بى) دەفرموى: نابى ژن بەبى خۆی (مەحرەم) بچیت بۇ سەفەر.

ب- ديارە کەبايست (عیلەت)ى ئەم نەھیکردنە لەو رۆژگارەدا کەپر لەدزو جەردەو پیاو خراپ بوو، دەرگەپتەو بۇ ئەم مەبەستە بەرزە، (لەدیدو بۆچوونى ئیسلام دا، نامووس و گیان و سامانى ژنان، زۆر عەزیزو بەرپۆز، دىمى بەھەر نرخى بى بپارپۆزین، ریز بۇ ژن وەك نوور وایە بۇ چا).

دەى لە چەرخیکا کە پیاوى ئازا بەبى چەك و بەبى ھاورپێهەكى دلیری وەك خۆى نەتوانى ماله و مال بکا، چۆن ئەقل دەیگرئ کە ژنى بەتاقى تەنیا یا

له گهډل پياوې نه ناسدا بهېئ يا به سوارۍ وشترئ يا شتن تر ملي رڼ بگرئ و
 بکه وېته نهو دشت و دمر و چول و بيا بانه پر مه ترسيانه، خو نه گهر زيان
 له نامووس و سامانېشې نه که وتايه، مسوگهر سهرې به سه لامه تي دمر نه ده چوو،
 خو نه گهر له سهر زمښتي خودايش قوتاري بېوايه، له تانه و بوختاني خه لک
 رزگاري نه دمېوو، خو نه گهر له دزو جهردمېش دمر باز بېوايه، له درنده کيوي
 دمر باز نه دمېوو، له مارو ميرو گه زنده نه مين نه دمېوو، به لام له م سهرده مه دا
 بارودوخ گوږاوه، سهره به فرځکه و خوشروو شه مه ندمهر دمرکري، ژن له مال
 دمرده چي هه تا دمگاته جيگه ي مه به ست له گهډل کومه لي مروفي روشنيردا
 دمر و، که له سهر و مال و نامووسي خو ي نه مين دمېئ، که زياني بوي نابي جا
 نه گهر نافرمتيکي مهر د، له باودوخ يکي ناو دا، سهره ي دوورو دريژ بکا، له کوي
 بهر نه يکردن و قه دمغه کردني نه م فرموودميه دکه وي؟ که واته راس ته
 که زاناکاني نوصول دمهر موون: بريارو حوکم به بوون و نه بوون له گهډل بایست و
 هو که يدا دمسوورئ، (الحکم يدور مع العلة سلبا وايجا بيا).

نه مه له ديريښ دا زاناکان ريگه ي کاري وايان داوه، وهک نه وه ژن به يئ
 له گهډل بووني ميږد بچي بو حه ج، به مه رجئ له گهډل جهند ژنيکي تري بړوا
 پيکراودا بچي، يا خود له گهډل کاروانيکي نه مينا بړوا، ههروهک له فرموودمدا
 ناماژه بو نه وه کراوه که له سهرده مي حوکمي نيسلامدا دنيا و نه مين و هيمن
 دمېته وه، ژني که ژاومښين له حير موبه يئ هاوري تي ميږدي ده چي بو مه که
 بو سهرداني کابه، واته: به يئ نه وه که سيکي خو يي له گهډل يئ.

حه زرم تي عائشه و جهند که سيکي تر له دايکاني موسولمانان له سهرده مي
 عومه ردا، له گهډل ژني متمانه پيکراودا، يا له گهډل کارواني نه مين دا ده چون بو
 حه ج، وهک نه وه له گهډل عوسماني کوري عه فان و عه بدولر ه حمانی کوري عه وف

دا دهچوون بۆ سەفەرى حەج. (بروانه: تاج/۴/۳۶۳ كوردی ج/۲/ ص/ ۲۸۷ عمدة القارئ/ ۱۶ ص/ ۱۳۴ ص/ ۲۷۳ + فتح الباري الحديث/ ۱۴۱۳ وأطرافه: ۱۴۱۷، ۳۵۹۵، ۶۰۲۳، ۶۵۳۹، ۶۵۴۰، ۶۵۶۳، ۷۴۴۳، ۷۵۱۲).

۸۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ). (الحديث: ۱۰۸۸)؛^(۸۴۹)

ئەبو ھورەیرە (پەرزای خەوای لى بى) ھەرمووی: پەنغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بى) ھەرمووی: (ئەوژنەى باومەرى تەواوێ بەخوداوە بەپەژۆزى دوايى ھەمە، دروست نىيە بۆى كەبەبى كەسىكى خۆيى بچى بۆسەفەرى، كەپەژۆمەرى يى، يازياتر دووربى).

۸۵۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُبْتُ فِي عَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا وَخَرَجْتُ امْرَأَتِي حَاجَةً؟ قَالَ: (اذهَبْ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ). (الحديث ۳۰۰۶، أطرافه في: ۱۹۶۲، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳)؛^(۸۵۰)

ئەبنو عەبباس (پەرزای خەوای لى بى) ھەرمووی: لە پەنغەمبەرم ژنەوت دەیفەرموو: (نابى پیاوو ژنى بىانى بەتەنها، دوو بەدوو، لەشەینىكا كۆببنەو، ئافەرمەش نابى بچى بۆ سەفەرى دوور مەگەر خۆيى (مەحرەم) ى لەگەڵدا بى). پیاوئ ھەستا گوتى: ئەى پەنغەمبەرى خودا! من خۆم بۆ فەيسارە غەزا ناوونوس كراوم و ژنەكەشم چوووە بۆ حەج؟! ھەرمووی: (دەى خۆشت بپۆ لەگەڵ ژنەكەتا

^(۸۴۹) تجريد/ ۱، ژمارە: ۵۴۹ - ۱۰۸۸ مسلم: ۱۳۳۹ - مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۶۴۶ = ۲۲۴۳.

^(۸۵۰) تجريد/ ۳، ژمارە: ۱۳۳۱ = ۲۰۰۶ مسلم: ۲۱۱۵ - مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۶۴۷ = ۲۲۵۹.

بۆ حەج (بېروانە: تەجرید ژمارە: ۸۵۱ بەرگی دوو دەم باسی سەفەرکردنی ژن بەتەنھا بەبێ کەسیکی خۆیی..).

ئەمە گێرانەووی ژمارە (۱۲۳۱) ی پوختە ی بوخاری بوو، کە پێشی دەگوتری: تەجریدی بوخاری، ئەمەیش لەدواوە گێرانەووی ژمارە (۶۴۷) ی موختەصەری صەحیحی موسلیمە، کە پێشی دەگوتری: پوختە ی موسلیم:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَخْطُبُ يَقُولُ: « لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ ». فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي خَرَجَتْ حَاجَةً، وَإِنِّي اكْتَسَبْتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: « انْطَلِقْ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ ». {الحديث: ۳۲۵۹ = صحيح مسلم بشرح الإمام النووي، تحرير الشيخ خليل مأمون شيعا = ۳۲۴۸ فم. تجريد/ ۳/ ۳۵۵، رقم: ۱۲۳۱ = ۳۰۰۶، ۱۹۶۲، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳. تحفة الأشراف: ۶۵۱۴}:

ئەبەنو عەبباس (ڕەزای خۆدایان ئی بێ) فەرمووی: ئە پێغەمبەرم بێست وتاری دەدا، دەیفەرموو: (نابی پیاوو ژنی بیانی بەتەنھا، دوو بەدوو، لەشوینیکا کۆبێنەو، مەگەر ژنەکە خۆیی (مەحرەم) ی لەگەڵدا بێ، ئاخرەتیش نابی بچێ بۆ سەفەری دوور مەگەر خۆیی (مەحرەم) ی لەگەڵدا بێ). پیاوی هەستا گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! من خۆم بۆ ئەو غەزایە ناوێوس کراوم و ژنەکەشم چوو بۆ حەج؟! فەرمووی: (دە ی خۆشت بپرو لەگەڵ ژنەکەتا بۆ حەج). {بېروانە: تەجرید/ ۲، ژمارە: ۸۵۱ بە کوردی}.

ئەمەیش پوختە یهکی جوانی بابەتی خۆیی و مەحرەمبوونە، لە شەرحی بلوغ المراهه و راگوێزی دەکەم بە پستی خودا:

وَعَنْهُ: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَخْطُبُ يَقُولُ: { "لَا يَخْلُونُ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ " فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ امْرَأَتِي خَرَجَتْ حَاجَةً، وَإِنِّي اكْتَبَيْتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: " ائْتَلِقْ، فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ " { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. } {بروانه: تجریدی بوخاری/۲/۲۴۶، ژماره: ۸۵۱ = ۱۸۶۴ بوخاری + بوخاری: ۱۸۶۲، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳، پوخته‌ی موسلیم: ۶۴۷ = شیخا ۳۲۵۹ = صحیح مسلم بشرح الإمام النووي، تخریج و ترقیم و تحقیق الشیخ خلیل مأمون شیخا = صحیح مسلم ۱۳۴۱ + تجریدی بوخاری/۳/۳۵۵، ژماره: ۱۲۳۱ = ۳۰۰۶، ۱۹۶۲، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳ بوخاری. تحفة الأشراف: ۶۵۱۴. } {بروانه: پوخته‌ی موسلیم: ۶۴۵. }

ئیبینو عەبباس (رمزای خودا لەخۆی و لەباوکی) فەرمووی: لە پیغەمبەرم بیست وتاری دەدا، دەیفەرموو: (نابی پیاوو ژنی بیانی بەتەنها، دوو بەدوو، لەشوینیکا کۆببنەوه، مەگەر ژنەکه خۆی (مەحرەم) ی لەگەڵدا بێ، ئافرەتیش نابێ بچێ بۆ سەفەرێ دوور مەگەر خۆی (مەحرەم) ی لەگەڵدا بێ).
پیاوی هەستا گوتی: ئەو پیغەمبەری خودا! من خۆم بۆ ئەو غەزایە ناو نووس کراوم و ژنەکهشم چوو بۆ حەج؟!
فەرمووی: (دەو خۆشت بپرو لەگەڵ ژنەکهتا بۆ حەج!). {تاج/۲، زنجیرە:

۷۹، ژماره: ۱۴۸۷ + پوخته‌ی موسلیم ۶۴۵ = ۳۲۵۷ شیخا + ژماره: ۶۴۶. } {بروانه: ۷۹، ۱۴۸۷، ۵۲۳۳، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۱۹۶۲، ۱۸۶۲، ۱۸۶۴ بوخاری + بوخاری: ۱۸۶۲، ۳۰۰۶، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳، پوخته‌ی موسلیم: ۶۴۷ = شیخا ۳۲۵۹ = صحیح مسلم ۱۳۴۱ + تجریدی بوخاری/۲/۲۴۶، ژماره: ۸۵۱. }

روونکردنه وه:

بههؤی خوئی و مه حره مییه وه، له نیوانی دوو که سدا، ئەم بریاره
شهرعیانه ده چه سپی، ئەگەر یه کیکیان نیرو ئەو پتریان می بوو:
۱- هاوسهری له نیوانیاننا هه دهغه یه و نادرسته و هه رامه.

۲- ده سنو پتریان له یه کتری ناشکی.

۳- پیکه وه ژیان و دانیشن و هاموشۆ و سه فه ریان به یه که وه دروسته و بی
شهرعی نییه، وهک: دایک و کور، یان خوشک و برا، هؤی دروست بوونی خوئی و
مه حره می له نیوانی دوو که سدا ده گهر پتره وه بۆ ئەم سی هؤیه:
آ- خزمایه تی.

ب- ژن و ژنخوایی (موصاهه ره).

ج- شیر خواردن.

یه که م: بوون به خوئی و هه رام بوون له یه کتری: بههؤی خزمایه تییه وه:
پیاوی موسو لمان، بههؤی خزمایه تییه وه، ئەم چوار جوړه ژنه ی لی
هه دهغه دمبی و ئەو ژن و پیاوه دمبن به خوئی و مه حره می یه کتری و ده سنو پتریان
له یه کتری ناشکی و ماره و نیکاحیان له یه کتری دروست نییه و دانیشن و گوزمران و
سه فه ریان به دوو به دوو دروسته:

۱- هه ر ژنی که بنه چه بی بۆ مروڤ (بنه چه واته: ئەصل) با به ره مو ژووریش

بروا، وهک:

آ- دایک.

ب- دایکی دایک بابهره و ژووریش برپوا.

ج- دایکی باوک بابهره و ژووریش برپوات.

د- دایکی باپیره بابهرمو ژووریش بروات، بۇ ئەم مەبەستە باپیره باوکی و باپیره دایکی جیاوازی نییه.

کورتو پوخت: دایک و نەنک خۆیین بۇ منال و منالی منالیان، نەنک دوور بى يان نزيك، نەنکی باوکی بى، يان نەنکی دایکی بى، جیاوازی نییه، هەروا باپیره باوکی بى، یادایکی جیاوازی نییه.

۲- هەر ژنى كه وهچه بى بۇ پیاو: با بهرمو خواریش بروات، دمبى بهمههرمو خۆیى بۇ ئەو پیاوه. (وهچه واته: فهرع) وهك:

آ- كچ و منالی كچ بابهرمو خواریش بروات، وهك كچى كچ و كچى كورى كچ و... تاد.

ب- كچى كورو كچى منالی كور، با بهرمو خواریش بروات.

(کورتو پوخت):

(بنهجه و وهچه واته: ئەصل و فهرع) نزيك بن وهك دايك و باوك و كچ و كورى خوت، يا دوور بن، وهك: نەنك و باپیره خوت و نەنك و باپیره بنهجهت و منالی منال و منالی وهجهت، كورت و پوخت بنهجه و وهچهى مرقۇ مەهرمه، بنهجهى نزيك باوكه يان دايكه، بنهجهى دوور، له دايكه وه بى يان له باوكه وه بى، باپیره يان نەنكه، وهچهى نزيك كورو كچه، وهچهى دوور كورمزايه، يان كچهزايه. تەنانەت لەلای جەماوەرى زانایان (وهچهى كە لەئای داوێپىسى پەیدا بووبى، واته: زۆل بى، هەم ئەو وهجهیه خۆی و هەم وهچهى ئەو وهجهیه، دادەنرێن به خۆی و بهمههرمو، بۇ باوك و دایکیان و بۇ باپیره نەنکیان!).

۳- هەر مێینهیهك كه وهچه بى بۇ دایكت، يان وهچه بى بۇ باوكت، يان وهچه بى بۇ باوك و دایكت، مەهرمه و خۆییه بهتۆ.

وہجہی دایکت، خوشکی دایکتہ، یاخوشکەزای دایکتہ، بابەرەو خواریش
بروات، وہجہی باوکت خوشکی باوکتہ یان خوشکەزای باوکتہ، بابەرەو
خواریش بروات، وہجہی باوکت دایکت خوشکی ھەفتە، لەباوکت دایکتەو، یان
خوشکەزای ھەفتە لەباوکت دایکتەو، بابەرەو خواریش بروات.

لەسەر رای جەماوەری زانایان خوشکی زۆل و برازای زۆل کە کج بێ و
خوشکەزای زۆل و برازای زۆل کە کج بێ مەحرەمە و خۆیہ.

وەک ئەو: باوکی زمید، یان برای زمید، یان خوشکی زمید، یان کۆری زمید،
کچیکی زۆلی ھەبێ، ئەو لەشیوەی یەکەما خوشکی زمید، لەشیوەی دووہما
برازای زمید و زمید مامیەتی، لەشیوەی سییەما خوشکەزای زمید و زمید
خالیەتی، لەشیوەی چوارەما کۆرمزای زمید و زمید باپیرمیەتی.

۴- وہجہی باپیر و وہجہی نەنک، کە لەیەک پلەدا بن:

کەبریتین لەپووری باوکی و لەپووری دایکی مرؤف ئیتەر چی خوشکی
ھەقی باوکت، یان خوشکی ھەقی دایکت بێ، یان خوشکی باوکی باوکت، یان
خوشکی باوکی دایکت بێ، وہ چی خوشکی دایکی باوکت، یان خوشکی دایکی
دایکت بێ. ھەر وھا پووری بنەجەت، چی لەتەرمفی باوکتەو بێ، وہ چی لەتەرمفی
دایکتەو بێ وەک:

آ- پووری باوکت، یان پووری باپیرت، بابەرەو ژووریش بروات، پووری
تۆیشەو مەحرەمی شەرعییە.

ب- پووری دایکت، یان پووری نەنکت، بابەرەو ژووریش بروات، نەنکەکە
لەلای باوکتەو بێ، یان لەلای دایکتەو بێ، پووری تۆیشەو خۆیہ و مەحرەمە
بەتۆ.

دووم: مەحرەمى شەرىى بەھۇى ژن و ژنخوازىيەو، كە دەسنوئىژيان لەيەكتى ناشكى و مارەيان لەيەكتى نايەت و گوزمران و پىكەوہ ژيان و سەفەر و دانىشتنيان پىكەوہ دروستە، ئەم چوار جۆرە كەسەن:

۱- ژنى باوك، ياژنى باپەرە، با بەرمو ژوووريش برۋات، چى باپەرە لەلايەنى باوكەوہ بى، وەچى لەلايەنى دايكەوہ بى جياوازى نىيە. باومژنى خۆت، يان باومژنى باوكت، يان باومژنى باپىرەت، بۆ تۆ مەحرەمەو لەشوئىنى دايكتە لەمەحرەمىيەتدا.

۲- بنەچەى ژن، كەبرىتييە لەدايكى ژنەكتە و لەدايكى دايكى ژنەكتە و لەدايكى باوكى و لەدايكى باپىرەى.

كورت و پوخت:

دايكى ژنەكتە و ھەموو نەنكىكى ژنەكتە، باوكى بى، يان دايكى، نزيك بى، يان دوور، خەسووتە و دەسنوئىژت لىي ناشكى و مەحرەمە بەتۆ.

۳- وەچەى ژنى تۆ، مەحرەمە بەتۆ، كەبرىتين لەكچى ژن و لەكچى كچى ژن و لەكچى كورپى ژن، بابەرمو خواريش برۋات، تۆ دەبىت بە باوہ پيارەو زىباب بۆ ئەوان و ئەوانيش دەبن بەزىكچ و ھەنەزا بۆ تۆ، ھەتا ھەتايە دەبن بەمەحرەمى يەكتى.

۴- ژنى وەچەى تۆ، كەبرىتين لەژنى كورپ و لەژنى كورپ و لەژنى كورپ كچى تۆ، با دووريش بكەونەوہ، ئەمانە ھەموويان دادمىرئىن بەبووكى تۆ و تۆيش دادمىرئىت بە خەزوورى ئەوان، لەمەحرەمىيەتدا، لەجىگەى باوكيانىت و ئەوان لەھوكمى كچى تۆدان.

سپيەم: خۆيى و مەحرەمىيەت، بەھۇى شىر و شىر خواردنەوہ:

له ته جريدې بوخاريه وه، له بهرگي پينجه موه، له کونايي ژماره (۱۷۵۷) وه،

نهم زانياري و برياره شهرعيانه راگويز دمکين:

يه گهم: پوخته يي له بريارمکاني شير و مه مکخواردن:

۱- ههردوو کهسي شير خواردني شهرعي چهسپا له نيوانياندا، هه تاهه تايه، له يه کتري حهرام دمبن، مارميان له يه کتري نايهت، نه زمر و ته ماشايان بؤ يه کتري حهرام نييه، خه لومت و دانيشتن و پيکه ومزيانيان دوو بهدوو له گهل يه کتري حهرام نييه، سهفه رييان پيکه وه دوو بهدوو دروسته، دروسته له گهل يه کتري بچن بؤ حه ج، دمسنويزيان له يه کتري ناشکي، به شيومي هکي گشتي، له بابيه تي خواستن و شوو پيکرن و ته ماشاکردن و دوو بهدوو پيکه ومبوون و سهفه رکردن و دمسنويز و ته و فقه کردن و ماچکردن و ته و ابيعي نيکاچه وه، داده نرين بهدوو خرمن خويي و مه حرهم، به بي زياد و کهم، له جيگهي خوشک و بران و يان له شويني دايک و منالن، وه چي بؤ نهوان دروست نييه، بؤ نه مانيش دروست نييه، وه چي بؤ نهوان له ناو خويانا دروسته، که کهسي نه سه بي يه کتري ين، بؤ نه مانيش دروسته که کهسي شيري يه کتري ين، له رووي مه حرهم ييه ته وه.

۲- ته نيا له م جهند بريارمدا، جياوازي هه يه له نيواني کهسي خويني

(نه سه بي) و کهسي شيريدا:

آ- که له پوور و ميرات له يه کتري وم رناگرن.

ب- ژيوار و نه فقه يان له سه ر يه کتري نييه.

ج- نه گهر کهسي شيري، خوشکي شيري خوي، يان دايکي شيري خوي، يان

باوکي شيري خوي، يان هه رکه سيکي تري شيري خوي، بووبه کويله و ساماني، به وه

نازاد نابي، به پيچه وانه وه باوک و دايک و براو خوشک و کهسي نه سه بي، که له کاتي

و ادا يه کسر نازاد دمبن.

د- یان شایه‌تی برای شیرى بۆ برای شیرى، یان بۆ دایكى شیرى قه‌یدی نییه و ورمدمگیرى.

ه- یان نه‌گهر باوکی شیرى، یان باپیره‌ی شیرى، یان دایكى شیرى، که‌سیکی شیرى خوی کوشت، دم‌کوزریته‌وه له‌باتى نه‌و کوزراوه، به‌پېچه‌وانه‌ی منال و باوک و دایكى خوینى، واته: نه‌سه‌بى، چونکه نه‌وان له‌جیاتى منالى خویان ناکوزرینه‌وه. و- یان نه‌گهر باوکی شیرى که‌سى، یان باپیره‌ی شیرى که‌سى، یان دایكى شیرى که‌سى، که‌سیکی تری کوشت نه‌م که‌سه شیریه‌ی به‌عافله دانانری. واته: به‌شئ له‌خوینى کوزراوه‌که ناکه‌ویتته نه‌ستوی نه‌و.

ز- هه‌رومها براو باوک و مامى شیرى و نه‌مانه، له‌کاتى مارمېرین و له‌کاتى هه‌ددو تۆله سهندن و قه‌صاص و بوختان و قه‌زف و ته‌عزیر و نه‌مانه‌دا، دانانرین به‌هه‌قدار و وه‌ل ژنه شیرخۆرمکه‌یان، یان براو باوک و دایک و خوشک و کچه شیریه‌که‌یان.

۳- به‌شیۆمیه‌کی گشتى سیله‌ی رحمیان سوننه‌ته، به‌سه‌رکردنه‌وه و سه‌رلېدان و دیارى بردن بۆیان و چاکه‌کردن له‌گه‌لئانا و باشبوون بۆیان سوننه‌ته، پېغه‌مبهر (دروودى خودای له‌سه‌ر بئ) زۆر زۆر رېزى ئوم ئیمه‌نى دمگرت، که‌دایكى شیرى پېغه‌مبهر بوو.

۴- شیرخواردن خویى و مه‌حره‌مییه‌ت له‌نیوان شیره‌خۆرو نه‌م که‌سانه‌ی تردا، له‌سه‌ر نه‌م شیۆمیه دادمه‌زرینى.

۱- ژنه شیردمرکه مه‌حره‌مییه‌تى، چونکه دایكى شیریه‌تى.

۲- می‌ردمه‌کەى، چونکه خاومنى شیرمه‌کەیه و نه‌و ژنه‌کەى متوربه کردووه و

باوکی شیریه‌تى.

۳- ئاغای ژنهکه، ئەگەر ژنهکه کەنیزەک و جاریە بوو، میڤردی نەبوو، ئوم وەلەد بوو بۆ خامنەکە ی چونکە باوکی شیرییەتی.

۴- دایکی ژنه شیردەرە، چونکە نەنکی شیرییەتی، بابەرەو ژووریش بپروات، وەک دایکی نەنکی ژنە شیردەرە.

۵- خوشکی ژنه شیردەرە، چونکە پووریەتی.

۶- کچی شیردەرە، چونکە خوشکی شیرییەتی.

۷- کچی کچی شیردەرە، چونکە خوشکەزاییەتی، بابەرەو خوواریش بپروات.

۸- کچی پیاوی خامن شیرە، بالەژنیکی تیش بی، چونکە خوشکی شیرییەتی.

۹- کچی کچی خامن شیرە، کەمیڤردی ژنه شیردەرە، یان خامنییەتی، ئەگەر شیردەرە کۆیلە و کەنیزەک بوو، چونکە خوشکەزای شیرییەتی، بابەرەو خواریش بپروات.

۱۰- دایکی خامن شیرە، چونکە نەنکی شیرییەتی، بابەرەو ژووریش بپروات.

۱۱- خوشکی خامن شیرە، چونکە پووری شیرییەتی، لەباوکی شیرییەو.

۱۲- برای خامن شیرە، چونکە مامی شیرییەتی.

۱۳- کوری خامن شیرە، چونکە برای شیرییەتی.

۱۴- باوک و باپیری خامن شیرە، چونکە باپیری شیرییەتی، بابەرەو ژووریش بپروات.

۱۵- کوری شیردەرە، چونکە برای شیرییەتی.

۱۶- برای ژنه شیردەرە، چونکە خالی شیرییەتی.

۱۷- کورپو کچی کورپی شیردەرمکە، چونکە برازا، یان خوشکەزایەتی لەشیرمەو. (نەقل لە تجریدی بوخارییەو تەواو).

۱۸- جەماوەری زانایان دەرەرموون: (هەرکەسی بەهۆی ژن و ژنخوایەو بەبێ بەمەحرەم بۆ کەسی، دەبێ بەمەحرەم بۆ ئەو کەسەیش، کە بەهۆی شیرخواردنەو بوو بەمەحرەم بۆ ئەو کەسی دووهمە). لەژاندا ئەمانەن:

۱- دایکی شیری ژنی تۆ، ھەروا دایکی دایکی شیری ژنی تۆ، بابەرەو ژووریش بپروات، دەبین بەخەسوو بۆ تۆو دەبین بەمەحرەمەت.

۲- کچی شیری ژنی تۆو کچی کچی شیری ژنی تۆ، بابەرەو خواریش بپروات، دەبین بەمەحرەم بۆتۆ، چونکە لەجینگە کچتە لەمەحرەمیدا.

۳- ژنی باوکی شیر و ژنی باپیری شیر، بابەرەو ژووریش بپروات، مەحرەمە بۆتۆو لەجینگە دایک و نەنکتە.

۴- ژنی کورپی شیر و ژنی کورپی کورپی شیر تۆ، بابەرەو خواریش بپروات، دەبین بەبەووک بۆتۆو لەمەحرەمیدا، لەجینگە کچی نەسەبی تۆیە. {بپروانە: پوختە موسلیم ژمارە: ۸۶۹ = ۳۷۳۱ شیخا}.

۱۹- مایەو سەر ئەو کەروونی بکەینەو، کەژن و میرد نابێ مەحرەم بن، دەرمانا ماریان لەیەکتری نایەت. بەلام سەفەر و خەڵوەو ژیان و گوزماریان بەیەکەو دروستەو کاریکی رەوای شەریعیە.

(۷۶) بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا قَفَلَ مِنْ سَفَرِ الْحَجِّ وَغَيْرِهِ

کاتی لە هەج دەکەیتەو، یا لە کاری تەدەکەیتەو چی بڵیت

۸۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عَمْرَةٍ يُكْبِرُ عَلَى كُلِّ شَرْفٍ مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ، ثُمَّ يَقُولُ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى

شَيْءٍ قَدِيرٌ آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَخَدَعَهُ. (الحديث ۱۷۹۷ - أطرافه فی: ۲۹۹۵، ۳۰۸۴، ۴۱۱۶، ۶۳۸۵):^(۸۵۱)

عبداللہ کوری عومہر - رمزای خویان لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر - دروودی خوی لہسہر بی - کاتی لہغہزا، یا لہ حہج، یا لہ عہمرہ، دمگہرایہوہ، لہری لہسہر ہہموو بہرزاییہک و قوتکہ و قوہزایی و تہپولکہیی کہ سہردمگہوتہ سہری، بہدمنگیکی بیسراو، لہپیشا سی جار ئہللآہو ئہکبہری دمکرد، ئہوجا دمیفہرموو: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَخَدَعَهُ). (ریاض/۲/۷۹۶ ف/۳ - زنجیرہ: ۱۷۱، ژمارہ: ۹۷۷، ج/۲) + (تاج/۹/۲۲۰ ف/۴ ز/۷۳ - تاج/۵، زنجیرہ: ۷۳، ژمارہ: ۵۰۸۹، ج/۴).

(۷۷) **باب التعرّيس بذی الحلیفۃ والصلاۃ بها إذا صدر من الحج أو العمرۃ**
وچانکرتن و نویتزکردن لہ زولحولہیفہ، کاتی لہ حہج، یا لہ عہمرہ دمگہریتہوہ
 ۸۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی اللہ عنہما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم) أُنَاحَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي بِنِي الْحُلَيْفَةِ فَصَلَّى بِهَا. قَالَ: وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ. {الحديث: ۳۲۶۹ = ۳۲۵۸ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۳۴ = ۱۵۳۲}:^(۸۵۲)

عبداللہ کوری عومہر (رمزای خودایان لی بی) دمفہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کاتی گہرایہوہ لہحہجی مالآوایی، لہ زیخہلانہکھی

^(۸۵۱) تجرید/۲، ژمارہ: ۸۲۸ = ۱۷۹۷ بخاری پوختہی موسلیم/۲، ژمارہ: ۷۱۲ = ۳۲۶۵ شیخا.

^(۸۵۲) تجرید/۲، ژمارہ: ۷۳۴ = ۱۵۳۲ پوختہی موسلیم/۲، ژمارہ: ۷۱۲ = ۳۲۶۹ شیخا.

وا له زولحولهیفه، که ناوداره به (بَطْحَاءٍ مُبَارَكَةٍ = زیخه لانی هه‌پ‌دار) لهوئ وشتره‌که‌ی ییخ داو وچانیکی گرتو شهو لهوئ مایه‌وه هه‌تا به‌یانی و نوئ‌زی به‌یانی لهوئ کرد، نه‌وجا که‌وته‌پ‌ئ، بۆ مائه‌وه، بۆ مه‌دینه، نه‌مه‌ی بۆیه ده‌کرد، هه‌تا له‌شه‌وا له‌ناکاوا نه‌کا به‌مالا و به‌و شه‌وه مال و منال رانه‌چه‌نیئ.

نافیع ده‌یفه‌رموو: ئیبنو عومەر خو‌شی هه‌مان شتی ده‌کرد.

روونکردنه‌وه:

۱- پ‌ئغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ئ) له‌کاتی ئیجرام دابه‌ست‌نیشا هه‌مان شتی ده‌کرد، له‌م به‌ط‌حایه ده‌مایه‌وه و نوئ‌زی ئی ده‌کرد ب‌روانه: نه‌م ژمارانه له پوخته‌ی موس‌لیم: ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۸، ۶۶۱. جا دروسته که مه‌به‌ست هه‌م کاتی چوون و هه‌م کاتی گه‌رانه‌وه‌ب‌ئ له‌سه‌فه‌ر.

۲- زول حولهیفه، ئیستا ناوی بیری عه‌لییه، له‌نیوانی مه‌دینه و مه‌که‌دایه، له مه‌دینه‌وه نزیکه‌ی پ‌ئنج میل دووره، که نزیکه‌ی بیست هه‌زار گه‌زه به گه‌زی ئاسنی نه‌م‌پ‌و، به‌لام له مه‌که‌وه زۆر دووره (۱۹۸) سه‌دو نه‌وه‌دو هه‌شت میل دووره، مزگه‌وتی‌کی لییه ناسراوه به (مسجد الشجرة). بیری‌کی لییه ناوی بیری عه‌لییه، به‌لام نه‌م عه‌لییه عه‌ل کور‌ی نه‌بو طالیب نییه. {ب‌روانه: تاج/۲، زنجیر: ۸۷، ژماره: ۱۵۱۶، ۱۵۱۸}.

۸۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى وَهْرَ فِي مَعْرَسِهِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ فِي بَطْنِ الْوَادِي، فَقِيلَ: إِنَّكَ بِبَطْحَاءٍ مُبَارَكَةٍ. قَالَ مُوسَى: وَقَدْ أَتَانَا بِنَا سَالِمٌ بِالْمُنَاخِ مِنَ الْمَسْجِدِ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُنِیخُ بِهِ يَتَحَرَّى مُعَرَّسَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ أَسْفَلُ مِنَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِبَطْنِ الْوَادِي،

بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقَبْلِ سَطًا مِنْ ذَلِكَ. {الحديث: ۳۲۷۳ = ۳۲۶۲ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۷۳۷ = ۱۵۳۵. أبو داود. مناسك: ۲۰۴۴. نسائي. حج: ۲۶۶۰} : (۸۵۳)

ئيبنو عومەر (پرمزای خودایان لئ بئ) فەرمووی: پئغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لە موعەررەس، لە زولحولەیفە، لەناو شیوی عەقیقا، لە خەوندا، پئی گوتر: تۆ وایت لەناو شیویکی زیخەلاناوی پیرۆزدا).
 مووسای کوری عوقبە، کە ئەم فەرموودمێه لە سالهوه دەگیرێتەوه، کە سمالمیش لە عەبدوللای کوری عومەری باوکیهوه دەگیرێتەوه، ئەم مووسایه فەرمووی: سالم لەو هەوارمدا وچانی پیمان دەگرت، کەوا لەلای ئەو مزگەوتەدا، کە عەبدوللای باوکی لەوئ وچانی دەگرت، کە ئەو مزگەوتەئەو سەرەدەمە هەبوو، لەناو شیوکهەدا بوو، کە پئی دەگوترئ شیوی عەقیق، جیگە هەوارمەکه دەکەوتە نێوانی ئەو مزگەوتەو نێوانی رینگەکه لەبەری قیبلەوه، لەناوهراستی ئەم دوانەدا بوو. {تاج/ ۲، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۱۵۳۴}.

روونکردنەوه:

موعەررەس ئەو هەوارگەیه، کە پئغەمبەر خۆی لەوئ دابەزیوه بۆ وچان، چوار میل لە مەدینهوه دووره، گوتەئ هەرە دروست ئەومیه، کە پئغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەهەردوو سەرەوه، کە چوووه بۆ مەککهو کە لە مەککه گەراومتهوه، لەو هەوارگەیه وچانی گرتووه.

(۷۸) باب لا یحج البیت مشرک ولا یطوف بالبیت عریان و بیان یوم الحج الأكبر
 حج بو ناموسولمان نابی، رووتیش نابی تهوافی خانهی خودا بکا، باسی رۆزی
 هه جی نه کبه ر

۸۵۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ فِي الْحَجَّةِ
 الَّتِي أَمَرَهُ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَبْلَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ فِي رَهْطٍ يُؤَدُّونَ
 فِي النَّاسِ يَوْمَ النَّحْرِ: لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكًا، وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانًا، قَالَ ابْنُ
 شِهَابٍ: وَكَانَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يَقُولُ: يَوْمُ النَّحْرِ يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ مِنْ أَجْلِ حَدِيثِ
 أَبِي هُرَيْرَةَ. {الحديث: ۳۲۷۴ = ۳۲۶۳ فم = فتح الملهم. تجريد البخاری ۱/۲۴۶،
 رقم: ۲۳۴ = ۳۶۹، ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷ فتح الباری. أبو
 داود. مناسك: ۱۹۴۶. نسائی. حج: ۲۹۵۷. تحفة الأشراف: ۶۶۲۴} : (۸۵۴)

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئی) فەرمووی: لەو ھەجەدا کە
 پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) ئەبویەکری کردبوو بەسەرداری ھەج،
 کە بەر لە ھەجی مائتاوایی بوو، لەو ھەجەدا ئەبویەکری منی لەگەڵ دەستەییەکی
 تردا نارد، رۆژی جەژن ئەم جارەمان دا: (ئێتر لەمسال بەدواوە بت پەرست و
 ھاوبەش پەیدا کەر ئەمەن بو ھەج، وە کەسیش نابی بە رووتی تهوافی بەیت
 بکا). (تاج/۲، زنجیرە: ۹۶، ژمارە: ۱۵۵۱).

ئەبنو شەھاب (واتە: ئیمامی زوھری) دەرھەموی: لەبەر ئەم فەرموودمییە
 ئەبو ھورەیرە، ھەمیدی کۆری عەبدورەحمان، کە ئەم فەرموودمییە بو من
 گێراوەتەو ھەمە فەرھەرموو: رۆژی جەژن، کە یەکەم رۆژی ھەدی و قوربانی
 سەرپرێنە، رۆژی ھەجی ئەکبەرە.

روونکردنه وه:

١. بۆ ژیننامهی زوهری بېروانه فهرموودهی ژماره (٢٠٢) له موخته صهری صهحیحی موسلیم.

٢. مهبهست له روژی حهجی ئەکبەر چیه و واتای چیه؟ به دوو واتا، واتاکراوه،

یه کهم: به واتای روژه گهوره کهی حهج، له سهر ئەم واتایه، ئەم چەند رایه ههیه:

١. مهبهست یه کهم روژی جهزنه، که یه کهم روژی قوربانی سهربرین و هه دی (دیاری) بهیت سهربرینه، ئەم فهرماشته بههیزه، له سهر ئەم فهرماشته روژه بچکوله کهی حهج، روژی عمره فیه.

٢. مهبهست روژی عمره فیه، که روژی نوێ مانگه، چونکه پێغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) دمفه رموی: (الحج عَرَفَةُ = حهج بریتیه له روژی عمره فیه).

٣. مهبهست هه موو روژه گانی حهجه.

دووهم: به واتای حهجی گهورمتر و حهجی ههره گهوره، له سهر ئەم واتایهیش ئەم چەند فهرماشته ههیه:

١. مهبهست له (یوم الحج الأكبر) حهجی ئاساییه، مهبهست له (الحج الأصغر) ییش عهرمیه.

٢. حهجی ئەکبەر ئەو حهجهیه که له سهر شیوهی قیران بکری، حهجی ئەصفه ریش حهجی ئیفراده.

٣. هه ندی دمفه رموون: (حهجی گهورمتر ئەو حهجهیه که پێغه مبه کردی).

هه‌ندی تر دم‌فهرموون: نه‌و چه‌جه‌یه که روژی عه‌رفه‌که‌ی ریکه‌وتی روژی هه‌ینی بکا. رای تریش هه‌یه.

نه‌مه‌یش له‌دواوه گێرانه‌وه‌ی ژماره (۲۳۴) ی ته‌جریدی بوخارییه، زیاده سوودی واتیادا، له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌ینوو‌سین:

عَنْ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ قَالَ: (أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ فِي تِلْكَ الْحَجَّةِ فِي مُؤَذِّنِينَ يَوْمَ النَّحْرِ يُؤَذِّنُ بَيْنِي أَنْ لَا يَحُجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفَ بِالْبَيْتِ غَرِيَانٌ قَالَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ثُمَّ أَرَدَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا فَأَمَرَهُ أَنْ يُؤَذِّنَ بِرَاءَةً قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَذَّنَ مَعَنَا عَلِيٌّ فِي أَهْلِ مَنْى يَوْمَ النَّحْرِ لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غَرِيَانٌ). (الحديث ۳۶۹ أطرافه في: ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷).

حومه‌یدی گوپی عه‌بدوپه‌حمانی گوپی عه‌وف فه‌رمووی: نه‌بوهورمیره (په‌زای خوای لی بئ) فه‌رمووی: له‌وچه‌جه‌دا که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) نه‌بوه‌کری کردبوو به‌سه‌رداری چه‌ج، که‌به‌ر له‌چه‌جی مائناوایی بوو، له‌و چه‌جه‌دا نه‌بوه‌که‌ر منی له‌گه‌ل ده‌سته‌یی جارده‌ری تردا نارد، روژی جه‌ژن ده‌ستمان کرد به‌جاردان: ئیتر له‌م سال به‌دواوه‌ بته‌هرسته‌و هاوبه‌شپه‌یداکه‌ر نه‌یه‌ن بو چه‌ج، ومکه‌سیش نابێ به‌رووتی ته‌وافی به‌یت بکا. حومه‌یدی گوپی عه‌بدوپه‌حمان فه‌رمووی: پاشتر پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) عه‌لیش ده‌نیی، ومفه‌رمانی پێ ده‌کا که بانگه‌واز هه‌ل دا به‌خویندنه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی سه‌رم‌تای سوورمتی به‌رائه‌ت. نه‌بوهورمیره فه‌رموویه‌تی: له‌پوژی جه‌ژندا عه‌لی له‌گه‌ل ئیمه‌دا له‌ناو خه‌لکی مینادا نه‌م بانگه‌وازه‌مان په‌خشه‌وه‌ کرد: له‌م سال به‌دواوه‌ فره‌خوا (مشرک) نه‌یی بو چه‌ج،

وهمروؤفی روتیش تهوایی خانهی خودا نهکا. (ب/۲/۸۷+ب/۶/۱۹۹/۵ = تاج-۲ ز-۹۶ ژ ۱۵۵۱ + تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۳۸۹۴).

له تاجول ئوصولا، له تفسیری سورمتی بهرائه تدا، فهرموودمی پینجه م
دمفرموی: له عەلی (پرمزای خوای لی بی) پرسیارگرا: لهو حهجه دا که حەزرت
(پرمزای خوای لی بی) تۆی نارد تایه خه هه لته کاندنی خودا و پیغه مبهری خودا
له فره خواکان جاپ بدهی، چی فهرمانیکت پی کرابوو، که لهو رۆژمدا
رایبگه یه نی؟ فهرمووی: بهم چوارشته فهرمانم پی کرابوو: یه کهم: ئاده میزادی
رووت تهوایی کابه نهکا، دوه م: ئه وانهی پهیمانان هه یه له گه ل پیغه مبهردا
(دروودی خودای له سه ر بی) ئه و متا ماوهی ئه و پهیماننه تهوا و دمی مؤلته
دمدرین، وه ئه وهی پهیمانی نییه تاجوار مانگ مؤلته دمدری، سییه م: ناچیته
به هه شت مه گهر که سی که ئیمان و باومری هه بی. چوارم: له م سال بترازی ئیتر
نابی هاوبه شپهیدا که ران و موسولمانان پیکه وه حه ج بکه ن، واته: ئیتر له مرۆ
به دواوه فره خوانه یه ن بو حه ج (تیرمیژی به رسته یه کی جوان گیراویه تیه وه.
ت/۲۰۱/۵ = تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۳۸۹۵ ج-۴).

(۷۹) بَابُ فِي فَضْلِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَيَوْمِ عَرَفَةَ

خبرو که وری و پاداشی حه ج و عه مره و رۆزی عارفه

۸۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءُ إِلَّا الْجَنَّةُ). (الحدیث: ۱۷۷۳) (۸۵۵)

نه‌بو هورمه‌یره (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر -دروودی خوای له‌سهر بی- دمفه‌رموئی: (نهم عه‌مره هه‌تا نه‌و عه‌مره بریتی گونا‌هی نی‌وانی هه‌ردووکیان ده‌که‌وئی، حه‌جی قه‌بوولیش هه‌ر به‌هه‌شته پاداشی و به‌س). (تاج/۲/ ۱۴۹ ز ۷۸ + ریاض/۳/ ۹۳۳ هـ/ ۵ ز ۲۳۳).

۸۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَنْ أَتَى هَذَا الْبَيْتَ، فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ ». {الحدیث: ۳۲۷۸ = ۳۲۶۷ ف.م. تجرید/۲/ ۱۶۰، رقم: ۷۳۲ = ۱۵۲۱، ۱۸۱۹، ۱۸۲۰ فتح الباری. ترمذی. حج: ۸۱۱. نسائی. حج: ۲۶۲۶. ابن ماجه. مناسک: ۲۸۸۹. تحفة الأشراف: ۱۳۴۳۱}:

نه‌بو هورمه‌یره (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) دمفه‌رموئی: (هه‌رکه‌سی بۆ خودا، حه‌جی، یا عه‌مره‌یی بکا، له‌کاتی کردنی نه‌و حه‌جه، یا نه‌و عه‌مره‌یه‌ده‌دا، پارێز له‌ که‌یف کردن له‌گه‌ل ژندا بکاو، گوریز له‌ هه‌رزه‌گویی و قسه‌ی پروپووج بکاو، گونا‌ه نه‌کا، نه‌وه وه‌ک نه‌و رۆژه که له‌دایک بووه، ناوا له‌ گونا‌ه پاک دمبیته‌وه). {تاج/۲، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۱۴۷۰ + ریاض/۳/ ۹۳۳، زنجیره: ۲۳۳}:

(۸۰) باب النزول بمكة للحاج وتوريث دورها

۸۵۷- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: يَارَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْنَ تَنْزَلُ فِي دَارِكَ بِمَكَّةَ؟ فَقَالَ: (وَهَلْ تَرَكَ عَقِيلٌ مِنْ رِبَاعٍ أَوْ دُورٍ). وَكَانَ عَقِيلٌ وَرَثَ أَبَا طَالِبٍ، هُوَ وَطَالِبٌ وَلَمْ يَرِثْهُ جَعْفَرٌ وَلَا عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ شَيْئًا، لَأَنَّهُمَا كَانَا مُسْلِمِينَ،

وَكَانَ عَقِيلٌ وَطَالِبٌ كَافِرَيْنِ. (الحديث ۱۵۸۸ - أطرافه في: ۴۲۸۲، ۳۰۵۸، ۶۷۶۴: (۸۵۷))

ئوسامەى كورى زميد (رمزى خواى لى بى) فەرمووى: لەكاتى گرتنى مەككەدا گوتە: ئەى پىغەمبەرى خوداسەينى لەكوئ دادمەزى، ئايا بارمگاكت لە خانووەكەى مەككەت دەخەيت و ئەوئ دەكەى بەبارمگای خۆت؟ فەرمووى: (جا بۆچى عەقىل هيج خانووبەرى بۆ ئىمە هيشتۆتەو، هەتا تيا دابەزىن؟). ئەوجا فەرمووى: (نە مسوئمان كەلەپوور لە نامسوئمانان و مردەگرئ، وە نە نامسوئمان كەلەپوور لە مسوئمان و مردەگرئ، هيجيان كەلەپور لە هيج كاميان و مرناگرن). بە زوهرريان گوت: ئەى كئ كەلەپوور و ميراتەكەى ئەبوطالبىى برد بۆ خۆى؟! فەرمووى: عەقىل و طالبىى برديان و تەرىكەى باوكيان بوو بە ميراتى ئەوان، چونكە ئەبوطالبىى باوكيان لەسەر دىنى ھۆزەكەى مرد، عەقىل و طالبىيش ئەو كاتە نامسوئمان بوون و لەسەر دىنى ئەو بوون، بەلام جەعفەرى كورى و ئىمامى عەلى كورى لەبەرئەوئ ئەوكاتە مسوئمان بوون ميراتيان لە ئەبوطالبىى باوكيان نەبرد). (تاج/۸/ ۲۳۲ ز/ ۹۵ ف/ ۲ = تاج/۴، زنجيرە: ۹۵، ژمارە: ۴۶۲۵، ۴/ج) + (تاج/۶/ ۲۱۳ ز/ ۱۰ ف/ ۲۲ = تاج/۴، زنجيرە: ۱۰، ژمارە: ۳۹۱۳، ۴/ج).

(۸۵۷) تجريد/۲، ژمارە: ۷۶۱ = ۱۵۸۸ مسلم: ۱۳۵۱ = مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۶۹۲ = ۳۲۸۲

(۸۱) باب جواز الإقامة بمكة للمهاجر منها بعد فراغ الحج والعمرة ثلاثة أيام بلا زيادة

له پاش ته واوکردنی چه جو عه مره، لاوه کی مافی سنی روژی بو هه یه که
له مه کهکه بمینیتته وه

۸۵۸- عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ الْحَضْرَمِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

ثَلَاثَ لِلْمُهَاجِرِ بَعْدَ الصَّدْرِ (الحديث: ۳۹۳۳) (۸۵۸)

عه لای کورپی چه زره می (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای لی بی) فه رمووی: (له پاش ته وافی ئیفازه، که له پاش گه پانه وه
له مینا نه نجام ددری، کوچه ری مافی سنی شهوی هه یه که له مه کهکه بمینیتته وه).
ئه مهیش دمقی ژماره (۷۵۲) ی مختصری صحیحی موسلیمه بو ئه م
فه رموودمیه:

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَقُولُ لِحُجَلَسَائِهِ: مَا
سَمِعْتُمْ فِي سُكْنَى مَكَّةَ؟ فَقَالَ السَّائِبُ بْنُ يَزِيدَ: سَمِعْتُ الْعَلَاءَ - أَوْ قَالَ: الْعَلَاءُ بْنُ
الْحَضْرَمِيِّ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «يُقِيمُ الْمُهَاجِرُ بِمَكَّةَ بَعْدَ قَضَاءِ
نُسُكِهِ ثَلَاثًا». {الحديث: ۳۲۸۵ = ۳۲۷۳ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۵۲۱ = ۳۹۳۳.
ترمذی. حج: ۹۴۹. نسائی. تقصیر الصلاة: ۱۴۵۲}:

عه بدوره حمانی کورپی حومه یه فه رمووی: گویم لی بوو، عومه ری کورپی
عه بدوله زیز، به سانیبی کورپی یه زیدی فه رموو، که یه کی بوو له دانیشتووانی
لای: له باره ی مانه وه له مه کهکه دا، له پاش ته واوکردنی چه جو عه مره شتیکت
ژنه وتوو؟ فه رمووی: ژنه وتم له عه لای چه زره می (رمزای خودای لی بی)
دهیغه رموو: پیغه مبهه (دروودی خودای له سه ر بی) له م بارمیه وه دهفه رموی:
لایه (واته: لاوه کی: که سنی که خه لکی مه کهکه نه بی) له پاش ته واوکردنی

کردارمکانی چه ج و عه مره، مافی نه وهی ههیه که سئ شهوی تر له مه کهه
بمینیته وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۱۶۴۱}.

روونکردنه وه:

عه لای چه زرهمی (پرمزای خودای لئ بئ) ناوی عه بدوللای کوری عیماد
بوو، عه لاء چهند برابیه کی هه بوو، یه گیکیان ناوی عه مری چه زرهمی بوو، یه کهم
کوژراوی شهرێ ئیسلام و ناموسوئلمانان بوو، به ناموسوئلمانی کوژرا، موسوئلمانی
کوشتی، ماله که یه کهم تالانی بوو، که دمست موسوئلمانان که وت و پینچ یه کی
لئ دمرکرا، نه وه بوو به هووی شهرێ به در، له ناو پهراومکانی فوتوحاتا مه شهووره:
که عه لا نزا گرا بووه، چهند وشه و شهو نزا ی تابه تی خویندوووه و به سه ر دمریادا
به پئ، وه ک سه ر زه وی رویشتوووه!

پینچه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) عه لای کرد به سه رکاری سه ر
ولاتی به حرمین، له سه رده می جینشینیی نه بو به گرو عومه ردا هه ر به رده وام بوو
له سه ر کاره که ی، تا له سائی چوارددها فه رمانی هه قی به جیه ئینا، له سه رده می
جینشینی عومه ردا (رمزای خوا له هه موویان بئ).

کاتی عه مره که یه، وه ئایا، له روژیکا، یا له چه فته یه کا، یا له مانگیکا، یا
له سائیکا، دروسته چهند عه مره بکری؟ وه حوکه و برپاری عه مره جیه،
فه رزه یا سوننه ته؟

ئیمامی نه وه وی له شهرحی سه حیحی موسلیما، له باسی (باب: فَضْلُ الْحَجِّ
وَالْعُمْرَةِ) یدا، له روونکردنه وه ی فه رموو ده ی ژماره: (۲۲۷۶ = ۲۲۸۰) دا دمه فرموئ:

۱. عه مره لای شافیعی و جه ماومری زانایان فه رزه، به لام ئیمامی مالیک و
ئیمامی نه بو حه نیفه و کهسانی تریش، دمه فرموون: عه مره سوننه ته،
واجیب نییه.

۲. مەزھەبى شافىئىي و راي جەماوهرى زاناينى ئىسلام، سەبارەت بە دووبارەكردنەوہى عەمرە، لە لايەنى يەك كەسەوہ ئاوايە: دووبارەكردنەوہى عەمرە، چەند جارئ، لەيەك سالا سوننەتە.

۳. مەزھەبى ئىمامى مالىك: كردنى زياتر لەيەك عەمرە لە سالىكا، ناباشەو نا پەسەندەو مەكرووہە.

۴. ھەندئ دمفەرموون: (لەيەك مانگا دمبئ يەك عەمرە بكا).

۵. ئىمامى عەسقەلانى لە فەتھولباريدا، لەسەرەتاي (كتاب العمرة)دا، دمفەرموئ: (وفي حديث الباب دَلَالَةٌ عَلَى اسْتِحْبَابِ الاسْتِكْثَارِ مِنَ الْاِعْتِمَارِ.....مِنْ غَيْرِ تَقْيِيدٍ).

۶. ھەروا ئىمامى نەوہوى لە ھەمان شوئندا دمفەرموئ: (بزانه كە ھەموو رۆژئ لەسال كاتە بۆ عەمرەو عەمرەى تيادا دروستە، مەگەر بۆ كەسئ خەرىكى كردنى حەج بئ، ئەوہ عەمرەى دانامەزئ، ھەتا حەجەكەى تەواو نەكا. لە مەزھەبى ئىمەدا، ھەركاتئ و ھەر رۆژئ عەمرە بكەى دادەمەزئ و سوننەتەو كەراھەت و ناباشى نيبەو جياوازى لە نيوانى رۆژى عەرەفەو رۆژانى جەژن و باقى مەندەى رۆژەكانى ترى سالتا نيبە، مەگەر بۆ كەسئ خەرىكى كارەكانى حەج بئ.

۷. لەپاش ئەمەو وەك لە شوئنەكانى تردا باس كراوہ دەئيم: (دووبارە كردنەوہى عەمرە چەند جارئ، لەيەك رۆژا، يا لەيەك حەفتەدا، يا لەيەك مانگا، يا لەيەك سالا، خيړىكى گەورەيەو دمبئ بەھوى پاداشتى گەورە، تەنانەت ئەگەر لەيەك رۆژدا دە عەمرە بكا، يا كەمتر، يا زياتر، زۆر باشەو پەسەندەو تاعەتتىكى زۆر جوان و پەسەندە).

نیستا له کاتی چه جدا، یا له کاتی جی به جی کردنی عه مردها له غه پیری مانگه کانی چه جدا، له سهر فه توای زانا ناپینی هکان، له یهک روژدا، بو که سی چه لال بی و له چه جدا نه بی، چه ندین عه مره، یهک له دوا یهک نه نجام دمدری و عه مهل له سهر نه مه یه.

(۸۲) باب تحریم مکه و صیدها و خلاها و شجرها و لقطتها إلا لمنشد علی الدوام
مه که به ستو چه ره مهو راوی تیا دروست نیه و کیلو کوژه و دارو دره ختی نا
برری و شتی و نبووی هه لنکیریتته وه، مه کهر بو که سی جاری بو بدا به
به رده وامی

۸۵۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم)
يَوْمَ افْتَحَ مَكَّةَ « لَا هِجْرَةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ ، وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَاَنْفِرُوا ، فَإِنَّ هَذَا بَلَدٌ
حَرَّمَ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَإِنَّهُ
لَمْ يَحِلَّ الْقِتَالُ فِيهِ لِأَحَدٍ قَبْلِي ، وَلَمْ يَحِلَّ لِي إِلَّا سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ ، فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، لَا يُغْضَدُ شَوْكُهُ ، وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهُ ، وَلَا يُلْتَقِطُ لُقْطَتُهُ إِلَّا مَنْ
عَرَفَهَا ، وَلَا يُخْتَلَى خِلَاهَا » . قَالَ الْعَبَّاسُ يَا رَسُولَ اللَّهِ . إِلَّا الْإِذْخِرَ ، فَإِنَّهُ لَقَيْنَهُمْ
وَلْيُبْرِتَهُمْ . قَالَ قَالَ « إِلَّا الْإِذْخِرَ »: (۸۵۹)

له روونکردنه وهی نه م فه رموودمیه دا، نه م چه ند فه رموودمیه دمنووسین:
یه که م: له تاجول نوصول، به رگی دووم، ژماره (۱۷۰۳ و ۱۷۰۴ و ۱۷۰۵)

ئاوا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ خُرَاعَةَ قَتَلُوا رَجُلًا مِنْ بَنِي لَيْثٍ عَامَ فَتْحِ
مَكَّةَ بِقَتِيلٍ مِنْهُمْ قَتَلُوهُ ، فَأُخْبِرَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَرَكِبَ رَاحِلَتَهُ ،

فَخَطَبَ فَقَالَ « إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْقَتْلَ - أَوْ الْفِيلَ شَكَّ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ - وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَالْمُؤْمِنِينَ ، أَلَا وَإِنَّهَا لَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي ، وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي أَلَا وَإِنَّهَا حَلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ، أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ ، لَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا ، وَلَا يُغْضَدُ شَجَرُهَا ، وَلَا تُلْتَقَطُ سَاقِطَتُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ ، فَمَنْ قُتِلَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يُغَقَّلَ ، وَإِمَّا أَنْ يُقَادَ أَهْلُ الْقَتِيلِ » . فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ فَقَالَ اكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ « اكْتُبُوا لِأَبِي فَلَانٍ » . فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ إِلَّا الْإِذْخِرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي بُيُوتِنَا وَقُبُورِنَا . فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « إِلَّا الْإِذْخِرَ ، إِلَّا الْإِذْخِرَ » :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) گوتی: سالی گرتنی مەککە، ھۆزی خوزاعە پیاویکیان کوشت لە ھۆزی بەنی لەیث، لە جیاتنی کوژراویکی خۆیان کە بەنی لەیث لە ھەموو پێش کوشتبوویان، جا کە ئەمە ھەرزە (دروودی خودای لەسەر بێ) کرا، سواری و لاخەکە ی بوو، وە وتاریکی دا، ھەرمووی: خودای گەر وە ھەروەر مەککە ی پاراست لە دەستدریژی خاوەن فیلەکان، کە ئەبەرمەھو لە شکرەکە ی بوو، وە بە پەشتیوانی خودا پێغەمبەری خودا و موسولمانەکان لە رۆژی ئازادکردنی (فەتھ) ی مەککە دا زالبوون بە سەرگرتنی ئەم شارەدا بەلام باش باش بزانن کە ئەم شارە نە لە پێش مندا، وە نە لە پاش من بۆ کەس رەوانەبێنراوە و رەوانابینری کە پێزی بەشکێنی و شەرو شوپی تیا بکا، ناگاداربن تەنانەت بۆ منیش بۆ ماومەکی کەم لەو رۆژەدا کوشتاری تیا ھەلەل بوو، باش ناگاداربن نا ئیستا لەم دەمەدا شاریکی بەرپێزو ھەدەغە یە، کەوابوو نە درکی پاکۆ دەدری وە نە دارودەرەختی دادەپاچری وە نە کوشتارو شەرو شوپی تیا دەکری لەم ھەلەو تە رۆژی قیامەت ئەم شتانە ی تیا ھەدەغە یە.

له گێرانهوهیهکی تردا ئەمەیشی ئی پتر کردوو: وه نه نه چیری
دمرپه وینریتهوه، وه نه شتی داكه و تووی هه لده گیریتهوه، مه گهر بۆ كهسی كه
ناونیشانی هه لدا هه تا خاوه نه كهی پهیدا ببی و بیاتهوه.

وه ههركهس كه سیکی كوژرا، نهوا خوی له یهكی لهم دوو برپاره
سه رپشكه: یا خوین وه ربگری، یاخود تۆلهی بۆ بسه ندروی و بكوزه كه
بكووژریتهوه.

جا پیاویکی په مهنی كه پێیان ده گوت ئه بو شاه، هه لسا گوتی: نهی
پێغه مبه ری خودا! فه رمان بفه رموو كه ئەم وتارەم بۆ بنووسنه وه، هه زه رفیش
(دروودی خودای له سه ر بێ) فه رمووی: بێنووسنه وه بۆ ئه بو شاه!

جا پیاویکی قورمیشیش گوتی: نهی پێغه مبه ری خودا! ته نیا گیای
سورناتك (اخخر: زورناتك) ی ئی دمرچی، چونكه بۆ سووته مهنی ناو مال و بۆ
سه رگرتنی سه ری گۆر به گاری دینن، هه زه رفیش (دروودی خودای له سه ر بێ)
فه رمووی: باشه ته نیا گیای سورناتیکی ئی دمرچی، (ش/د/ت/ن = شه یخان، ئه بو
داوود، تیرمزی، نه سائی (خودایان ئی رازی بێ).

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ
افْتَتَحَ مَكَّةَ « لَا هِجْرَةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ ، وَإِذَا اسْتَفْرِثْتُمْ فَأَنْفِرُوا ، فَإِنَّ هَذَا بَلَدٌ حَرَّمَ
اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ، وَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ . رواه
الشيخان وفي رواية: لا يحل لأحدكم أن يحمل بمكة السلاح:

ئیبنو عه بباس (خودایان ئی رازی بێ) گوتی: پۆزی گرتن (فه ترح) ی
مه ككه، پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رمووی: ئیتر كۆچكردن له
مه ككه وه بۆ مه دینه نه ما چونكه مه ككه يش وه کی مه دینه بوو به ولاتی ئیسلام
به لام تیكۆشان و خه باتگێران و غه زاكردن له پیناوی ئیسلاما هه رده مین هه تا

رۆژی رەستاخیز، وە ھەروەھا کۆچکردن لە ولاتی کوفرمووە بۆ ولاتی ئیسلام ھەردەمین ھەتا رۆژی قیامت وە ھەروەھا نیازی پاکیش دەمین وە لەم ڕێگەییە وە دەتوانن بە پایە پاداشی کۆچکردن بگەن وە ھەرکاتیکیش داواکران بۆ غەزاکردن بپۆن بۆی، وە ئەم شاری مەککەییە خودا قەدەغە و حەرامی کردوووە لەو ڕۆژە وە کە ناسمانەکان و زەوی دروست کردوووە، ئیتر ھەتا رۆژی قیامت ھەروا بە حەرامی و بە ڕێزداری دەمینیتە وە بە فەرمانی خودای گەورە (ش) لە گێرانی و مەیکە: دروست نیە بۆ کەستان لە مەککەدا چەک ھەڵبگرن.

عَنْ أَبِي شَرِيحٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَمْرٍو بْنِ سَعِيدٍ وَهُوَ يَبْعَثُ الْبُعُوثَ إِلَى مَكَّةَ الدَّنِ لِي أَتِيهَا الْأَمِيرُ أَحَدُكَ قَوْلًا قَامَ بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) الْغَدَ مِنْ يَوْمِ الْفَتْحِ ، سَمِعْتُهُ أَدْنَى وَوَعَاهُ قَلْبِي ، وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنَايَ ، حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ ، حَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ « إِنَّ مَكَّةَ حَرَمُهَا اللَّهُ ، وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ ، فَلَا يَحِلُّ لِأَمْرِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا ، وَلَا يَفْضِدَ بِهَا شَجَرَةً ، فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذِنَ لِرَسُولِهِ ، وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ . وَإِنَّمَا أَذِنَ لِي فِيهَا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ، ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ ، وَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ » . فَقِيلَ لِأَبِي شَرِيحٍ مَا قَالَ عَمْرٍو قَالَ أَنَا أَغْلَمُ مِنْكَ يَا أَبَا شَرِيحٍ ، لَا يُعِيدُ عَاصِيًا ، وَلَا فَارًّا بِدَمٍ ، وَلَا فَارًّا بِخَرَبَةٍ . رواه الشيخان والترمذی:

عەمری گۆری سەعید خەریک بوو لەشکری دمنارد بۆ سەر ئیبنو زوبەیر لە مەککە، ئەبو شوریحی ئەل- عەدەوی پێی گوت: ڕێگەم بدە ئەی ئەمیر! ئەی فەرمانڕەوا! تا فەرموودمەکت بۆ بگێرەمووە کە لە پاش فەتحتی مەککە بە دوو ڕۆژ، پێغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ) لە وتاردا ئەو فەرموودمەیی فەرموو، بە ھەردوو گۆیی خۆم گۆیم ئی بوو، وە بە دل دڵم لەلای بوو، وە بە چاوی خۆم سەیریم دەکرد، لەو کاتەدا کە ئەم فەرموودمەیی دەفەرموو، کە

سوږاس و ستایشی خودای کردو ئینجا فهرمووی: مهککه خودای گهوره خوئی
 حهرامی کردوووه کردوویهتی به حهرمو بهست، وه خه لک له خوینانه وه
 حهرامیان نه کردوووه نه یانکردوووه به بهست و حهرام! جا که و ابو و دروست نیه
 بۆ کهسی که باومرو ئیمانی به خوداو به رۆژی پاشه رۆژ هه بی که خوینی به
 ناههق تیا برپژئی، وه یا دارو درهختی داپاجی، وه نه گهر دنیا بوو یهکی
 کوشتارمهکی رۆژی فهتحي مهککهی پیغه مبهری کرد به بههانه بۆ نه وهی شهرو
 شۆری تیا بکا، رینگه میهدمن و بلین: کهوا خودا رینگه پیغه مبهری خوئی دابوو
 بۆ نه وه، به لام رینگه ئیوهی نه داوه بۆ نه مه، ته نانهت بۆ منیش بۆ ماومیهکی
 زور کهم رینگه دابوو لهو رۆژدا و بهس، که له به یانییه که یه وه بوو تا عهصر،
 وهی ئیستا وهک سهردهمی پيشوو مهککه قهدهغه و حهرام بوومته وه جا نه وهی
 لیرمیه و حازره و به دیارومیه و به گوئی خوئی نه م فهرمایشتانهی من دمبیستی
 با رایان بگهیهنی بهو کهسانهی که ئیستا لیڤه نین!

جا گوترا به نه بو شورمیح: نه دی وه لامی عهمر چی بوو؟ گوتی:
 عهمریش گوتی: من نه وه له تۆ باشتر دزمان نهی نه بو شورمیح! به لام بهست
 (حه رهم) ی مهککه په نای پیاوی یاخو و په نای پیاوی خوین رپژی هه له اتوو
 په نای پیاوی گزیکاری را کردوو ناداتا! (ش/ت، خودایان لی رازی بی).

دووه م: له ته جرید بهرگی یه کهم، ژماره (۸۸) ناوا:

عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 (يَوْمَ الْفَتْحِ يَقُولُ قَوْلًا سَمِعْتُهُ أَذْنًا يَ وَعَاةَ قَلْبِي وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنًا) حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ حَمْدَ اللَّهِ
 تَعَالَى وَأَنْتَنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ فَلَا يَجِلُّ لِمَا رِئِ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا وَلَا يَغْضَدَ بِهَا شَجَرَةً فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ
 رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذِنَ لِرَسُولِهِ وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ وَإِنَّمَا

أَذِنَ لِي فِيهَا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ وَلْيَلْغِ الشَّاهِدُ
الْغَائِبَ). (الحديث ١٠٤ - طرفاه في: ١٨٣٢، ٤٢٩٥):

عەمەری کۆری سەعید خەریک بوو لەشکری دەنارد بۆسەر ئیبنوزوبەیر
لەمەککە، نەبوشورمییە ئەل - عەدەوی (پەزای خۆی لێ بێ) پێی فەرموو:
پێگەم بە ئەم مێرا تافەر موودمیەکت بۆ بگێرەمەوە کە لەپاش فەتحتی مەککە
بەدوو روژ، لەوتارا لەزاری پەرۆزی پیغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ)
خۆیم بیست، بەهەردوو گۆیی خۆم گۆیم لێ ی بوو، وەبەدڵ دڵم لەلای بوو،
و بەچاوی خۆم سەیریم دەکرد، لەوکاتەدا کە حەزەرت (دروودی خۆدای لەسەر
بێ) ئەم فەرموودمیە دەفەر موو کە سوپاس و ستایشی خۆدای کردو ئنجای
فەرمووی: مەککە خۆدای گەورە خۆی کردوویەتی بەبەست و حەرەم و ئەم
کارانەی تیادا حەرام کردووە، وەخە ئەک لەخۆیانەووە نەیان کردووە بەبەست و
حەرەم و ئەو کارانەی تیادا قەدەغە بکەن، جاکەوا بوو دروست نییە بۆکەسی
کەباومەری بەخوداو بەرپۆزی دواپۆز هەبێ کەخۆینی بەناھەق تیا بپێژێ، یادارو
درەختی داپاچێ، وئەگەر دنیا بوو کەسی کوشتارەکی روژی فەتحتی مەککە
پیغەمبەری کرد بەبەھانە بۆئەوێ شەڕ و شۆری تیا بەرپا بکا، پێگە مەدەن و
بیانووی بپرن و پێی بلێن: کەوا خوا پێگە پیغەمبەری خۆی بۆئەوێ بوو،
بەلام پێگە ئێوەی بۆ ئەمە نەداوە، تەنانەت بۆ منیش لەو روژەدا بۆ ماومێکی
کەم پێگە دا، کەمەوداکە لەبەیانەکییەووە بوو هەتا عەسر، بەلام ئێستا وەک
سەردەمی پێشوو مەککە قەدەغە بۆتەووە بۆتەووە بەبەست (حەرەم)
کوشت و بپری تیا ناردوایە.

جابا ئەوێ کە ئێستا لێرمیەو حازرمو بەدیارمومیەو بەگۆی خۆی ئەم
فەرماشتانە لەخۆم دەبیستی باریان بگەیهێنێ بەو کەسانەی کە ئێستا لێرمین!

جا گوترا به نه بو شورمېچ: نه دی وه لامي عه مر چي بوو؟ فهرمووی: عه مریش گووتی: من نه مه له تو باستر دزمانم نهی نه بو شورمېچ! به لام یه ست (حه رهم) ی مه که په نای پیاوی یاخی و په نای پیاوی خوینرېزی هه لھاتوو هه روا په نای کزیکاری دزیکاری راگردوو ناداتا). (فهرموودهی شه ست و یه ک له ته جریدی بوخاری ته ماشا بکه، تاج - ۲ - ۲۶۳ = زنجیره: ۱۳۰، ژماره: ۱۷۰۵، چ/۴).

رافه و شیکردنه وه:

به پټی نه م فهرموودمیه راگه یاندنی زانست چين به چين خودفه رزه (فه رزی عهینه) له سهر خودی زاناو فه رزی کیفایه یه له سهر نه ته وهی نیسلام. نه بو شورمېچ بیست فهرموودهی هه یه، دوانیان په سهندی هه ردوو پیره، یه ک فهرموودمیشی له بوخاریدا هه یه له موسلیم دا نییه، یه کی بووه له هو شمه ندمکانی شاری مه دینه، سالی (۶۸) ک ومفاتی کردوو.

سینه م: له پوخته ی موسلیم، به رگی دووم، ژماره (۷۶۶) ناوا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَكَّةَ، قَامَ فِي النَّاسِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَسَنَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ وَاسْلَطَ عَلَيْهَا رَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي، وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، وَإِنَّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ بَعْدِي، فَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا، وَلَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا، وَلَا تَحِلُّ سَاقِطُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ، وَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ، فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ، إِمَّا أَنْ يَفْدَى، وَإِمَّا أَنْ يُقْتَلَ، فَقَالَ الْعَبَّاسُ: إِلَّا الْإِذْخَرِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي قُبُورِنَا وَيُؤْتِنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): إِلَّا الْإِذْخَرِ، فَقَامَ أَبُو شَاهٍ - رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ - فَقَالَ: اكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: مَا قَوْلُهُ:

اَكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ الْخُطْبَةُ الَّتِي سَمِعَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۳۲۹۲ = ۳۲۸۱ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۹۲ = ۱۱۲، ۲۴۳۴، ۶۸۸۰}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لى بى) ھەرمووی: کاتى خودای گەورە، مەككەى ئازادکرد لەسەر دەستی پێغەمبەردا، (دروودی خودای لەسەر بى) لەناو مەردومەكەدا ھەلسایەو و تارىكى ھەرموو، سوپاس و ستایشى جوانى خودای کرد، ئەوجا ھەرمووی: (خودای گەورەو سەرور، مەككەى پاراست لە دەستدریژی خاوەن فیلەکان، کە ئەبرەھەو لەشکرەكەى بوون، کە ھاتبوون بۆ رووخاندنى كەعبە، وەك لە قورئانا لە سوورەتى فیلدا باسکراوە، وە بەپشتیوانى خودا، پێغەمبەرى خودا و موسوڵمانەکان لەرۆژى ئازادکردنى (فەتخ)ى مەككەدا، زالبوون بەسەر گرتنى ئەم شارەدا، بەلام باش باش بزەن کە ئەم شارە نە لەپیش مندا، وەنە لەپاش من بۆ كەس رەوا نەبەینراوەو رەوا نابینرئ، کە ریزی بشکینئ و شەپو شەپو تیا بکا، ئاگاداربەن تەنانت بۆ منیش بۆ ماومىھەكى كەم لەو رۆژەدا كۆشتارى تیا رەوا بوو، باش ئاگاداربەن ئا ئیستا لەم دەمەدا شارىكى بەرپۆز و قەدەمغەم، کەوا بوو نە نەچىرى دەرەوینریتەو، وە نەدرك و دال و گىاو گۆژەى پاكو دەدرئ، وە نەشتى داکەوتوو ھەلەمگىریتەو، مەگەر بۆ كەسئ کە ناوێشانى ھەلبەدا، ھەتا خاوەنەكەى پەیدا ببئ و ببیاتەو، وە ھەركەسئ كەسئى كۆژرا، ئەوا خۆى لەپەكئ لەم دوو بىرارە سەرپشكە: یا خوین و مەربگرئ، یا تۆلەى بۆ دەسەندرئ و لەجىاتى كۆژراوەكەى بكوژمەكە دەكوژیتەو). عەبباسى مامەى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر پێغەمبەر و رەزای خودا لە عەبباس بى) ھەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! تەنیا گىای سوپراتك (إِذْخَرِى لى دەرچى، چونكە ئەم گىایە بۆ سەرگرتنى سەرى گۆرپچەى گۆر و بۆ پركردنەو)

کون و بۆشایی نیوانی خشتو تهخته بهردهکانی سهر نه لحه دو بۆ سووته مهنی
 ناو مال و بۆ پهردووی سهر دارمراو شتی وا بهکاری دهینین؟ پیغه مبه ریش
 (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (باشه، ته نیا گیای سورناتکی لی دمرچئ).
 جا پیاوێکی یه مهنی، که پێیان دهگوت ئه بو شاه، هه لسا گوتی: ئه ی
 پیغه مبه ری خودا! فهرمان بهر موو به هاوه له کانت که بۆم بنووسنه وه؟
 چه زه تیش (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (بینووسن بۆ ئه بو شاه).
 وه لیدی کوری موسلیم، که کهسی سییه مه، له پیاوانی رشته (سه نه دی
 ئه م فهرموودمیه ده فهرموئ: عهرزی مامۆستاکه ی خۆم کرد، بۆ ئه م
 فهرموودمیه، که نیامی نه وزاعیه: ئه بو شاه مبهستی چیه که ده فهرموئ:
 ئه ی پیغه مبه ری خودا! بۆم بنووسنه وه؟ فهرمووی: مبهستی ئه بو شاه ئه وه
 بووه، که ئه م وتاره ی که له پیغه مبه ری بیستوه بۆی بنووسنه وه). {تاج/۲،
 زنجیره: ۱۳۰، ژماره: ۱۷۰۳}.

چوارم: له ته جرید بهرگی دووم ژماره (۸۴۳) ئاوا:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ
 افْتَتَحَ مَكَّةَ « لَا هِجْرَةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبُيُوتَةٌ، وَإِذَا اسْتَنْفِرْتُمْ فَانْفِرُوا. (الحدیث، ۱۸۳۴):

نیبو عهباس (رهزای خوای لی بئ) فهرمووی: روژی نازادکردنی شاری
 مهککه، که ناوداره بهفته چی مهککه، پیغه مبه ر (دروودی خوای له سهر بئ)
 فهرمووی: له پاش نازادکردنی شاری مهککه و نیسلام بوونی خه لکه که ی، ئیتر
 کۆچ کردن له مهککه وه بۆ مه دینه نه ما، چونکه مهککه ییش وه ک مه دینه بوو
 به خاک و ولاتی نیسلام و وه له زیر رکیزی کافران دمرچوو، به لام کۆشش و
 تیکۆشان و جیهاد و غه زا کردن و نیازی پاک هه رماون و هه رده میتن و هه تا هه تایه
 ده بن به هۆی سه ره بهرزی هه ردوو جیهان و مایه ی روو سورپی له لای خودای

گهوره، جا همر کاتئ داواتان لئ کرا که دمریجن بو غهزا، دمرچن و برؤن بوئ.
(تاج/ ۷۵ ز/ ۱۹ - ش/ د/ ت/ ن).

۸۶۰- عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَمْرِو بْنِ سَعْدٍ وَهُوَ يَبْعَثُ الْبُعُوثَ إِلَى مَكَّةَ
الَّذِينَ لِي أَهْلُهَا الْأَمِيرُ أَحَدُكَ قَوْلًا قَامَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقَدَمَ مِنْ يَوْمِ
الْفَتْحِ ، سَمِعْتُهُ أُذْنًا وَوَعَاهُ قَلْبِي ، وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنًا ، حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ ، حَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى
عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ « إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ ، وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ ، فَلَا يَحِلُّ لِمَرِيٍّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا ، وَلَا يَغْضَبَ بِهَا شَجَرَةً ، فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذِنَ لِرَسُولِهِ ، وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ
. وَإِنَّمَا أَذِنَ لِي فِيهَا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ، ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ ،
وَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ » . فَقِيلَ لِأَبِي شُرَيْحٍ مَا قَالَ عَمْرُو قَالَ أَنَا أَعْلَمُ مِنْكَ يَا أَبَا
شُرَيْحٍ ، لَا يُعِيدُ عَاصِيًا ، وَلَا فَارًا بِدَمٍ ، وَلَا فَارًا بِخَرَبَةٍ: (۸۶۰)

لهزماره (۸۵۹) دا به ته واوی رابورد فهرموودمهکی نه بو شورمیح.

۸۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ قَامَ فِي النَّاسِ ، فَحَمِدَ اللَّهَ ، وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ « إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ
مَكَّةَ الْفِيلَ ، وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ ، فَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي ، وَإِنَّهَا
أَحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ، وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي ، فَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا وَلَا يُخْتَلَى
شَوْكُهَا ، وَلَا تَحِلُّ سَاقِطَتُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ ، وَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ ، إِمَّا أَنْ
يُفْدَى ، وَإِمَّا أَنْ يُقَيَّدَ » . فَقَالَ الْعَبَّاسُ إِلَّا الْإِذْخِرَ ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ لِقُبُورِنَا وَبُيُوتِنَا . فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِلَّا الْإِذْخِرَ » . فَقَامَ أَبُو شَاهٍ - رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ

الْيَمَن - فَقَالَ اَكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ »: (۸۶۱)

له ژماره (۸۵۹) دا به ته واوی رابورد، فهرمووده کهي موخته صهري صهحيحی موسليم (۷۶۶). ئه مهيش گيرانه وهی ژماره (۹۲) ی ته جريدی بوخاريه:

وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ أَوْ الْقَتْلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنِينَ أَلَا وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي أَلَا وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ لَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا وَلَا يُغْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُلْتَقَطُ سَاقِطَتُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ وَمَنْ قَتَلَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يَغْفَلَ وَإِمَّا أَنْ يُقَادَ أَهْلَ الْقَتِيلِ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ (يُقَالُ لَهُ أَبُو شَاهٍ) فَقَالَ اكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكْتُبُوا فَلَان. فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ: إِلَّا الْإِذْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَا نَجْعَلُهُ فِي بُيُوتِنَا وَقُبُورِنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِلَّا الْإِذْخَرَ فَقَالَ: إِلَّا الْإِذْخَرَ. (الحديث ۱۱۲ - طرفاه في: ۲۴۳۴، ۶۸۸۰):

ديسان نه بوهورميره (رمزای خواي لئ بئ) فهرمووی: سالی گرتنی مهککه هوژی خوزاعه پياويکیان کوشت له هوژی بهنی لهیث، له جياتی کوژراویکی خوځيان که بهنی لهیث له ووهو پيش کوشتبوويان، جا که نه مه عمرزی حمزرت (دروودی خودای له سهر بئ) کرا، سوارى ولاخه کهي بوو، وموتاریکی دا، فهرمووی: خودای گهوره سهرور مهککه پارسا له دهستدریژی خاوهن فيله کان که نه برمهو له شکر مهکی بوون، که هاتبوون بو روو خاندنی که عبه، وهک له سوورمتی فیل دا باس کراوه، یا فهرمووی: خودای گهوره کوشت و کوشتاری

لەناو مەككەدا قەدەغە كەردوو، بەلام بەپشتیوانی خودا پیغەمبەری خواو موسولمانەكان لەرۆژی ئازاد كردنی مەككەدا زالبوون بەسەر گرتنی ئەم شارەدا، بەلام باش باش بزانن كەنەم شارە نەلەپیش مندا ومنەلەپاش من بۆ كەسی تر رموا نەبەینراومو رموا نابینرئ كەشەرو شۆری تیابكا، ئاگاداربەن هەتا بۆ منیش بۆ ماومیهکی زۆر كەم لەو رۆژەدا كوشتاری تیادا حەلّال بوو، باش ئاگادار بن تانیستا لەم دەمەدا شاریکی بەرپەزو قەدەغەیه، كەوا بوو نە درگی پاكو دمدرو، نەدارو درەختی دادمپاچرو، نەكوشتارو شەرو شۆری تیادا دمكرو لەم حەلەوه هەتا رۆژی قیامت ئەم ستانەتی قەدەغەیه. ومنە نەچیری دمرەوینریتەوه، ومنەشتی داکەوتووێ هەل دمگیریتەوه، مەگەر بۆ كەسی كەناوو نیشانی هەلبدا بۆئەوهی كەخاومەنەكەى پەیدا ببی و بیباتەوه.

ومەهرکەسی كەسیکی كوزرا ئەوا خۆی لەیهکی لەم دوو بریارە سەر پشكە: یا خوین و مردەگرئ یاخود تۆلەى بۆ دەسەندرو و لەجیاتى كوزراومەكەى بكۆژەكە دمكوژیتەوه. جا پیاویكى یەمەنى كەپیان دەگوت: ئەبو شاه هەلسا گوتی: ئەم ووتارەى خۆتم بۆ بنووسەرەوه. پیغەمبەرىش (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: بینووسنەوه بۆ ئەبو شاه. پیاویكى قورمیشیش (كەمەبباسى مامەى پیغەمبەر بوو) گوتی: ئەى پیغەمبەرى خودا! تەنیا گىای سورناتك (ئىزخەر) ى ئى دمرچئ، چوونكە ئەم گىایە بۆ سووتەمەنى ناوماڵ و بۆ پەردووی سەردارمراو بۆ سەرگرتنى سەرى گۆر بەكارى دینن، حەزرمیش (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: باشە تەنیا گىای سورناتكى ئى دمرچئ):

(تاج- ۲- ل- ۲۸۰- ز- ۱۳۰- ژ- ۱۷۰۳- ج- ۴).

(۸۴) باب جَوَازِ دُخُولِ مَكَّةَ بِغَيْرِ إِحْرَامٍ

چوون بۆ مهككه به بئى نيهرام بهستن دروسته

۸۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) دَخَلَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ مِغْفَرٌ فَلَمَّا نَزَعَهُ، جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: ابْنُ حُطَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ: «اقتُلوه». {الحديث: ۳۲۹۵ = ۳۲۸۴ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۸۴۷ = ۱۸۴۶، ۳۰۴۴، ۴۲۸۶، ۵۸۰۸}:

نه نهسی کوری مالیک (خودای لی رازای بئ) فهرمووی: له سالی نازادکردنی مهککه دا، کاتی چه زمرت (دروودی خودای له سهر بئ) هاته ناو شاری مهککه وه، کلاو زریهیه کی له سهر دا بوو، که کلاو زریهیه کی دا که ند، له وکاته دا پیاوی هات گوتی: نهی پیغه مبهری خودا! ئیبنو خه طهل نهو دوشمنه پیسه، دامینی که عبهی گرتوو وه و په نای بردوته به ربهیت له ترسانا، جا تو فهرمانت به چیه؟ فهرمووی: (بیکوژن نامانی مه دمن) جا نه ضله ی کوری عوبهید، به هاوکاری سه عیدی کوری حورمیث کوشتی، چونکه کاتی خوی له ئیسلام و مرگه را بوو، وه موسولمانیکی به نارموا کوشتبوو، وه خوسپو هه جوی پیغه مبه ریشی دمکرد). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۳۱، ژماره: ۱۷۰۸}.

(۸۵) باب فَضْلِ الْمَدِينَةِ وَدَعَا النَّبِيِّ ﷺ فِيهَا بِالْبَرَكَةِ وَبَيَانُ تَحْرِيمِهَا وَتَحْرِيمِ

صَيِّدِهَا وَشَجَرِهَا وَبَيَانُ حُدُودِ حَرَمِهَا

ریزی مه دینه و کردنی به بهستیکی ریزداری وا که راوو شکاری تیا قه دهغه بئو برینی دارو دره ختی قه دهغه بئو نزاو پارانه وهی باشی پیغه مبه ر (درودی خودای له سهر بئ) بۆی که خودا پیست و فهری تی بختاو دیاریکردنی سنووری شوینه به ست (ههرهم) ه کانی

۸۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَاصِمٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ، وَدَعَا لِأَهْلِهَا، وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا

حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ، وَإِنِّي دَعَوْتُ فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا بِمِثْلِي مَا دَعَا بِهِ إِبْرَاهِيمُ لِأَهْلِ مَكَّةَ». {الحديث: ۳۳۰۰ = ۳۲۸۸ فم} : (۸۱۲)

عبداللہ کو پوری زمین کو پوری عاصیم (پرمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (حہزرتی ئیبراہیم (سلاوی خودای لی بی) بہفہرمانی خودا مہککھی کردووه بہ حہرہم و بہستیکی ئہمین و ہیمن و، قہدہغہی کردووه کہکاری ناشایستہی تیادا بہرپابکری، وہ دووعاو نزای باشی کردووه بؤ دانیشتوانی، وہمنیش بہ فہرمانی خودا مہدینہم حہرام کردووه و کردوومہ بہ بہست و حہرہم، ہہروہک چؤن ئیبراہیم مہککھی حہرام کردووه و کردوویہتی بہ بہست و حہرہم، وہ من دووعاو نزای بیت و فہرم کردووه بؤ مہن و مشتی مہدینہ، بؤ عہیارہو ئہندازہی کیشان و پیوانی، دوو قاتی نہو دووعاو نزایہی کہ ئیبراہیم کردوویہتی بؤ مہککھی). {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۳۹، ژمارہ: ۱۷۳۲}.

ئہمہ گیرانہوہی ژمارہ (۷۷۳) ی پوختہی موسلیم بوو، ئہمہیش گیرانہوہی (۹۶۵) ی تہجریدی بوخاریہ:
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لَهَا وَحَرَّمَتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ وَدَعَوْتُ لَهَا فِي مُدَّهَا وَصَاعِهَا مِثْلَ مَا دَعَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَكَّةَ (الحديث ۲۱۲۹):

عبداللہ کو پوری زمین (پرمزای خوا لی بی) فہرمووی: (پیغہ مبہر (دروودی خوا لہسہر بی) فہرمووی: حہزرتی ئیبراہیم (سہلامی خوا لی بی) بہفہرمانی خودا، مہککھی کردووه بہ حہرہم و بہستیکی ئہمین و ہیمن و قہدہغہی کردووه کہ کاری ناشایستہی تیادا بہرپا بکری، وہ دووعاو نزای

باشی و پیروزی کردووه بۆ دانیشتوانی، وهمنیش بهفهرمانی خودا مه‌دینه‌م
 حه‌رام کردووه کردوومه به‌به‌ست و حه‌رم، هه‌روه‌ک چۆن ئیبراهیم مه‌که‌ه‌ی
 حه‌رام کردووه‌و کردویه‌تی به‌به‌ست و حه‌رم، وه من دووعاو نزای پیت و فه‌رم
 کردووه بۆ مه‌ن و مشتی مه‌دینه، دووقاتی نه‌و دووعاو نزایه‌ی که ئیبراهیم
 کردوویه‌تی بۆ خه‌لکی مه‌که‌ه).

روونکردنه‌وه:

عه‌بدو‌ل‌لای کورێ زه‌میدی کورێ عاصم، نه‌نصاریه، خه‌زه‌جیه، له‌به‌نی
 نه‌جباره نو‌حو‌دییه، به‌لام راجیایی هه‌یه له‌به‌دریه‌تی دا، به‌شداری کرد له
 کوشتنی موسه‌یله‌مه‌ی که‌ذا‌بدا، نو‌ فه‌رمو‌وده‌ی له‌بو‌خاری پی‌رو‌زدا هه‌یه،
 سه‌عیدی کورێ موسه‌ییب و عه‌ببادی کورێ ته‌میمی نه‌نصاری و که‌سانی تریش
 فه‌قیی بوون، له‌رو‌ژی (الحره) دا، شه‌هید بوو، که نه‌م روداو له‌سالی شه‌ست و
 سیی کۆچیدا بووه، (رمزاو ره‌حه‌مه‌تی خودای لی بێ).

۸۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ
 لِأَبِي طَلْحَةَ « التَّمِسْ غُلَامًا مِنْ غِلْمَانِكُمْ يَخْدُمُنِي حَتَّى أَخْرَجَ إِلَى خَيْبَرَ ». فَخَرَجَ بِي
 أَبُو طَلْحَةَ مُرَدِّفِي ، وَأَنَا غُلَامٌ رَاهِقْتُ الْحُلَمَ ، فَكُنْتُ أَخْدُمُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه
 وسلم) إِذَا نَزَلَ ، فَكُنْتُ أَسْمَعُهُ كَثِيرًا يَقُولُ « اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ
 وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ ». ثُمَّ قَدِمْنَا خَيْبَرَ ،
 فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْحِصْنَ ذُكِرَ لَهُ جَمَالُ صَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَّيِّ بْنِ أَخْطَبَ ، وَقَدْ قُتِلَ
 زَوْجُهَا وَكَانَتْ عَرُوسًا ، فَاصْطَفَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِنَفْسِهِ ، فَخَرَجَ
 بِهَا حَتَّى بَلَغْنَا سَدَّ الصَّهْبَاءِ حَلَّتْ ، فَبَنَى بِهَا ، ثُمَّ صَنَعَ حَيْسًا فِي نِطْعٍ صَغِيرٍ ، ثُمَّ قَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « آذِنْ مَنْ حَوْلَكَ ». فَكَانَتْ تِلْكَ وَلِيمَةَ رَسُولٍ

اللّٰهُ (صلی الله علیه وسلم) عَلَى صَفِيَّةَ . ثُمَّ خَرَجْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ قَالَ فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللّٰهِ (صلی الله علیه وسلم) يُحَوِّى لَهَا وَرَاءَهُ بَعَاءَةً ، ثُمَّ يَجْلِسُ عِنْدَ بَعِيرِهِ فَيَضَعُ رُكْبَتَهُ ، فَتَضَعُ صَفِيَّةُ رِجْلَهَا عَلَى رُكْبَتِهِ حَتَّى تَرُكِبَ ، فَسِرْنَا حَتَّى إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ نَظَرَ إِلَى أَحَدٍ فَقَالَ «هَذَا جَبَلٌ يُحِينَا وَتُحِيهُ» . ثُمَّ نَظَرَ إِلَى الْمَدِينَةِ فَقَالَ «اللّٰهُمَّ إِنِّي أُحَرِّمُ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا بِمِثْلِ مَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ ، اللّٰهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مُدَّهِمْ وَصَاعِهِمْ» : (۸۷۴)

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بنی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہ سہر بنی) بہ نہ بو تہلحہی زربامی فہرموو: (کوریکم بو پیدابکہ، لہ کورہکانی خوٲان کہ خزمہتم بکا). نیتر من خزمہتی پیغہمبہرم دمکرد، چی لہ مالہوہو چی لہ دہرموہ، جا کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہ سہر بنی) چوو بو نازادکردنی خہیبہر، نہ بو تہلحہی میردی دایکم منی لہ پاشکوی خوہوہ سوارکردو بو خزمہتی پیغہمبہر لہو سہفہرما بردمی بو نہو غہزایہ، ہہموو کاتی کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہ سہر بنی) لہ شویننی لہ ریگہ وچانیکی دمگرت، خوٲم بہر دمستیم دمکرد، گویم لی بوو بہزوری نہم نزایہی دہخویند، دہیفہرموو: «اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» واتہ: نہی خودایہ! پہنا دمگرم بہتو لہتووشبوننی خہم و خہفمت و لہ نہ کارمی و تہمہلی و لہ نیرمی و چرووکی و لہ ترسنوکی و لہ بوون بہژیرباری فہرزاری و لہ زالبوونی پیواونی ناحمز بہ سہرمانا).

نیتر لہو سہفہرما ہہر خزمہت و بہر دمستیم دمکرد، تا بہ سہرکہ وتووئی لہ رزگارکردنی قہ لای خہیبہر گہراپنہوہ، تا دواپی فہرموودمکہ، کہ لہم فہرموودمیہی ژمارہ (۲۳۵)ی تہجریدی بوخاریدا روون دہبیٲتہوہ:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزَا خَيْبَرَ فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْفَدَاةِ بِغُلَسٍ فَرَكِبَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي زُقَاقٍ خَيْرٍ وَإِنْ رُكِنَتِي لَتَمَسُّ فَخِذَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخِذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظَرُ إِلَى بَيَاضِ فَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبْتُ خَيْبَرَ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ وَخَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ يَعْنِي الْجَيْشَ قَالَ فَأَصْبَحْنَا عَنْوَةً فَجُمِعَ السَّبِيُّ فَجَاءَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنَ السَّبِيِّ قَالَ أَذْهَبُ فَخُذْ جَارِيَةً فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُيٍّ فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي دِحْيَةَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُيٍّ سَيِّدَةَ قُرَيْظَةَ وَالتَّضَرُّعَ لَهَا تَصْلُحُ إِلَا لَكَ قَالَ اذْغُرْ بِهَا فَجَاءَ بِهَا فَلَمَّا نَظَرَ إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خُذْ جَارِيَةً مِنَ السَّبِيِّ غَيْرَهَا قَالَ فَأَعْتَقَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَزَوَّجَهَا فَقَالَ لَهُ ثَابِتُ يَا أَبَا حَمْزَةَ مَا أَصْدَقَهَا قَالَ نَفْسَهَا أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزْتُهَا لَهُ أُمُّ سُلَيْمٍ فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَرُوسًا فَقَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ وَبَسَطَ نَطْعًا فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالتَّمْرِ وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمْنِ قَالَ وَأَخْسِبُهُ قَدْ ذَكَرَ السَّوِيقَ قَالَ فَحَاسُوا حَيْسًا فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٣٧١ أطرافه في: ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥،

٢٨٨٩، ٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧، ٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١، ٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧،

: (٥٤٢٥، ٥٥٢٨، ٥٥٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣):

ئىمامى ئەنەس (رەزى خەلىق لى بى) فەرەمۇۋى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) سوپاى نامادە كىردو بەرمو خەيبەر كەوتەپ، تارىكوللەكە لەپال قەلەى خەيبەردا نوپىزى بەيانىمان كىرد، ئەوجا پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) سوپاى ولاخەكەى بوو، پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) ولاخەكەى خەلىق بەناو كوۋچەو كۆلەنەكانى خەيبەردا غار دەدا، مەن و ئەبۇطەلحە لەنزىكى پىغەمبەرەو بوۋىن، تەنەت كەشكەژنۇم لەپاشكۆى ئەبۇطەلحەو دەيدا لەپانى پىغەمبەرى خۇدا (دروودى خۇداى لى بى): جالەئەنجامى ولاخ تاو دان و جەنجالى و پالەپەستۇدا رانى پىغەمبەر رووت بوو، تەنەت مەن بەچاۋى خۇم سىپىدى رانى پىغەمبەر مەنى.

كاتى پىغەمبەر سوپاكەى ھەل رۇانە ناو گوندەكەو، پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) فەرەمۇۋى: (اللّٰهُ اَكْبَرُ خَرَبَتْ خَيْرُ اَنَا اِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ): ئەللاھونەكەر، وپان بوو خەيبەر، لەپاستى دا ئىمە ھەركاتى بۇ ھۆزى بچىنە مەيدان، ئىتر ئەوتۇقوانە بەيانى رۇزى رەشيانە) وئەم فەرمايشەى سى جار دووبارە كىردەو، كەئىقتىباسە لەم ئايەتە پىرۇزە: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ} ۱۷۷/۲۷ - واتە: كاتى تۆلەى سەختى خۇدا بەردەرگا بەھۆزى بىپروا دىگىر، لەھەمۇولەو گەمارۇيان دەدا، ئىتر ئەو گەلە تۇقوانە سەرلەبەيانى رۇزى رەشيانە). فەرەمۇۋى: لەولەيشەو جۈولەكەكان ناگاپان لەم ھەلەمەتە نەبوو، سەرلەبەيانى وەك رۇزانى تر وەدەرگەوتن بۇسەر مەزراو ئىش و كارى رۇزانەى خۇيان، لەپەر لووتيان تەقى بەلووتى سوپاى ئىسلاما، جاھاواريان لى ھەلسا و گوتيان: ئاى ئەمە موحەممەدو سوپاكەيەتى، ھاتوون بۇسەرمان.

ئەنەس فەرمووی: قەلای خەمبەرمان بەزمەری بازوو لەچنگی دوژمن رزگار کرد. کاتێ ژنە دیلەکان کۆ کرانەو، دەحیە کەلبی ھاتە خزمەتی ھەزەرت ھەرزە کرد ئەو پێغەمبەری خودا! لەم ژنە تالانیانە کەنیزمکیکم پێ بدە، فەرمووی: (بەرۆ کەنیزەکی ببە). دەحیە پیاویکی قوژی شوخ بوو، زۆر جاران جوبرائیل لەشیوەی ئەودا دەھات بۆخزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) و سرووشی بۆ دەھێنا، دەحیە چوو، صفیە کچی حویە بێرد بۆ خۆی بەلام پیاوی ھات گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! صفیە کچی حویە، کەخانمی ژنانی ھۆزی بەنی قورەیظە و بەنی نەظیرە، داوتە بەدەحیە، چۆن شتی وا دەگونجی، ئەو خانمە خانەدانە بۆکەسی تر دەست نادا مەگەر بۆ تۆئە پێغەمبەری خودا! ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئادەم دەحیە بانگ کەن ئەو ژنە بەینێ) دەحیە ھاتەو و صفیە ھێنایەو، کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تەماشای صفیە کرد، بەدەحیە فەرموو: (بەرۆ لەو ژنگە لە بەتالانی گیراوانە کەنیزمکیکی تر بەرە بۆخۆت).

فەرمووی: ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) صفیە نازاد کردو ماری کرد بۆخۆی، تابیتی بەنانی بەئیمامی ئەنەسی فەرموو: ئەو باوکی ھەمزە! چی کرد بەمارمی بۆی؟ فەرمووی: خۆی کرد بەمارمی بۆی، لەپێشا لەباتی ماری نازادی کردو ئەوسا ماری کرد لەخۆی، جاکاتێ گەرانیوە بۆ مەدینە، لەرێگە شوێن ئومموسولەیمی دایکم تەدارەکی بووکی بۆ صفیە خست و جیازی ی بووکی بۆ کردو کردی بەبووک و پیشکەشی کرد بە پێغەمبەر، بۆبەیانێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زاوا بوو. ئەوسا فەرمووی: (ھەرکەسێ خۆراکی ھەیە بابجێ بیھێنێ)، نانی شایێ یەگە ی بریتی بوو لەو،

که چه زمرت (دروودی خوای لی بئ) فه رمانی کرد، سفرهیه کیان راخست، ئیتر هه رکهس له لای خۆیه وه هه نئ خورما، یارۆن، یاقاوت، یاکهشکی هیناو هه ئیان رپشته سه ری و کردیان به خورما و پۆن و، ده ستیان کرد به نۆش کردنی، ئیتر هه رنه وه نانی شایی یه که ی بوو. (ت/٣/٩٣/٣ = تاج-٢ ز-٤٠ ژ-٢١٢٤ ج-٤ + تاج/٤ ص-٣٦٨، ص-٤٢٢).

روونکردنه وه:

خه بیه ر فه لایه کی قایم بوو، به دهستی هۆزی جووله که وه بوو، جیگه ی هۆزی به نو قورم یظه و به نی نه ظیر بوو، له خۆره لاتی باکووری مه دینه وه یه، شه ش قوناغ له مه دینه وه دووره، باخه خورمای زۆر بوو، سالی حه وتی کۆچی نازادکرا، نه بو طه لحه میردی ئومموسوله می دایکی ئه نه سی نۆکه ری پێغه مبه ره، ناوی زه میدی کوپی سه هلی ئه نصاری یه، ئاماده ی شه وی په یمانی عه قه به بووه، یه کی که له (نوقه به کان) ی ئه و په یمانه، نه وودو دوو فه رمووده ی هه یه، بوخاری سیانیانی گێرا و ته وه، ئه نه س زرکوپری بوو. له پاش مه رگی پێغه مبه ره نه بو طه لحه چل سال له سه ری هه ک به رپۆزوو بوو، به س له دوو جه نه کانا رۆزووی ده شکان.

٨٦٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « الْمَدِينَةُ حَرَمٌ، مَنْ كَذَّأَ إِلَى كَذَّاءٍ، لَا يَقْطَعُ شَجَرَهَا، وَلَا يُحْدِثُ فِيهَا حَدَثًا، مَنْ أَخْدَثَ حَدَثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ». (الحديث ١٨٦٧، طرفه ٧٣٠٦): (٨٦٥)

ئه نه س (پرمزای خوای لی بئ) فه رمووی: خۆشه ویست (دروودی خوای له سه ر بئ) فه رمووی: مه دینه له نیوانی کیوی عه یرمه هه تا کیوی ئه ور، ئه م

ماومیه هممووی ریژداره، بهست و حهره و قهدهمهیه، نابئ ریژی بشکی، دارو درهختی نابرری، نارموایی تیادا بهرپا ناکری دمی هر کهسی نارموایی تیادا بهرپا دمکات نهفرمت و لهعنمتی خوداو فریشتهکانی و مروقهکانی سهرجهم لهسهر بی.

رافه و شیکردنه وه:

ئهو بههرانه لهم فهرموودمیه و مردمگیریت:

۱- لهعنمت (نهفرمت) لهم شوینهدا، بهواتا بی بهشبوونی ئیجگاری نییه لهرحمهتی خودا، وک نهفرمت لهبیباومر واتای وایه، بهلام نیشانهی ئهومیه که بهرپاکردنی نارموایی لهتاوانه گهورمکانه.

۲- نهفرمتکردن لهدمستهی تاوانکاری و خراپهکاران دروسته، به شیومیهکی گشتی نهک بهشیوهی تایبهتی.

۳- کورت و پوخت؛ پیغمبهر دوانزه میلی بهدموری شاری مهینهدا داناوه بهحهره.

۸۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَكْيَالِهِمْ ، وَبَارِكْ لَهُمْ فِي صَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ». يَغْنَى أَهْلَ الْمَدِينَةِ { : (۸۶۶)

نههسی کوپی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَكْيَالِهِمْ ، وَبَارِكْ لَهُمْ فِي صَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ». واته:

نهى خودايه! بيتو فهر بخمره ناو پيوانه‌ي خه‌لکي مه‌دينه‌وه، هه‌روا
بيتو فهر بخمره مه‌نو مست (موود) يانه‌وه.

۸۶۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «اللَّهُمَّ اجْعَلْ بِالْمَدِينَةِ ضِعْفَيَّ مَا بِمَكَّةَ مِنَ الْبَرَكَةِ». {الحديث: ۳۳۱۳ = ۳۳۰۱ فم. تجريد/۲، رقم: ۸۶۹ = ۱۸۸۵. تحفة الأشراف: ۱۵۵۹} : (۸۶۷)

نه‌ه‌سی کو‌ری مالیک (په‌زای خودای لی بی) ده‌فه‌رمو‌ی: پی‌غه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمو‌ی: (خودایه! دوو هاتی مه‌ککه بیتو فهر
بخمره مه‌دينه‌وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۱۷۴۲}.

۸۶۸- عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَطَبْنَا عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ (رضي الله عنه) فَقَالَ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ عِنْدَنَا شَيْئًا نَقْرَأُ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ، قَالَ وَصَحِيفَةٌ مُعَلَّقَةٌ فِي قِرَابِ سَيْفِهِ فَقَدْ كَذَبَ، فِيهَا أَسْتَنُ الْإِبِلِ وَأَشْيَاءُ مِنَ الْجِرَاحَاتِ، وَفِيهَا: قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ غَيْرِ إِلَى ثَوْرٍ فَمَنْ أَخَذَتْ فِيهَا حَدًّا، أَوْ أَوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا. وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ، وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا». {الحديث: ۳۳۱۴ = ۳۳۲ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۳۹۵ = ۳۵۰۸، ۶۰۴۵ + تجريد/۲، رقم: ۸۵۶ = ۱۸۷۰، ۳۱۷۲، ۳۱۷۹، ۶۷۵۵، ۷۳۰۰} : (۸۶۸)

نی‌ه‌ه‌یمی ته‌می‌می فه‌رمو‌ی: باو‌کم فه‌رمو‌ی: عه‌لی کو‌ری نه‌بو تالیب،
وتاریکی بو‌ماندا، فه‌رمو‌ی: هه‌رکه‌سی گومان‌ی وابی، که نی‌مه، که که‌سو و ک‌اری

(۸۶۷) تجريد/۲، ژماره: ۸۶۹ = ۱۸۱۵ مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۷۷۱ = ۳۳۱۳ شيحا.

(۸۶۸) تجريد/۲، ژماره: ۸۵۶ = ۱۸۷۰ بوخته‌ی موسليم/۲، ژماره: ۷۷۷ = ۳۳۱۴ شيحا.

پېغه مېهرين، نامه و نووسراوېكى تايبه تيمان له لا هه يه، كه بهس خومان
 دهيوځينين و له لاى خه لكى ترنييه، ههركه سى گوماني و اېكا درودكا، نيمه ش كه
 ئال و بهيتى پېغه مېهرين، وهك سهرجه مى موسولمانانى تر به گشتى، بهس
 قورناني پېرؤ زمان له لا هه يه، كه نامه ي خودايه، به لام له سوننه تى پېغه مېهر،
 نيمه ش وهك موسولمانانى تر، هه ندئ فهرموودهمان له لا هه يه، به لام
 برپارمكه ي بؤ هه موانه نهك هه ر بؤ خومان، وهك ئه م جه ند فهرموودميه، كه
 له م تومارمدا نووسيومنه ته وه (فهرمووى: توماريكى پېچراوه بوو، له ناو هه بگه ي
 شمشيرمكه يدا داينا بوو بؤ پاراستنى، نه بادا بفه وتئ) ئه و جا عه لى فهرمووى:
 نه مانه له م تومارمدا نووسراون: ته مهنى ئه و وشترانه ي دمدرين به خوځنداو
 جه ند شتئ تر سه بارمته به خوځينى زامو زامكارى. وه ئه مهنى واتيدا: (مه دينه
 له نيوانى چياى عه يرموه هه تا چياى ئه وور به سته) (واته: حهرمه، به فهرمانى
 شمع كؤمه لئ كارى تيا نادرسته كه له شوځنانى تر، به پيى مهرجى دياريكراو
 دروستن). جا ههركه سى كاريكى نارمواى تيدا بهرپا بكا، يا پياو خرابيكي تيدا
 په نابدا، يا كاريكى ناشايسته ي تازه قه للاى تيدا بكا به باو، له عنمت و نه فرمتى
 خوداو نه فرمت و له عنمتى هه موو فريشته كان و له عنمت و نه فرينى هه موو
 مروقه كانى لئ بئ، له رؤزى قيامه تدا خودا نه فهرزو نه سوننه تى لئ قه بوول
 ناكا، له نه ستؤ گرتنى پيمان بؤ موسولمانان وهك يه كه، هه موو موسولمانى مافى
 نه وى هه يه كه پيمانى نه مان به كافران و به بئ بروايان، به پيى ياسا نامه ي
 خودا بدا، هه ره خوارينه كه يان مافى نه مان پيدانى هه يه، به هه ر كافري بيه وئ
 ئامانى پييدا، وه ههركه سى حاشا له باوكى خوى بكاو خوى بكا به نه ته وه ي
 پياوېكى تر، يا حاشا بكا له نازادكه رانى خوى و كه سانى تر بكا به ناغاي
 نازادكه رى خوى، له عنمت و نه فرينى خوداو فريشته كان و هه موو مروقه كان له و

جۆره كهسانه بئى، له قيامه تدا نه ته و بهيان ئى قه بوول دمكرى، نه تۆله و برىتى و كه فارمىيان ئى و مردمگىرى. { تاج/١، زنجير: ١٦، ژماره: ١١٧ + تاج/٢، زنجير: ١٣٩، ژماره: ١٧٣٣ }.

٨٦٩- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ مَنْ زَعَمَ أَنَّ عِنْدَنَا شَيْئًا نَقْرَأُهُ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ - قَالَ وَصَحِيفَةٌ مُعَلَّقَةٌ فِي قِرَابِ سَيْفِهِ - فَقَدْ كَذَبَ فِيهَا أَسْنَانُ الْإِبْلِ وَأَشْيَاءُ مِنَ الْجِرَاحَاتِ وَفِيهَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ غَيْرِ إِلَى ثَوْرِ فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا أَوْ آوَى مُخْدِتًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَذْنَاهُمْ زَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا ». وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ اتَّمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا » رواه ثلاثة: (٨٦٩)

عهلى (رمزى خوداى ئى بئى) گوتى: ههركهسى گومان بكا كه ئيمه كه كهس و كارى پىغه مبهرىن نامهيهكى تايبه تيمان له لا ههيه، كه ههه بۆ ئيمهيه و بۆ خوومان دميخوينين، زياد له قورئان ههه كهسى گومانى وابى، درۆ دمكا، بهس ئههه ئى دهرچى كه لهه تۆمارداهه كه لوولدراده و له ناو هههگه ئههه شمشيرما.

لهه تۆماردا باسى تهههه ئههه و شترانهى تياهه كه دهرين به تۆلهى خوينا، وه ههرومهه باسى چههه بابتهيكى زامو زامكارى (جيراخات) تياهه، وه ئهههيشى تياهه كه پىغه مبههه (دروودى خوداى لهههه بئى) دهمرموى: مهههه بهههه و ههههه، لهههههه كىوى عههههه ههههه كىوى نهههه، جا

هەرکەسێ کارێکی نارەوای تیا بکا، یا پیاو خراپێکی تیا پەنا بدا لەعنەت و نەفرینی خودا و فریشتەکان و ئەو خەڵکە ی هەموو لەسەربێ لە رۆژی قیامەتیشا خودا نە فەرزو نە سوننەتی ئی قەبوول ناکا.

موسولمانان بۆ پەیمانی ئامان دان بە کافران، هەموویان چوون یەکن و هەرە خوارینەکەیان مافی ئامان دانی هەیه بە هەر کافرێ دمیەوی.

لە گیرانه و میهکا: ئەمەیشی پتر کردوو: جا هەر کەس پەیمانی ئامانی موسولمانێ تێک بدا، لەعنەت و نەفرینی خودا و فریشتە و ئەو خەڵکە ی هەموو لەسەربێ، لە رۆژی قیامەتا خودا نە سوننەت و نە فەرزی ئی گیرا ناکا، وە نەفرین و لەعنەتی خودا و فریشتە و ئادەمیزاد هەموو لەسەر ئەو کەسە بێ کە حاشا لە باوکی خۆی دمکا و خۆی دمکا بە نەتەوێ پیاوێکی تر، وە یا بەندە و کەنیز بێ و ئاغا نازادی کردبێ و کەچی حاشا لە ئاغای خۆی بکا و یەکیکی تر بکا بە ئاغای خۆی، ئەم جوۆرە کەسە لە رۆژی قیامەتا خودا نە فەرزو نە سوننەتیان ئی گیرا ناکا (ش/د).

(٨٦) باب التَّوْبَةِ فِي سُكْنَى الْمَدِينَةِ وَالصَّبْرُ عَلَى لِأَوَانِهَا

هاندان لەسەر دانیشتن و نیشتهجێ بوون لە شاری مەدینەدا، وە نارامکرتن لەسەر نەرك و زەحمەتی

٨٧٠- عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ وَعَكَ أَبُو بَكْرٍ وَبِلَالٌ، فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ إِذَا أَخَذَتْهُ الْحُمَّى يَقُولُ: كُلُّ أَمْرٍ مُصَبَّحٌ فِي أَهْلِهِ وَالْمَوْتُ أَذْنَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَكَانَ بِلَالٌ إِذَا أَقْلَعَ عَنْهُ الْحُمَّى يَرْفَعُ عَقِيرَتَهُ يَقُولُ: أَلَا لَيْتَ شِعْرِي هَلْ أَبِيتُ لَيْلَةً بِوَادٍ وَحَوْلِي إِذْ خِرْتُ وَجَلِيلٌ وَهَلْ أَرَدْتُ يَوْمًا مِياهَ مَجَنَّةٍ وَهَلْ يَنْدُونُ لِي شَامَةً وَطَفِيلٌ

قَالَ اللَّهُمَّ اَلْعَنُ شَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَغُثْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، كَمَا أَخْرَجُونَا مِنْ أَرْضِنَا إِلَى أَرْضِ الْوَبَاءِ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحُبِّنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَفِي مُدِّنَا، وَصَحْحَهَا لَنَا وَانْقُلْ حُمَاهَا إِلَى الْجُحْفَةِ». قَالَتْ وَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، وَهِيَ أَوْثَاءُ أَرْضِ اللَّهِ. قَالَتْ فَكَانَ بَطْحَانُ يَجْرِي تَجْلًا. تَغْنَى مَاءً آجِنًا. (الحديث ١٨٨٩، أطرافه ٣٩٢٦، ٥٦٥٤، ٥٦٧٧، ٦٣٧٢): (٨٧٠)

عائشه هاوسهری پیغهمبهر (رمزای خوی لی بی) فهرموی: پیغهمبهر
(دروودی خوی لهسهر بی) کاتی خوی و یارانی تهرشریف دمبهن بؤ مهدينه، نهبو
بهگرو بیلال نهخوش کهوتن و تووشی پهتا بوون و ناوو ههوی نهویان پی
نهکهوت، جا نهبو بهکر که لهرزووتاکه دمیگرت دمیگوت:

كُلُّ امْرِئٍ مُصَبَّحٌ فِي اَهْلِهِ وَالْمَوْتُ اَدْنَى مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ

واته:

که رتؤ له ناو کسو و کاری کهر له لادین، کهر له شاری
که مردن هات نییه چاری سهرچاوانه دیاری باری!
فهرموی: بیلالیش که تاکهی بهری دهدا، دهستی دهکرد به لؤره لؤرو
سؤزکردن و دمیگوت:

اَلَا لَيْتَ شِعْرِي هَلْ اَبَيْتَنَّا لَيْلَةً بِاَوَّاحٍ وَخَوَلِي اِذْ خِرَ وَجَلِيلُ
وَهَلْ اَرَدَنَّا يَوْمًا مِثْلَ مَجْنُونٍ وَهَلْ يَبْدُوْنَ لِي شَامَةٌ وَطَفِيلُ

واته:

نای نه مردمایه، شهوین له شهوان شهوارم دهگرت له گردی سهیوان
مهست دهبوم له بؤی گولی نه رخنهوان لهمن دهرده کهوت چیایی بهرانان

بیلال دمیشی فهرموو: لهعنهتو نهفرمتی خودا لهشهیهی کوری رمبیعهو لهعوتبهی کوری رمبیعهو لهئومهیهی کوری خهلهف کهئهم ستهمکارانه ئیمهیان لهناو خاک و ولاتی خوئمانهوه وهدمرناو ناچاریان کردین که کۆج بکهین بۆ ئهم ولاته پهتاوییه.

لهپاشا پیغهمبهر (دروودی خوی لهسهر بئ) فهرمووی: «اللَّهُمَّ حَبِّ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحَبِّ مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَفِي مُدُنَّا، وَصَحْحَهَا لَنَا وَالْقُلْ حُمَاهَا إِلَى الْجُحْفَةِ».

ئهی خودایه! مەدینهمان لهلا خوښهویست بکه، وهک مهککه یاخود خوښهویستریش، ئهی خودایه! پیتو فهرمو بهرمکمت برپژه بهسهر مهن و مشتو میوهو دانهوئلهمانا وه تهنهروستی و لهشی ساغ بده به دانیشتوانی و بیکه به شاری، ساخلهمو سازگار بۆمان، ومناسازی و ناساغیهکهشی بگوێزمرهوه بۆ جهحفه.

عائیشه دهفهرموئ: که کۆچمان کرد بۆ مەدینه، ئهو ساکه ناسازترین ولاتی خودا ئهوئ بوو، شیوی بوطحان جمهی دههات لهسییان و چلکاوا. (تاج/٢/ ٢٨٤ ز/١٣٢-١).

پایانی

ماموستا عهسقهلانی لهپایانی نامه‌ی فهضلو گهورمی مەدینه‌دا دهفهرموئ: ئهم باسه (٢٦) فهرمووده‌ی لهخۆ گرتووه، چواریان بئ رښتهن، تهعلیقن، واته: هه‌ئواسراو نۆیان دووبارهن، پوخه‌ته‌که‌یان (٩-١٧) حه‌فده فهرموودمیه، شیخی موسلیمیش هه‌موویانی ته‌خریج کردووه، جگه له‌مانه‌یان:

۱- فەرمووده‌کەى ئەبو ھورەیرە سەبارەت بەباسى خێلى نەوہى حاریشە (۸۵۵ ت = ۱۸۶۹ ف).

۲- فەرمووده‌کەى ئەبو بەکرە لەبارەى باسى جەجائەوہ، (۸۶۴ ت = ۱۸۷۹ ف).

ھەروا دەفەرەمۆی: یەك بیسراو (أثر) یشى واتیا، کە بیسراوہکەى عومەرە، کە جارى بەمەوصولی و جارى بەبى رشتە تەخریج کراوہ. لەتەجریدەکەدا حەفدە فەرمووده پوختەکە ھەيە، کە لەژمارە (۸۵۴) ھوہ ھەتا (۸۷۰) چونکە (۸۷۰-۸۵۳ = ۱۷).

شیعەرەکەى نیمام ئەبویەکر بە پەخشان واتە :

ھەموو کەسێ سەر لەبەیانى، بەیانى باشى لى دەکری و کەسوکاری پى دەلین بەیانیت باش، رۆژ باش، دووریش نییە کەمردن لەپەنا گویابى، لەفەیتانى پىلاوہکانى لى نزیکتر بى.

شیعەرەکانى ھەزرەتى بیلالیش بە پەخشان واتە :

خۆزگە دەمزانی کە ئایا جارى تر، وەك جاران لەشیوئ لەشیوہ دلگیرەکانى مەكکەى نیشتمانى خۆم، شەو دەکەمەوہ.

وہ بۆن و بەرامەى گیاو گول و گولزارەکانى ئەو خاکە خۆشە دپتەوہ بەسەرما، وەك گىای سرناتک و گىای (تومامە).

ئایا دەبى جارى تر ریم بکەو پتەوہ سەرکانى و کارێزەکەى مەجیننە، کەوا نزیك بازارى عوگاظ بوو، ئایا دەبى چىای شامەو چىای طوفەیل ببینمەوہ کەدوو چیان لەچیاکانى مەكکە.

(٨٧) باب صِيَانَةُ الْمَدِينَةِ مِنْ دُخُولِ الطَّاعُونَ وَالِدَجَّالِ إِلَيْهَا

تَاعُوونَ وَجَهَالًا نَاجِنَهُ نَاوِ مَهْدِينَهُ

٨٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « عَلَى أَتْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلَائِكَةٌ لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ ». {الحديث: ٣٣٢٧ = ٣٣٢٥ فم. تجريد/٢، رقم: ٨٦٥ = ١٨٨٠، ٧٣١، ٧١٣٣} : (٨٧)

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) دمفه‌رموی: پیغهمبه‌ره (دروودی خودای له‌سهر بی) دمفه‌رموی: (له‌سهر هه‌موو کوجه و شه‌قامیکی مه‌دینه فريشته راومستاون، نیسکی ده‌گرن، له‌به‌رنه‌وه نه تاعوون و نه جه‌جال ناجنه ناوی). {تاج/٢، زنجیره: ١٤١، ژماره: ١٧٣٨}.

(٨٨) بابُ الْمَدِينَةِ تَنْفِي شِرَارِهَا

مه‌دینه گه‌نده‌کانی ناوی ره‌هه‌نه ده‌کا

٨٧٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). « أَمَرْتُ بَقَرْيَةٍ تَأْكُلُ الْقَرْيَ يَقُولُونَ يَثْرِبُ. وَهِيَ الْمَدِينَةُ، تَنْفِي النَّاسَ كَمَا يَنْفِي الْكِبْرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ ». (الحديث ١٨٧١): (٨٧٢)

نه‌بو هورمیره (رمزای خوی لی بی) له‌پیغهمبه‌روه (دروودی خوی له‌سهر بی) دمفه‌رموی: فه‌رمانم پی کراوه که کۆج بکه‌م بو گوندی که گوندان دمبه‌زینی، ناپاکان پی ده‌لین یه‌ثریب واته لۆمه‌و سه‌رزمنشت به‌لام هه‌ر خوی سه‌رکولی شارانه‌و ناوی خوی وا به‌خویه‌وه که مه‌دینه‌یه، نه‌م شاره گه‌نده‌کانی مه‌ردوم ره‌هه‌نه ده‌کا، وه‌ک چۆن مووشه‌ده‌مه‌و کووره چلک و ژنگی ناسن لادمه‌ن! (تاج/٢-٢٩٠) + (تاج/٢ ٢٧٧/ز ١٨٣/س/ف/١).

(٨٧) تجريد/٢، ژماره: ٨٦٥ = ١٨٨٠ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٧٨١ = ٣٣٢٧ شيحا.

(٨٧٢) تجريد/٢، ژماره: ٨٥٧ = ١٨٧١ مسلم: ١٢٨٢ = ٣٣٤٠ شيحا.

۸۷۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ . أَنَّ أَعْرَابِيًّا بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى الْإِسْلَامِ فَأَصَابَ الْأَعْرَابِيَّ وَغَتُّ بِالْمَدِينَةِ ، فَأَتَى الْأَعْرَابِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْلِنِي بَيْعَتِي ، فَأَبَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ أَقْلِنِي بَيْعَتِي فَأَبَى ، ثُمَّ جَاءَهُ فَقَالَ أَقْلِنِي بَيْعَتِي فَأَبَى فَخَرَجَ الْأَعْرَابِيُّ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « إِنَّمَا الْمَدِينَةُ كَالْكَبِيرِ تَنْفِي خَبَثَهَا وَيَنْصَعُ طَيْبُهَا »: (۸۷۳)

له ته جريدی بوخاریدا ژماره (۸۶۸) ناوایه:

عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جَاءَ أَعْرَابِيٌّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَايَعَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَجَاءَ مِنَ الْعَدِ مُحْمُومًا، فَقَالَ أَقْلِنِي، فَأَبَى ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ « الْمَدِينَةُ كَالْكَبِيرِ، تَنْفِي خَبَثَهَا، وَيَنْصَعُ طَيْبُهَا ». (الحديث ۱۸۸۳، أطرافه ۷۲۰۹، ۷۲۱۱، ۷۲۱۶، ۷۳۲۲):

جابر (همزای خوی لى بى) فهرمووی: عهرمبیکى دهشته کی هاته خرمه تی حمزرت (دروودی خوی لهسر بى) بهیعت و پهیمانی پى دا لهسر نیسلامه تی، وه بؤ سبهینى هاته وه تادار بوو، به پیغه مبهری گوت: پهیمانه کهم هه لومشینهرموه، ریگه م بده بگهریمه وه بؤ ولاتی خؤم، ناوو هه وای نیهرم پى ناکه وى، وه سى جار هم داوایه ی له پیغه مبهر (دروودی خوی لهسر بى) داواکرد، وه همرسى جار که پیغه مبهر (دروودی خوی لهسر بى) داواکه ی قه بول نه کرد، له گهل نه وه پشا کابرای دهشته کی شاری به جى هیشت و پهیمانه که ی شکاند، جا خوشه ویست (دروودی خوی لهسر بى) فهرمووی: مه دینه وهك مووشه دهمه وایه، چؤن مووشه دهمه و کووره چلک و ژمنگی ناسن و زیرو زیو لادمبهن و جهوههری کانزاکه دمرددهخن و شه وقی پى هه لدمهینن

مهدينهش ئاومها پياوى خرابى ناوى رمههنه دمكاو، پياو باشانى ناوى پهرومرده دمكاو شهوقيان پى هه لدمهينى. (تاج/ ۲/ ۲۷۷ ز/ ۱۳۸ - ۳ = ژماره: ۱۷۲۸، ج/ ۴ - ش/ ت).

۸۷۴- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّهَا طَيِّبَةٌ تَنْفِي الدُّثُوبَ كَمَا تَنْفِي النَّارُ حَبَّ الْفِضَّةِ» (۸۷۴)

زمیدی گوری ثابت (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهمر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (مهدينه تهيبهيه (طيبه = طابه = واته: شاریکی خوشو باشو سازگارو خاومنی دانیشتوانی باشو خاسه) وهك چۆن ناگری کووره چلک و ژمنگی ئاسنو و زیرو زیو لادمباو جهوههري كانزاکه دمرده خاو شهوقی پى هه لدمهينى، مهدينهيش ئاومها پياوى خرابى ناوى رمههنه دمكاو، پياو باشانى ناوى پهرومرده دمكاو شهوقيان پى هه لدمهينى). {تجريد/ ۲، ژماره: ۸۶۸}.

(۸۹) بَابُ مَنْ أَرَادَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ بِسُوءِ آذَانِهِ اللَّهُ

ههركه سى بيهوى بو هه لکی مهدينه خراب بی، خودا وهك خویتی ناو ناو دهیتوینیتتهوه

۸۷۵- عَنْ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ «لَا يَكِيدُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَحَدٌ إِلَّا أَمَاعٌ كَمَا يَنْمَاعُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ» (الحديث ۱۸۷۷): (۸۷۵)

(۸۷۴) بخاری. فضائل المدينة: ۱۸۸۴ مسلم: ۳۳۴۳ شیخا.

(۸۷۵) تجريد/ ۲، ژماره: ۸۶۲ = ۱۸۷۷ مسلم: ۱۲۸۷ = ۳۳۴۸ شیخا.

سه‌عد (رهمزای خوای لی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر
بئ) دمفه‌رمووی: نه‌وه‌ی فرو فیل له‌ خه‌لکی مه‌دینه‌ بکا، وه‌ک خوئی ناو ناو
دمتوینه‌وه. (تاج/٢/٢٨٣ ز/١٤١، ژماره: ١٧٤١، ج/٤).

خودایه نه‌وه‌ی فرو فیل له‌ خه‌لکی نه‌م کوردستانه‌ موبارمه‌کش ده‌کا وه‌ک خوئی ناو
ناو به‌زویی بیتوینه‌رموه، نامین (٢٠٠٣/٧/١٠)
دیسان: نامین - ٢٠١٤/٨/٥

(٩٠) باب الترغیب فی المدینه عند فتح الأمصار
هاندان له‌سه‌ر نیشته‌جی بوون له‌ مه‌دینه‌ کاتی موسولمانان ولاتی زور نازاد
ده‌که‌ن

٨٧٦- عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أَبِي زُهَيْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُفْتَحُ الْيَمَنُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يُبْسُونَ، فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ
أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، ثُمَّ يُفْتَحُ الشَّامُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يُبْسُونَ
فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ، وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، ثُمَّ يُفْتَحُ
الْعِرَاقُ فَيَأْتِي قَوْمٌ يُبْسُونَ فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ». {الحديث: ٣٣٥١ = ٣٣٣٩ فم. تجريد/٢، رقم: ٨٦٠ = ١٨٧٥} : (٨٧٦)

سوفیانی کوری نه‌بو زوه‌یر (رهمزای خودای لی بئ) دمفه‌رمووی: به‌گوئی
خۆم گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری نازدارو خۆشه‌ویست بوو (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)
دمیفه‌رموو: (یه‌مه‌ن نازاد ده‌کری و دمبی به‌ ولاتی نیسلام، جا زور که‌س
به‌گورجی دینه‌وه‌ بو مه‌دینه‌ و که‌س وکاری خویان و نه‌وانه‌ی که‌ به‌گوئیان بکه‌ن

(٨٧٦) تجريد/٢، ژماره: ٨٦٠ = ٢٤٣١ = مسلم: ١٣٨٨ = مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٧٨٥ = ٣٣٥١

هه‌ئیان ده‌گرن و ده‌یان‌به‌ن بۆ یه‌مه‌ن، له‌به‌ر زۆری رزق و رۆژی و ژیاواری خۆش و باشی ئه‌وێ، به‌لام نه‌گه‌ر بزانه‌ن مه‌دینه‌یان گه‌لی باش‌تره‌، وه‌ شامیش هه‌روه‌ها، وه‌ عیراقیش هه‌روه‌ها، که‌ نازاد ده‌گرێن، خه‌لک له‌ مه‌دینه‌وه‌ رووده‌مکه‌نه‌ ئه‌وێ، نه‌گه‌ر بزانه‌ن مه‌دینه‌یان باش‌تره‌). {تاج/۲، زنجیره‌: ۱۴۲، ژماره‌: ۱۷۴۶} :

روونکردنه‌وه‌:

سوفیانی کۆری ئه‌بو زوهه‌میر (پرمزای خودای لی بئی) هاورپیی پێغه‌مبه‌ره‌، له‌پیاوانی سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موسلیمه‌، نه‌زدیه‌، له‌هۆزی نه‌زدی شه‌نوونه‌یه‌، له‌ بوخاریدا دوو فهرمووده‌ی هه‌یه‌، عه‌بدوڵلای کۆری زوبه‌یرو سانیبی کۆری یه‌زید، فهرموودمیان له‌وه‌وه‌ گیراوه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌میش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ سوفیان هاوه‌لتیکی شکۆمه‌ندی پێغه‌مبه‌ر بووه‌، له‌مه‌دینه‌ نیشه‌جێ بوو.

(۹۱) باب فی المدینه حین یتزکها أهلها

رۆژی ده‌بێ خه‌لکی مه‌دینه‌ چۆلی ده‌که‌ن

۸۷۷- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال سمعتُ رسولَ الله (صلى الله عليه وسلم) يقولُ « يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرِ مَا كَانَتْ، لَا يَغْشَاهَا إِلَّا الْعُرَافُ - يُرِيدُ عَوَافِي السَّبَاعِ وَالطَّيْرِ - وَآخِرُ مَنْ يُخْشَرُ رَاعِيَانِ مِنْ مُزْنَةٍ، يُرِيدَانِ الْمَدِينَةَ يَنْعَقَانِ بَعْثَمَهُمَا، فَيَجِدَانِهَا وَخْشًا، حَتَّى إِذَا بَلَغَا نِيَّةَ الْوَدَاعِ خَرَا عَلَى وَجْهِهِمَا ». (الحديث ۱۸۷۴): (۸۷)

(۸۷) تجرید/۲، ژماره‌: ۸۵۹ = ۱۸۷۴ مسلم: ۱۲۸۹ - بوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره‌: ۷۸۶ = ۲۳۴۲

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇاى لى بىن) ھەرموۋى: ئۇنە وتم لەپىغەمبەرى ئازىزو خۇشەويست (دروودى خۇاى لەسەر بىن) دەپھەرموۋ: مەدىنە لەو پەرى خۇشى و باشى دا دەبى، كە دانىشتوومكانى بەجىي دەھىلن، وا چۆل و ھۆل دەبى كەس سەرى پىاناكا، مەگەر مەل و مۆرو جانەومرى مووشەگەر، كە بۆ ملومووش و مووشەكردن دەچن بۆ ھەوارە كۆن و شوئىنى چۆل بوو! وە دواترىن كەسش كە لەولات دىردەكرىن و دىبرىن دوو شوانى موزمىنەيى دەبن، دەيانەوئ كە بچن بۆ مەدىنە، دىنگ لە رانەكەمىان دەكەن و پىر كەدەكەن بەناوئا، جا كە دەچن تەماشە دەكەن مەدىنە چۆل و ھۆل و سامناك و چۆلەكە بكوژى تىانيە، جا لە مەدىنە دىردەچن و دىرۆن دەگەنە شەنىيەتول و مداع، لەوئ بەسەردەما دەكەون خىرپ دەمرن! (تاج/۲/ ۲۹۰ ز/ ۱۴۳ ف/ ۲ - ش = ژمارە: ۱۷۴۹ ج/ ۴).

(۹۲) باب ما بين القبر والمنبر روضة من رياض الجنة

نىۋانى كۆرى پىرۆزى پىغەمبەر و دوانگەكەى باخىكە لە باخەكانى بەھەشت

۸۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « مَا بَيْنَ يَتْنِي وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمِنْبَرِي عَلَى حَوْضِي ». {الحدیث: ۳۳۵۵ - ۳۳۴۵ فم: (۸۷۸)}

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى لى بىن) دەپھەرموئ: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دەپھەرموئ: (لەنىۋانى گۆرەكەم و مىنبەرەكەما، باخىكە لە باخەكانى بەھەشت، بارانى رەھمەتى ئى دىبارى، خۇشى لەو كەسەى كە لەم شوئىنە پىرۆزەى مزگەوتەكەما بەتايىبەتى، تاعەت و خواپەرستى جوان دەكا، وە

(۸۷۸) تجرید/ ۲، ژمارە: ۵۸۹ - ۱۱۹۶ مسلم: ۱۳۹۱ - مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۷۸۷ - ۳۳۵۵

ئەم دوانگەيەي ئىستاكەشم، كە ئىستا لە بۆنەكانا وتارى لەسەر دەدەم، لەسەر
 ھەوزى كەوتەرم كەوا لەبەھەشتا، وەك ئىستاكەي خۆي دادەنریتەوہ بۆم،
 لەبەھەشتيشا وەك ئىستام لەسەرى دادەنیشم، پيشوازي لە ھاتووانى ئۆمەتم
 دەكەم، كەبۇ نۆشين لەئاوى ھەوزى كەوسەر دین بۆ سەرى). {تاج/۱، زنجیرە:
 ۱۱۵، ژمارە: ۶۹۳ + تاج/۵، زنجیرە: ۱۲۶، ژمارە: ۵۶۷۵}.

۸۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 (مَا بَيْنَ بَيْتِي وَ مَنَبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي). (الحديث
 ۱۱۹۶ - أطرافه في: ۱۸۸۸، ۶۵۸۸، ۷۲۳۵).^(۸۷۹)

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خواي ئى بى) لەپىغەمبەرەوہ -دروودى خواي لەسەر
 بى- دەفەرەمۆي: (لەنيوانى گۆرەكەم و مەنبەرەكەمدا، باخىكە لە باخەكانى
 بەھەشت، بارانى پەحمەتى ئى دەبارىت، خۆشى لەو كەسەي كەلەم شوپنە
 پىرۆزەي مزگەوتەكەما بەتايبەتى، خوداپەرستى جوان دەكا، وئەم مەنبەرەي
 ئىستاكەيشم، لەسەر ھەوزى كەوسەرم، كەوا لە بەھەشتا، وەك خۆي
 دادەنریتەوہ بۆم، لە بەھەشتيشا وەك ئىستا لەسەرى دادەنیشم، پيشوازي
 لەھاتووانى ئۆمەتم دەكەم، كە بۆ نۆشين لەئاوى كەوسەر دین بۆ سەرى). (بىر:
 تاج /۱/۲۵۰).

(۹۳) باب اُحَدُ جَبَلٍ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ

جَبَاي نوحود نهو نيمه ی خوش دهوی، نيمه ییش نهومان خوش دهوی

۸۸۰- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ قَالَ أَقْبَلْنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ حَتَّى إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ «هَذِهِ طَابَةٌ، وَهَذَا أَحَدٌ، جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ»:

(۸۸۰)

نهم فهرموودميه له ته جريدی بوخاريدا دريژده، له ژماره (۷۱۳) دا ناوايه:

عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزْوَةَ تَبُوكَ، فَلَمَّا جَاءَ وَادِي الْقُرَى، إِذَا امْرَأَةٌ فِي حَدِيقَةٍ لَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: (أَخْرُصُوا) وَخَرَصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَةَ أَوْسُقٍ، فَقَالَ لَهَا: (أَحْصِي مَا يَخْرُجُ مِنْهَا). فَلَمَّا أَتَيْنَا تَبُوكَ قَالَ: (أَمَّا، إِنَّهَا سَتَهْبُ اللَّيْلَةَ رِيحٌ شَدِيدَةٌ، فَلَا يَقُومَنَّ أَحَدٌ وَمَنْ كَانَ مَعَهُ بَعِيرٌ فَلْيَعْقِلْهُ). فَعَقَلْنَاهَا، وَهَبَّتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَالْقَتَهُ بِجَبَلٍ طَيِّبٍ. وَأَهْدَى مَلِكَ أَيْلَةَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَغَاءَ بَيْضَاءَ، وَكَسَاهُ بُرْدًا وَكَتَبَ لَهُ بِبَحْرِهِمْ، فَلَمَّا أَتَى وَادِي الْقُرَى قَالَ لِلْمَرْأَةِ: (كَمْ جَاءَتْ حَدِيقَتُكَ) قَالَتْ: عَشْرَةُ أَوْسُقٍ. خَرَصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي مُتَّعِجِلٌ إِلَى الْمَدِينَةِ فَمَنْ أَرَادَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّعِجَلَ مَعِيَ فَلْيَتَّعِجَلْ)، فَلَمَّا - قَالَ الرَّأَوِي كَلِمَةً مَعْنَاهَا أَشْرَفَ عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ: (هَذِهِ طَابَةٌ) فَلَمَّا رَأَى أَحَدًا قَالَ: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ، أَلَا أَخْبَرُكُمْ بِخَيْرِ دُورٍ الْإِنْصَارِ). قَالُوا: بَلَى، قَالَ: (دُورُ بَنِي التَّحَارِ، ثُمَّ دُورُ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ ثُمَّ دُورُ بَنِي سَاعِدَةَ، أَوْ دُورُ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، وَفِي كُلِّ دُورٍ الْإِنْصَارِ - يَعْنِي - خَيْرًا). (الْحَدِيثُ ۱۴۸۱ - أطرافه في: ۳۷۹۱، ۳۱۶۱، ۱۸۷۲، ۴۴۲۲):

ئەبو حومەيدى ئەل - ساعيدى (رمزى خىواي لى بى) فەرموۋى: لە
خىزمەتى خەزىنىدا (دروودى خىواي لى بى) چوۋىن بۇ غەزىلى تەبىۋىك،
كەڭەشتىنە وادىلىقۇرا، زىننى لەناۋ باخىكى خۇيدا بوو، پىغەمبەر - دروودى خىواي
لەسەر بى - بەھارپىيانى خۇي فەرموۋ: (ئادەي ئەم بەرى ئەم باخە بخەملىتىن)
ئىمەش ھەركەسەمان بەجۇزى خەملىنىدىغان، ومپىغەمبەر - دروودى خىواي لەسەر
بى - خۇي خەملىنىدى بەدە ومسقى، وە بەزىنەكەشى فەرموۋ: (تۆ سەرژمىرى بىكە،
بەرى باخەكە چەندەبوو ژمارەكەيمان بۇ لەبەربىكە). ئەوجا رۇشتىن ھەتا
چوۋىنە تەبىۋىك، پىغەمبەر - دروودى خىواي لەسەر بى - فەرموۋ: (ئاگاداربىن!
كە ئەمەشەو بايەكى سەخت ھەلدىكا لىتان، كەستان لەۋكاتەدا ھەلمەسن،
ھەركەسەش وشتى ھەيە باتوندى پىۋەندى بىكا) جائىمەش وشتەكانمان
ئەشكىل كىرد، جابايەكى سەختى وا ھەلى كىرد، پىاۋى لەۋكاتەدا ھەلسا بايەكە
ھەلىگىرتو لەلەي دوۋكىۋەكەي طەيدا، لەۋى توۋرىدا، فروستادەي ئىبنو عەلەي
شاى ئەيلە نامەيەكى لە ئىبنو عەلەۋە ھىنا بۇ پىغەمبەر - دروودى خىواي لەسەر
بى - لەگەل ھىستە ماچەيەكى سىپىدا، بەدىارىي، پىغەمبەرىش - دروودى خىواي
لەسەر بى - نامەيەكى بۆى ناردو عەبايەكى نايابىشى بەدىارى بۇ ناردو بەپىي
پەيماننامەيەكى نووسراۋ، بەرامبەر سەرانەيەكى دىارىكراۋ، لەسەر
قەلەمپەۋەكەي خۇي ھىشتىەۋە، جاكاتى ھاتىنەۋە بۇ وادىلىقۇرا، پىغەمبەر -
دروودى خىواي لەسەر بى - بۇ مەسەلەي بەرى باخەكە لەزىنەكەي پرسى:
(بەرەكەي چەند ومسقى دىرچوۋ ؟). گوتى: دە ومسقى: دەق بەقەد ئەۋەكە
پىغەمبەر خەملىنىدى. ئەوجا پىغەمبەر - دروودى خىواي لەسەر بى - فەرموۋ:
(من بەزوۋىي دىرۋەۋە بۇ مەدىنە، جا ئەۋەي خەز دىكا لەگەل من دابى ئەۋە
كەيفى خۇيەتى و ئەۋەشى خەز دىكا لىرە بىمىنىتەۋە ئەۋە بابمىنىتەۋە). ئەۋەسا

كهوتينه رڼ، كاتڼ له دوور هو مه دينه مان لږ دمر كهوت، پښه مېر دروودى
خوای له سر بڼ. فهر مووی: (نهمه طابه يه) كاتڼ كيش چاوى به چياى ئو خود
كهوت فهر مووی: (نهمه مېش چياى ئو خود، نهم كيوه نيمهى خوش دموى و
نيمه ش نهمان خوش دموى!). له پاشدا فهر مووی: (نهدى باپيتان بليم كه
باشترين تيرمكاني ياريددمران (انصار) كامانهن). ياران فهر موويان بفهرموو،
فهر مووی: (باشترين بنه مالهى ياريددمران، كه ههموويان همرباشن، بنه مالهى
بهنى نه چارن، نهوجا بنه مالهى بهنى عه بدول نه شهل، نهوجا بنه مالهى بهنى
ساعيده، نهوجا بنه مالهى بهنى حارسى كورى خه زرهج، ومكى ترش
به شيوميه كى گشتى تيرمو بنه مالهو گهرمكه كاني ياريددمران ههموويان
ههرخيردارو خاسن). (تاج/۴/۳۳۱/۱ ز/۱۰۲ = تاج/۲، ژماره: ۳۱۶۸ ج/۴ - م/ت).

راښه وشيگردنه وه:

عميني دمفهرموى: نهم فهرموودميه موسليم اخراجى كردووه. مه دينه
له پيشا ناوى يه ثريب بوو، تانه دازمى ناوو ههواى بو لاومكى ناسازبوو، يه ثريب
واته: لوممو سهرزمنشت. جاله بهر نهم واتايه پښه مېر دروودى خوای له سر
بڼ. ناوه كى گورې و فهر مووی: (خوداى گه وره خوى مه دينهى ناوناوه طابه)
طابه وشه يه كى عهرمبييه، واته: شاريكى خوش و باش و سازگارو خاومنى
دانىشتوانى خاس و باش. عه سقه لانى و عه ينى پرهمه تى خودايان لږ بڼ.
دمفهرموون: احصاء بويه واى پڼ دمگوترى، چونكه عهرمبهكان بڼ سهواد بوون،
وه نووسينيان باش نهمزاني، له بهر نه وه ژمارميان به ورده بهردو چهو كونترول
دهكرد، كه پتيان ده لڼ (حصى) بو شارمزابوونى ته واو له پيروزى مه دينه
بروانه: (تاج/۲ ز/۱۳۸) تا دوايى.

روونکردنهوه:

ئه‌بو حومه‌یدی ئه‌لساعیدی (رمزای خودای ئی بئی) هاوه‌ئیکێ ناوداری پیغه‌مبهره، ناوی عه‌بدولپرهمانی کورێ سه‌عه‌ده، ئه‌نصارییه، خه‌لکی مه‌دینه‌یه، مه‌نسوویه بۆلای (ساعده) که‌ بابه‌گه‌وره‌ی هۆزی خه‌زرجه له‌مه‌دینه، به‌که‌سناوه‌که‌ی ناسراوه‌و ناوی دهرکردووه، ئاماده‌ی جه‌نگی ئوحوودو مه‌ئبه‌ندو شه‌رپاگانێ دواي ئوحوود بووه، له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبهردا له‌ دژی بئی باوه‌رپه‌کان، له‌پێناوی ئیسلامدا، له‌پیاوانی سه‌حیحه‌ینه، واته‌: له‌و سه‌حابانه‌یه که‌ گێرانه‌ومیان له‌ سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موسلیمدا هه‌یه، له‌کۆتایی جێنشینی موعاوییه‌دا فه‌وتی کردووه، (رمزای خودای ئی بئی).

(۹۴) باب فضل الصلاة بمسجدي مكة والمدينة

خیری زۆری نوێژ له‌ مه‌سجیدولعه‌رام له‌ مه‌که‌وه‌ له‌ مزگه‌وته‌ی پیغه‌مبهر له‌ مه‌دینه‌ی نازدار

۸۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ). (الحديث ۱۱۹۰): (۸۸۱)

ئه‌بو هورمیره (رمزای خوای ئی بئی) له‌ پیغه‌مبهره‌وه دروودی خوای له‌سه‌ر بئی- ده‌فه‌رموئ: ته‌نیا مه‌سجیدول حه‌رامی ئی دهرچئ، یه‌ک نوێژ له‌م مزگه‌وته‌ی مندا له‌ هه‌زار نوێژ له‌شوینانی تردا خیرتره.

(۸۸۱) تجرید/ ۲، ژماره‌: ۵۸۷ = ۱۱۹۰ مسلم: ۱۳۹۴ = مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره‌: ۷۹۰ = ۳۳۶۲

له تاجول نوصولا دمفهرموئ: بوخاری و موسلیم و تهرمهزی و ئیبینو
ماجهیش ئەم فەرموودمیهیان گیراوتەوه، ئیبینوماجه ئەمهیشی ئی پترکردوو:
(وه یهك نوێژ له مهسجیدولحهرامدا خیرتره له سهدههزار نوێژی شوینانی تر).
(بروانه: تاج/ ۱/ ل/ ۳۵۰/ ز/ ۱۱۵، ژماره: ۶۹۴ ج/ ۴).

رافه و شیکردنهوه:

مامۆستای عهسقهلانی - پهحمهتی خودای ئی بی- له فهتحولباریدا
دمفهرموئ: (مه بهست له مهسجیدولحهرام هه موو حهرمی مهكکییه، ته نانهت
نوێژکردن له ناو هه موو خانوو ههكان و بهشهكانی تری خاکی حهرهدا، له باری
چهند باره و موبوونی پاداشتهوه، دهق وهك نوێژکردن له ناو مهسجیدولحهرامدا
وايه.. وه سهفهركردن بۆ سهردانی گۆری پیرۆزی پیغه مبهه له مه دینه بهرئه
نه هیه ناکهوی، به لکوو شتیوا پیرۆز له و کردوه فرهباشانهیه که دمبن به مایه
شاد بوون بهرمزای خودای گه و ره مه زن، و مپه وایی ئه وه به بی کیشه و به ره
ئيجماعی له سه ره..) وه گلهیی له ئیبو تهیمیه له م مه سنه له یه دا دهکا.

و دمیش فهرموئ: (ئه مه بهس له پاداشا وایه، به لام بۆ گیرانه وهو بریتی
کهوتن و شتیوا، وانیه، چونکه کهسی دوو نوێژی له سه ربی، له یه کئی له م دوو
مزگه و ته دا نوێژی بکا هه بر بریتی یه کیکیان ده کهوی.. و نه م چهند باره و موبوونی
پاداشه جگه له هی جه ماعه ته، که نه ویش بیست و حهوت پله ی پتره..). (بر:
فهتخ شهرحی فهرمووده ی ژماره: ۱۱۹۰، باسی گه ورمی مزگه و تی مه که وه
مه دینه). له ژماره (۹) دا گو ترا: ئه بوهورمیره له بوخاری دا (۴۸) فهرمووده ی
هیه له موقه دمه ی فهتحولباری دا ده ئی: له بوخاریدا (۴۴۶) هیه.

(۹۵) باب لا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ

تَهْنِئًا بِوُجُوهِهِمْ سَيِّئَ مَزْكَوَّتِهِ سَهْفَر دِهْكَرِي

۸۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى). (الْحَدِيثُ ۱۱۸۹): (۸۸۲)

له نه بوهور میرهوه (رمزای خوای لی بی) له پیغه مبهرموه دروودی خوای لهسر بی- دمهرموی: (تهنیا بو نه م سئ مزگهوتیه سهفهردیه دیکری: بو مهسجیدولحرام لهمهککهو، بو مزگهوتی پیغه مبهردروودی خوای لهسر بی- له مدهینهو، بو مهسجیدولنهقصا لهشاری قودس له فلهستین).

(۹۷) باب فَضْلِ مَسْجِدِ قِبَاءٍ وَفَضْلِ الصَّلَاةِ فِيهِ وَزِيَارَتِهِ

باسی کهورهیی مزگهوتی قویاو خیری نویژکردن نیایداو خیری دینیو

سهردانی کردنی

۸۸۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ لَا يُصَلِّي مِنَ الضُّحَى إِلَّا فِي يَوْمَيْنِ يَوْمَ يَقْدُمُ بِمَكَّةَ فَإِنَّهُ كَانَ يَقْدُمُهَا ضُحَى فَيَطُوفُ بِالنَّبِيِّ ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ خَلْفَ الْمَقَامِ وَيَوْمَ يَأْتِي مَسْجِدَ قِبَاءٍ فَإِنَّهُ كَانَ يَأْتِيهِ كُلَّ سَبْتٍ فَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَرِهَ أَنْ يَخْرُجَ مِنْهُ حَتَّى يُصَلِّيَ فِيهِ قَالَ وَكَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَزُورُهُ رَاكِبًا وَمَاشِيًا (الْحَدِيثُ ۱۱۹۱ - أَطْرَافُهُ فِي: ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۷۳۲۶). قَالَ: وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّمَا أَصْنَعُ كَمَا رَأَيْتُ أَصْحَابِي يَصْنَعُونَ وَلَا أَمْنَعُ أَحَدًا أَنْ يُصَلِّيَ فِي أَيِّ

(۸۸۲) تجرید/ ۲، ژماره: ۵۸۶ = ۱۸۹ مسلم ترفیم محمد فواد: ۱۳۹۷ = مختصر صحیح مسلم/ ۲،

سَاعَةً شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ غَيْرَ أَنْ لَا تَتَحَرَّوْا طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا. (الحديث ۱۱۹۲): (۸۸۲)

عبداللہ کوری عومەر، کہ ناسراوہ بہ ئیبنوعومەر (رمزای خودایان لی بی) دستووری وابوو تہنہا لہم دوو پڑمدا، لہکاتی چیشتہنگاودا نویژی سوننہتی دہکرد: ئەو پڑمہی کەدمرؤیشتہ ناوشاری مەککە، لہکاتی چیشتہنگاودا دہچووہ ناوشار، جا لہپیشا دہچوو تہوافی بہیتی دہکرد، ئەوجا لہپشتی مہقامی ئیراہیمہوہ دوو پکات نویژی سوننہتی دہکرد.

ہەروا ئەو پڑمیش کە دہچوو بۆ سەردانی مزگەوتی قوباء دیسان لہکاتی چیشتہنگاودا نویژی سوننہتی دہکرد، چونکو ئیبنوعومەر -رمزای خویان لی بی- ھەموو شەممەیی دەرؤیشت بۆسەردانی مزگەوتی قوباء، جاکاتی دہچووہ ناو مزگەوتەکەوہ ھەزی نەدەکرد لی دەرچی، ھەتا دوو پکات نویژی سوننہتی تیدا نەکردایی، فەرمووی: ئیبنوعومەر (رمزای خوی لی بی) دہیفەرموو: (جاران پیغەمبەریش دروودی خوی لہسەر بی- ھەموو شەممەیی بە پی، یا بەسواریی ولاخ دہچوو بۆسەردانی مزگەوتەکە قوباء).

فەرمووی: ئیبنو عومەر (رمزای خوی لی بی) دہشی فەرموو: (ئەو نافع! ئەمە ی من دہیکەم تەنیا ئەومیہ کە لہاوپرێکانی خۆم دیوہ کردوویناھو بەس، وەرێگە ی نویژکردنی سوننەتیش لہگەس ناگرم، لہھەر کاتیکی شەودا، یا لہھەرکاتیکی پڑمدا، بۆ خۆی نویژی سوننەت بکا، بەلام بەمەرچی لہکاتی خۆرکەوتن و خۆر ئاوابووندا نەبی).

راڻه و شيڪردنه وه:

عه سقه لانی ڇه حمه تي خودای لی بی۔ دمفه رموی: (.. نه وهی که دمفه رموی:.. له کاتی چیشته نگاودا نیبنو عومهر نویژی سووننه تی دهکرد، هه لده گری که مه به ست نویژی سووننه تی ته واف بی، یامه به ست نویژی سووننه تی ته واف و سووننه تی چیشته نگاوبی پیکه وه، چونکه کردنی نه و نویزه به تایبه تی له و کاته دا به لگهی نه و میه که مه به ستی کردنی نویژی چیشته نگا و بی. (بر: فتح، فهرمووده ی ژماره ۱۱۷۶).

نه مه گیرانه وهی ژماره (۵۸۸) ی ته جریدی بوخارییه بو نه مه فهرمووده میه، نه مه پیش گیرانه وهی پوخته ی موسلیم ژماره (۷۹۲) یو هه مان فهرمووده: عَنِ ابْنِ عَمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ، رَاكِبًا وَمَاشِيًا فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ. {الحديث: ۳۳۷۶ = ۳۳۶۵. تجرید ۲/، رقم: ۵۸۸ = ۱۱۹۱، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۷۳۲۶}:

نیبنو عومهر (پرزی خودایان لی بی) دمفه رموی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) جاروبار به سواری و جاروبار به پی ده چوو بو مزگه وتی قوباء، دوو رکات نویژی سووننه تی تیاده کرد. {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۶۹۷ ج/۴}.

پوخته ی فهرمووده کانی نامه ی حه ج که روکنی پینجه مه:

- ۱- حه ج له ته مه نا یه کجار فهرزه، هه روا عه مریش له ته مه نا یه کجار فهرزه، به لام حه جی زورو عه مره ی زور، زور سووننه ته بو هه موو موسولمانی.
- ۲- حه ج یه کیکه له و په رستشانه ی که مروف، له گونا ه پاک دمکاته وه، وه ک نه و روزه ی که له دایک دمبی، به مه رجی حه جیکی گرا بی.
- ۳- حه ج کاتی تایبه تی هیه، به لام عه مره کاتی تایبه تی نییه.

۴- ئەو ھەجەى كە حاجى لەگوناھ پاك دەكاتهو، وەك منالى ساوا، ھەجى گىرا بوو، نىشانەى ھەجى گىرا بوو ئەومىيە: كە رەفتارى حاجى لەپاش ھەجەكەى بەرەو باشى و خواپەرستى بىروات، ئەو ك بەرەو خراپى.

۵- رۆژى ەرمفە رۆژى لىبووردنى گشتىيە، رۆژووھكەى سوننەتە. {بىروانە: پوختەى موسلىم كۆتايى بابەتى ھەج كە لەپاش ژمارە: ۷۹۲وھ روونكراومتەوھ لە پوختەى موسلىمدا}.

۶- كەسنى لەجىياتى كەسنىكى تر بچى بۆ ھەج دروستە، يا لەجىياتى كەسنىكى تر بچى بۆ ەمرە دروستە، ئايا بەخۇراپى بچى پارەى نەوى، وەك ئەوھ كەسنى لەجىياتى باوكى يا دايكى، يا منالى، يا ھاوسەرى خۆى ھەج، يا ەمرە بكا، يان كەسنى بەپارە بچى لەباتى كەسنىكى تر بچى بۆ ھەج يان بۆ ەمرە، لەكاتى وادا واباشە ئەم شتانە رەچا و بكرى:

۱- وەكىل ھەج ھەم ھەج و ھەم ەمرە بۆ كەسەكە بكات، چۈنكە ەمرەيش پىويستە وەك ھەج، ئەگەر كاتەكە كاتى ھەج بوو.

۲- ئەو كەسەى لەجىياتى كەسنىكى تر دەچى بۆ ھەج دەبى خۆى ھەجى فەرزى كەردى، وە خۆى ھەجەتول ئىسلامى لەسەر نەبى، وە ھەرومھا ئەگەر لەجىياتى كەسنىكى تر بچى بۆ ەمرە دەبى خۆى ەمرەتول ئىسلامى لەسەر نەبى، وە ھەرومھا ئەو كەسەى كە ھەجى فەرز، يان ەمرەى فەرزى بۆ دەكرى دەبى خۆى لەبەر مەھانەى شەرى نەتوانى بچى بۆ ھەج يان بۆ ەمرە يان مەردى.

۳- ھەج و ەمرە بۆ مەردو دەكرى، بەبى قەيدو مەرج، ئىتر ھەج و ەمرەى فەرزى يا سوننەت.

۴- دروسته هه ج بۆ زیندوو بکری، با ئەو زیندووو خۆشی بتوانی هه ج بۆ خۆی بکا، وه ههرومها عه مره، به مهرجی ئەو هه جه یا ئەو عه مریه سوننەت بی و هه جه تەول نیسلام و عه مره تەول نیسلام نه بی.

۵- به شیوهی گشتی حاجی و عه مره کار دهبی هیمن بی، هه میسه لهو سه فمه ره پیرۆزدا دم به یاد و زیکری خودا بی، دووری له قسه ی پرو پووچ.

۶- هه ج جۆره گه شت و گوزاریکه، مرۆف تادمتوانی سه ردانی شوینه پیرۆزو جیگه دێرینه کان بکات و په ندو ناممۆزگاری له م لایه نه وه و مر بگری وهك ئەشکهوتی حیراو کیوی ئەورو جیای ئو خود.

۷- گونا هه لانا به ست (حه ره م) ی مه ککه و مه دینه دا، سزاکه ی جه ند قاته، هه ره وهك چاکه ش و مه یه و لهو دوو شوینه دا پادشه که ی جه ند قاته.

۸- ئەوه ندە ی ده کری حاجی و عه مره کار، پینج فه رزمکه، له مه ککه له مه سجید و لحه رام بکه ن و، له مه دینه له مزگه وته که ی پیغه مبهر بیکه ن، وه به پیی توانا به جه ماعه تیش بیانکه ن.

۹- به پیی توانا درێفی و کۆتایی له به خشین و خیرکردن نه که ن.

۱۰- نموونه و سه ره مشقی جوان بن بۆ خویان و بۆ ولاتی خویان.

۱۱- مه به ست له رۆژی هه جی ئەکبەر له ژماره (۸۵۴) دا، له پی شه وه رابورد.

۱۲- سه فمه ری ژن بۆ هه ج، یا بۆ عه مره، یا دهبی له گه ل خۆی دابی، یا له گه ل میرددا بی، یا له گه ل کۆمه لێکا بی که له سه ره و مال و نامووسی خۆی بی ترس بی.

۱۳- منال، نیری بی یا می، هه جی بۆ هه یه، وه ئەو هه جه خیری هه یه، به لام بری هه جی فه رز، یا بری عه مره ی فه رز نا که وێ، کاتی گه وره بوو، توانای هه بوو، هه ج یا عه مره ی له سه ره.

- ۱۴- بۆنى خۇش بۇ حاجى و عەمرەكار، لەكاتى كردنياندا نادروسته.
- ۱۵- سەربېرىنى ئازەلى ديارى خانەى خودا، خىرىكى گەورمىيە. بېروانە:
ژمارە (۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲).
- ۱۶- عەمرە لەكاتى حەجدا دروستە، بەمەرجى لە ئىجرامى حەجدا نەبى،
بەلام ئىجرامدارى حەج، بەس (قارن = جووتكار) بۆى ھەيە كە عەمرە بكا
لەگەل حەجەكەيدا.
- ۱۷- راو حەرامە بۇ حاجى و عەمرەكار، لەكاتى ئەنجامدانياندا.
- ۱۸- ھەندى جانەومرى زيانەخرۆ، بۇ ھەموو كەسى دروستە، لەھەموو
كاتو لەھەموو شوپىنىكا بيانكوژىت.
- ۱۹- خۇ تىماركردن و خۇ دەرمانكردن و خۇشۇردن لەكاتى حەجا دروستە،
لەبەر پىيوستى، بەلام نابى بە سابوونى بۇنخۇش خۇى بشۇرى.
- ۲۰- خۇشۇردن و جل و بەرگ شۇردن دروستە.
- ۲۱- گەورمىيە عەمرە لەمانگى رەمەزانا.
- ۲۲- پىغەمبەر چەند حەج و چەند عەمرەى كردوو. (بېروانە: ژمارە: ۷۵۸
و ۷۵۹) لە پوختەى موسلىم بەرگى دوووم + (ژمارە: ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴) لەم
كتىبە.
- ۲۳- رىزى دوو بەستە پىرۆزمە مەككە و مەدىنە.
- ۲۴- چوونە ناو مەككە بەبى ئىجرام دروستە.
- ۲۵- نىشتەجىبوون لەناو شارى مەدىنە زۆر پەسەندە.
- ۲۶- چەند شتى كە تايبەتن بە مەككە و مەدىنە و كابە و مېنبەرەكەى
پىغەمبەر و مزگەوتى قوباو چىاي ئوحدو سى مزگەوتەكە و حىجرى
ئىسماعىل و بەردە رمش و چىاي عەرمفە و مىناو موزدەلىفە...تاد.

۲۷- بهرگی ئیحرام جییه و چۆنه بۆ پیاو، بهلام بۆ ژن ههموو بهرگیکی رهوای ئاسایی بۆ ئیحرام دهبی. گهرچی واباشه بهرگیکی سادهی ئاسایی له بهربکا.

۲۸- نهگهر ئیحرامدار مرد چی ئی دمکری بروانه ژماره (۷۵۳).

۲۹- ماحکردن و دستهینان به بهرده رهشهکهدا سوننهتیکی گهرمهیه. (ژماره: ۷۹۹).

۳۰- بۆ ئیحرام شکاندن سهرتاشین خیرتره، له کورت کردنهوی مووی سهر.

۳۱- سواربوونی ولاخی دیاری بهیت، وهک حوشتر و گا دروسته.

۳۲- چوونه ناو کابهوه سوننهته، نوێزکردن و نزاکردن لهناویدا سوننهته.

۳۳- کاتی لهحهج، یا لهعهمره، یا لهسهفهرو گهشت و گوزاری رهوا دمگهرپتهوه چی نزایی بخوینی باشه (ژماره: ۸۵۱).

۳۴- کۆمهلی شت لهبارهی ریزی مهککه و مهدینهوه لهژماره (۸۵۲) ههتا ژماره (۸۸۳).

۳۵- ههندی لهوشتانهی کهبههوی ئیحرامی ههج، یا عهمره بهستنهوه له حاجی و عهمرهکار قهدهغه دهبین:

۱- بۆنی خۆش بهکارهینان و قزچهور کردن و موو بۆیه کردن.

۲- جوتبوون، بههر شیومیی بی، تهناوت لهگهڵ ئاژالیشدا، لهکاتی ئیحرامدا، وهک جوتبوون لهگهڵ مروفدا وایه و حهرامه، نیت بهپیش بی یان بهپاش جیاوازی نییه.

۳- پۆشینی جلوبهگی ئاسایی.

۴- تاشینی سەرو ریش و مووی تری لەش، یان هەلگەندنی، یان برین و کورتکردنەوهی.

۵- ژن و ژنخوازی و ژن بەشوودان و ژن هینان.

۶- لەزمت و مرگرتن لەژن، یان لەپیاو، یا لەناژەل، کەم و زۆری بەمەرجی لەزمتی نیرو میی بی، با نەیشگاتە ئەندازەى رەحەتبوون و ئاوەهاتنەومیش.

۷- ئەو شتانەى کەبەهۆی ئیحرام بەستەنەوه، لەخاوەن ئیحرام حەرام دەبن، ئەوهی کە لەپیش ئیحرام بەستندا حەلال بی، لەپاش ئیحرام شکاندن حەلال دەبێتەوه، ئەوهی کە لەپیش ئیحرام بەوستندا، ناپوما بووه لەپاش ئیحرام شکاندنیش هەر ناپوماپە، بەلام لەکاتی ئیحرامدا ناپوما ترەو زیان لەحەج و عەمرەکەیشی دەمات.

۳۶- بۆ فەرزیوونی حەج و حەجی منال و حەجی کۆیلە پروانە (بلوغ المرام/۲، ژمارە: ۷۳۱ روونکردنەوه).

۳۷- بۆ باسی حەج و عەمرە، بۆ زانیاری پێویست: {پروانە: پوختەى موسلیم زنجیرە: ۵۰۹ هەتا زنجیرە: ۶۲۱ لە ژمارە: ۶۳۹ هەتا ژمارە: ۷۹۳ + تاجول ئوصول، بەرگی دووهم، زنجیرە: ۷۸ هەتا زنجیرە: ۱۴۴ لە ژمارە: ۱۴۷۰ هەتا ژمارە: ۱۷۵۵ + تجریدی بوخاری = موختەصەری صەحیحی بوخاری، بەرگی دووهم، زنجیرە: ۳۲ هەتا زنجیرە: ۳۵ لە ژمارە: ۷۲۸ هەتا ژمارە: ۸۷۰ + فیهی ئاسان، بەرگی یەکمەم، لە زنجیرە: ۱۵۸ هەتا زنجیرە: ۱۸۶ لەلاپەرە: ۲۸۹ هەتا ۴۷۰ + شەرحی بلوغ المرام/۲، لاپەرە: ۱۹۴ لە زنجیرە: ۳۳ هەتا زنجیرە: ۲۸ لەژمارە: ۷۲۶ هەتا ژمارە: ۷۹۹}.

۱۶- کتاب النکاح نامه‌ی ژنهیتان

{بروانه: التاج الجامع للأصول فی احادیث الرسول، بهرگی دووهم،
ومرگه‌پراوه کوردییه‌که‌ی، زنجیره: ۲۲ هه‌تا زنجیره: ۸۰، له ژماره: ۲۰۳۴ هه‌تا ژماره:
۳۲۸۵ + تجریدی بوخاری/ ۵ له ژماره: ۱۷۴۳ هه‌تا ژماره: ۱۷۸۵ + فیهی ناسان/ ۲
زنجیره: ۲۵۵ لاپه‌ره: ۶۷۲ هه‌تا زنجیره: ۳۰۱، لاپه‌ره: ۸۲۶ + مختصر صحیح مسلم،
به‌رگی دووهم، زنجیره: ۱۱، لاپه‌ره: ۲۹۰ له ژماره: ۷۹۴ هه‌تا ۸۴۷ + بلوغ المرام/ ۲،
زنجیره: ۸، لاپه‌ره: ۴۶۱ ج/ ۴}.

۸۸۴- عَنْ عَلْقَمَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بِمَنْىَ فَلَقِيَهُ
عُثْمَانُ (رضی الله عنهما)، فَقَامَ مَعَهُ يُحَدِّثُهُ فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَلَا
نَزَّوْجَكَ جَارِيَةً شَابَةً؟ لَعَلَّهَا تُذَكِّرُكَ بَعْضَ مَا مَضَى مِنْ زَمَانِكَ، قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ:
لَئِنْ قُلْتَ ذَلِكَ، لَقَدْ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ
مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ
فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ رِجَاءٌ». {الحديث: ۳۳۸۴ = ۳۳۷۳ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۸۷۸ =
۱۹۰۵، ۵۰۶۵، ۵۰۶۶. أبو داود. نکاح: ۲۰۶۴. ترمذی. نکاح: ۱۰۸۱. نسائی.
صیام: ۲۲۳۹. تحفة الأشراف: ۹۴۱۷} (۸۸۴)

عه‌لقمه‌مه (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: له مینا، له خزمه‌تی
عه‌بدوللای کوری مه‌سعووددا دهرۆیشتم، عوسمانی کوری عه‌ففانی پی گه‌یشت
(رهمزای خودایان لی بی) له‌گه‌ئیدا راوه‌ستا، ده‌ستیان کرد به‌گفتوگو، عوسمان
که‌بینی نیبنو مه‌سعوود په‌رپووته پی فه‌رموو: نه‌ی باوکی عه‌بدوره‌حمان! با

(۸۸۴) تجرید/ ۲، ژماره: ۸۷۸ = ۱۹۰۵ بخاری. مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۷۹۴ = ۳۳۸۴ شیخا.

كچىكى گەنجىت بۇ بەينىن؟ بەشكەم سەردەمى لاوى خۆتت بۇ نوئى بىكاتهو! فەرمووى: ئىبنو مەسعوودىش بە ئىمامى عوسمانى فەرموو: ئەمەى تۆ فەرمووت تەواو، رىكى رىنمايىهكانى پىغەمبەرە، چونكە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بە ئىمەى دەفەرموو: (ئەى دەستەى لاوان! ئەى گەلى جوانان! ھەركەسەتان تەواناى سەرچىيى و ژندارىى و ھاوسەرگىرى ھەيە، باژن بەينى، چونكە ھاوسەرگرتن چاوى مەرۇف تىردەمكاو داوینى لە تاوان دەپارىزى و دەبى بەھۆى داوینپاكى.

ئەو كەسەيشى كەلە كىشيا نىيە ھاوسەر بگرى، با بەرۆزووبى، چونكە رۆزوو دەپخەسىنى و دلى دەمرىنى). {تاج/۲، زنجىرە: ۲۲، ژمارە: ۲۰۳۴}.

روونگردنەو:

۱. ئەم رشتەيە: ئىمامى ئەعمەش لە ئىبراھىمى نەخەعیيەو، لە عەلقەمەو، لە ئىبنو مەسعوودەو، يەككە لە رشتە (سەنەدە) ھەرە ساخو دروستەكان.

۲. ئەم فەرموودىيە موتتەفەقو عەلەيھىيە، شىخى بوخارىش گىراوئەتەو، ژمارەكانى فەرموودەكە لەسەرمەتاي فەرموودەكەو نووسراون، كە يەكەم ژمارمیان لە بوخارىدا (۱۹۰۵)ە.

۳. ئىمامى ئەعمەش، ناوى سولەيمانى كورى مېھرانە، كەسناوى (واتە: كونيەى) ئەبو موخەممەدە، لە بنەرمەتا خەلكى (طېرستان)ە، لە گوندىكى ئەوئ لەدايك بوو كە ناوى (دوباومند)ە، چوار ھەزار فەرموودەى ھەيە، كىتەبى نەبوو، ھەمووى لەبەربوو، زۆر فەصیح و رەوانبىژ بوو، ھەرگىز لەحنى نەدەگرد، لەحن ئەومىيە كەقسە بەغەپرى عەرمبىي فەصیح بكەى، يا ھەلەى زمانەوانى لە گەفتوگۇدا بكەى!

ئەعمەش ئىمامى ئەنەسى دېو، لە مەككەو لە واسىط، بەلام راجىيى ھەيە لەوھەدا، كە فەرموودەى ئەوى گىرابتەوھە يانا. كەواتە تابىيىيە، تابىيى موسولمانىكە لەچىنى دووھەى گەلى ئىسلام بى، پىغەمبەرى نەدىيى، بەلام ھاوھلى پىغەمبەرى دىيى. بەكوردى بە تابىيىن دەگوترى: شۆيىنكەوتوان، يا پەيرەوان.

ئەعمەش ئەم زاتانە مامۇستاي بوون، واتە: شىخى بوون، شىخى راوى، يا موھەددىت، ئەو كەسەيە كە فەرموودەى ئى وەردەگىرى و كەسى تر لەنىوانى ئەوو شاگردەكەدا نىيە، وەك ئەم نموونەيە لەم رشتەيەدا: ۱- بوخارى. ۲- ئەبو وەلىد. ۳- شوعبە. ۴- ئەعمەش. ۵- ئىبراھىم. ۶- عەلقەمە. ۷- ئىبنو مەسعوود، لەم رشتە ھەوتىنەيەدا: بوخارى شاگردو ھەقىتى ئەبو وەلىد، ئەبو وەلىد شىخو مامۇستاي بوخارىيە، شوعبە مامۇستاي مامۇستاكەى بوخارىيە، واتە: شىخى شىخەكەيەتى، وە ھەرودھا پىاوانى تىرى رشتەكە ھەتا سەر ئىبنو مەسعوود. ئەعمەش فەرموودەى لەم زاتانە وەرگرتوود: ئەبو وائىل و مەعروورو موجاھىدو ئىبراھىمى نەخەعى و تەيمى و شەعبى، ئەم زاتانەو خەلكىكى زۆرى تر شىخى ئەعمەش بوون و مامۇستاي راستەوخۆى بوون. كۆمەلى مامۇستاو فەرموودەزانى گەورە گەورەمىش ھەقى و شاگردى ئىمامى ئەعمەش بوون، راستەوخۆ فەرموودەيان لە ئەعمەش وەرگرتوود، وەك: سوبەيى و سوفيانى كورى عويەينە.

يەحىي كورى قەططان دىفەرموى: (ئەعمەش سۆفلىكەيەكى وابوو، بەردەوام لەپىزى يەكەمى نوپىزى جەماعەتدا ئامادە بوو، زانايەكى پاىە بەرزى ئىسلام بوو). وەكىع دىفەرموى: (ئەعمەش نىكەى ھەفتا سالى ئەللأھو ئەكبەرى يەكەمى جەماعەتى نەفەوتاوہ!). شوعبە پىي دەگوت: موصحەف،

واته: وهك موصحف راستو بيگهرده، پييان دهگوت: (سَيِّدُ الْمُحَدِّثِينَ). واته: گهوره فهرمووده زانهگان، بۆنى شيعه يى لى دههات، جاروبار تهديسى دهکرد، نهعمهش موفتى سهردهمى خۆى بوو، پياويكى ههژارى كه مدهستى سابىرى زاهيدى واريى بوو، گوئى به دنيا نه دهدها، قهت دهرمالى دهولهمه ندو دهسلاتدار نه دهچوو، بۆ ئيشى دنيايى، پياويكى خاوهرن وهرع، زانا به قورئان، دووره پاريز له دهسه لاتو دهسته لاتداران بوو، زانايهكى فهرائيز زان بوو.

ئيبنوله دينى دهفه رموى: (ئهم شەش كەسە، عيلم و زانستيان بۆ ئۆمهتتى موحهمهد له فهوتان پاراست: ۱- عهمرى كورپى دينار له مهككه. ۲- ئيمامى زوهرى له مهدينه. ۳- ئهبو ئيسحاقى سوبهيعى و نهعمهش له كووفه. ۴- ۷۵- قهتاده و يهحيى كورپى ئهبو بهكر له بهصره).

ئيمامى نهعمهش (رهزاو رهحمهتتى خوداى لى بى) له سالى شهستى كۆچيدا له داىك بووه، له سه دو چلو ههشتدا مردووه، ههشتاو ههشت سال ژياوه، راجيايى ههيه له سالى له داىك بوونى و مردنيدا، مامۆستا فهرمووده زانه گهورهگان، كه ناسراون به نهلهجه ماعه، فهرمووده گانى ئهويان گپراوتهوه، له پهراوى (تهذيب التهذيب)، دانراوى ئيبنو جهجهرى عهسقه لانى هيمامى (ع - سليمانى) بۆ دانراوه، واته: سولهيمانى كورپى مههران، كه ناسراوه به نهعمهش له پياوانى ئهم شەش پهراويه، كه ناسراون به: ۱- صحيح البخارى. ۲- صحيح مسلم. ۳- سنن أبى داود. ۴- جامع الترمذى. ۵- المجتبى للنسائى. ۶- ئيبنو ماجه.

خودايه! به بهر كهتتى ئهم مانگى رهه زانه، شادمان بفرموو به دیدارى ئهم پياوه موباره گانه و له گهه ئهوانا چهشرو نهشرمان بفرموو. ۳ رهه زانى سالى ۱۴۳۰هـ = ۲۰۰۹/۸/۲۴ ز، نامين ۲۰۱۴/۸/۵ برهوانه: تهجريدى بوخارى، بهرگى يهكهه لا په ره: ۵۲، ژماره: ۳۰ = ۳۲ فتح البارى.

۸۸۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةُ رَهْطٍ إِلَى بُيُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ يَقَالُوهَا فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَّا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذَا؟ أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمُ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمُ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي. (الحديث ۵۰۶۳): (۸۸۵)

نه نهسی کوری مالیک (رمزای خوی لی بی) فہرمووی:- سی کہس چوون بو مائی ہاوسہرمکانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کہنیمامی عہلی و عہدوللای کوری عہمری کوری عاص و عوسمانی کوری مہظموون بوون، لہبارہی پہرستش و خوا پہرستی ی پیغہمبہرہوہ (دروودی خودای لہسہر بی) ہرسیاریان ہہوو، کہپییان گوترا عیبادمتی پیغہمہر (دروودی خودای لہسہر بی) چہندہ و چوئہ، وک بلئی بہکہمی بزائن وابوو، لہبہر نہوہ لہناو خوئیانا گوتیان: نیمہ لہکوئی و پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہکوئی، نہو خودا بہراشکاوی بہدہقی نایمت لہگوناہی بہرودوای خوش بووہ، نہومتانی یہزدانی گہورہ مزدہی دمداتی و پیی دہمہرموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا. لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا. سورة الفتح ۲-۱/۴۸﴾ جایہکیکیان گووتی: من بہشہو ناخہوم ہمر شہو نویژ دہکم ہہتا ہہتایہ، یہکیکی تریشیان گووتی: منیش سال دوازمده مانگہ ہمر بہرؤزوو دہبم و

يەك رۆزى ئى ناخۇم، ئەۋى تىرشىيان گوتى: منىش كەنار دەگرم لەزن و ھەتا ھەتايە ژن ناھيئەم و توخنى ژن ناكەوم. كاتى پيغەمبەر —دروودى لەسەر— بەمەى زانى، ھات بۆ لايان و فەرموۋى: ئەۋە ئىۋە و مەھا و مەھا دەلئىن و ئەم جۆرە قسانە دەكەن! دەسا بەو خودايە من لەئىۋە زياتر لەخودا دەترسم، لەئىۋە زياتر تەقۋاى دەكەم، بەلام لەگەل ئەۋمىش دا من بەش بەھالى خۆم رۆزوۋىش دەگرم و رۆزوۋىش ناگرم و شەو نوپزىش بەشى خۆم دەكەم و بەشى خۆيشم دەخەوم و سەرەپاى ئەمانەيش ژنىش دەھيئەم، جا ئەمە رېگەو رەۋشت و رەفتارى منە، ئەۋەى لىي لایداو پەپەرەۋى نەكا لەمەن نىەو، بەپەپەرەۋى تەۋاۋى ئايىنى من دانانرى، گەرچى بەموسولمانىش دابنرى. (تاجول ئوصول بەكوردى، بەرگى سىيەم لاپەرە: ۴۸ زنجیرە/۲۲، تاج/۲، ژمارە: ۲۰۳۵ ج/۴).

۸۸۶- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ التَّبَتُّلَ، وَلَوْ أَذِنَ لَهُ لَأَخْتَصَيْنَا. {الحديث: ۳۳۹۰ = ۳۳۷۹. تجريد/۵، رقم: ۱۷۴۴ = ۵۰۷۴، ۵۰۷۳. نسائي. نكاح: ۳۲۱۴. ترمذی. نكاح: ۱۰۸۳. ابن ماجه. نكاح: ۱۸۴۸. تحفة الأشراف: ۳۸۵۶} : (۸۸۶)

سەعدى كۆرى ئەبو ۋەقەس (رەزاي خوداي لىي بى) فەرموۋى: عوسمانى كۆرى مەزەۋون ويستى ئى بېرى بۆ خودا، ۋاز لەدنيا بەيئى و بەرمبەنى بىرى و ژن نەھيئى، پيغەمبەرىش (دروودى خوداي لەسەر بى) رېگەى ئەۋەى نەدا، خۆ ئەگەر پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بۆ ئەۋە رېگەى ئەۋى بىدايە، ئىمەيش خۆمان دەخەسان و تەركى دنيا و ژنەينانمان دەكردو سەرمان دەكردە خواپەرستى ھەتا مردن!). {تاج/۲، زنجیرە: ۲۲، ژمارە: ۲۰۳۹، ج/۴}.

(۲) باب نکاح المتعة وبيان أنه أبيع ثم نسخ واستقر تحريمه إلى يوم القيامة
سیغه کردن له پیشا دروست بووه، له دواایی دا نادروست کراوه، وه ههتا رۆژی
ژینهوه نادروسته

۸۸۷- عَنْ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا
نَغْزُو مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَيْسَ لَنَا نِسَاءٌ، فَقُلْنَا: أَلَا نَسْتَخْصِي؟
فَنَهَانَا عَنْ ذَلِكَ، ثُمَّ رَخَّصَ لَنَا أَنْ نَنْكِحَ الْمَرْأَةَ بِالثَّوْبِ إِلَى أَجَلٍ، ثُمَّ قرأ عبد الله: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ) . {الحديث: ۳۳۹۶ = ۳۳۸۵ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۶۵۶ = ۴۶۱۵، ۵۰۷۱،
۵۰۷۵. تحفة الأشراف / ۹۵۳۸ } : (۸۸۷)

قهیس (رهحهتهی خودای ئی بئ) فهرمووی: بیستم له عهبدوئلائی کوری
مهسعوود (رهزای خودای لئ بئ) دهیغهرموو: گه ئی جار وادهبوو، لهخزمهت
پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) دهجووین بو غهزا، ژنمان لهگه ئ
خۆمان نهدهبرد، جا بوئنهوهی که لهم رووهوه تووشی تاوان نهبین و دووربین
لهداوینپییسی، عمرزی پیغه مبهرمان کرد: ئهی پیغه مبهری خودا! ریگه مان پی
بده خۆمان دهخه سینین، نهبادا شهیتان خته خته مان بدا، ئهویش ریگهی
ئهوهی پی نهداین، بهلام لهوهدوا، پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ریگهی
پیماندا، کهبو ناچاری ژن سیغه بکهین، لهسهر جلو بهرگو شتی تریش،
بو ماومیهکی ناوبراو، وهک رۆژی، مانگی، سائی. ئهنا ئیبنو مهسعوود بو
پشتیوانی رای خۆی، لهبارهی دروست بوونی ژن سیغه کردنهوه، ئهم ئایهتهی به
به لگه هیئایهوهو خویندیهوه، که دمهرموی: { يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا

طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ - سورة المائدة / ۸۷.

واته: ئەى موسوئلمانينه! له ياسای خودای گه وره دهرمه چن، ئەو شته پاك و خوشانه، چ خۆراك بن، چ هه لال و هاوسهر، چ شتى تر، كه خودا رهواى ديوه بۆتان و خۆى بۆى هه لال كردوون، له خۆتانه وه له سهر خۆتانى هه رام مه كهن، سنوورمهكانى خودا مه به زينن، له راستيدا خودا ئەوانهى خۆش ناوى، كه به نارها سنوورمهكانى ياسانامهى خودا دمه به زينن).

۸۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: كُنَّا فِي جَيْشٍ فَأَتَانَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكُمْ أَنْ تَسْتَمْتِعُوا فَاسْتَمْتِعُوا. (الحديثان: ۵۱۱۷-۵۱۱۸)؛ (۸۸)

جابیری کوپی عهبدوئلا و سه له مهى کوپی نه کو ده (پرمزای خودایان لی بی) فهرموویان: له ناو سوپایه کا بووین، له غه زایه کا فروستاده پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) هات بۆ ناومان، فهرمووی: له لایه نی پیغه مبه روه (دروودی خودای له سهر بی) پیگه ی ژن سیغه کردنتان دراوه، دمه توان و دروسته بۆتان که ژن سیغه بکه ن). (تاج/ ۲ ز/ ۶۰ ل/ ۱۴۷ ژ/ ۱، ۲، ۳، ۴ = ژماره: ۲۲۱۰، ۲۲۱۱، ۲۲۱۲).

پوونکردنه وه:

ئهم بابته ی سیغه کردنه، که پیشی دهگوتری: ماره برینی کاتی، هسه ی زۆری له سهر گراوه، له لای شیعه کان دروسته، وه به زۆریش دمی که ن. به لام له لای سونیه کان: ژنه یانی کاتی، ماوه یی رهوا بووه، به لام دوا یی پیغه مبه ر (دروودی

خودای له‌سەر بئ) حەرام و نادروستی کردوو هەتا رۆژی قیامت، وەهیج بایه‌خێ بەرای پیچەوانەى ئەم رایە نادری، لێردا شتی هەیه حەز دمه‌کەم روونی بکه‌مه‌وه: (له‌سه‌رمتاوه وه‌ك ئیستا ئەم فەرمووده‌و بریاره‌ شه‌رعی یانه‌ مه‌شه‌وو‌رو زانراو نه‌بوون، به‌لکو بوخته‌و موجه‌لیکیان له‌بابه‌تی عیبادات و خواپه‌رستی و دروشم و شه‌عائیره‌وه سه‌قامگیر بوون و بوون به‌پیناسه‌و دروشم و جیاومه‌کەری ئایینی پیرۆزی ئیسلام، له‌نایینه‌کانی تر. به‌لام هۆی زۆر هه‌بوو، بۆ دروستبوونی رای زۆر له‌هه‌ندێ بابه‌تی شه‌ریعه‌تدا، که‌نه‌و راجیاحیا یانه، هه‌یان بوو له‌یه‌که‌ترمه‌وه نزیک بوون، هه‌یان بوو به‌پیچەوانه‌ی یه‌که‌تری بوون، هه‌یان بوو ته‌واو که‌ری یه‌که‌تری بوون، یه‌کێ له‌م هۆ سه‌رمگیانه‌ نه‌وه‌ بوو: که‌زۆرینه‌ی کات و مه‌فدو خه‌لکی زۆرو زۆرینه‌ی سه‌حابه‌کان، ناو به‌ناو به‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ده‌گه‌یشتن، و مه‌زۆرینه‌ی کات دادمه‌بران له‌پیغه‌مبه‌ر و مه‌ئاگیان له‌بریا‌ری نوێ نه‌بوو، وه‌ نه‌و فەرمووده‌و بریارانه‌ی که‌له‌و دانیشتنانه‌دا، له‌پیغه‌مبه‌ر ده‌بیست، کاریان پێ ده‌کردو فه‌تویان پێ ده‌داو په‌خشیان ده‌کردوه‌، هه‌تا فه‌رمانی‌کی نوێ ی پیغه‌مبه‌ریان له‌و بارمه‌وه ده‌بیست، که‌ته‌عه‌دیلی ده‌کرد، یانه‌سخی ده‌کردوه‌، نه‌وان به‌رده‌وام بوون له‌سەر نه‌و بریارو فەرمووده‌و زانیاریانه‌ی که‌کاتی خوێ له‌پیغه‌مبه‌ریان و مه‌رگرتبوو، جانه‌مه‌و زۆر هۆی تر بوون به‌هۆی ئەم هه‌موو راجیایی یه‌).

۸۸۹- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ مُتَعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْخُمْرِ الْأَنْسِيَةِ (الحدیث: ۴۲۱۶، اطرافه‌ فی: ۵۱۱۵، ۵۵۲۳، ۶۹۶۱): (۸۸۹)

ئىمامى عەلى (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: لەكاتى غەزى خەبىرەدا،
پىغەمبەر (دروودى خوداى لى بى) ژن سىغەكردنى قەدەغە كرد، ھەروا
خواردنى گۆشتى كەرى مائىشى قەدەغە كرد. (بىروانە: تاج/۳ ل ۱۴۷/ز ۶۰- باسى
سىغەكردن ھەرامە ف/۱+۲+۳+۴ = ژمارە: ۲۲۰۹، ۲۲۱۰، ۲۲۱۱، ۲۲۱۲).

روونكردنهوه:

۱- سەبرەى كورى مەعبەدى جۈھەنى، ھاوئى پىغەمبەرە، لەدى مەرە،
لەمەدىنە نىشتەجى بوو، رەببى كورى فەرموودەكانى لىوۋ دەگىرپتەو،
ئامادەى غەزى خەندەق بوو، لەگەل غەزاكانى پاشىدا، بوخارى بەتەعللىق
فەرموودەى ئەو راگويز دەكا، بەلام موسلىم و خاوم سونەنەكان بەرپشتەى
پەيوستى خۆيان، فەرموودەكانى ئەويان گىراوشتەو، فروستادەو نوپنەرى
ئىمامى عەلى بوو، بۇ موعاويە لەشام، ھەتا پەيمان لەخەلكى شام وەربگرى بۇ
ئىمامى عەلى، كاتى بوو بەجىنشىن.

۲- سىغەكردن: واتە: مارە بىرىنى كاتى، يەككە لەباو و نەرىت و
بىرپارەكانى سەردەمى نەزانى، (نەقامى = جاھلىيە). لەسەرەتاو نىسلام رىگەى
لى نەدەگرت، بەلام لەدوايىدا، لەكاتى ئازاد كردنى مەككەدا، پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) نادروست و قەدەغەى كرد، بۇ ھەمىشەو ھەتا ھەتايە.

جا لەبەر ئەوۋى كە ئەم بابەتە، كارىگەرىيەكى زۆرى ھەيە، لەزۆر
روومو، لەسەر ئاستى ئاپىنى و كۆمەلايەتى و نەتەوايەتى و رەوشتى، ئەم
روونكردنهويە لەكۆمەللى سەرچاۋەى فىقھى و شەرىعيەو تۆمار دەكەين
لەسەرچاۋەى متمانەدارى لای سونىيەكان و شىعەكان، تا رووى راستى دەرىخت:

یەكەم: لەلای سونییەكان، بەتایبەتی لەلای ھەرچوار مەزھەبەكە، كە
 ھەنەفی و شافعی و مالیک و ھەنبەلین، ھەروا لەلای جەماوەری زانایانی
 نەتەوێ ئیسلام، سیغەکردنی ژن، ئیستا نادروستەو ئەنجامدانی دادەنێ
 بەتاوانی داوینپیی و لەشفرۆشی و ئەنجامدەر سزا دەدرێ.

دووەم: لەلای شیعی ئیمامی، كە گەورەترین كۆمەڵن لەكۆمەڵانی
 مەزھەبەكانی شیعی، مۆتە (واتە: ژن سیغەکردن - ماركەردنی كاتی) دروستە،
 بەلكوو وەك ژن ھێنانی ئاسایی لەھەندێ كاتا سوننەتە، یا پێویست و واجیبە.
 سێھەم: جۆری گریدانەكە و چۆنیتی ژن سیغەکردن، بەتایبەتی لەلای
 شیعی ئیمامی:

(بریتییە لە پێككەوتنی ژن و پیاوی لەناو خۆیان، كەموانی نیکاح
 لەنیوانیاندا نەبێ، كە ھاوسەری كاتی لەناو خۆیاندا ئەنجام بدەن، بەمەرجێ بۆ
 ماوەیەکی دیاری كراو بێ، وەك كاتژێرێ، یان مانگی، یان زیاتر، یا كەمتر، لەسەر
 ئەندازمی مآل كە پیاوێكە بیدات بەژنەكە!).

چوارەم: شایەت لە ژن سیغە كردندا مەرج نییە، ھەروا وەل بۆ ژنی
 رەسیدە فامیدە مەرج نییە، خۆی دەتوانێ سیغەكردنەكە ئەنجام بدات قەبوولی
 گری بەندەكە بكات. (رەسیدە - البالغة العاقله).

پێنجەم: كاتی كاتە دیاریكراوەكە تەواو بوو، یان مێردەكە لەپیش تەواو
 بوونی كاتەكەدا مرد، ئەوا تەماشای دەكەین:

آ- ئەگەر ژنەكە نائومێد بوو لەسوورپی مانگانە، عوزری شەری بەسەر
 چوو بوو، ئەو یەكسەر ماركەپین و سیغەكە تەواو دەبێ و پێویستی بەھەیه و
 عیددەو پاكبوونەوێ مندالان نییە، واتە: ژنی كە سیغە كەردبێ و لەبێنویژی و

سووری مانگانه و مندالبوون نائومید بووبی، له بهر ته مهن، نهوا بوئی ههیه دهست به جی سیغه تر بکات، یا شوو بکا.

ب- نه گهر ژنه که هیشتا سهرو عوزری دهموردو نائومید نه بوو له بېنویزی ژنانه و سووری مانگانه ی هه بوو، نه وه له پاش تهواو بوونی کاتی دیاری کراو، (استبراء الرحم) بکا، واته: تا دوو مانگ، به مانگی هه یقی (قه مەری) نه شوو بکا، نه سیغه نه نجام بدا.

ج- نه گهر له ماوه ی دیاری کراودا، میرده که مرد، واته: کابرای سیغه کار مرد، نه وه دمبێ ژنه که چوار مانگو ده شهو ماتهم بگری و نه سیغه بکاو نه شوو.

شه شه م: له ماوه ی بهردهوامی سیغه کردنه که دا ئەم بریارانه ره چاو ده کړین:

۱- بېجگه لهو نه ندازه پاره بریار دراوه، که ژنه که له پیاوکه ی و مرگرتووه: آ- مارمی تری ناکه وئ.

ب- ژیاوو نه فقه ی له سه ر خۆیه تی، له سه ر میرده که ی نییه.

ج- نه گهر یه کێکیان مردن، میراتو که له پوور له یه کتری ناگرن. ته نها نه و منده هه یه که ژنه که دمبێ ماتهم بو میرده که ی بگری.

حه و ته م: هه ندی بریاری هه می شه یی که به هو ی ژن سیغه کردنه وه په یدا دمبن، له نیوانیاندا موصاهه ره دروست دمبێ و شیر کاری گه ری هه یه، له سه ر ئەم شیوه یه:

۱- واته: کچ و دایک و نه نک و وه چه ی میینه ی ژنه که و بنه چه ی میینه ی ژنه که له هه ردوو سه رموه، بو هه می شه و هه تا هه تایه له پیاوکه نادرست و حه رام دمبن و دمبن به که سی خۆی و یه کتری، له باب ته تی هاو سه ری دا.

۲- هەروا بەپێچەوانەشەو، کۆرۆ کۆرەزاو باوک و باپیری پیاوکه‌یش
لەهەردوو لاوه، دەبن بەخۆیی و مەحرەم بۆ ژنە سیغە لەگەڵ کراوەکە.

۳- دوو خوشک، یا دوو ژن کە خوشکی شیری بن، دروست نییە، کە
بەسیغە کۆبکریڤنەو و لەیه‌ک کاتدا، هەردووکیان ژنی سیغەکراوی یەک پیاو بن.

۴- دایکی شیری و کچی شیری، لەگەڵ هەركامێکیان سیغە کرا، ئەوی تریان
بۆ هەمیشە لەو پیاو هەرام دەبێ.

هەشتەم: کۆمەڵی بیریاری تری ژن سیغەکردن:

۱- ئیستیرائی رەحەم، واتە: لەپاش تەواو بوونی ماوەی سیغەکردنەکە،
ژنەکە تا ماوەی دوو مانگ نە شووبکا، نەسیغە تر بکا، هەتا بزانرێ کە منال
هەیه‌ لە منداڵدانیدا، یا نییە، ئەمەیش بۆ ژنی وایە کە ئەگەری سکوزاکردنی
مابێ، دهن‌ا ئیستیراء پێویست نییە.

۲- تەلاق و ئیلاء و لیعان لەنیوانیان نییە، هەروەها زیهار، بەلام لە زیه‌اردا
راجیایی هەیه‌. پیاوکه‌ هەزارجار ژنەکە تەلاق بدا، سیغە کردنەکە پووجه‌ڵ
نابێتەو، هەتا ماوەی دیاری کراوی خۆی تەواو دەبێ.

۳- ئەگەر ژن و پیاوێ، لەگەڵ یەکتردا سیغەیان کرد، هەتا ماوەی سیغەکە
مابێ بۆیان نییە، کە مارمەپرینی هەمیشەیی ئەنجام بدن، هەروا بۆیان نییە
سیغەکردنێکی تر دابمەزرێن، بەلام لەپاش تەواو بوونی ماوەکە هەموو کاتی
بۆیان هەیه‌ کە گرێ بەندیکی هەمیشەیی، یا کاتی ئەنجام بدەنەو! وە
هەروەها!!

۴- بەسیغە نەسەب لەنیوانی منالی سیغە و پیاوکه‌دا ناچەسپێ، مەگەر
بەمەرجێ کە بەمەرجی بگرن، ئەگەر منداڵیان بوو هی هەردووکیان بێت و
پیاوکه‌ دابنرێ بە باوکی.

له کاتی وادا که بهمه رچیان نه گرتبی که مناله که هی ههردووکیان بی،
نه گهر مناله که کچ بوو، وه گه وره بوو دروست نییه که باوکه که ی ماره ی بکا
بوخوی و سیغه ی له گهل بکات!!

۵- سیغه کردن ژماره ی بو نییه، له لای قهولی نه صه حح!! واته: له
فهرمووده ی هه ره راستدا پیاوئ ده توانئ، له یه ک کاتا، ده ژن، یا سه د ژن، یا
ههزار ژن سیغه بکا، یا زیتر یا که متر!

۶- نه ندازه ی ئه و ماله ی که ژن و پیاوه که سیغه ی له سه ر ده که ن، دیاری
نه کراوه، ته نه نه ت ژن سیغه کردن له سه ر لالوئچی گهنم داده مه زری، یا له سه ر
درمه ی داده مه زری!

۷- نه ندازه دیاری نه کراوه بو ماوه که ی، گهرچی هه ندئ ده لئین: نابئ
ماوه ی سیغه له ماوه ی گزنگی خوړموه، هه تا نیوهرۆ که متر نه بی، واته: ماوه ی
سیغه کردن که م و زوری بو نییه، ژن و پیاوه که له سه ر چه ندئ ریککه وتن، با سئ
خوله کیش بی، ده بی و دروسته، گرنه نه وه یه که ماوه که دیاری بکری و به س.
۸- پیاو و ژنه که ده توانن: که به مه رچی بگرن که له ماوه ی دیاری کراودا،
یه ک جار جووت بوون نه نه جام بدن، یان چه ند جار یکی دیاری کراو، یا پیاوه که
هه ر به کو م بچیته لای ژنه که و به س!

سه رنجی:

لیرمه دا نه م ئیسته ده که یین:

۱- جینگه ی داخه که هه ندئ له ناخونه کان و پیاوانی سیاست، نه م بابیه تی
سیغه یه یان کردووه به قیلله شه رعانه و وه ک توړو داوی راوه سوئسکه، راوی پارهو

پوول و کرینی ویزدان و بازارگانی پیوه دمکهن، وه پرووی جوانی ئیسلامی پی
ناشیرین دمکهن، وهك:

آ- ژنی که له سکوزا وهستابیته وه ته مهنی گهیشتبیته (۵۰) په نجا سال، یا زیاتر، بۆی ههیه له پرووی شهرعی شیعه وه، دووکانیکی داوینپییسی دابنی، به ناوی بهیتولعه فافه وه (خانه ی داوینپاکی!!). ههر سه عاته ی له گه ل که سی سیغه بکا و نه ندازه یی پاره ی لی و مرگری، چونکه پیویستی به ئیستیرانی ره حهم نییه، بۆی ههیه، که به ناوی سیغه وه ههر رۆژه ی، یا ههر ساته ی، له باوهشی زهلامیکا بی.

۲- بگره کار گهیشتووه به وه، فیله شهرعانه بووه بهدمروازمی، بۆ داوینپییسی و به ره لایی نیرو می:

بۆ نمونه: ژن نه گهر له ته مهنی سکوزادا بوو، واته: ته مهنی له (۵۰) په نجا سال که متر بوو، نه وه دهتوانی بهم فیله ی دواوه، هه موو شهوی له باخه لی گانکه ریکا بی: (بۆ نه وه ی خو ی له (استبراء الرحم = عیدده ی موعه) دمر باز بکا: له گه ل ههر پیاویکا که سیغه دهکات، کاتی که که یفو سه فاکه یان ته واو ده بی، با ژنه که له گه ل نه و پیاوه دا سیغه یه کی تر بکا، بۆ ماوه ی چه ند خوله کی، وه له م ماوه که مه دا جووتبوون نه نجام نه دن، هه تا ماوه که ته واو ده بی، ئیتر ژنه که بۆ سیغه کردنی تازه، پیویستی به عیدده نییه، چونکه گوايه: عیدده و حه یه ی ژنانه و ئیستیرانی ره حهم، بۆ سیغه کردن و نیکا حیکه، که ژنه که مدخول بها بیت، ده ی له پاش نه م گرێبه ندی سیغه ی دووه مه، جیماع و جووتبوون رووی نه داوه!! که واته: پیویست به (استبراء الرحم) نییه.

ئیمه قسه مان له واقعی حاله، دما ناو کتیبان پره له قسه ی زلی بی توئکل و وتی وتی نه م و نه و.

بروانه : نهم سهرچاوانه :

١- التبيان للطوسي.

٢- النهاية في مجرد الفقه والفتاوى - لشيخ الطائفة أبي جعفر الطوسي.

٣- نهم دهقانه بهمه رمبي له پهراوى (النهاية في مجرد الفقه والفتاوى -

باب المتعة وأحكامها):

١- الإشهاد والإعلام فى المتعة فليسا من شرائط المتعة.

٢- ولا بأس أن يتمتع بالمجوسية والفاجرة!!

٣- ليس على الرجل أن يسألها: هل لها زوج أم لا.

٤- البالغة العاقلة حد البلوغ وهو تسع سنين، جاز له العقد عليها من غير

إذن أبيها.

٥- ليس في نكاح المتعة توارث.

٦- لا بأس أن يتزوج الرجل متعة ماشاء من النساء.

٧- إذا انقضى أجل المتعة جاز له أن يعقد عليها عقداً مستتقاً في الحال.

٨- وعدة الآيسة من الحيض ومثلها لأتحيض فلا عدة عليها عند أكثر

أصحابنا (التبيان للطوسي).

٩- حد الآيسة من الحيض (٥٠) خمسون سنة (التبيان للطوسي).

١٠- ولا يشترط الشاهدان في النكاح الدائم مطلقاً ولا الولي في نكاح الرشيدة.

(۳) باب تحریم الجمع بین المرأة وعمتها أو خالتها في النکاح

دروست نیه که زن به‌سهر پوری خوئی، یان به‌سهر میمکی خوئی شو بکات
۸۹۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا. (الحديث ۵۱۰۸): (۸۹۰)

جاییری کوری عه‌بدوللا (پرمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی:
پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ریگری ده‌کرد له‌وه: که‌زن شووبکا به‌سهر
خوشکی باوکی، که‌بی ی ده‌گوتری میمک، یاشوو بکات به‌سهر خوشکی دایکی
که‌بی ده‌گوتری بوور، ومه‌ه‌روا پورو میمکیش نابی شوو بکه‌ن به‌سهر برازاو
خوشکه‌زای خوئیان. (تاج/۳ ل/۶۸ ز/۲۹ ز/۳ = ژماره: ۲۰۷۳ تاج/۲، ج/۴ - ش/
د/ت/ن) له‌ئه‌صله‌که‌دا له‌ئهبو هورمیره‌ومیه.

(۴) باب تحریم نکاح المَحْرَمِ وَكَرَاهَةِ خُطْبَتِهِ

که‌سی له‌ئیحرامی هه‌ج یا عه‌مه‌دا بی نه‌ زن ماره‌ ده‌بری و نه‌ خوازیستی
ده‌کا

۸۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَيْمُونَةَ {وَهُوَ} مُحْرِمٌ. {الحديث: ۳۴۳۸ = ۳۴۲۷ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۴۵ = ۱۸۳۷، ۴۲۵۸، ۴۲۵۹، ۵۱۱۴. ترمذی. حج: ۸۴۴. نسائی. حج: ۲۸۳۷. تحفة الأشراف: ۵۳۷۶}:

ئیبنو عه‌بباس (پرمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سهر بی) کاتی مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری ماره‌کرد بو خوئی له‌ئیحرامدا
بوو. {تاج/۲، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۱۵۱۰ - ش/د/ت/ن}.

(۵) باب تحریم الخطبة على خطبة أخيه حتى ياذن أو يترك

خوازیبنی له سهر خوازیبنی نادرسته مهگر پیتشین ریگی پاشین بدا، یان

خوی واز بهیتی

۸۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبْعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَا يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتْرُكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ. (الحديث ۵۱۴۲ أطرافه في: ۲۱۳۹ ، ۲۱۶۵ ، ۲۱۴۰ ، ۲۱۴۸ ، ۲۱۵۰ ، ۲۱۵۱ ، ۲۱۶۰ ، ۲۱۶۲ ، ۲۷۲۳ ، ۲۷۲۷ ، ۵۱۴۴ ، ۵۱۵۲ ، ۶۶۰۱): (۸۹۲)

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: سهودا له سهر سهودای برای ئایینی خوتان مهگهن، ههرومها خوازیبنیش له سهر خوازیبنی برای ئایینی خوتان مهگهن، مهگر خوازیبنی کاری پیش ئه وازی هیئابی، یا ئه و ریگهتان پی بدا) . (تاج/۲ ز: ۱۵۲ ز/۷ = ژماره: ۸۱۴ ج/۴، تاج/۲ + تاج/۳ ز/۲۶ ژ/۵ ل/۶۱ = ژماره: ۲۰۶۵ ج/۴) ماموستای عهینی لقعمدة القاریدا، لهروونکردنه وئی ئه م فهرموودمیه دا دمفهرموئی: (وشه ی برا له م فهرموودمیه دا، ئه م سی جوره برایه دمگریته وه: برای خوینی- واته: برای نه سه بی - و برای ئایینی و برای شیریی).

برای خوینی موسلمان و ناموسولمانی ههیه، برای شیریش ههرومها، برای ئایینیش خوینی و شیریی و بیانی ههیه، له م جوره بابته تانه دا، که له م جوره فهرموودانه دا باسکراون، گرپن و فروشتنو خوازیبنی و برا، نمونه ن. قهیدو مهرج نین، بۆ زیاده روونکردنه و من، روونترین نمونه ن له بابته که دا، که له زاراودا پیی دمگوتری: (اظهر مثال). که واته هه موو مامه ئه و سهودایه ک به سهر مامه ئه و

سہودای برای خۆت نادروسته یابہ سہر مامہ لہو سہودای خوشکی خۆت نادروسته، وەك: رەھن بە سہر رەھن، یاسە لەم بە سہر سە لەم، یاقیراض بە سہر قیراض، یاھاو بەشی بە سہر ھاو بەشی، یا کەسێ خوشکی خۆی پێشکەش بکا بە پیاویکی باش، کەسیکی تریش پێشپری ئی بکاو، بە سہر ئەو خوشکی خۆی، یا کچی خۆی پێشکەش بکا بە پیاو بەش، و مزوړشتی تری لەم چەشنە بابەتانە، و مەر و مەرھا خوشك لە گەل خوشکا.

(٦) باب تەھریم نکاح الشغار وبطلانہ

ژن بە ژن نادروسته و پووچە

۸۹۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ الشَّغَارِ وَالشَّغَارُ أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ لَيْسَ بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ. (الحديث ۵۱۱۲ طرفه في: ۶۹۶۰: (۸۹۳)

ئەببەنۆ عومەر (پەزای خودایان ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لە سەر بێ) پێگەی ژن بە ژنی نەئەدا، ژن بە ژنیش ئەو مەتانی کە دوو پیاو بە کچی خۆیان ژن بە ژن بکەن، بە بێ ماریی (تاج/۳ ل/۱۴۷ ز/۵۹ ز/۲ = ژمارە: ۲۲۰۷، تاج/۲، ج/۴ - ش/د/ت/ن - شە یخان + ئەبوداود + تەرمەزی + نەسائی - رەحمەتی خودا لە هەموویان).

روونکردنەوه:

ژن بە ژن لە سەر ئەم شیومیە کەوا لەم فەرموودەییەدا نادروسته، ئێتر کچ بە کچ بێ، یا خوشک بە خوشک بێ، یا کچ بە خوشک بێ، یا پوور بێ، یا دایک

به خوشك بئ، ياكچ به كچه زاو كورمزا بئ همرومها. به لام نه گهر زن به ژنه كه له سهر ئه م شيوه يه تر بئ كه ئيستا باوه، ئه وه ژنه به دادمه زري، چونكه به دوو عه قدي صه حيح هه ردوو ژنه، هه ريه كه يان له ميژده كه ي خوي ماره ده كرى، وه مارمى بو هه ردوو ژنه كه دادمنرى، و متارادمي به رژه و مندو رژه مهندي هه ردوو ژنه كه ره چاو ده كرى. به لام له گه ل ئه مه يشه زن به ژن زور باش نييه، گه ل جار كيشه و به ره دروست ده كا. (بروانه: فيقه ي ناسان، به رگي/دووهم ل/٦٤١).

بو به هه ري پتر له م بابته، ئه م ده قه له شه رحى بلوغ المرام/٢، ژماره: ١٠١٤، لاپه ره: ٤٨٤ راگويز ده كه م:

له نافيعة وه (ره حمه تي خوداي لي بئ) ئيبنو عومه ر (رمزاي خودايان لي بئ) فه رمووي: پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سهر بئ) پيشگيري ده كرد له ژن به ژن، زن به ژنيش وه كه ئه وه كه دوو پياو به كچي خويان، يان به خوشكي خويان زن به ژن بكهن، به بئ مارمى). {تاج/٢، زنجيره: ٥٩، ژماره: ٢٢٠٧، ٢٢٠٨ - ش/د/ت/ن = نه بو داوودو ته رمه زي و نه سائي، ره حمه تي خودايان لي بئ} + {بروانه: فيقه ي ناسان/ به رگي دووهم، لاپه ره: ٦٤١ چاپي يه كه م = زنجيره: ٢٦٧، لاپه ره: ٧١٤ چاپي دووهم سالي/٢٠٠٦}.

(نافيع):

١- نافيعة كوري سه رجيس (ره حمه تي خوداي لي بئ) تابيعي يه، له په يرموانه، هاوه ل نييه، به لام هاوه لي زوري پيغه مبه ري ديوه (دروودي خودا له سهر پيغه مبه رو له سهر هه موو په يرموان و شوينكه وتواني هه تا روژي دوا روژ).

نافیع نازادکراوی ئیبنو عومەر بوو، فەقێی بوو، فەرموودەى زۆرى لەو موه گێراو متهوه، لەبەر متهدا خەلکی مەغریبە، لە غەزایەکا دیلکراو بەرپشک و بەشی ئیبنو عومەر کەوت، لەخزمەتی ئیبنو عومەردا بوو تا کاتی مەرگی، زانست و فەرموودمیهکی زۆری لەئیبنو عومەر وەرگرتوو. عومەری کورێ عەبدولعەزیز، کاتی جێنشین بوو، ناردی بۆ میصر، هەتا خەلکەکەى لە یاسانامەى خودا و لەسوننەتی پیغەمبەردا، شارمزابکا، وە لەو مەودایەدا رۆژیکی جوانی بینی، زۆربەى فەرموودە شوناسە گەورەکان گێرانەومیان لێو ئەنجام داو، لەکۆی گێرانەوکانیدا، ئەومندە زمینی رۆشنبوو هەلەى لێ نەبێراو، ناسراو بە (نافیعی فەقیه) واتە: مامۆستا نافیعی شەرعزان و شارمزا لە ئاییندا. پێشەوا بوخاری سەبارەت بە تەندروستترین رشته، دەفەرموئ: (دروستترین رشتهى فەرموودە: مالیکە، لە نافیعەوه، لەئیبنو عومەرەوه).

عەبدوللای کورێ عومەر دمیفەرموو: (نافیع بەهرەو خەلاتی خودای گەورمیه بەخشیویەتی بە ئیمەى گەلى ئیسلام).

بەهێزترین راو بۆچوون ئەومیه کە سالى (۱۱۷) سەدو حەفدەى کۆچى لەشارى مەدینە کۆچى دواى کردوو و مەرگی خودایى بوو بەمیوانی. (رمزاو رەحمەتی خودای گەورەو مەزنى لێ بێ). {بەروانە: مختصر صحيح مسلم، بەرگی/دووم، ژمارە: ۶۵۴ – روونکردنەوه = ژيان نامەى نافىعی کورێ سەرچیس}.

۲- دانەر، پێشەوا ئیبنو حەجەری عەسقەلانی، دانەری پەراوی (بُلُورُ المَرَامِ مِنْ أَدْلَةِ الْأَحْكَامِ) دەلێ: هەردوو مامۆستای مەزن: بوخاری و موسلیم، لەگێرانەومیەکی تری ئەم فەرموودمیهدا، رێکن لەسەر ئەوهو بەکۆی دەنگ گێراویانەتهوه: کە روونکردنەوهى واتای (شغار = ژنبەژن) قەسەى نافىعی خۆیەتی،

دانەر ئامازە بۇ ھەرموودەى ژمارە (۶۹۶۰) ى صەحیحى بوخارى و ژمارە (۳۴۵۱) ى صەحیحى موسلىم تەرھىمى شېخ خەلیل مەئموون شىجا دەکا، كە ئەمە دەقى ئەم گىرپانەومىيە لە بوخارىدا:

عوبەيدوللا ھەرمووى: نافع گىرپايەوہ بۆم، ھەرمووى: عەبدوللاى كورى عومەر ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىشگىرى دەکرد لە ژن بەژن. عوبەيدوللا دەلى: ھەرزى نافعەم کرد: ژن بەژن چىيە و چۆنە؟ نافع ھەرمووى: (ژن بەژن ئەومىيە كە دوو پىاو بەكچى خۆيان، يا بەخوشكى خۆيان ژن بەژن بكەن بەبى مەرمى، يەككىيان بەوى تریان بلى: ئەوا كچەكەى خۆم، يا خوشكەكەى خۆم لەتۆ مەرمېرى، بەمەرجى تۆيش كچەكەى خۆت، يا خوشكەكەى خۆت لەمەن مەرە بېرى، بەمەرجى ھەردووكيان مەرمىيان نەكەوى، ئەویش بلى: ئەوا قەبوولم کرد).

۳- لە ولاتانى موسولماناندا، ژن بەژن دەكرى، بەلام بۇ ئەوہى لە پەخنەى ئەم ھەرموودانە خۆيان پزگار بكەن، مەرمى دادەنن بۇ ھەردوو مەرمېراوەكان، لەكاتى گرى بەندەكەدا، وە لەپىشدا لەناو خۆياندا، لەسەر دىارى كەردنى ھەردوو زاواو ھەردوو بووكەكە رى دەكەون، وە مەرمى يەكى لەبووكەكان، كەمى زىاترە لەمەرمى ئەوى تریان، وە لەكاتى گرى دانى مەرمېرپنەكەدا، ئەوہ بەمەرج ناگرن: كە ئەوا مەن كچەكەى خۆم، يا خوشكەكەى خۆم لەتۆ مەرمېرى، بەمەرجى تۆيش كچەكەى خۆت، يا خوشكەكەى خۆت لەمەن مەرمېرى. بەلگەو لەپىشدا مەلاكە بووكىيان لەمىردەكەى بەشىوہى ناساى مەرە دمېرى، ئەوسا لەپاش پشوووانى، بۇ ناوېر، ئەوى تریشیان بەشىومىيەكى ناساى لەمىردەكەى لەجىگەو كۆرو مەجلىسىكى تردا مەرە دمېرى، بەبى ئەوہ ئامازە بكرى بۇ مەرمېرىنى يەكەم. گەلى جار ژنى دووہم ھەرنەوازەم دەكرى و دىارى دەكرى،

له پاش چەند مانگى، يان له پاش چەند سالى ماره دهكړئ جا له م حالانه دا، بهكوى دمنگ ژن به ژن دروسته، گهرچى له رووى كومه لايه تيبه وه هه مېشه ژن به ژن بى كېشه و بهر نه نابى.

(۷) باب الوفاء بالشروط في النكاح

جى به جى كړدى مهرچ له بابته تى هاوسه ريدا

۸۹۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ (الحديث ۲۷۲۱، طرفه ئى: ۵۱۵۱: (۸۹۴))

عوقبهى كورى عامير (په زاي خواى لى بى) فهرمووى: پيغه مېهر (دروودى خواى له سهر بى) دمفه رموى: (رهواترين مهرچى كه شايه نى نه و مې جى به جى بكن، نه و مهرجانه كه ژنانتان له خوتان پيان هلال كړدوو، وهك مارمې و شتى وا).

رافه و شيكړدنه وه:

مېه به ستى سهره كى له م جوړه مهرجه ته نيا نه و مهرجه رهوايانه يه كه په يومندى يان به ژنمار مېرپنه وه هه يه و به س.

روونكړدنه وه:

۱- عوقبهى كورى عاميرى جوهه نى، هاوه ليكى ناودارى پيغه مېهره، فهرمووده زورى له پيغه مېهره وه گيړاومته وه، كومه لى له هاوه لان و په پره وان

(۸۹۴) تجريد/۳، ژماره: ۱۱۳۱ = ۲۷۲۱ بخارى. مسلم/۱۴۱۸ - پوخته ي موسليم/۲، ژماره: ۸۰۴ =

(سه‌حابه و تابعین) فهرمووده‌کانی ئه‌ویان گێراوته‌وه، ئه‌بو سه‌عیدی کوری یونس ده‌لی: عوقبه قورئانخوین و فهرائیززان و شهرعزانیکی جوان بوو، زمانه‌وان و شاعیر و نووسهر بوو، هه‌موو قورئانی له‌بهر بوو، قورئانیکی بۆخوی نووسیوو، له‌سهر شیوه‌ی ته‌ئلیفی موصح‌ه‌فی عوسمان نه‌بوو، له‌ئاخیره‌وه نووسرا بوو (کتابه‌ عقیبه‌ بن عامر بیده = عوقبه‌ی کوری عامر ئه‌م قورئانه‌ی به‌دهستی خۆی نووسیوه) فهرمایشته‌که‌ی ئه‌بو سه‌عید ته‌واو بوو.

عوقبه به‌رید بوو، ئه‌و موزده‌ی نازاد کردنی شاری دیمه‌شقی برد بۆ ئیمامی عومه‌ر، لایه‌نگیری موعاویه بوو، له‌شهری صه‌فیندا له‌گه‌ڵ موعاویه بوو، ماوه‌یی موعاویه کردی به‌کارمه‌ندی سه‌ر میصر، له‌سه‌رده‌می موعاویه‌دا عه‌مری خودایکرد. (رمزاو ره‌حه‌تی خودای گه‌وره‌ی ئی بێ).

۲- عومه‌ری کوری خه‌تتاب قورمیشیه، عه‌ده‌ویه، له‌پشتی هه‌شته‌ما، ره‌چه‌له‌ک (نژاد = نه‌سه‌ب)ی له‌باوکه‌وه ده‌گاته‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بێ) دایکی ناوی جه‌ننه‌مه‌ی کچی هاشمه، که‌سناوی (کونیه‌ی) ئه‌بو جه‌فصه، نازناوی (له‌قه‌بی) فاروووقه، چونکه ئه‌و رۆژه‌ی که عومه‌ر ئیسلام بوو، ئیسلام ئاشکرا بوو، وه‌باوهر له‌کوفر جیاوه بوو، له‌سالی شه‌شه‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا موسوڵمان بووه، له‌پیش ئه‌ودا ته‌نیا چل پیاوو، یازده ژن ئیسلام بوو بوون، له‌ عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ریه، که ده‌ که‌س بوون پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بێ) موزده‌ی به‌هه‌شتی پێیان داوو، که‌ناویان له‌ فهرمووده‌ی ژماره (۳۸)ی بلوغ‌ المراد، له‌ژیاننامه‌ی ئیمامی عوتماندا، له‌شیعره‌کانی خانیدا هاتوه.

عومه‌ر جینشین (خه‌لیفه‌)ی دوومه‌، له‌پیش هاتنی پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا، به (۳۰) سێی سال، یان به (۱۳) سیازده سال له‌دایک بووه، واته: ده‌ سال، یان (۲۷)

بیست و هه و تسال، به ته مه ن له پیغه مبه ر منالتره، له سه رده می نه زانیدا، پایه ی نوینه ری هورده یش به و سپی ردا بوو، که شه ری، یان هه رای، یان کی شه یی سه ری هه لده دا، نه و ده که وه نیوانیانه وه و نیوانی ریك ده خسته وه، له سه رمته ی نیسلامه وه، زور توندوتیژ بوو له دزی موسولمانان، به لام کاتی نیسلام بوو، موسولمانیکی زور جوانی لی دهرچوو، نیسلامبوونی دانرا به سه رکه وتنیکی که وره بو موسولمانان، نیبنو مه سه وود ده یفه رموو: (هه تا عومه ر نیسلام نه بوو، نه مانده ویرا به ئاشکرا خودا بهی رستین).

عومه ر په کیکه له کوچکاره پیشیننه کان، ئاماده ی پهیمانی خو شنوودی (به یعه تی ریزوان) و غه زای به درو هه موو شه رکه و مه لبه ندی جه نگه کانی تری پیغه مبه ر بووه. په کی بووه له و جه ند که سانه، که پیغه مبه ر وه فاتی کرد لییان رازی بوو، له پاش مه رگی نه بو بکر، له سالی سیازده ی کوچیدا بوو به دووه جینشین، نه م ولاتانه و جه نندین شوینی تری نازادکردو له سه ر دهستی نه ودا نیسلام بوون: شامو عیراقو ئیران و میصر، دیوان نه و داینا، هه ر نه و مووچه ی بو پیاوانی سوپا، به پیی خزمه تیان بو نیسلام به رییه وه، کاره هه ره گرنگه کانی تری: نه و نویژی ته راویحی له سه ر نه م شیوه ی نیستا، له شه وانی ره مه زاندا، دامه زراندا، که بیست رکات نویژی ته راویح، دوورکات دوورکات ده کری به جه ماعت له مزگه وت، وه له کوتایدا سی رکاتی وتریش به جه ماعت ده کری!! که نیستا جیگه ی داخه، له ولاتی خو مانا، به ده ستتیوهردانی شیعه، ته راویح شیواوه، گوایه نه مه ی هه یه بیده ی عومه ره، نه مه سال میدیاکان بلاویانکرده وه که له سه ر نویژی ته راویح شیعه کان خه لکیکی زوریان له به غدادو دیاله کوشتووه، هاکا له کوردستانیش خه لک کوژرا له سه ر ته راویح و له سه ر قونووت!!

(۲۰۱۴/۸/۷).

ههروا عومهر میژووی کۆچی دانا، که رۆژی کۆچی پیغه مبهه له مهککهوه
 بۆ مه دینه، بکری به سه رمتهای میژووی ئیسلامی، که ههتا ئه مپۆ که
 (۲۰۱۴/۸/۷) هی زایینی، بهرام بهر (۹) ی شه شه لانی (۱۴۳۵) ی کۆچی بهرده دهوامه، وه
 به پستی خودا ههتا نزیکه قیامت هه بهرده دهوام دهی، عومهر یه کهم کهس
 بوو، که ناسناوی (ئه میر و لوئیمینین: فه رمانه روای موسو لمانان) ی پێ به خشرا.
 سه رمتهای سه حیحی بوخاری، له ناوی سه حابه گاندا، به ناوی عومهر دهست
 پێ دهکا، هه ر خۆی له ناو یاران ی پیغه مبهردا ناوی (عومهر ی کور ی خه ططاب)
 بووه، به لام بیست و چوار عومهر ناوی تریان له ناودا بووه، پێشهوا عومهر
 (رمزای خودای ئی بێ) پیاویکی بالابه رزی تهواو که له گه ته تی تیکس مپراوی گرانه
 (اصلع) بوو، قووجیک ی وابوو، که له ناو خه لکا دهووستا، دهتگوت: ئه و سواره و
 ئه و خه لکه ی تر له دهووری پیاده من، له سالی گرانی و برسی تییه کهدا، وازی
 له خواردنی گوشت و چه وری و خواردنی شتی خو ش هینا، له جیاتی ئه وه به
 خواردنی رۆن زمیتوون، ئیکتیفای دهکرد، ههتا ههست به و ئیش و ئازار و
 سه خله تییه بکا، که خه لکانی ههزاری ئه و رۆژگاره نا هه مواره هه ستیان پێ
 کردووه، ئه و منده جه رمبابه ی خۆی دابوو، رهنگی هه لپرسکا بوو. عومهر پیاویکی
 توکن بوو، مووی خۆی دهگرت هه نه و و سه مه، عومهر زۆر داد په رومر بوو،
 عه دالهت و داد په رومری عومهر زۆر ئاشکرایه، هه موو کهس هه ستی پێ دهکا،
 مه گه ر که سێ چاوی دلی کو پێر بێ. عومهر به هه ر دوو دهستی وهک یهک کاری
 دهکرد، واته: هه م چه په وانه و هه م راسته وانه بوو، که له عه رمبیدا به م ره وشه
 دهگوتری (ایسر و اعسر). ریشی عومهر زۆر پر بوو، له فه رموودمدا له سونه تی
 زۆر دروستدا، و سه پ و مه ته چی زۆری عومهر، له لایه نی پیغه مبه ره و یاران ی
 پیغه مبه ره وه گراوه، پیغه مبه ره (دروودی خوا ی له سه ر بێ) ده فه رمو ی: (گریمان

لهپاش من پښه مبهري تر بېوايه، عومهر دمېوو به پښه مبهري، بهلام له دواي من ههتا روژي قيامت پښه مبهري تر نايهت و نايي).

عومهر خه زووري پښه مبهري بوو، هه فقهه کچي عومهر، هاوسهري پښه مبهري بوو، موري نه موسټيله کهي عومهر (کفي بالوت واعظا يا عمر) بوو، واته: نه ي عومهر! بهراستي مردن ناموژگاري چاکه. {بروانه: ژماره: ۲۰۹ له (شهرحي بلوغ المرام)}.

نيمامي عومهر يه کهم قازي بوو له نيسلاما، نه بوبکر کردي به قازي، ده سال و نيو جينشين بوو، له ته مهني شهست و سئ ساليديا، له شاري مه دينه له مانگي قورباني سالي بيست و سئي کوچيدا، له ناو ميحرايي مزگه و ته کهي پښه مبهريدا، له کاتيکا، که بهرنويزي نويزي به ياني بو موسولمانان ده کرد، نه بو لولونه ي فارسي، که مه جووسي بوو، هه ندي ده لين: گاور بوو، به کيرديکي دوو دم کوشي، وه له گه ل عومهردا، سيازده که سي تريشي زامار کرد، هه وتيان مردن، همر له ويدا نه بو لولونه، له پاش نه دمست و هساندنه درندانه يه، پياويکي موسولمان، که چاوي بهم حاله که وت، که ره کيکي دا به سه ريډاو گرتي، نه و زرته بوژه زنديقه يش که دي وا گيراوه چاره ي نه ما، به کيردمه کهي خوي، خوي سه ربري و خوي کوشه! به دوژه خي نيچگاري شاد بوو.

نيستا له نيران مهرقه ديکيان بو نه بو لولونه دروست کردووه، ناويان ناوه مهرقه دي نه بو نيسلام، وهک مهرقه دو مه زاري شيخو مه شايه خو پياوچاگان سهرداني ده کهن، به تايه تي له ساليادي شهيدد بووني نيمامي عومهردا! کورد گوته ني: (ته يري گول ناشق به داري زمقنه مووته!!)

عومهر (۲) سئ شهو به برينه که يه وه ژيا، نه وسا مرد، داواي له هه زرم تي عانيشه کرد، که له هوډه کهي نه ودا، له گه ل پښه مبهري نه بو بکرديا بنيژري،

نهویش مؤلّهتی نهویدی دا، صوههیب نویژی تهرمی لهسهر کرد، نهوجا لهپال نهبو بکردا، لهتهنیش گۆرکهی پیغهمبهروهو نیژرا، بو شارمزابوونی تهواو لهژیان و شانازییهکانی عومهر، {بروانه: صهحیحی بوخاری، فضائل الصحابه، له فهرموودهی ژماره: ۳۶۸۲ ههتا ۳۶۹۴، ههروا ئهم ژمارانه/ ۳۸۶۳، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳، ۶۲۶۴، ۶۶۲۲، ۳۷۰۰. ههروا بروانه فضائلی صهحابه لهصهحیحی موسلیمدا، له فهرموودهی ژماره: ۶۱۳۹ وه ههتا ژماره: ۶۱۵۸ ههروا بروانه: تاج/ ۳ زنجیره: ۴ لهژماره: ۳۲۴۵ وه ههتا/ ۳۲۵۷. + زنجیره: ۵ لهژماره: ۳۲۵۸ ههتا ژماره: ۳۲۶۹ + زنجیره: ۶ لهژماره: ۳۲۷۰ وه ههتا ژماره: ۳۲۷۱ له زنجیره/ ۷ + پوختهی صهحیحی موسلیم زنجیره/ ۱۵۱ ژماره: ۱۹۹ + تهجریدی بوخاری = پوختهی صهحیحی بوخاری/ ۲ ژماره: ۷۱۶}.

(۸) باب إِسْتِذْنِ الثَّيِّبِ فِي النِّكَاحِ بِالنِّطْقِ وَالْبِكْرِ بِالسُّكُوتِ

را وهرگرتن و برس و را کردن به بیوه زن و به کج له کاتی شووکردنیاندا

۸۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله تعالی عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَا تُنْكَحُ الْأَيُّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: «أَنْ تَسْكُتَ». {الحديث: ۳۴۵۸ = ۳۴۴۸ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۷۶۲ = ۵۱۳۷، ۶۹۴۹، ۶۹۴۶، ۶۹۶۸. نسائی. نکاح: ۳۲۶۷. تحفة الأشراف: ۱۵۴۲۵: (۸۹۵)}

نهبو هورمیره (پرمزای خودای لی بئ) دمفهرموئ: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) دمفهرموئ: بیومزن ماره ناگریت تا گفتی لی و مرنهگیری، کچیش نادری بهشوو تا مؤلّهتی لی و مرنهگیری) گوتیان: نهی پیغهمبهری خودا!

جا چۆن بزانين كه رازييه يانا، چونكه كچ شهرمنه، رووي نايهت كهباسى مؤلّهت و شتى وابكا؟ فهرمووى: (كه قسهى نهكردو رمخنهى نهبوو، واتاي وايه كه قاييله!). {تاج/۲، زنجيره: ۳۱، ژماره: ۲۰۸۱، بېروانه: مختصر صحيح البخارى، بهرگى/۵، لاپهړه: ۱۷۶۲ بۆ تيگه‌يشتنى ته‌واو له ناومړوك و مهبهستى ئه‌م فهرموودميه}.

پاڼه و روونكردنه‌وه:

ئهم فهرموودميه و كۆمه‌لئ فهرموودمى ترى راست و دروست نيشانه‌و به‌لگه‌ى ئه‌ومن كه‌ژن، چ كچ بئ، چ بئومژن، كاتئ دمدرئ به‌شوو، دمبئ رمزاي له‌سمر شوو كړنه‌كه‌ى هه‌بئ، ئيتړ ئه‌و رېمايوون و رېگه پېدانه، به‌پئ ي رۆژ دمگورئ، له‌شهرعى پيرۆزدا كۆمه‌لئك بېريار هه‌يه به‌پئ كات و سات دمگورئ ئه‌م بابته‌ميش له‌و جوړه بېريارانه‌يه. من به‌خودى خوم، ئامادمى چهندين ماره بېرين بووم، به‌شيؤهى هه‌قدار، به‌شيؤهى شايهت، به‌شيؤهى مه‌لاى ماره بېر، به‌شيؤهى خزمى ريش سېي، له‌كورد، له‌عرب، له‌توركمان، له‌ سليمانى، له‌كه‌ركوك، له‌به‌غا، له‌شوينانى تر، له‌كۆمه‌لگاي جوړاو جوړ، له‌لادئو گوند، له‌شارو شارۆچكه، له‌خه‌لكى به‌دين، له‌خه‌لكى مه‌دمنى، كه‌پله‌ى هوشيارى و زرنكى و رۆشنبريى خه‌لكه‌كه‌ى به‌رزونزمى پئوه ديار بئ.

جا له‌پاش ئه‌م رېخوشكردنه، ئه‌وه‌ى كه‌رچاوم كردووه و له‌لاى هه‌موو كه‌سئ كه‌ناگاي له‌م باروودوخه ناسكه بئ، ئه‌م ديارده به‌لگه نه‌ويسته يه، كه‌ئه‌مه پوخته‌كه‌يه‌تى: (زۆرينه‌ى كات، په‌يومنديداران و عه‌لاقه مه‌ندان، چ هه‌قدار و وه‌ل بن، چ ژن و مي‌ردبن، چ شايهت بن، شهرم و شكۆ دميانگري، ساميان ئئ دمنيشتئ، گه‌ل جار و دمپه‌شوگيئ، شېرزميى يان پئوه دياره، زۆر جار

وادەشلەژىن قىسەكان تىكەل و پىكەل دىمەن، باۋكى كىچەكە، ياكىچەكە، يامىردەكە،
 زمانى تەتەلە دىمەك، دەمى دەلەرزى، شەرم و سام وادىگىرى تىقى بۇ قووت نادىر.
 جارى من خۇم مەلەي گىرىدەرى گىرىبەندى مارەكردنەكە بووم، باۋكى كىچەكە
 كەپياۋىكى كامىل بوو، پىزىشك بوو رۇژى لە رۇژان رەئىسى صىيەى شارى
 سىلەمانى بوو مىردەكەيش پىزىشك بوو، كىچەكە دەرچوۋى كۆلىژ بوو، دايكى
 كىچەكە خانىمىكى شازنى ھۆشمەندى ژىرو سەلار بوو، خوينەوارىكى بەرز بوو،
 شايتەتەكان كۆمەللى لەپىياو ماقوۋلانى شارەكە بوون، كەناسىياو و دۆستى
 ھەردوۋلا بوون. دەى باۋكەكە واشەرم گىرتىۋوى، زمانى گۆى نەدەكرد، قىسەى بۇ
 نەدەكرا، ھەروا كۆرۈ كىچەكەش، تەنبا دايكى كىچەكە نەشلەژا، ۋەك ناۋمەندى
 رابەرى ئەۋانى دىمەكردو قىسەكانى بۇ راست دىمەكردنەۋە، لەبەر ئەۋە من كەھەستەم
 بەم شۇقى ھەلۋىستە كىرد، ناچار بووم كەبە باۋكى كىچەكە بلىم: تۇ من بىكە
 بەۋەكىل بۇ ئەم كارمۇ ئىتر ھەقت نەبى، ئەۋىش واىكرد! دەى برا! كەئەمە
 ھالى دوكتۇرو پۇشنىبىرانى سەدەى بىستەم بى، لەكاتو ساتى وادا، ئىتر دىمى
 ھالى كىچە دىۋارنىشىنىكى كورد، ياعەرمب، ياھەر نەتەۋمىيەكى تر، لەگوندىكى
 لار، يالەكۆپرە دى يەك، يا لەدوۋرگەيەكى دوۋرە دىست، يالەزۇنگاۋى
 لەزۇنگاۋەكانى خواروۋى عىراق، لەمەۋپىش و ئىستاپىش و لەمەۋدوايش چۇن بى
 و چۇن بتوانى كەۋەك بولبول، بەگوساخى پىر بەدەم ھاۋار بكاۋ بلى: من
 وادەكەم. ئەۋەى كەلەم لايەنەۋە پىۋىستە ئەۋمىيە: كەپىزىابوۋنى ژن و مىرد
 بەيەكتى مسۆگەر بى، ئىتر دىمىرپىن و ناشىراكردنى ئەم مەبەستە بەھەر
 شىۋمىي بى دروستە و دىمى. ئەۋەى وانالى لەھالەكە ھالى نىيە يا نەيەۋى ھالى
 بى.

۸۹۶- حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الرَّبِيعِ بْنِ طَارِقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ عَنْ أَبِي عَمْرٍو مَوْلَى عَائِشَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبِكْرَ تَسْتَحِي؟ قَالَ: رِضَاهَا صَمْتُهَا. (الحديث ۵۱۳۷ طرفاه في: ۶۹۴۹ - ۶۹۷۱): (۸۹۶)

عائشه (پرمزای خودای لی بن) عمرزی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) دمکات: نهی پیغهمبهری خودا! لهکاتی کج بهشوودانا، کاتی پرس و پراو پراویژ بهکج دمکری شهرم دمکا که به پراشکاوی رمزابوونی خوی دهربری و بلی: ناشوو بهو پیاوه دمکه مو پازیم مارهم بکه ن لی ی، دهی لهبارودوخی ناوادا چار چاییه؟ فهرمووی: (لهکاتی ناوادا بنی دمنگی ی کچه که نیشانهی رمزاهه نندییه تی).

(۹) باب تزوج الأب البکر الصغيرة

باوک بووی ههیه کچی بچکوله بدا به شوو

۸۹۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَزَوَّجَنِي النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا بِنْتُ سِتِّ سِنِينَ فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَتَزَلْنَا فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ خَزْرَجٍ فَوُعِكَتُ فَمَرَّقَ شَعْرِي فَوَقَى جُمَيْمَةً فَأَتَنِي أُمِّي أُمُّ رُوْمَانَ وَأَنِّي لَفِي أَرْجُوْحَةٍ وَمَعِيَ صَوَاحِبٌ لِي فَصَرَخْتُ بِي فَأَتَيْتُهَا لَا أَذْرِي مَا تُرِيدُ بِي فَأَخَذَتْ بِيَدِي حَتَّى أَوْقَفْتَنِي عَلَى بَابِ الدَّارِ وَأَنِّي لَا نُهَجُ حَتَّى سَكَنَ بَعْضُ نَفْسِي ثُمَّ أَخَذَتْ شَيْئًا مِنْ مَاءٍ فَمَسَحَتْ بِهِ وَجْهِي وَرَأْسِي ثُمَّ ادْخَلَتْنِي الدَّارَ فَإِذَا نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الْبَيْتِ فَقُلْنَ عَلَى الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَعَلَى خَيْرِ طَائِرٍ فَاسْلَمْتَنِي إِلَيْهِنَّ فَاصْلَحْنَ مِنْ شَأْنِي فَلَمْ يُرْعِنِي إِلَّا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَحَّى فَاسْلَمْتَنِي إِلَيْهِ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ بِنْتُ تِسْعِ سِنِينَ (الحديث: ۳۸۹۴،
اطرافه في: ۳۸۹۶، ۵۱۳۳، ۵۱۳۴، ۵۱۵۶، ۵۱۵۸، ۵۱۶۰): (۸۹۷)

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: کہ پیغہمبہر (دروودی خودای
لی بی) مارہی کردم تہمہنم شہش سال بوو، ئەوگاتہ مالمان لہمہککہبوو،
لہپاشان کوچمان کردو چووین بو مہینہ لہناو خیلای نہوہی حاریسی کوپی
خہزرہجا دابہزین، کہ تہمہنم بوو بہ نو سال، پوژی دایکم ہات بۆلام، لہوگاتہدا
لہ نہخوشینی لہرزوتا ہەلسا بوومہوہ، قزہکەم پروتا بۆوہ، بہلام بەشی
بەلکوڭکەہیہکی لی پەیدا بوو بوو، کەدایکم ہات بمبات بہ بووکی، من لہوگاتہدا
لہگەل چەند دەستہ خوشکیکا بووم جۆلانیمان دہکرد، جاکہ ہات قاوی کردم و
منیش چووم بۆلای دایکم، نہشم دہزانی دایکم چی لیم دہوی.

جا بەلی گرتەم و بردمی ہەتا گەیشتینہ بەردەگای مال، لہوی راومستاین،
ہەتا پشووی بدەم، چونکہ ہەناسە برکیم بوو، جا کەنەختی ہەناسەم
نیشتەوہ، ئەو جانەختی ئاوی ہەلگرت و سووی لہدەموچاو وسەرم، ئەنجا
بردمیہ ژوورہوہ بۆ ناو مال کہ سەرنجەم دا واکۆمەلێک ژن لہیاریدەمدەمران وان لہ
مالەکەدا، چاوہروانی من دہکەن کہ بمکەن بەبووک، گوتیان: (عَلَى الْخَيْرِ وَالْبَرَکَةِ
وَعَلَى خَيْرِ طَائِرٍ)، واتە: لہسەر خیر و خوشی، خوا پیرۆزی کا، بہبەختی باش).

نیتەر ئوم پۆمانی دایکم منی دایہ دەست ژنہ ئەنصارپیہکان، ئەوانیش
نەختی رێکیان خستەم، نیتەر ناگام لی نہبوو، و مہەر ئەوہندەم زانی بہو
چیشتەنگاوہ، پیغہمبہر (دروودی خودای لی بی) دایچەلەکانم و ہاتہ ژوورہوہ
بۆلام، نیتەر ژنەکانیش منیان دایہ دەستی و بہجیبیان ہیشتەم و پیغہمبہر

(۸۹۷) تجرید/ ۴، ژمارہ: ۱۵۱۵ - ۳۸۹۴ بخاری. مسلم: ۱۴۲۲ = مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژمارہ: ۸۰۵

(دروودی خودای لی بی) به دهستی گرتیم. وه ئهو کاته ته مه نم نو سال بوو)
(تاج/ ۳/ ل ۸۸/ ز ۲۸/ ف ۲ = تاج/ ۲، ژماره: ۲۱۱۲ ج/ ۴ - یاسی: نزاکردن بو بووک
وزاوا).

ئه مه ییش گێرانه وهی ژماره (۸۰۵) ی پوخته ی موسلیمه، بو سوودی زیاتر
دمینوو سین:

عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
لِسِتِّ سِنِينَ، وَبَنَى بِي وَأَنَا بِنْتُ تِسْعِ سِنِينَ. قَالَتْ: فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، فَوَعِدْتُ شَهْرًا
فَوَقَى شَعْرِي جُمُعَةً، فَأَتَتْنِي أُمُّ رُومَانَ وَأَنَا عَلَى أَرْجُوحَةٍ، وَمَعِيَ صَوَاجِبِي فَصَرَحْتُ
بِي، فَأَتَيْتُهَا وَمَا أَذْرِي مَا تُرِيدُ بِي، فَأَخَذَتْ يَدَيَّ فَأَرْقَفَتْنِي عَلَى الْبَابِ، فَقُلْتُ: هَذِهِ
هَذِهِ. حَتَّى ذَهَبَ نَفْسِي فَأَدْخَلَتْنِي بَيْتًا، فَإِذَا نِسْرَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقُلْنَ: عَلَى الْخَيْرِ
وَالْبَرَكََةِ، وَعَلَى خَيْرِ طَائِرٍ، فَأَسْلَمَتْنِي إِلَيْهِنَّ، فَعَسَلْنَ رَأْسِي، وَأَصْلَحْنَنِي، فَلَمْ يَرُعْنِي
إِلَّا وَرَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ضُحًى، فَأَسْلَمَتْنِي إِلَيْهِ. {الحديث: ۳۴۶۴ =
۳۴۵۴ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۵۱۵ = ۳۸۹۴، ۳۸۹۶، ۵۱۳۳، ۵۱۳۴، ۵۱۵۶،
۵۱۵۸، ۵۱۶۰. تحفة الأشراف: ۱۶۸۰۹} :

عائیشه (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: ته مه نم شهس سال بوو، که
پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) ماره ی کردم، کاتی که گواستمیه وه نو
سال بووم. فهرمووی: له پاشا کوچمان کرد بو مه دینه، جارێ تووشی لهرزو
تایه کی سهختی وابووم، قژم رووتایه وه، له پاشا هژمه کم هاته وهو په لکۆله یه کی
پهیدا کردموه دمیدا له ناو شانم، ئهوا جارێ وام له ناو جۆلانه یه کا، له گه ل چه ند
دهسته خوشکیکی خو ما، گه مه و دیلانییمان ده کرد، هه ر ئه و منده م زانی ئوممو
رۆمانی دایکم هاته لامو بانگی کردم، منیش چووم بۆلای، نه یشم دزمانی چی
لیم دهوئو بۆچی بانگم ده کا، نیت دهستی گرتیم و بردمی، تا گه یشتینه

بهردمرگای مالی خۆمان، لهویدا تۆزێ رایوهستاندم، لهبهر ماندویتی ههناسهام
سوار بوو بوو، ههناسهبرکیم بوو، تا نهختی پشووم بهبهردا هاتهوه، لهبهر
خۆمهوه دهمگوت: هه، هه، هه. جا دایکم نهختی ناوی هه لگرت و ناوهکهی
هه ئسوی له دهموچاوو سهرو چاوم، ئینجا بردمیه مائهوه، که چووومه ژوورهوه
گوتیان: لهسهر خێرو خوشی، لهسهر بهختی باش، نیت دایکم منی دایه دهستی
ئهوان، ئهوانیش سهریان شۆردم و نهختی ریکیان خستم، نیت ناگام لههیج
نهبوو، کاتیکم زانی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) لهکاتی چیشهنگاودا
خوی کرد به مالو دایچه لهکانم. ئهوسا ژنهکان منیان دایه دهستی و ههر
ئهوکاته لهو شوینهدا، له مالی خۆمان پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ)
بهدهستی گرتم و لیم بوو به زاوا، ئهوحهله ته مهنم نو سال بوو. {تاج/٣،
زنجیره: ٣٧، ژماره: ٢٤٣٢ + تاج/٢، زنجیره: ٢٧، ژماره: ٢٠٦٧}.

(١٢) باب الصداق وجواز کونه تعلیم قرآن وخاتم حدید وغیر ذالک من قلیل

وکثیر واستحباب کونه خمسمانه درهم لمن لا یجحف به

مارهیی سونهته، دروسته بریتی بێ له فیکردنی قورنان و شتی تری وای به
سوود، ههروا دروسته ئه مووستیلهیهکی ناسن بێ، یان ههر شتی تر بێ و
سونهته که مارهیی له پینچ سهده درهم که متهر نه بێ، بۆ کهسی که له بارهیدا

ببی

٨٩٨- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ أَهْبُ لَكَ نَفْسِي، فَنَظَرَ
إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَصَعَّدَ النَّظَرَ فِيهَا وَصَوَّبَهُ، ثُمَّ طَاطَأَ رَسُولُ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأْسَهُ. فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا، جَلَسَتْ،
فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ تَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرَوَّجْنِيهَا، فَقَالَ:
« فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ ؟ » فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: « اذْهَبْ إِلَى أَهْلِكَ

فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا؟ فَذَهَبَ، ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «انْظُرْ وَلَوْ خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ»، فَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ. فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ، وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي. (قَالَ سَهْلٌ مَا لَهُ رِذَاءٌ). فَلَهَا نِصْفُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا تَصْنَعُ بِإِزَارِكَ؟ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ، وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ!» فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مُوَلِّيًّا، فَأَمَرَ بِهِ فَدُعِيَ لَهُ، فَلَمَّا جَاءَ، قَالَ: «مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟» قَالَ: مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا (عَدَّهَا). فَقَالَ: «تَقْرَأُهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ؟» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «اِذْهَبْ فَقَدْ مَلَكَتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ». {الحديث: ۳۴۷۲ = ۳۴۶۲ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۶۰ = ۵۱۲۱، ۲۳۱۰، ۵۰۲۹، ۵۰۳۰، ۵۰۸۷، ۵۱۲۶، ۵۱۳۲، ۵۱۳۵، ۵۱۴۱، ۵۱۴۹، ۵۱۵۰، ۵۸۷۱، ۷۴۱۷. فتح الباری: (۸۸۸)}

سه‌هلی کوری سه‌عد (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: ژنیک هاته لای پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئی) گوتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! هاتووم خووم ببه‌خشم به‌تو، پیغه‌مبهریش (دروودی خودای له‌سهر بئی) سه‌رتاپا ته‌ماشای کردو، نه‌نجا سه‌ری دانه‌واندو هیچ قسه‌ی نه‌کرد. ژنه‌که‌یش که‌پروانی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئی) هیچی نه‌گوت له‌بارمیه‌وه، دانیش‌ت. جا پیاوئ، که له‌یارانی پیغه‌مبهر بوو، هه‌لسا گوتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! نه‌گهر خووت نات‌ه‌وئ له‌منی مارمبکه؟ فه‌رمووی: (نایا هیچ‌ت هه‌یه که بیکه‌ی به مارمی بوئ؟ گوتی: نه‌به‌خوا نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! هیچ‌م نییه که بیکه‌م به مارمی. فه‌رمووی: (دمبرؤ بوؤ ماله‌وه بوؤلای که‌سوگارت، بزانه هیچ‌ت ده‌ست ده‌که‌وئ که بیکه‌ی به مارمی). پیاوه‌که رویش‌تو هاته‌وه گوتی: به‌خوا هیچ‌م

دهست نهكهوت، نهى پيغه مبهري خودا! فهرمووى: (ده شتيك پهيدا بكه با نهنگوستيله يه كي ئاسنيش بئ بيكه به مارمى). پياوه كه ديسان رويشته وه و هاته وه و گوتى: به خودا نهى پيغه مبهري خودا! نهنگوستيله ي ئاسنيشم دهست نهكهوت، به لام نهى تافه بهر كوشه م ههيه كهوا له بهرما، نيوهى بو من و نيوهى بو نهو له باتى مارمى؟ سههل فهرمووى: پياوه كه يهك بهر كوشى هه بوو، ئالاند بووى به لاي خوارووى خو يه وه، په شته مالى نه بوو كه دمئالتيئرئ به لاي سهرووى له شه وه. پيغه مبهر (دروودى خوداى له سه ر بئ) فهرمووى: (نه وه به وچى، خوى يهك پارچه يه، هه ربه شى بهرى يه كيكتان دهكا، نه گهر له بهر تودا بئ هيچى بهر نهو ناكه وئ، نه گهر له بهر نهودا بئ هيچى بهر تو ناكه وئ، كه واته نه وه نابئ).

جا پياوه كه تاويكى باش دانىشت، هه لسا رويشت پيغه مبهر (دروودى خوداى له سه ر بئ) چاوى لي بوو، ناردى به شويني دا، بانگى كرده وه، كه هات پيى فهرموو: (چيت له قورئان له بهر ده؟) گوتى: نهو سوورمه وه نهو سوورمه م له بهر ده، وه سوورمه كانى ژمارد، فهرمووى: (ئايا نه م سوورمه تانه هه موويان به باشى له بهر ده خويني؟) گوتى: به ئئ. فهرمووى: (دمبرؤ نهوا له سه ر نهو قورئانه ي كه له بهر ته نه م ژنه م كرد به ي تو). له گيرانه وميه كي تاجا: (نهوا له سه ر نهوه كه فيرى نهو قورئانه ي بكه ي، كه خوت ئيستا له بهر ته نه م ژنه م ماره كرد له تو). {تاج/۲، زنجيره: ۲۴، ژماره: ۲۰۹۹ + تاج/۲، زنجيره: ۲۸، ژماره: ۲۰۷۰}.

۸۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) أَثَرَ صُفْرَةٍ. فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَرْنِ نَوَاةٍ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ: «فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْلِمَ وَلَوْ

بِشَاةٍ». {الحديث: ۳۴۷۵ = ۳۴۶۵ فم..بخاری. نکاح: ۵۱۵۵، ۶۳۸۶. ترمذی. نکاح:

۱۰۹۴. نسائی. نکاح: ۳۳۷۲، ابن ماجه. نکاح: ۱۹۰۷. تحفة الأشراف: ۲۸۸} : (۸۹۹)

نه نهسی کوړی مالیک (په زای خودای لی بئ) فه رمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهر بئ) شوینه واری زمعهه رانی بهعه بدوره حمانی کوړی
عه وهوه بینی، فه رمووی: (نهم زمردییه حییه؟) فه رمووی: نهی پیغه مبهه
خودا! نهوه زنم هیناوه، مارمییه کهی ناوکه یی زپره، که بایی پینج دره می
زیوینه. فه رمووی: (دهی خودا پیروزی بکا لیت، نه گهر مه ریکت سهر برپوه نانی
شایی دروستکه). {تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۰۹۳}.

(۱۳) باب فضيلة إعتاقه أمته ثم يتزوجها

بیایو که نیزی خوئی نازاد بکاو نه و جا ماره دی بکا بو خوئی

۹۰۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
غَزَا خَيْبَرَ فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بَغْلَسَ فَرَكَبَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي
رُقَاقٍ خَيْرٍ وَإِنِّي رُكِبْتُ لَتَمَسُّ فَيَخِذُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ
فَخِذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظَرُ إِلَى بَيَاضِ فَيَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ
قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبْتُ خَيْرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ قَالَهَا ثَلَاثًا
قَالَ وَخَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ يَعْنِي الْجَيْشَ قَالَ فَأَصْبَنَاهَا
غَنَوَةً فَجُمِعَ السَّبِيُّ فَجَاءَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي جَارِيَةً
مِنَ السَّبِيِّ قَالَ أَذْهَبُ فَخُذْ جَارِيَةً فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُحَيٍّ فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي دِحْيَةَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حُحَيٍّ سَيِّدَةَ قُرَيْظَةَ وَالتَّضْيِيرُ لَا

تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ قَالَ اذْعُوهُ بِهَا فَجَاءَ بِهَا فَلَمَّا نَظَرَ إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خُذْ جَارِيَةً مِنَ السَّبْيِ غَيْرَهَا قَالَ فَأَعْتَقَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَزَوَّجَهَا فَقَالَ لَهُ ثَابِتُ يَا أَبَا حَمْزَةَ مَا أَصْدَقَهَا قَالَ نَفْسَهَا أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَازُهَا لَهُ أُمُّ سَلِيمٍ فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا فَقَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ وَبَسَطَ نَظْعًا فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالتَّمْرِ وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمْنِ قَالَ وَأَخْبِيئُهُ قَدْ ذَكَرَ السَّوِيْقُ قَالَ فَحَاسُوا حَيْسًا فَكَانَتْ وَلِيمَةً رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٣٧١ أطرافه في: ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩، ٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧، ٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١، ٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥، ٥٥٢٨، ٥٥٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣)؛ (٩٠٠)

ثيمامى نه نهس (رهمزای خواى لى بى) فهرمووى: پيغه مبهى (دروودى خوداى له سهر بى) سوپاى ناماده كردو بهر هو خه مبهى كه و ته رى، تاريكولى له كه له پال فه لای خه مبهى ردا نويزى به يانيمان كرد، نه و جا پيغه مبهى (دروودى خوداى له سهر بى) سوارى ولاخه كهى بوو، پيغه مبهى (دروودى خوداى له سهر بى) ولاخه كهى خووى به ناو كو و چه و كو لانه كانى خه مبهى ردا غار دما، من و نه بوطه لحه له نزيكى پيغه مبهى روه بووین، ته نانمت كه شكه ژنوم له پاشكووى نه بوطه لحه وه دميدا له رانى پيغه مبهى خودا (دروودى خوداى لى بى): جاله نه نجامى ولاخ تاو دان و جه نجالى و پاله په ستودا رانى پيغه مبهى روت بوو، ته نانمت من به چاوى خووم سپيدهى رانى پيغه مبهى بينى.

کاتی پیغمبهر و سوپاکه‌ی هه‌ل رزانه ناو گونده‌که‌وه، پیغمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبْتُ خَيْرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ): نه‌للاهونه‌کبه‌ر، وئران بوو خه‌یبه‌ر، له‌راستی دا ئیمه ههرکاتی بو هۆزی بجینه مه‌یدان، ئیتر نه‌وتوقیوانه به‌یانی رۆزی ڕمشیانه) ومئه‌م فهرمایشته‌ی سئ جار دووباره کردمه‌وه، که‌ئیه‌تی‌باسه له‌م ئایه‌ته پیرۆزه: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ} ۱۷۷/۲۷ - واته: کاتی تۆله‌ی سه‌ختی خودا به‌ردمه‌رگا به‌هۆزی بی‌پروا دمگرتو، له‌هه‌موولاهه گه‌مارۆیان دمدا، ئیتر نه‌و گه‌له توقیوانه سه‌رله‌به‌یانی رۆزی ڕمشیانه). فهرمووی: له‌ولایشه‌وه جووله‌که‌کان ناگیان له‌م هه‌لمه‌ته نه‌بوو، سه‌رله‌به‌یانی وه‌ک رۆزانی تر ومدمرکه‌وتن بۆسه‌ر مه‌زراو ئیش و کاری رۆزانه‌ی خۆیان، له‌په‌ر لووتیان ته‌قی به‌لووتی سوپای نیسلا، جاهاواریان لئ هه‌لساو گوتیان: ئای! ئه‌مه موحه‌مه‌ده سوپاکه‌یه‌تی، هاتوون بۆسه‌رمان.

نه‌نه‌س فهرمووی: قه‌لای خه‌یبه‌رمان به‌زمه‌ری بازوو له‌چنگی دوژمن رزگار کرد. کاتی ژنه دیله‌کان کۆ کرانه‌وه، ده‌حیه‌ی که‌لبی هاته خزمه‌تی چه‌زمت عه‌رزى کرد ئه‌ی پیغمبهری خودا! له‌م ژنه تالانییانه که‌نیزمه‌کیکم پئ بده، فهرمووی: (برۆ که‌نیزه‌کی ببه). ده‌حیه پیاویکی قۆزی شوخ بوو، زۆر جاران جوهرائیل له‌شیوه‌ی نه‌ودا دمه‌ات بۆخزمه‌تی پیغمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) و سرووشی بۆ ده‌هینا، ده‌حیه چوو، سه‌فیه‌ی گچی حویه‌ی برد بۆ خۆی به‌لام پیاوئ هات گوتی: ئه‌ی پیغمبهری خودا! سه‌فیه‌ی گچی حویه‌ی، که‌خانمی ژنانی هۆزی به‌نی قورمیزله‌و به‌نی نه‌ظیره، داوته به‌ده‌حیه، چۆن شتی وا دمگونجی، نه‌وخانه‌هه‌مانه بۆکه‌سی تر ده‌ست نادا مه‌گه‌ر بۆ تۆنه‌ی پیغمبهری خودا! نه‌وجا پیغمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی:

(ئادەدى دەحيە بانگ كەن ئەو ژنە بېيىنى) دەحيە ھاتەو ھەسەفەيە ھىنايە ھە، كاتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەماشاي صەفەيە ھە، بەدەحيە ھەرموو: (بېرۆ لەو ژنگەلە بەتالانى گىراوانە كەنيزەكىكى تر بەرە بۆخۇت).

ھەرموو: ئەو ھەسەفەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) صەفەيە ھە، نازاد كەردو مارەى كەرد بۆخۇى، ئابىتى بەنانى بەئىمامى ئەنەسى ھەرموو: ئەى باوكى ھەمە! چى كەرد بەمارمى بۆى؟ ھەرموو: خودى خۇى كەرد بەمارمى بۆى، لەپىشا لەباتى مارمى نازادى كەردو ئەوسا مارەى كەرد لەخۇى، ھاكاتى گەرانە ھە بۆ مەدینە، لەپىگە ھەوئ ئومموسولەيمى دايكە تەدارەكى بووكى بۆ صەفەيە خەستو جىيازى ى بووكى بۆ كەردو كەردى بەبووك و پىشكەشى كەرد بە پېغەمبەر، بۆبەيانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) زاوا بوو. ئەوسا ھەرموو: (ھەركەسى خۇراكى ھەيە بابچى بېيىنى)، نانى شاىى يەكەى بىرىتى بوو لەو، كە ھەزەمت (پەزىلەت خۇاى لى بى) ھەرمانى كەرد، سەرمەگىيان راخەست، ئىتر ھەركەس لەلەى خۇيە ھەنى خورما، يارۆن، ياقاوت، ياكەشكى ھىناو ھەلىان رەشتە سەرىو كەردىيان بەخورماورپۇن، دىستىيان كەرد بەنۇش كەردنى، ئىتر ھەرنەو نانى شاىى يەكەى بوو. (ت/۹۳/۳ = تاج-۲ ز-۴۰ ژ-۲۱۲ ج-۴ + تاج/۴ ص-۳۶۸، ص-۴۲۲).

روونكەردنەو:

خەيىبەر قەلەيەكى قايم بوو، بەدەستى ھۆزى جوولەكەو بوو، جىگەى ھۆزى بەنوقورمىظەو بەنى نەظىر بوو، لەخۇرەلەتتى باكوورى مەدینە ھە، شەش قۇناغ لەمەدینە ھە دوورە، باخەخورماى زۆر بوو، سالى ھەوتى كۆچى

ئازادكرا، ئەبۇسەلەھە مېردى ئومموسولەيمى دايكى ئەنەسى ئۆكەرى پېغەمبەرە،
ناوى زەمىدى كۆرى سەھلى ئەنصارى يە، ئامادە شەوى پەيمانى عەقەبە بوو،
يەككە لە (نوقەبەكان) ى ئەو پەيمانە، نەومدو دوو فەرموودەى ھەيە، بوخارى
سيانىانى گېراومتەو، ئەنەس زىكۆرى بوو. لەپاش مەرگى پېغەمبەر
ئەبۇسەلەھە چل سال لەسەرىەك بەرۆزوو بوو، بەس لەدوو جەژنەكانا رۆزووى
دەشكان.

۹۰۱- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فِي الَّذِي يُعْتَقُ جَارِيَتُهُ ثُمَّ يَتَزَوَّجُهَا: «لَهُ أَجْرَانِ». {الْحَدِيث: ۳۴۸۴
= ۳۴۷۹ ف.م. تجريد/ ۱، رقم: ۸۲ = ۹۷، ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴،
۵۰۸۳. أبو داود. ناح: ۲۰۵۳. نسائي. نكاح: ۳۳۴۵. تحفة الأشراف/ ۸۰۸/ ۹۱} : (۹۰۱)

ئەبو موسای ئەشعەرى (رەزای خودای لى بى) دەفەرموئ: سەبارەت بە
پاداشى ئەو كەسەى كە كەنیزەككى وای ھەبى كە دروست بى ماردى بكا،
بەجوانى تەمى بكاو، فىرى خويندەوارى و زانستى بكا، ئىنجا ئازادى بكاو
ماردى بكا بۆ خۆى، وە مەبەستى لەم كارمىش ساخ رەزامەندى خودابى، ئەوەى
وابكا، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (ئەوە دوو پاداشتى بۆ
ھەيە). {بەروانە: ژمارە: (۲۱) پوختەى موسلىم = ژمارە: ۳۸۵ شىخا}.

ئەمە گېرانەوەى ژمارە (۸۰۷) پوختەى موسلىم بوو، ئەمەيش ژمارە
(۸۲) تەجريدى بوخارىيە، بۆ ئەم فەرموودەيە:

عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَأَدَّبَهَا

فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ). (الحديث ۹۷ - أطرافه في: ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴، ۵۰۸۳):

ئەبوموسا (پەرزەنتی خۆی لای بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدای لەسەر بێ) فەرمووی: ئەم سێ کەسە دوو پاداشیان بۆ هەیە:
یەکەم: پیاوی کە لەسەر نایینی جوولە کە یاگاوربێ و پاشان موسوئمان بێ،
دووەم: کۆیلەیی کە هەم مافی خۆدای مافی ئاغاگانی بەجوانی بەجێ
بهێنێ،

سێیەم: پیاوی کە نێزەکیکی وای هەبێ، کەبۆی حەلال بێ، بەجوانی تەمیی بکا، فێری خوێندمواری و زانستی بکا، ئنجا نازادی بکا و ماری بکا بۆخۆی، وەمەبەستی لەم کارمیش ساخ رەزامەندی خۆدای!.

راڤە و شیکردنەوه:

ئەم فەرموودمە بەلگەیەکێ ترە لەسەر ئەوە کە خوێندن و فێربوون و زانستی کەشەری پێرۆز پەسەندی بکا، بریتی یە لەمەر زانستی کە بەرژەومندی رەوای موسوئمانانی تیابێ: (تاج-ل-۸۳ = تاج-۲ ز-۳۴ ژ-۲۱۰-ج-۴).

(۱۴) باب زواج زينب بنت جحش وَتَزُولُ الْحِجَابُ وَإِثْبَاتُ وَلِيْمَةِ الْعُرْسِ
شووکردنی زەینەبێ کچی جەحش بە پێغەمبەر و هاتنی حجاب و چەسپاندنی
نانی شای و شیرینی خواردنەوه و شتی تری لەم بابەتە
۹۰۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَوْلَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ: أَوْ لَمْ يَشَأْ. (الحديث ۵۱۶۸ - أطرافه في

۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۷۰،

۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۳۹، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱): (۹۰۲)

نه‌نس (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: نه‌م دیوه که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) بۆ که‌سی تر له‌ژنه‌کانی، نانی شایی دروست بکا، وه‌ک نه‌و نانه‌ی که‌بۆ شایی یه‌که‌ی زه‌ینه‌بی ژنی دروستی کردبوو: مه‌ریکی کوشته‌وه‌و کردی به‌نانی شایی بۆی. (تاج/۳ ز/۴۰ ل/۹۴ فهرمووده‌ی ژماره‌/۴ = تاج/۲، ژماره‌: ۲۱۲۵ ج/۴ - ش/د).

۹۰۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ لَمَّا تَزَوَّجَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ دَعَا الْقَوْمَ فَطَعِمُوا ثُمَّ جَلَسُوا يَتَحَدَّثُونَ قَالَ فَأَخَذَ كَأَنَّهُ يَتَهَيَّأُ لِلْقِيَامِ فَلَمْ يَقُومُوا فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ قَامَ فَلَمَّا قَامَ قَامَ مَنْ قَامَ مِنَ الْقَوْمِ. زَادَ عَاصِمٌ وَابْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى فِي حَدِيثِهِمَا قَالَ فَقَعَدَ ثَلَاثَةً وَإِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) جَاءَ لِيَدْخُلَ فَإِذَا الْقَوْمُ جُلُوسٌ ثُمَّ إِنَّهُمْ قَامُوا فَأَنْطَلَقُوا قَالَ فَجِئْتُ فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُمْ قَدْ انْطَلَقُوا قَالَ فَجَاءَ حَتَّى دَخَلَ فَدَهَبَتْ أَدْخُلُ فَأَلْقَى الْحِجَابَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ قَالَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ ...) (الآية: ۹۰۳)

نه‌م فهرمووده‌یه له‌ مختصر صحیح موسلیم/۱۲د، ژماره‌: ۸۲۴ لاپه‌ره‌: ۳۲۰

چاپی یه‌که‌م ئاوایه‌:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَدَخَلَ بِأَهْلِهِ فَصَنَعَتْ أُمِّي أُمُّ سُلَيْمٍ حَيْسًا، فَجَعَلَتْهُ فِي ثَوْرٍ فَقَالَتْ: يَا أَنَسُ اذْهَبْ بِهَذَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْ: بَعَثْتُ بِهَذَا إِلَيْكَ أُمِّي وَهِيَ تُقَرِّئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مِنَّا قَلِيلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَدَهَبْتُ بِهَا إِلَى رَسُولِ

(۹۰۲) تجرید/۵، ژماره‌: ۱۷۶۹ = ۵۱۶۸ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره‌: ۸۲۳ = ۳۴۹۰ شیخا.

(۹۰۳) تجرید/۵، ژماره‌: ۱۸۲۱ = ۵۴۶۶ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره‌: ۸۲۴ = ۳۴۹۳ شیخا.

اللَّهُ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي تُقْرِئُكَ السَّلَامَ. وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مِنْ أَلِيلٍ (يَا رَسُولَ اللَّهِ!) فَقَالَ: « ضَعُهُ » ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَادْعُ لِي فَلَانًا وَفُلَانًا وَمَنْ لَقِيتَ «، وَسَمَى رِجَالًا، قَالَ: فَدَعَوْتُ مَنْ سَمَى، وَمَنْ لَقِيتُ. قَالَ: قُلْتُ لِأَنْسٍ: عَدَدَ كَمْ كَانُوا؟ قَالَ: زُهَاءٌ ثَلَاثِمِائَةٍ، وَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « يَا أَنْسُ! هَاتِ التَّوْرَ »، قَالَ: فَدَخَلُوا حَتَّى امْتَلَأَتِ الصَّفَةُ وَالْحُجْرَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لِيَتَحَلَّقَ عَشْرَةُ عَشْرَةٍ، وَلِيَأْكُلْ كُلُّ إِنْسَانٍ مِمَّا يَلِيهِ، قَالَ: فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، قَالَ: فَخَرَجَتْ طَائِفَةٌ، وَدَخَلَتْ طَائِفَةٌ حَتَّى أَكَلُوا كُلُّهُمْ، فَقَالَ لِي: يَا أَنْسُ ارْفَعْ، قَالَ: فَرَفَعْتُ، فَمَا أَذْرِي حِينَ وَضَعْتُ كَانَ أَكْثَرُ أَمْ حِينَ رَفَعْتُ؟ قَالَ: وَجَلَسَ طَوَائِفُ مِنْهُمْ يَتَحَدَّثُونَ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَرَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَالِسٌ، وَزَوْجَتُهُ مُوَلِّيَةٌ وَجْهَهَا إِلَى الْحَائِطِ، فَثَقُلُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَسَلَّمَ عَلَى نِسَائِهِ، ثُمَّ رَجَعَ فَلَمَّا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ رَجَعَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ ثَقُلُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَابْتَدَرُوا الْبَابَ، فَخَرَجُوا كُلُّهُمْ، وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى أَرَاخِيَ السِّتْرَ، وَدَخَلَ وَأَنَا جَالِسٌ فِي الْحُجْرَةِ، فَلَمْ يَلْبَثْ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى خَرَجَ عَلَيَّ وَأُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاءُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا، فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ، إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا). قَالَ الْجَعْدُ: قَالَ أَنْسُ: - أَنَا أَحَدْتُ النَّاسَ عَهْدًا بِهَذِهِ الْآيَاتِ - وَحُجِبْنَ نِسَاءُ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنَسُ. {الحديث: ٣٤٩٣ = ٣٤٨٨ فم. تجريد/٥، رقم: ١٨٢١ = ٥٤٦٦، ٥٧٩١،

، ۵۷۹۲ ، ۵۷۹۳ ، ۵۷۹۴ ، ۵۱۵۴ ، ۵۱۶۳ ، ۵۱۶۶ ، ۵۱۶۸ ، ۵۱۷۰ ، ۵۱۷۱ ، ۵۴۶۶ ،
 : { ۷۴۲۱ ، ۶۲۷۱ ، ۶۲۲۶ ، ۶۲۲۸ ، ۶۲۳۸ }

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر
 (دروودى خوداي لەسەر بى) لەمەدینە زمینەبەى هینا، جا شەوى زاوايى، بۆ
 بەيانی، ئوم سولەيمى دایکم، دۆگەشك و رۆنى بەخورما و قاوتەو و دروست کردو
 کردیە قازانگیکەو و فەرمووى: پېم: ئەى ئەنەس! ئەم خواردەمەنییە بەرە بۆ
 پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) وە پېى بلى: ئەم چىشتە دایکم
 ناردوووەتى بۆ تۆ، دایکم عەرزی سلاوى ھەبوو، عەرزی دەکردى: ئەمە لە
 ئیمەو وە بۆ تۆ کەمە. منیش ھەلیم گرت و بردم بۆ پېغەمبەر (دروودى خوداي
 لەسەر بى) وە عەرزیم کرد: دایکم عەرزی سلاوى ھەبوو لە خزمەتتا،
 عەرزی دى دەکردى: کە ئەمە لە ئیمەو وە بۆ تۆ کەمە، دىبى عوزرمان قەبوول
 بکەى! پېغەمبەرىش (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى: (لەویدا داینى) کە
 دامنا فەرمووى: (دە برۆ ئەو سى کەسەم بۆ بانگ بکە) کە ناوى ھینان، وە
 فەرمووشى: (بەگى تریش گەشتى خولکیان بکە بۆ نانخواردنى شایى زمینەب).
 ئەنەس فەرمووى: ئەوانەى کە پېغەمبەر ناوى ھینان و ئەوانەى کە پېیان
 گەشتەم بانگم کردن و خولکم کردن بۆ نانخواردن دىفەرمووى: عەرزی ئەنەسم
 کرد: ژمارمیان چەند کەس دىبوو؟ فەرمووى: سى سەد کەس دىبوون.
 پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بەمنى فەرموو: (ئەى ئەنەس!
 مەنچەلەکە بێنە). منیش مەنچەلەکەم ھینا بۆى، جا پیاوھەکان ھاتنە ژوورەو
 ھەتا ھەیانەکە و مائەکە پربوون، جا پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)
 فەرمووى پېیان: دە کەس دە کەس ئەلقە ببەستن، با ھەرکەسەشتان لەبەردەم
 خۆیەو وە بخوات).

ئىتر تاقم تاقم بهرودوا دمهاتن و نانيان دهخوارد تا تيردمبوون، نهنجا نهوان دمردهچوون و تاقمى تر دمهاتن، ههتا ههموويان نانيان خواردو تير بوون. نهوجا پيغه مبه (دروودى خوداى لهسهر بى) بهمنى فهرموو: (ئهى نه نهس) نانه كه بهزىادكه و مهنجه له كه لابه ره). فهرمووى: منيش وامكردو مهنجه له كه م لابرده، نهوهى جيگهى سهرنج بوو، روودانى نهم موعجيزميه بوو: نانه كه م كه بيت و فهرىكى واى تى كهوت، نه مزانى كه له پيشا هي نام زياتر بوو، يا نه و كاتهى كه بهزىادم كردو لام برد؟!

فهرمووى: جا كاتى خه لكه كه له پاش نانخواردن بلا و هيان ليكرد، چهند پياوى له خزمهتى پيغه مبه ردا، (دروودى خوداى لهسهر بى) مانه وهو، له خزمه تيدا، له ماله كهى خويدا دانىشتن و نه رويشتن، زمينه بهى هاوسه ريشى كه بووك بوو، له وى دانىشتبوو، روى كردبوو ديوارمكه، جا بهره بهره دانىشتنه كه يان پيغه مبه رى سه خلت كرد، له بهر نهوه پيغه مبه (دروودى خوداى لهسهر بى) هه لساو دمرچوو كورمكهى چولكرد، وه ته شريفى برد سلاوى له هاوسه رى مكاني ترى كرد، نهوجا گهرايه وه، جا پياوهمكان كه چاويان به پيغه مبه كهوت وا گهرايه وه نهوانيش هيشتا هه دانىشتوون، ههستيان كرد كه بهم دانىشتنه ناوه خته يان پيغه مبه ريان سه خلت كردوه، جا په لامارى دمرگا كه يان داو هه موويان رويشتن، نهوجا پيغه مبه (دروودى خوداى لهسهر بى) هاته ژوورم وه په ردهى له نيوانى من و خويدا دادايه وه، وه من له ناو ماله كه دا دانىشتبووم، زورى نه خاياند كه پيغه مبه (دروودى خوداى لهسهر بى) له هودمكهى خوى دمرچوو هات بولاي من، وه نهم نايه ته هاته خوارم وه، جا پيغه مبه (دروودى خوداى لهسهر بى) دمرچوو بولاي ياراني و نايه ته كهى به سهر ياندا خويندم وه، كه دم فهرموى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ

إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَاطِرِينَ إِنَّا هُمْ وَأَنْتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنَسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا - سورة الأحزاب: ۵۳/۳۳.

واته: نهی کهسانی که باومرتان هیئاوه بهخوداو به پیغهمبهری خودا! خودسهر خوتان مهکهن بهناو مالهکانی پیغهمبهردا، مهگهر کاتی که ریگهتان پی بدری بۆ نانخوردن و شتی وا، لهم حالهشدا، کاتی بچن که نانهکه پیگهیشتبئ، نهوهک لهپیشا بچن لهوی چاومنوار بکهن تانان پیدمگا، جا کاتی خولک کران برۆن، کاتی نانتان خوارد بلاوی لی بکهن، وه لهوی کۆری قسهی لی دامه بهستنو زۆر مه میننهوه، چونکه شتی وا نازاری پیغهمبهردا، پیغهمبهریش شهرمتان لی دمگا، بۆیه قسه ناگا، بهلام خودا لهشتی حهق شهرم ناگا، وه ههرکاتی داوی شتی دمکهن له هاوسهرمکانی پیغهمبهردا لهپشتی پهردموه داویان لی بکهن، چونکه بهو شیومیه باشتره بۆ دلپاکی نیومیش و بۆ نهوانیش، نابئ نیوه نازاری پیغهمبهردا بدن، یا ببن بهمایه نازار بۆی، ههروهک نابئ لهپاش خوی ژنهکانی ماره بکهنهوه بۆ خوتان، ههرگیز شتی وا نابئ، شتی وا نهگهر بیکهن بهتاوانیکی گهوره دادمیری لهلای خودا. {تاج/۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۱۳۶}.

روونکردنهوه:

زمینه بی کچی جهحش، هاوسهری پیغهمبهردا (دروودی خودا لهسهر پیغهمبهردا رمزای خودا لههه موو هاوسهرمکانی بی). دایکی ناوی نومومهی کچی عهبدول موتهلیبی کۆری هاشیمه، کهواته: زمینه بپوورزای پیغهمبهردا، لهپیش

دا ژنی زمیدی کورې حاریشه بوو، که زمید له پېشدا زړکورې پېغهمبهر بوو، که زمید ته لاقی دا شوویکړد به پېغهمبهر ناوی (بره) بوو، پېغهمبهر ناوی نا زمینهب، له سالی پینجی کۆچیدا شووی کرد به پېغهمبهر، ته مهنی زمینهب نه وکاته سی و پینج سال بوو، ژنیکی خواناسی خوا پهرستی زور باش بوو، شهو نوږزی زوری دهکرد، رۆژووی سوننه تی زوری دهگرت، خیرکه ریکی گه وره بوو، ژنیکی دهست رهنګین بوو، که ولی خوش دهکرد، مهشکه و کوندهی ددووری و دهیفرۆشت و پارمکهی دهکرد به خیر، وه دهیدا به هه ژاران، جاری زمینهب به سه فییهی هاوسهری پېغهمبهر دهلی: کچه جوو، له سه رنه وه دهوری سی مانگ پېغهمبهر دهنګی لی دابری، زمینهب که منی کورته بالا بوو، یه که م ژنی پېغهمبهر بوو، که له دوا مردنی پېغهمبهر دهری، کۆمه لی فهرموودهی له پېغهمبهر وه دهگیرپته وه، نه م زاتانه فهرمووده کانی نه ویان گیراومته وه: موحه ممه دی کورې عه بدولای کورې جه حش، که برازای بووه، هه روه ها ئوم حه بییهی کچی نه بو سوفیان و زمینهبی کچی نه بو سه له مه، له بوخاریدا دوو فهرموودهی هه یه، زمینهب کهنیکی بۆ خوی ئاماده کردبوو، کاتی که وته گیانه لا گوتی: خۆم کهنیکم بۆ خۆم ئاماده کردوو، عومهریش کهنیکم بۆ دهنیری، له یه کیکیانا بمنیژنو نه وی تریان بکه ن به خیر!! نه گهر دمتوانن کراسه کهی به ریشم بکه ن به خیر!!

داستانی شووکردنه کهی به پېغهمبهر، وا له سوورمتهی نه حزابا به دوورو دریژی، له ته مهنی په نجا سالیدا، له سالی بیستی کۆچیدا، له سه رده می جینشینی عومهردا کۆچی دواپی کرد، که له و ساله دا میسر نازادکرا، بۆ زیده زانیاری تر، سه بارمت به ژیانی خاتوو زمینهب، پروانه نه م شوینانه: {فهرموودهی ژماره: ۱۱۲۱ مختصر صحیح البخاری، به کوردی، بهرگی سییه م، لاپه ره: ۲۰۹ = ۲۶۶۱ فتح

الباری + فهرمووده/۳، بهرگی/۱، لاپه‌په: ۱۲ + ژماره: ۹۴ بهرگی/۱، لاپه‌په: ۱۸ +
ژماره: ۱۵۴ بهرگی/۱، لاپه‌په: ۱۷۰ + ژماره: ۳۵۹ بهرگی/۱، لاپه‌په: ۳۵۶ + ژماره: ۶۱۴
بهرگی دووهم لاپه‌په: ۳۹ + ژماره: ۹۳۱ بهرگی/۲، لاپه‌په: ۳۰۸ + ژماره: ۹۳۵،
بهرگی/۳، لاپه‌په: ۱۰ + ژماره: ۱۴۹۸ بهرگی/۴، لاپه‌په: ۱۸۴ + ژماره: ۱۴۹۹ بهرگی/۴،
لاپه‌په: ۱۸۵ + تاج/۳، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۴۴۳ + زنجیره: ۳۵ + زنجیره: ۳۶ +
زنجیره: ۳۷ + زنجیره: ۲۸ + زنجیره: ۴۱ له ژماره: ۳۴۲۵ ههتا ۳۴۴۴. چاپی جواره‌م} .
ئه‌مه‌یش گێڕانه‌وه‌ی ژماره (۱۸۲۱) ی ته‌جریدی بوخارییه، بهرگی/۵، لاپه‌په:

۹۵ چاپی دووهم:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِالْحِجَابِ كَانَ أَبِي بْنُ كَعْبٍ
يَسْأَلُنِي عَنْهُ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا بِزَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ وَكَانَ
تَزَوَّجَهَا بِالْمَدِينَةِ فَدَعَا النَّاسَ لِلطَّعَامِ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهُ رِجَالٌ بَعْدَ مَا قَامَ الْقَوْمُ حَتَّى قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَمَشَى وَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، ثُمَّ ظَنَّ أَنَّهُمْ خَرَجُوا فَرَجَعَ
فَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ مَكَانَهُمْ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ
عَائِشَةَ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ قَدْ قَامُوا فَضْرَبَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ سِتْرًا وَأَنْزَلَ الْحِجَابَ.
(الحديث ۵۴۶۶ أطرافه في: ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴،
۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۶۸، ۵۱۷۰، ۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۲۶،
۶۲۷۱، ۷۴۲۱):

ئه‌نه‌س (رمزای خ‌وای لی بێ) فهرمووی: من له‌هه‌موو که‌سی باشت‌ له‌بارهی
حیجابه‌وه شارمزامو ناگام لییه‌تی، ئوبه‌یه‌ی کوری که‌عبیش له‌بارهی نایه‌تی
حیجابه‌وه پرسیری لیم کرد، هو‌ی هاتنی نایه‌تی حیجاب ئاوا بوو: پیغه‌مه‌ر -
دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ- له‌مه‌دینه‌ زمینه‌بی گچی جه‌حشی هی‌نا، جا شه‌وی

زاوایی بۆ به یانی که خۆر بهرزوه بوو، پیغمهر -دروودی خوی له سه ر بئ- نانی شایی دروست کردو بانگهیشتی له خه لک کرد بۆ نانخواردن به م بۆنه یه وه. جا کاتئ خه لکه که له پاش نانخواردن بلا و میان لئ کرد، چه ند پیاوئ له خزمه تی پیغمه مر دا -دروودی خوی له سه ر بئ- دانیشتن و نه رۆیشتن و هه ر ده وران چۆل نه کرد، هه تا پیغمه مر خوی هه لساو رۆیشت، منیش له خزمه تیدا رۆیشتم هه تا گه یشته به رد مر گای هۆده که ی عانیشه، ئه وسا له وێهه گه راپه وه منیش له گه لیا گه راپه وه، وه له پیغمه مر وابوو که نیستا پیاوه کان رۆیشتوون، که چی ته ماشامان کرد هیشتا هه ر له شوینی خویان دانیشتوون، دیسان پیغمه مر -دروودی خوی له سه ر بئ- گه راپه وه و رۆیشت هه تا گه یشته وه به رد مر گای هۆده که ی عانیشه، منیش دیسان له گه لیا چووم که پیغمه مر گه راپه وه، منیش له گه لیا گه راپه وه، ئه م جارمیان که ته ماشامان کرد پیاوه کان هه لسا بوون رۆیشتبوون. نیتر پیغمه مر -دروودی خوی له سه ر بئ- په رده ی له نیوانی من و خوی دا دادایه وه وه خودای گه وره ئایه تی حیجابی ناره ده خواره وه که دمفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنَّا هُمْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (۵۳/۳۳) سورة الأحزاب﴾ واته: ئه ی که سانی که باومر تان هیناوه به خوداو به پیغمه مر ی خودا، خود سه ر خوتان مه که ن به ناو ماله کانی پیغمه مر دا، مه گه ر کاتئ که ریگه تان پیبدرئ بۆ نانخواردن و شتی وا، له م حاله شدا کاتئ بچن که نانه که پیگه یشتبئ، نه وه ک له پیشا بچن له وی چاو منوار بکه ن تا نان پئ ده گا، جا کاتئ خولک کران

برپون، کاتئ نانتان خوارد بلاوهی لی بکهن، وه لهوی کوری قسهی لی دامه بهستن و زور مه میننه وه، چونکه شتی وا نازاری پیغه مه رده دا، پیغه مه ر شهرمتان لئ ده کا، بویه قسه نا کا، به لام خودا له شتی حه ق شهرم نا کا، ومه هر کاتئ داوای شتی ده کهن له هاوسه ره کا نی پیغه مه ر له بشتی په رده وه داوایان لی بکهن، چونکه به م شیومیه باشتره بو دلپاکی ئیومی ش و بو ئه وانیش. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۴ ژ/ ۵ = ژماره: ۲۱۲۶ ج/ ۴ - ش/ ت).

۹۰۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ أَنَا أَعْلَمُ النَّاسِ بِالْحِجَابِ لَقَدْ كَانَ أَبِي بْنُ كَعْبٍ يَسْأَلُنِي عَنْهُ. قَالَ أَنَسٌ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَرُوسًا بِزَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ - قَالَ - وَكَانَ تَزَوَّجَهَا بِالْمَدِينَةِ فَدَعَا النَّاسَ لِلطَّعَامِ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَجَلَسَ مَعَهُ رِجَالٌ بَعْدَ مَا قَامَ الْقَوْمُ حَتَّى قَامَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَمَشَى فَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ ثُمَّ ظَنَّ أَنَّهُمْ قَدْ خَرَجُوا فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ مَكَانَهُمْ فَرَجَعْتُ فَجَعْتُ الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ حُجْرَةَ عَائِشَةَ فَرَجَعْتُ فَإِذَا هُمْ قَدْ قَامُوا فَضَرَبَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ بِالسِّتْرِ وَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ: (۹۰۴)

له ژماره (۹۰۳) دا رابورد، گپړانه ومکه ی ته جريد/ ۲، ژماره: (۱۸۲۱).

۹۰۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) إِذَا مَرَّ بِجَنَابَاتِ أُمِّ سُلَيْمٍ دَخَلَ عَلَيْهَا فَسَلَّمَ عَلَيْهَا ، ثُمَّ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَرُوسًا بِزَيْنَبَ فَقَالَتْ لِي أُمُّ سُلَيْمٍ لَوْ أَهْدَيْتَنَا لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) هَدِيَّةً فَقُلْتُ لَهَا أَفْعَلِي . فَعَمِدَتْ إِلَى تَمْرِ وَسَمْنٍ وَأَقِطٍ ، فَأَتَّخَذَتْ حَيْسَةً فِي بُرْمَةٍ ، فَأَرْسَلَتْ بِهَا مَعِيَ إِلَيْهِ ، فَأُتِلَقْتُ بِهَا إِلَيْهِ فَقَالَ لِي «ضَعُهَا» . ثُمَّ أَمَرَنِي فَقَالَ « ادْعُ لِي رِجَالًا - سَمَّاهُمْ -

وَأَذْعُ لِي مَنْ لَقِيتُ » . قَالَ فَفَعَلْتُ الَّذِي أَمَرَنِي فَرَجَعْتُ فَإِذَا الْبَيْتُ غَاصُّ بِأَهْلِهِ ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى تِلْكَ الْحِيسَةِ ، وَتَكَلَّمَ بِهَا مَا شَاءَ اللَّهُ ، ثُمَّ جَعَلَ يَدْعُو عَشْرَةَ عَشْرَةً ، يَأْكُلُونَ مِنْهُ ، وَيَقُولُ لَهُمْ « اذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ ، وَلْيَأْكُلْ كُلُّ رَجُلٍ مِمَّا يَلِيهِ » . قَالَ حَتَّى تَصَدَّعُوا كُلُّهُمْ عَنْهَا ، فَخَرَجَ مِنْهُمْ مَنْ خَرَجَ ، وَبَقِيَ ثَقَرٌ يَتَحَدَّثُونَ قَالَ وَجَعَلْتُ أَغْتَمُّ ، ثُمَّ خَرَجَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) نَحْوَ الْحُجَرَاتِ ، وَخَرَجْتُ فِي إِثْرِهِ فَقُلْتُ إِنَّهُمْ قَدْ ذَهَبُوا . فَرَجَعَ فَدَخَلَ الْبَيْتَ ، وَأَرَخَى السِّتْرَ ، وَإِنِّي لَفِي الْحُجْرَةِ ، وَهُوَ يَقُولُ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيُّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ) . قَالَ أَنَسُ: إِنَّهُ خَدَمَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَشْرَ سِنِينَ: (٩٠٥)

لهزماره (٩٠٣) دا رابورد.

(١٥) باب الأمر بإجابة الداعي إلى دعوة

وهلام دانه‌وی بانگ‌میت کردن بوسه نان خواردن و شتی و بیویسته
 ٩٠٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا. (الحديث ٥١٧٣ - طرفه في ٥١٧٩: (٩٠٦))

عبداللای کوری عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر
 (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (کاتی که‌سیکتان خولک کرا بوسه نان
 شای بی‌بجیت).

(٩٠٥) پروانه: ژماره: (٩٠٣).

(٩٠٦) تجرید/٥، ژماره: ١٧١ - ٥١٧٩ بخاری. مسلم، ترقیم محمد فؤاد: ١٤٢٩ = ٢٥٠٢ شیخا.

۹۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ، وَيُتْرَكَ الْفُقَرَاءُ، وَمَنْ تَرَكَ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صلى الله عليه وسلم): (۹۰۷)

بۇ روونكر دندهوى ئەم فەرموودەيە، ژمارە (۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷) لە مختصر صحيح موسليم، بەرگی دووهم دهنووسم:
عَنْ نَافِعٍ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی الله عنهما) كَانَ يَقُولُ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم): « إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُجِبْ عُرْسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ ». {الحديث: ۳۴۹۹ = ۳۴۹۴ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۷۱ = ۵۱۷۳، ۵۱۷۹ فتح الباری. أبو داود. أطعمة: ۳۷۳۸ تحفة الأشراف: ۷۵۳۷} :

نافع (رحمەتی خودای لی بن) فەرمووی: ئیبنو عومەر (پەزای خودایان لی بن) گەلی جار دەیفەر موو: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر لی) دەفەر موو: (کاتی کە سیکتان موسولمانی، کە برای ئایینییهتی، بانگی کرد بۆسەر بۆنەیی، وەک زەماو مندو شتی وا بابجیت بە دەنگیەو وەو خولکە کە ی قەبوول بکا). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۴۰، ژمارە: ۲۱۲۲} .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ ». {الحديث: ۳۵۰۶ = ۳۵۰۱ فم} :

ئەبو ھورەیرە (پەزای خودای لی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر لی) دەفەر موو: (ئەگەر یەکیکتان خولک کران بۆسەر نانخواردن و شتی وا بابجی، جا ئەگەر بەرپۆزوو بوو، مەرج نییە کە رۆژوو وە کە ی بشکینی،

به لکوو نزای باشیان بۆبکا بهسه، نه گهر بهرۆژوو نه بوو نهوا با خۆراک بخوا، یا خواردنه وهی جه لال بخواته وه).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه)، أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ، يُمنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا، وَيُدْعَى إِلَيْهَا مَنْ يَأْبَاهَا، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ، فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ ». {الحديث: ۳۵۱۱ = ۳۵۰۵ فم. بخاری. نکاح: ۵۱۷۶ (۵۱۷۷). أبو داود. أطعمة: ۳۷۴۲} :

نه بو هورمیره (همزای خودای لی بئی) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودای له سه ر بئی) دمفه رمووی: (به دترین نان نانی شایی و شیرینییه، که بووه به باو نه وهی که خۆی دمی هوی بچئ بوی ریگهی نادمن، وهک هه ژاران، نه وهی که خۆی دمی هوی نایبا خولکی دمکه ن بۆسه ری! نه وه که سه شی خولک بکری و نه چئ، نه وه له خوداو له پیغه مبه ری خودا یاخی دمبئ). {تاج/۲، زنجیره: ۳۹، ژماره: ۲۱۱۶ ج/۴}.

(۱۶) باب لا تحل المطلقة ثلاثاً لمطلقها حتى تنكح زوجاً غيره ويطأها ثم يفارقها وتنقضي عدتها

ژنی سی ته لاقدر او، دروست نیه میرده که ی که ته لاقی داوه، سه ره نووی ماره ی بکاته وه بۆ خۆی به م چوار مهرجه نه بی

یه که م: ژنه که له پاش ته و او بوونی عیدده ی له میردی پیشووی، شوو بکا به بیاوئکی تر.

دووهم: میردی دووهم بچیته لای و له گه لیا جووت ببی.

سییه م: به ته لاق، یا به مردن، یا به هه هۆیه کی تری یاسایی (شه رعی) له

میردی دووهمی جیا ببیته وه.

چوارهم: له پاش جيابوونه و كه ش حه يه هه لبي و عیددهی

جيابوونه و كه ش ته واو ببي، به پتي ياسای حه يه و عیددهی جيابوونه وه له ميړد
 ۹۰۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) جَاءَتْ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ كُنْتُ عِنْدَ رِفَاعَةَ فَطَلَّقَنِي فَأَبَتْ طَلَاقِي ، فَتَرَوُجْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ
 الزَّيْبِرِ ، إِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ هُدْبَةِ الْكُتُبِ . فَقَالَ « أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَيَّ رِفَاعَةَ لَا حَتَّى تَذُوقِي
 عُسَيْلَتَهُ وَيَذُوقَ عُسَيْلَتِكَ » . وَأَبُو بَكْرٍ جَالِسٌ عِنْدَهُ وَخَالِدُ بْنُ سَعِيدٍ بْنُ الْعَاصِ بِالْبَابِ
 يَنْتَظِرُ أَنْ يُؤْذَنَ لَهُ ، فَقَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ ، أَلَا تَسْمَعُ إِلَيَّ هَذِهِ مَا تَجْهَرُ بِهِ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (۹۰۸)

عائيشه (پرمزای خودای لی بی) فهرمووی: ژنه که ی ریفاعه ی قورمظی
 هاته خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) عهرزی کرد: نه ی
 پیغه مبه ری خودا! ژنی ریفاعه ی قورمظی بووم، سی جاری جیا جیا ته لاقی دام،
 له پاش جاری سییه م که دوا جاره، شووم کرده وه به نه وره حمانی کوری زمبیری
 قورمظی، به لام به خودا چووکی نه وره حمان وه که په تک وایه، جیماعی پی ناکری،
 جا ژنه که ریشووی کراسه که ی خوی گرتو گوتی وه که نه مه وایه! فهرمووی: جا
 پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) زمرده خه نه یی گرتی و پیکه نی و
 فهرمووی: (رهنگ بی بته وی بگه ریته وه بولای ریفاعه ی میړدی پیشووت، شتی
 وانابی، هه تا نه وره حمان چیژ له خوشی جووتبوون له گه ل تودا نه چیژی و توش
 چیژ له خوشی جووتبوون له گه ل نه وره حمان نه چیژی، چونکه شووی دووهم
 نه گهر وانه بی، دانانری به شووی دووهم، که له پاش ته لاقدانی میړدی دووهم و

(۹۰۸) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۷۸۹ = ۵۲۶۰ بخاری. مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۸۵۱ = ۱۴۲۳ - ۲۵۱۲

ته‌واوبوونی عیدده‌ی ژنه‌که، دهمب‌ی به‌هوی دروستبوونی شووکردنه‌وه به‌میردی یه‌که‌م).

له‌کاتی نهم گف‌تو‌گو‌یه‌دا، نه‌بو‌به‌کری سه‌دیق له‌خزمه‌ت پ‌یغه‌مبه‌ردا، دانیش‌تبوو، خالیدی کو‌ری سه‌عیدی کو‌ری عاص، له‌دم‌رگای هو‌ده‌که دانیش‌تبوو چاو‌م‌پروانی نه‌وه‌ی ده‌کرد که ری‌گه‌ی پ‌ی بدری بج‌یته ژو‌وره‌وه، جا له‌وی‌وه خالید بانگی له‌ نه‌بو‌به‌کر ده‌کردو ده‌ی‌گوت: نه‌ری نه‌بو‌به‌کرا! نه‌وه بو‌ ته‌می نه‌و ژنه‌ نا‌که‌ی که نا‌وا به‌راش‌کاوی نهم قسه‌ زه‌قو شه‌رما‌وی‌پانه له‌خزمه‌ت پ‌یغه‌مبه‌ردا نه‌کا؟! {تاج/٢، زنجیره: ٦٥، ژماره: ٢٢٣٦}.

٩٠٩- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَجُلًا طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا ، فَتَزَوَّجَتْ فَطَلَّقَ فُسَيْلَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَتَحِلُّ لِلأَوَّلِ قَالَ « لَا ، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَهَا كَمَا ذَاقَ الْأَوَّلُ »: (٩٠٩)

عائیشه (هم‌زای خودای لی بی) فه‌رمو‌وی: پ‌یا‌وی سی ته‌لا‌هی ژنه‌که‌ی خو‌ی دا، جا ژنه‌که شو‌وی‌کرده‌وه به‌ پ‌یا‌وی تر، پ‌یا‌وی دو‌وه به‌ر له‌وه لا‌قه‌ی ب‌کا‌و دروست بب‌ی له‌گه‌لیا ته‌لا‌هی دا، له‌ پ‌یغه‌مبه‌ر (درو‌ودی خودای له‌سه‌ر بی) پرس‌یار‌کرا: نایا نهم ژنه دروسته که شو‌وب‌کاته‌وه به‌ میردی یه‌که‌می؟ فه‌رمو‌وی: (نه‌ه، تا هه‌ردو‌ولا خو‌شی جو‌تب‌وون له‌یه‌کتری نه‌چی‌ژن).

نه‌مه‌یش ده‌قی ژماره (١٧٨٩)ی ته‌ج‌ریدی بو‌خارییه، بو‌ به‌هره‌ی پ‌ترو بو‌ رو‌ون‌کرده‌وه و شار‌م‌زا‌بو‌ون له‌م بو‌ار‌م‌دا را‌گو‌ی‌زی ده‌که‌ین:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَاقي وَإِنِّي نَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزُّبَيْرِ الْقُرْظِيَّ وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَأَ ، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَكَ وَتَذُوقِي

عُسَيْلَتُهُ. (الحديث ۵۲۶۰ أطرافه في: ۲۶۳۹، ۵۲۶۱، ۵۲۶۵، ۵۳۱۷، ۵۷۹۲، ۵۸۲۵، ۶۰۸۴):

عائیشه (رمزای خوی لَی بَی) دمفهرموی: ژنه‌که‌ی ریفاعه‌ی قورمظی هاته لای پیغه‌مهر — دروودی خودای له‌سهر — گوتی: ئه‌ی پیغه‌مهری خوا: ریفاعه‌ی قورمزی به نیجگاری ته‌لاقی داوم و له‌پاش ئه‌و شووم کردووه به‌ئه‌وره‌حمانی کوپی زمبیری قورمزی به‌لام چووکی ئه‌وره‌حمان وه‌ک په‌تک وایه‌و، جیماعی پی ناکری؟ پیغه‌مهر — دروودی خودای له‌سهر — فهرمووی پی: پهنگ بی بته‌وی بگه‌رپیته‌وه بۆلای ریفاعه‌ی می‌ردی پیشووت، شتی وانابی، هه‌تا ئه‌وره‌حمان چیژ له‌خووشی جووتبوون له‌گه‌ل تۆدا نه‌چیژی و تۆش چیژ له‌خووشی جووتبوون له‌گه‌ل ئه‌وره‌حماندا نه‌چیژی، دانانری به‌شووی دووهم که دمبی به‌هوی دروستبونی شووکردنه‌وه به‌می‌ردی یه‌که‌م، به‌مه‌رجی می‌ردی دووهم ژنه‌که ته‌لاق بداو عیدده‌ی ژنه‌که له‌می‌ردی دووهم ته‌واو بی، ئه‌وسا دروسته ئه‌وژنه به‌گریدانیکی نوئ شووبکاته‌وه به‌می‌ردی پیشووی). (تاج/۳ ل/۱۵۹ ز/۶۵ ژ/۱ = ژماره: ۲۲۳۶ - ش/د/ت/ن).

(۱۷) باب ما يستحب أن يقوله عند الجماع

چی گوته‌یی سونه‌ته، له کاتی دروستبوون له‌گه‌ل هه‌لّ و هاوسه‌ردا

۹۱۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قَدَّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا. (الحديث ۵۱۶۵ أطرافه في: ۱۴۱، ۳۲۷۱، ۳۲۸۳، ۶۳۸۸، ۷۳۹۶):^(۹۱)

^(۹۱) تجرید/۵، ژماره: ۱۷۶۸ = ۵۱۶۵ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۸۲۸ = ۳۵۱۹ شیخا =

ئىبنو عەبباس (رەزىي خۇدايان ئى بى) فەرەمۇي: پېغەمبەر(دروودى خۇداى لەسەر بى) دىفەرەمۇي : (كاتى يەككى لەئىيۈە دىمىھوى بىرواتە لای خىزانى خۇي، ئەگەر بلى: باسم الله ... ھەتا: مارزقتنا:

بەناوى خودا، ئەى خودا! شەيتانمان لەكۆل بىكەرەمەوشەيتان دووربىخەرەمە لەم رزق و رۆزىي خۆتە كەداوتە بەئىمە. ھەر كەسەتان لەو كاتەدا ئاوابلى، ئەگەر لەو جارىدا مىندال لەچارمىيان نووسرابى، ھەرگىز شەيتان زىانى بۆي نابى). (تاج/ ۲ ز/ ۴۲ ل/ ۹۷ ز/ ۱).

روونکردنەو:

۱- لەفەتحوالبارىدا دىفەرەمۇي: (پرسىياركراوہ لە ئىمامى بوخارى (رەحمەتى خۇداى ئى بى) ئەگەر كەسى عەرەبى بەجوانى نەزانى، دەتوانى ئەم نزايە، كەوا لە ژمارە: (۱۰۴۹)ى شەرحى بلوغ المرامىشدا، بەفارسى بلى و بخوينى؟ دىفەرەمۇي: (بەلى دەتوانى بىخوينى بەفارسى).

منىش كەومرگىپر دەئىم: (ئەمە بۆ ھەموو نزاو دۆعاى ھەر واىە، مەئوھ دەتوانى بەعەرەبى بىخوينى، يا بەزمانى خۇي بىخوينى. ئەومندە ھەيە دۆعاى مەئوھور، كەئەو نزاو پارانەومىە كە گوتراوہكەيان، يا وا لەقورئانا، وەك {رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ} ياوا لە ھەرموودەى پېغەمبەر و ھاوہلانىدا، وەك نزاى ژمارە: (۱۰۴۹)ى كە ئامازە كرا بۆي، ئەومندە ھەيە ئەم جۆرە نزا مەئوھورە بىستراوانە واباشتر و پەسەندترە كە بەدەمقە عەرەبىيەكە بخوينرین، يا پاش خویندنەيان بەعەرەبى، خوینەر بەكولى دل بەزمانى خۆشى واتا كەيان دووبارە بكاتەوہ (ومرگى).

۲- وەكاتى گوتنى ئەم نزاىە سوننەتە، كە دروستبۈونەكە رەوا بىۋ، لەنيۋانى پياۋو ھەلەل ۋ ھاسەرى خۇيدا بىۋ لەرېگەى شەرىىيەۋە ئەنجام بىرىۋ نەھىلى شەرىى نەبى، ۋەك پۇژۋوى رەمەزان ۋ بىنۋىژى ژنانە. تەننەت نەگەر نائۋمىدېش بن لەمنالېۋون ئەم نزاىە ھەر سوننەتە، چۈنكە رزق ۋ رۇژى گشتى ترە لەمنالېۋون ۋ خودى منالېۋون بەشېكە لەو رزق ۋ رۇژىيە.

۳- گوتنى ئەم نزاىە بۇ ژنەكەيش لەھەمان كاتا سوننەتە.

۴- لە (غايە المأمول - شرح التاج الجامع للأصول) دا، لەسەر باسى دەستۋورى سەرجىي (آدابُ الرقاع) دا، دەفەر مۋى: ئەمانە دەستۋورى شەرىى سەرجىيىن.

آ- أعوذ بالله كردن ۋ پەناگرتن بەخودا لەشەرى شەيتان.

ب- بىسمىلا كردن لەپېش دروستبۈوندا.

ج- خۇ داپۇشىن ۋ لەجېگەى دوور لەبەرچاۋى خەلك.

د- نزاكردن ۋاباشە بەنيازى داۋىنپاكى ۋ منالى باش بىۋ ۋ باشترىن كات بۋى، كاتى تېرۇكردنى ئەندامى نىرىنەى پياۋە، بەزى ژنەكەدا.

ه- نەزاكەت لەگەل ژنەكەدا ۋ مۇلەتدانى، تا ئەۋىش كارى خۇى ئەنجام دەدا ۋ رەھەت دەبى، بەتايبەتى نەگەر پياۋەكە زووتر رەھەت بىۋ.

۶- يارى ۋ دەستبازى ۋ سازان ۋ گونجان لەگەل دۇخەكەدا بۇ بەردەۋامى خۇشەۋىستى لەنيۋانىاندا.

۷- پارىزو دووركەۋتەنەۋە لەچۈنەلا بەكۆم، يا خۇپاراستن لەچۈنەلاى لەكاتى بىنۋىژىدا، بەلام پياۋو ژنەكە دەتوانن، لەماۋەى سوۋرى مانگانەدا، بەيارى ۋ دەستبازى ۋ خۇنۋوساندىن بەيەكەۋە، خۇيان رەھەت بىكەن.

۸- قسەکردن لەكاتى جووتبووندا، ناپەسەندە، مەگەر پەيوەندى بەدروستبوونەكەووە هەبى، وەك ئەووە ئەو جۆرە قسەيە، زياتر ئارمەزوويان بورووزىنى، يا لەبەر ناچارى بى.

۹- دەست كردنە مل و ماچكردن و مەمەك گۆشين و دەرپى داکەندن و شتى تری وا، هەمووی کارى پەسەند و داواکراوە، بە تايبەتى خۇرازانەووە لەهەردوولاووە خۆ بۆنخۆشکردن.

۱۰- هەموو کار و کردەمويى، يا قسەوگوتەيى، کە لەم کاتەدا ببى بەهۆى بەردەوامى خۆشەويستى و دلى يەكترى راگرتن و خۆشى و لەزەمتى حەلال، کردن و گوێنى پەسەندە، ج لەلایەنى پیاوێکەووە، ج لەلایەنى ژنەكەووە، بەتايبەتى پاك و خاويى دەسگای زاوێ.

۱۱- گەلى جار ژنەكە قسەى خۆش و کارى ئارمەزوو و بزوين، لەگەل مێردەكەى دەكا، يا بەپێچەوانەووە، ئەووە نەيىنى نيوانى خۆيانە، بلأوكردنەووە ئەو رازو نەيىنىيە دووبە دوويىيە، نادروست و نارەوايە. قسەى (غاية المأمول) بەكەمى دەستكارىيەووە تەواو بوو.

۱۲- سوننەتە ژن و مێرد، بۆ کردارى جووتبوون، سوود لەداودەرمان و هەموو هۆيەكى رەوا بۆ ئەو مەبەستە بەكاربەيىن، وەك حەب و دەرزی و شتى تری وا، بەتايبەتى ئەگەر لایەکیان، لەبەر هەر هۆيى، لەو لایەنەووە لاواز بووبى وەك دەفەر موى: {وَيَنْدُبُ التَّقْرِى لِلْجَمَاعِ بِأُذْوِيَةِ مُبَاحَةٍ}.

۱۳- هەردوولایان پێکەووە لەيەك نوێندا بخەون.

۱۴- نادروستە بۆ ژن کە نەهێلى پیاوێکەى لەزەمتى رەواى لى وەربگرى، هەروا بۆ پیاوێکە نادروستە شتى وا بکا.

۱۵- کرداری جووتبوون له شهوی ههینیډا، ههروا له پوژی ههینیډا، له پېش نوپزی ههینیډا سوننه ته.

۱۶- نهومندهی دمکری چاوپوښی له هه لهی ژن بکری، به هیج جوړی توندوتیژی له گه له ډا نه نجام نه درئ و پیزی ته واوله خوئی و له که سوکاری بگری. ههروا نه مه بۆ ژنیش سوننه ته.

۱۷- نه گمر مه هانهی پموا نه بوو، سوننه ته پیاو کچ بهینئ، وه ژن شوو بکا به کور، به لام کور بیومژن بهینئ، یا بیومژن شوو بکا به کور، هیج ناباشییه کی تیادا نییه.

۱۸- کورتو پوخت: نه مه له باره ی (منع الحمل = پیشگیری له دروستبوونی سک) موه دمنوسین.

(جه ماومری زانایانی نه ته وهی نیسلام دمفه رموون: دروسته پیاو، بۆ نه وهی ژنه کی، له و جووتبوونده، سک نه کاو ناوکه کی نه گاته ناو مندان، عمل بکاو ناوکه کی له دمروهی شهرمی ژنه که برپزی، چونکه شتی و له سهردهمی پیغه مبهردا بووه و پیغه مبهردا پیگه کی لی نه گرتووه، که واته بهم پیومره ژن و پیاو بویان هیه، پیشگیری له سک بکمن و نه هیلن منالیان بیئ، نیت به دمرمان و حبب بی، به لولوه و له ولوب بی، به لام نه و منده هیه دمبی ژن و پیاو ههردووکیان رمزیان له سهر نه وه هه بی. نه مه له باره ی سهرمتاوه له منالیوون، به لام سک له باربردن، نه گمر بهر له وه بی، که سکه که روچی بکری به بهردا، نه گمر هوئی تر نه بی، زور له زانایانی مه زه به بکاو پیگه کی پی دمدن - برپاوه: تاج الأصول/ بهرگی دووه منجیره: ۴۳، ژماره: ۲۱۴۴ چ/ ۴ = چاپی چواره هه تا کوتایی.

(۱۸) باب جواز جماعه امراته فی قبلها من قدامها ومن ورائها من غیر تعرض
للذبح

بۆ هەردوو هەڵۆ و هاوسەر، دروستە کە لەسەر هەر باری دەیانەوی: پێکەوه
دروست بین، بە مەرجی خۆپاراستن لە جوتبوون بە کۆم

۹۱۱- عَنِ ابْنِ الْمُكَدِّرِ سَمِعَ جَابِرًا (رضی الله عنه) يَقُولُ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ:
إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبْرِهَا فِي قُبْلِهَا كَانَ الْوَلَدُ أَحْمَلَ: فَتَزَلَّتْ: (نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ
لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ) {الحديث: ۳۵۲۱ = ۳۵۱۶ فم. بخاری. تفسیر: ۴۵۲۷،
۴۵۲۸: { (۹۱۱)

ئیبینولونکەدیر دەفەر موی: بیستم لە جابیر (پەرزای خودای لێ بێ)
دەیفەر موو: جوولە کەکان دەیانوت: ئەگەر پیاو لەلای پشتهوه بچیتە لای ژنی
خۆی بە پیشی، ئەوه منالە کە ی خێل دەبی، جابۆ پووچکردنەوهی ئەم بیرو
باومرە چەوتە. ئەم نایەتە هاتە خوارمۆه: { نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ
شْتُمْ - بەقمەرە ۲/۲۲۳: }

واتە: ژنەکانتان کێلگەن بۆ ئێوه، وەکوو زەوییهکی لەبار بۆ تۆم
تیاوێشاندن، دە ی کێلگە ی خۆتان بکێلن هەرچۆن دەتانەوی، لەلاوه، یا لەپیشهوه،
یا لەلای پشتهوه، بە مەرجی بە پیش بێ، نەوهک بەکۆم. { تاج/۲، زنجیره: ۴۳،
ژماره: ۲۱۳۲ ج/۴ }

(۱۹) باب تحریم امتناعها عن فراش زوجها

نادروسته که هاوسهر به بی مه هانه ی رهوا جی له هاوسهره که ی جیا بکاته وه
 ۹۱۲- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 {إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ فَبَاتَ غَضَبًا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى
 تُصْبِحَ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَلِمُسْلِمٍ: {كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا
 عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا} . {ته جریدی بوخاری/۳، ژماره: ۱۳۰۷ = ۳۲۳۷
 بوخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۸۳۰ = شیخا ۳۵۲۴ = ۱۷۳۶}:

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی
 خودای له سهر بی) دمفه رمووی: (کاتی پیاو داوای سهر جی بی له ژنه که ی بکا،
 ومژنه که ی به بی مه هانه یه کی رهوا، ملی پی نه دا، وه پیاومکه له سهر نه وه، نهو
 شه وه لی عاجزو نیگه ران بوو، نه وه نهو شه وه هه تا به یانی فریشته کان
 له عنمت و نه فرمت لهو ژنه دمکه ن!). {تاج/۲، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۲۱۵۲ ج/۴ =
 چاپی چواره م}.

له گپ رانه وه ی (صحیح مسلم ترفیم الشیخ خلیل مامون شیخا) دا، که
 دانه ر نامازهی بو دمکا، ناوایه:

ئه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) دمفه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی
 خودای له سهر بی) دمفه رمووی: (بهو که سه ی که گیانی منی به دمسته، که
 یه زدانی پا که، هه ر پیاوی داوا له ژنه که ی بکا، که له گه لیدا بجیته سهر نوینی
 سهر جی بی، نهویش سهر پیچی له فهرمانه که ی بکا، به نارموا به گوپی نه کا،
 مسوگه ر خودای گه وره لهو ژنه دم رنجی، هه تا دلی می ردمکه ی رازی دمکات!).
 (صحیح مسلم/شیخا: ۲۵۲۵).

(٢١) باب حکم العزل

برپاری خوکیشانهوه له کاتی ناو هاتنهوهدا

٩١٣- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ بَنِي الْمُصْطَلِقِ فَاصْبْنَا سَبِيًّا مِنْ سَبِيِ الْعَرَبِ فَاشْتَهَيْنَا النِّسَاءَ فَاشْتَدَّتْ عَلَيْنَا الْعُرْبَةُ وَاحْبَبْنَا الْعَزْلَ فَارْدْنَا أَنْ نَعَزَلَ ، وَقُلْنَا: نَعَزَلُ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ أَظْهَرِنَا ، قَبْلَ أَنْ نَسَالَهُ ، فَسَأَلْنَاهُ فَقَالَ: مَا عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَفْعَلُوا مَا مِنْ نَسَمَةٍ كَانَتْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَهِيَ كَانَتْ (الحديث: ٤١٣٨ ، اطرافه في: ٢٥٤٢ ، ٥٢١٠ ، ٦٦٠٣ ، ٧٤٠٩):

ئهو بو سه عیدی خودری (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای لی بی) چووین بوغه زای بهنی موسته لیق، ژنانی نازدارانی عهره بمان بهتالانی گرت، ومبی ژنی و دوور له هاوسهری زوری بوهینا بووین، وهه زیشمان له فروشتنی ئهو ژنه تالانی یانه هه بوو، جاویستمان له گه لیانا رابیویرین و بجینه لایان، به لام خویمان بکیشینه وه، هه تا ئاومه که نه گاته جیی خوی و نه بی به منال، ئه گینا ژنه کان دمبن به دایکی منالمان و ئه وکاته بویمان نافروشرین، واته: هه م هه زمان له مال بوو، هه م هه زمان له کهیف و رابواردن بوو، ویستمان چارمههری بدوزینه وه، که ههردوو لایمان بو دابین بکا، به بیری خویمان عهزل واته: خوکیشانه وه ئهو دوو مه بهسته مان بو دابین دمکا، دواپی گوتمان: ئیمه ئیستا له خزمهتی پیغه مبهرداین چون دمبی به بی پرسی ئهو (دروودی خودای لی بی) شتی وا بکهین، جاکاتی لیمان پرسی، فهرمووی: (قهینا کهن ئه گهر وانه کهن! چونکه چارمنووسی خودایی رمتبوونه وهی نییه، ومههرکه سی هه تا رۆزی قیامت، خودای گه وره چی له چاره نووسی بی دمبی بیته دی، ئه گهر له چاره کی سی کی نووسی بی که دمبی

دروست ببیئ ئهوه دروست دهیی و له‌دایک دهیی و به‌عه‌زل و شتی وا به‌ری چارمنووسی خودایی ناگیرئ). (تاج/۳ ل/۱۰۰ ف/۸ ز/۴۳- دمستووری سهرجیئی).

۹۱۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ أَصَبْنَا سَبِيًّا فَكُنَّا نَعْزِلُ فَسَأَلْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: « أَوْإِيَّكُمْ لَتَفْعَلُونَ قَالَهَا ثَلَاثًا مَا مِنْ نَسَمَةٍ كَانَتْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا هِيَ كَانَتْ »: (۹۱۴)

له‌م گێڕانه‌وه‌دا، ته‌نیا نه‌م رسته‌ی پتره‌: سی‌جار فهرمووی: (دیاره‌ که‌ ئیوه‌ شتی وا ده‌که‌ن؟).

۹۱۵- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: (كُنَّا نَعْزِلُ وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ): (۹۱۵)

جابر (رمزای خودای لی‌بی) فهرمووی: جاران له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر خۆیدا، که‌ نایه‌ته‌کانی قورئان، به‌رودوا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌، ئی‌مه‌ له‌کاتی جوتبوون و سهرجیئی‌دا، خۆمان ده‌کیشایه‌وه‌، له‌کاتی ره‌حه‌تبووندا، تا تۆماوه‌که‌ نه‌گاته‌ ناو مندا‌لدانی ژنه‌که‌و نه‌بی به‌منال).

ننقل هه‌نا (من ترجمة التاج الجامع للأصول) شرح المصنف على الحديث الحادي عشر وذلك لأهميته ولعموم البلوى بهذا الأمر في يومنا هذا، قال (رحمه الله تعالى ونور ضريحه): ففي هذا جواز العزل مطلقا، وعليه بعض الصحب، والتابعين والشافعي..... وقال بعض العلماء: إنه حرام مطلقا لتلك الأحاديث... ولكن الذي يظهر وينبغي التعويل عليه الفرق بين الجارية والحرّة، فالأولى يجوز العزل عنها مطلقا لأن تلك النصوص وردت فيها، وأما الحرّة فلا يجوز العزل عنها إلا بإذنها، وعلى هذا جمهور السلف والخلف ومالك، وأبو حنيفة وأحمد (رضى الله تعالى عنهم).

(۹۱۴) بر‌وانه‌: (۹۱۳).

(۹۱۵) بخاری. نکاح: ۵۲۰۸ مسلم: ۳۵۴۴ ترمه‌یم شیخ خلیل مأمون شیخا.

(فائدة) حكم العزل هذا يجرى على استعمال دواء لمنع الحمل مؤقتاً، ويجرى على إسقاط النطفة قبل نفخ الروح فيها فإن الحكمة في الكل واحدة وهي منع الحمل، والله أعلم.

أقول أنا المترجم: وقال الإمام النووي (رضى الله تعالى عنه) في شرحه على صحيح مسلم لدى شرحه للحديث الوارد في بيان كيفية خلق الجنين في بطن أمه، الذي تقدم في هذا الكتاب المبارك (إى في التاج الجامع) بالرقم: ٤١/٤ في المجلد الأول في مبحث الإيمان بالقدر: قوله (صلى الله عليه وسلم) في هذا الحديث (ثم يرسل الملك) ظاهره أن إرساله (لينفخ فيه الروح) يكون بعد مائة وعشرين يوماً، وقال (عليه الرضوان والرحمة) واتفق العلماء على أن نفخ الروح لا يكون إلا بعد أربعة أشهر، انتهى كلام النووي (رضى الله تعالى عنه).

وأقول: وبناء على ما تقدم ونظراً لأن بناء الدين على اليسر والرافة بالإنسان، وأن القواعد الشرعية قد روعي فيها مصلحة البشر المشروعة عامة وفي المعاملات والأحوال الشخصية خاصة، مع الأخذ بنظر الاعتبار إحترام خالقية الخالق وإجلاله وإعظامه، أقول بناء على ما تقدم: لا بأس في ترجيح رأى العلماء الأجلاء الذين لا يرون بأساً بالعزل أو الذين يبيحون استعمال وسائل منع الحمل وإسقاط النطفة قبل إكمالها أربعة أشهر لاسيما إذا أوصى بها الطبيب الحاذق المسلم الأمين لأعتبارات صحية كتهديد حياة الأم بالخطر، أو دينية كمنع الحيض والعادة الشهرية مؤقتاً لأداء صوم رمضان كاملاً غير منقوض في شهره، أو أخلاقية كالستر على أهل السر بالتخلص من الحمل المشبوه بوسائل منعه قبل تكوينه أو بإجهاضه قبل إتمامه أربعة أشهر كما هو الحال في البغاء وفي المخلوقة من ماء الزنا، فإن هذا أسر وأهون شراً، إذ عرف أن الشر المكتوم يقلله السر، وأن السر الخفى يفضله النشر وقد ينكمش الفساد ويتقلص ضرره وهو في قيد الأسرار وطى الكتمان حتى إذا ذاع وشاع فتفاقم

أما تغطية الجريمة التي تميع حقوق الناس وتضعفها فإنها من باب إخفاء الجريمة والإعانة عليها فلا تجوز مطلقاً تحت أي ستار كان، قال تعالى: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ يعني إن الله تعالى كما يكره فضح الناس والتعدي عليهم بالقول المشين كذلك يحب كشف الجريمة وقول الحقيقة وأداء الشهادة على وجهها ومقاومة الظلم الذي هو مرتع الجريمة بالقلم واليد واللسان والجنان، ومن لاحظ بإخلاص حال المسلمين في يومهم هذا واهتمامهم الزائد بهذا الأمر وبلبلتهم الروحية وذذببتهم النفسية واستفتائهم بحرارة في هذا الشأن صوب تطرفنا إليه في هذه الأسطر المتقدمة ولم ير في ذلك خروجاً من الموضوع، والله أعلى وأعلم* . (الترجم)

واته: دانهری تاجول نوصول (پر گۆږمه‌کی له‌نوور بئ) له شه‌رحه‌که‌دا له‌کاتی رافه‌کردنی فه‌رمووده‌ی یازدهمه‌ی ئهم باسه‌دا ده‌لئ: لهم حه‌دیه‌یه‌وه وا دم‌رده‌که‌وئ که ناگر بر (عه‌زل) به‌بئ به‌ندو مه‌رج دروسته، وه هه‌ندئ له یارانئ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) وه هه‌ندئ که‌س له‌چینی دوا‌ی یاران (تاب‌عیین) وه ئیمامی شاف‌عی (رمزای خودایان له‌سه‌ر بئ) رایان له‌سه‌ر ئهم رایه‌یه.

وه هه‌ندئ زانایانیش گو‌توو‌یانه: ناگر بر (عه‌زل) به‌هیچ جو‌رئ ره‌وا نییه، به‌لگه‌شیان ئهم فه‌رموودانه‌ی تره که لهم باسه‌دا باسکر اون.

وہلِ تھوہی کہ روون و ئاشکرایو بہ کہ لکی تھوہ دی کہ پشتی پی ببہ ستری
تھوہیہ کہ دھبی لہم باسدا کہ نیز و زنی ئازاد لہیہ ک جیا بکری تھوہ لہسر تھم

* هذا ليس حديث لا حاجة إلى تخريجه.

شیوهیه: که نیز لهه موو کاتی کدا دروسته ئاگر بری ئی بکری به لام ژنی نازاد دروست نییه ئاگر بری ئی بکری مه گهر به رمزای خوئی.

وه جه ماومری زانایانی پیشین و پاشین و ئیمامی مالیک و ئهبو حه نیفه و نه حمهد (رمزای خودایان ئی بئ) رایان له سهر ئه م رایه یه.

(مه سه له یه کی سوود به خش) ئه م حوکمه ی که بو عه زل واته: بو ئاگر بر هه یه، بو به کاره ئنانی هه موو دهرمان و هۆیه ک هه یه که بو ماومیه کی وه ختی دهبی به هۆی ئاگر بر (مه نه) له سک پرپوون وه هه رووها سک له بار بر دنیس هه مان حوکم و برپاری هه یه، به مه رجی نه وه که هیشتا رۆحی نه کرابی به به را چونکه مه به ست له مانه هه موو نه ومیه که به رگری له سک پرپوون بکری. وه خودای گه وره هه ر بوخوئی زۆر باشتری ئی دهرمانی قسه ی دانه ری تاجول ئوصول (رمزای خودای ئی بئ) لێردا ته واهو.

وه ئیمامی نه ومویش له شهرحی سه حیحی موسلیمدا، له راشه کردنی ئه و حودینه دا که باسی چۆنی ئی دروست بوونی ئاده میزاد ده کا له سکی دایکیا، ئه م حه دینه له به رگی یه که می تاجول ئوصولدا له باسی باومر به قه زاو قه دهر و چاره نووسدا رۆشت، ده ئی: قه رمووده ی حه زمه ت (دروودی خودای له سهر بئ) که ده قه رموئ: (ثم يرسل الملك لينفخ فيه الروح): له پاش نه وه خودا قه رمان ده کا به فریسته که که گیانی بکا به به ردا، وا دهر ده که وئ که ئه مه له پاش سه دو بیست رۆژ دهبی... وه قسه ی زانایان له ومدا یه که له پاش چوار مانگ گیان ده کری به به ر منال له سکی دایکیا. قسه ی ئیمامی نه ومویش (رمزای خودای ئی بئ) ته واهو.

منیش (که وهر گێرم) ده ئیم: جا له به ر نه وه ی که ئه م باسه ئه مرۆ زۆر باوه، ومکه ئی گرنکه، وه بووه به کێشه یه کی گشتی، وه موسوئمانان به ژن و پیاوه وه زۆر به په رۆشه وه له چاره سه ریکی ئه م دیار دهمیه ده پرسن، وه له به ر نه وه ی که بناغه ی

دین و نایین لهسهر ناسانکاری و رحمةته، وه دمستوورو یاساکانی شهریهت بهگشتی بهرژموهندی نادمیزاد رهچاو دمکهن، بهتایبهتی لهباسی باری کهسایهتی و حال و بارودوخه خوییهکاندا، وه لهسهروو ههموو شتیکهوه ریزی دروستکاری خودای دروستکهری کردگار رهچاو دمکهن، جا لهبهر نهمانه ههموو، منی و مرگپیش دهلیم:

قهیدی نیه نهگهر رای نهو زانا بهرپزانه پهسهند بکری، که دمفهرموون: عهزل و ناگربر قهیدی نیه، وه ههمروها بهکارهینانی هویهکانی بهرگرتنی منالبوون قهیدی نیه، و مسک لهباربردن بهر لهتهواوکردنی چوار مانگ قهیدی نیه، نهخوازه لا نهگهر لهسهر راپوژرو ناموژگاری پزیشکیکی موسولمانی لیزانی نهمیندار بی، نیتر لهبهر هوئی تهنروستی بی، وهک نهوهی که نهو سکه ببی به مایه مەترسی بو دایکه کهی، یان لهبهر هویهکی نایینی بی، وهک نهوهی به حمپ و دمرمان بهری بپنوژی بگری بو مامیهک، تا ژنه که لهو مامیهدا سی رۆژهی پهمهزان به تهواوی بهرپۆزوو بی، یان تهوافی مالی خودا بکا له کاتی چه جدا، یان لهبهر هویهکی پموشتی بی وهک سرپۆشین خیزانی به نامووس و خامن سیترو پهرده، وهک لهباربردنی سکی زۆل و بهکارهینانی داودمرمانی سک نهکردن له کاتی جوتبوونی بی شهرعیدا، چونکه وهکوو زانراوه شهر و خراپه ههتا له ژیر پهردمومن بن و به دزییهوه بکرتن باشتره، چونکه که ناشکراوون پهردمهسینن و دمن به سهرمهشق بو خه لکی تریش، سهرمرای نهوه که ل خه لکی بی تاوانی بی ناگا له که سوکاری ههر دوولا تووشی شهر مزاری و سهرشۆری دمن به بهلاش.

وه خوداش خوی سرپۆشه و سرپۆشین پی خوشه، وه نهومتانی دمفهرموی: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ﴾ واته: خودا چهزی لهوه نیه که شتی خراپه ناشکرا

بکری، چ خراپه‌یه‌کیش له‌وه خراپه‌تره که کهسێ پهرده‌ی خودا له‌سهر به‌نده‌ی
خۆی هه‌لبه‌داته‌وه‌و ریسواو ترووی بکا ته‌نیا له‌بهر ئابروو شکاندن و به‌س.

وه‌ی دیارو ئاشکرایه که مه‌به‌ست له سهرپۆشی نه‌وه نیه که تاوان بکری به
ژێر لیوه‌و خه‌لک پێ بخشین له تاوانی تاوانبارو چاو به‌پۆشن له سته‌می سته‌مکار.

نه‌ه نه‌مه دروست نیه و نه‌مه نارمه‌واپیه و هاریکارییه له‌گه‌ڵ تاوانکاردا، خودا
دمه‌رموئ: **لَمْ يَكُنْ لَهُ مِثْلُ مَا يَخْلُقُ أَفَلَا يَحِيبُ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ**
واته: خودا حمزی له‌وه نیه که شتی خراپه ئاشکرا بکری و به‌بێ هۆیه‌کی ره‌وا
قه‌سی ئی بکری، مه‌گهر بۆ که‌سێ که پهرده له‌سهر زۆرو سته‌م و زوڵمی زۆردار لا
بدات، له‌مه‌یشه‌وه‌هه دهرمه‌که‌وئ که خودای گه‌وره وه‌کی پێی ناخۆشه خه‌لک به
ناهه‌ق تروو ریسوا بکری پێشی خۆشه که پهرده له رووی تاوان لایه‌درئ و
هه‌میشه قه‌سی هه‌ق و ره‌وا بکری و شایه‌تی به هه‌ق بدرئ و زوڵم و زۆر (که بۆگه‌ی
تاوانباریه) ریشه‌که‌ن بکری و به دمست و ده‌م و زیان و دڵ پا‌کو بدرئ.

له‌و باومره‌دام که نه‌م لایه‌سه خۆکه‌پرکردن نیه له باسه سه‌ره‌کییه‌که، چونکه
به راستی مه‌ردومه موسوڵمانه‌که نه‌مه‌رۆ که زۆر تینوی نه‌م باسه‌ن. وه خودای
گه‌وره و مه‌زن هه‌ر بۆ خۆی زۆر باشی ئی دمه‌زانئ. (ومرگێر)

روونکردنه‌وه:

پوخته‌ی بریاره‌کانی ژن هێنان و شووکردن

۱- هاندان له‌سهر ژن هێنان و شووکردن، که‌شتی و له سوننه‌تی
پێغه‌مبه‌ران و هاوسه‌رمه‌کانیانه.

۲- هاوسه‌ری باش، چ ژن بێ، چ پیاو بێ، باشت‌ترین به‌هره‌ی جیهانه.

۳- کاریکی پهسهنده، که ژن، یا ههقداری ژن، داوا لهپیاوی باش بکا، که کچی خوئی، یا خوشکی خوئی پی بدا، یان ژن داوای لی بکا که شووی پی بکا، وهك پیغه مبهه شوعه یب داوای له پیغه مبهه مووسا کرد که کچه که ی بداتی و نهویش قه بوولی کرد.

۴- هاوسه ری به دین زور پهسهنده.

۵- هیئانی کچ، یا شوو کردن به کور پهسهنده.

۶- خوازبینی لهسهه خوازبینی نادرسته.

۷- ته ماشاگردنی هاوسهه، بو ژن بو پیاو، له پیش گریدانی هاوسه ریدا سوننه ته. {بروانه: ژماره: ۱۰۰۰ له شهرحی بلوغ المرام}.

۸- هاوسه ری دمبی، بهرمزانه ندیی هه موولایهك بی.

۹- چۆن چۆنی ژن به ژن دروسته، وه ژن به ژن چیه و چۆنه. {بروانه: ژماره: ۱۰۱۴ له شهرحی بلوغ المرام}.

۱۰- سیغه (هاوسه ریتی کاتی) دروست نییه، وه چییه و چی نییه. {بروانه: ژماره: ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ له شهرحی بلوغ المرام}.

۱۱- ژن هیئان و ژن به شوودان و شوو کردن له کاتی ئیحرامی هه جو عه مریدا {بروانه: ۱۰۱۹ له شهرحی بلوغ المرام}.

۱۲- نهو ژنانه ی که دروست نییه بهیه که وه ژنی یهك پیاو بن، وهك دوو خوشك، پووو خوشکهزا، یا پووو برازا {بروانه: ژماره: ۱۰۱۸ له شهرحی بلوغ المرام}.

۱۳- بریاری مارمی، چهنده، چی دمبی، مارمی بهشیکی زور گرنگه له ژن هیئان. {بروانه: ژماره: ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ له شهرحی بلوغ المرام}.

۱۴- لهههموو کاتو ساتیکا دروست کردنی هاوسهری دروسته، لهه پرووموه، جیاوازی لهنیوانی روژو ههفته و مانگهکاندا نییه، لهگهڵ ږهچاوکردنی خالی ژماره (۱۱) لهه پروونکردنهومدا.

۱۵- شایی کردن و نانی شایی، بهبۆنه‌ی زهماومندهوه، سوننهته، قه‌بوولکردنی خوڤک و دمعوت بۆسهر شایی و بۆنه‌ی خو‌ش و ږه‌وا، سوننهته، به‌لگوو لههه‌ندئ کاتدا پئویسته به‌مهرجی خو‌ی، که بئ شهرعی ئی نه‌بئ.

۱۶- گوته‌ی تایبه‌تی کاتی دروست بوون و جووتبوون بۆ هه‌ردوولا.

۱۷- سه‌رپنجی له‌داوای می‌رد بۆ کاری سه‌رجییی کارئ ناږه‌وايه، هه‌روا پشتگوئ خستنی ناږه‌زووی ژن، له‌لایه‌ن می‌رده‌وه، له‌م لایه‌نه‌وه کارئ ناږه‌جايه.

۱۸- پۆشینی رازو نه‌ینی نیوانی ژن و می‌رد هه‌رزو پئویسته.

۱۹- هه‌ولئ پېشگیری له‌دروستبوونی منال، به‌مهرجی خو‌ی حه‌رام نییه، به‌مهرجی له‌ژێر چاودێری زاناپاندا بئ.

۲۰- شفته‌ژئ و چوونه‌ لای ژنی منال به‌ به‌ر دروسته له‌لایه‌ن می‌رده‌که‌یه‌وه، به‌لام وا باشه‌ دووربینی بکړئ.

۲۱- ژنی می‌رده‌ږه‌رومرو سکوزاگه‌ر زۆر په‌سه‌نده.

۲۲- نزای کاتی ژن هینان و شوو کردن {ږه‌وانه: ژماره: ۹۹۸ له شهرحی بلوغ المرام}.

۲۳- وتاری خوازبێنی و شتی وا {ږه‌وانه: ژماره: ۹۹۹ له شهرحی بلوغ المرام}.

۲۴- به‌بئ هه‌قداری ژن، ژن ماره‌ی نایه‌ت.

۲۵- به‌هیچ شپۆمیی، نه‌ به‌ نه‌صاله‌ت، نه‌ به‌وه‌مه‌کاله‌ت، ژن بۆی نییه، که دموری گرێدانی هاوسه‌ری ببینی، یا هاوسه‌ری بۆ خو‌ی، یا بۆ که‌سی تر قه‌بوول

بکا. ئەوۈ يا ئەرکی مېردە، يا ئەرکی وەکیلیەتی، کە نېرینە بى، يا ئەرکی ھەقدارە، يا ئەرکی وەکیلیەتی بەمەرچى نېرینە بى.

۲۶- ژن ھەتا ھەيە ھەل نەيى، لەكەسى تر مارمىي نايى، ھەيە واتە: عیددە، ھەيەيش جۆرى زۆرە، ھى مردنە، ھى تەلاقە، ھى شتى ترە.

۲۷- ئايا گرىبەندى ژن مارە کردن، كەنېستا لە دادگا فەرمىيەكان ئەنجام دمدرى، بۆ ھەلّ بوونى ژن و پياومكە بەسە يانا؟ وەچى بكرى باشە؟.

وہلام: لەلای جەماومرى زانايان و شەرعزانەكان، ھەقدار، يا وەكىلى ھەقدار، بۆ گرىدان و عەقدى نىكاح روكن و مەرچە، بەيى ئامادەبوونى ئەو، يا وەكىلى ئەو، گرىدانى ھاوسەرى عەقدى نىكاح دانامەزرى و پووجە، گەرچى لەلای پېشەوا ئەبو ھەنەفە (رەھمەتى خودای ئى بى) ژن دمتوانى خۆى سەربەخۆ گرىبەندى و عەقدى نىكاح دابمەريئى.

جا كورت و پوخت: (ئەوۈ شەرى ترو رەواترە كە مارە بېرینەكە بەسەرپەرشتى مامۇستايەكى ئايىنى ئەنجام بدرى، بۆ ئەوۈى لەھەموو رەويەكەوۈ بى گەردو دامەزراوو بى كېشەو بەرە بى!)

ئەومندە ھەيە وەك لەخەلكى راست و راستال و راستگۆ دىبىستىن: گرىدانى مارمېرىنى دادگا، لە زۆر رووموۈ كەموگورتى شەرى ھەيە، تەنانەت زۆر لەقازىيەكان، نووسراوى فەرمى دمدن بەمزن و مېردەكە كە بچن لەلای مامۇستايەكى ئايىنى و لەلای مەلایى، گرىبەندىكى شەرى ئەنجام بدەن، وە ئەمەيش كەقازىيە بەرپىزمكان دىكەن لەدوو سەرموۈ باشە:

يەكەم: گەردنى خۆيان ئازاد دىكەن، لەئۆبالى كەموگورى گرىبەندى مارمېرىنەكە.

دووم: ژن و میړدمکه‌ش ناسوودمیی د مروونی و نایینی د مردست
دمکهن و له‌کاری گومان‌اوې رزگار دمکهن.

۱۷- کتاب الرضاع

نامه‌ی مه‌مک‌خواردن و شیرخواردن

(۱) باب یُحْرَمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرَمُ مِنَ الْوِلَادَةِ

هرچی به‌هوی سکوزاوه قه‌ده‌غه بڼ، به‌هوی مه‌مک‌خواردن‌نیشه‌وه قه‌ده‌غه
ده‌بی

{بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۳۰، له ژماره: ۲۰۷۲ وموه هه‌تا/۲۰۸۰ + ته‌جریډی
بوخاری/۵، له ژماره: ۱۷۵۳ وه هه‌تا/۱۷۵۶ + فیهی ناسان/۲، لاپه‌ره: ۷۹۶، زنجیره:
۲۹۳ + مختصر صحیح مسلم/۲، زنجیره: ۶۷۷ نامه‌ی ژماره/۱۵، له ژماره: ۸۷۴ وه
هه‌تا ژماره: ۸۸۲} . {شهرحی بلوغ المرام/۲، له زنجیره: ۱۷۱- موه هه‌تا زنجیره:
۱۸۱ له ژماره: ۹۱۶- موه هه‌تا ژماره: ۹۳۵} .

۹۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ
عِنْدَهَا، وَإِنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ: هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «
أَرَاهُ فَلَانًا». - لِعَمِّ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ -، قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ كَانَ
فُلَانٌ حَيًّا - لِعَمِّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ - دَخَلَ عَلَيَّ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«نَعَمْ إِنَّ الرِّضَاعَةَ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ». {الحديث: ۳۵۵۳ ترقیم الشیخ خلیل
مأمون شیخا لشرح صحیح مسلم = الحديث: ۳۵۴۹ حسب ترقیم فتح الملهم شرح
صحیح مسلم. تجرید البخاری بالكوردی. مجلد/۵، رقم: ۱۷۵۴ = ۵۰۹۹، ۲۶۴۶،

۳۱۰۵ = فتح الباری شرح صحیح البخاری. نسائی. نکاح: ۳۳۱۳. تحفة الأشراف:
(۹۱۶) : { ۱۷۹۰۰

عائشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای
لہسہر بی) لہلای من بوو، گویم لیبوو کہپیاوی ریخوازیکرد کہبچی بۆلای
حہفصہی کچی عومہر، کہژنی پیغہمبہر بوو، عائشہ فہرمووی: عمرزی
پیغہمبہرم کرد: ئەہی پیغہمبہری خودا! ئەوہ پیاویکە داوای مؤلہت دمکا،
کہبچی بۆ مائی تۆ، واتہ: بۆ مائی حہفصہی ژنت؟ پیغہمبہر (دروودی خودای
لہسہر بی) فہرمووی: (وادەزانم کہ فیسارہ کہسہ، کہ مامی شیریی حہفصہیہ)
کہواتہ: خۆییہو بیگانہ نییہ، بابجیت. عائشہ فہرمووی: منیش عہرزیم کرد:
ئەہی پیغہمبہری خودا! دەہی کہوابی ئەگەر ئیستا فیسارہکەس بمایی، کہمامی
شیریی عائشہ بوو، دەیتوانی وەک کہسیکی خۆیی و مەحرەم، هاموشۆی منی
بکردایہ!

فہرمووی: (بہلئ، چونکہ ہەرچی بہخزمایہتی و زاووزی حہرام ببی،
بہہوی مەمکخواردنیشہوہ حہرام دەبی!). { تاج/۲، زنجیرہ: ۲۹، ژمارہ: ۲۰۷۲ –
چاپی/۴ }.

(۹۱۶) تجرید/۵، ژمارہ: ۱۷۵۴ = ۵۰۹۹، ۲۶۴۶، ۳۱۰۵ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۸۷۴ =

(۲) باب تخريم الرضاعة من ماء الفحل

کاریکه ریی شیریی به هوی توماوی مێرده وه

۹۱۷- عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (اسْتَاذَنَ عَلِيٌّ أَفْلَحَ أَخُو أَبِي الْقَعْنَسِ بَعْدَمَا انْزَلَ الْحِجَابُ فَقُلْتُ: (لَا اِذْنَ لَهُ حَتَّى اسْتَاذَنَ فِيهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِنَّ أَخَاهُ أَبَا الْقَعْنَسِ لَيْسَ هُوَ ارْضَعَنِي وَلَكِنْ ارْضَعْنِي امْرَأَةُ أَبِي الْقَعْنَسِ) فَدَخَلَ عَلِيُّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لَهُ: (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَفْلَحَ أَخَا أَبِي الْقَعْنَسِ اسْتَاذَنَ فَأَيِّتْهُ اِذْنَ لَهُ حَتَّى اسْتَاذَنَكَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَمَا مَنَعَكَ اِنْ تَاذَنِي عَمُّكَ؟ قُلْتُ: (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ هُوَ ارْضَعَنِي وَلَكِنْ ارْضَعْنِي امْرَأَةُ أَبِي الْقَعْنَسِ) فَقَالَ: (الَّذِي لَهُ فَأَنَّهُ عَمُّكَ تَرَبَّتْ يَمِينُكَ). (الحديث: ۴۷۹۶ - اطرافه في: ۲۶۴۴ - ۵۱۰۳ - ۵۱۱۱ - ۵۲۲۹ - ۶۱۵۶): (۹۱۷)

عائشه (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: ئەفله‌حی برای ئەبول قوعه‌یس، رێگه‌ خوازی کرد که بێت بو سهردانم، ئەمه‌ش ئەو کاته‌بوو که نایه‌تی خو داپۆشین وله‌چک کردن (نایه‌تی حجاب) هاتبوو، ومژنه‌کانی پێغه‌مبهر به‌پێی ئەو نایه‌ته‌ فه‌رمانیان پێ کرابوو، که‌له‌ پیاوی ناخۆیی و بیانی حجاب بکه‌ن و په‌رده‌و سهر پۆش وله‌چک به‌پۆشن، منیش گوتم: رێگه‌ی دیدارو دینی پێ نادهم هه‌تا له‌ پێغه‌مبهر (دروودی خودای لی بئ) نه‌پرسم، خو من ئەبو لقوعه‌یس خۆی شیر ییم نه‌داوه‌، به‌لکو ژنه‌که‌ی ئەبولقوعه‌یس مه‌مکی پێ داوم، که‌واته‌ ئەم ئەفله‌حه‌ چۆن چۆنی ده‌بێ به‌خۆیی ومه‌حرده‌می من.

کاتی پێغه‌مبهر (دروودی خودای لی بئ) ته‌شریفی هات، پیم گوت: ئەه‌ی پێغه‌مبهری خودا! ئەفله‌حی برای ئەبولقوعه‌یس، رێگه‌ خوازی کرد که‌بێت بو

دینیم، گوايه مامی شیریم بی، به لام من قایل نه بووم، که ریگهی پی بدم هه تا له تو نه پرسم. پیغه مبه ریش (دروودی خودای لی بی) فهرمووی: (ئه وه مامی شیریته، ئه دیی بۆچی ریگهی هاتنی مامه تت نه داوه که بی بۆ سهردانت؟.

منیش زیاتر روونم کرده وه بۆی وگوتم؟ خو نهی پیغه مبه ری خودا ! من شیري نهوم نه خواردووه، من شیري براژنه کهیم خواردووه، که ژنی نه بولقوعه یسه؟ فهرمووی: (ریگهی پی بده که بیت بۆ دینیت، چونکه به پیی شرع نه وه مامی شیریته) که واته خوویی ومه حرمه وپیویست ناکات که په چه و سه ر بۆشی بۆ بگریته وه، ئه ی هه ژارۆکه !چۆنه شتی و نازانیت !!

روونکردنه وه:

پوخته ی فهرمووده که نه مه یه : ژنی پیاو، شیربدات به هه ر مندالی، ژنه که دمبی به دایکی، میردمکه ی دمبی به باوکی شیري، برای میردمکه ی دمبی به مامی شیري، ومهه رومه ها، واته: براژنت شیر بدات به هه ر مندالی تو دمبیت به مامی شیري نه و منداله، وه دمست نوژرتان له یه کتری ناشکی، په یومندی فهرمووده که به نایه ته که وه له م روومه یه: بۆ که ل (فحل) شیر ده چه سپی، وه خو یه تی (مه حرمیه ت) هه ر وه ک له ژنی شیردمروه دمه نیته وه بۆ که س وکاری وه ک دایک و باوک وخوشک وبرا و نه نک و باپیری، له میردمکه شیه وه، به هۆی نه وموه که نه و خاومن شیرمکه یه، واته سکی ژنه که ی پر کردووه هه تا هاتوومه شیر، خو یه تی له که ئیشه وه- واته: له میردی ژنه شیر دمرمکه وه – دمه نیته وه بۆ که س وکاری، وه ک کور وکچ وباوک و دایک و براو خوشک و.....هتد.

۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ اسْتَأْذَنَ عَلِيٌّ أَفْلَحُ فَلَمْ آذَنْ لَهُ ، فَقَالَ أَتَحْتَجِّبِينَ مِنِّي وَأَنَا عَمَّكَ فَقُلْتُ وَكَيْفَ ذَلِكَ قَالَ أَرْضَعْتُكَ امْرَأَةً أَخِي بَلَبَنٍ أَخِي . فَقَالَتْ سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: « صَدَقَ أَفْلَحُ ، الَّذِي لَهُ »: (۹۸)

عائشه (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: ئەفلەح داوای کرد، کە رینگە ی بێ بدەم، کەبێت بۆ سەردانەم، منیش رینگەم بێ نەدا، ئەویش گوتی: من مامەتەم، نیتەر چۆن وەك بیانی حیجابەم لی دەکەیت؟ گوتەم: چۆن چۆنی تۆ مامەمیت؟ گوتی: براژنەم شیر ی پیت داو، کە خاومنی ئەو شیرە ئەبول قوعەیس ی برای منە، عائیشە فہرمووی: جا لەم بارمییەو کە پرسیارم لە پیغەمبەر کرد فہرمووی: (ئەفلەح راست دەکا، مامی شیریتە، کەواتە مۆلەتی بێ بدە کە بێت بۆ دینیت). نیتستایش بۆ بەھری پترو بۆ تیگەیشتنی تەواو لەم باسە، فہرموودە ی ژمارە (۸۷۵) ی پوختە ی موسلیم/۲ دەنووسین:

عن عائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: جَاءَ عَمِّي مِنَ الرِّضَاعَةِ يَسْتَأْذِنُ عَلِيًّا ، فَأَبَيْتُ أَنْ آذَنْ لَهُ ، حَتَّى اسْتَأْمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قُلْتُ: إِنَّ عَمِّي مِنَ الرِّضَاعَةِ اسْتَأْذَنَ عَلِيًّا فَأَبَيْتُ أَنْ آذَنْ لَهُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ عَمُّكَ » ، قُلْتُ: إِنَّمَا أَرْضَعْتَنِي الْمَرْأَةَ وَلَمْ يُرْضِعْنِي الرَّجُلُ ، قَالَ: « إِنَّهُ عَمُّكَ فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ » . {الحديث: ۳۵۶۰ شیخا = ۳۵۵۶ فم = فم = فتح الملهم. ترمذی. رضاع: ۱۱۴۸. تجريد البخاری/۴، رقم: ۱۶۸۳ = ۴۷۹۶، ۲۶۴۴، ۵۱۰۳، ۵۱۱۱، ۵۲۲۹، ۶۱۵۶} :

(۹۸) تجريد/۴، ژمارە: ۱۶۸۳ = ۴۷۹۶ بخاری. مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۸۷۵ = ۳۵۶۰

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: نهفله‌هی برای نه‌بول قوعه‌یس (که مامی شیریی عائیشه بوو، چونکه عائیشه شیریی ژنه‌که‌ی نه‌بولقوعه‌یسی خواردبوو، نه‌بولقوعه‌یس باوکی شیریی عائیشه بوو، دیاره که نهفله‌هی برایشی مامی شیریی عائیشه‌یه) نه‌م نهفله‌حه که مامی شیریم بوو، هات بو‌سهردانم، منیش ریگه‌م پیی نه‌دا، گوتم: هه‌تا پرس به پیغه‌مبهر نه‌که‌م شتی واناکه‌م، جا کاتی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) هات بو‌لام، عهرزیم کرد: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! مامه شیریه‌که‌م هاتبوو، دمیویست بی بو‌ دینیم، منیش ریگه‌م پیی نه‌دا، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (با مامه‌ت بیت بو‌ سهردانت). منیش عهرزیم کرد: ناخر خو من شیریی براکه‌ی نه‌وم نه‌خواردوو، به‌لکوو من شیریی ژنی براکه‌ی نه‌وم خواردوو؟ فهرمووی: (نه‌وه مامی شیریه، ریگه‌ی پییده که سهردانت بکا).

(نوخته‌یین) گریمان پیاوئ بیته شیر بو‌ منالی و مه‌مکی بیته شیرو مه‌مک بدا به‌منالی، به‌وه نابئ به‌ منالی، نه‌گهر کج بی به‌وه لیی حهرام نابئ، مارهی لیی دی!!

(۲) باب تحریم ابْنَةِ الْاَخِ مِنَ الرِّضَاعَةِ

کچی برای شیریی به مرقه‌ ناشی

۹۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم) فِي بِنْتِ حَمْزَةَ «لَا تَحْلُ لِي ، يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ ، هِيَ بِنْتُ اَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ »: (۹۱۸)

ئىبنو عەبباس (رمزى خودا لەخۆى و لەباوکی بى) فەرمووی: عەرزى پىغەمبەریان کرد، کە کچەگەى حەمزەى مامى بەيئىت بۆ خۆى، فەرمووی (دروودى خودای لەسەر بى): (ئەو کچەم پى ناشى، چونکە برازای شیریمە، ھەرچیش بەھۆى سکوزاوە بە مەرۆف نەشى، بەھۆى شیرو مەمکخواردنەو بە مەرۆف ناشىت).

ئەنجا بۆ رافەو روونکردنەو دەى ئەم داستانە، فەرموودەى ژمارە (۸۷۱)ى بوختەى موسلىم دىنووسىن:

عَنْ عَلِيٍّ (رضى الله عنه) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا لَكَ تَنَوَّقُ فِي قُرَيْشٍ وَتَدْعُنَا، فَقَالَ: «وَعِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، بِنْتُ حَمْزَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ». {الحديث: ۳۵۶۶ شىخا = ۳۵۶۲ ف م = ف م = فتح الملهم. نسانى. نکاح: ۳۳۰۴. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۵۳ = ۵۱۰۰، ۲۶۴۵ = فتح البارى} :

ئىمامى عەلى (رمزى خودای لى بى) فەرمووی: عەرزى حەزەرتەم کرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەو بەوچى ھەرژن لە قورمیش ھەل دىبژىريت، کەچى لە ژنانى بەنى ھاشمى خۆمان ژن ناخوازی. فەرمووی: (جاكى لەخۆتان گومان دىبەى کە من بىخوام؟). گوتم: بەلى شك دىبەم: کچەگەى حەمزە، کە نامۆزای خۆتە. پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (پىم ناشى، چونکە کچى براى شیریمە و کچى حەمزى، حەزمیش ھەم مامى ھەقمە، براى باوکمە و ھەم براى شیریمە، چونکە شوومىبە ھەم شیرى دابوو بە ئىمامى حەمزە، ھەم شیرى دابوو بە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەدوو سال پاش حەمزە شیرى دابوو بە پىغەمبەر). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۲۹، ژمارە: ۲۰۷۲} .

روونکردنه وه:

ثوومبیه دایکی شیریی پیڅه مبهره، یه کهم کهس بووه که شیر بدا به پیڅه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) به شیري کورپکی که ناوی مه سرووح بوو، بهر له ووی پیڅه مبهر، هه لیمه ی سه عدییه دایه نی بیبات بولای خو ی چهند روژی ثوومبیه مه کی دها پئی، ثوومبیه کاره کهری نازادکراوی نه بو له هه بی مامی پیڅه مبهر بوو، ئیبنو مهنده ده فرموی ثوومبیه نیسلام بووه، پیڅه مبهر زور بوی باش بووه، هه تا له مه کهکه بوو سیله ی ره حمی نه وی به جی دهینا، خه دیجه ش زور ریزی لی دمگرت، چونکه خه سووی شیریی نه وی بووه، له سالی هه وتی کوچیدا له پاش نازادکردنی خه یبهر، کوچی دواپی کردووه، نه م چوار ژنه مه مکیان به پیڅه مبهر داوه: ئامینه ی دایکی و ثوومبیه و هه لیمه ی سه عدییه و نوم ئه یه من!

ثوومبیه دایکی شیریی ئیمامی هه مزه و پیڅه مبهرو نه بو سه له مه بووه.
{بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۰۷۴ چاپی چواره م}.

(۴) باب تحریم الریبة وأخت المرأة

زړه خو شکی ژن هاره بیان نایه ت

۹۲۰- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ لَكَ فِي أُخْتِي بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ؟ فَقَالَ: « أَفْعَلُ مَاذَا؟ » قُلْتُ: تَنْكِحُهَا، قَالَ: « أَوْتَحِبِّينَ ذَلِكَ؟ ». قُلْتُ: لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ، وَأَحَبُّ مَنْ شَرَكْنِي فِي الْخَيْرِ أُخْتِي، قَالَ: « فَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي ». قُلْتُ: فَإِنِّي أُخْبِرُ أَنَّكَ تَخْطُبُ دُرَّةَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: « بِنْتُ أُمِّ سَلَمَةَ؟ ». قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: « لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رِيبَتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، أَرْضَعْتَنِي وَأَبَاهَا ثَوْبَةً، فَلَا تَعْرِضَنَ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ، وَلَا أَخَوَاتِكُنَّ ». {الحديث: ۳۵۷۱ شيحا = ۳۵۶۷

فم تجريد البخارى/ ٥ رقم: ١٧٥٥ = ٥١٠١، ٥١٠٦، ٥١٠٧، ٥١٢٣، ٥٣٧٢ فتح

البارى. نسانى. نكاح: ٣٢٨٤. تحفة الأشراف: ١٥٨٧٥: { (٩٢٠)

نوم حەبیبەى كچى ئەبو سوفیان (رمزای خودایان لی بى) كه هاوسەرى پىڤەمبەرە، فەرمووى: پىڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هات بۆلام، بۆ مائەوهم، عەرزىم كرد: ئەى پىڤەمبەرى خودا! بۆچى عەزەزەى خوشكم كه كچى ئەبو سوفیانە ماركناكەى بۆ خۆت؟ فەرمووى: (چى بكەم؟) گوتە: ماركەى بكە لەخۆتو بىكە بەهاوسەرى خۆت.

فەرمووى: (جا پىت خۆشە؟). گوتە: بەلى، چونكه ئەو ئەبى كه تەنیا هەرمەن ژنت بەم و تۆ تەنیا هەر بۆمەن بىت، خۆشەوێستىرەن كه سىش كه هاوبەشم بى، لە بەهرەى هاوسەرىتەى تۆدا، ئەو خوشكەمە، كه وابوو حەزەمەم كه ماركەى بكەى، هەتا ئەو شانازى و سەربەرزىيە بەویش بپرى. فەرمووى: (دەسا ئەو بۆ مەن دروست نىيە و پىم ناشى، چونكه دروست نىيە بۆ پىاوئى دوو خوشك پىكەو ماركەى بكا بۆ خۆى).

منىش گوتە: ئەى پىڤەمبەرى خودا! سا ئىمە لەناو خۆمانا مقۆ مقۆى ئەو مەنە كه تۆ دمتەوئى دورەى كچى ئەبو سەلەمە ماركەى بۆ خۆت، مەن شتىكى وام بىستوو، ئەى ئەو چۆنە؟ فەرمووى: (هەنەزاكەى خۆم كه كچى نوم سەلەمەى ژنە؟). گوتە: بەلى ئەو!

فەرمووى: (دەسا بەخودا ئەو راست نىيە، چونكه گرىمان ئەو زركچىشم ئەبى و لەكۆش و باومشى خۆشما بەخپوى نەكەم، وە بەرپرارى ئەم ئايەتەش نەكەوئى كه دمفەرموئى: {وَرَبَّائِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجْرِكُمْ} گرىمان ئەگەر وايش

(٩٢٠) تجريد/ ٥، ژمارە: ١٧٥٥ = ٤١٠١ بخارى مختصر صحيح مسلم/ ٢، ژمارە: ٨٧٧ = ٢٥٧١ ترفيم

خليل مأمون شيخا لصحيح مسلم (بخارى/ رقم الكتاب/ ٦٧ رقم الباب/ ٢٦).

نەبى ھەرىپىم ناشى، چونكى ئەو برازاى شىرىمە، لەكاتى خۇيدا ئوۋەيبە مەمكى داۋە ھەم بەمن و ھەم بە ئەبو سەلەمەى باۋكى، جا نەكچى خۇتان و نەخوشكى خۇتانەم بۇ ھەل مەدەن و ئەوانەم پېشكەش مەكەن، ئەى ئىۋەى ھاوسەرانى من!}. {بېروانە: تاج/۲، زنجیرە: ۲۹، ژمارە: ۲۰۷۴ ج/۴}.

(۸) باب إِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ

مەمكخواردن كاتى كاريكەرى دەبى، كە لە كاتى ساۋايدى بى، كە كۆرپە لەبەر برسىتى شىر دەخوات

۹۲۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَعِنْدِي رَجُلٌ قَاعِدٌ، فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ، وَرَأَيْتُ الْغَضَبَ فِي وَجْهِهِ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، قَالَتْ: فَقَالَ: «انْظُرْنَ إِخْوَتَكُنَّ مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَإِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ». {الحدیث: ۳۵۹۱ شیخا = ۳۵۸۷ فم. تجرید البخاری/۵، رقم: ۱۷۵۶ = ۵۱۰۲، ۲۶۴۷. أبو ارد. نکاح: ۲۰۵۸. نسائی. نکاح: ۳۳۱۲: (۹۲۱)}

عائیشەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر پېغەمبەر و رمزاى خودا لەھەموو ھاوسەرەکانى بى) ھەرمووی: جارى پياۋى لەلام دانىشتبوو، خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) لەوکاتەدا ھات بۆلام، كە ئەمەى دى لەبەرى گران بوو، تەماشای دەموچاۋىم کرد توورە بوو، جا عەرزىم کرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەو ە براى شىرىمە، بېگانە نىيە، پېت ناخۆش نەبى. ھەرمووی: (باش سەرنج بەن لە براۋ خوشكى شىرىتان، چونكى مەمك خواردن

(۹۲۱) مختصر صحيح البخارى = تجرید البخارى/۵، ژمارە: ۱۷۵۶ = ۵۱۰۲ بخارى. مختصر صحيح

مسلم/۲، ژمارە: ۸۸۲ = ۳۵۹۱ شیخا (بخارى: ۷/۵۲).

کاتی دادمه زری و کاریگمری دمی، که له کاتی ساواییدا بی و مناله که له بهر برسیتی نه و شیره بخوات! (۱). {تاج/۲، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۲۰۷۸ ج/۴ = چاپی چوارهم}.

(۱۰) باب الولد للفراش وتوی الشبهات

منال هی خاوه نی نوینه، خوپاراستن له شتی گومانای

۹۲۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: اخْتَصَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فِي غُلَامٍ، فَقَالَ سَعْدٌ: هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ أَخِي عُتْبَةَ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ عَهْدَ إِلَيَّ أَنَّهُ ابْنُهُ، انْظُرْ إِلَيَّ شَبَّهَ، وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: هَذَا أَخِي يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِدُ عَلِيٍّ فِرَاشِ أَبِي مِنْ وَلِيدَتِهِ، فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيَّ شَبَّهَ، فَرَأَى شَبَّهًا بَيْنَا بَعْتَبَةَ، فَقَالَ: «هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ: الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاحْتَجِبِي مِنْهُ يَا سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ»، قَالَتْ: فَلَمْ يَرِ سَوْدَةُ قَطُّ. {الحديث: ۳۵۹۸ = ۳۵۹۴. فم. بخاری. بیوع: ۲۲۱۸، ۶۷۶۵، ۶۸۱۷. نسائی. طلاق: ۳۴۸۴. تحفة الأشراف: ۱۶۵۸۴. تاج/۲، زنجیره: ۷۰، ذماره: ۲۲۵۲، ض/۴: (۹۲۲)}

عائیشه (پرمزای خودای لی بن) فهرمووی: سهعدی کوری نه بو ومقاص و عهبدی کوری زهمعه (خودایان لی رازی بن) له سهر خولامی، واته: کوری، بوو بهههرايان سهعد فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! نه مه برازای منه و کوری عوتبهی کوری نه بو ومقاصی برامه و کاتی خوئی به پیی باوی سهردهمی نهفامی، داوینپییسی له گهل دایکیدا کردوو، که که نهیزمکی زهمعهی کوری فهیس بوو، که به پاره له شفرۆشی پی دمکرد، وه عوتبهی برام کاتی خوئی له پیش

(۹۲۲) بخاری. بیوع: ۲۲۱۸ مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۸۷۲ = ۳۴۹۸ شیخا، (بخاری رقم

مەرگیدا منی راسپاردووہ کہ ئەمە کوپی ئەوہ، فەرموو تەماشای شیومیشی بکە،
ئەومتانی رێک لە عوتبە ی برام دەچی و کوتومت لەودەگا.

عەبدی کوپی زەمەیش، کەبرای باوکی سەودە کچی زەمەیی ھاوسەری
پێغەمبەرە، فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خودا! ئەمە باوک بۆ منەو لەسەر
نوینی باوکم لەدایک بوو و لە کەنیزەکی خۆیەتی.

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) کە سەرنجی شیوەی کۆرەگەیدا
روانی شیوەی تەواو لە عوتبە دەچی، بەلام بۆ پووچکردنەوێ برپاری
سەردەمی نەفامی، فەرمووی: (ئەی عەبد! ئەمە هی تۆیەو ئەم کۆرە شەرع
دەیدا بەتۆ، چونکە منال هی مێردە، یاھی خاومنی کەنیزەگە، کەخۆی چووبێتە
لای، بەپێی یاسای منال هی خاوم نوێنە، هەناسە ساردیش بۆ داوین پیس
دەمینێتەو).

ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی بەسەودە
ھاوسەری خۆی: (ئەی سەودە کچی زەمە! حیجابی ئی بگرمو). عانیشتە
فەرمووی: ئیتر ئەو کۆرە جاری تر سەودە نەبینی.

روونکردنەو:

۱- لەلای شافیعییەکان رەجەئەکی ئەم کۆرە کەناوی عەبدوڕەحمانی کوپی
زەمە بوو، دامەزراوو چەسپاوەو ئیسپات بوو کە کوپی زەمەییە، ئەم
فەمایشتە پێغەمبەر بەسەودە کە پەردە پۆشی (احتجاب) ی ئی بکات، لەبابەتی
دووربینی و ئیحتیاتە.

۲- ئەم فەرموودەییە بەلگەییە لەسەر ئەو، خۆپاراستن لەشتی گومانناوی
کاریکی رەواو پەسەندە.

۹۲۳- عن أبي هريرة عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: «الولد لصاحب الفراش»^(۹۲۳)

واتاکەى لەژمارە (۹۲۲) دا رابورد.

(۱۱) باب العمل بالحق القانف

قەسەى رەگەزناس، سەبارەت بە سەماندنەى رەجەلەك و بنەجەى مەنال كاری بێ دەكری

۹۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ذَاتَ يَوْمٍ مَسْرُورًا، فَقَالَ: « يَا عَائِشَةُ: أَلَمْ تَرَى أَنَّ مُجَزَّزًا الْمُدْلِجِيَّ دَخَلَ عَلَى، فَرَأَى أُسَامَةَ وَزَيْدًا وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةٌ قَدْ غَطَّيَا رُءُوسَهُمَا، وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ». {الحديث: ۳۶۰۲ = ۳۵۹۸ فم، تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۶۹ = ۳۷۳۱، ۳۵۵۵، ۶۷۷۰، ۶۷۷. أبو داود. طلاق: ۲۲۶۸. ترمذی. ولاء: ۲۱۲۹. نسائی. طلاق: ۳۴۹۳} ^(۹۲۴)

عائیشە (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: روژی هەزرەت (دروودی خودای لەسەر بى) تەشریفى هات بۆلام، زۆر گەیفى خوش بوو، لەخۆشیانا نوور لەرووی دەبارى، فەرمووی: (ئەى عائیشە! دەزانیت كە موجهزیزى مودلەجى كە شیوه ناسیكى بەناوبانگ بوو هات بۆلام، لەوكاتەدا ئوسامە و زمیدی باوكی ئوسامە، لەژیر پارچەیی قەدیفەدا راكشابوون، سەرى خۆیان داپۆشى بوو، بەلام قاچیان بەدەرمەوه بوو، موجهزیز لەسەر ئەم حالە كەچاوى پێیان كەوت،

^(۹۲۳) بېروانە ژمارە: (۹۲۱) (بخاری رقم الكتاب/ ۸۵ رقم الباب/ ۱۸ - بخاری - ۱۰۰/۸۵).

^(۹۲۴) تجريد/ ۴، ژمارە: ۱۴۶۹ = ۳۷۳۱ مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژمارە: ۸۷۳ = ۳۶۰۲ ترفيم شيحا

لصحيح مسلم، (بخاری - ۳۱/۸۵).

یه کسمر گوتی: خاومنی ئەم قاجانە باوک و کورن!). {تاج/۲، زنجیرە: ۷۲، ژمارە: ۲۲۵۶ - ش/د/ت/ن = ج/۴}.

(۱۲) باب قَدَرِ مَا تَسْتَحِقُّهُ الْبِكْرُ وَالْتَيْبُ مِنْ إِقَامَةِ الزَّوْجِ عِنْدَهَا، عَقِبَ الزَّوْجِ

نەندازەى مافى شەو مانەوہ لەلای بووک، کچ بى يان بىوژن

۹۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضى الله عنه) قَالَ: إِذَا تَزَوَّجَ الْبِكْرَ عَلَى الْتَيْبِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ الْتَيْبَ عَلَى الْبِكْرِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. قَالَ خَالِدٌ: وَلَوْ قُلْتُ إِنَّهُ رَفَعَهُ لَصَدَقْتُ، وَلَكِنَّهُ قَالَ: السُّنَّةُ كَذَلِكَ. {الحديث: ۳۶۱۱ = ۳۶۰۷ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۷۷۷ = ۵۲۱۳، ۵۲۱۳. أبو دارود: نكاح: ۲۱۲۴. ترمذی. نكاح: ۱۱۳۹. ابن ماجه. نكاح: ۱۹۱۶. تحفة الأشراف/۹۴۴} : (۹۲۵)

ئەنەسى كورى مالیک (پرمزای خودای لى بى) دمفەر موئ: سوننەت وایە ئەگەر پیاو كچى هینا بەسەر بىوژن، حەوت شەو لەلای بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەویان وەك يەك بۆ دابنئ، بەلام ئەگەر بىوژنى هینا بەسەر كچ، سئ شەو لەلای بى، ئینجا بەنۆرە وەك يەك نۆرە شەویان بۆ دابنئ. خالید فەر مووی: ئەگەر بمەوئ رستەى (ئەنەس فەر مووی سوننەت وایە ئەگەر پیاو كچى هینا بەسەر بىوژن، حەوت شەو لەلای بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەویان وەك يەك بۆ دابنئ، بەلام ئەگەر بىوژنى هینا بەسەر كچ، سئ شەو لەلای بى، ئینجا بەنۆرە وەك يەك نۆرە شەویان بۆ دابنئ) بە مەعناو واتا رىوايەت بكەم، لەباتى ئەوہى كە بلىم ئەنەس فەر مووی: (سوننەت وایە ئەگەر پیاو كچى هینا بەسەر بىوژن، حەوت شەو لەلای بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەویان وەك يەك بۆ دابنئ، بەلام

(۹۲۵) تجريد/۵، ژمارە: ۱۷۷۷ - ۵۲۱۳ بخارى. مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۸۴۰ - ۳۶۱۱ شيخا،

(بخارى رقم الكتاب/۶۷ رقم الباب/۱۰۱).

ئەگەر بۆمۈزنى ھىنا بەسەر كىچ، سى شەو لەلاى بى، ئىنجا بەنۆرە وەك يەك نۆرە شەويان بۇ دابىنى دەلىم: ئەنەس فەرمووى: پېغەمبەر فەرمووى: (ئەگەر بىياو كىچى ھىنا بەسەر بۆمۈز، ھەوت شەو لەلاى بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەويان وەك يەك بۇ دابىنى، بەلام ئەگەر بۆمۈزنى ھىنا بەسەر كىچ، سى شەو لەلاى بى، ئىنجا بەنۆرە وەك يەك نۆرە شەويان بۇ دابىنى).

چونكى ئەم دوو رستەيە يەك واتايان ھەيە: چ بلى سوننەت واپە، چ بلى پېغەمبەر فەرمووى:، يەك شتە، كەواتە: گوتنى يەككىيان، لەجىگەى ئەوى تريان، گىرانەو بەواتايە!! { تاج/۲، زنجىرە: ۵۱، ژمارە: ۲۱۷۷ }.

(۱۳) باب الْقِسْمُ بَيْنَ الزَّوْجَاتِ وَبَيَانُ أَنَّ السَّنَةَ أَنْ تَكُونَ لِكُلِّ وَاحِدَةٍ لَيْلَةٌ مَعَ

يَوْمِهَا

نۆرە شەوانە (قەسم) لە نىوانى ھاوسەراند، وا پەسەندە ھەر ژنەى شەويتو رۆژەكەى بۇ دابىرى

۹۲۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنْتُ أَغَارُ عَلَى اللَّائِي وَهَبْنِ أَنْفُسَهُنَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَقُولُ: وَتَهَبُ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا؟! فَلَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ). قَالَتْ: قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا أَرَى رَبِّكَ إِلَّا يَسَارُعُ لَكَ فِي هَوَاكَ. {الحديث: ۳۶۱۶، ۳۶۱۷ = ۳۶۱۲ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۶۸۰ = ۴۷۸۸، ۴۷۸۷، ۵۱۱۳. نسائي. نكاح: ۳۱۹۹ تحفة الأشراف: ۱۶۷۹۹} (۹۲۶)

عائشە (پەرزەى خودای لى بى) فەرمووى: رىقو قىزم لەو ژنانە دىبۆو ھە دەچوون خۆيان دىبەخسى بە پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەمگوت:

(۹۲۶) تجريد/۴، ژمارە: ۱۶۸۰ = ۴۷۸۸ بخارى، مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۸۲۱ = ۳۶۱۶ شيخا، (بخارى/۶۵ رقم الباب/۳۲).

خۇ ئافرىت ديارى و دەسەنە و شەك نىيە، چۈن خۇي دەبەخشى؟! كاتى ئەم ئايەتمەش ھاتە خوارمە: {تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ - أحزاب / ۳۳ / ۵۱}.

واتە: لەگەل ئەومدا كەمن ئەم ژنانەم بۆ ھەلەل كەردووی، وە نىستا ھەلەل و ھاوسەرتن، تۆ خۆت سەرپشك بە، بە ئارمەزووی خۆت لەگەلئان ھەلەسوكەوت بکەو، كامیان دوا دەخەي و درەنگ دەجیت بۆلای، گوناھت لەسەر نىيە، وە كامیان بانگ دەكەیت بۆلای خۆت و لە نۆرە نووستنى شەوانەدا پىشى دەخەي بە ئارمەزووی خۆتە، وە ئەو ژنەي كە كەنارت لى گرتووە، وە لىي دووركەوتوویتەو، ئەگەر سەر لەنوئى ناشتى كەیتەو گوناھت ناگات).

عائیشە (پەرزەي خودای لى بى) فەرمووی: (كە ئەم ئايەتە لەسەر ئەم شىومە ھاتە خوارمە بۆ پىغەمبەر، كە ئەومى بۆي دابىن كەردبوو، كە بەكەيفى خۆي، شەوانە لەلای ھاوسەرمەكانى بىمىنیتەو، نەوەك بەپىي قەسم و نۆرە شەوى خۆيان، كاتى ئەم ئايەتە ھاتە خوارمە گوتەم بە پىغەمبەر: وادەزانم، بەزەمىنم، خودا بە كەيفى دلى تۆ دەجووئیتەو و بى دلىت ناكاو، زوو زوو ھەووس و ئارمەزووت جىبەجى دەكات!). {بەروانە: ئەم ژمارانە لە سوورەتى ئەحزاب، بەرگى چوارەم، لە (تاج الأصول في أحاديث الرسول) بە كوردى چاپى چوارەم، زنجیرە: ۱۶، لاپەرە: ۴۱۶، ژمارە: ۴۰۴۸، ۴۰۴۱، ۴۰۴۳، ۴۰۴۵، ۴۰۴۶، ۴۰۴۷، ۴۰۴۹، ۴۰۵۰، ۴۰۵۴ + تجريد / ۴، لاپەرە: ۴۷۳، ژمارە: ۱۶۸۱، ۱۶۸۲، ۱۶۸۳}.

(۱۴) باب جَوَازِ هَبْتِهَا نَوْبَتِهَا لِضَرَّتِهَا

دروسته ژن نۆره شهوی خۆی ببه خشی به ههوی خۆی

۹۲۷- عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: حَضَرْنَا مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) جَنَازَةَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) ب (سَرَفٍ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: هَذِهِ زَوْجُ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم)، فَإِذَا رَفَعْتُمْ نَعَشَهَا فَلَا تُزَعِرُوهَا وَلَا تُزَلِّزُوهَا وَارْفُقُوا، فَإِنَّهُ كَانَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) تِسْعٌ، فَكَانَ يَقْسِمُ لِثَمَانٍ وَلَا يَقْسِمُ لِوَاحِدَةٍ. قَالَ عَطَاءٌ: الَّتِي لَا يَقْسِمُ لَهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيٍّ بْنِ أَخْطَبٍ. {الحديث: ۳۶۱۸ = ۳۶۱۴ فم. بخاری. نکاح: ۵۰۶۷. نسائی. نکاح: ۳۱۹۶. تحفة الأشراف: ۳۶۱۷} : (۹۲۷)

عهتاء فهرمووی: له گه ل ئیبنو عه عباسا، ئامادهی سهر ته رمی مهیموونهی هاوسهری پیغه مبهه بووین، که پوووری ئیبنو عه عباس بوو، خوشکی دایکی بوو، که له سههریف مردبوو، ئیبنو عه عباس فهرمووی: ئه مه ته رمی هاوسهری پیغه مبهه ره، قه دری بزانی، کاتی ته رمه که ی هه ل دمگرن به هیواشی هه لی بگرن و له قه له قو جوو له جوو لی پی مه که ن، به هیمنی بیبه ن بۆ سه ر گۆرستان، ئیبنو عه عباس فهرمووشی: پیغه مبهه ر نۆ ژنی هه بوو، به لام نۆره شهوی بۆ هه شتیان دانابوو، بۆ یه کیکیان نۆره شهوی بۆ دانه نابوو. عه طا فهرمووی: ئه و ژنه ی که نۆره شهوی بۆ دانه نابوو سه فییه ی کچی حویه یی کوری ئه خطهب بوو.

(۹۲۷) بخاری. نکاح: ۵۰۶۷، مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۸۴۲ = ۳۶۱۸ شیخا، (بخاری رقم

(۱۵) باب استحباب نکاح ذات الدین

ماره کردنی زنی دیندار که لی په سهندو شیرینه

۹۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: « تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ. » {الحديث: ۳۶۲۰ = ۳۶۱۶ فم. تجرید: ۵/، رقم: ۱۷۵۰ = ۵۹۰. نسائی. نکاح: ۳۱۹۶. تحفة الأشراف: ۵۹۱۴: (۹۲۸)}

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بئ) دمفرموئ: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) دمفرموئ: (واباوه له ناو خه لکا، که ژن، له بهر نه م چوارشته ماره دمکړئ و ده خوازرئ: له بهر نه وه که مائی هه یه، یا له بهر نه وه که خانه دانه، یا له بهر نه وه که جوانه، یا له بهر نه وه که به نایینه و به دینه. جا نهی ژنخوازی هو شمه ند! تو نافرمتی نایینداری به دین بهینه و له کيس خوتی مده، تا دمه شته شکین نه بیت!). {تاج/۲، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۰}.

بوئنه موی بهر اورد له نیوان گیرانه موی شیخی بوخاری و شیخی موسلیمدا بکهین، دمقی گیرانه موی ژماره (۱۷۵۰) ی ته جریدی بوخاریش لی رمد راگویز دمکهین:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ. (الحديث: ۵۰۹۰)

نه بو هورمیره (رمزای خوی لی بئ) فهرمووی: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) دمفرموئ: (واباوه له ناو خه لکا، که ژن له بهر نه م چوار شته ماره

(۹۲۸) تجرید/۴، ژماره: ۱۷۵۰ = ۵۹۰۰ بخاری مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۷۹۸ = ۳۶۲۰ شیخا،

دمکری و دهخواری: لهبهر ئهوه کهمالی ههیه، یاله بهر ئهوه که خانهدانه، یالهبهر ئهوه که جوانه، یالهبهر ئهوه که بهنایینه و بهدینه و دینداره، جائی زنجواری هوشمند! تو نافرمتی ناینداری بهدین بهینه و لهکیس خۆتی مهده، ههتا دمسته شکین نه بیتا). (تاج/ ۳ ل/ ۵۴ ز/ ۲۴ ژ/ ۱).

روونکردنهوه:

بۆ ژنیش ههروا، وئهم چوار شته، بهپێی ئهم فهرمودیه، سوننه ته ههم بۆ پیاو و ههم بۆ ژن رهچاوبکری. بهنموونه: ژنی کورپکی دهولهمنندی خانهدانی بهدین و کورپکی ههزاری بهدین داوای بکه، واباشه شوو بکا به کوره دهولهمنده بهدینهکهیان. مه بهست ههر ئهم چوار شته نییه، بهلکوو ههموو شتیکی باش، هاندمرکه بۆ ژنهینان و شووکردن، بهلام سهر گولهکهیان دینه.

(۱۶) باب استحباب نکاح البکر

کچ هینان په سنده

۹۲۹- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهما) يَقُولُ تَزَوَّجْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا تَزَوَّجْتَ». فَقُلْتُ تَزَوَّجْتُ ثَيًّا. فَقَالَ: «مَا لَكَ وَلِلْعَدَارَى وَلَعَابِهَا». فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمْرِو بْنِ دِينَارٍ فَقَالَ عَمْرُو سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «هَلَّا جَارِيَةً ثَلَاثِيهَا وَثَلَاثِيكَ»:

(۹۲۹)

جابیری کوری عهبدوڵلا (رمزای خودا لهخۆی و لهباوکی بێ) فهرمووی: ژنم هینا، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) فهرمووی پیم: (چیت

هیناوه؟) گوتی: بیومژن! فهرمووی: (ئهی بۆچی کچت نههیناوه، تیر ناودمی یهکتری بمژن؟)

موحاریب (که یهکیکه لهپیاوانی رشتهی ئهم فهرموودمی) گوتی: ئهمهم گپرایمهوه بۆ عهمری کوری دینار، عهمر فهرمووی: بیستم له جابیری کوری عهبدوئلا دمیفرموو: پیغه مبههر فهرمووی پیم: «هَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ».

۹۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ هَلَكَ وَتَرَكَ تِسْعَ بَنَاتٍ أَوْ قَالَ: سَبْعَ بَنَاتٍ، فَتَزَوَّجْتُ امْرَأَةً ثَيِّبًا، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا جَابِرُ تَزَوَّجْتُ؟» قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: «فَبِكْرٌ أَمْ ثَيِّبٌ؟» قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ثَيِّبٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَهَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ، أَوْ قَالَ: تُضَاحِكُهَا وَتُضَاحِكُكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: لَهْ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ هَلَكَ وَتَرَكَ تِسْعَ بَنَاتٍ، وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ آتِيَهُنَّ، أَوْ أَجِئَهُنَّ بِمِثْلِهِنَّ، فَأَخْبَيْتُ أَنْ أَجِيءَ بِامْرَأَةٍ تَقُومُ عَلَيْهِنَّ وَتُصَلِّحُهُنَّ. قَالَ: فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْ قَالَ لِي خَيْرًا». {الحديث: ۳۶۲۱ = ۳۶۱۷ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۹۵۱ = ۲۰۹۷، ۲۸۶۱، ۴۰۵۲، ۲۴۰۶، ۲۳۰۹، ۲۷۱۸، ۵۰۷۹، ۵۰۸۰، ۵۲۴۳، ۵۲۴۵، ۵۲۴۷، ۵۲۴۹، ۵۳۶۷} : (۹۳۰)

جابیری کوری عهبدوئلا (پهزای خودایان لی بی) دهفهرمووی: عهبدوئلا باوکم له غهزای ئو خوددا شهیدبوو، که کوژرا نو، یا فهرمووی: جهوت خوشکی سهرو فنگی منالکاری بهسهردا بهجهیهیستم، لهبهرنهوه بیومژنیکم هینا. جا له غهزایهکا، لهخزمهتی پیغه مبهردا بووم، فهرمووی پیم: (ئهی جابیر! ژنت هیناوه؟) عهرزیم کرد: بهلی، فهرمووی: (جیت هیناوه: کج یا بیومژن؟) عهرزیم کرد: نه، کچم نههیناوه، بیومژنیکم هیناوه، ئهی پیغه مبهری خودا!

(۹۳۰) تجريد/ ۳، ژماره: ۹۵۱ = ۲۰۹۷ بخاری مختصر صحيح مسلم/ ۲، ژماره: ۷۹۹ - ۳۶۲۱ ترفيم

شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۹ رقم الباب/ ۱۲).

فهرمووی: (ئەى بۆچى كچت نەهینا، پێكهوه گەمەو دەستبازى بكەن) یا
فهرمووی: (پێكهوه بەزمو پێكهەنین سازبەدن؟) منیش عەرزىم كرد: ئەى
پێغهەمبەرى خودا! خۆت دەزانى كە عەبدوللای باوكم لە غەزای نوحوددا
شەهید بوو، كەمرد نۆ كچ یا حەوت كچى بەسەردا بەجێهێشتە، لەبەرئەوه
بۆمژنیكم هینا كە كارامەبێ، مال و مێردى دىبێ، وەك خۆیان كۆلى و
دەسەوسان نەبێ، هەتا بتوانى سەرپەرشتیان بكات!!

جا پێغهەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) راو بۆچوونەكەمى
پەسەندكرد، لەبەرئەوه نزاى باشى بۆم كردو فهرمووی: (دەى خودا لێتى پیرۆز
بفهرموئ) یا فهرمووی: پێغهەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) قەسەى خێرى
بۆم كرد. {تاج/۲، زنجیرە: ۲۴، ژمارە: ۲۰۵۳ + تاج/۳، زنجیرە: ۵۰، لاپەرە: ۷۰۱،
ژمارە: ۳۴۸۰، ۳۴۸۱ + زنجیرە: ۵۱، ژمارە: ۳۴۸۲ + ژمارە: ۸۴۷ كە لەدواوه دى}.

۹۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهما) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى
الله عليه وسلم) فِي غَزَاةٍ، فَلَمَّا أَقْبَلْنَا، تَعَجَّلْتُ عَلَى بَعِيرٍ لِي قَطُوفٍ فَلَحِقَنِي رَاكِبٌ
خَلْفِي فَتَخَسَّ بَعِيرِي بَعَنَزَةٍ كَانَتْ مَعَهُ، فَأَنْطَلَقَ بَعِيرِي كَأَجُودٍ مَا أَنْتَ رَأَى مِنَ الْإِبِلِ،
فَالْتَفَتْتُ فَإِذَا أَنَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: « مَا يُعْجِلُكَ يَا جَابِرُ؟ »
قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي حَدِيثُ عَهْدٍ بِعُرسٍ، فَقَالَ: « أَبْكَرًا تَزَوَّجْتَهَا أَمْ ثِيْبًا؟ » قَالَ:
قُلْتُ: بَلْ ثِيْبٌ، قَالَ: « فَهَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ؟ ». قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِيْنَةَ،
ذَهَبْنَا لِنَدْخُلَ فَقَالَ: « أَهْلُوهَا حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا، كَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةُ وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيْبَةُ
»، قَالَ: وَقَالَ: « إِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ ». {الحديث: ۳۶۲۵ = ۳۶۲۱ فم.

تجريد/۵، رقم: ۱۷۸۵ = ۵۲۴۶، ۴۴۳، ۱۸۰۱، ۲۰۹۷، ۲۳۰۹، ۲۳۸۵، ۲۳۹۴،
۲۴۰۶، ۲۴۷۰، ۲۶۰۳، ۲۶۰۴، ۲۷۱۸، ۲۸۶۱، ۲۹۶۷، ۳۰۸۷، ۳۰۸۹، ۳۰۹۰،

٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٦٧، ٦٣٨٧.

أبو داود. جهاد: ٢٧٧٨ { (٩٣١)

جابیری کوری عہدوللہ (پرمزای خودایان لی بی) فہرمووی: جاری
لہ خرمہت پیغہمبہردا چووین بؤ غزایی، کاتی گہرایینہوہ، من وشریکی سستم
لہژیردا بوو، پہلہم لی دہکرد، لہپشتمہوہ وشر سواریکم پی گہیشٹ،
بہنہقیزمکہی ژمندی لہ وشرمکہی ژیرمن، نیر وشرمکہم خیرایہکی وای لی
دمرچوو چونت دہوی ناوا، کہ ناورم دایہوہ سوارمکہ پیغہمبہر بوو، فہرمووی:
(ئہوہ بؤ وا پہلہ پہل دہمکہی ئہی جابیر!). گوتم: ئہی پیغہمبہری خودا! تازہ
زاوامو تازہ ژنم ہیئاوہ، فہرمووی: (ئایا کچت ہیئاوہ یا بیومژن؟) گوتم:
بیومژنیکم ہیئاوہ، فہرمووی: (ئہی بؤچی کچیکت نہہیئاوہ، پیکہوہ گہمہو
دہستبازی بکہن؟).

جابیر فہرمووی: کاتی گہیشٹینہ ناو مہدینہ ویستمان بچینہوہ بؤ
مالہوہمان، بہلام پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (کاتی
لہسہفہر دہگہرپنہوہ ئہگہر بہشہو دہگہیشٹنہجی، وابکہن کہ لہپیشدا
ناگاداریان بکہنہوہ، ہہتا زن قرژہ ئالؤسکاوہمکہی خوئی شانہ بکاو دمرمانی
گہرماو بہکاربہینئی بؤ لابردنی مووی زیادہی لہشی، کہ لہبہر دووری لہمیرد
پشتگوئی خستوہ).

جابیر فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووشی: (ئہی
جابیر! کہ گہیشٹیتہ مالہوہ ژیرو وریابہو مہبہستت پیکہوہ نانی مالو منالو

(٩٣١) تجرید/٥، ژمارہ: ١٧٨٥ = ٥٢٤٦ مختصر صحیح مسلم/٢، ژمارہ: ٨٤٧ = ٣٦٢٥ ترقیم الشیخ

خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم (بخاری — ١٣٢/٦٧).

خیزانی ره حممت بی، نه وهك خووشی کاتی و بهس!). {تاج/۲، زنجیره: ۴۷، ژماره:

۲۱۶۲، ۲۱۶۳، ۲۱۶۴، ۲۱۶۵ + ژماره: ۷۹۹ له بوختهی موسلیم}.

۹۳۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَأَبْطَأَ بِي جَمَلِي وَأَعْيَا فَأَتَى عَلَيَّ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ جَابِرٌ: فَقُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (مَا شَأْنُكَ قُلْتُ أَبْطَأَ عَلَيَّ جَمَلِي وَأَعْيَا فَتَخَلَّفْتُ فَتَزَلَّ يَخْجُنُهُ بِمَخْجِنِهِ) ثُمَّ قَالَ: (ارْكَبْ) فَارْكَبْتُ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَكْفُهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (تَزَوَّجْتَ) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (بِكْرًا أَمْ نَيْيًّا؟) قُلْتُ: بَلَّ نَيْيًّا قَالَ: (أَفَلَا جَارِيَةٌ ثَلَاثُهَا وَثَلَاثُونَ) قُلْتُ: إِنَّ لِي أَخَوَاتٍ فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ امْرَأَةً تَجْمَعُهُنَّ وَتَمْشُطُهُنَّ وَتَقُومُ عَلَيْهِنَّ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ قَادِمٌ فَبِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسَ الْكَيْسِ) ثُمَّ قَالَ: (أَتَبِيعُ جَمَلَكَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ، فَاشْتَرَاهُ مِنِّي بِأُوقِيَةٍ ثُمَّ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلِي وَقَدِمْتُ بِالْعَدَاةِ فَجِئْنَا إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدْتُهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ قَالَ: (أَأَلَانَ قَدِمْتَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: (فَدَعْ جَمَلَكَ فَادْخُلْ فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ) فَدَخَلْتُ فَصَلَّيْتُ فَأَمَرَ بِلَالًا أَنْ يَزِنَ لِي أُوقِيَةً فَوَزَنَ لِي بِلَالٌ فَأَرْجَحَ لِي فِي الْمِيزَانِ فَأَنْطَلَقْتُ حَتَّى وَلَّيْتُ فَقَالَ: (ادْعُ لِي جَابِرًا) قُلْتُ: الْآنَ يَرُدُّ عَلَيَّ الْجَمَلَ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَبْغُضَ إِلَيَّ مِنْهُ قَالَ: (خُذْ جَمَلَكَ وَلَكَ ثَمَنُهُ) (الحديث ۲۰۹۷): (۹۳۳)

جابیری کوپی عهبدوللا فهرمووی: لهغهزایهکا لهخزمهتی پیغهمبهردا بووم، وشترمکهه لهزیرما وهستاو لهسوپاکه بهجی مام، پیغهمبهردا (دروودی خوای لهسهر بی) لهدوای سوپاکهوه بوو، تهشرفی هاتو منی گرتهموهو فهرمووی: (جایی) عهرزم کرد: بهلی فهرمووی: (ئهوه چیه وای جیماوی؟) گوتم: وشترمکهه پهکی کهوتوووه وهستاوه، لهبهر ئهوه بهجیماوم، جا

(۹۳۳) تجرید/۳، ژماره: ۹۵۱ - ۲۰۹۷ بخاری مسلم/محمد فواد/۷۵ = ۳۶۲۶ شیخا (بخاری -

پېغه مېهر (دروودی خوای له سمر بڼ) له ولاخه که ی خوی دابهزی و به گوجانه که ی خوی چەند گوجانیکي دا له وشرمکه ی من، نه و جا فەرمووی: (سوار به) منیش سوار بوو موه سمر نجم دا وشرمکه واخیرا بوو، ناچار بوو که جلهوی بگرموه مەبادا پښ وشرمکه ی پېغه مېهر (دروودی خوای له سمر بڼ) بکمو، پېغه مېهر (دروودی خوای له سمر بڼ) فەرمووی: (ئە ی جابیر! ژنت هینا؟) گوتم: به لئ، فەرمووی: (چیت هیناوه، کچ یا بیومژن؟) عەرزیم کرد: نه،، بیومژنیکم هیناوه، فەرمووی: (ئە ی بۆچی کچیکت نه هینا، پیکه وه یاری و دمسبازی بکمن؟!)

گوتم: ئە ی پېغه مېهر ی خودا! خۆت دزمانی که عەبدوللای باوکم له غەزای ئو خودا شهید بوو، (بر: تاج/۵/ ۷۸۲ ف ۱۳ - ۵۱ = تاج/۲، ژماره: ۳۴۸۲، ج/۴) باوکم که مرد حەوت خوشک، یا ههشت خوشکی سەروقنکی منالکاری به سمر دا به جیی هیشتم، له بهر ئە وه بیومژنیکم هینا که کارامه بڼ، مال و میردی دیبی وهک خویان کۆلی و دمه سوسان نه بڼ، ههتا سەرپه رشتیان بکاو کۆمه لیان کۆبکاته وهو، نه هیلئ سەریان لئ بشیوی و سەریان شانه بکاو سەرموکاریان بکا..

جا پېغه مېهر (دروودی خوای له سمر بڼ) نزای باشی بۆم کردو فەرمووی: (ئەوا دەرۆیته وه، که چویته وه هۆشیار به هۆشیار! نه که ی به هوی دوورییه وه، بۆسەر جیی، جلهوی هۆش له دمست بدهی!).

ئە و جا پېغه مېهر (دروودی خوای له سمر بڼ) فەرمووی: (ئایا وشرمکه ت دمفرۆشیت؟! گوتم: به لئ، جا به نۆقیه یه که دمکاته چل درمی زیو لیی کریم. ئەنجا پېغه مېهر (دروودی خوای له سمر بڼ) له پښ منه وه که یشته ماله وه، منیش بۆ سبه ینی گه یشته جی و رویشتم بۆ مزگه وت، ته ماشام کرد

پېغه مېر (دروودی خوای له سهر بڼ) له بهر درگای مزگهوت بوو، فهرمووی: (نېستاکه گه پشته جی؟) وتم: به لڼ، فهرمووی: (ده وشرمکه ت بهر دمو بجوره ناو مزگهوت و دوو رکات نویزی سوننه تی گه پرانه وه له سهر لاهناو مزگهوت دا بکه) منیش چوومه ژوورموه و نویزمکه م کرد. نه و جا پېغه مېر (دروودی خوای له سهر بڼ) فهرمانی به بیلال کرد نؤقیه یی زیوی له باتی وشرمکه م بؤم کیشاو له کیشانه کیشا سلاوی دایه ووهو قورس کیشای. منیش پاره مکه م و مرگرت و رویشتم، تاپشتم هه لکرد له وان بهرمو مال که و تهمرې، که چی گویم لڼی بوو فهرمووی: (نادهی جابیرم بؤ بانگ بکه رموه!) منیش له دلی خوما گوتم: نای! نېستا وشرمکه م دمداته وه به سهر دا وه له دله وه له ووه م پې ناخوشر نه بوو که وشرمکه م بداته وه به سهر دا، که چی پېغه مېر (دروودی خوای له سهر بڼ) فهرمووی: (وشرمکه ت بهرموه بؤ خو ت و پاره مکه یشی هر بؤ خو ت) (تاج/۳/۵۵۵ ف—۲۵).

(۱۸) باب الوَصِيَّةُ بِالنِّسَاءِ

ناموزگاری خیر سه باره ت به ژنان

۹۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «الْمَرْأَةُ كَالضِّلَعِ، إِنْ أْقَمْتَهَا كَسَرَتْهَا، وَإِنْ اسْتَمْتَعْتَ بِهَا اسْتَمْتَعْتَ بِهَا وَلِیْهَا عِوَجٌ»^(۹۳۳)
نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بڼ) دم فهرمووی: پېغه مېر (دروودی خودای له سهر بڼ) دم فهرمووی: (ژن وهک په راسووی جهوت وایه، نه گهر بته وئی راستی بکه یته وه دمی شکینی، وه نه گهر بته وئی له گه لی رابویری و خوشی و چیژی

^(۹۳۳) بخاری. نکاح فی (۶۷) باب (۷۹) مسلم: ۲۶۲۹ ترقیم شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۶۷ رقم

لِی و مریگری، ئەوا وەك سروشتی خۆی بەلاری و خواری لەگەڵیدا رابوێرە و خۆشی لێ و مریگرە).

ئەمەیش دەقی ژمارە (۱۷۷۲) تەجریدی بوخارییە، کە ئەم فەرموودمە بە بەتەواوی رووندەکاتەوه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ. (الحديث ۵۱۸۵ - أطرافه في: ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵). وَ اسْتَوْصُوا بالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضِلْعٍ وَإِنَّ اعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلْعِ أَغْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ ثِقْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكَتْهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بالنِّسَاءِ خَيْرًا). (الحديث ۵۱۸۶ - طرفاه في: ۳۳۳۱، ۵۱۸۴):

ئەبو هوریرە (رمزای خۆای لێ بێ) لەحەزرمەتەوه (دروودی خۆدای لەسەر بێ) دەفەرموێ: هەرکەسێ باومری تەواوی بەخوداو بەپڕۆزی دوازی هەبێ، نابێ نازاری دراوسێی خۆی بدا، نامۆژگاری بێ لێتان زۆر باش بن بۆ ژنان، چونکە ژنان، لەبەنەپرمەتەوه، لەپەراسووی باوه ئادەم دروست کراون، چونکە دایە حەوا لەپەراسووی چەپی باوه حەوا (واتە: باوه ئادەم) دروست کراوه، لەلەوترین شوێنی پەراسوو کەنووکە کەیهنی دروست کراوه، واتە: بەسروشت بەچەوتی و بەلاری و خواری دروست کراون، جائەگەر بتهوێ راستی بکەیتەوه راست نابیتەوه، بەلام دەشکێ، ئەگەر دەستیشی لێ نەدەوی ئەوا بەلاری دەمینیتەوه، هەرچۆنێ بێ بوونی لەنەبوونی باشترە، کەوابوو، با پاسپیری و مەسیت بێ لێتان زۆر باش بن بۆ ژنان) لەگێڕانەومیەکی تاجول ئوصول دا دەفەرموێ: (ژن لەپەراسوو دروست کراوه چەوتییەکە بەشیکە لەسروشتی و تیکلاوی خوێن و بیرو هۆشی بووه، جا لەبەر ئەوه تاسەر لەسەر یەك بار نامیێ و زوو زوو دەگوێ و بەسروشت حول حولی یه و لەمەدا تارادەمیی بیانووی هەیه، جالەسەر

نهم بنياتنه گهر دمهوئ له گه ليا رابوئيرى، نهوا دهبئ بهيئ ي سروشته كهى به لارى و خوارى رابوئيرى له گه لى دا، نه گينانه گهر بتهوئ راستى بكه يته وه، نه وسا له گه لى رابوئيرى، نه وه به تو راست نابي ته وه، به لكو له دستتا دمشكى، شكندنه كه يشى بري تيه له بهر له كردنى و ته لاق دانى، نه وه يش به پيچه وانهى مهبه سته). (تاج/ ۳ ز/ ۴۷ ل/ ۱۱۶ ژ = تاج/ ۲، ژماره: ۲۱۵۸، ج/ ۴ - ش/ تيرميزى) + (رياض/ ۱ ل/ ۲۳۶ ز/ ۳۴ ژ/ ۲۷۳).

رافه و روونكردنه وه:

مه به ست له م جوړه فهرموودانه تانه و ته شهر نييه له زن، وهك هه ندى مروفي گيلوكه والى ي تى ده گهن، به لكو به پيچه وانوه مه به ست روونكردنه وهى بيكه اتهى جه سته يى و دموونى ژنه، بهيئ ي سروشتى خودايى، هه تا ته كليفى مالايطاقى لى نه كړئ و، نه ركيكى نه خري ته سهر شان، كه له تواناي دا نه بي، كارى خودايش بى دانايى نييه، دياره كه نافرمتى له سهر نه و شيوه كه چ و خواره دروست كړدوه، سوودى خوئ و سوودى پياوېشى واتيادا، نابيىنى خودى په راسو و چه ماوه و لاره، نه گهر راست و رهوان بوايه وهك دووخ، روئى خوئ نه دهبيني، قهقه زه ي سينگ دروست نه دهبوو، كه شوورايه كى قاييمه بو هه موو نه ندانه هه ناوييه كانى مروف وهك دل و جه رگو و سى و گورچيله و ريخوله و سپل.

۹۳۴- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ ، وَاسْتَوْصَا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا ، فَلِإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضِلَعٍ ، وَإِنْ أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ ، فَإِنْ ذَهَبَتْ ثَقِيمُهُ كَسَرَتْهُ ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ. وَلِلْمُسْلِمِ: { فَإِنْ اسْتَمْتَعَتْ بِهَا اسْتَمْتَعَتْ وَبِهَا عَوَجٌ ، وَإِنْ ذَهَبَتْ ثَقِيمُهَا كَسَرَتْهَا ،

وَكَسَرُهَا طَلَّاقُهَا}. {تجريدی بخاری/۵، ژماره: ۱۷۷۲ = ۵۱۸۵، ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵، ۵۱۸۶، ۳۳۳۱، ۵۱۸۴ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۸۴۴ = شیخا ۳۶۳۲ = مسلم/۱۴۶۸/۹۳۲}:

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) ھەرمووی: (ھەرکەسێ بەراستی باومپی بەخوداو بەرپۆزی دوایی ھەبە، کە نامادی سەرکاری بوو، با یا ھەسە خێر بکا، یا بئی دمنگ بئی، کە گوێ نیت، دپکیش مەبە، کە ھەسە خێر نازانی، ھەسە شەپیش مەبە – زیادە پوختە موسلیم) وە ھەرکەسێ بەراستی باومپی بەخوداو بەرپۆزی دوایی ھەبە با ئازاری دراوسێی خۆی نەدا، ئامۆژگاری بئی لیتان زۆر باش بن بۆ ژنان، چونکە ژنان لەبەنەرمتەو، لەپەراسووی باوە ئادەم (واتە: باوە ھەوا) دروست کراون، چونکە دایە ھەوا لەبەنەرمتەو لەپەراسووی چەپی باوە ھەوا (واتە: باوە ئادەم) دروست کراوە، لە لارترین شوینی پەراسوو، کە نووکەکەبەتی دروست کراوە، جا ئەگەر بتەوێ راستی بکەیتەو راست نابیتەو بەلکوو دھسکی ئەگەر دھستیشی ئی نەدەئەو پەراسوو مەبە بەلاری دھمینیتەو سوودیشی ئی وەرمەگێرئ، کەوابوو پراسپییری بئی لیتان زۆر باش بن بۆ ژنان! {تاج/۲، زنجیرە: ۴۷، ژمارە: ۲۱۵۸ ج/۴ + ریاض/۱، زنجیرە: ۲۴، ژمارە: ۲۷۳}.

لەگێرانی ھەمەبەھێکی تری صەحیحی موسلیمدا، کەبەپێی ژمارەبۆدانانی مامۆستا شیخ خەلیل مەئموون شیخا، ژمارە: (۳۶۳۱) ۵، ئاواپە:

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) دھەرمووی: (ژن لەپەراسوو دروست کراوە و چەوتیبەکە

(۹۳۲) تجرید/۵، ژمارە: ۱۷۷۲ = ۵۱۸۵ بخاری پوختە موسلیم/۲، ژمارە: ۸۴۴ = ۳۶۳۲ + شرحی بلوغ المرام/۲، ژمارە: ۱۰۴۴ (بخاری – ۸۰/۶۷).

بەشىكە لەسروشتى و تىكلآوى خوڭىن و بىر و ھۆشى بوو، جا لەبەر ئەو ھەتا سەر لەسەر يەك بار نامىنى و زوو زوو دىگۆڭى و بەسروشت حول حول يە و لەمەدا ھەتا رادىي مەھانەى ھەيە، جا لەسەر ئەم بىياتە ئەگەر دمتەوى لەگەلدا رابوڭى، ئەو دىي بەپى سروشتەكەى بەلارى و خوارى رابوڭى لەگەلدا، ئەگىنا ئەگەر بتەوى راستى بگەيتەو، ئەوسا لەگەلدا رابوڭى، ئەو بەتۆ راست نابىتەو، بەلگوى لەدەستى دىكى، شكاندەكەيشى برىتييە لەبەرەلا كردنى و تەلاق دانى، ئەويش بەپىچەوانەوى مەبەستە).

روونکردنەو:

مەبەست لەم جۆرە فەرموودانە، تانە و تەشەر نىيە لە رەگەزى مئ و سووكايەتى نىيە بەژن لەكۆمەلگادا، وەك ھەندى مرقى گىلۆكە و لى تى دەگەن، يا ھەندى لەپىكۆرەكانى صهيونىيەت و صەليبييەت دىكەن بەمەھانە و بۆنە بۆھىرش بردنە سەر ئايىنى ئىسلام. بەلگوى بەپىچەوانەو مەبەست روونکردنەوى پىكەتەى جەستەي و دىروونى رەگەزى مئ، بەپى سروشتى خودايى، ھەتا تەكلىفى مالايطاق و كارى نەكردەنى لى داوانەكرى، ئەركىكى نەخىتە سەرشان، كە لەتواناىدا نەبى، كارى خودايش بى دانايى نىيە، ديارە كە ژنانى لەسەر ئەو شىو كەچ و لارو خوارە دروست كردو، سوودى خۆى و سوودى پياویش و سوودى كۆمەلەيشى واتيادا، نابىنى كەخودى پەراسوو چەماو و لارەو، ئەگەر راست و رەوان بوايە وەك دووخ، رۆلى خۆى نەدمىنى و لەنازو بەھرەو دىبوو بە ژارو ژمەر، چونكە قەفەزەى سىنگ دروست نەدمبوو، كە سەندووفىكى پارىزەرو قەلەيەكى قايىمە بۆ ھەموو ئەندامە ھەناويەكانى

مرؤف بگره بۆ زۆر له ئەندامهكانى تىرىش، وهك دل و جهرگو و سى و گورچيله و سېل و زراوو ريخۆله!

وهك راستىيهكى لهبهرچاويش، ئىسلام لهرووى رهوشتى بهرزو رىنمايه باشهكانى كۆمهلايهتتیهوه، له ئايینهكانى تر پتر، گرنگى بهرگهزى مى داوه، قههرو رىزى زۆريان بۆ دادهنى، پايه و پلهى ههره بهرزى كۆمهلايهتى بۆيان داناوه. بهرادمىن ئەگەر بىتوو كۆمهلى ئافرمى رۆشنبرى رهوشت بهرزى داوينپاكى داناو زانای بهويژدان، لهههموو نهتهوهكان كۆبينهوه، وه مافهكانى ژن ديارى بکهن، هيچ مافى لهو مافانهى كه لهقورئان و سوننهتى صهحيحدا بۆ ژن چهسپاوه، يا ههر ئهركى له قورئان و سوننهتدا لهسهر ژن دانراوه، هيچ مافى لهو مافانه و هيچ ئهركى لهو ئهركانه ئايهخ و ناپهسهند ناكهن!

وهك راستىيهكى ئاشكرای لهبهرچاويش، ئىسلام لهرووى كۆمهلايهتتیهوه، له ئايینهكانى تر، پتر گرنگى به رهگهزى مى داوه، ئهوهى كه ئەمپرو لهبهرچاوه لهبهرهلايى ژن و لهرووتو قووتى ژن و لهدرپنى پهردهى شهرمو شكۆ لهناو ژنانى رۆژئاواداو لهزۆرينه و لاتە ناموسولمانهكاندا، ئهوه بهپى رىنمايهكانى ئايىنى خۆيان نييه، هيچ ئايىنى ئەگەر بتپهرستىش بى ئهوه قههبوول ناكا، بۆ نموونه ههتا بزانيه كه مهسيحييهت چى داوا دهكا له ئافرمئان، دهلىين: ئهوهى كه راهيباته مهسيحييهكان، له ديرهكانياندا ئەنجامى دمدن، بالا پۆشى تهواو ئەنجام دمدن و دووره پارىژدمبن لهپياوى نامههرمو و پابهند دمبن به رهوشتى بهرزو خۆ دمپاريزن لهروانىنى نادروست و كۆدمكهنهوه لهداوينپيسى و خهريكى خواپهرستى و بهندمى كردن و دووعاو نزاو پارانهومن و سهرقالى كارى چاكهن، ئهوه پهيامى مهسيحييهته بۆ رهگهزى مى، بهتايبهتى ئهوه فهрман و پهيامى نامهى پىروۆزى جوولهكه و گاومكانه، بۆ ژنانى ئەم دوو ئايينه!

چونکه به پئی ته ورات و ئینجیلش داوینپیس دمکوژی، رووتوقووتی و بهره لایه ره گهزی قه دمهغهیه.

به لام ئیستا لایه نه دژه نیسلامه کان، واپیشانی خه لکی دمدن و، وا دمیخه نه میسکی لاوهکانی ئیمه وه، که نه مهی ناویان ناوه سهر بهستی ئافرمت له رۆژئاوا، له پیت و فهری ئایینه که یانه وهیه، وههوی دواکه وتنی ژنانی ئیمهیش ئایینی پیروزی نیسلامه.

جا کورت و پوخت و به کوردی پهتی، نه مه راستیه کی حاشا هه ئنه گره، له ئایینی پیروزی نیسلاما:

ژن گوله بو دل، نه ک توپس پییه

تاپیزس بگرس، پتر به جنییه

سهردی و سهر بهستی و حهیا، نه م سنییه

تاجس سهرسههس ره گهزی سنییه

پیاهو خراپیش رشک و نه سپنییه

کهس نه وه میرده؟ له جنی هه و سنییه

۹۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْتَرْ اللَّحْمُ، وَلَوْلَا حَوَاءُ لَمْ تَخُنْ اِثْنَى زَوْجَهَا) (الحدیث ۳۳۳۰: (۹۳۵))

(۹۳۵) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۳۳۸ = ۳۳۳۰ بخاری. مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۸۴۶ = ۳۶۳۶ شیخا

= ۱۴۷۰ محمد فؤاد. (بخاری رقم الكتاب/ ۶۰ رقم الباب/ ۱).

ئەبۇھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموۋى: (ئەگەر لەبنەپەتتا بەھۋى جۈلەكەكانەوۈ نەبوايە ، ھەرگىز خواردەمەنى نەدەگەنى و گۆشت بۆگەن نەدەبوو، چۈنكە لەكاتى خۇيا خودا گەزۋو گۆشتى شەلاقەى بۇ ناردن و فەرموۋى: لەم گۆشت و گەزۋيە بخۆن، بەلام لىيان پاشەكەوت مەكەن ، كەچى ئەوان فەرمانەكەى خودايان شكان و لىيان ھەلگرتن بۇ لەوۈو پاش، ئىتر گۆشت وگەزۋكە گەنين ،وۈ لەوۈوۈ گەنين وترشانى خۆراك داكەوت، وھەتا ئەمرو ھەروايەو لەمەو پاشيش ئەم حالەتە بەردەوام دەبى، وئەگەر بەھۋى دايكە ھەوايشەوۈ نەبوايە ھەتا ھەتايە ھىچ زنى گزىو ناپاكى لەمىردى خۆى نەدەمكرد ، چۈنكە ھەوا لەبەھەشتا ئادەمى فريو داو لەبەرى درەختە قەدەغەگراومكەى دمرخوارد داو، بوو بەھۋى ئەوۈى كەلەبەھەشت دمرگران ش) (تاج/۳ ل/۱۱۷ ز/۴۷ = ژمارە: ۲۱۶ - مافى ژن لەسەر مىردى).

پوختەى بىرپارەكانى شىرخواردن

- ۱- شىرخواردن و مەمكخواردن يەك شتن.
- ۲- ئايىن - لەباتى شىرو مەمكخواردندا - كاريگەرى نيە، كەواتە: ئەگەر منالى شىرى ژنىكى مەسيحى بخوات، دەبى بەكۈرى شىرى ئەو ژنە يا بەپىچەوانەوۈ.
- ۳- شىرى قوتو ئەگەر ھى ژن نەبى كاريگەرى نيە.
- ۴- ھەروا ژنى شىرەخۆرمكە دەبى بەبوۋكى شىرى باوك و دايك و باپىرو نەنكە شىرىيەكانى!!

۱۸- کتاب الطلاق نامه‌ی ژن ته‌لاقدان

{بروانه: تاجول ثوصول، بهرگی دوو، لاپه‌ره/۵۶۰ چاپی جواره‌م زنجیره:
۶۲ له ژماره: ۲۲۲۷ هه‌تا ژماره: ۲۲۴۲ + ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح
البخاری به‌کوردی، بهرگی پینجه‌م لاپه‌ره/۵۷، زنجیره: ۷۱ له ژماره: ۱۷۸۶ وه هه‌تا
۱۷۹۰ + مختصر صحیحی موسلیم، بهرگی دووهم له ژماره: ۸۴۸ وه هه‌تا ۸۵۶ +
فیقهی ناسان بهرگی دووهم زنجیره: ۲۷۴ - باسی ژن ته‌لاقدان هه‌تا زنجیره: ۲۸۵ {
+ {شهرحی بلوغ المرام/۲، له زنجیره (۶۶) وه هه‌تا زنجیره (۶۷) له ژماره (۱۰۹۸)
هه‌تا ژماره: (۱۱۲۰) }.

(۱) باب تحریم طلاق الحائض بغير رضاها وأنه لو خالف وقع الطلاق ويؤمر برجعتها

نه‌که‌ر که‌سی ژنه‌که‌ی بیتیویژ بی، به‌بی ره‌زامه‌ندی ژنه‌که له‌و بیتیویژییه‌دا
ته‌لاق‌ی بدا، نه‌وه کاری نا دروستی کردووه، به‌لام ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وی، وه
فه‌رمانی بی ده‌کری، که ژنه‌که‌ی بگی‌ریته‌وه بو‌زیر پکیفی خوی!

۹۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى
عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرَّهً فَلْيَرَا جِفَهَا ثُمَّ
لِيُمْسِكَهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ

يَمَسَّ فِتْلِكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ۵۲۵۱ أطرافه في: ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰): (۹۳)

ئيبنوعومەر (رمزای خوای لی بی) فہرمووی: بہسہرینی پیغہمہر — دروودی خودای لہسہر۔ زنیکم لہبینویزی دابوو تہ لاقم دا، عومہر (رمزای خوای لی بی) بؤئہم مہسہلہیہ لہخوشہویست دمہرسئ — دروودی خودای لہسہر۔ خوشہویست — دروودی خودای لہسہر۔ دمہرموی: (پی بی بلی: با ژنہکھی بگپریتہوہ بو ژیر پکیفی خوی، ئەوسا بیہیلیتہوہ لہلای خوی تا لہبینویزی پاک دمبیتہوہ و جاریکی تر دمکەویتہوہ سہر بینویزی و دیسان پاک دمبیتہوہ، ئیتیر لہوہ دوا ئەگەر ئارمزوودمکا با بہجوانی پای بگری لای خوی و زنی خویہتی، وەکی تریش ئەگەر ئارمزووش دہکا بہرلہوہی کە بجیتہ لای، با تہ لاقی بدا، ئەمە کەژن لہپاکییہکا تہ لاق بدرئ، کە میردەمکھی لہوپاکییہدا نہجووبیتہلای ئەو حہیہو عیددمیہیہ کەخودا لہ فورئانا فہرمانی کردوہ کەژنی تیادا تہ لاق بدرئ، کە دمہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَخْصُوا الْعِدَّةَ الَّتِي رَبَّكُمُ﴾ (سورة الطلاق) واتہ: ئەی پیغہمہری خوشہویست: بہ موسولمانان بفہرموو: ہمرکاتی ویستتان ژن تہ لاق بدمن بالہ کاتیکدا تہ لاقیان بدمن کەماوہی عیددمیہ، کەکاتی پاکی ژنانہ لہ بینویزی و زمیستانی، وە ژمارہی روژو کاتی عیددمکھیان رابگرن، وە بہردہوام لہخودا بترسن). (بر: تاج/۳ ل/۱۵۷ ز/۶۴ ژ/۲+۲ = تاج/۲، ژمارہ: ۲۲۳۲ - س/د/ن).

(۹۳) تجرید/۵، ژمارہ: ۱۷۸۶ = ۵۲۵۱ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۸۴۸ = ۳۶۴۱ شیخا

نهمه‌یش دمقی نهم فهرموودمیه له بوخته‌ی موسلیمدا ژماره (۸۴۸ = ۳۹۴۱
 ترفیم شیخا) بو به‌راوردو زیاده سوودو به‌هره راگوژی ده‌کهن، هه‌تا به‌رمبه‌ره
 خوینه‌ری نازیز هه‌ست به‌جیاوازی نیوانی گیرانه‌وه‌کان بکات:
 عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَسَأَلَ عُمَرُ
 النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَهُ أَنْ يَرْجِعَهَا ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً أُخْرَى،
 ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ يُطْلِقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمْسَهَا، فَبَلَغَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطْلَقَ لَهَا
 النِّسَاءُ. فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا سُئِلَ عَنِ الرَّجُلِ يُطْلِقُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ يَقُولُ: أَمَا أَنْتَ
 طَلَّقْتَهَا وَاحِدَةً أَوْ اثْنَتَيْنِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَهُ أَنْ يَرْجِعَهَا ثُمَّ
 يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حَيْضَةً أُخْرَى، ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَطْهَرَ، ثُمَّ يُطْلِقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمْسَهَا،
 وَأَمَا أَنْتَ طَلَّقْتَهَا ثَلَاثًا فَقَدْ عَصَيْتَ رَبَّكَ فِيمَا أَمَرَكَ بِهِ مِنْ طَلَاقِ امْرَأَتِكَ. وَبَأْتَتْ مِنْكَ.
 {الحديث: ۳۶۴۱ = ۳۶۳۷ فم. تجرید/۵، زنجیر: ۷۱، رقم: ۱۷۸۶ = ۵۲۵۱،
 ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰. نسائی.
 طلاق: ۳۵۵۹}:

نافع (رحمه‌تی خودای لی بی) فهرمووی: عه‌بدوللای کوری عومه‌ر
 (رهمزای خودایان لی بی) فهرمووی: ژنیکم له بینوژی‌یدا بوو یه‌ک ته‌لاقمدا،
 سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر بوو، جا عومه‌ری باوگم (رهمزای خودای لی بی) بو نهم
 مه‌سه‌له‌یه له خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌پرسی، خو‌شه‌ویست
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (پیی بلئی باژنه‌که‌ی بگی‌رپته‌وه بو ژیر
 رکیزی خو‌ی، نه‌وسا بیه‌نی‌آپته‌وه له‌لای خو‌ی تا له بینوژی‌یه‌که‌ی پاک دمبیته‌وه و
 جاریکی تر ده‌که‌ویته‌وه سه‌ر بینوژی و دیسان پاک دمبیته‌وه، نیتر نه‌گه‌ر
 نارمزوو ده‌کا بابه‌جوانی رای بگری لای خو‌ی و ژنی خو‌یه‌تی، نه‌گه‌ر نارمزووش
 ده‌کا، به‌رله‌وه‌ی له‌وماومیه‌دا بجپته‌ لای له‌پاکی دوومه‌ما ته‌لاقی بدا، نه‌مه‌ که‌ژن

له پاکییه کا ته لاق بدرئ که میرده کهی لهو پاکییه دا نه چوو بیته لای، نهو
 حهیه و عیددمیهیه که خودا له قورئانا فهرمانی کردوو که ژنی تیادا ته لاق
 بدرئ، که دمه رموی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ - سورة الطلاق / ۱/۶۵}. واته: نهی پیغه مبهری
 خوشه ویست! به موسوئمانان بفه رموو: ههرکاتی ویستان ژن ته لاق بدمن، با
 له کاتی کدا ته لاقیان بدمن، که ماوهی عیددمیه، که کاتی پاکی ژنانه له بینوئیزی و
 زمیستانی، وه ژماوهی رۆژو کاتی عیددمه کیان رابگرن، وه بهرده وام له خودای
 خۆتان بترسنو پاریز له سه ره پیچی له فرمانه کانی بکهن).

دهستووری ئیبنو عومه ر وابوو، کاتی پرسیاری ئی دهکرا، له باره
 بیاویکه وه که ژنه کهی خوی له بینوئزیدا ته لاق داوه، دمه فه رموو: (ئه گهر تۆ
 ژنه کهتت یه ک جار، یا دوو جار ته لاق داوه، نه وه من خۆم شتی وام به سه ر
 هاتوو وه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمانی پیکردووم، که ژنه
 له بینوئزیدا ته لاق دراوه که م بگێر مه وه بۆ ژیر رکیزی خۆم و نه وسا مؤله تی
 بدهم تا له و بینوئزییه ی پاک ده بیته وه و دیسان ده که ویته وه بینوئزییه کی
 ترموه و دیسان له ویش پاک ده بیته وه، پاش نه م ماومیه پیش نه وهی که له م
 ماومیه دا بچه لای، نه گهر به وئ ته لاقی بدهم، جانه گهر تۆیش یه ک ته لاق، یا
 دوو ته لاقی ژنه کهتت له بینوئزیدا داوه، نه وه نه م فرمانه ی پیغه مبه ر به جئ
 بهینه و وه ک من بکه، خۆ نه گهر سئ به سئ له بینوئزیدا ته لاق داوه، نه وه
 به راستی بئ فه رمانی په رومردگاری خۆتت کردوو، سه باره ت به جۆنی تی
 ته لاقدان ی ژنه کهتت له هه مان کاتا ژنه که شت سئ به سئ ته لاقی که و توه
 به یه کجاری لیت جیا بو و ته وه.

۹۳۷- عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: مَكَثْتُ عَشْرِينَ سَنَةً يُحَدِّثُنِي مَنْ لَا أَتَاهُمْ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضي الله عنهما) طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا وَهِيَ حَائِضٌ فَأَمَرَ أَنْ يُرَاجِعَهَا، فَجَعَلْتُ لَا أَتَاهُمُ وَلَا أَغْرِفُ الْحَدِيثَ، حَتَّى لَقِيتُ أَبَا غَلَّابٍ يُونُسَ بْنَ جُبَيْرٍ الْبَاهِلِيَّ. وَكَانَ ذَا ثَبَتٍ فَحَدَّثَنِي أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ فَحَدَّثَهُ أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ تَطْلِيقَةً وَهِيَ حَائِضٌ فَأَمَرَ أَنْ يُرْجِعَهَا، قَالَ: قُلْتُ: أَفَحَسِبْتُ عَلَيْهِ؟ قَالَ: فَمَهْ أَوْ إِنْ عَجَزَ وَاسْتَخَمَقَ؟! {الحديث: ۳۶۴۶ = ۳۶۴۲ فم: (۹۳۷)}

نیبنو سیرین (رحمته لی خودای لی بنی) فہرمووی: بیست سالی ریک مامہوہ، کہسانی کہ جیگہی باومرم بوون و گومانم لہ بارمیانهوہ نہبوو، قسہیان بؤم دمکرد: کہ نیبنو عومہر (پرمزای خودایان لی بنی) لہ بیئویژیدا، ژنہکھی خوی سی بہسی تہلاق داوہو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بنی) فہرمانی پی کردوہ کہ بیگیپریتہوہ بؤلای خوی، گہرچی لہم ماومیہدا گومانم بؤ پھیدا نہبوو لہ راست و دروستی قسہکی نہوان، بہلام لہوہ سہرسام بووم، کہ چؤن چؤنی، لہپاش تہلاقی سی بہسی، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بنی) فہرمانی بہ نیبنو عومہر کردوہ کہ ژنہکھی بیگیپریتہوہ بؤ ژیر ہاوسہری خوی؟ سہرم لہم قسہیہ دمرنہدہچوو، ہمتا رؤژی گہیشتم بہ نہبو غہلاب، واتہ: بہ یونسی کوری جوبہیری نہلباہیلی، کہ پیاویکی راست و رموان و متمانہ پیکراو بوو، نہو قسہی دؤغری لہم بارمیہوہ بؤم کرد، فہرمووی: من لہم لایہنہوہ پرسیارم لہ نیبنو عومہر خوی کرد، فہرمووی پیم: کہ یہک تہلاقی ژنہکہم لہ بیئویژیدا دابوو، نہوہک سی تہلاق، بؤیہ پیغہمبہر فہرمانی پیم کرد بہ گیپرانہوہی. نہبو غہلاب فہرمووی: عہرزی نیبنو عومہرم کرد: نایا

(۹۳۷) بخاری. طلاق: ۵۲۵۲ مختصر صحیح مسلم/۲، ژمارہ: ۸۴۹ - ۳۶۴۶ (بخاری رقم الکتاب/۶۸)

ئەو تەلەقەى كە لە بېنۆيزىيە كەدا ئەنجامت دا، دانرا بە تەلەقى لەسەرت؟
فەرمووى: ئەى چۆن دانەنرى بە تەلەقى؟ ھەر لەبەرئەوھى كەمن خۆم ئەو
ھەلەيەم كەردو نەمتوانى لەسەر شىوھى شەرىى ژنەكەم تەلەق بەدەم و ئەو بى
ئەقلىيەم كەرد دانەنرى لەسەرم بە تەلەقى، شتى وانىيە، بەلكوو دانرا بە تەلەقى
لەسەرم.

روونکردنەوھ:

ئىبنو سىرىن ناوى موحەممەدى كورپى سىرىنى ئەنصارىيە، تابىعىيە،
ناسراوھ بە خەوپەرژىنكار، پىشەواى رۆژگارى خۆى بوو، گىرپانەوھى زۆرى
ھەيە، لەزۆر لە ھاوھلانەوھ، پىاوئىكى متمانەو راستگۆ بوو، زۆر بە وەرعو
بەتەقوا بوو، لە تەمەنى حەفتاو حەوت سالىدا لە بەصرە مردووھ.

(۳) باب وجوب الكفارة على من حرم امرأته ولم ينو الطلاق

كەفارەت دەكەويتە سەر كەسى كە ژنەكەى خۆى لە خۆى نادروست (حەرام) بكا،
بەلام بە مەرجى نىازى تەلەقى نەبووبىت

۹۳۸- عن ابن عباس (رضى الله عنهما) قال في الحرام يكفر. وقال ابن عباس
(لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِسْوَةٌ حَسَنَةً): (۹۳۸)

ئىبنو عەبباس (پەزىلەتلىك خەلەفەى سەيىد) فەرمووى: ئەگەر پىاو ژنى خۆى
لەخۆى حەرام بكا، وەك ئەوھ پىي بلى: (أَنْتِ عَلَى حَرَامٍ: تۆ لەمن حەرامى) ئەوھ
لەلای ئىبنو عەبباس، نە دانەنرى بە تەلەق، نە دانەنرى بەزىھار، نە دانەنرى

(۹۳۸) بخارى. تفسير: ۴۹۱۱ مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۸۵۲ - ۳۶۶۲ شىخا (بخارى رقم

به نیلاء، به لکوو دائه نری به سویندی ناسایی و که فارمتی سویندی له سهره و بهس، دیاره نیبنو عه بیاس، به لگهی له سهر نهم راو بوچوونهی خوئی کرداری پیغه مبه ره، که له نایه تی {یا ایُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ} هدا دیاریکراوه، بویه فهرمووی: {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ - ۳۳ / نه حزاب / نایته تی: ۲۱} . واته: له راستیدا، پیغه مبه ری خودا، رابه رو سهرمه شقیکی جوانه بو نیوه، شایانی نه و میه که له هه موو کاریکا، که مه و دای په پرموی واتیادا، نیوه بیکن به سهرمه شق و چاوی لی بکه ن و، ههنگاو به ههنگاو و بست به بست شوینی بکه ون!} . {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۶۸، ژماره: ۲۲۴۹} .

نه و سویندهی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) خواردوو یه تی و نیبنو عه بیاس ده فهرموئی: که دمی له و جوړه سویند خواردنه دا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) بکری به پیشه و او سهرمه شق، له فهرمووده ی ژماره (۸۵۲ و ۸۵۴) ی بوخته ی موسلیمدا روونکراو ته وه، که بریتین له ژماره (۹۳۹ و ۹۴۰) ی نیړه، که وان له دوا نهم ژماره وه، یه کسه ر دین.

۹۳۹ - عن عائشة (رضی الله عنها): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَمْكُثُ عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ فَيَشْرَبُ عِنْدَهَا عَسَلًا، قَالَتْ: فَتَوَاطَأْتُ أَنَا وَحَفْصَةَ، أَنَّ آيَتَنَا مَا دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَلْتَقُلْ: إِنِّي أَحَدُ مِنْكَ رِيحَ مَغَافِيرٍ، أَكَلْتُ مَغَافِيرٍ، فَدَخَلَ عَلَى إِحْدَاهُمَا فَقَالَتْ ذَلِكَ لَهُ. فَقَالَ: « بَلْ شَرِبْتُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ، وَلَنْ أَعُودَ لَهُ ». فَنَزَلَ: (لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ) إِلَى قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِنْ تَتُوبَا) - لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ -، (وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا) لِقَوْلِهِ: « بَلْ شَرِبْتُ عَسَلًا ». {الحديث: ۳۶۶۳ = ۳۶۵۹ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۷۰۹ =

۴۹۱۲، ۵۲۱۶، ۵۲۶۷، ۵۲۶۸، ۵۴۳۱، ۵۵۹۹، ۵۶۱۴، ۵۶۸۲،

۶۶۹۱، ۶۹۷۲. أبو داود. أشربة: ۳۷۱۴. نسائي. طلاق: ۳۴۲۱: (۹۳)

عانیسه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خودا له‌سهر پیغه‌مبهر و ره‌زای خودا له هاوسهرمکانی بی) فهرمووی: گه‌نی جار که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌مائی زمین‌بی کچی جه‌حش، که هاوسهری بوو، ده‌مایه‌وه، شهر‌به‌تی هه‌نگوینی ده‌خواردموه، جا من و حه‌فصه‌ی کچی عومهر، که نه‌ویش وه‌ک ئی‌مه هاوسهری پیغه‌مبهر بوو، قسه‌مان کرد به‌یه‌ک و بریارماندا که فی‌له ژنان‌یه‌کی نی بکه‌ین و گوتمان: هه‌رکامی‌کمان له‌پیشدا پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) هات بۆلای با پیی بلّیت: من بی‌نی گیای مه‌غافیرت نی ده‌که‌م، دیاره که شیل‌ه‌ی مه‌غافیرت خواردوو، که شیل‌ه‌ی داری‌که به‌ عهرم‌بی پیی ده‌لّین (عور‌فوط) که تامی‌کی شیرین و بۆنی‌کی ناخۆشی هه‌یه، زۆرجار هه‌نگ شیل‌ه‌که‌ی ده‌مژئی، دوا‌ییش که ته‌شریفی هات بۆلای ئه‌و‌یت‌ریشمان ئه‌ویش هه‌روای پی بلی.

جا کاتی ئه‌م قسه‌یه‌مان عهرزی پیغه‌مبهر کرد، وایزانی که به‌راست واده‌لّین، بۆیه فهرمووی: (نه‌خه‌یر، مه‌غافیرم نه‌خواردوو، به‌لام له‌لای زمین‌بی کچی جه‌حشی خیزانم شهر‌به‌تی هه‌نگوینم خواردوو، سویندم خواردوو ئیتر نا‌یخۆمه‌وه، ئه‌م قسه‌یه‌ی من به‌که‌س مه‌لّی). جا به‌م بۆنه‌یه‌وه

ئه‌م ئایه‌تانه‌ی سه‌رم‌تای سوورم‌تی ته‌ح‌ریم دابه‌زین:

{يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ .: قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ .: وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَقْعَهُ

(۹۳) تجرید/ ۴، ژماره: ۱۷۰۹ = ۴۹۱۲ بخاری مختصر صحیح مسلم/ ۲، ژماره: ۸۵۳ = ۳۶۶۳ شیخا

(بخاری رقم‌الکتاب/ ۶۸ رقم‌الباب/ ۸).

وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضِ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ .: إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ. تحریم/ ۶۶ - ۱ - ۴).

پوخته‌ی مهبه‌ست له‌م نایه‌تانه:

(ئه‌ی پیغه‌مبهر! شتی که‌خودا بۆ تو ره‌وای دیوه، له‌خۆته‌وه له‌خۆتی حه‌رام مه‌که، له‌به‌ر خاتری دلی هه‌ندئ له‌هاوسه‌رمکانت، خودا که‌فارمتی سویندی بۆ داناون، که‌فارمتی سویندمکه‌ت بده‌و چه‌لآی خودا له‌خۆت حه‌رام مه‌که، ئه‌و گه‌فتوگوو نه‌ینیه‌ی که‌ له‌نیوانی توو هه‌ندئ له‌هاوسه‌رمکانتا، له‌م بارمیه‌وه روویداو، هه‌ندئ له‌و گیروگرفتانه‌ی که‌ ئه‌وان دروستیان کرد، کاریکی ناشایسته‌ بوو، خودا تو‌ی لی‌ی ناگادار کردموه، ئه‌ی عایشه‌و حه‌فسه‌! ته‌وبه‌ بکه‌ن له‌خزمه‌ت خوادا، چونکه‌ ئیوه له‌دله‌وه چه‌زتان له‌شتی بوو که‌ پیغه‌مبهری خودا چه‌زی له‌وشته‌ نه‌بوو، که‌ حه‌رامکردنی هه‌نگوین بوو، ئه‌و نه‌ینیه‌ی که‌ پیغه‌مبهر له‌لای هه‌ندئ له‌ژنه‌کانی درکانه‌ی، که‌ نایه‌تی: (وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا) ئاماژه‌ی بۆده‌کا، ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبهر بوو که‌ فه‌رمووی: (نه‌خه‌یر، مه‌غافه‌رم نه‌خواردوو، به‌لام له‌لای زمینه‌بی خه‌زانه‌م شه‌ربه‌تی هه‌نگوینم خواردوو، سویندم خواردووو ئیتر نایخۆمه‌وه، ئه‌م قسه‌یه‌ی من به‌که‌س مه‌ئێ). {تاج/ ۴، زنجیره‌: ۴۹، ژماره‌: ۴۱۷۸ ج/ ۴} + {بۆ زیاده‌ روونکردنه‌وه، فه‌رموو بپروانه‌: ته‌جریدی بوخاری به‌ کوردی، به‌رگی پینجه‌م، ژماره‌/ ۱۷۹۰ = ۵۲۶۸ + ته‌جرید/ ۱۷۰۹ = ۴۹۱۲ به‌رگی چواره‌م، لاپه‌ره‌: ۵۰۸}.

۹۴۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحِبُّ الْحُلُوءَ وَالْعَسَلَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى الْعَصْرَ دَارَ عَلَى نِسَائِهِ فَيَدْنُو مِنْهُنَّ،

فَدَخَلَ عَلَى حَفْصَةَ فَاحْتَبَسَ عِنْدَهَا أَكْثَرَ مِمَّا كَانَ يَحْتَبِسُ، فَسَأَلَتْ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لِي: أَهْدَتْ لَهَا امْرَأَةً مِنْ قَوْمِهَا عُكَّةً مِنْ عَسَلٍ، فَسَقَتْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنْهُ شَرِبَةً. فَقُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَنَحْتَالَنَّ لَهُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِسَوْدَةَ، وَقُلْتُ: إِذَا دَخَلَ عَلَيْكَ، فَإِنَّهُ سَيَذْنُو مِنْكَ فَقُولِي لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَكَلْتُ مَغَافِيرَ؟ فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: لَا، فَقُولِي لَهُ: مَا هَذِهِ الرِّيحُ؟ - وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَشْتَدُّ عَلَيْهِ أَنْ يُوجَدَ مِنْهُ الرِّيحُ - فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرِبَةً عَسَلٍ، فَقُولِي لَهُ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعُرْفُطَ وَسَأَقُولُ ذَلِكَ لَهُ، وَقُولِيهِ أَنْتِ يَا صَفِيَّةُ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَى سَوْدَةَ قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَقَدْ كَذَبْتُ أَنْ أَبَادَهُ بِالَّذِي قُلْتَ لِي وَإِنَّهُ لَعَلَى الْبَابِ فَرَقًا مِنْكَ، فَلَمَّا دَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَلْتُ مَغَافِيرَ، قَالَ: « لَا ». قَالَتْ: فَمَا هَذِهِ الرِّيحُ؟ قَالَ: « سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرِبَةً عَسَلٍ », قَالَتْ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعُرْفُطَ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيَّ، قُلْتُ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ دَخَلَ عَلَى صَفِيَّةَ، فَقَالَتْ بِمِثْلِ ذَلِكَ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَى حَفْصَةَ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَسْقِيكَ مِنْهُ؟ قَالَ: « لَا حَاجَةَ لِي بِهِ », قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَقَدْ حَرَمْنَاهُ، قَالَتْ: قُلْتُ لَهَا: اسْكُتِي. {الحديث: ٣٦٦٤ = ٣٦٦٠. فم. أبو داود. أشربة: ٣٧١٥. ترمذی. أطعمة: ١٨٣١. تحفة الأشراف: ١٦٧٩٦} : (٩٠)

عائشه (همزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغمہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) حہزی لہ حہلواو ہہنگوین بوو، گہ لی جار لہ پاش کردنی نو یژی عہصر دہچوو بولای هاوسہرہکانی، یہکہ یہکہ ہہوالی دہپرسین و سلاوی لی دہکردن، نہوجا دہچوو بولای یہکیکیان و لہلای وجانیکی دہگرت و خوی لی نزیک دہکردہوہ، ماچو موج و شتی وای لہگہ لدا دہکرد، بہلام بہبی جووتبوون و

(٩٠) بخاری. أطعمة: ٥٤٣١ مختصر صحيح مسلم/٢، ژمارہ: ٨٥٤ = ٣٦٦٤ شیخا (بخاری رقم

دروستبوون لهگه‌لئى. جا جارئ چوو هؤدهكه‌ى حه‌فسه‌ى هاوسه‌رى، كه كچى عومه‌رى كورې خه‌تاب بوو، زياتر له‌وه‌ى كه چاوهروان ده‌كرا له‌لاى گلى خواردموه، منيش دهمارى هه‌ويبارى گرتى، كه پرسيم هؤى ئه‌م زياته مانه‌وه‌ى پيغه‌مبه‌ر له‌لاى حه‌پسه چييه، پييان گوتم: ژنيكى خزمى دووبه‌ره‌يى هه‌نگوينى به‌ديارى بو هيناوه، نه‌ويش شه‌ربه‌تى ئى دروست ده‌كاو دميدا به پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) به‌و هؤيه‌وه كه‌مى له‌لاى ده‌مينيته‌وه، منيش گوتم: به‌خودا دمبى فيليكى واى ئى بكه‌ين كه‌وازيبىنى له‌م مانه‌وه‌ى لاى حه‌پسه‌يه.

جا به‌سه‌وده‌ى كچى زهمعه‌م گوت: شتيكى واهه‌يه، نه‌مجاره كه پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) ته‌شريفى هات بولات پيى بلئى: ئه‌ى پيغه‌مبه‌رى خودا! بوئى مه‌غافيرت ئى دئ، ده‌لئى مه‌غافيرت خواردوو؟ نه‌ويش پيىت ده‌فه‌رموئى: (نا، مه‌غافيرم نه‌خواردوو!) توئيش پيى بلئى: ئه‌ى ئه‌م بوئه ناخوشه چييه كه‌ليت دئ؟

پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) زور پيى زهمه‌ته كه بوئى ناخوشى ئى بيت، له‌به‌رئه‌وه پيىت ده‌لئى: (ئه‌وه حه‌پسه شه‌ربه‌تى هه‌نگوينى داومپيىم). توئيش پيى بلئى: ئاى ئه‌وه هه‌نگه‌كه‌ى جه‌ويى دره‌ختى عورفوتى هه‌لمزيوه، كه‌پيى ده‌گوترئ مه‌غافير، كاتى هاتيش بولاى من، منيش هه‌مان شتى پيى ده‌لئيم، وه توئيش ئه‌ى سه‌ففيه! كاتى له‌سه‌ره‌ى خوتا پيغه‌مبه‌ر هات بولات، هه‌مان قسه‌و پرسيارو گه‌توگوئى له‌گه‌ل بكه. سه‌وده (كه يه‌كه‌م ژنى پيغه‌مبه‌ر بوو، له‌پاش مردنى خه‌ديجه‌ى يه‌كه‌م هاوسه‌رى) فه‌رموئى: به‌و خوايه‌ى كه‌هه‌ر خوى خوايه، له‌ترسى تو ئه‌ى عائيشه! هه‌ركه پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بى) له‌ دمرگاكه‌وه هاته ژووره‌وه، ويستم يه‌كسه‌ر

قسه‌کەى تۆ پیت گوتەم پیتی بلیم، بەلام کە هاتە ژوورەووە هاتە پێشەووە لیم نزیکبۆوە گوتەم پیتی: ئەى پێغەمبەرى خودا! مەغافرت خواردوووە؟ فەرمووی: (نەه) عەرزیەم کرد: ئەى ئەم بۆنە ناخۆشە چییە کەلێت دى؟ فەرمووی: (حەفسەى خێزانەم شەربەتى هەنگوینی دەرخوارد داوم). گوتەم: دیارە کە هەنگەکەى مەغافیری هەلمژیووە کردوویەتى بە هەنگوین، کە شیلەى دارێکی دەرکاویە حوشتەر دەیخوات، بە عەرەبى پیتی دەگوتری: عورفوط (رەنگە بەکوردی بەو درەختە بگوتری: مارگرە).

عائیشە فەرمووی: کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەرەى خۆما هات بۆلام، منیش هەروام پینگوت، کاتێ لەسەرەى سەفییەشدا دەچی بۆلای، سەفییەش هەروای پێ دەلێ، کاتێ لەسەرەى حەفصەدا دەچی بۆلای، حەفصە پیتی دەلێ: ئەى پێغەمبەرى خودا! با شەربەتێکی هەنگوینت بۆ بکەم. دەفەرموی: (کارم پیتی نییە). عائیشە فەرمووی: جا سەودە بەمنى گوت: سبحان الله! کارێکی باشمان نەکرد، هەنگوینمان لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) قەدەمە کردو لێمان حەرام کرد، منیش پێم گوت: وسبە، با فیلەکەمان ناشکرا نەبێ!!

(٤) باب بیان أن تخیر امرأته لا یكون طلاقاً إلا بالنیة

میرد ژنی خۆی بکا بە سەربشک و خاتەر خۆی بکا، نەگەر دەیهوێ خۆی تەلاق بدات، بە شتی وا تەلاقى ناکەوێ، بە مەرجێ نیازی تەلاقدانى نەبیت

٩٤١- عن عائشة (رضي الله عنها) قالت لما أمر رسول الله - صلى الله عليه وسلم - بتخیر أزواجه بدأ بی فقال « إني ذاکر لک أمراً فلا علیک أن لا تعجلی حتی تستأمری أبویک ». قالت وقد علم أن أبوی لم یكونا یأمرانی بفراقه ، قالت ثم قال « إن الله جل ثناؤه قال (یا أيها النبی قل لأزواجک إن کُنتن تُردن الحیاة الدنیا

وَزَيَّنَتْهَا) إِلَى (أَجْرًا عَظِيمًا) . قَالَتْ فَقُلْتُ فَمَيَّ أَى هَذَا أَتَأْتِرُ أَبَوَى فِرَائِي أُرِيدُ
اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ ، قَالَتْ ثُمَّ فَعَلَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ - صلى الله عليه وسلم -
مِثْلَ مَا فَعَلْتُ». رواه الشيخان والترمذى^(٩٤١)

عائشه (خودای لی رازی بی) گوتی: کاتن خودا فهرمانی به پیغهمبهر
(دروودی خودای لهسهر بی) کرد، که هاوسهرمکانی خوئی بکا به سهرپشک (یا به
ژنیتی همرمت رازی بن، به تهمای رمازی خوداو شادبوون به پایهی گهورمی
رؤژی دواپی، یا نهگهر همزیان له رابواردنی ژیانی دنیاپه نهوا پیغهمبهر
ته لآقیان بدا) پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) له پیش پیشدا له منهوه
دمستی کرد به راگهیاندنی نهم فهرمانی خودایه، فهرمووی: (دروودی خودای
لهسهر بی) شتیکت بو باس دمکه، همزناکه که په له په لی تیا بکهی، برپاری
لهسهر مهده ههتا پرسو را به دایک و باوکت نهکهی! عائشه گوتی: پیغهمبهر
(دروودی خودای لهسهر بی) خوئی دمیزانی که دایک و باوکت همز به شتی وا
ناکه و رازی نابن که من له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) جیابیمهوه،
همزمت (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: خودای گهوره (وهمسپو
سهنآخوانیی نهو له زیادی و زوری بی) به من دمفهرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ
لَأَزْوَاجِكَ.....﴾ واته: نهی پیغهمبهری خودا! بفهرموو به هاوسهرمکانت،
نهگهر همزتان وا له سهرخووشی و رابواردنی نهم جیهانه بی بهقایه، نهوا شتی وا
له لای من دمست ناکهوی کهواته بفهرموون، ورن ههتا لهسهر شیومیهکی جوان،
به بی دل نیشان و ناخووشی همقی شهرعی خوستان بدهمی و ته لآقتان بدهم ههتا
برپون به پیی خوستانهوه، نهگهر نهوهمستان ناوی و همزتان لهومیه که به ژنیتی و

^(٩٤١) بخاری. تفسیر: ٤٧٨٥، ٤٧٨٦ مسلم: ٣٦٦٥، ٣٦٧٤ شیخا. تاج/٤، زنجیر: ١٦ سورة الأحزاب

هه لال و هاوسهري چه زهت رازی بنو بیکهه به هوی رمزی خوداو پیغه مبهرو به مایه ی بهشی باشی خانه ی دوایی، نه وه کاریکی زور جوانه، له بهر نه وه خودای گه وره برپاری داوه بو ئیوه که هه مووتان ئافرمتی خاس و باش و چاکه که رو خیرخوازن پاداشتیکی گه وره ی واتان بداتی که دونیاو چی تیادایه له چاوی نه ومدا به هیج ده چی، چه زهت (دروودی خودای له سه ر بئ) ئایه ته که ی خویندموه و له مهبهسته که حالی بووم، عه رزیم کرد: بو نه مه پرس و را به دایک و باوکم بکه م! شتی وا پرس ی پی ناوی چونکه من خواستم له سه ر رمزی خوداو رمزی پیغه مبهرو له و همیشه مهبهستم پایه ی به رزی مالی دواییه، عانیسه (خودای لی رازی بئ) گوتی ئیتر له پاش منه وه خیزانه گانی تری پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بئ) هه موو چاویان له من کردو من چیم کردبوو نه وانیش وه من کردیان و هه مان وه لامیان دایه وه به پیغه مبه ر (ش/ت رمزی خویان لی بئ).

۹۴۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَسْتَاذِنُ فِي يَوْمِ الْمَرَاةِ مَتَا بَعْدَ أَنْ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ فَقُلْتُ لَهَا: مَا كُنْتَ تَقُولِينَ؟ قَالَتْ: كُنْتُ أَقُولُ لَهُ: إِنْ كَانَ ذَاكَ إِلَيَّ فَأَنِّي لَا أُرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ أُوْثَرَ عَلَيْكَ أَحَدًا). (الحديث ٤٧٨٩): (٩٤٢)

عانیسه (رمزی خودای لی بئ) هه رمووی: له پاش هاتنی نه م ئایه ته : ﴿تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ که نه وه ی تییدایه که پیغه مبه ر (دروودی خودای لی بئ) خو ی سه رپشکه وخاتر خو یه، بو شه و نوستن له لای هه ر کامی له زنه گانی

(٩٤٢) تجرید/٤، ژماره: ١٦٨١ - ٤٧٨٩ بخاری. مسلم: ١٤٧٦ = ٣٦٦٦ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٦٥)

كه خوى بيهوئ، له گهل ئه وهش دا هيشتا پيغه مبهه (دروودی خودای لی بی) بو راگرتنی دلی ئیمه، له رۆژی سه ره ی خو ماندا، نه گهر بی و یستایه بجی بۆلای یه کیکی ترمان پرسى پی ده کردین، و رای و مرده گرتین، مو عازه گوتی : به عانی شه م گوت : نه ی له حاله تی و مه ا دا تو ده تگوت چی؟ فه رمووی: منیش پییم ده گوت: نه ی پیغه مبه ره ی خودا! نه گهر شته که به ده سته ی خو م بی، به ش و سه ره ی خو م له خیر و پیت و فه ری بو ونم له خزمه تی تو دا به که سی تری ناده م ! (تاج/ ٧ ز/ ١٦ ل/ ٩٩ ژ/ ١٤ = تاج/ ٤، ژماره: ٤٠٤٩ ج/ ٤ - ش) .

٩٤٣- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ خَيْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَاخْتَرْنَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ، فَلَمْ يَعُدَّ ذَلِكَ عَلَيْنَا شَيْئًا: (٩٤٣)

عائیشه (رهزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بی) ئیمه ی هاوسه رانی کرد به سه ره پشک، که یا به هاوسه ره ی پیغه مبه ره رازی بین، یا لی جیا بینه وه، ئیمه یش هاوسه ری پیغه مبه ره مان هه لباردو جیا بو ونه وه مان نه و یست، ئیتر پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بی) نه م سه ره پشکیه ی ئیمه ی دانه نا به ته لاق).

(٥) باب في الإيلاء واعتزال النساء وتخيبرهن وقوله تعالى: ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾
٩٤٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: مَكَثْتُ سَنَةً وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَنْ آيَةٍ فَمَا اسْتَطِيعُ أَنْ أَسْأَلَهُ هَيْبَةً لَهُ، حَتَّى خَرَجَ حَاجًّا، فَخَرَجْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ فَكُنَّا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ، عَدَلْتُ إِلَى الْأَرَاكِ لِحَاجَةٍ لَهُ، فَوَقَفْتُ لَهُ حَتَّى فَرَغَ، ثُمَّ سِرْتُ مَعَهُ فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ اللَّتَانِ تَظَاهَرَتَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنْ أَزْوَاجِهِ؟ فَقَالَ: تِلْكَ حَفْصَةُ وَعَائِشَةُ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: وَاللَّهِ

إِنْ كُنْتُ لِأُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ هَذَا مِنْذُ سَنَةٍ، فَمَا اسْتَطِيعَ هَيْبَةً لَكَ، قَالَ: فَلَا تَفْعَلْ مَا ظَنَنْتُ أَنْ عِنْدِي مِنْ عِلْمٍ فَسَلْنِي عَنْهُ، فَإِنْ كُنْتُ أَعْلَمُهُ أَخْبِرْتُكَ. قَالَ: وَقَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ إِنْ كُنَّا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَا نَعُدُّ لِلنِّسَاءِ أَمْرًا، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِنَّ مَا أَنْزَلَ، وَقَسَمَ لَهُنَّ مَا قَسَمَ، قَالَ: فَبَيْنَمَا أَنَا فِي أَمْرِ أُمَّتِهِ. إِذْ قَالَتْ لِي امْرَأَتِي لَوْ صَنَعْتَ كَذَا وَكَذَا، فَقُلْتُ لَهَا: وَمَا لَكَ أَنْتِ وَلِمَا هَا هُنَا؟ وَمَا تَكْلُفُكِ فِي أَمْرِ أُرِيدُهُ؟ فَقَالَتْ لِي: عَجَبًا لَكَ يَا ابْنَ الْخُطَّابِ مَا تُرِيدُ أَنْ تُرَاجِعَ أَنْتَ، وَإِنَّ ابْنَتَكَ لَتُرَاجِعُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى يَظَلَ يَوْمُهُ غَضَبَانِ، قَالَ عُمَرُ: فَأَخَذُ رِدَائِي، ثُمَّ أَخْرَجُ مَكَانِي حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى حَفْصَةَ، فَقُلْتُ لَهَا: يَا بُنَيَّةُ إِنَّكَ لَتُرَاجِعِينَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى يَظَلَ يَوْمُهُ غَضَبَانِ؟ فَقَالَتْ حَفْصَةُ: وَاللَّهِ إِنَّا لَنُرَاجِعُهُ، فَقُلْتُ: تَعْلَمِينَ أَنِّي أَحَذَّرُكَ عَقُوبَةَ اللَّهِ وَغَضَبَ رَسُولِهِ، يَا بُنَيَّةُ! لَا يَغُرُّكَ هَذِهِ الَّتِي قَدْ أَعْجَبَهَا حُسْنُهَا، وَحُبُّ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِيَّاهَا. ثُمَّ خَرَجْتُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ لِقَرَابَتِي مِنْهَا، فَكَلَّمْتُهَا فَقَالَتْ لِي أُمُّ سَلَمَةَ: عَجَبًا لَكَ يَا ابْنَ الْخُطَّابِ قَدْ دَخَلْتَ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَبْتَغِيَ أَنْ تَدْخُلَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَزْوَاجِهِ؟ قَالَ: فَأَخَذْتَنِي أَخِذًا كَسَرْتَنِي عَنْ بَعْضِ مَا كُنْتُ أَجِدُ، فَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهَا، وَكَانَ لِي صَاحِبٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِذَا غِبْتُ أَتَانِي بِالْخَبَرِ، وَإِذَا غَابَ كُنْتُ أَنَا آتِيهِ بِالْخَبَرِ، وَنَحْنُ حِينَئِذٍ نَتَخَوَّفُ مَلِكًا مِنْ مُلُوكِ غَسَّانَ، ذُكِرَ لَنَا أَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَسِيرَ إِلَيْنَا، فَقَدْ امْتَلَأَتْ صُدُورُنَا مِنْهُ. فَآتَى صَاحِبِي الْأَنْصَارِيَّ يَدْقُ الْبَابَ. وَقَالَ: افْتَحْ افْتَحْ، فَقُلْتُ: جَاءَ الْغَسَّانِيُّ؟ قَالَ: أَشَدُّ مِنْ ذَلِكَ، اعْتَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَزْوَاجَهُ. فَقُلْتُ: رَغِمَ أَنْفُ حَفْصَةَ وَعَائِشَةَ، ثُمَّ أَخَذُ ثَوْبِي فَأَخْرَجُ حَتَّى جِئْتُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي مَشْرُبَةٍ لَهُ يُرْتَقَى إِلَيْهَا بِعَجَلَةٍ وَغُلَامٌ لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَسْوَدُ عَلَى رَأْسِ الدَّرَجَةِ، فَقُلْتُ: هَذَا عُمَرُ، فَأَذِنَ لِي. قَالَ عُمَرُ: فَقَصَصْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) هَذَا الْحَدِيثَ، فَلَمَّا بَلَغْتُ حَدِيثَ أُمِّ سَلَمَةَ تَبَسَّمَ

رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَإِنَّهُ لَعَلَى حَصِيرٍ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ شَيْءٌ، وَتَحْتَ رَأْسِهِ
وِسَادَةٌ مِنْ أَدَمَ حَشَوَهَا لَيْفٌ، وَإِنْ عِنْدَ رِجْلَيْهِ قَرْطًا مَضْبُورًا وَعِنْدَ رَأْسِهِ أَهْبَاءُ مُعَلَّقَةٌ،
فَرَأَيْتُ أَثَرَ الْحَصِيرِ فِي جَنْبِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَبَكَيْتُ، فَقَالَ: مَا
يُبْكِيكَ؟ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ كِسْرَى وَقَيْصَرَ فِيمَا هُمَا فِيهِ، وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهُمَا الدُّنْيَا وَلَكَ الْآخِرَةُ».
{الحديث: ٣٦٧٦ = ٣٦٧٣ فم. تجريد/١، رقم: ٧٧ = ٨٩، ٢٤٦٨، ٤٩١٣، ٤٩١٤،
٤٩١٥، ٥١٩١، ٥٢١٨، ٥٨٤٣، ٧٢٥٦، ٧٢٦٢. تحفة الأشراف: ١٠٥١٢: (٩٤٤):

عبداللّٰى كورى عه بياس (رہزای خودایان لى بى) ده گيريت هوه
ده فهرموى: ماوى سالى چاومرئى هه ل بووم، بونه وه پرسيار له عومهرى كورى
خه تباب بكه م، له واتاي ثايه تي، به لام بوم نه كراو ليم نه پرسى، چونكه نه وه منده
سامى هه بوو له دلم، هه تا چوو بو سه فهرى چه ج و منيش له گه ليا چووم بو
چه ج، كاتى گه راپينه وه له رينگه لاي دار سيواكيكدا لايدا، بوسه راو، منيش له سه رى
وه ستام هه تا لى بو وه، جا له گه ليدا رويشتم و گوتم: نهى فهرمانر هوى
موسولمانان! نهو دوو ژنه كى بوون كه له ناو ژنه كانى پينغه مبهردا گه له كوومه
(ته ظاهر) يان له پينغه مبهردا كريدو (وهك خودا باسى نه م باسه دهكا له سه ر هتاي
سوور هتى ته حريره وه)؟ نه و يش فهرموى: نه وه چه فسه كچى من و عايشه
كچى نه بو به كر بوون. منيش گوتم: به خودا ساليكى ره به قه ده مه وى بو نه مه
پرسيارت لى بكه م، به لام له بهر سامى تو پر كيشيم نه ده كرد. فهرموى: شتى وا
مه كه، نه گهر به زمينى خوت وات دهرانى كه شتى هه به كه من دهرانم و له لاي
من هه به، پرسيارم لى بكه شهرم مه كه، نه گهر بيزانم پيتى ده ليم، له پاشدا

(٩٤٤) تجريد/١، ژماره: ٧٧ = ٨٩ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٥٧ = ٣٦٧٦ شيحا (بخارى رقم

عومەر (خودای لی رازی بئی) فەرمووی: بەخودا ئیئە لەسەردەمی نەزانی پێش
 ھاتنی ئیسلامدا ئافرەتمان بەھێج دانەدەناو ھیچ حەق و حیسابیگمان بۆ ژن
 نەدەکرد، ھەتا خودا ئایەتی قورئانی لەبارەى ژنانەووە ناردە خواریوەو بەش و
 بارەو مافی بۆ ژنان دیاریکرد. عومەر فەرمووی: ئەوا جاریکیان خەریکی
 کاریکی خۆمەو بیری لی دیکەمەووە، لەوکاتەدا ژنەکەم پێی گوتە: بۆئەو نایکەى!
 پێیم گوت: تۆ حەقت چییە؟ تۆ بۆخۆت لەکاری من ھەلەدەقورتینی؟ ئەویش
 گوتی پێم: ئەى عومەر! تۆ چەندە سەیریت! تۆ ناتەوێ کە کەسێ قسە لەقسەتا
 بکا کەچی کچەکەت رۆژ تانیواری دەمەدەمی لەگەڵ پێغەمبەرى خودا ەکاو
 دەچیتەووە بەگژ دەمیا، رۆژی واھەییە بەم بۆنەییەووە تا ئیوارە حەزرەت
 (دروودی خودای لەسەر بئی) بەزویری و بەقارەو دمیئیتەووە؟ فەرمووی: جا
 ھەستامو پۆشاگەکەى سەرشانم ھەلگرت و چووم بۆلای حەفصەو پێیم گوت:
 کچم! راستە کەتۆ دەچیتەووە بەگژ دەمی پێغەمبەردا و چەندو چۆنی لەگەڵدا
 دیکەیت و رۆژی واھەییە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) تا ئیواری
 بەزیزی و زویری دمیئیتەووە؟ گوتی: ئەرى بەخودا راست وایە ویرە ویرە
 لەگەڵ دیکەین!

منیش پێیم گوت: تۆ دزمانی کەمن تۆ دترسینم لە سزای خودا لەسەر
 زیزکردنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) کچم! تۆ بەھۆی ئەو ژنەووە
 (واتە: بەھۆی عانیشەووە) لەخۆت بایی مەبە، ئەو بەجوانی خۆی دنازی و
 پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) خوشی دەوێ، تۆ خۆت مەبەستە بەووەو.
 لەپاشدا رۆیشتم، ئوممو سەلەمەیش خزم بوو، چووم بۆ مائی ئەویش، ئەویش
 ھاوسەرى حەزەرت بوو، لەگەڵ ئەویشدا قسەم کرد لەم بارەییەووە، فەرمووی:

ئەى كورى خەتتاب! سەىرم لەتۆ دى، لەهەموو شتێكدا هەل دەدمىتى! تەنانەت
نەومتا دمتەوى لەنيوانى پيغه مبهرو ژنەكانيشيا خۆت تى هەلبقورتىنى!

عومەر فەرمووى: بەخودا بەراستى قسەكانى ئوممو سەلەمە وەها كاريان
تى كردم تۆزى خاويانكردمەوه! ئينجا لەويۆه رۆيشتم هاوړپيهكى ئەنصارىم
هەبوو، من و ئەو بەسەرە دەچووین بۆ خزمەتى پيغه مبهەر (دروودى خودای
لەسەر بى) بۆ هەوال زانین و دنگوباسى سرووش و شتى وا، ئەگەر من
نەچوومايه ئەو هەوال و باسو خواسى بۆم دەهینا، ئەگەر ئەویش نەچوايه من
دنگوباسم بۆى دمبرد، وە لەو سەردەمەدا مەترسىمان لەپاشايى لەپاشاكانى
غەسسان هەبوو، وامان بىستبوو كە ئەم پاشايە كەناوى (الحارث بن أبى شمر) بوو،
دميهوى بەسوپاىهكى گەورەوه هيرش بىنيته سەرمان، زۆر لى دمترساين،
پرپەدل مەترسىمان لى هەبوو، رۆزى لەناكاو تەماشام كرد وا ئەو هاوړپى
ئەنصارىيەم دما لەدەرگا و دەلى: بىكەرمەوه! لەدلى خۆما گۆتم بى و نەبى شتى
قەوماوه پييم گوت: وا پەرۆشى! ديارە كابراى غەسسانى هاتۆتە سەرمان! گوتى:
بەلگوو لەوه خراپترىش رووى داوه: پيغه مبهەر (دروودى خودای لەسەر بى)
كەنارى لە خيزانهكانى گرتووه!

منيش گۆتم: هەى لووتى حەفصە و عائيشە بتهوسيتەوه و لووتيان
بەقوراجى، بۆ ئيشى كریان! حاجلهكانم هەلگرت و دمرچووم بۆ سۆراخى ئەم
هەوالە و چووم بۆلاى پيغه مبهەر (دروودى خودای لەسەر بى) تەماشام كرد
حەزرمەت (دروودى خودای لەسەر بى) وا لەناو بالەخانەيهكا بە پەيزە بۆى
سەردەمگەوى، خولامىكى رمشى پيغه مبهەر هەبوو، ناوى رەباح بوو، لەسەر
تەوقەسەرى پەيزمەكە بوو، مۆلەتى بۆ هاتوان و مردمگرت، پييم گوت: رەباح!
عەرزى حەزرمەت بكە، بلى كە عومەرى كورى خەتتاب دميهوى بىت بۆ

خزمه‌ت. پڻغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) رڼگه‌ی پڻ دام، عومهر
 فهرمووی: که‌چوومه خزمه‌تی باسه‌که‌م له نووکه‌وه بۆ حمزرت گڼراپه‌وه، هه‌تا
 گه‌یشته سهر قسه رقه‌که‌ی نوممو سه‌له‌مه، که به‌منی گوت، حمزرت
 زمرده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد. حمزرت (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌وکاته‌دا له‌سهر
 هه‌سیرنکی روت بوو، هه‌سیرکه‌هه‌چی تری به‌سه‌رموه نه‌بوو، سه‌ریننکی
 به‌رگ چه‌رمینی له‌ژیر سه‌ردا بوو، ناواخه‌که‌ی ریشال (لیف)ی خورما بوو، له
 پاپینه‌وه هه‌ندئ به‌ره دارشیلان که که‌ولئ پڻ خۆشه دمکری هه‌لرزا بوو،
 کۆمه‌لکرا‌بوو، له‌زوور سه‌ریشیه‌وه به بن‌میچه‌که‌وه چه‌ن که‌ولئ هه‌لواسرا‌بوو، که
 ته‌ماشایم کرد گریی هه‌سیرکه‌هه‌ لاقه برغه‌ی حمزرتی دابری‌بوو، منیش دمستم
 کرد به‌گریان. فهرمووی: ئه‌ی عومهر! بۆچی دمگریت؟ گوتم: ئه‌ی پڻغه‌مبهری
 خودا! کيسراو قه‌يسهر، که یه‌که‌میان شاهنشاهی ئیرانه‌و دووه‌میان پادشای
 روومه، وان له‌و هه‌موو نازو خۆشیه‌دا، که هه‌موو که‌س دمیزانی، له‌گه‌ل
 نه‌ومشا که‌بئ باومرن، که‌چی تۆیش که پڻغه‌مبهری خودای ئه‌مه‌هه‌ حالته
 که‌دمبینن؟ فهرمووی: (ئهدی تۆ به‌وه رازی نابی که دنیا بۆ ئه‌وان بئ و پاشه
 رۆژیش بۆ خۆمان بئ!!). {تاج/٤، زنجیره: ٤٩، ژماره: ٤٨ — ته‌فسیر/ سوورمتی
 ته‌حریم چاپی/٤}.

کوردو کورت:

لیردا وه‌ک نمونه‌یه‌کی راست و دروست و راسته‌قینه، به نیقتیباس له‌م
 ژیانه سه‌خت و دیزوارمی پڻغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) له نامیلکه‌ی
 (الترکمانُ شَدْ قُرَى الْعَرَبِ) موه، که پوخته‌ی ئه‌و نه‌زمونه تالانه‌یه، که له‌ماوه‌ی
 (٣٠) سالی نیشته‌جیبوونم له که‌رکوک کۆم کردوونه‌ته‌وه، له‌باره‌ی ئه‌و هه‌موو

ناھەقى و زولم و زۆرو ستمەى كە نەتەومكانى ترى كەركوك لەگەل دەولەتا لە كوردیان دمكرد، لیژمدا بەم بۆنەیهووە ئەم نموونەیتان لەو نامیلکەووە بۆ راگوێز مەكەم، بەتایبەتی لەبەرئەوێ كە گەورەترین بەلگەیه لەسەر ئەم راستەقینەیه: (كە سەرۆكانی گەل و رابەرانی بزووئتنەومكان، هەتا ترسی خویان هەبێ و لەگەل ملەتی خۆیان بن و سەرقاڵی كۆكردنەوێ پرۆپیتی جیهان نەبن و لە پیناوی پەيام و مەبەستەكەیان، بەرگەى هەموو ساردی و گەرمییەك بگرن و گووژالکیان لەدەما هەنگوین بێ، هەتا وابن براومن و لەلای خواو بەندەى خوا پەسەندن، با دەر بەدمرو ئاوارەو شەھیدیش بن، بەلام هەركاتى سەریان كرده دنیا پەرستى و كۆشك و تەلارو پارەو دینارو دۆلارو بەزم و رەزم، ئیتر ئەووە سەرمەتای رۆژى رەشى خۆیان و ملەتیانە، بەدیمەن بۆ گەل رابەرن، بەواتا بۆ دوژمن نۆكەرو نوێنەرن! ... ریزدار مەقدم / محمد اطروشى، لەمالى مامۆستا مەلا محمد ئەمین، لەتەپەى مەلا عەبدوللا، لە كەركوك گێراپەووە:

(لەگەرمەى شۆرشا، لە شەستەكانا، شۆرشگێڕێكى مەزنى ئێرانى، دەپەوێ سەردانیكى مەلا مستەفاى بەرزانى بكا، زۆر بە پەرۆشەووە بەنەینى، بەسواری و لاخ، دى بەدێ، بەناوێ خوازاراومو، رۆژى خۆى دەكا بەمەلا، رۆژى خۆى دەكا بەشیخ، چەند شەوو رۆژى، ئاوا بەناو ئەو دشت و دمر و شاخ و داخەدا، لەگەل چەند پێشمەرگەپەكا، كەجاری دەلێ دمر ویشى خۆ من و جارى دەلێ فەقیى خۆ من، بەپێى شوێن، دەخولێنەووە قور و لیتەى زستان دیشلێن و سەرماو سۆلە دەچێژن، هەرتا و نەتاوێ لەتاو فرۆك و تەقەى رەبایا و هێرشى جاشان، هەلدین و خۆ لەناو دمو و بن بەردى دشارنەو، رۆژانە بەچاوى خۆیان گوندی سووتاو و تەرمى شەھیدو زامار، لەهەموو جۆرى دمیینن، هەتا بەرە بەرە دىمەگەنە پەناگەى بەرزانى، هەموو شتێ بە خەیاڵى ئەو مامۆستا ئێرانپەیدا دى ئەمە

نەبى: دىروانىۋا تەختو بارەگا زېرىنەكەي مەلای بەرزان، وا لەجىايەكى
سەختو دىزواری وادا، كە رېگەي بالدارى نىيە، چ جاي پادار، وا لەناو
ئەشكەوتىكى تارىكى شىدارى قانگىراو بەچرە دووكەلى كۆتەرە دارى تەرۋ، پىر
لەسەرە بزووتكى كوزاۋەو پىر لەچراۋوگ، كە بەشەو لەباتى چراو گولۇپ و لايت
بەكارى دەھىنن، لەپىر ماری، يا جانەومرى، ئاگرى ناو ئەشكەوتەكە گەرمى
دەكاتەۋەو سىرپىيەكەي دىردەچىۋ دووكەلەكە سەرى لى دەشىۋىنىۋ مەترسى و
تۇقانى لەناو ئەشكەوتەكەدا دروست دەكا، لەمەترسى تۇپ و تانك و فرۇك و
جاش و جەيش ناخۆشتر!!

لەلایەكى تىرىشەۋە دىروانىۋا مەلا مستەفاۋ نىزىكانى بارەگا، ئەومىندە
تەپ و تۇزو چەرە دووكەل چوۋە بەسەرۋ چاۋياناۋ تەپوتۇز لە جەلەكانيان
نىشتوۋەو ئەومىندە بە تەختە بەردى داخ لەناو ئەشكەوتەكەدا كولىرە ئاشىيان
كردوۋە، رىك دەلىلى ئاشەۋانن و لەناو ئاشا دەزىن!!

گوتى: لەو سەردەمەشدا، بەردى جاشەگان، بەرۋىشنىبرۋ بە
نارۋىشنىبريانەۋە، واتە: بەجاش چەك و بەجاش قەلەمیانەۋە، تەنگيان بە
بەرزانى ھەلچنى بوو، دزايەتییەكى ماددى و مەعنەۋىيان دەگرد، بەدميان لىژنە،
لە ئەمن و لە ئىستىخبارات، تانەو تەشەرۋ درۋو دەلەسەيان، لەدزى شۆرش
دروست دەگرد وەك بەچكە كۆترۋ بەچكە توۋتى دىمانتفانە سەردەمى لایەنە
كوردیيە نەیارمەكانى شۆرش و ئەۋانیش وەك بنىشت و كاۋىژ شەۋو رۇژ
دىمانجۋىيەۋە دىمانگوت و دىمانگوتەۋە، بەمەلا مستەفايان دەگوت: مەلا
چۆنىۋ بە شۆرشىيان دەگوت جەببى غەمىل و بە پىشمەرگەيان دەگوت:
شەمشەمە كۆپرم بەسەداميان دەگوت: زېرە زېرەۋ بە جاشيان دەگوت: سوارەى
سەلاخەدىن و ... تاد.

گوته: جا ئاغای ئیرانی که ئەم واقعیە قیزەونە ی بینی و ئەم
چەواشەکاریە ی رەچاو کردو ئەم زیانە زبەرە ی بەرزانی و پیاوانی شوێشی بینی،
گوته: (ئاغای بەرزانی! ئەم ملەتە ی تۆ هەتە، ئەووە ناهێنی کەتۆ ناوا خۆتی
بۆبکە ی بە ئاشەوان، یا خۆتی بۆ بکە ی بەقوچی قوربانی!).

دەلێن قازی موحمەدی (شەهید) کاغەزی دهنووسی بۆ شیخی
حیسامەددین، کە یارمەتی بداو پشگیری کۆماری مەهاباد بکا ئەویش بەم
شیعرە وەلامی دەماتەووە و عوزری بۆ دینیتەووە:

هەر لـه خانـه قـین هـه تا ژاوهـرۆ

کورد هـه کـورت بووهـو هـه کـورت یاوهـرۆ

٩٤٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمْ أَزَلْ حَرِيصًا عَلَى أَنْ
أَسْأَلَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ الْمَرَّاتَيْنِ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّتَيْنِ
قَالَ اللَّهُ لَهُمَا (إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا) فَحَجَجْتُ مَعَهُ فَعَدَلُ وَعَدَلْتُ
مَعَهُ بِالْإِدَاوَةِ ، فَتَبَرَّرَ حَتَّى جَاءَ ، فَسَكَبْتُ عَلَى يَدَيْهِ مِنَ الْإِدَاوَةِ ، فَتَوَضَّأْتُ فَقُلْتُ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمَرَّاتَانِ مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّتَانِ قَالَ لَهُمَا (إِنْ
تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ) فَقَالَ وَاعْجَبِي لَكَ يَا ابْنُ عَبَّاسٍ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ ، ثُمَّ اسْتَقْبَلَ عُمَرُ
الْحَدِيثَ يَسُوقُهُ ، فَقَالَ إِنِّي كُنْتُ وَجَارًا لِي مِنَ الْأَنْصَارِ فِي بَنِي أُمَيَّةَ بْنِ زَيْدٍ ، وَهِيَ مِنْ
عَوَالِي الْمَدِينَةِ ، وَكُنَّا نَتَنَاقَبُ التَّرْوَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَنْزِلُ يَوْمًا
وَأَنْزَلَ يَوْمًا ، فَإِذَا نَزَلْتُ جِئْتُهُ مِنْ خَبَرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْأَمْرِ وَغَيْرِهِ ، وَإِذَا نَزَلَ فَعَلَ
مِثْلَهُ ، وَكُنَّا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ نَغْلِبُ النِّسَاءَ ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى الْأَنْصَارِ إِذَا هُمْ قَوْمٌ تَغْلِبُهُمْ
نِسَاؤُهُمْ ، فَطَفِقَ نِسَاؤُنَا يَأْخُذْنَ مِنْ أَدَبِ نِسَاءِ الْأَنْصَارِ ، فَصَحْتُ عَلَى امْرَأَتِي ،
فَرَأَجَعْتَنِي ، فَأَلْكَرْتُ أَنْ تُرَاجِعَنِي ، فَقَالَتْ وَلِمَ تُنْكَرُ أَنْ أَرَأِجِعَكَ فَوَاللَّهِ إِنَّ أَزْوَاجَ
النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَرَأِجِعُنَّهُ ، وَإِنْ إِخْذَاهُنَّ لَتَهْجُرَهُ الْيَوْمَ حَتَّى اللَّيْلِ .

فَأَفْرَعَنِي ، فَقُلْتُ خَابَتْ مَنْ فَعَلَ مِنْهُنَّ بِعَظِيمٍ . ثُمَّ جَمَعْتُ عَلَى نِيَابِي ، فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ فَقُلْتُ أَى حَفْصَةَ ، أَتَغَاضِبُ إِحْدَاكُنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْيَوْمَ حَتَّى اللَّيْلِ فَقَالَتْ نَعَمْ . فَقُلْتُ خَابَتْ وَخَسِرَتْ ، أَتَأْمَنُ أَنْ يَغْضَبَ اللَّهُ لِعُضْبِ رَسُولِهِ (صلى الله عليه وسلم) فَتَهْلِكِينَ لَا تَسْتَكْثِرِينَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَلَا تُرَاجِعِيهِ فِي شَيْءٍ وَلَا تَهْجُرِيهِ ، وَاسْأَلِيْنِي مَا بَدَأَ لَكَ ، وَلَا يَغُرَّتْكَ أَنْ كَانَتْ جَارَتُكَ هِيَ أَوْضَأَ مِنْكَ وَأَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) - يُرِيدُ عَائِشَةَ - وَكُنَّا تَحَدِّثُنَا أَنَّ غَسَّانَ تُنْعِلُ النَّعَالَ لِقَزُونَا ، فَتَزَلُ صَاحِبِي يَوْمَ نَوْبِهِ فَرَجَعَ عِشَاءً ، فَضَرَبَ بَابِي ضَرْبًا شَدِيدًا ، وَقَالَ أَنَايِمُ هُوَ فَفَزِعْتُ فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ . وَقَالَ حَدَّثَ أَمْرٌ عَظِيمٌ . قُلْتُ مَا هُوَ أَجَاءَتْ غَسَّانُ قَالَ لَا ، بَلْ أَعْظَمُ مِنْهُ وَأَطْوَلُ ، طَلَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نِسَاءَهُ . قَالَ قَدْ خَابَتْ حَفْصَةُ وَخَسِرَتْ ، كُنْتُ أَظُنُّ أَنَّ هَذَا يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ ، فَجَمَعْتُ عَلَى نِيَابِي ، فَصَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَدَخَلَ مَشْرُبَةً لَهُ فَاعْتَزَلَ فِيهَا ، فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ ، فَبَادَا هِيَ تَبْكِي . قُلْتُ مَا يُبْكِيكَ أَوْلَمْ أَكُنْ حَدَّثْتُكَ أَطْلُقُكُنَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَتْ لَا أَذْرِي هُوَ ذَا فِي الْمَشْرُبَةِ . فَخَرَجْتُ ، فَجِئْتُ الْمَنْبِرَ ، فَبَادَا حَوْلَهُ رَهْطٌ يَبْكِي بَعْضُهُمْ ، فَجَلَسْتُ مَعَهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَجِدُ ، فَجِئْتُ الْمَشْرُبَةَ الَّتِي هُوَ فِيهَا فَقُلْتُ لِغُلَامٍ لَهُ أَسْوَدَ اسْتَأْذِنَ لِعُمَرَ . فَدَخَلَ ، فَكَلَّمَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) ثُمَّ خَرَجَ ، فَقَالَ ذَكَرْتُكَ لَهُ ، فَصَمَتَ ، فَانْصَرَفْتُ حَتَّى جَلَسْتُ مَعَ الرَّهْطِ الَّذِينَ عِنْدَ الْمَنْبِرِ ، ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَجِدُ فَجِئْتُ ، فَذَكَرَ مِثْلَهُ ، فَجَلَسْتُ مَعَ الرَّهْطِ الَّذِينَ عِنْدَ الْمَنْبِرِ ، ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَجِدُ فَجِئْتُ الْغُلَامَ . فَقُلْتُ اسْتَأْذِنَ لِعُمَرَ . فَذَكَرَ مِثْلَهُ ، فَلَمَّا وُلِّيتُ مُنْصَرِفًا ، فَبَادَا الْغُلَامُ يَدْعُوْنِي قَالَ أَذِنَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) . فَدَخَلْتُ عَلَيْهِ ، فَبَادَا هُوَ مُضْطَجِعٌ عَلَى رِمَالٍ حَصِيرٍ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فِرَاشٌ ، قَدْ أَتَرَ الرِّمَالُ بِجَنْبِهِ ، مُتَّكِئٌ عَلَى وِسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ حَشَوْهَا لَيْفٌ ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ ، ثُمَّ قُلْتُ وَأَنَا قَائِمٌ طَلَّقْتَ نِسَاءَكَ

فَرَفَعَ بَصَرَهُ إِلَيَّ ، فَقَالَ « لَا » . ثُمَّ قُلْتُ - وَأَنَا قَائِمٌ أَسْتَأْذِنُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَوْ رَأَيْتَنِي ، وَكُنَّا مَعَشَرَ قُرَيْشٍ نَغْلِبُ النِّسَاءَ ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى قَوْمٍ تَغْلِبُهُمْ نِسَاؤُهُمْ ، فَذَكَرَهُ ، فَتَبَسَّمَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) ، ثُمَّ قُلْتُ لَوْ رَأَيْتَنِي ، وَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ ، فَقُلْتُ لَا يَغُرُّكَ أَنْ كَانَتْ جَارَتُكَ هِيَ أَوْضَأَ مِنْكَ وَأَحَبُّ إِلَيَّ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) - يُرِيدُ عَائِشَةَ - فَتَبَسَّمَ أُخْرَى ، فَجَلَسْتُ حِينَ رَأَيْتُهُ تَبَسَّمَ ، ثُمَّ رَفَعْتُ بَصَرِي فِي بَيْتِهِ ، فَوَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ فِيهِ شَيْئًا يَرُدُّ الْبَصَرَ غَيْرَ أَهْبَةِ ثَلَاثَةٍ . فَقُلْتُ ااذْغُ اللَّهُ فُلْيُوسَعٌ عَلَى أُمَّتِكَ ، فَإِنَّ فَارِسَ وَالرُّومَ وَسَّعَ عَلَيْهِمْ وَأَغْطُوا الدُّنْيَا ، وَهُمْ لَا يَعْبُدُونَ اللَّهَ ، وَكَانَ مُتَكِنًا . فَقَالَ « أَوْفَى شَكَّ أَلْتَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ أَوْلَيْكَ قَوْمٌ عَجَّلَتْ لَهُمْ طَيِّبَاتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا » . فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَغْفِرْ لِي . فَأَعْتَزَلَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ الْحَدِيثِ حِينَ أَفْشَتْهُ حَفْصَةُ إِلَى عَائِشَةَ ، وَكَانَ قَدْ قَالَ « مَا أَنَا بِدَاخِلٍ عَلَيْهِنَّ شَهْرًا » . مِنْ شِدَّةِ مَوْجَدِّهِ عَلَيْهِنَّ حِينَ عَاتَبَهُ اللَّهُ . فَلَمَّا مَضَتْ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ فَبَدَأَ بِهَا ، فَقَالَتْ لَهُ عَائِشَةُ إِنَّكَ أَقْسَمْتَ أَنْ لَا تَدْخُلَ عَلَيْنَا شَهْرًا ، وَإِنَّا أَصْبَحْنَا لِتِسْعٍ وَعِشْرِينَ لَيْلَةً ، أَعْدُهَا عَدًّا . فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ » . وَكَانَ ذَلِكَ الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ . قَالَتْ عَائِشَةُ فَأَنْزِلْتَ آيَةَ التَّخْيِيرِ فَبَدَأَ بِي أَوَّلَ امْرَأَةٍ ، فَقَالَ « إِنِّي ذَاكِرٌ لَكَ أَمْرًا ، وَلَا عَلَيْكَ أَنْ لَا تَفْجَلِي حَتَّى تَسْتَأْمِرِي أَبِيكَ » . قَالَتْ قَدْ أَغْلَمُ أَنَّ أَبَوَيَّ لَمْ يَكُونَا يَأْمُرَانِي بِفِرَاقِكَ . ثُمَّ قَالَ « إِنَّ اللَّهَ قَالَ (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ) إِلَى قَوْلِهِ (عَظِيمًا) » . قُلْتُ أَفِي هَذَا أَسْتَأْمِرُ أَبَوَيَّ فَيَأْتِي أُرِيدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدَّارَ الْآخِرَةَ . ثُمَّ خَيْرَ نِسَاءَهُ ، فَقُلْنَ مِثْلَ مَا قَالَتْ عَائِشَةُ: ^(٩٤٥)

نهوجا عومەر بهدووړو دريژي نهم چيروکي له نووکه وه گيرايه وه،
 فهرمووي: من و دراوسيېکه، که پياوې بوو له ياريدمدمران (نهنصار) له ناو
 خيټي بهنو نومه ييه کوري زميدا بووين، که له گونده کاني ناسراو به عه والي

مەدینە نیشەجی بوون، بەسەرە رۆژی من و رۆژی ئەو دائەبەزین، ئەچووین بۆ خزمەتی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ وەرگرتنی دەنگوباس، ئەگەر من دابەزیمایە، هەوایی ئەو رۆژە چی بوايە، بۆیەم دەبردەم، وەك بابەتی سرووش و دەنگوباسی تر، وە ئەگەر ئەویش دابەزیمایە هەروەها، ئەو رووداوانە بۆ من دەهینایە، لەراستیدا ئیمە ی گەلی قورەیش لەولاتی خۆمان زāl بووین بەسەر ژنەکانماندا، بەلام کەهاتین بۆ مەدینە و تیکەلاوی یاریدەدەران (ئەنصار) بووین، روانیمان ئەوان ژنەکانیان زālن بەسەریان! ئیتر بەرە بەرە ژنەکانی ئیمەیش رەفتاری ژنانی ئەنصاریان گرت، رۆژی لەژنەکەم توورە بووم قیزاندم بەسەریدا، ئەویش وەلامی دامەو، منیش گوتم: ئەو دەمە دەمی لەگەڵ من دەکەیت. ئەویش گوتی: ئەی عومەر! تۆ چەندە سەیریت! تۆ ناتەوێ کە کەسێ قسە لەقسەتا بکا، دەی سویندم بەخودا هاوسەرمەکانی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رۆژانە دەمە دەمی لەگەڵدا دەکەن و دەچنەو بەگژ دەمیدا، تەنانەت هەیانە رۆژ تا ئیوارێ قسە ی دائەبڕێ و قسە ی لەگەڵدا ناکات؟ جا ئەم قسە و باسانە تۆفاندی، لەبەرئەو بەژنەکەم گوت: ئەوێ کەشتی وا لەگەڵ پیڤەمبەردا بکا، مال و پیران خۆی، ناویمێد خۆی!! ئەوجا جلەکانم لەبەرکردو خۆم پیچایەو و دابەزیم بۆ ناو شاری مەدینە، چووم بۆلای حەفصە ی کچم، کە هاوسەری پیڤەمبەر بوو، پییم گوت: ئەی حەفصە! شتی وا هەیە، کە یەکی لەئێوەی هاوسەران ی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رۆژ تا ئیوارێ پیڤەمبەر توورە بکا؟؟ گوتی: بەئێ. گوتم: دەی ناویمێدو زیانەمەند بیت، چۆن شتی وادەکەیت، ئایا ناترسیت کەخودا لەسەر پیڤەمبەرمەکی بکاتەو و لەسەر توورە بوونەکی هەڵبەدات و بە فەتارمدا بجیت، چۆن هەلە ی وادەکە ی؟ نەکی داوای شتی زۆر لە پیڤەمبەر

بكهى، يا دممه دمىنى لهگهڻ بكهى لهسهر هيچ شتى، قسهى ئى دانمېرېت، نهگهر
پرسىارى، يا شتىكت دموى، لهمنى بكه، يا لهمنى داوايكه، نهوه دمسته خهروټان
نهكا كه عائيشهى دمسته خوشكت لهتو نازدارترهو زياتر پيغهمبهر خوښى
دموى، نهوه واى ئى دمكا، كه نازى زياتر بهسهر پيغهمبهردا بكات، توپش بجيت
چاو لهو بكهيت؟

عومهر (رمزى خوداى ئى بى) فهرمووى: مهترسىمان له پاشايى له
پاشاكاني غمسان ههبوو، واما بېستبوو كه دميانهوى بهسوپاوه بيته سهرمان،
ومبو نه مهبسته سهرگهرمى نالكردى ماينو نهسپهگانيانن، جا هاوړى
نه نصاريهكهم لهسهرمى خويدا، دادمېزى دهچى بوناو شارى مهدينه، سهر
لهنيواري هاتهوه بولامان، بهتوندى تمقولبابى كردو زور بهتوندى له دمرگاهى
دا، وه لهويوه هاواري كرد: نمرى كابر لهوييه؟ منيش راجلهكيم و دمرچووم
بولاى، گوتى: كاريكى زور كهوره قهوماوه، گوتم: چى بووه، ئايا لهشكرى
غمسان هاتوونهته سهرمان؟ گوتى: نه، لهشكر نه هاتوونهته سهرمان، بهلام
لهوه خراپترو سامناكتر روويداوه: پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى)
زنهكاني تهلاق داوه. منيش گوتم: ناووميد حهفصه، رمنجهرو حهفصه، ههرخوم
گومانم وابوو كه نهوه زورى نهماوه كه رووبدات! جا جلهكانم لهبهركردو خوم
كوكردموه و چووم بو مهدينه و نوپزى بهيانيم بهكومهڻ لهگهڻ پيغهمبهردا
كرد، جا پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) به پيژميهكا، سهركهوت بو
باله خانميهكى خو، لهوى كمناره گيربوو له هاوسهرمكاني.

منيش چووم بولاى حهفصه كچم، كه روانيم وا دمگري، گوتم: نهوه
بوچى دمگريت؟ چمندم پيت گوت كه نهوه مكه، ئايا پيغهمبهر (دروودى

خودای لهسەر بێ) ته‌لافه‌تانی داوه‌ یانا؟ گوته‌: نازانه‌، به‌لام نه‌مه‌تا وا له‌و
باله‌خانه‌دا، دووره‌ که‌ناره‌ له‌ هاوسه‌ره‌کانی.

جا دهرچووم و چووم بۆلای دوانگه‌که‌، ته‌ماشام کرد وا کۆمه‌لی له‌دموری
مینبه‌ره‌که‌ن ده‌گرین، ماوه‌یی له‌گه‌لیان دانیشه‌تم، به‌لام له‌پاش که‌می خۆم بێ
رانه‌گیراو خه‌مه‌که‌ی خۆم زۆری بۆ هینام و رۆیشه‌تم بۆلای باله‌خانه‌که‌ی که‌
پێغه‌مبه‌ری تیا‌دابوو، خولامیکی ره‌شی پێغه‌مبه‌ر له‌وی بوو، پێیم گوته‌: بجۆ
مۆلته‌م بۆ وهره‌بگره‌، ده‌چم بۆلای پێغه‌مبه‌ر، خولامه‌که‌ چووه‌ ژووره‌وه‌ و
له‌مبارمه‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر کردو نه‌وجا که‌پرایه‌وه‌ بۆ دهرموو گوته‌
پیم: قسه‌م له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر کرد، وه‌ باسی تۆم بۆیکرد، به‌لام قسه‌ی نه‌کرد،
منیشه‌ گه‌پامه‌وه‌، چوومه‌وه‌ له‌لای کۆمه‌له‌که‌ی له‌لای دوانگه‌که‌ بوون
دانیشه‌تمه‌وه‌، به‌لام دیسان خه‌م و خه‌فته‌ پالی پێوه‌ نامه‌وه‌ و چوومه‌وه‌ بۆلای
خولامه‌ ره‌شه‌که‌ له‌دهرگای باله‌خانه‌که‌ و داواکه‌مم تازمه‌کردمه‌وه‌، تا سه‌جار نه‌م
که‌ین و به‌ینه‌ له‌نیوانی من و خولامه‌ ره‌شه‌که‌دا روویدا و هه‌موو جاری،
خولامه‌که‌ ده‌یگوته‌: داواکه‌تم عه‌رزێ پێغه‌مبه‌ر کرد، به‌لام بێ ده‌نگ بوو،
وه‌لامی نه‌بوو، جا له‌سه‌ری جاری سییه‌مدا، که‌ پشتم هه‌لکردو ویشه‌تم به‌رۆم،
روانیم وا خولامه‌که‌ بانگم ده‌کا، که‌ چوومه‌وه‌، گوته‌: پێغه‌مبه‌ر مۆلته‌ی پیت
داوه‌، فهرموو بجۆ بۆلای. که‌ چوومه‌ ژووره‌وه‌ بۆلای، روانیم وا له‌سه‌ر
حه‌سیریکی چنراو راکشاوه‌، حه‌سیره‌که‌ رووته‌، دۆشه‌ک و شتی وای به‌سه‌ره‌وه‌
نییه‌، ته‌لی چینه‌کانی حه‌سیره‌که‌ هه‌له‌چه‌قیبوونه‌ لاقه‌برغه‌ی پێغه‌مبه‌رو
لاقه‌برغه‌یان چالکریبوو، پشتییه‌کی چه‌رمی له‌ژێر شانا بوو، ناوه‌خنه‌که‌ی
ریشالی خورما‌بوو، جا سه‌لام لێی کردو هه‌ر به‌پێوه‌ گوته‌: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری

خودا! ئايا ژنهكانت تەلاق داوه؟ ئەهويش سەري هەلپري و تەماشاي كردم و
 فەرمووي: (نەه). منيش لەخۆشيانا بەدمنگي بەرز گوتم: (ئەللاھونەكبەر).
 ئەوجا ھەر بەپێوه ويستم بوار تاقى بکەمەوه و بپروانم کە پێغەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بێ) لوتفی ھەيە، يانا، گوتم: ئەي پێغەمبەري خودا!
 ئيمەي ھۆزي قورميش، جاران نازابووین، زالبووین بەسەر ژنەکانمانا، بەلام کاتى
 ھاتین بۆ مەدينە، دەروانین خەلگى مەدينە بە پێچەوانەي ئيمەوه، ژنەکانيان
 زالە بەسەر ئەوانا، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زمردە خەنەيى
 گرتى، ئەوجا گوتم: ئەي پێغەمبەري خودا! خۆزگە دمتبينيم لەوکاتەدا، کە
 جووم بۆلای حەفصەو پييم گوت: کچم! تۆ بەھۆي ئەو ژنەوه (واتە: بەھۆي
 عائیشەوه) لەخۆت بایي مەبە، ئەو بەجوانى خۆي دمنازی و پێغەمبەر (دروودی
 خودای لەسەر بێ) خۆشی دەوي، تۆ خۆت مەبەستە بەھەمەوه جا ديسانەوه
 پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زمردە خەنەيەکی تريشى کرد، جا
 کەبينيم کەيفى ھەيە و پێدەکەنى، منيش دانیشتم. جا چاويکم گيڤا بە
 ھۆدەمکەيدا، سويندم بەخودا شتيکی وام نەبينى کە دل بيگرئ و چاو پەسەندی
 بکا، بەس سى کەولئ لى بوو، لەزورور سەريەوه بە بنميچەکەوه ھەلواسرايوون،
 جا گوتم: ئەي پێغەمبەري خودا! لەخوداي گەورە بپارێرمەوه، کە نەتەوهي
 ئيسلامى تۆ بکەونە خۆشي و دنيا روويان تى بکا، ئەومتا ملەتى فارس و ملەتى
 رووم، خودايش ناپەرستن، کەچى خودا خيرو بيڤرى دنياي رزاندوو بەسەريانا،
 کەوام گوت، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) راگشابوو، جا ھەلسا
 دانیشتم و فەرمووي: (ئەوه چۆن ھەسەي وادمگەي و ھەزەت لەدنيايە، ئەي کورپى
 خەتتاب! ئەوانە ھۆزگەليکن، خەلاتى خۆيان لەجيهاندا وەرگرتوو و پەلەيان لە
 بەشى باشى خۆيان کردوو و فريان بەخۆشي ئەو جيهانەوه نەماوه).

منیش عەرزیمکرد: دەى ئەى پێغهەمبەرى خودا نەمزانی لەخودا
بپارێرمووە بۆم کە لێم خۆش بێ و تاوانم بپۆشێ.

جا پێغهەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەهۆی ئەو قەسە نەینییەو،
کە حەفصە ئاشکرای دەکا لەلای عانیشه، بیست و نۆ شەو کەنارمگیر بوو
لەژنەکانی، چونکە کاتێ خودای گەورە گلەیی لە پێغهەمبەر کرد، لەم بارمیهو،
وەک لەسەرمەتای سوورمەتی تەحریمەووە باسکراو، پێغهەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بێ) زۆر دلگران بوو، وە فەرمووی: (یەک مانگ هاموشۆی ژنەکانم
ناکەم!).

جا کاتێ بیست و نۆ شەو تێ پەری، روشت بۆلای عانیشه و لەوێ
دەستی پێ کرد، عانیشه‌یش پێی دەلێ: ئەى پێغهەمبەرى خودا! خۆ تۆ سویندیت
خوارد کە یەک مانگی رمبەق هاموشۆمان نەکەیت، کەچی تۆ لەدوا بیست و نۆ
شەو دەستت کردمووە بە هاموشۆمان، بۆ خۆم روژ بەروژ ژماردوومە، دەى ئەمە
چۆنە؟

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): مانگی وادەبێ، بیست و نۆ شەو
دەبێت). ئەو مانگەیش بیست و نۆ شەو دەبێ.

عانیشه فەرمووی: ئەو جا خودای گەورە، بەم بۆنەیهو، نایەتی تەخیر و
سەرپشکی نارد، کە ئەم نایەتە پیرۆزمیە: **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ**
تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّغَتْهَا فَعَلَيْنَّ أَمْتَعْنُ وَأَسْرَحُكُنَّ سَرَاحاً جَمِيلاً -
الأحزاب/٢٨:

واتە: ئەى پێغهەمبەرى خۆشەوێست! بێ بەژنەکانت، ئەگەر حەزتان
لەخۆشی ژيانى دنیاىەو مەبەستتان رابواردنى خۆشى ئەم جیهانە نزیکیە،
ئەوا وەرنە پێشەووە هەتا مافی خۆتان پێ بدەم و تەلاقتان بدەم و دەستم

له دهستان ببيته وه له سهر شيويه كي شهرعي جوان، خو نه گهر به خوداو به پيغه مبهري خودايش رازين و ژيانى نه برپاوهى پر له خيرو خوشي و نازو بههرى نه و جيهان هه ل دمبژيرن، نه وه پاداشى گهورى خوايى هه به بؤ باشه گاني نيوه). عائيشه فهرمووى: جا پيغه مبهري (دروودى خوداي له سهر بي) له پاش هاتنى نه م نايه تي سهر پشك و ته خير كردنه، له منه وه دهستي پيكره، منيش جيا بوونه وه نه ويست و پيغه مبهري هه لبرارد و به هاوسهرى نه و رازي بووم، نه و جا پيغه مبهري (دروودى خوداي له سهر بي) يه كه يه كه هاوسهرمكاني تريشى كرد، به سهر پشك و من چيم گوت نه وانيش نه و ميان گوت.

(٦) باب المطلقه ثلاثا لا نفقة لها

ژنى سى به سى ته لا قدر او ژيوار (نه فقهه) ي بؤ نيبه

٩٤٦. عَنْ عَائِشَةَ أَلْهَا قَالَتْ مَا لِفَاطِمَةَ أَلَّا تَتَّقِيَ اللَّهَ ، يَعْنِي فِي قَوْلِهَا لَا سَكْنَى وَلَا نَفَقَةَ: (٩٤٦)

فاطمه ي كچي قهيس (رمزاي خوداي لي بي) ده لي: ژنى سى به سى ته لا قدر او، نه مافي نشيمه ني هه به، نه ژيوار و خمرجي دمكه وي. عائيشه ميش (رمزاي خوداي لي بي) فهرمووى: نه وه فاطمه چييه تي! نه وه بؤ له خوا ناترسى قسه ي وادمكاو ده لي: گوايه ژنى سى به سى ته لا قدر او، نه مافي نشيمه ني هه به و نه ژيوار و خمرجي بؤ هه به).

بؤ تيگه يشتنى ته و او و روونكر دهنه وي ته و او، نه م دوو ژمارميه: (٨٨٩) و (٨٩٠) له پوخته ي موسليمه وه راگويز دمكه ين:

(٩٤٦) بخارى في (٦٨ - رقم الكتاب الطلاق) مسلم: ٣٧٠١ - مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٨٩

+ ٨٩٠. (بخارى رقم الكتاب/٦٨ رقم الباب/٤١).

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا لِفَاطِمَةَ خَيْرٌ أَنْ تَذْكُرَ هَذَا. تَغْنِي قَوْلَهَا: لَا سَكْنَى وَلَا نَفَقَةَ. {الحديث: ٣٧٠١ = ٣٦٩٩ فم:}

عائشه (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: نہمہی کہ فاطیمہی کچی فہیس دمیکیریتہوہ، کہ گواہ پتغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرموویہتی بہ فاطیمہ، کاتی کہ میردمکہی سیبہسی تہلاقی داوہ: (نہنشیمہنت بو ہمیہ و نہزیوار. واتہ: نہمافی سوکنتا بو ہمیہ لہکاتی عیددمکہتا، ومنہ نہفہفہمت دمکہوی). عائشہ فہرمووی: گیرانہومی نہمہ لہلایہنی فاطیمہوہ ہیج سوودی نییہ بو سہماندنی داوای فاطیمہ کہ دہلی: گواہ زنی سیبہسی تہلاقدراو، نہمافی نشیمہنی ہمیہ، نہ زیوارو خہرجی دمکہوی، چونکہ نہم ہرپارہ تہنیا بو فاطیمہ خوئی وابووہ، کہ لہبہرہوی تایبہت مالی میردمکہی بہجی ہیشتووہ، نہگینا بو ژنانی تر، کہ سیبہسی تہلاقدراہن وانیہ، ہہم مافی نشیمہنیان ہمیہو ہہم خہرجی).

عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ الْأَعْظَمِ، وَمَعَنَا الشَّعْبِيُّ فَحَدَّثَ الشَّعْبِيُّ بِحَدِيثِ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَجْعَلْ لَهَا سَكْنَى وَلَا نَفَقَةَ. ثُمَّ أَخَذَ الْأَسْوَدُ كَفًّا مِنْ حَصَى فَحَصَبَهُ بِهِ، فَقَالَ: وَبِئْسَ تَحَدَّثُ بِمِثْلِ هَذَا، قَالَ عُمَرُ: لَا تَتْرُكُ كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِقَوْلِ امْرَأَةٍ لَا نَدْرِي لَعَلَّهَا حَفِظَتْ أَوْ نَسِيَتْ، لَهَا السُّكْنَى وَالنَّفَقَةُ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ). {الحديث: ٣٦٩٤ = ٣٦٩٠ فم. ترمذی. نکاح: ١١٣٥. نسائی. طلاق: ٣٤١٨، ٣٥٥٣:}

نہبو نیسحاق (رہمہتی خودای لی بی) فہرمووی: لہگہل نہسومدی کوری یہزیلدا، لہ مزگہوتی گہورہی کووفہ دانیشتبووین، شہعبیشمان لہگہل بوو،

شه‌عی نه‌و فه‌رموودمیه‌ی گن‌رایه‌وه، که فاطیمه‌ی کچی فه‌یس ده‌لئ: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) نه‌جیگه‌ی دانیشتنی پیمداو نه‌ژیوار (نه‌فه‌قه‌ی بؤ برپمه‌وه، نه‌سوهدیش چنگئ چه‌وی هه‌لگرت و چنگه چه‌وه‌که‌ی گرتنه شه‌عی و بی گوت: خانه خراب! نه‌مه چییه تۆ ده‌یگن‌پرتنه‌وه؟! نه‌ی نه‌وه نه‌بوو که نه‌م فه‌سیه گه‌یشته‌وه به عومهری کوری خه‌تاب (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: ئیمه به‌قه‌سه‌ی ژنی وازناهی‌نین له‌نامه‌ی خوداو یاسا نامه‌ی پیغه‌مبهری، به‌تایبه‌تی له‌کاتیکا که نازانین نه‌و ژنه شته‌که‌ی به‌باشی له‌یادماوه، یا له‌یادی نه‌ماوه، ژنی ته‌لاق‌دراو هه‌م مافی جیگه‌ی دانیشتنی هه‌یه و هه‌م نه‌فه‌قه‌و ژنیوارو خه‌رجیشی ده‌که‌وی، چونکه نه‌وه‌تا خودای گه‌وره سه‌بارت به‌م بابته‌ته ده‌فه‌رموئ:

{لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ - الطلاق/٦٥، الآية/١}:

واته: نه‌وژنه ته‌لاق‌دراوانه دهرمه‌که‌ن، له‌هۆده‌و مالی یاسایی (شه‌رعی) خۆيانا، و منابی خۆشيان له‌جیگه‌ی نشیمه‌نی ئاسایی خۆیان دهره‌چن، مه‌گه‌ر کاریکی ناباری ناشیرینیان ئی دهره‌که‌وی!). {تاج/٢، زنجیره: ٨٠، ژماره: ٢٢٨٢، ج/٤}.

نه‌نجا نه‌م فه‌رمووده‌ی تریش له (شه‌رحی بلوغ المرام) ژماره (١٠٣٣) له به‌رگی دووه‌م، بؤ روونکردنه‌وه‌ی نه‌م بابته‌وه بؤ نووسینی ژياننامه‌ی فاطیمه‌ی کچی فه‌یس راگوئیز ده‌که‌ین:

وَعَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ " أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهَا: {إِنِّكِ حَيُّ أَسَمَةٍ} رَوَاهُ مُسْلِمٌ. {پوخته‌ی موسلیم = مختصر صحیح مسلم/٢. ژماره: ٨٦٠ و ٨٦١ و ٨٦٢ = شیحا ٣٧٠٢ و ٣٦٨٦ و ٣٦٩٦ = صحیح مسلم ١٤٨٠}:

ئەم فەرموودمىيە لە (مختصر صحيح مسلم)دا، ئاوايە:

فاطيمەى كچى قەيس (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: مێردەكەم سى تەلاقەى دام، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نەفەقە و ژىوارو نىستەجىي شەرى، لەماوەى عىددەدا بۆم دانەنا، وە فەرمووى پىم: (هەركاتى حەيەت هەلەت، واتە: عىددەكەت تەواو بوو ئاگادارم بکەرەوه!). منيش وامکرد، وەعەرزىمکرد: موعاويەى كورپى ئەبو سوفيان (كە قورمىشپىيە) و ئەبو جەهم (كە قورمىشپىيە) و ئوسامەى كورپى زميد (كە كۆيلەى ئازاد كراوه) خوازبىنىم دەكەن (ديارە كە فاطيمە خوشى لەخانەدانەكانى قورمىشە) جا ئەى پېغەمبەرى خوا! تۆ فەرمانت بەجىيە؟

فەرمووى: (دروودى خوداى لەسەر بى) (هەرچى موعاويەىيە بۆرە پياوو بى ماله، هەرچى ئەبو جەهميشە لىدەرە، لەژن زۆر دەدا، شووبكە بە ئوسامەى كورپى زميد). منيش بەدەستم ئاوامکردو تىيم گەياند كە حەزم لە ئوسامە نىيە، چونكە هەم رەشەو هەم كۆنە نۆكەرەو كۆيلەى ئازاد كراوه.

پېغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى پىم: (بەگوئى خودا و بەگوئى پېغەمبەرى خودا بكەى، ئەوە بۆ تۆ باشترە، كەواتە: شوو بكە بە ئوسامەى كورپى زميد).

ئىتر لەسەر راوئىزو ئامازەكەى پېغەمبەر، شوومکرد بە ئوسامەو، ئەومتانى خودا كردى بەمايەى خوشى و شادى و سەربەزى بۆم و ژنان خۆزگەم پى دەخوازن. {تاج/٢، زنجيرە: ٨٠، ژمارە: ٢٢٨٠ + تاج/٢، زنجيرە: ٨٠، ژمارە: ٢٢٨٢
٤/ج = چاپى چوارەم}.

روونکردنه‌وه:

١- به‌پټی ئهم فهرموودمیه که له‌سه‌حیحی موسلیمدايه، هاوشانی (کفائت) به‌س له ناییندا دمیږ ږه‌چاوبکړی، ه‌روه‌ک فهرموودمی ژماره (١٠٣٤) ی پوخته‌ی موسلیم، ه‌مان شت دوویات دمکاته‌وه، که سه‌بارت به‌بابه‌تی هاوشانی و هاوکوفی، به‌س نایین بایه‌خداوه به‌س.

٢- فاطیمه‌ی کچی قه‌یس (رمزای خودای لی بی) له‌خانه‌دانه‌کانی فورمیشه، له‌عمر به‌ ږه‌سه‌نه‌کانه، خوشکی ضه‌حاکي کورې قه‌یسه که والی په‌زیدی کورې مو‌عاویه بوو له‌سهر عی‌راق، فاطیمه له‌کوچکاره پېشینه‌کانه، نافرمتیکی هو‌شمه‌ندی شو‌خ و شه‌نگ بوو، ده سال له ضه‌حاکي برای گه‌ورم‌تره، له‌مالی فاطیمه نه‌هلی شو‌ورا، له‌پاش شه‌هید بوونی نی‌مامی عوم‌هر کو‌بوونه‌وه، بو‌ه‌ه‌ل‌ب‌زاردنی جین‌شینی نایینده، له‌پاش ته‌لا‌قدانی شووی کرد به‌ ئوسامه‌ی کورې زمید {بر‌وانه: مختصر صحیح مسلم به‌رگی په‌که‌م، ژماره: ٧} + {مختصر صحیح مسلم به‌رگی دوو‌دم ژماره: ٨٦٠}.

٩٤٧- حدیث عائشه و فاطمه بنت قیس، قَالَ عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ لِعَائِشَةَ أَلَمْ تَرَيْنِ إِلَى فُلَانَةٍ بِنْتِ الْحَكَمِ طَلَّقَهَا زَوْجَهَا الْبَتَّةَ فَخَرَجَتْ . فَقَالَتْ بَشْ مَا صَنَعْتَ . قَالَ أَلَمْ تَسْمَعِي فِي قَوْلِ فَاطِمَةَ قَالَتْ أَمَا إِنَّهُ لَيْسَ لَهَا خَيْرٌ فِي ذِكْرِ هَذَا الْحَدِيثِ: (٩٤٧)

عورو‌ی کورې زوبه‌یر (ره‌حه‌متی خودای لی بی) به‌ عائشه‌ی پو‌وری فهرموو: ته‌ماش‌ا نا‌که‌ی که فی‌ساره ژنی کچی ه‌که‌م، می‌ردم‌که‌ی به‌ نی‌ج‌گاری ته‌لا‌قی داوه، نه‌ویش له‌مالی شه‌رعی خو‌ی دمر‌چوو‌وه به‌جی هی‌شتوو‌ه؟ عائشه‌پیش فهرمو‌وی: نه‌و ژنه کارئ خرابی کردوو‌ه.

(٩٤٧) بخاری. طلاق (رقم الکتاب/ ٦٨ رقم الباب/ ٤١) مسلم: ٣٧٠١، ٣٧٠٢، ٣٧٠٤، مختصر صحیح

مسلم/ ٢، ژماره: ٨٦٠ = ٣٧٠٢ شی‌خا. (بخاری رقم الکتاب/ ٦٨ رقم الباب/ ٤١).

عوروه فهرمووی: ئایا به وردی سهرنجی گوته‌که‌ی فاطیمه‌ی کچی
 قه‌یست نه‌داوه، که لهم باره‌مویه؟
 عانیسه فهرمووی: ده‌ی به‌ی گومان، فهرموودمکه‌ی نه‌و له‌به‌رژموندی
 خۆی نییه.

روونکردنه‌وه:

بو تیگه‌یشتنی ته‌واو لهم فهرموودمیه، فهرموودی ژماره (١١٣٧) ی
 شهرحی بلوغ المرام، به‌رگی دووهم دهنووسین:
 وَعَنْ الشَّعْبِيِّ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) {عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - فِي الْمُطَلَّاقَةِ ثَلَاثًا-: "لَيْسَ لَهَا سُكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ" { رَوَاهُ مُسْلِمٌ. {مسلم
 ترقیم و تحقیق الشیخ خلیل مأمون شیخ/٣٦٨٩}:

شه‌عی (ره‌حه‌تی خودای ئی بی) ده‌ئی: فاطیمه‌ی کچی قه‌یس (ره‌زای
 خودای ئی بی) فهرمووی: می‌ردمکه‌م سێ ته‌لاقه‌ی دام، پێغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بی) له‌ماوه‌ی عیدده‌دا، نه‌هه‌قی نشیمه‌نی پێم دا، وه نه‌ خه‌رجی
 (نه‌هه‌قه‌)یشی برپیه‌وه‌ بۆم، تا عیدده‌م به‌سه‌ر ده‌چێ. {بروانه‌: تاج/٢، زنجیره‌:
 ٨٠، لاپه‌ره‌: ٥٩٥، ژماره‌: ٢٢٧٩، و، ٢٢٨٠، و، ٢٢٨١ به‌تایبه‌تی بروانه‌: (ژماره‌: ٢٢٨٢)}.

روونکردنه‌وه:

شه‌عی (ره‌حه‌تی خودای ئی بی) ناسراوه به (ئهبو عه‌مر، عامیری
 کورپی شه‌راحیلی کورپی عه‌بدو‌ل‌لای شه‌عی هه‌مه‌دانی کووفی، تاب‌عییه‌کی
 مه‌زنه‌، مامۆستایه‌کی گه‌ورمی شه‌ریعه‌تزان بوو. خۆی ده‌یفه‌رموو: به‌خزمه‌تی
 زیاتر له‌ پێنج سه‌د که‌س له‌هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر گه‌یشتووم. به‌خزمه‌تی ئیبنو

عهباس گه‌یشتوو، هه‌روا شه‌وری‌ش له‌ پۆژگاری ئه‌ودا بووه‌، له‌جین‌شینى عوسمان شه‌ش سال پۆیشتبوو كه‌ شه‌عبى له‌دايك بووه‌، له‌ته‌مه‌نى هه‌شتاو چه‌ند سائیدا، له‌سالى سه‌دو چواری كوچیدا مردوو، جارێ ئیبنو عومهر گوێی لێ بوو، شه‌عبى داستانه‌كانى غه‌زماته‌كانى ده‌گێرايه‌وه‌، ئیبنو عومهر گوێ: من خۆم له‌زۆر له‌م نه‌به‌ردو غه‌زایانه‌دا به‌شداریم كردوه‌، به‌لام شه‌عبى له‌من باشت‌ر ده‌یزانی!!

زوه‌رى ده‌یفه‌رموو: له‌م پۆژگارى ئیمه‌دا، زاناكان به‌ریتین له‌م چوار كه‌سه‌:

یه‌كه‌م: ئیبنو لوسه‌ییهب له‌مه‌دینه‌.

دووه‌م: شه‌عبى له‌كووفه‌.

سێهه‌م: حه‌سه‌نى به‌صرى له‌ به‌صره‌.

چواره‌م: مه‌كحول له‌ شام.

(٨) بابُ إِنْقِضَاءِ عِدَّةِ الْمُتَرَفِّى عَنْهَا زَوْجُهَا وَغَيْرَهَا بِوَضْعِ الْحَمْلِ

عیدده‌ی ژنی دووگیان به‌ دانانی سکه‌که‌یه‌تى، چى ژنى مێرد مردوو بێ، چى ژنى تر بێ

٩٤٨- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ: أَنَّ أَبَاهُ كَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ الزُّهْرِيَّ يَأْمُرُهُ، أَنْ يَدْخُلَ عَلَى سُبَيْعَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ الْأَسْلَمِيَّةِ فَيَسْأَلَهَا عَنْ حَدِيثِهَا وَعَمَّا قَالَتْ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ اسْتَفْتَتْهُ، فَكَتَبَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ يُخْبِرُهُ أَنَّ سُبَيْعَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ سَعْدِ ابْنِ حَوَلَةَ وَهُوَ فِي بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بِذَرٍّ فَتُرِفَى عَنْهَا فِي حَبَّةِ الْوَدَاعِ وَهِيَ حَامِلٌ فَلَمْ تَنْشُبْ أَنْ وَضَعَتْ حَمْلَهَا بَعْدَ وَفَاتِهِ، فَلَمَّا تَعَلَّتْ مِنْ نِفَاسِهَا تَجَمَّلَتْ لِلْخُطَّابِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا أَبُو السَّنَابِلِ بْنُ بَعْكَكٍ - رَجُلٌ مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ - فَقَالَ لَهَا:

مَا لِي أَرَاكَ مُتَجَمِّلَةً لَعَلَّكَ تَرْجِينَ النِّكَاحَ؟ إِنَّكَ وَاللَّهِ مَا أَنْتِ بِنَاكِحٍ حَتَّى تُمْرَ عَلَيْكِ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ، قَالَتْ سَبْعَةٌ: فَلَمَّا قَالَ لِي ذَلِكَ، جَمَعْتُ عَلَى ثِيَابِي حِينَ أُمْسَيْتُ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَفْتَانِي بِأَنِّي قَدْ حَلَلْتُ حِينَ وَضَعْتُ حَمْلِي، وَأَمَرَنِي بِالتَّزْوُجِ إِنْ بَدَأَ لِي، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَلَا أَرَى بَأْسًا أَنْ تَتَزَوَّجَ حِينَ وَضَعْتَ، وَإِنْ كَانَتْ فِي دَمِهَا غَيْرُ أَنْ لَا يَقْرُبَهَا زَوْجُهَا حَتَّى تَطْهَرَ. {الحديث: ۳۷۰۶ = ۳۷۰۲ فم. بخاری. مغازی: ۳۹۹۱، ۵۳۱۹. أبو دارد. طلاق: ۲۳۰۶. نسائی. طلاق: ۳۵۱۸}؛ (۹۸)

عوبه یدوللای کوری عهبدوللای کوری عوتبه، فهرمووی: عهبدوللای باوکم نامه ی نووسی بو عومه ری کوری عهبدوللای کوری نهرقه می نهل-زوه ری، فهرمانی پیگرد که بچی بولای سوبه یعهی کچی حاریشی نهل-ئهسله مییه، که پرسیری لیبکا، له باره ی دانانی سکه که یه وه، له پاش مردنی میرده که ی، که پرسیری له پیغه مبه ر کردووه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) چی پی گوتووه؟

عومه ری کوری عهبدوللای وه لامی نووسییه وه بو باوکم نه م هه والهی پی راگه یاند: که سوبه یعه پی گوتم: زنی سه عدی کوری خه وله بووم، که له خیللی به نی عامیری کوری لوئه ی دمژمیرا، که یه کی بوو له وانهی که ناماده ی جهنگی به در بوو بوون، له حه جی مالوا ییدا سه عدی میردم مرد، له کاتی مردنیدا من دووگیان بووم، سکم پرپوو، چهند شه وی له پاش مه رگی سه عد، مناله که م بوو، سکه که م دانا، جاکاتی سوبه یعه له زمیستانی پاک دهبیته وه، خو ی دمرا زینیتیه وه بو خوازبینیکاران، نه بو سه نابیلی کوری به عکه ک (که پیاوی بوو له خیللی به نی

(۹۸) بخاری. مغازی: ۳۹۹۱، مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۸۵۸ = ۳۷۰۶ شیخا. (بخاری رقم

عبدالودار) دهچى بۇلاى و پىي دەلى: سوبهيعه، چييه دمتبينم خۇت رازاندۇتەوۋە بەرگى رەشپۇشى (حيداد)ت داناوۋ، دەلىي بەتەماي شووگرىنى؟ بەخودا شتى وانابى، تۇ ناتوانى شووبىكەيتەوۋ، ھەتا ھەيە مىرد مردن تەواونەكەي، كە بەپىي ئايەتى قورئان چوار مانگو دىشەوۋ، قورئان دىفەرموى: {وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ زَوْجَاءَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَشْهُرٌ وَعَشْرًا - بقرە ۲/۲۳۴}. واتە: ئەو پياۋە موسولمانانە كەدەمرن و ژنەكانيان لەپاش خۇيان بەجى دىھىلن، دىھى ئەو ژنانە تاماۋى چوار مانگو دىشەو تازىبارىن و چاۋەروانى بىكەن و لەوماۋىيەدا شوونەكەنەوۋا).

سوبهيعە ھەرموۋى: كاتى ئەبو سەنابىل ئاۋاي پىم گوت، ئىۋارى خۇم بەجلەكانم كۆكرەدەوۋ چووم بۇ خزمەتى پىغەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر بى) سەبارەت بەم بابەتەي خۇم پەرسىيارم لىي كرد، ھەتۋاي بۇمدا، كەلەدوا دانانى سىكەم ھەيەم ھەلەتۋوۋە عىددەم تەواۋ بوۋە ھەرچى بۇ ژنى بى مىرد دروست بى بۇ منىش دروستە، ھەرمانىشى پىم كرد ئەگەر دىمەۋى شووبىكەمەوۋا

ئىبنو شەھاب (كە يەككە لە پياۋانى رشتە (سەنەد)ى ئەم ھەرموۋدىيە، كە عوبەيدۇللاى كورى عبدۇللا، لەم ھەرموۋدىيەدا، مامۇستايەتى) ئىبنو شەھاب دىفەرموى: بەلامەۋە ھەيدى نىيە كەژنى دووگيان لەپاش دانانى سىكەكەي، ئايا تەلاقدراۋىي، يا مىرد مردوۋىي، كە شووبىكاتەوۋ، با لەخوۋنى زمىستانىش پاك نەبوۋىيەتەوۋ، بەلام مىردە تازەكەي نابى نىكى بىكەۋى تا لەخوۋنى زمىستانىيەكەي پاك نەبىيەتەوۋا!! {تاج/۲، زنجىرە: ۷۹، ژمارە: ۲۳۷۴ - ۲۳۷۸ ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

سوبه‌یه‌ی کچی حاریث، له سه‌حیه‌یه‌ی فەرمووده‌ی هه‌یه‌و ناویشی هه‌یه، ئیبنو عه‌بدولبه‌ر له ئیستیعا‌با ده‌فه‌رموئ: فو‌قه‌های مه‌دینه‌و فو‌قه‌های کو‌وفه، ئه‌م فەرمووده‌ی ئی‌ره‌ی ئه‌ویان گێ‌راو‌ته‌وه، ئوم سه‌له‌مه‌ی ها‌وسه‌ری بێ‌غه‌مه‌ر (درو‌دی خو‌دای له‌سه‌ر بێ‌غه‌مه‌رو رم‌زای خو‌دا له‌ها‌وسه‌ره‌ پاکیزه‌کانی بچ) ده‌فه‌رموئ: سوبه‌یه‌ه، له‌پاش مه‌رگی مه‌ردمه‌کی به‌نیو مانگ من‌دالی بو‌و، دو‌و پیا‌و (یه‌کی‌کیان گه‌نج و ئه‌وی‌تریان پیر) خوا‌زبێ‌نی ئه‌ویان کرد، وی‌ستی شو‌وبکا به‌لا‌وم‌که‌یان پیر مه‌که‌شیان، که ئه‌بو سه‌نا‌بیل بو‌و، وی‌ستی نه‌یهێ‌لی، به‌ بیان‌ووی ئه‌وه‌ی که حه‌یه‌ی هه‌ل نه‌ها‌تو‌وه، له‌هه‌مان کا‌تا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ش بو‌و، که سو‌کا‌رم‌که‌ی که‌له‌وئ نه‌بو‌ون، که ها‌تنه‌وه ئه‌و هه‌لبێ‌ژێ‌رن و گه‌نجه‌که‌ نایه‌خ بکه‌ن، به‌لام سوبه‌یه‌ه کارمه‌کی عه‌رزێ‌ حه‌زرت کرد ئه‌ویش رێ‌گه‌ی پێ‌دا، که له‌م چرکه‌ سا‌ته‌وه به‌کێ‌ نارم‌زو‌ودمه‌کا شو‌وبکا‌ته‌وه!

کۆمه‌لێ‌ له‌ په‌ی‌رمه‌وان (تابی‌عین) فەرمو‌ودمه‌کانی ئه‌ویان گێ‌راو‌ته‌وه ب‌روانه‌ (تاج‌ الا‌صول فی‌ احادیث‌ الر‌سول) به‌کوردی، به‌رگی دو‌وه‌م، چاپی چواره‌م، زنجیره‌ی حه‌فتا‌و نۆ‌ به‌ته‌وا‌وی).

٩٤٩- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ وَأَبُو هُرَيْرَةَ جَالِسٌ عِنْدَهُ فَقَالَ أَفْتِنِي فِي امْرَأَةٍ وَلَدَتْ بَعْدَ زَوْجِهَا بِأَرْبَعِينَ لَيْلَةً . فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ آخِرُ الْأَجَلِينَ . قُلْتُ أَنَا (وَأَوَّلَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَا مَعَ ابْنِ أَخِي - يَعْنِي أَبَا سَلَمَةَ - فَأَرْسَلَ ابْنُ عَبَّاسٍ غُلَامَهُ كُرْتِيًا إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ يَسْأَلُهَا فَقَالَتْ قُبِلَ زَوْجُ سُبَيْعَةَ الْأَسْلَمِيَّةِ وَهِيَ حُبْلَى ، فَوَضَعَتْ بَعْدَ مَوْتِهِ بِأَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَخَطَبْتُ فَأُكِّحَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَكَانَ أَبُو السَّنَابِلِ فِيمَنْ خَطَبَهَا: (٩٤٩)

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئی) گوتی: ئەبو سەلەمە و ئیبنو عەبباس (رمزای خودایان ئی بئی) لە کۆبوونەوهیەکا، یاسی ئەو ژنەیان دەکرد، کە لەپاش مردنی میژدەکە، بەچەند شەوئ مندالی ببی.

ئیبنو عەبباس (رمزای خودایان ئی بئی) فەرمووی: (عیددە ی بەپێی دوا وادمیە (آخر الأجلین: دوا واده).

ئەبو سەلەمە (رمزای خودای ئی بئی) فەرمووی: بەدانانی سکهکەپەتی، کە منالەکە ی بوو حەپە ی هەلدی و عیددەکە ی تەواو دەبی و دروستە شووبکاتەوه.

جا لەسەر ئەمە، لییان بوو بە مشتوومر، منیش گوتم: من لەگەڵ ئەبو سەلەمە ی کاکەم هاو دەنگم، قسە ی ئەو تەواو. جا سوارێکیان نارد بۆلای ئوممو سەلەمە کە لێی بپرسی کە سوارمکە هاتەوه گوتی: ئوممو سەلەمە گوتی: سوبەپە ی ئەسەلمییە لەپاش مردنی میژدەکە ی بەچەند شەوئ مندالی بوو، وه ئەمە ی باسکرد بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئی) پێی فەرموو: (دەتوانی شوو بکەیتەوه — ش/د/ت/ن).

(٩) باب وَجُوبُ الْإِحْدَادِ فِي عِدَّةِ الْوَفَاةِ وَتَحْرِيمُهُ فِي غَيْرِ ذَلِكَ إِلَّا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ تَزْيِجَارِي وَرَهْ شَبُوشِي وَمَاتِهِ مَبَارِي بُو مِيزْدِي مَرْدُوو چوارمانک و ده شهوه، بو کهسی تریش سی روزه و بهس

٩٥٠- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ نَافِعٍ عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ: أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ هَذِهِ الْأَحَادِيثُ الثَّلَاثَةَ، قَالَ: قَالَتْ زَيْنَبُ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ تُوُفِّيَ أَبُوهَا أَبُو سُفْيَانَ، فَدَعَتْ أُمَّ حَبِيبَةَ بِطَيْبٍ فِيهِ صُفْرَةٌ، خُلِقَ أَوْ غَيْرُهُ، فَذَهَنْتُ مِنْهُ جَارِيَةً، ثُمَّ مَسَّتْ بِعَارِضِيهَا، ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطَّيِّبِ مِنْ حَاجَةٍ غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ عَلَى الْمَنْبَرِ: « لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ

تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تَحِدُّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا
 «. ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ حِينَ تُوْفِي أَخُوهَا فَدَعَتُ بِطِيبٍ فَمَسَّتْ مِنْهُ،
 قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ مِنْ حَاجَةٍ غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه
 وسلم) يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ: « لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تَحِدُّ عَلَى مَيِّتٍ
 فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ». قَالَتْ زَيْنَبُ: سَمِعْتُ أُمِّي أُمَّ سَلَمَةَ
 تَقُولُ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ
 ابْنَتِي تُوْفِي عَنْهَا زَوْجَهَا وَقَدْ اسْتَكْتَّ عَيْنُهَا، أَفَنَكْحُهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله
 عليه وسلم): « لَا »، (مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا)، ثُمَّ قَالَ: « إِنَّمَا هِيَ أَرْبَعَةُ
 أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ. وَقَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ ». قَالَ
 حُمَيْدٌ: قُلْتُ لِرَزِينَبَ: وَمَا تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ؟ فَقَالَتْ زَيْنَبُ: كَانَتْ الْمَرْأَةُ
 إِذَا تُوْفِي عَنْهَا زَوْجُهَا دَخَلَتْ حِفْشًا وَلَبِسَتْ شَرَّ ثِيَابِهَا، وَلَمْ تَمَسَّ طِيبًا وَلَا شَيْئًا حَتَّى
 تَمُرَّ بِهَا سَنَةٌ ثُمَّ تُؤْتَى بِدَابَّةٍ حِمَارٍ أَوْ شَاةٍ أَوْ طَيْرٍ فَتَفْتَضُّ بِهِ، فَقَلَمًا تَفْتَضُّ بِشَيْءٍ إِلَّا
 مَاتَ، ثُمَّ تَخْرُجُ، فَتُعْطَى بَعْرَةً فَتَرْمِي بِهَا، ثُمَّ تَرَاوِجُ بَعْدُ مَا شَاءَتْ مِنْ طِيبٍ أَوْ
 غَيْرِهِ ». ٥٨/١٤٨٩ م {الحديث: ٣٧٠٩ = ٣٧٠٥ فم. تجريد/٥، رقم: ١٧٩٦ =
 ٥٣٣٨، ٥٧٠٦ + تجريد/٢، رقم: ٦١٤ = ١٢٨١، ١٢٨٠، ١٢٨٢، ٥٣٣٥. أبو داود.
 طلاق: ٢٢٩٩. ترمذی. طلاق: ١١٩٥. نسائی. طلاق: ٣٥٠٠، تحفة/١٥٨٧٤: (٩٥٠)

حه میدی کوری نافع (رحمه‌تی خودای لی بی) فهرمووی: زمینه‌بی کچی
 نه‌بو سه‌له‌مه (پرهای خودایان لی بی) نه‌م سی فهرموودمی‌هی بؤم گیرایه‌وه،
 فهرمووی:

(٩٥٠) تجريد/٢، ژماره: ٦١٤ = ١٢٨١ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٦٣ = ٣٧٠٩ شيخا. (بخاری

١- کاتی ئه‌بو سوفیان مرد، که باوکی ئوم حه‌بیبه بوو، که هاوسهری پیغه‌مبهر بوو (دروودی خودای له‌سهر بی) چووم بۆلای ئوم حه‌بیبه، به‌م بۆنه‌یه‌وه، روانیم ئوم حه‌بیبه داوای بۆنیکی گه‌راوه‌ی کرد، که‌می زه‌عه‌فرانی تیا‌بوو، جا هه‌ردوو ده‌ستی کرد به‌ناویداو ئینجا ده‌ستی سووی به‌هه‌ردوو لاروومه‌تی خۆیاو بۆنی دا له‌خۆی و تازیی شکاندو گوتی: به‌م خودایه‌ی که‌هه‌ر خۆی خودایه‌، هه‌یج کارێکم به‌بۆنی خۆش نییه‌، به‌لام له‌به‌رنه‌وه به‌کاری ده‌هینم، چونکه له پیغه‌مبهرم بیست له‌سهر دوانگه ده‌یفه‌رموو: (ئه‌و ژنه‌ی که‌باومری به‌خوداو به‌رپۆزی دوا‌یی هه‌یه‌، دروست نییه‌ بۆی که له‌سێ رۆژ پتر ماته‌م بگه‌ری بۆ مردوو، مه‌گه‌ر بۆ می‌رد، که ده‌بی بۆ ئه‌و چوار مانگو ده‌شه‌و تازیبه‌ری).

٢- زمینه‌ب (په‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: چووم بۆلای زمینه‌بی کچی جه‌هشیش، به‌بۆنه‌ی مردنی به‌راکه‌یه‌وه، دیم که‌نه‌ویش داوای گولاوی کردو دای له‌خۆی و فه‌رمووی: به‌خودا هه‌یج کارێکم به‌بۆنی خۆش نییه‌، به‌لام له‌به‌رنه‌وه به‌کاری ده‌هینم، چونکه بۆ خۆم له پیغه‌مبهرم بیست له‌سهر دوانگه (مینه‌ب) ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سهر بی): (ئه‌و ژنه‌ی که ئیمان و باومری به‌خوداو به‌هسته‌ب و لی‌په‌رسینه‌وه‌ی رۆژی دوا‌یی هه‌یه‌، دروست نییه‌ بۆی که له‌سێ رۆژ زیاتر تازیی بگه‌ری بۆ مردوو، مه‌گه‌ر بۆ می‌رد که‌ده‌بی بۆنه‌و چوار مانگو ده‌شه‌و تازیبه‌ری).

٣- زمینه‌ب (په‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: له ئوم سه‌له‌مه‌ی دایکیشم بیست ده‌یفه‌رموو: ژنی هاته‌ خه‌زمه‌تی هه‌ززه‌ت (دروودی خودای له‌سهر بی) گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خودا! که‌چه‌که‌م می‌ردمه‌کی مردووه‌و چا‌ویشی دیشی، نایا چا‌وی به‌ریژی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ه) دووچار یاسی جار، له‌سه‌ره‌یه‌ک، هه‌موو جاری

دمیفرموو: (نمه) ئینجا فهرمووی: (خۆی تمهیا چوار مانگو دهمهوه، کهچی
ئیهوه هیشتا پهلهپهلی ئی دمکهن و دمتانهوئ لئی بئزنهوه، بهلام جاران
لهسهردهمی نهزانیدا لهپاش تیپهربوونی سائی، نهوسا پشقلهکهتان فری دهدا.

حومهید (رهحمهتی خودای ئی بی) دهئی: بهزمینهیم گوت: لهپاش
تیپهربوونی سائی نهوسا پشقلهکهتان فری دهدا واتای چی؟ فهرمووی: جاران ژن
کهمیردمکهی دمرد دهچووه ناو کولبهیهکهوهو جلکیکی زۆر خراپی لهبهر
دمکرد، وهبۆنی خوش و گولاو و شتی وای لهخۆی نهدهدا، جا تاسائی دهرۆی
نهمه حالی بوو، نهوجا دمهبايهکیان بۆدههینا، کهری، یامهری، یا مهلیکیان
دههینا بۆی، خۆی پی پاک دمکردموه، وهی بدمگهن ری دمکهوت که نهو ژنه
خۆی بهشتی پاک بکاتهوهو نهوشته لهبهر نهو پیسی و پۆخلیهی نهمری، یا
مردار نهبیتموه!

ئینجا ژنهکه له کولبهکهی دههاته دهرموه و پشقلیکیان دمهبايه دمستی،
نهویش پشقلهکهی توور دهدا، نیتر عیددی تهواو دهبوو، وهتازی دهمکاندو
نهوسا نهگهر نارمزووی ببوايه وهک جارانی بۆن و گولاو و شتی وای
بهکاردههینایهوه. {تاج/٢، زنجیره: ٧٩، ژماره: ٢٣٧٧ - ش/د/ت/ن}.

٩٥١- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُحْدَّ عَلَى مَيْتٍ فَوْقَ
ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَلَا نُكْتَجِلَ وَلَا نَتَطَيَّبَ وَلَا نَلْبَسَ ثَوْبًا مَصْبُوغًا
إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ وَقَدْ رُخِّصَ لَنَا عِنْدَ الطَّهْرِ إِذَا اغْتَسَلَتْ إِحْدَانَا مِنْ مَحِيضِهَا فِي ثُبَّةٍ
مِنْ كُنْتِ أَظْفَارٍ وَكُنَّا نُنْهَى عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ): (٩٥١)

(٩٥١) تجرید/١، ژماره: ٢٠٥ - ٣٦٣، مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٨٦٤ - ٣٧٢٠ شیخا = ٩٣٨

محمد هؤاد. (بخاری رقم الكتاب/٦ رقم الباب/١٢).

ئوممو عەطىيە (رەزاي خىلى بى) فەرموۋى: نەىلى كراۋە لەئىمە كەدەستەى ژنانىن كەلەسى رۇز پىر تازى بۇ مردوو بىگرىن، مەگەر بۇ مىرد، كەدەمبى بۇ ئەو چوار مانگو دە رۇز تازى بىگرىن، ۋەلەو ماۋمىدە نابى چاۋ بىرپىزىن، ياخۇمان بۇن خۇش بىكەين، ياچلو بەرگى رەنگىن لەبەربىكەين، مەگەر بەرگى كەلەپىش دا ھەۋداكەى رەنگ كرابى ۋە لەپاشا چىنرابى، ياتەنرابى، كاتىكىش پاك بوۋىنەۋە لەبىنوۋىزى كەۋىستمان خۇمان بىشۇرىن، رېگەى ئەۋەمان دراۋە كەبەقەد پىۋىست عوودو گولۇۋو بۇنى خۇش نەختى بۇ ۋانىك، بۇ جىگە خۇيەنەكە بەكاربەينىن! (ت/۵/۱۸۹/۳ = تاج-۲ ز-۷۹ ژ-۲۲۷۸ = ش/د/ن).

راقەۋ روۋىنكردنەۋە:

كۈست، ياقۇسط، جۇرە بوخورو بۇنىكى خۇشە، پارچە پارچەيە، ھەندى دەلىن: رەنگى رەشباۋە، لەجەشنى نىنوۋكى مۇۋۋاىيە، ھەندى دەفەرموۋن: ظىفارى، يا ئەظفار كەنارىكە لەكەنارمەكانى عەدەن، لەھىندەۋە بۇنى خۇش دەھىنن لەۋى ساخى دەكەنەۋە، ھەندى تر دەفەرموۋن: شارىكە لەيەمەن. ھەرچۇن بى مەبەست لەفەرموۋدەكە دوۋشتە: سۈننەتە بۇ ئافرىت بەبۇنى خۇش بىنى ناخۇشى بىنوۋىزى ۋە زەيستانى لاپەرى، ھەتا ئەگەر تازىبارىش بى لەكاتى خۇشۇردنا ئەۋ مافەى بۇھەيە.

ئوممو عەطىيە (رەزاي خىلى بى) يەككىكە لەژنانى ھاورپىيانى پىغەمبەر، ھاورپىيەكى ناۋدارى پىغەمبەر بوۋە، زۇر ئازاۋ دلىر بوۋە، ئەنصارىيە، لەزۇر غەزادا لەگەل پىغەمبەردا بوۋە، دەستى پىزىشكى ھەبۋو، نەخۇشيانى تىمار دەگرد، فەرموۋدەيەكى ھەيە لەبابەت شۇردنى مردووۋەۋە

دادمنرى بەبنەماي شۆردنى مردوو، نو فەرموودەى لەبەخارىدا ھەيە (رمزاو رەحمەتى خوداى ئى بى).

پوختەى بریارەکانى شیرخواردن

- ١- شیرخواردن و مەمکخواردن يەك شتن.
- ٢- ئايىن - لەباتى شیر و مەمکخواردندا - کاریگەرى نیه، کەواتە: ئەگەر منائى شیرى ژنىكى مەسیحى بخوات، دەبى بەگورپى شیرى ئەو ژنە یا بەپێچەوانەو.
- ٣- شیرى قوتو ئەگەر ھى ژن نەبى کاریگەرى نییە.
- ٤- بۆ پوختەى بریارەکانى شیرخواردن بروانە فىقھى ئاسان/٢، لاپەرە: ٧٩٦ چاپى تەھران زنجیرە: ٢٩٣ ھەروا تەجریدى بوخارى بەرگی پێنجەم، فەرموودەى ژمارە: ١٧٥٧ = ٥١٠٨ فەتھولبارى.
- ٥- شیرخواردن و مەمکخواردن بابەتێكى زۆر ورد و گەرنگو فرە قوول و فراوانە، زۆر لەکێشەکانى کۆمەلگای پى چارەسەر دەکرى، پێویستە گەرنگی پى بدرى.
- ٦- باشتەین چارەسەر، بۆ منائى ناخۆیى (نامەحرەم) وەك منائى تەبەننى کە کەسێ منائى نامەحرەم بکا بەمنائى خۆى وەك منائى زۆلى شەرى، باشتەین چارەسەر بۆ کێشەى ناخۆیى ئەم جۆرە منالانە ئەومێە کە لە رێگەى شیرپێدانەو بەکرى بەمەحرەم و بەخۆیى، لەناو ئەو خێزانەدا کە ھەلى دەگەرنەو دەمیکەن بەمندالى خۆیان!.
- ٧- بە ئەزموون دەرکەوتوو، ئەو ژن و پیاوێ کەگوتراو شیرخواردن لەنیوانیاندا ھەيە، وە لەبەر ئەوێ کەشیرمکە بەپێى شەرى نەچەسپاوە، ئەگەر

شوويان كردبې بهيهكترى، يا وهجاخ كوږر بوون، ياتووشى دمردو بهلاى گهوره
گهوره بوون.

٨- سيله پرحم بهجيهينان لهنيوان كهسوكارى شريدا، كاريكى زور
پهسهنده بهسهرگردنهوهو سهرليدانو ديارى گورپنهوهو باشبوون بويان
سوننهتيكى گهورميه.

٩- بو نهوهى كه گوماني بهد دروست نهبي، بههوى دينى و سهردانو
هاموشوى ناسايپهوه، ومها باشه كهشیرخواردن لهنيوانى دووكهسدا ناشكرا
بكرو و باسى بكرو (بروانه: برگه:١٦).

١٠- شيرداني حهرامكمر نه م سى مهرجهى ههيه:

يهكه م: شيردەر، كهپيشى دمگوترى دايهن، مهرجهكهى نهوميه كهزن بى و
زيندوو بى و تهمنى لهنوسالى ههيشى كهمر نهبي، نهگمر پياوى بيته شير و
شيريدا بهمنالى، بهوه نابى بهباوكى شيرى نهو مناله، يان بهدايكى، يان نهگمر
دوو منال بهشيرى يهك نازهل بزىن بهوه نابىن به خوشك و برا، وهنازهلهكه نابى
بهدايكيان.

دووم: مهرجى شيرمكهيش نهوميه شيرى زنى زيندوو بى، وهمندالهكه
پينج جار شيرى نهو زنهى خوارد بى.

سپيه م: مهرجى شيرهخوريش نهوميه كهزيندوو بى و تهمنى لهناخر
جارا، لهدوو سال تى نهپهري بى و لهريگهى مزينهوه بهدهم، يا لهريگهى
دوشينهوه كه بهمه ميه و شتى وا بيخوات، يا لهريگهى لووتهوه، وهك بهتكاندن
يا بهسوندنه لهريگهى لووتهوه شيرمكهى بدمنى و بگاته ناو بوشايى گهمى.

١١- ئەگەر لەرێگەى کۆمەووە بەشاف منالەکە هەلێ بگرێ، یان بە سۆندەو شتی وا لەکۆمەووە یان لە جووکهووە شیرکە بکریته ناو لەشی، ئەووە کاریگەری نییە، لەلای تیکرای زانایان.

١٢- نابێ مێرد مەمکی ژنی خۆی بمژێ، شتی وا بێ کێشه نییە گەرچی لەلای جەماوێری زانایان بەشتی وا مارمبێرنەکە هەلناوێشتەووە.

١٣- مێردی منال، تەمەنی لەدوو سال کەمتر بێ، شیرى ژنى خۆى، یا شیرى دایکى ژنى خۆى، یان شیرى نەنکی ژنى خۆى بخوات ژنەکەى ئی حەرام دەبێ، چونکە لەمەکەما دەبێ بەکۆرێ شیرى ژنەکەى، لەدوووەما دەبێ بەبەرای شیرى ژنەکەى، لەسێیەما دەبێ بەخالی ژنەکەى.

١٤- ئەگەر گومان لەم شتانەدا هەبوو شیر کاریگەری نابێ؛
یەكەم: تەمەنى منالەکە، کەدلتیا نەبوون لەووە کە لەکاتی هەر پێنج جارمکەدا، تەمەنى لەدوو سالی قەمەرى تێ نەپەرپووە.

دووم: دلتیا نەبوون کەپێنج جار بوو، یا زیاتر بوو.

سێیەم: کە هەر پێنج جارمکە، بەپێى عورف، تێرکەر بوو.

١٥- شیرى کچ کەشووی نەکردبێ، یا شیرى بیومژن کەمێردى نەبێ، قەدەغەبوون و حورمەت پەخشەووە دماو کاریگەری هەیه.

١٦- له (تحفه المحتاج فى شرح المنهاج)دا، بەدەق دەفەرموێ: {الْوَأَجِبُ عَلَى النِّسَاءِ أَنْ لَا يُرْضِعْنَ كُلَّ صَبِيٍّ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ، وَإِذَا أَرْضَعْنَ فَلْيُحْفَظَنَّ ذَلِكَ وَيُسْهَرَتْهُ وَيَكْتَبَنَّ إِحْتِطًا}. واتە: پێویستە لەسەر ژنان کە مەمک نەدەن بەهێج منالێ، مەگەر لەبەر پێویستى و ناچارى، کاتیکیش شتی وایان کرد، هەوالەکە پەخشەووە بکەن و بۆ دووربینى بېشى نووسن.

١٧- کاتی کەشێردان هاتە جێ:

يەككەم: مندالەكە دىمىي بەمىندالى شىرى ئەو ژنو پياوۋە كەشىرەكەيانى خواردوۋەو لەناو خۇيانا دىمىن بەمەحرەمى يەكترى.

دوۋەم: ئەو مەحرەمى و حەرامىيەى كەبەھۇى شىر خواردەنەو پەيدا دىمىي، لەژنو پياوۋەكەوۋە دىمپرواۋ دىتەنىتەوۋە بۇ باوك و دايك و باپىرو نەنكىيان (كە بەمانە دىمگوترى: ئىصول، واتە: بىنەچەو رىسەن) ئەمانە دىمىن بەمەحرەم بۇ شىر خۆرمەكە.

سىيەم: ھەروا لەژنو مىردەكەيەوۋە، مەحرەمى و قەدىمغە بوون دىتەنىتەوۋە بۇ منال و منالەزاشيان (كە بەمانە دىمگوترى: وەچەو نەوۋە) منالەكە دىمىي بەخۇى و بەمەحرەم بۇ ئەمانىش.

چوارەم: ھەروا لەژنو مىردەكەوۋە دىتەنىتەوۋە بۇ براو خوشكىشيان (كە بەمانە دىمگوترى دىموروشىت، واتە: حەواشى).

پىنجەم: وە لەشىر خۆرمەكەوۋە، مەحرەمى حەرامبوون ھەر تەنيا دىمپروا بۇلاى منال و منالەزاي ئەو شىر خۆرمىيە، ناپرواۋ ناتەنىتەوۋە بۇ بىنەچەى و بۇ وەچەى بىنەچەى و بۇ دىموروشى.

شەشەم: ئەمەيش لىستى زۆرىنەى ئەو كەسانەيە كە بەھۇى مەمكخواردنەوۋە، مەحرەمى و خۇى بوون لەنىۋانىانا دادەمەزرى؛

۱۸- ژنە شىردەمەكە دىمىي بەدايكى شىرى منالە شىر خۆرمەكە.

۱۹- مىردەكەى دىمىي بەباوكى، چۈنكە ئەو ژنەكەى مەتوربە كىردوۋە.

۲۰- منالى ژنەكە، چى لەمىردى حازرى بى، چى لەمىردىكى تىرى بى،

ئەگەر كوپ بى دىمىي بەبراى شىرى منالە شىر خۆرمەكە، ئەگەر كىچ بى دىمىي بە خوشكى شىرى ئەو.

- ٢١- منائی باوکە شیرییە کەیش ھەروەھا، چى لەژنە شیردەرەکەى بى، يان لەژنىكى تری بى، کچ بى دەبى بەخوشكى شیرەخۆرەکە، کور بى دەبى بەبرای، منائی ئەوانیش يان دەبن بەبرازای يان خوشکەزای.
- ٢٢- ئاغای ژنە شیردەرەکە، دەبى بەباوکى شیرەخۆرەکە، ئەگەر ژنەکە ئومومول وەلەدى بوو، مێردى نەبوو.
- ٢٣- دایكى ژنە شیردەرەکە دەبى بە نەنكى شیرى شیرخۆرەکە، با بەرەو ژووریش بروت.
- ٢٤- خوشكى شیردەرەکە دەبى بەپوورى شیرەخۆرەکە.
- ٢٥- کچى کچى شیردەرەکە دەبى بەخوشکەزای، با بەرەو خواریش بروت.
- ٢٦- کچى کچى خاوم شیرەکە خوشکەزای شیرییەتى، با بەرەو خواریش بروت.
- ٢٧- دایكى خاوم شیرەکە دەبى بەنەنكى شیرى منالەکە، با بەرەو ژووریش بروت.
- ٢٨- خوشكى خاوم شیرەکە پوورى شیرى منالەکەى.
- ٢٩- براى خاوم شیرەکە مامى شیرییەتى.
- ٣٠- کورى خاوم شیرەکە براى شیرى منالەکەى.
- ٣١- باوکى خاوم شیرەکە باپیرەى شیرییەتى.
- ٣٢- براى شیردەرەکە خالى شیرەخۆرەکەى.
- ٣٣- مەبەست لەخاوم شیر یا مێردى ژنە شیردەرەکەى، يان ئاغایەتى و خۆى چووتەلای و سکی پرکردوووە ژنەکە بوو بەئوم وەلەدى خاومەکەى.

۳۴- شىرو بىر پارەكانى شىر لەنىوانى موسوئلمان و ناموسوئلمانىشدا دادەمەزى، گرىمان شىردەر مەسىحى بوو، منالە شىرخۆرمە موسوئلمان بوو، دەبن بەدايك و كورى شىرى پەكتى، وەھەر وەھا كەسەكانى تىرىش.

۳۵- شىرەكە بىرى بەپەنەر، پان بەخامە، پان بەگىمەر، پان بەكەرى، پان بەماس، لەلای شافىعى پەكەن ھەمان كارىگەرى دەبنى، بەمەرجى لەدەمەو بەدەن بەمنالەكە، وە مەرجەكانى تىرىشان تىادا بىتەجى، وەك دووسال و پىنج جارو.....تاد.

۳۶- باوك و دايك و براو خوشك و كەسى تىرى خۆى منالە شىرخۆرمەكە، نابن بەھىجى ژنەشەردەرەكە و نابن بەھىجى خاومەن شىرەكە و نابن بەھىجى منال و كەسوكارى تىران، ئەگەر لەلایەكى تەرەو مەجرەمیان نەبن و نەبووبن بەخۆى و بەمەجرەمیان.

۳۷- ئىستا بەنكى شىر پەيدا بوو، ژنى شىردار شىرى خۆى دادەنئ لەو بەنكانە، سايا بەفرۆشتن، پان بە بەخشىن، لەسەر فەرمایشتەكەى توحفە. يەكەم: دروست نىيە بۆ ژنى موسوئلمان، كەشىرى خۆى لەو جۆرە بەنكانەدا دابنئ، مەگەر بەم مەرجانە:

۱- مێردەكەى رازى بئ، چونكە شتى وا ئەگەر بەپىنى شەرع نەبئ بئ شەرعىيە، وەخودايش دەفەرموئ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا - التحريم - ۶۶ - الآية/ ۶} :

۲- ناوى ژنە شىردەرەكە لەسەر دەفرى شىرەكە بنووسى، وە ھەر وەھا ناوى ئەو منالەى كەشىرەكەى پئ دەدرئ.

۳- كاتئ چەسپا كەشىر خواردنى شەرعى لەنىوانى منالەكە و ئەو ژنەدا كەشىرەكەى لەبەنك داناوە چەسپا، ژنەكە و خاومەنى منالەكە لەو ئاگادار بىرى.

وہلەتۆمارى رەسمى و فەرمى ئەو بەنكەدا، ئەم بېرارە تۆمار بىرى، بۇ كاتى
بىرسىنەو لەم بابەتە.

۳۸- پوختەيى لە نادروستبوونى كۆكردنەوہى دوو ژنى لەناو خۆيانا
خۆيى، لەژنىتى يەك پياودا.

۱- حەرامە كۆكردنەوہى دايك و كچ، چى نەژادى و نەسەبى بن، چى شىرى
بن.

۲- حەرامە و نادروستە كۆكردنەوہى نەك و نەوہى خۆيى، چى نەسەبى،
چى شىرى.

۳- حەرامە و نادروستە كۆكردنەوہى دوو كچ يان دوو ژن، لەژىر پىكىفى
يەك مېرددا، ئەگەر گرىمان يەككىيان پياو بى و يەككىيان ژن بى، مارمىان
لەيەكترى نەيى، وەك دوو خوشك پىكەوہ لە يەك كاتا ژنى پياوئى بن، يان ژن
لەگەل برازاي خۆيدا، يان لەگەل خوشكەزاي خۆيدا، لەيەك كاتا ژنى يەك كەس
بن، يان كچى شىرى لەگەل دايكى شىرى خۆيى، يان لەگەل خوشكى شىرى خۆيى،
يان لەگەل نەنكى شىرى خۆيى، يان لەگەل برازاي شىرى خۆيى، يان لەگەل
خوشكەزاي شىرى خۆيى، لەيەك كاتا، ھەردوو كيان ژنى يەك مېرد بن ئەمانە
ھەموو نادروستن.

۳۹- منالى شىرەخۆرمەكەيش، دىمىن بەمنالەزاي شىردەرو مېردەكەي، با
بەروە خواريش بىروات، ھەروا منالى شىرەخۆرمەكە دىمىن بە برازا، يان خوشكەزاي
براو خوشكى شىرى منالەشىرەخۆرمەكە.

۴۰- ھەروا ژنى شىرەخۆرمەكە دىمىن بەبووكى شىرى باوك و دايك و باپىرو
نەنكە شىرەپەكانى!!

١٩- كِتَابُ اللَّعَانِ نَامَةُ شَهْرُهُ نَهْفَرِين

{بروانه: هيقه ناسان، بهرگی دووهم، لاپهړه: ٧٧٧، زنجیره: ٢٨٨ + تاجول
نوصول، بهرگی دووهم، لاپهړه: ٥٧٤، چاپی چوارهم، ژماره: ٢٢٥٠ + تهجریدی
بوخاری بهرگی چوارهم، ژماره: ١٦٧٥ = ٤٧٤٥ بوخاری + تهجریدی بوخاری،
بهرگی پینجهم، لاپهړه: ٦٩، ژماره: ١٧٩٥ = ٥٣١٢، ٥٣١١، ٥٣٤٩، ٥٣٥٠ بوخاری +
مختصر صحیح مسلم، بهرگی دووهم، لاپهړه: ٣٧٩، زنجیره: ٦٧٣ له ژماره: ٨٦٥
ههتا ژماره: ٨٧٢ + شهرحی بلوغ المرام/٢ له ژماره: ١١٢٧ ههتا ژماره: ١١٣٤}.

٩٥٢- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَخْبَرَهُ أَنَّ عُومِرَ
الْعَجْلَانِيَّ جَاءَ إِلَى عَاصِمِ بْنِ عَبْدِ الْأَنْصَارِيِّ فَقَالَ لَهُ: أَرَأَيْتَ يَا عَاصِمُ لَوْ أَنَّ رَجُلًا
وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا أَيْقَتْلُهُ، فَتَقَتَّلُوهُ، أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ؟ فَسَلَّ لِي عَنْ ذَلِكَ يَا عَاصِمُ
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَسَأَلَ عَاصِمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)،
فَكَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَسَائِلَ وَعَابَهَا حَتَّى كَبُرَ عَلَى عَاصِمٍ مَا
سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا رَجَعَ عَاصِمٌ إِلَى أَهْلِهِ جَاءَهُ عُومِرُ
فَقَالَ: يَا عَاصِمُ مَاذَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ عَاصِمٌ لِعُومِرَ:
لَمْ تَأْتِنِي بِخَيْرٍ، قَدْ كَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَسْأَلَةَ الَّتِي سَأَلْتُهُ عَنْهَا،
قَالَ عُومِرُ: وَاللَّهِ لَا أَنْتَهَى حَتَّى أَسْأَلَهُ عَنْهَا. فَأَقْبَلَ عُومِرُ، حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَسَطَ النَّاسِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ رَجُلًا وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ
رَجُلًا أَيْقَتْلُهُ فَتَقَتَّلُوهُ أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « قَدْ
نَزَلَ فِيكَ وَفِي صَاحِبَتِكَ، فَادْهَبْ فَاتِ بِهَا ». قَالَ سَهْلٌ فَتَلَاعَنَّا وَأَنَا مَعَ النَّاسِ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا فَرَّغَا، قَالَ عُومِرُ: كَذَبْتُ عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ

إِنْ أَمْسَكْتُهَا، فَطَلَّقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَكَانَتْ سُنَّةَ الْمُتَلَاعِنِينَ. {الحديث: ٣٧٢٣ = ٣٧١٩ فم. تجريد/٤، رقم: ١٦٧٥ = ٤٧٤٥، ٤٢٣، ٤٧٤٦، ٥٢٥٩-٥٣٠٨-٦٨٥٤-٧١٦٥-٧١٦٦-٧٣٠٤. أبو داود. طلاق: ٢٢٤٥. نسائي. طلاق: ٣٤٠٢. ابن ماجه. طلاق: ٢٠٦٦. تحفة الأشراف: ٤٨٠٥} ^(٩٥٢)

سهلی کوری سهعدی نهل-ساعیدی (رهزای خودای لی بئی) فهرمووی: عوومیمیری عهجلانی هات بۆلای عاصیمی کوری عهدی نهنصاری، که سهروک خیللی عهجلان بوو (رهزای خودایان لی بئی) پیی گوت: نهی عاصیم! پییم بهرموو: پیاوئ پیاوئیک بهسهه ژنهکهیهوه بگریت نهگهر دمیکوژی ئیهوه دمیکوژنهوه، نهگهر نایکوژی نهی چی قورئ بهسهه خۆیدا بکا؟ نهی عاصیم! نهه پرسیارهه له پیغههمبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) بۆیکه، عاصیم چوو بۆ خزمهتی پیغههمبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) پرسیارهکهی لیی کرد، پیغههمبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) نهه جۆرهه پرسیارانهی بی ناخۆش بوو، بهلکوو بهشوورمی دانا، تهنانهت نهو وهلامهی که عاصیم لهه بارمیهوه له پیغههمبهه بیست کارئیکی نهستهه و هورس و گران بوو لهسهه شانی عاصیم.

کاتی عاصیم گهراپهوه بۆ مالموهی، عوومیمیر چوو بۆلای و پیی گوت: نهی عاصیم! پیغههمبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) چی فهرموو؟ عاصیم پیی گوت: خیرم نهدی لیئ، پیغههمبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) وهلامی نهداپهوه، ههزی لهه پرسیاره نهبوو کهمن لییم کرد، سهبارت بهژنهکهی تو، عوومیمیر فهرموو: بهخودا کوئ نادهه، ههتا لهبارمیهوه بۆخۆم له پیغههمبهه نهپرسم،

^(٩٥٢) تجرید/٤، ژماره: ١٦٧٥ = ٤٧٤٥ بخاری. مختصر صحیح مسلم/٨٦٥ - ٣٧٢٣ ترقیم شیخ

خلیل مأمون شیخا. (بخاری - ٤/٦٨).

جا عوویمیر بۆخۆی رۆیشت، که چوو خزمهتی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) لهناو کۆمهڵێ خهڵکا بوو، عهرزی کرد: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! پیاوی پیاویك به‌سەر ژنه‌که‌یه‌وه بگرێ چی بکا، نه‌گهر دمی‌کوژی ئیوه به‌ قه‌صاص دمی‌کوژنه‌وه، گوايه پیاویکی کوشتوو دمی بکوژریته‌وه له‌جیاتي نه‌وه، نه‌گهر نه‌شی کوژی نه‌ی چی بکا؟ پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) فهرمووی: (خودای گه‌ورمو سه‌رومر، سه‌بارت به‌بابه‌تی تۆو ژنه‌که‌ت ئایه‌تی قورئانی ناردۆته‌ خواروه، برۆ ژنه‌که‌ت به‌ینه‌!).

سه‌هل فهرمووی: من له‌ناو خه‌ڵکه‌که‌دا بووم، له‌خزمت پیغه مبه‌ر، که فهرمانی به‌مه‌ردوکیان کرد، به‌ ژن و به‌پیاوکه‌ی له‌ناو مزگه‌وتا شه‌ره‌ نه‌فرینیان کرد، به‌پێی نه‌و دهمستووری که خودا له‌ قورئاندا دیاریکردوه، له‌ئایه‌تی شه‌مه‌ما له‌ سوورته‌ی نوور، کاتی عوویمیر و ژنه‌که‌ی له‌ شه‌ره‌ نه‌فرینه‌که‌ ئی بوونه‌وه، عوویمیر گوتی: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! نه‌گهر نه‌م ژنه‌ له‌پاش نه‌م رووداوو که‌ین و به‌ینه‌و ئابرووچوونه‌ قه‌بوول بکه‌مه‌وه، نه‌وه‌ واتای وایه‌ که‌من بوختیانم بۆیکردوه، ئیتر سی‌به‌سی ته‌لاقی دا، به‌رله‌وه‌ی که‌ پیغه مبه‌ر فهرمانی پێ بکا و پێی بلێ که ته‌لاقی بدا، ئیبنو شه‌هاب دهمفرموی: ئیتر له‌داو نه‌و ژن و می‌رده‌، جیا‌بوونه‌وه‌ ته‌لاق بوو به‌باو و دهمستوور له‌نیوان نه‌و ژن و می‌ردانه‌دا که شه‌ره‌ نه‌فرین دمه‌کن. {تاج/٢، زنجیره‌: ٦٩، ژماره‌: ٢٢٥٠، ٢٢٥١}.

٩٥٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِمُتْلَاعَيْنِ: «حِسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ، أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ، لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: «لَا مَالَ لَكَ، إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهَرَبَا اسْتَخْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا، وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ مِنْهَا». {الحديث: ٣٧٢٧}

= ٣٧٢٤ فم. تجرید/ ٥، رقم: ١٧٩٥ = ٥٣١٢، ٥٣١١، ٥٣٤٩، ٥٣٥٠. أبو داود.

طلاق: ٢٢٥٧. نسائی. طلاق: ٣٤٧٦. تحفة الأشراف/ ٧٠٥١: {^(٩٥٢)

ثیبنو عومهر (پرمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهمر (دروودی خودای لهسهر بی) بهو زن و میردهی فهرموو، که لهناو مزگهته کهی پیغه مبهردا، شهره نهفرینیان کرد: حیسابو لیپرسینه و هتتان لهو دنیا لهسهر خودایه، لهم دنیا خوانه بی کهس نازانی کامتان راست دمکن و کامتان درو دمکن، دیاره کهئیوه په کیکتان درو دمکن، نهی میردا نیتر نه م ژنه لهزنی تو دمرچوو، وهمافت نهما بهسهریه وه و فرت پییه وه نهماوه).

پیاوه کهی میردی ژنه کهیش گوتی: نهی ماله کهم، نهی نهو ماله ی که له جیاتی مارمی داومه پیی، نهوهم ناکه و یته وه؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بی): (مالت ناکه وی، نهو مارمی ی که داوته پیی بووه بهی خوی، چونکه نهگهر قسه کهت راست بی نهو ماله کهی دمکه وی و نهو مارمی بهی بهی خوی لهباتی نهو که لهمه و پیش ژنت بووه و له باخه لت گرتووه و بهحه لالی لهگه لی دروست بووی، خو نهگهر بوختیانیش کرد بی بوی، نه مهیانت خراپترو زیاتر بیانوت دهری و ریگه ی ته شقه لت نامینی بهوژنه).

٩٥٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما): أَنَّ رَجُلًا لَاعَنَ امْرَأَتَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَيْنَهُمَا وَأَلْحَقَ الْوَلَدَ بِأُمِّهِ قَالَ نَعَمْ. {الحدیث: ٣٧٣١ = ٣٧٢٩ فم = فتح الملهم بخاری. طلاق: ٥٣١٥،

^(٩٥٢) تجرید/ ٥، ژماره: ١٧٩٥ = ٥٣١٢ بخاری مختصر صحیح مسلم/ ٢، ژماره: ٨٦٨ = ٣٧٢٧ شیخا.

٦٧٤٨. أبو داود. طلاق: ٢٢٥٩. ترمذی. طلاق: ١٢٠٣. نسائی. طلاق: ٣٤٧٧. ابن ماجه. طلاق: ٢٠٦٩. تحفة الأشراف: ٨٣٢٢: (٩٥٤)

ئیبینو عومەر (پەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: لەسەردەمی پێغەمبەر خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بێ) پیاوی شەڕە نەفرینی کرد لەگەڵ ژنەکهیدا، پێغەمبەر جیای کردنەوه لەیهك و منالەکهی که لەبەینیانا بوو دای بەدایکی و لکانی بهوه و لەمنالی میردمکه دمرجوو).

روونکردنەوه:

١- منال، لەپاش شەڕە نەفرین، ئەگەر میردی دایکی حاشای لێ بکا، بەمەرچی، یا لەسکی دایکیدایی، یاتازە لەدایک بووبی، ئیتر دەبی بەمنالی دایکی و لەمنالی میردمکهی دمردهچی.

٢- هەندێ زانا دهمفرموون: (ئەگەر ئەو منالە کچ بێ ماری دێ ئەو میردە که شەڕە نەفرینی کردوووە لەگەڵ دایکید، بەلام ئەم رایە بەناوازه و ناباو دادمەری، رای دروست فەرمایشتی جەماومری زانایانە، که دهمفرموی: (کچی ژن گوێزرا بیتەوه یانا، ئەگەر میردمکهی شەڕە نەفرینی لەگەڵ کرد، ئەو کچه لەو پیاووە حەرامە و بەخۆیی دادمەری، بەلایەنی کەمەوه زەرکچیتە، هەر هیچ نەبی کچی ژنەکهیتە، کچی ژنیش دەستنوێژی لەمیردی دایکی ناشکی و ماری لێی نایەت). {بەروانە: موغنی موحتاج، شەرحی مینهاج بەرگی/٣، لاپەرە: ١٧٥. باب: ما یحرم من النکاح}.

شت شت رادەكیڤشی لەمەزەهەبی شافیعیدا كچی پەیدابوو لە ئاوی داوینپییسی پیاو، بەو پیاو دەشی، چونکە ئاوی داوینپییسی بی ریزەو بی بایەخە!.

بەلام بەهەر حال ئەگەر پیاو مەكە، لە پاشا دایکی ئەو كچە ماربەكاو بیگوینتەو، ئەو كچە یی حەرام دەبی، چونکە دیسان بەلایەنی كەمەو دەبی بەزركچی! هەروا باشترین چاره لەم لایەنەو بەو كەسی كە دوو چاری ناشایستەیه كی ئاوابی.

أ/ ئەگەر دایکی كچەشی ماربەكە، بۆ ئەو بیی بە مەحەرم و خۆی بۆی، كەسی كی مەحەرمی وەك دایك، یاكچ، یاخوشك، یاژنی خۆی شیربەدا بەو منالە كە لە تۆماوی داوینپییسی خۆیەتی.

ب/ تەقلیدی رای جەماوەری زانایان دەفەر موون: كچی دروستبوو لە ئاوی داوینپییسی لە خاوەن ئاو مەكە حەرامە. {بەروانە: موغنی موحتاج شەرحی مینەج، بەرگی/ ٣، لاپەرە: ١٧٥. باب: ما یحرم من النكاح}.

تیبینی:

ئەم حالەتە گەرچی لە ولاتی ئیمە و لە ولاتی ئیسلاما زۆر كەمەو بە دەمگەن ری دەكەوی، بەلام بمانەوی و نەمانەوی هەیه، وەمن و زۆر كەسی تری وەكوو من بە چاوی خۆمان ئەم جۆرە حالەتەمان دیو، وە ئەو كچە گەورە بوو و دراو بەشو، وە لەوماوەدا لای باوكە ناشەرعییەكە ی بوو! بەلام ئەو ی وا لەبەر چاوی لە ولاتە ناموسولمانەكانا، منالی زۆل، لە هەندئ ولاتا دوو لەسەر سیی سەر جەمی دانیشتوانی هەندئ ولاتە، وە لەوشوینانە موسولمان هەیه زۆریش نەوەك كەم، وە مەرووفیش گای رمش نییە هەتا هەتایە لەیهك پێستابی،

جا نه گهر موسولمانن تووشی نه م جوړه به لوا عاممه به بوو، باکاتی ته و به و به شیمانی و گهرانه وه بو ولاتی نیسلامی له بیرین، نه گهر منالی وای بوو، به شیویمین له شیوه مگان بیکا به مه حرمی خوئی.

۹۵۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ ذَكَرَ التَّلَاعُنْ عِنْدَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ عَاصِمُ بْنُ عَدِيٍّ فِي ذَلِكَ قَوْلًا ، ثُمَّ انْصَرَفَ ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ يَشْكُو إِلَيْهِ أَنَّهُ وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا ، فَقَالَ عَاصِمٌ مَا ابْتَلَيْتُ بِهِدَا إِلَّا لِقَوْلِي ، فَذَهَبَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَأَخْبَرَهُ بِالَّذِي وَجَدَ عَلَيْهِ امْرَأَتَهُ وَكَانَ ذَلِكَ الرَّجُلُ مُصَفَّرًا قَلِيلَ اللَّحْمِ سَبَطَ الشَّعْرَ ، وَكَانَ الَّذِي ادَّعَى عَلَيْهِ أَنَّهُ وَجَدَهُ عِنْدَ أَهْلِهِ خَذَلًا آدَمَ كَثِيرَ اللَّحْمِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « اللَّهُمَّ بَيِّنْ » . فَجَاءَتْ شَبِيهَا بِالرَّجُلِ الَّذِي ذَكَرَ زَوْجُهَا أَنَّهُ وَجَدَهُ ، فَلَا عَنَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) بَيِّنُهُمَا . قَالَ رَجُلٌ لِابْنِ عَبَّاسٍ فِي الْمَجْلِسِ هِيَ الَّتِي قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « لَوْ رَجَمْتُ أَحَدًا بِغَيْرِ بَيِّنَةٍ رَجَمْتُ هَذِهِ » . فَقَالَ لَا تِلْكَ امْرَأَةٌ كَانَتْ تُظْهَرُ فِي الْإِسْلَامِ السُّوءِ »: (۹۵۵)

نیبنو عه عباس (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بڼ) همرمووی: باسی شهره نه فرین، له نیوانی ژن و میړدا کرا، عاصیمی کوری عه دی، له م بارمیه قسه به کی ناب هجای کرد، نه و جا رویشته، پیاوئ له هوژمکه ی عاصیم ده چی بولای، سکالا له بارودوخیکی ناوا دمکات، که پیاوئکی گرتووه به سهر ژنه که ی خو په وه. عاصیم گوتی: نه و له سهر نه و قسه ناب هجایه ی که له م بارمیه وه له خزمته پیغه مبه ردا کردم، خودای گه وره پئی نواندم، جا عاصیم پیاوکه دمبات بولای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) وه باسی داستانی ژنه که ی و نه و پیاو ی بویکرد، که به سهر ژنه که یه وه گرتبووی!

(۹۵۵) بوخاری. طلاق/۵۲۱۰، ۵۲۱۶، ۶۸۵۶، مسلم ترقیم وتخریج الشیخ خلیل مأمون شیخا:

ميردمكه زمرده له يه كي سيسي له ي له ركه له بوو، قزي خاوبوو،
تۆمه تبارمكه يش قهويلكه يه كي سهوز له ي گۆشتن بوو. پيغهمبەر (دروودی
خودای له سەر بئ) فهرمووی: (ئه ی خودایه! حوكم و بریاری ئه م پرسه
تازمیه مان بۆ روون بکهره وه!).

جا كه ژنه كه مناله كه ی بوو، شیوه ی مناله كه، له تۆمه تبارمكه ی دهكرد،
ئه و جا پيغهمبەر (دروودی خودای له سەر بئ) له نیوانی ژنه كه و ميردمكه یدا،
کرداری شه ره نه فرینی سازدا.

پیاوی كه له كۆری دانیشتنه كه دا بوو، به ئیبنو عه بباسی گوت: ئایا ئه مه
ئه و ژنه یه، كه پيغهمبەر (دروودی خودای له سەر بئ) له بارمیه وه فهرمووی:
(ئه گهر كه سیکم به بی به لگه و شایهت ره جم بکردایه، ئه م ژنه م ره جم دهكرد؟!).
ئیبنو عه بباس فهرمووی: (نه، ئه مه ئه و ژنه نه بوو، ئه وه ژنیکی
تر بوو، كه پيغهمبەر (دروودی خودای له سەر بئ) وای پئ فهرموو، به ئاشکرا
له بهر چاوی موسو لمانان به درهوشتی و داوین پیسی ئه نجام ده دا).

روونکردنه وه:

لیرده دا بۆ چارمه سهری کیشه یه کی گرنگی هاوچه رخ، ئه م چه ند دهق و
راوبۆ جوونی زانایان دهنووسین:

یه كه م: نیمامی نه وه ی (پر گۆرمكه ی له نوور بئ) له باره ی ئه م ژنه وه
ده فهرموئ: (ئه م ژنه ناسراوه به به درهوشتی و به ئاشکرا داوین پیسی ئه نجام
داوه، به لām به به لگه و شایهت نه چه سپاوه له سه ری كه حالی وایه، وه خۆیشی
پیلینانی ئاشکرا نه کردوه و به فهرمی ددانی به شتی وادا نه ناوه!).

ئەوجا بېشەوا نەوھى دەفەرمۇي: (ئەمەيش ئەوھ دەسەلېنى: كە تۆلەي ياسايى و ھەددى شەرى، ھەر ھەددى بى، بە وردە بەلگە (قەرائىن) و نىشانە و بە شۆرمى خرابى ناو كۆمەلگا، جىبەجى ناكرى، بەلكوو ھەددى شەرى كاتى جىبەجى دەكرى، كە بەشايەت و بەلگە بچەسپى، يا كەسەكە خۇي پى لەتاوانى خۇي بىنى).

دووم: بۇ تەواوكەرى ئەم بابەتە ئالۆزە شەرم ئاومرە، كە ھىچ كۆمەلگاپەك لىي خالى نىيە، وەلەم سەردەمەي ئىمەدا واپەرەي سەندووە، بوو بە قورولیتەي زستان، مەگەر كەسى خۇدا بىپارىزى دىنا كەم تا زۆر، پىرۇ بىرىشى بەرى دەكەوى، جا بۇ تەواوكەرى ئەم بابەتە، كەبوو بە گەورەترىن گىرەت و كىشەي سەردەم، ئەم فەتوايەي ئىمامى رافىعىش (رەھمەتى خۇداي ئى بى) دەنووسىن، لە شەرحى بلوغ المرام/٢، ژمارە: ١١٣٢ راگويزى دەكەين. بېش ئەمە ەمرى ئازىزانى خۇم دەكەم:

ا- ئەوھى مەرۇف لە ئازەلەكانى تر جىادەكاتەو، تەنيا ئاپىنە، رەفتارى شىرىن و رەوشى بەرز، بەرى باخى باومرە بەخۇدا و بەرپۇزى دوايى، دىنا مەرۇف لە ئازەل ئازەلترە، نەچاكە بەچاكە دىزانى و نەخراپە بەخراپە دىزانى، تاقە پىومرئ بۇ چاكە و خراپە، تەنيا و رگ و دامەنىەتى و بەس، ئەمەيش خوويەكى ناخى جىگىرى زالى ناو ئازەلەكانە بەشىوھى گشتى!!

ب- ئىمەي ئىسلامپەرور، بمانەوى و نەمانەوى گەراوينەتەو و چووينەتەو سەردەمى مەككەيى، بەتەواوى بوارى پەخشى نوورى ئىسلامىشمان بۇنىيە، نەوھك تواناي خەبات بە چەك و بەشىرو تىر، بەلكوو مەوداي خەباتى قەلەمىشمان نىيە و (جەھاد الكلمە) ىشمان ھاكا ئى قەدەمغەكرا، جا لەم روانگەپەو و واپەسەندو لەبارترە، كە ئىمە لەم قۇناغەدا، رۆلى پۇلىس و داواكارى گشتى و

سیخوړ نه بینین و، له باتی نه وهی که پهردهی خودا له سهر به نده کانی، هه لېدمینه وه و تۆمهت و جمین و نه فرمت دابهش بکهین، له باتی نه وه، له که شیکی هیمندا سهر قالی لاواندنی جه ماوهر بین و ریگهی راستیان بو روونبکهینه وه و خودا و پیغه مبهری خودا و ئایینی خودایان له لا شیرین بکهین و به کرده وه و به کردار و به رفتار و به گوتار بیسه لنین، که نیمه ی نیسلامپه روهر له دزی کهس نین و شهر فروش و شوق و مشین نین، به لکوو دوسترین دوستی کۆمه ل و کۆمه لگاین، به هه موو چین و توپزو به شه کانی وه، نیمه روئی فریشته و بهری و پزیشک دهبینین و بهس! نه مهیش فهتوا که ی نیمامی رافعییه:

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا { أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَرُدُّ يَدَ لَامِسٍ. قَالَ: "عَرَّبَهَا". قَالَ: أَخَافُ أَنْ تَتَّبَعَهَا نَفْسِي. قَالَ: "فَاسْتَمْعِ بِهَا". رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَرَجَّاهُ ثِقَاتٌ. { أبو داود. نکاح: ۲۰۴۹. نسائی ۱/۱۷۶. ابن ماجه: ۲۷۴۳. صحيح أبي داود: ۱۸۰۴. مختصر صحيح مسلم/۲، ژماره: ۸۷۱ = شيجا = ۳۷۴۷ }:

ئیبنو عه عباس (همزای خودا له خوئی و له باوکی بئ) فهرمووی: پیاوئ هات بو خزمهتی جهزمت (دروودی خودای له سهر بئ) عهرزی کرد: ئهی پیغه مبهری خودا! ژنه کهم دمست بهرووی که سه وه نانئ، به نه خوینی شله؟! پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) پئی فهرموو: (به ره لایکه) واته: ته لاهی بده. گوتی: دهرسم دواپی دلم بوئی ئی بدا! فهرمووی: (که واته رابویره له گه ئیا، هه تا دلت لئی هه لدمکه وئ). { تاج/۲، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۸ }.

روونکردنهوه:

١- ئەم فەرموودمیه تەندروستە، روونکردنەوومیهکی باشی دەوێ، گەلی نیسلام وەك دەرپای ئۆقیانووس وەهایە، لەهەموو جۆرە کەسیکی جیا جیای واتیادا، بمانەوێ و نەمانەوێ، ئەم جۆرە حالەتانەیش روودەدا

جا لەم سۆنگەیهوه، بە بەلگەی ئەم فەرموودمیه ئیمامی رافیعێ، کە دائەنرێ بە گەوره زانای شافیعی و لەگەڵ ئیمامی نەوومیدا پێیان دەگوترێ: (الشیخان) ئیمامی رافیعێ (رحمەتی خودای ئی بێ) دەفەرموێ: (ئەگەر دەرکەوتو بە بەلگە چەسپا، کە ژن داوێنپێسی ئەنجام دەدا، وەمێردمکە ی نەیدەتوانی کەلێ جیا ببیتەوه، ئەوا پێویست نییە، لەسەری کە تەڵاھی بدا). واتە: دەتوانی گوزمرانی لەگەڵ بکا هەتا لێی بیزار دەبێ، وەبەپێی توانا پێگەی ئەووی ئی بگرێ.

٢- هەندێ لە سەرووریەکانی ئیمامی رافیعێ (رحمەتی خودای ئی بێ). ناوی عەبدولکەریمی کورێ موحەممەدی کورێ عەبدولکەریمی کورێ فەضلی کورێ ئەلحەسەنی ئەل - قەزوینی، ناسراو بە (الإمام الجلیل أبو القاسم الرافعی).

رافیعێ زانایەکی گەورە میسوعی بوو، لەهەموو زانستەکانا مەلەوان بوو، لەتەفسیر و زانستەکانی قورئانا، لەحەدیث و زانستی فەرموودەشوناسیدا، لەشەرعو فێقهەدا، ئۆقیانووسی بوو بۆخۆی، بگرە زانستە فێقهیەکان فەوتابوون، ئەو زیندووی کردنەوه، زانایەکی پایەبەرزی خاومنی وەرعو تەقواو زوهد بوو، وەرعی لەئاوی شەوی دەکرد، کەراماتی شەری زۆری ئی بینراوه. پەکی لەشاگردەکانی کە فەرموودمیان لێیەوه گیراوتەوه (الحافظ عبدالعظیم المتذری/ مصنف مختصر صحيح مسلم للمنذری) بوو. ئیبنو صلاح دەلێ:

(لهباومړې منا، زانای وا، لههه موو ولاتی عهجه مډا، نموونه ی نییه). سوبوکیش دهلئ: (بهېئ گومان کهخوی ههروایه!) نیمامی نهوهی (رحمهتی خودای ئی بئ) دمفهرموئ: (رافیعې پهکیکه لهو بیاوچاګانه ی نهتهوهی نیسلام، کهشاد بوون بهپله ی دامه زراوانو پهقینی تهواو، کهراماتی شهرعی زوری ئی بینراوه!).

لهقمزوین کۆړې پهخشی تهفسیری قورئان و بلاوکردنهوهی همرمووده ی ههبوو، ههمیشه کۆړې پهخشی زانستی دمتګوت پووره ی ههنگه.

ئیبینو خهلهکان دمفهرموئ: (پیشهوا رافیعې (رحمهتی خودای ئی بئ) لهمانګی ناو جهزنانی سالی (٦٢٣) ی کۆچی له قهزوین، مهرګ بووه بهمیوانی و مردووه، همر لهم سالد، سولتان خوارزم شاه جهلاله دین، کهرج له (تلفیس) غمزا دمکا، لهشهرشمشیری زوردا خوین بهدمستهوه وشک دمبیتهوه، کاتی جهلاله دین شاه لهقمزوینهوه رعت دمبی، پیشهوا رافیعې دهچی بهپریهوه، سولتان ریزکی شایانی ئی دمگری، رافیعې پیی دهلئ: بیستوومه که نهومنده جهنگت لهگهال دوزمنانی نیسلام کردووه، خوین بهدمستهوه وشک بۆتهوه، نهو دمستم بدمری ههتا ماچی بکه، خوارزم شاه پیی دهلئ: بهلکوو تو دمستی خوتم بدمری ههتا من ماچی بکه، جا سولتان جهلاله دین دمستی رافیعې ماچ دمکا، وهماومیی بهیهکهوه گوفتوگو دمکمن و نهوجا رافیعې سواری ولاخهکه ی دمبی و دمروا، ولاخهکه ی سهرسمی دمداو رافیعې دمگلینی و نهو دمسته ی کهسولتان ماچی دمکا، تووشی نازار دمبی.

رافیعې دمفهرموئ: سوبجانه لالا، پاکی و بی گهردی ههر بۆ خودایه و بهس! کاتی سولتان نهو دمسته ی ماچ کردم، کهمی ههستم بهمه زنایی کرد، بهلام خودا بهبی وچان پیی نواندم و تۆله ی نهوهی ئی سهنم!!.

پيشهوا رافيعى (رحمتهى خوداى لى بى) شهوئ خهريكى نووسين دهبى،
چرا نابى روشنايى بؤ بكا، لهو كاتهدا بهفهرمانى خودا، لقى درهختى دهبى
بهچرا بؤى و لهبهرى دمست دمكا بهنووسين!

لهم بابته: جارى مهلايى، شهوئ خهريكى نووسين دهبى، بهژنهكهى
خوى دهلى: نهو چرايهم بؤ بگره همتا نهو نوووسينه تهواو دهكم، ژنهكهى
دهلى: نهو نووسينه نهبرايهوه، چراكه ناگرم!! پشيلهئى لهوئ دهبى مهلاكه
بهپشيلهكه دهلى: ئادهى پشيلهكه تۆ نهو چرايه بگره! پشيلهكه چراكهى بؤ
دهگرى. مهلاكه بهژنهكهى دهلى: من مهبهستم نهوميه كهتۆش خيـرت بگا، دهنـا
چراگر زۆره!!!

كۆمهـلئى لهـبهـرهمه قهـلهـميهـكانى پيشهوا رافيعى:

- ١- الشرح الكبير، كهناسراوه به (الفتح العزيز فى شرح الوجيز).
- ٢- الشرح الصغير.
- ٣- المحرر.
- ٤- شرح مسند الشافعى.
- ٥- التذنيب.
- ٦- الأمالى.
- ٧- الإيجاز فى اخطار الحجاز.
- ٨- المحمود فى الفقه (٨ مجلدات). (بروانه: طبقات الشافعية الكبرى للإمام
عبد الوهاب السبكى).
- ٣- نهو فهرموودميه، نهسانى لهريگهئى ترموه لهئيبنو عهباسهوه
دميگيرتتهوه:

دەفەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی پێی: (کەواتە تەلەقی بدە) کابرا گوتی: بەبێ ئەو ناتوانم ئۆقرە بگرم! فەرمووی: (دەی بیهێلەرەوه!). {صحيح سنن أبي دؤد: ٣٤٦٥}.

سێیهەم: ئەمەیش کۆمەڵێ دەقی تەرە، چارەسەری ئەم دیاردە قیزەونە دەکەن و بەئاشکرا بە موسوڵمان دەلێن: پزیشکی تیمارکەر بن و مەردوم لە چورتوم رزگاربکەن و تیللەووشێن و توندپەرە مەبن و نموونەى هێمنى و نەرمونى و مەرووف دۆستى بن و تادمتوانن کار بۆ موسوڵمانان ئاسان بکەن و باریان گران مەکەن، دانایانە و زانایانە سەرپۆش بن و پەردەى خودا لەسەر بەندەکانى خودا هەڵمەدەنەوه، هەتا بۆتان دەرکێ، بە وشەى شیرین چارەسەرى گەرفتە کۆمەڵایەتى یەکان بکەن و هەوێنى هیواو ئومێدو خوێشى و مژدەى خوێش لەدەلى خەڵکا بپروێنن و خۆتان لەئاستى گوناھى خەڵک بێئاگا بکەن، ئەگەر توانای یارمەتیتان هەبوو ئەوا باشە، دەرمان چیلکە لەپیسایى تێ وەرمەدەن!

چونکە پیسایى تا چیلکەى تێ وەردەى بۆگەنى زیاتر دەرەجەى!!

وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) { أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ أَتَتْ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - وَهِيَ حُبْلَى مِنَ الزَّوْجِ - فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! أَصَبْتُ حَدًّا، فَأَقِمْنِي عَلَيْهِ، فَدَعَا نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلِيَّهَا. فَقَالَ: "أَحْسِنُ إِلَيْهَا فَإِذَا وَضَعَتْ فَأَتِنِّي بِهَا" فَفَعَلَ. فَأَمَرَ بِهَا فَشُكِّتْ عَلَيْهَا ثِيَابُهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرُجِمَتْ، ثُمَّ صَلَّى عَلَيْهَا، فَقَالَ عُمَرُ: أَتُصَلِّي عَلَيْهَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَقَدْ زَنَتْ؟ فَقَالَ: "لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ، وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ؟" . رَوَاهُ مُسْلِمٌ. {مختصر صحيح مسلم/ ٣، ژمارە: ١٠٣٩ = شىح: ٤٤٠٧،

٤٤٠٨ = صحيح مسلم/ ١٦٩٦}:

لە موختەسەرەى صەحیحى موسلىمدا ئاوايە:

بورمیده (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: مالیکی کوری مالیکی ئەسلەمی
(رمزای خودای لی بی) ھاتە خزمەتی ھەزەمت (دروودی خودای لەسەر بی)
عەرزیکرد: ئەی پێغەمبەری خودا! زۆر ستەم لەخودی خۆم کردووە،
داوینپیسیم کردووە، دەمەوی کەتۆ پاکم بکەیتەو، پێغەمبەر (دروودی خودای
لەسەر بی) ئەوجارە ڕەتی کردووە، جا بۆ سبەینێ ھاتەو خزمەتی، گوتیەو:
ئەی پێغەمبەری خودا! من داوینپیسیم کردووە، پاکم بکەرەو، بۆ جاری دووەم
پێغەمبەر ڕەتی کردووە، وەلامی نارد بۆ ھۆزەمکی فەرمووی: (ئایا کەموکوری
لەئەقل و ھۆشیدا گومان دەبەن؟ یان نەنگێکی تری تیادا گومان دەبەن؟).
گوتیان: ئەوەی کە ئێمە ئاگامان لێیەتی ھۆشی تەواو، بەپێی بۆچوونی ئێمە
لەپیاوچاگانێ ئێمە، جا بۆ جاری سییەم ھاتەو بۆ خزمەتی پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بی) دیسان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی)
ناردیەو بۆلای ھۆزەمکی، پرسیاری لەبارەي ھالی ماعیزەو لی کردنەو، دیسان
گوتیانەو: ھیچ گومان نابەین، نە لەخۆیا، نە لەئەقلیدا، جا بۆ جاری چوارەم
کەماعیز ھاتەو بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بی) فەرمانی کرد کە بەردەباران بکری، چالێکی بۆ
ھەلکەندرا، ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمانی کرد
بەردەبارانیان کرد.

فەرمووی: ژنیکیش لەھۆزی غامید ھات، عەرزێ ھەزەمتی کرد: ئەی
پێغەمبەری خودا! من داوینپیسیم کردووە، بەجێبەجێ کردنی ھەددی شەری
پاکم بکەرەو، پێغەمبەریش گەرانیدەو ھەددی بەسەردا جێبەجێ نەکرد،
جا بۆ سبەینێ ژنە کە ھاتەو گوتی: ئەی پێغەمبەری خودا! بۆچی

دهمگه پښتته وه رمنگ بئ وهك چوڼ ماعيزت گهړاندموه منيش بگه پښتته وه، سوښدم به خودا، سكم پره له كردارى داوښپيسى.

پښغمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) فهرمووى: (دهى كههر واز ناهيت و ناتهوئ نهينى خوټ بپوشيت، ده ئيستا برؤ ههتا مناله كهت دمبئ).
فهرمووى: جا ژنه كه مناله كهى بوو، له پارچه يئ پهرؤدا مناله كهى هينا بو پښغمبهر و گوتى: نه مه مناله كه مه بوومه، پښغمبهر يش (دروودى خوداى لهسهر بئ) فهرمووى: (ده ئيسته برؤ شيرى پئ بده، ههتا لهشير دمبړتته وه).

جا كاتئ ژنه كه مناله كهى گه وړه كرد، ههتا لهشير برييه وه، مناله كهى هينايه وه بو خزمه تى پښغمبهر، له تئ نانى به دمسته وه بوو دمخوارد گوتى: نهى پښغمبهرى خودا! نه مه مناله كه مه، نه و هتا بريومه تته وه له مه مك و نه و هتا نان و ناو ده خوات، جا پښغمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) مناله كهى دايه دمست پياوئ له موسولمانان، كه سهر پهرشتى بكا، نه و جا فهرمانى كرد، چالتيكان بو ژنه كه هه لكه ند، قوليه كهى ههتا سهر سينگى بوو، و فهرمانى كرد به خه لكه كه به رد مبارانيان كرد، له و كاته دا خاليدى كورى و ه ليد به رد يكي هينا كيشاى به سهرى ژنه كه دا، خوښنه كه فيچقه ي كرد، چوو به دم موچاوى خاليددا، لهسهر نه وه خاليد جمينى به ژنه كه دا، پښغمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) جمينه كهى خاليدى بيست كه داى به ژنه كه، فهرمووى: (هينواش نهى خاليد! به و كه سه كه گيانى منى به دمه، نه م ژنه ته و به يه كى جوانى و ه هاى كرد، نه گهر باجگرو گومرگ خوريش ته و بهى وا جوان بكه ن، خودا لييان خوښ دمبئ و ته و به كه يان قه بوول دمكا).

نه و جا پښغمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) فهرمانى فهرموو، تهرمى ژنه كه يان ناماده كرد، وهك شوړدن و كفن كردن، نه و جا پښغمبهر (دروودى

خودای لهسەر بئ) فهرمانی فهرموو، تهرمی ژنهکهیان هیئا، خۆی نوێژی مردووی لهسەر تهرمهکهی کرد، ئهوجا لهگۆرستانی موسوڵمانان تهرمهکهیان ناشت. {تاج/٣، زنجیره: ٩٣، ژماره: ٢٣٦١ ج/٤}.

ئهمهيش گيرانهوهيهکی تری ئهم باسهيه:

عیمرانی کورپی حوصهین (رهزای خودا لهخۆی و لهباوکی بیئت) فهرمووی: ژنیکی جوههینهیی زۆلئیکی لهسکدا بوو، هاته خزمهتی چهزرم (دروودی خودای لهسەر بئ) عهرزیکرد: ئهی رابهري خودا! شایانی ههدهم ههدهم ئی بده، پێغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) ههقداری ژنهکهی بانگ کردو پێی فهرموو: (باش به بۆی و چاک به لهگهڵیدا کاتێ سکهکهی دانا، ژنهکهم بۆ بهینه، ئهویش ئاواي کردو فهرمايشتهکهی پێغهمبهری بهجێ هیئا، ئینجا پێغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمانی فهرموو ژنهکهیان بهجلهکانی خۆیهوه شهتهکدا، ههتا لهکاتی سهنگهسارکردنهکدا، لهشی دمرنهکهوئ، ئینجا فهرمانی کرد ژنهکهیان بهردمبارانکرد، لهپاشا پێغهمبهر خۆی نوێژی مردووی لهسەر تهرمهکهی کرد. عومهریش (رهزای خودای ئی بئ) عهرزی چهزرمی کرد: ئهی پێغهمبهری خودا! ئهمه داوین پیسی کردوو، کهچی تۆ نوێژی مردوو لهسەر تهرمهکهی دهکهی؟! فهرمووی: (دروودی خودای لهسەر بئ) (ئهی عومهر! بهراستی ئهمه تهوبهیهکی وههای کردوو نهگهر بیئت و دابهش بکریت بهسهر ههفتا کهس، لهخهڵکی مهدينهدا، بهشی ههموویان دهکا، تهوبه لهوه باشتر دهبی چی بیئت کهگیانی خۆی بهخشی لهبهر رهمانهندی خودای گهوره). {تاج/٣، زنجیره: ٩٣، ژماره: ٢٣٦١ ج/٤}.

روونکردنه‌وه:

١- بېروانه: (مختصر صحيح مسلم/٣، لاپه‌ره: ٣٠٤، ژماره: ١٢٤٩).

روونکردنه‌وه.

٢- زاناگان دمفهرموون: (الْحُدُودُ جَوْبُ) واته: حه‌ددى شه‌رى بريتى گونا ه‌دمكه‌وى، وه‌ك پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بئ) له‌ فه‌رموودميه‌كى ته‌ندروستدا دمفهرموئ: (هه‌ر موسولمانئ تووشى تاوانى شيرك، يان دزين، يان تاوانى داوينپيسى، يا كوشتن بوو، يا هه‌ر تاوانيكى تر، وه‌ ته‌وبه‌ى لى كرد، وه‌تولئى شه‌رى شه‌وى له‌جيه‌اندا لى سه‌ندرا، شه‌وه‌ شه‌وه‌ ته‌وه‌ حه‌دده‌ دمبئ به‌كه‌فارمت بوئى و تاوانه‌كه‌ى دمسرپته‌وه‌). {بېروانه: تاج/٣، زنجيره: ١٠١، ژماره: ٢٤٠٠}.

٣- بېروانه ژماره: (١٢٣٣ - روونکردنه‌وه) و ژماره: (١٢٢١ - روونکردنه‌وه) له‌ شه‌رحى بلوغ المرام، هه‌روا بېروانه: موخته‌سه‌رى سه‌حيحى موسليم/٣، ژماره: ١٢٤٩ له‌گه‌ل روونکردنه‌وه‌كه‌يدا.

٤- كاتئ ماعيز له‌سه‌ر راويژى هه‌ززال، هات بولاي پيغه‌مبه‌رو داواى له‌ پيغه‌مبه‌ر كرد، كه‌ به‌حه‌ددى شه‌رى، كه‌ به‌رده‌باران بوو بو ماعيز، له‌تاوانى داوينپيسى پاكي بكاته‌وه‌، پيغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بئ) به‌ماعيزى فه‌رموو: {وَيَحْكُ! اَرْجِعْ فَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ وَتُبْ اِلَيْهِ - صحيح مسلم رقم/٤٤٠٦ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا}.

واته: پيئى فه‌رموو: (هاوار له‌خوئ چوئن فه‌سى وا ده‌كه‌يت برؤ، داواى ليخوشبوون له‌خودا بكه‌و ته‌وبه‌ى لى بكه‌و په‌شيمان به‌ره‌وه‌ شه‌وه‌ت باشته‌!). هه‌روا به‌ژنه‌ غاميديه‌كه‌شى وا فه‌رموو: {وَيَحْكُ! اَرْجِعْ فَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ وَتُبْ اِلَيْهِ - صحيح مسلم ترقيم شيحا: ٤٤٠٦}.

وه بهه ززالی فهرموو: كه به ماعیزی گوتبوو: كه بجی بۆلای پیغه مبهرو
 نه بوبه كرو عومهر و لهسهر خۆی بیی بهشایهت و داوی خۆپاك كردنه وه له
 پیغه مبهر بكاو ددان بنی بهتاوانه كهیدا، پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی)
 بهم هه ززالی فهرموو: {يَاهَزَّالُ! لَوْ سَرَّتَهُ بِرِدَائِكَ لَكَانَ خَيْرًا لَّكَ!} (المتقى شرح
 الموطأ - مبحث ماجاء في الرجم + المسند الجامع لأبي الفضل).

واته: باشت و ابوو، كه فرمانت پی بكردايه كه تهوبه بكاو پهرده لهسهر
 نهینی خۆی هه ئه نه داته وه و نهینی خۆی ببۆشی، ته نانهت بۆ نهوهی كه كهسێ
 چاوی لهتاوانه كهی نه بی و نه بی بهشایهت لهسهری، ته نانهت له حالی وادا،
 لهكاتی ئه نجامدانی زینا كردنه كه دا، به عاباو جله كانی خۆت، ماعیز و ژنه كهت
 داببۆشی بابه هه تا كهس بهم كارمیان نه زانی و نه بی بهشایهت لهسهریان، ئه وهت
 زۆر باشت بوو له مهی كه كردت و ماعیزت تووشی بهرده باران كرد!!}. {بپروانه:
 تاج/٣، زنجیره: ١٠٠، ژماره: ٢٣٩٥}.

آ- كهواته: بوون بهشایهت بۆ داوینپسی كاری باش نییه، وه به پیی توانا
 شایهتی شتی وا، شایهتییه كهی نه داو به خراپه باسی ئه و كهسه نهكا، مهگهر
 لهكاتی راپۆژ پی كردندا، ئه ویش به مهرجی شایهتییه كه بۆ خودا بی، وهك
 كهسێ بلێ: من كج دهم به و پیاوه تۆ ده ئی چی؟

ب- مهلاو مامۆستای ئایینی و كهسانی تر، نهگهر كهسێ لهم پرووه وه
 پرساری ئی كردن، با پیی بلێن: پهردهی خودای گه وره و میهرمبان لهسهر خۆت
 هه ل مه دهرموه و برۆ تهوبه ی ئی بكه و داوی لیخۆشبوون لهخودا بكه و تهواو.

ج- ئه مهیش واتای وا نییه، كه ئیسلام رینگه له داوینپسی ناگری و بهری بۆ
 بهرده لا دهكا، به لكوو به پیچه وانه وه، ئیسلام له هه موو روویه كه وه، به هه موو
 هو كاریکی رهوا، رینگه به مونكهرو كاری ناشایسته نادا، له مائه وه، له مزگهوت،

لەھۆکاری راگەیانندنەکان، بەدەست و بەزمان و بەھەموو ھۆکاریکی ڕەوا،
پیشگیری لەکاری ناشایستە دیکاو، ھەول دەدا کە کۆمەلگایەکی تەندروستی
نموونەیی پاک و خاویڤن گەشە پێ بدات.

جا لەم سوانگە و روانگەییەو، دەرەمکەوێ: ئەم جۆرە بابەتە، وا پەسەندە
زۆر لێ نەکۆلتیتەو و خۆتی پێو خەریک نەکە و وا لەبارتەرە کە ھەر خۆتی
لێ کەربکە، چونکە کۆمەل و کۆمەلگا، تەواو گەندەل بوون و کۆمەلێ شاپەر و
بەناو نووسەر بانگەشە بۆ بەرەلایی نیرو مێی دیکەن و بەو پەری شارستانی و
شانازی دادمنین!! بەناشکرا، بەشیوەی دەستووری، مە و بادەو تلیاک و ماددە
سەرکەرمان دەخوڕینەو، بگرە شوینی تایبەتی ھەیە بۆ ھەموو جۆرە
بەدرەوشتیەک، وەک تیاترۆ و قەحبەخانە و خانە لەشفرۆشان و
ئارمەخانە و... تاد. واپروات ھاکا نیرباز خانەیش گرایەو!

جا لەم روانگەییەو، مەرج نییە بۆ لایەنە ئایینیەکان و بۆ نووسەرەکان و
ئەدیبا ئایین پەرور، ئەم جۆرە بابەتە قیزەوانانە بوروویڤین و کیشەیکە بۆ
خۆشیان و بۆ خەلکیش و بۆ پەیمەندی دارانیڤ بسانین، بەتایبەتی ئەو
لایەنانە کە سەرگەرمی خزمەتی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، وە بەم جۆرە شتە
بۆگەنانەو، کاتی زیڤینی خۆیان بەفەرۆ نەدەن و لەگەل تەووزمی رۆژگارد
خۆیان بسانین و لەم جۆرە دیاردە زەق و رفانە خۆیان بێ ناگا بکەن و دەم
نەنیتە دەمی کەسانیکەو کە دەمیان گلاوبی!

وەک عیساى مەسیح (دروودو سلاوی خودای لێ بێ) دەفەرموێ: {دَعِ
الْمَوْتِ يَذْفَرُنْ مَوْتَهُمْ!!}. واتە: واز لەمردوان بەیتن با مردوانی خۆیان بنیژن!
بەلام بەمێ گومان ئەمە واتای وانییە، کە ئیمە تەسلیمی ئەمری واقع
ببین، نە، بەلکوو بەشیوەی ھەرمومزی و دەستەجەمعی، دەبێ ئەمر

بەمەعروفو نەهە لەمۆنکەر بکەین و درێغی لەفەرمان بەچاکە و جلەوگێری
لەخراپە نەکەین!

نەوهندە لەتوانامانە هەمە، بەدەست، بەدەم، بەزمان، بەقەڵەم، بەدڵ،
بەسەر، بەمال، بەگوتار، بەکردار، بەدەنگ، بەرەنگ، بەهەموو جۆرە خزمەتێکی
شایانی شایستە، خزمەتی گەل و نیشتمان و ئایینی خۆمان بکەین، وە خراپەکارو
دەستە شەڕخواز، هەوالە بەخودا بکەین، و، خۆیان و خۆی خۆیان، ئێمە لەبەر
کۆمەڵی ھۆکاری کارا لە کارمکەدا، خۆمان لە ئاستیان کەرو بێئاگا بکەین!!

٩٥٦- قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ لَوْ رَأَيْتُ رَجُلًا مَعَ امْرَأَتِي لَضَرَبْتُهُ بِالسَّيْفِ غَيْرَ مُصْفِحٍ ،
فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « أَتَعْجَبُونَ مِنْ غَيْرَةِ سَعْدٍ ، لَأَنَا أَغَيْرُ مِنْهُ
وَاللَّهُ أَغَيْرُ مِنِّي » وَمِنْ أَجْلِ غَيْرَةِ اللَّهِ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا شَخْصَ
أَغَيْرَ مِنَ اللَّهِ وَلَا شَخْصَ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْعُدُوِّ مِنَ اللَّهِ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ بَعَثَ اللَّهُ الْمُرْسَلِينَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَلَا شَخْصَ أَحَبُّ إِلَيْهِ الْمَدْحَةُ مِنَ اللَّهِ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ وَعَدَ اللَّهُ
الْجَنَّةَ (٩٥٦)

سەعدی کۆری عوبادە (خودای ئی رازی بێ) گوتی: ئەگەر بیاوی ببینم
لەگەڵ ژنەکەم دەیدەمە بەر شمشیر، دەیدەمە بەر دەمە تیزمەکی نەک لەسەر
باری پانی.

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: ئایا ئێوە سەرتان
سۆر دەمێنێ لە غیرەت و لە نامووس پەرۆمەری سەعد دەسا من لەویش زیاتر بە
تەنگی نامووسەو دەم وە خوداش لەمن پتر! (ش).

موسلیم (خودای ئی رازی بێ) ئەمەیشی ئی زیاد کردوو: هەر لەبەر
ئەومێه کە خودا ئەوێ پێی بلێن خراپە (خوا ئاشکرا بێ خوا نەینێ) هەمووی

قه‌دمغه کردووه، کهس وهك خودا غیرت و دهمار نایگری، که‌سیش وهك خودا عوزر خواهیی پی خوش نیه، همر له‌بهر نه‌ومیشه که خودا ئهم پیغه‌مبه‌ران‌هی ناردووه تا مزده بدمن به چاکان و هه‌ر‌شه بکه‌ن له به‌دکاران، وه که‌سیش وهك خودا مه‌دح و پیا‌هه‌ل‌گوتنی پی خوش نیه، همر له‌بهر نه‌ومیشه که مزده و مزگینی به‌هه‌شت دهدا.

٩٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، وَإِنِّي أَنْكَرْتُهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ ؟ » قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: « مَا أَلْوَانُهَا ؟ » قَالَ: حُمْرٌ. قَالَ: « فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَرْوَقٍ ؟ ». قَالَ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « فَاِنِّي هُوَ ؟ ». قَالَ: لَعَلَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقٌ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « وَهَذَا لَعَلَّهُ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقٌ لَهُ ». {الحديث: ٣٧٤٧ = ٣٧٤٤ فم. تجريد بخاری/ ٥، رقم: ١٧٩٤ = ٥٣٠٥، ٦٨٤٧، ٧٣١٤. أبو داود. طلاق: ٢٢٦٢. تحفة الأشراف: ١٥٣١١} (٩٥٧)

ئهبو هورمیره (په‌زای خودای لی بئ) فه‌رمووی: پیاوی له عه‌رمبی ده‌شته‌کی هاته خزمه‌تی چه‌زمت (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) عه‌رزیکرد: ئهی پیغه‌مبه‌ری خودا! من خۆم سپیم، که‌چی ژنه‌که‌م کورپکی رشی بووه و من نه‌و مناله به‌منالی خۆم نازانم و حاشام لی کردووه، جا تۆچی ده‌فه‌رمووی؟ پیغه‌مبه‌ر پیی فه‌رموو: (هیچ و‌ش‌رت هه‌یه؟). گوتی: به‌ئی هه‌مه. فه‌رمووی: (رمنگیان چۆنه؟) گوتی: سوورن، فه‌رمووی: (و‌ش‌تری تالنه‌یان تیادا هه‌یه؟) گوتی: و‌ش‌تری تالهی زۆریان واتیادا، فه‌رمووی: (ئهو و‌ش‌تره تالانه‌یان له‌کوێوه تی که‌وتوووه؟)

(٩٥٧) مختصر صحيح مسلم/ ٢، ژماره: ٨٧١ + شهرحی بلوغ المرام/ ٢، ژماره: ١١٣٤ (بخاری رقم

۱- شه‌رمنه‌فرین، که له زاراوی شهرعی پی‌روزی خوا‌دا ناسراوه به (لیعان).
ئه‌م کۆمه‌له‌ بریارانه‌ی له‌سه‌ر دروست ده‌بی:

آ- نهو پياوو ژنه، که له نڼوانيانا، شهرمنه فرين روو ددما، ههتا ههتا يه له يه کتري حهرام دمبن، به هيچ شيومي حلال نابنه وه بو يه کتري و ههتا مردن نهو ژنه مارهي نايه ته وه لهو ميړده ي که شهرمنه فريني له که لدا کړدووه.

ب۔ داری حەددی بوختیان لەگۆڵ بیاومگە دەخا.

ج- داری هەددى داوینپىسى لەكۆل ژنەكە دەخا، ئەگەرنا موحسەن بى،
 ھەروا هەددى رەجەم و بەردەبارانى لەكۆل دەخا، ئەگەر ژنەكە موحسەن بى،
 ژنى موحسەن ئەومىيە، شووى كەردبى و مێردى چوو بێتە لاى و كەردبىتى بە ژن و
 كەچىتى نەمايى. چونكە مێرد وەك قەلا (حصن) وایە بۆ ژنى خۆى، ژنى
 مێرددار وەك لەناو قەلا (واتە: حصن) دابى و مەھايە!

د- نه گهر می‌رد، له کاتې شهرنه فریندا، حاشا له و منډاله بکا، که له نیوانی می‌ردو ژنه کهیدا ههیه، ئیتر نه و مناله، له منالی نه و دمرده چی و دمی به منالی دایکی و پمپو مندی به بنه ماله ی می‌ردموه نامتی.

۲- بۇ دووربینى و ومرعو تەقوا، واباشە موسولمان خۇى لەشتى گوماناوى
بپارىزى، وەك ھەببوونى گومان و شوبھەى بەھىز لە بابەتیکا، وەك ھەببوونى

داواى شيرخواردن، له نيوانى دوو منالا، با به لگه ي روښنى حاشاهه ټنه گريش نه بئى له نارادا.

٣- منالى حاشا ليکراو گووناھى له سهر نييه، مروقيکى بئى تاوانى به رييه، به هيچ شيوه يى دروست نييه، هه ستي بروو کيښي، تانه ي نارپواى لي بدرئ.

٤- نهو ماللى که خه رج کراوه بو ژنه که، وهک مارمى و ديارى و خه لات و شتى ترى وا، هه مووى بووه بهه ي ژنه که خوى، مافى ميږدى پيوه نه ماوه، نه وهى ژنه که و مري گرتووه نه وه بووه بهه ي خوى، نه وهى که و مرنه گراوه، وهک مارمى قهرزى دواخواو، ميږد دهبئى رادمستى ژنه که ي بکات.

٥- له کاتى روودانى کارمساتى وادا، که ميږد زهلامئ به سهر ژنى خويه وه بگري:

آ- بو ي هه يه کارمکه نه ووروژني و له گه ليډا رابويږي و به هوکاري پخوا، کارکي وا بکا، که ريگه ي نه وهى لي بگري، نه گهر بو ي کرا.

ب- بهه يمنى، به بئى هاتوو هاوار، ته لاقى بداو خوى پژگار بکا له دمستى و له شهري به دوور بئى، وه نه مه له هه مووى باشته. {بروانه: ژماره: ١١٣٢ له شهرحى بلوغ المرام}.

ج- شهرمنه فرينى له گه ليډا بکا، له پاش شهرمنه فرين ميږد هيچ مافتيکى له سهر ژن ناميني، گريمان بيکوژي، دمکوژريته وه له باتى نهو.

٦- نهو پياوه ي ده گري به سهر ژنى که سيکى تروهو:

آ- نه گهر دانى نا به تاوانه که يدا، هه ددى داوښنييسى لي دمدرئ و بهس، نه گهر موحصه ن بوو بهر دمباران دمکري، نه گهر ناموحصه ن بوو سه د داري هه ددى لي دمدرئ.

ب- نه گهر چوار شايه تيش هه بوو هه روه ها.

ج- ئەگەر نەپتلىنەن ھەبوو، نەشاپەت لەئارادا بوو، ئەوا ئەو کابرايە

ھىچى لەسەر نىيە بەپىي رووکار (ظاھرى) ھال، بەلام لاى خودا تاواننبارە.

٧- مێردو کەسوکاری ژن، مافى ئەوميان نىيە، کەژنەکە يا پياوھکە

بکوژن، ياسزاي بدمن، ئەوھ کاری ھازىيە، ئىشى ئەوان نىيە، ئەوھى کە لەناو

رەشەخەلکا باوھ پىي دەلەين: (غسل العار: شۆرينەوھى شوورمىي) بنەمايەكى

شەرى نىيە، لەياسانامە (شەرىعت)ى خودادا، بەلام جەماوھى زانايان

دەفەرموون: (ئەگەر مێرد يا خاومنى ژنى مێرددار، کابراى تۆمەتبار، يا

ژنەکەيان کوشت، ئەگەر چوارشاھەتيان ھەبوو، ناکوژیتەوھ، دما دەکوژیتەوھ!)

٨- خانەگوماني و دل پيسکردن لەژن، بەبيانووي پرۆپووج، کارى بى

بايەخە، بەلام لەھەمان کاتا، نامووس پاريزى و بەتەنگەوھ بوونى نامووس و

ئابروو، کارى زۆر باشە، دروشمى پياوچاکان و پىغەمبەرانە (دروودى خودايان

لەسەر بى).

٩- برپارى شيوھناس (قائىف = رەگەزناس) بۆ سەلماندى نەسەب و نژاد و

بنەجەو رەجەئەك کارى پەسەندە، بەتايبەتى لەکاتىکا ئەگەر ھەمەمەو

قاومىي لەنيوانا ھەبى. ھەروھەلا لەم رۆژگارمدا پشکىنى پزىشكى، بەتايبەتى

ئەو جۆرانەى کە گەشتوونەتە پلەى دنيایى، يا نيمچە دنيایى، دروستە کارى

پى بکرى و نژاد و نەسەبى پى برپار بەرى.

٢٠- كِتَابُ الْعِتْقِ نامه‌ی كۆيله نازادکردن

{ بېروانه: موخته‌صه‌رى سه‌حيحى بوخارى، ناسراو به ته‌جريدى بوخارى، به‌رگى/٣، لاپه‌ره: ١٧٦، زنجيره: ٥٤، فهرمووده‌ى ژماره: ١٠٨٣ هه‌تا ژماره: ١٠٩٤ = ٢٥١٧ هه‌تا ٢٥٦٠ بوخارى + باسى كۆيله نازادکردن له فيقهى ئاسان/٢، زنجيره: ٤٠٧، لاپه‌ره: ١٠٧٤ هه‌تا زنجيره: ٤١٧ + تاجول ئوصول/٢، لاپه‌ره: ٤٤٥، زنجيره: ١٦، ژماره: ٢٠٠٩ هه‌تا ٢٠٢٣ + رياض والصالحين/٣، زنجيره: ٢٣٦، ژماره: ١٣٥٨ هه‌تا ١٣٦٥ + رياض/٤، زنجيره: ٢٨٢، له ژماره: ١٦٠٠ هه‌تا ژماره: ١٦٠٨ + { شهرحى بلوغ المرام/٣، له ژماره: ١٤٤٧ تا ژماره: ١٤٦٥ له زنجيره: ٩١ هه‌تا زنجيره: ٩٢ }.

٩٥٨- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { "مَنْ أَعْتَقَ شِرْكَاءَ لَهُ فِي عَبْدٍ، فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ، قَوْمَ قِيَمَةِ عَدْلٍ، فَأَعْطَى شِرْكَاءَهُ حِصَصَهُمْ، وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ، وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. { ته‌جريدى بوخارى/٣، ژماره: ١٠٧٨ = ٢٥٢٢، ٢٤٩٢، ٢٥٠٤، ٢٥٢٦، ٢٥٢٧ بخارى. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٣ = شيحا: ٣٧٥٢ = محمد فؤاد عبدالهادى/١٥٠١ } : (٩٥٨)

له موخته‌صه‌رى سه‌حيحى بوخارى ژماره: (١٠٧٨ = ٢٤٩٢) و له موخته‌صه‌رى سه‌حيحى موسليمداناوايه:

(٩٥٨) ته‌جريدى بوخارى/٣، ژماره: ١٠٧٨ = ٢٥٢٢ بخارى. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٣ = ٣٧٥٢ شيحا. شهرحى بلوغ المرام/٣، ژماره: ١٤٥١، ١٤٥٢. (بخارى رقم الكتاب/٤٩ رقم الباب/٤).

ئەبۇھورمىرە (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموۋ: (ئەۋەى كەبەشى خۇى لە كۆيلەيەك نازاد بكا، لەسەريەتى، كە لەمالى خۇى ھەموۋى نازاد بكا، ئەگەر ئەۋەندى مال ھەبوو كەبەشى ھەموو پشكەكانى ترى ئەو كۆيلەيە بكا، بەلام ئەگەر ئەۋەندى مال نەبوو كەبەشى ئەۋە بكا، ئەۋا ھەر ئەۋەندى نازاد دەبى كە نازاد كراۋە، ئەۋسا كۆيلەكە بەنرخى تەۋاۋى كاتى كۆيلەيى رىك دەفەبلىنرى، ئەۋجا كەسابەتى پى دمكرئ ھەتا ئەۋەندە مال پەيدا دمكا كەبىدات بەھەقى ئەو پشكانەيدا كەھىشتا نازاد نەبوون، ھەتا بەئىجگارى خۇى پى نازاد دمكاۋ، لەكۆيلەيى رىزگارى دەبى، بەلام نابى زەبرى زياتر لەتۋاناي خۇى لى بكرى، بۇ پەيدا كردنى بەھاي ئەو بەشەى ترى، كە لەسەر خۇيەتى بەئىشكرى نازادى بكا). {تاج/۲، زنجىرە: ۱۷، ژمارە: ۲۰۸}.

وَلَهُمَا: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {وَالْأُ قَوْمٌ عَلَيْهِ، وَاسْتَسْعَى غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ}. وَقِيلَ: إِنَّ السَّعَايَةَ مُدْرَجَةٌ فِي الْخَبَرِ. {مختصر صحيح مسلم/۲، ژمارە: ۸۹۴}:

ئەم ژمارىيە دەقى ژمارە (۱۴۵۱)ە لە (شەرحى بلوغ المرام) بەبى زيادۋ كەم، تەنھا ئەمەى پترە. كە دانەر مامۇستاي عەسقەلانى دەفەرموۋ: ھەندى دەلئىن: رستەى كۆتاي ئەم ژمارىيە كە ئەمەيە {وَاسْتَسْعَى غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ} مودمەرەجەۋ بەشى نىيە لەگوتەى پىغەمبەر، بەلكوۋ تىچەنەۋ ھەندى لەراۋيەكان خستوويانەتە ناۋ دەقى گوتەكانى پىغەمبەرۋە واتاي ئەم رستەيە بەكوردى لەۋيۋە دەست پى دمكات ھەتا كۆتايى فەرموۋدمكە، كە دەلئى: (..... ئەۋجا كەسابەتى پى دمكرئ ھەتا ئەۋەندە مال..... تاد).

(١) باب ذِکْرِ سَعَايَةِ الْعَبْدِ

کۆیله نهگهر به شیکى نازادکرا، ده بئى که سابهت بکا ههتا به تهواوى خوى نازاد دهکا

٩٥٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَنْ أَعْتَقَ شِقْصًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَخَلَّصَهُ فِي مَالِهِ إِنْ كَانَ لَهُ مَالٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ اسْتُسْعِيَ الْعَبْدُ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ ». {الحديث: ٣٧٥٢ = ٣٧٤٩ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٧٨ = ٢٤٩٢، ٢٥٠٤، ٢٥٢٦، ٢٥٢٧} : (٩٥٩)

ئهبو هورميره (رمزای خودای ئى بئى) دمفه رموى: خوشه ويست (دروودى خودای له سهر بئى) دمفه رموى: (ئهووى كه پشكى خوى له كۆيله يهك نازادبكا، له سهر يهتى له مالى خوى هه مووى نازادبكا، ئه گهر ئه و مندهى مال هه بوو كه به شى هه موو پشكه كانى ئه و كۆيله يه بكا، به لام ئه گهر ئه و مندهى مال نه بوو كه به شى ئه و مبكا، ئه و هه ر ئه و مندهى نازاد دمبئى كه نازادكراوه، ئه و سا كۆيله كه، به نرخى كاتى كۆيله يى ريك دمقه بلينرى، ئه و جا كه سابهتى بئى دمكرئ ههتا ئه و منده مال پهيدا دهكا، كه بيدات به هه قى ئه و پشكانهيدا كه هيشتا نازاد نه بوون، ههتا به ئىجگارى خوى بئى نازاد دهكاو له كۆيله يى رزگارى دمبئى، به لام نابئى زمبرى پتر له تواناى خوى ئى بكرئ، بۆ پهيدا كردنى به هاى ئه و به شى ترى، كه له سهر خوى هتى به كار كردن نازادى بكا). {تاج/٢، زنجيره: ١٧، ژماره: ٢٠١٨}.

(٩٥٩) تجريد/٣، ژماره: ١٠٧٨ = ٢٤٩٢ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٤ = ٣٧٥٢ شيحا. (بخارى)

(٢) باب إِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ

ئەو کەسەى دەبىي بە خاوەنى ھەقدارىي (الولاء = سەردارىي) کە نازادى

دەبەخسێ

٩٦٠. عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : أَنَّ بَرِيرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) جَاءَتْ تَسْتَعِينُهَا فِي كِتَابَتِهَا وَلَمْ تَكُنْ قَصَتْ مِنْ كِتَابَتِهَا شَيْئًا قَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ: ارْجِعِي إِلَى أَهْلِكَ فَإِنْ أَحْبَبُوا أَنْ أَقْضِيَ عَنْكَ كِتَابَتَكَ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لِي فَعَلْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ بَرِيرَةَ لِأَهْلِهَا فَأَبَوْا وَقَالُوا: إِنْ شَاءَتْ أَنْ تَحْتَسِبَ عَلَيْكَ فَلْتَفْعَلْ وَيَكُونَ وَلَاؤُكَ لَنَا فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِتْبَاعِي فَأَعِيقِي فَإِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ) قَالَ ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَا بَالُ أَنْاسٍ يَشْتَرِطُونَ شُرُوطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَنْ اشْتَرَطَ شَرْطًا لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَلَيْسَ لَهُ وَإِنْ شَرَطَ مِائَةَ مَرَّةٍ شَرْطُ اللَّهِ أَحَقُّ وَأَوْثَقُ) (الحديث ٢٥٦٠، أطرافه في: ٢١٥٦، ٢٥٦٢، ٢١٦٩، ٢٧٥٧، ٦٧٥٢، ٦٧٥٩، ٢٥٦١، ٢٥٦٣، ٢٥٦٤، ٢٥٦٥)؛ (٩٦٠)

عائيشە (پەرزەنتى خەلىفەى پەيغەمبەر) (بەريەرە ھات بۆ لام، گوتى: خاوەنەکانم نامەنووسى (موکاتەبە) يان لەگەڵدا کردووم، لەسەر نۆ ئوقیە بۆماوەى نۆ سال کە ھەر سائە ئوقیەيە بدەم، جا ھاتووم بۆ لات کە تۆيش یاریدەيەکم بدەى؟! ئەو کاتە ھىچ پشکێکى لەنامەنووسیەکەى جێ بەجێ نەکردبوو، منیش پێم گوت: بپرۆ بەئاگاگانت بلى: ئەگەر ئاگاگانت ئارمەزويان ھەيە، ئەوا من ئەو پارمیان بەنەختى بۆ دەژمێرم و یەکسەر ئازانت دەکەم، بەلام بەمەرچى کەسەردارىي (ولاء = ھەقدارىي) یەکەت بۆ من بىو من بىم

(٩٦٠) تجريد/٣، ژمارە: ١٠٩٤ = ٢٥٦٠ بخارى. مختصر صحيح مسلم/٢، ژمارە: ٨٩٦ = ٣٧٥٨ شيخا.

بەھەقدارت، جا ئەویش ئەم باسە دەگێرێتەو بۆ ئاغاكانی بەلام ئاغاكانی بەو
 رازی نابن و دەلێن: سەرداری و ھەقداری ھی خۆمانەو نایدەین بەکەس، ئەگەر
 عانیشە ھەز دەکا، با لەبەر رمزای خودا ئەمەت بۆ بکا، بەلام بەھەر حال
 سەرداری (وہلاء) مەکت ھەر بۆ خۆمان دەبی!

جا دیسانەو ھاتەو بۆ لام و ئەم باسەو خواسە بۆم گێرایەو، منیش
 باسەکەم عەرزى پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کرد، فەرمووی پێم: (تۆ
 بیکرەو نازادى بکەو مەرجیش دابنێ کەسەردارى بۆ ئەوان بێ، ئەو مەرجە
 بایەخى نییە، چونکە لەراستیدا سەردارى بۆ ئەو کەسە بەندەگە نازاد دەکا).
 منیش وام کرد. جا سەر لە ئیوارمى پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ)
 ھەتسایەو و تارىکی دا، سوپاس و ستایشى خودای کردو ئنجا فەرمووی: (لەپاش
 ئەمە ئەو بۆچى ھەندى کەس ھەندى مەرجى و بەمەرج دەگرن، لەکاتى
 سەودا و مامەلەو کردنى کارىکا، کەشتى و مەرجى و لەبەرنامەى خودادا،
 لەشەرى خودادا نییە، دەمى ھەرکەسى مەرجى و بەمەرج بگرێ، کە لەناو
 یاسانامەى خودادا نەبێ، ئەو پووج و بەتالە ئەو جۆرە مەرجە سوودی نابێ
 بۆی، ئەگەر سەد مەرجیش بێ ھەموویان پوچ و بێ بایەخ، مەرجى خودا
 راسترەو مەحکەم تر و لەبارترە). (تاج/٣-٣٨-١٨ف+١-تاج/٢-٣١٠-٣-١٤٩ =
 تاج/٢، ژمارە: ١٧٩٧، ٢٠١٩).

رافەو شیکردنەو:

ئەم جۆرە زاراوانە: (مکاتب) و (ولاء) لەگوردیدا واتاو بەرابەرەکیان زۆر
 روون و ئاشکرانییە، گەلێ لە مامۆستا بەرپۆزەکان ھەولێ تەرجەمەى ئەم جۆرە
 وشانەیان داو، پەیرەوکردنى ئەو زاتانە زۆر بەسوودو بەکەلکە، دىما زمانى

كوردى، لەبابەتى وەرگەرەن و بەكوردىكردندا تووشى گىزاو و پاشاگەردانى و بى
سەر و بەرييهكى وا دەبى، كەمانەندى نەبى.

روونکردنەو:

۱- ئۆقيەى سەردەمى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) چل درەمى
زىو.

۲- بەريەرە لەپىشا خزمەتى عائىشەى دەگرد، دوايى عائىشە كرى و نازادى
گرد، زۆر دلسۆزى عائىشە بوو، ھەتا مردن.

ئىبنو عەبدولبەر لە ئىستىعابا، ئەم كەرامەتە لە بەريەرەو دەگىرپتەو:
(عەبدولخالىقى كۆرى زمىدى كۆرى واقىد فەرمووى: باوكم گىراپەو بۆم،
فەرمووى: عەبدولەلىكى كۆرى مەرۋان گىراپەو بۆمان، فەرمووى: لەپىش
ئەودا كەبىم بەجىنشىن (خەلىفە) لە مەدىنە، لەخزمەتى بەريەرەدا
دادەنىشتەم، زۆر جار پىي دەفەرمووم: ئەى عەبدولەلىك! دەبىنم چەند
رەموشتىكى بەرزى باشت و اتىادا، لەبەرئەو و ھەست دەكم كەتۆ دەبىت
بەجىنشىن لەسەر موسولمانان، جا ئەگەر بوويت بەخەلىفە و جىنشىن، خۆت
لەخوينرشتنى نارەوا بەدوور بگرە، چونكە بۆ خۆم لەزارى پىرۆزى ھەزرىتەم
بىست دەفەرموو: (پىاوى ۋاھەيە، دەرۋا بەرمو بەھەشت، تادەگاتە
بەردەرگاگەى و بەچاوى سەر تەماشاي دەكا، لەوئ بەپال دەرى دەكەن و تەسى
پى دەكەنەو، لەسەر لويچى خوينى نارەوا، لەسەر پىرشاخى كەلە شاخى خوين،
كە لەدنىادا بەنارەوا رشتوويەتى!).

عەينى دەفەرموئ: بەريەرە بەرەگەز نەبەطى، يا قىبطل بۆو. بەريەرە
(رەزاو رەھمەتى خوداى لى بى) ھەتا سەردەمى جىنشىنى موعاويە مابوو،

بهریره نهو بهریرمه، که لهحه‌دیژی ئیفکا، ناوی هاتوووه له‌سهر راویژی
 نیمای عه‌لی، پیغه‌مبهر پرسی پی ده‌کاو پی ده‌فه‌رموی: (ئه‌ی به‌ریره! هیجت
 له عایشه دیوه که جیگه‌ی گومان بی؟). {بروانه: تاج/٤، زنجیره: ٧ ته‌فسیری
 سوورمتی نوور، ژماره: ٤٠٠٨. به‌تایبه‌تی لاپه‌ره/ ٣٩٠ چاپی چواره‌م} +
 {ته‌جریدی بوخاری = موخته‌صهری صه‌حیحی بوخاری، به‌گوردی، به‌رگی/٣،
 ژماره: ١١٢١، لاپه‌ره: ٢٠٩ چاپی یه‌که‌م}.

وه‌لاء، یا سه‌رداری، یا هه‌قداری، له‌زاراوی شه‌رع و یاسا نامه‌ی خوای
 گه‌ورمه‌دا، باوانییه‌که، که هۆکه‌ی نه‌مانی خاوه‌نییه، له‌کۆیله‌دا، به‌هۆی
 نازادبوونه‌وه.

به‌نموونه: نه‌گهر که‌سێ به‌ههر هۆی، که‌سێ نازادبکا، وه نازادکراوه‌که
 به‌رئ، وه میراتبه‌ری خزمی نه‌بی، نه‌وه نازادکه‌رمکه‌ی که‌له‌پوورمه‌که‌ی ده‌با،
 نه‌گهر مینه‌بی، له‌کاتی شووکردنا، نازادکه‌رمکه‌ی هه‌قداریه‌تی و ماره‌ی ده‌بپئ
 له شوومکه‌ی، یا نه‌گهر به‌رئ نوژی له‌سه‌رده‌کا، وه کۆمه‌لێ مافی تر، که به‌پیی
 شه‌رع بو نازادکه‌رو نازادکراو ده‌چه‌سپئ.

٩٦١- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ كَانَ فِي بَرِيرَةَ ثَلَاثُ سَنٍ عَقَّتْ
 فَخَيْرَتْ ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ » . وَذَخَلَ
 رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَبُرْمَةً عَلَى النَّارِ ، فَقُرْبَ إِلَيْهِ خُبْزٌ وَأَذَمَ مِنْ أَذَمِ
 الْبَيْتِ فَقَالَ « لَمْ أَرِ الْبُرْمَةَ ». فَقِيلَ لَحْمٌ تُصَدَّقُ عَلَى بَرِيرَةَ ، وَأَلْتَ لَا تَأْكُلُ الصَّدَقَةَ
 قَالَ « هُوَ عَلَيْهَا صَدَقَةٌ ، وَلَنَا هَدِيَّةٌ »: (٩٦١)

(٩٦١) بخاری. مکاتب: ٢٥٦٢ مختصر صحیح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٧ = ٣٦٦٥ ترقیم وتخریج الشیخ
 خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم. (بخاری رقم الكتاب/ ٦٨ رقم الباب/ ١٤).

عائيشه (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: بەهۆی بەرپرەوه سێ پرسى
شەرى روونكرانهوه:

١- مێردەكەى بەرپرە كۆيلە بوو، بۆيە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر
بى) بەرپرە خۆيى كرد بەسەر پشك: كە ياوەك جاران كە خۆشى كەنيز
(ئەمەتە) بوو، هېشتا ئازاد نەكرابوو، بەلای مێردەكەيەوه دانیشیت، یا هەر
لەئىستاه دەستى لی هەلگرت و لەپاش نازادبوون خۆى هەلبژێرى و شووهكەى
هەلومشێنیتەوه.

٢- گەلى جار خەلك خىريان بۆ دەهینا، وه ئەویش لەپاش ئەوهى كەومرى
دەگرت، بەدیاریى دەهینا بۆ ئیمە. جا منیش ئەمەم عەرزى پێغەمبەر كرد،
فەرمووی: (ئەوه بۆ ئەو خیرە، بەلام لەوموه بۆ ئیوه دەبى بەدیاریى، كەواتە:
بىخۆن قەیناكا. وەك ئەوه جارێ گۆشتیان بەدیاری هینابوو بۆ بەرپرە، كە
ئەوكاتە كارەكەرى من بوو، پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هات بۆلام،
دیزمكە بەسەر ئاگرەوه بوو، گۆشتەكەى بەرپرەى تیادا دەكولا، پێغەمبەر
(دروودى خودای لەسەر بى) داواى خواردەمەنى كرد، نان و پێخۆریان لەهى
مالەوه بۆهینا، ئەویش فەرمووی: (دیزمەكم بىنى لەسەر ئاگرەكە دەكولا
گۆشتى تیاوو، ئەى بۆچى لەومتان بۆم نەهینا؟).

عەرزىانكرد: بەلى واىه، ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەوه گۆشتیکە
بەخێردراوه بە بەرپرە، لەبەرئەوه حەزمان نەكرد كەتۆ لى بخۆیت، چونكە تۆ
زەمكە و شتى وا ناخۆیت. فەرمووی: (ئەوه بۆ ئەو خیرە، بەلام لەوموه بۆ ئیمە
دەبى بەدیاریى و خواردنى بۆ منیش دروستە).

خاومەكانى وىستان كە بىفرۆشن، بەلام بەمەرچى كە هەقدارییەكەى بۆ
خۆيان بى، پێغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (هەقداریى

هینی ئەو کەسە یە کە کۆیله کە نازاد دەکا). {تاج/٢، زنجیره: ١٩، ژماره: ١٢٥٤، ١٢٥٥، ١٢٥٦، ١٢٥٧ + تاج/٢، زنجیره: ١٤٩، ژماره: ١٧٩٧ + تاج/٢، زنجیره: ١٨، ژماره: ٢٠١٩ + تاج/٢، زنجیره: ٦٦، ژماره: ٢٢٣٩}.

(٣) باب النّهي عن بيع الولاء وهبته

هه قداریی (هولاء) نه ده فروشری نه ده به خشری

٩٦٢- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَعَنْ هِبَتِهِ. {الحديث: ٣٧٦٧ = ٣٧٦٤ فم. بخاری. عتق: ٢٥٣٤، ٦٧٥٦. أبو داود. فرائض: ٢٩٢٥. نسائی. بیوع: ٤٦٧٣. تحفة الأشراف: ٧١٨٦} : (٩٦٢)
ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پتغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) جلّه و گیری کردوو له فروشتنی سهرداری و به خشیانی به که سیکی تر. {تاج/٢، زنجیره: ٢٠، ژماره: ٢٠٢٣ - ش/د/ت/ن}.

(٤) تخریم توالی العتیق غیر موالیه

که سئ سبله ده رچئ حاشا له خیتلی نازاد که رانی خوی بکات و که سانی تر بکا به نازاد که رانی خوی، شتی وا نادروسته

٩٦٣- حَدِيثُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى مَنْبَرٍ مِنْ آجُرٍّ، وَعَلَيْهِ سَيْفٌ فِيهِ صَحِيفَةٌ مُعَلَّقَةٌ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا عِنْدَنَا مِنْ كِتَابٍ يُقْرَأُ إِلَّا كِتَابُ اللَّهِ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ . فَتَشْرَاهَا فَإِذَا فِيهَا أَسْتَانُ الْإِبِلِ وَإِذَا فِيهَا « الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مِنْ غَيْرِ إِلَى كَذَا ، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا » . وَإِذَا فِيهِ « ذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَذْنَاهُمْ ، فَمَنْ أَخْفَرَ

(٩٦٢) بخاری. عتق/٢٥٣٤، ٦٧٥٦ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٨ - ٣٧٦٧ (بخاری رقم

مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا » . وَإِذَا فِيهَا « مَنْ وَالَى قَوْمًا بَغْيًا إِذَنْ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا »: (٩١٣)

ئىبراھىمى تەمىمى فەرموۋى: باۋىك فەرموۋى: عەلى كورې ئەبو تالىب،
وتارىكى بۇماندا، فەرموۋى: ھەركەسى گومانى وابى، كە ئىمە، كە كەس و كارى
پىغەمبەرىن، نامە و نووسراۋىكى تايبەتىمان لەلا ھەيە، كە بەس خۇمان
دەخوينىن و لەلاى خەلكى ترنىيە، ھەركەسى گومانى وابكا درۆدەكا، ئىمەش كە
ئال و بەيتى پىغەمبەرىن، وەك سەرجمى موسولمانانى تر بەگشتى، بەس
قورئانى پىرۆزمان لەلا ھەيە، كە نامەى خودايە، بەلام لە سوننەتى پىغەمبەر،
ئىمەش وەك موسولمانانى تر، ھەندى فەرموودەمان لەلا ھەيە، بەلام
بىرپارمەكى بۇ ھەمانە نەك ھەر بۇ خۇمان، وەك ئەم چەند فەرموودەيە، كە
لەم تۆماردا نووسىومنەتەو (فەرموۋى: تۆمارىكى پىچراۋە بوو، لەناو ھەبگەى
شمىرەكەيدا دايىابو بۇ پاراستنى، نەبادا بىفەوتى) ئەوجا عەلى فەرموۋى:
ئەمانە لەم تۆماردا نووسراون: تەمەنى ئەو وىترانەى دەدرىن بەخوينداو
چەند شتى تر سەبارەت بەخوينى زامو زامكارى. وە ئەمەشى واتىادا: (مەدینە
لە نىۋانى چىاي عەيرەو ھەتا چىاي ئەور بەستە) (واتە: ھەرمە، بە فەرمانى
شەرع كۆمەلى كارى تيا نادروستە كە لەشۋىنانى تر، بەپىي مەرجى دىارىكراو
دروستەن). جا ھەركەسى كارىكى نارەۋاى تىادا بەرپا بكا، يا پىياو خراپىكى تىادا
پەنابدا، يا كارىكى ناشايستەى تازە ھەللاى تىادا بكا بەباو، لەعنەت و نەفرەتى
خوداو نەفرەت و لەعنەتى ھەموو فرىشتەكان و لەعنەت و نەفرىنى ھەموو

(٩١٣) تجرید/٢، ژمارە: ٨٥٦ - ٨٧٠ بخارى. مختصر صحيح مسلم/٢، ژمارە: ٧٧٧ - ٣٣٤ شىخا

مروقه‌كاني لى بى، له‌روژى قيامه‌تدا خودا نه‌ فهرزو نه‌ سونه‌تى لى قه‌بوول ناكا، له‌نه‌ستۆ گرتنى پهمان بۆ موسولمانان وه‌ك يه‌كه، هه‌موو موسولمانى مافى نه‌وه‌ى هه‌يه‌ كه‌ پهمانى نه‌مان به‌كافران و به‌بى‌بروايان، به‌ پى‌ياسا نامه‌ى خودا بدا، هه‌ره‌ خوارينه‌كه‌يان مافى نه‌مان پى‌دانى هه‌يه‌، به‌هه‌ر كافرئ بيه‌وئ ئامانى پى‌بدا، وه‌ هه‌ركه‌سى حاشا له‌باوكى خوى بكاو خوى بكا به‌نه‌ته‌وه‌ى پياويكى تر، يا حاشا بكا له‌ نازادكه‌رانى خوى و كه‌سانى تر بكا به‌ ناغاي نازادكه‌رى خوى، له‌عنه‌ت و نه‌فرىنى خودا و فرىشته‌كان و هه‌موو مروقه‌كان له‌و جوړه‌ كه‌سانه‌بى، له‌ قيامه‌تدا نه‌ته‌وبه‌يان لى قه‌بوول دمكرئ، نه‌ تۆله‌ و برىتى و كه‌فارمتيان لى ورمدمگرئ). {تاج/١، زنجيره‌: ١٦، ژماره‌: ١١٧ + تاج/٢، زنجيره‌: ١٣٩، ژماره‌: ١٧٣٣}.

(٥) باب فضل العتق خبرى به‌نده (كۆيله) نازادكردن

٩٦٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً، أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَصَا مِنْهُ عَصَاً مِنَ النَّارِ حَتَّى يُعْتِقَ فَرَجَهُ بِفَرَجِهِ». {الحديث: ٣٧٧٦ = ٣٧٧٢ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٨٣ = ٢٥١٧، ٦٧١٥: (٩٦٤)}

ئه‌بو هورميره (رمزاي خوداي لى بى) هه‌رمووى: ژنه‌وتم له‌ پى‌غه‌مبه‌ر (دروودى خوداي له‌سه‌ر بى) ده‌يفه‌رموو: (هه‌ر موسولمانى موسولمانىكى كۆيله نازادبكا، خودا له‌جياتى هه‌ر ئه‌ندامىكى ئه‌و كۆيله‌يه‌، ئه‌ندامىكى ئه‌و نازادكاره‌،

(٩٦٤) تجريد/٣، ژماره‌: ١٠٨٣ = ٢٥١٧ بخارى مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره‌: ٨٩١ = ٣٧٧٦ شىخا (بخارى رقم الكتاب/٤٩ رقم الباب/١).

له ناگری دۆزهخ، نازاد دمکا، تهنانت دامهن و شهرمگای له جیاتی دامهن و شهرمگای نازاد دمکا). {تاج/٢، زنجیره: ١٦، ژماره: ٢٠١٠}.

٢١- کتابُ البیوع نامه‌ی کرین و فروشتن

{پروانه: تجریدی بوخاری. بهرگی سییه‌م، لاپه‌ره: ٥، زنجیره: ٢٩، له ژماره: ٩٣٣ وههتا ژماره: ١٠٠٢ + پوخته‌ی موسلیم له زنجیره: ١٨ وههتا زنجیره: ١٩ له ژماره: ٩٠٨ وههتا ژماره: ٩٧١ + تاجول نوصول/٢، زنجیره: ١٤٥ وههتا زنجیره: ١٨٥ له ژماره: ١٧٥٦ وههتا ژماره: ١٩٦٥ + فیهی ناسان، لاپه‌ره: ٤٧١، زنجیره: ١٨٧} + {شهرحی بلوغ المرام/٢ له زنجیره/٢٩ وههتا زنجیره: ٤٤ له ژماره: ٨٠٠ وههتا ژماره: ٨٩٣}.

(١) بابُ إِبْطَالِ بَيْعِ الْمَلَامَةِ وَالْمُنَابَذَةِ

پیشگیری له مامه‌له‌ی (ملامه) و (منابذه)

٩٦٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمَلَامَةِ وَالْمُنَابَذَةِ: ^(٩٦٥)

ئهبو هورمیره (رمزای خودای ئی بئ) دمفهرموی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) جلّه‌وگیری دمکا له‌م دوو جوړه مامه‌له‌یه: له مولامه‌سه و له مونابه‌زه).

جا وا بۆ روونکردنه وهی ئەم دوو جوۆره کپین و فروشتنه فهرموودهی

ژماره (٩٣٨) ی پوختهی موسلیم (= مختصر صحیح مسلم به کوردی) دهنووسین:
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَلِبَسَتَيْنِ، نَهَى عَنِ الْمَلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ فِي الْبَيْعِ، وَالْمَلَامَسَةُ: لَمَسُ الرَّجُلِ ثَوْبَ الْآخَرِ بِيَدِهِ بِاللَّيْلِ أَوْ بِالنَّهَارِ، وَلَا يَقْلِبُهُ إِلَّا بِذَلِكَ وَالْمُنَابَذَةُ أَنْ يَنْبَذَ الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ بِثَوْبِهِ، وَيَنْبِذَ الْآخَرُ إِلَيْهِ ثَوْبَهُ، وَيَكُونُ ذَلِكَ بَيْنَهُمَا مِنْ غَيْرِ نَظَرٍ وَلَا تَرَاضٍ.
{الحديث: ٣٧٨٥ = ٣٧٨١ فم. تجريد/٣، رقم: ٢٣٢ = ٣٦٧، ١٩٩١، ٢١٤٧، ٥٨٢٢، ٦٢٨٤، ٥٨٢٠، ٢١٤٤ فتح الباری. أبو داود. بیوع: ٣٣٧٩. نسائی. بیوع: ٤٥٢٢}:

ئەبو سەعیدی خۆدی (رمزای خودای ئی بئی) فهرمووی: پێغه مبهه
(دروودی خودای له سهر بئی) نههی کردووه له دوو جوۆره فروشتن و له دوو جوۆره
له بهرکردن، نههی کردووه له فروشتن به مولا مه سه، مولا مه سه نهومیه: پیاوی
له پیاوی تر، پارچهیی جل دمکری، له باتی ته ماشا کردن و ئەم دیوه و ئەودیو
کردنی، دمستی ئی دما، وه ئەم دمست لی دانهیش خوی به شهوی تاریک بئی،
خوی به روژی روناک بئی. ومنههی کردووه له فروشتن به مونا به زه،
مونا به زمیش واته: هه لدان بویه کتری، بهم شیومیه: ئەم جله کهی خوی هه لدا
بۆ نهوو نهویش جله کهی خوی هه لدا بۆ ئەم، وه ئەم گوپینه وه به هه لدان
بویه کتری له حیاتی گوته (صیغه) ی فروشتن، که بریتیی به ئیجاب و قه بوول،
نیتر به بئی سه رنج دانی فروشاوو به بئی نه وه که دل بیگری یانا). {تاج/٢، زنجیره:
١٥٢، ژماره: ١٨٠٦}.

روونکردنه وه:

مه بهست له (دوو جوړه له بهر کردن) هکیش ئەمهیه، که له گیرانه وهی ژماره (٢٣٢) ی ته جریدا دمفرموی:

ئەبو سەعیدی خودری (رمزای خودای لی بی) دمفرموی: پیغمبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) نه هیی کردوو له وه که مرؤف به پارچه جلی خوی شهتهک بدا، به شیومیه کی وا، که نه توانی دمستی لیوهی دمربین، مه گهر له دامینه وه، که بهم جوړه خۆپێچانه ومیه له زارای شهریمندا دمگوتری: (إِشْتِمَالُ الصَّمَاءِ = مه لۆتکه پیچ). ومنه هی کردوو له وجوړه له بهر کردنه یش: که پیاو به چیچکانه وه جلی بنالینن به خویه وه، به لام هیچ نه دا به شهرمگای خۆیدا، که بهم جوړه خۆپێچانه ومیش دمگوتری: (نیحتیبا: تیومپێچان).

٩٦٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ يُنْهَى عَنْ صِيَامَيْنِ وَبَيْعَتَيْنِ الْفِطْرِ وَالنَّحْرِ، وَالْمَلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ: (٩٦٦)

پیغمبهر (دروودی خودای له سهر بی) ریگهی دوو جوړه روژوو، وه دوو جوړه کرین و فروشتنی نه دمدا:

یه کهم: ریگهی گرتنی:

١- روژووی روژی جهزنی رهمه زانی نه دمدا .

٢- روژووی روژی جهزنی قوربانیشی نه دمدا.

دووم: ریگهی:

١- ریگهی بهیعی مولا مه سهی نه دمدا.

۲- ریگهی بهیعی مونابه زمیشی نه ده‌دا. که نه‌م دوو جوړه له پی‌شه‌وه

روونکرانه‌وه.

۹۶۷- عن أبي سعيد الخدري قال نهى رسول الله - صلى الله عليه وسلم -
- عَنْ لِبْسَتَيْنِ وَعَنْ بَيْعَتَيْنِ ، نَهَى عَنِ الْمَلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ فِي الْبَيْعِ ، وَالْمَلَامَسَةُ لِمَسُ
الرَّجُلِ ثَوْبَ الْآخَرِ بِيَدِهِ بِاللَّيْلِ أَوْ بِالنَّهَارِ ، وَلَا يُقْلَبُهُ إِلَّا بِذَلِكَ ، وَالْمُنَابَذَةُ أَنْ يَبْدُوَ
الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ بِثَوْبِهِ ، وَيَبْدُوَ الْآخَرُ ثَوْبَهُ ، وَيَكُونُ ذَلِكَ بَيْنَهُمَا ، عَنْ غَيْرِ نَظَرٍ وَلَا
تَرَاوٍ ، وَاللَّبْسَتَيْنِ اشْتِمَالُ الصَّمَاءِ ، وَالصَّمَاءُ أَنْ يَجْعَلَ ثَوْبَهُ عَلَى أَحَدٍ عَاتِقِهِ ، فَيَبْدُوَ
أَحَدُ شِقَيْهِ لَيْسَ عَلَيْهِ ثَوْبٌ ، وَاللَّبْسَةُ الْآخَرَى اخْتِاؤُهُ بِثَوْبِهِ وَهُوَ جَالِسٌ ، لَيْسَ عَلَى
فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ):

واتاو و مرگه را و مکه‌ی له ژماره (۹۶۵) دا رابورد.

(۲) باب تَخْرِيمِ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ

فَرُوشْتَنی نَازَلْ به مهرجی سک کردنی سک نادروسته

۹۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبْلَةِ وَكَانَ يَبْعَا يَتْبَاعُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ كَانَ الرَّجُلُ يَتَّاعُ
الْجَزُورَ إِلَى أَنْ تُنْتَجَ الثَّاقَةُ ثُمَّ تُنْتَجَ الَّتِي فِي بَطْنِهَا) (الحديث ۲۱۴۳ ، طرفاه في:
(۹۶۸): (۳۸۴۳ ، ۲۲۵۶)

نیبنو عومه‌ر (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوای
له‌سهر بی) به‌رگری (نه‌هی) کردووه له‌و جوړه فروشتنه‌ی که‌دمبه‌ستری
به‌زایینی به‌چکه‌ی ناوسکی و شتری ناوسه‌وه! نه‌م جوړه فروشتنه‌یش

(۹۶۸) تجرید/۳، ژماره: ۹۷۱ - ۲۱۴۳ بخاری مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۹۳۷ = ۳۷۸۹ شیخا

(بخاری رقم‌ الکتتاب/۳۴ رقم‌ الباب/۶۱).

لهسهردهمی نهزانی پيش هاتنی ئيسلاما باوبوو، خه لک دهيانکرد لهسه ريهکی لهم دوو شيوهيه: يه کهم پياوی و شترێکی دهکړی يا شتێکی دهکړی، به به هايه کی ديار يکراوی نه دراوی دواخواو، به واده ی نه و منده که نه و شتره بزئ و سکه که شی بزیته وه نه وسا به ها که بدات، دووهم به چکه ی نه و به چکه یه که و له سکی نه و شتره ناوسه دا له تۆم کړی به نه و منده و نه و منده.

(٤) باب تحريم بيع الرجل على بيع أخيه وسؤمه على سؤمه وتحريم النجش وتحريم التصرية

مامه له له سه ر مامه له ی برای نایینی خوت نادروسته، هه روا سه ودا له سه ر سه ودا ی، کوسته کوسته نادروسته، فروشتنی ناژه لی نه دوشراو به نیازی ته فره دانی کړیار نادروسته

٩٦٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا تَلْقُوا السَّلْعَ حَتَّى يَهْبِطَ بِهَا إِلَى السُّوقِ). (الحديث ٢١٦٥، أطرافه في: ٢١٣٩): (٩٦٩)

عه بدوللای کوری عومه ر (پرمزای خوا ی لی بی) فره مووی: خو شه ویست (دروودی خوا ی له سه ر بی) فره مووی: (سه ودا له سه ر سه ودا ی یه کتری مه که ن، وه مه چن به پیر نه و که سو کاروانیا نه وه، که له دمره وه خو راک و شمه کیان هی ناوه تاله ناو شارا به نرخ ی ناسایی و رۆزو بازار بیفرۆشن، مه چن به پیری نه م جوړه که سانه وه بو نه وه ی پيش نه وه ی بگه نه ناو بازار، کالاکه یان به هه رزان لی بکړن و خوتان له وودوا به گران نه و شتانه بفرۆشنه وه، به لکو و

(٩٦٩) بخاری. بیوع: ٢١٣٩ = تجرید/٣، ژماره: ٩٧٥ = ٢١٦٥ بخاری. مختصر صحیح مسلم/٢،

ژماره: ٨٠٠ - ٣٤٤٩ شیخا. (بخاری رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٥٨).

٩٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَلْقُوا الرُّكْبَانَ، وَلَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَلَا تَتَجَاشُوا وَلَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ، وَلَا تُصَرُّوا الْقَنَمَ، وَمَنْ ابْتَاعَهَا فَهُوَ بِخَيْرِ الظُّنَرَيْنِ بَعْدَ أَنْ يَحْتَلِبَهَا إِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا، وَإِنْ سَخِطَهَا رَدَّهَا وَصَاعًا مِنْ تَمْرٍ» (٩٧٠)

٩٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنِ الثَّلَقِ ، وَأَنْ يَتَعَاقَ الْمُهَاجِرُ لِلْأَعْرَابِيِّ ، وَأَنْ تَشْتَرِطَ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا ، وَأَنْ يَسْتَأْمَ الرَّجُلُ عَلَى سَوْمِ أَخِيهِ ، وَكَهَى عَنِ النَّجْشِ ، وَعَنِ التَّصْرِيفِ: ^(٩٧١)

(٩٦) بروانه ژماره (٩٧٠) (رقم الكتاب/٥٤ رقم الباب/١١).

واتاو مهبهست لئی لهژمارمکهی پێشیدا، که ژماره (٩٧٠) بوو رابورد، بهس ئهم رستهیهی پتره: (نابی ژن به مهرج بگری که پیاو ژنهکهی تهلاق بدا، نهوجا نهو شووی پی دمکا).

(٥) باب تحریم تلقی الجلب

چوون به پیر کاروانیهوه بو تهفره نادرسته

٩٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ مَنْ اشْتَرَى شَاةً مُحَقَّلَةً، فَرَدَّهَا فَلْيُرَدِّ مَعَهَا صَاعًا. وَكَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُلْقَى الْيُبُوعُ: (٩٧٣)
واتاکهی لهژماره (٩٧٠) دا رابورد.

(٦) باب تحریم بیع الحاضر للبادی

نابی شاری بیی به دهلال بو لادی

٩٧٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُتْلَى الرُّكْبَانُ، وَأَنْ يَبِيعَ حَاضِرٌ لِبَادٍ، قَالَ طَارُوسُ: فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا قَوْلُهُ حَاضِرٌ لِبَادٍ؟ قَالَ: لَا يَكُنْ لَهُ سَمْسَارًا. {الحديث: ٣٨٠٤ شيحا = ٣٨٠٠ فم. تجريد/٣، رقم: ٩٧٤ = ٢١٥٨، ٢١٦٣، ٢٢٧٤. أبو داود. بیوع: ٣٤٣٩. نسائی. بیوع: ٤٥١٢. تحفة الأشراف: ٢٧٢١} : (٩٧٣)

ئیبنو عهیباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) نهی کردووه لهچوون به پیری کاروانیهوه بو قهراخی شار، که لهدمروهو خوړاک و شمهک دمهینن، تا لهناو شارا بهنرخى ئاسایى و روژو بازار

(٩٧٣) بپروانه ژماره (٩٧٠) (رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٦٤).

(٩٧٣) تجريد/٣، ژماره: ٩٧٤ = ٢١٥٨ بخارى مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٩٤٢ = ٣٨٠٤ شيحا.

(رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٦٨).

بیفرۆشن، و منهیی کردوو لهو میشت که شاری شت بو لادیی بفرۆشی. تاووس (رهحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: عهرزی ئیبنو عهبابسم کرد: مه بهستی له گوتهی (شاری بو لادیی) چیه؟ فهرمووی: نه بی به ده لالی. {ریاض/٤، زنجیره: ٢٥٥، ژماره: ١٧٧٥ + تاج/٢، زنجیره: ١٥٢، ژماره: ١٨١٢ + ١٨١٣}.

٩٧٤. عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رضی الله عنه) نُهِينَا أَنْ يَبِيعَ حَاضِرٌ لِبَادٍ: (٩٧٤)

واتاو کوردیه کهی له پێشهوه نووسراوه.

(٨) باب بَطْلَانُ بَيْعِ الْمَبِيعِ قَبْلَ الْقَبْضِ

پێشگیری له فرۆشتنهوهی فرۆشراو بهر له وهرگرتنی

٩٧٥. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ ابْتَاعَ طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ». قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَأَحْسِبُ كُلَّ شَيْءٍ مِثْلَهُ. {الحديث: ٣٨١٥ شيعا = ٣٨١١ فم. تجريد/٣، رقم: ٩٦٧ = ٢١٣٢، ٢١٣٥ فتح الباری. أبو داود. بیوع. طعام: ٣٤٩٧. ترمذی. بیوع: ١٢٩١. نسائی. بیوع: ٤٦١٢ تحفة الأشراف: ٥٧٣٦} (٩٧٥)

ئیبنو عهبابس (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پێغه مبهمر (دروودی خودای له سهر بی) دم فهرمووی: (هه ره که سی خۆراکیکی له که سی تر کری، تاخوی به ته واوی وهری نه گری نهیفرۆشیته وه به که سیکی تر). ئیبنو عهبابس دم فهرمووی: وادمانم هه موو شتی له م لایه نه وه وهك خۆراك وایه).

(٩٧٤) بخاری. بیوع: ٢١٦١ مسلم/٢٨٠٧ (رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٧٠).

(٩٧٥) تجريد/٣، ژماره: ٩٦٧ = ٢١٣٢ بخاری. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٩٠٩ = ٣٨١٥ شيعا

(رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٥٥).

ئەم فەرموودمىه له تهجرىدا (ژماره: ٩٦٧) ئاوايه:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يَبِيعَ الرَّجُلُ طَعَامًا حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ كَيْفَ ذَلِكَ قَالَ ذَلِكَ دَرَاهِمُ بِدَرَاهِمٍ وَالطَّعَامُ مُرْجَأٌ. (الحديث ٢١٣٢، طرفه في: ٢١٣٥):

ئىبنوعەبباس (رمزى خوايان لى بى) فەرمووی: پێغهەمبەر (دروودی خواى لەسەر بى) رێگەى ئەمەدا کەسى ئەندازمى خۆراك بکړئو، بەر لەموى کە خۆى وەرى بگړئ لەفرۆشیار، بيفروشیتهوه بەکەسى تر، عەرزى ئىبنوعەبباس کرا ئەم مەسەلەیه چۆن چۆنییه، بۆمان روون بکەرەوه، بالە مەبەستەکەى تێبگەین؟ فەرمووی: ئەوه وەك ئەوه وایه پاره بدمیت بەپاره بەشیوهى سووخۆرى، خۆراکەکەیش نامادە (حازر) نەبى. (تاج/٢/٣٠٧ ف-ز-١٤٨).

روونکردنەوه:

وەك ئەوه ئازاد مەنى گەنم لەكامەران بکړئ، بەدرەمى، بەو مەرجه پاش مانگى مەنە گەنمەکەى لى وەربگړئ، جا هەر ئەو مەنە گەنمە کە هیشتا وەرنەگيرابى، ئازاد بيفروشیتهوه بەمايهکەى خۆى يابەزياتر، يابەکەمتر، وەبەكامەران يابەکەسىکى تر، مامەلەى وا بەپێى شەرع دادەنرێ بەسوود، لەبەر ئەوه بەرگيرى لى دەکړئ).

٩٧٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « مَنْ ابْتَاَعَ طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ »: ^(٩٧٦)
بەروانە: ژمارە (٩٧٥).

^(٩٧٦) بخارى. بيوع: ٢١٢٦. مسلم/شيخا: ٣٨٢١ - مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٩١١ (رقم

٩٧٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضى الله عنه) قَالَ كَانُوا يَتَتَاعُونَ الطَّعَامَ فِي أَعْلَى السُّوقِ فَيَبِعُونَهُ فِي مَكَانِهِمْ ، فَتَهَاؤُمُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يَبِيعُوهُ فِي مَكَانِهِ حَتَّى يَنْقُلُوهُ: (٩٧٧)

عبداللای کوری عومەر (رمزای خودایان لی بن) فەرمووی: جاران لەسەر دەمی پێغه مبهردا، لەلای سەر ووی بازار هوه، خۆراکیان دەکری، لەپاشا هەر له جیگه ی خۆیدا دمیانفرۆشتهوه، پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بن) نهی لیانکرد، کهشتی وابکهن، ههتا نهیگوێزنهوه بۆ شوینی تر نهیفرۆشنهوه!).

(١٠) باب ثبوت خيار المجلس للمتبايعين

سەرپشکی بۆ کریارو فرۆشیار چه سباهه ههتا کۆری گریبه سته که به جی دههین ٩٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ « الْمُبْتَاعَانِ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ عَلَى صَاحِبِهِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا ، إِلَّا بَيْعَ الْخِيَارِ »: (٩٧٨)

ئه م فەرموودمیه له (شەرحی بلوغ المرام)دا، بەرگی/٢، ژماره: ٨٤٦ ئاوايه: ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بن) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بن) دهفەرموی: (کاتی پیاوی شتیکی به پیاویکی تر فرۆشت نهوه هەردوو لایان سەرپشکن و مافی پەشیمان بوونه و میان بۆ ههیه، ههتا بهیه که و مین، تا نهو دهمه ی که لهیه کتری جیاد مینه وه، به لام نه گهر یه کیکیان نهوی تریانی کرد به سەرپشک، که مافی سەرپشکی و پەشیمان بوونه وهی بۆ ههبن، بۆ ماوه ی سێ رۆژ، یان که مەر، نهوه نهو مافه ی بۆ ههیه، یا کردی به سەرپشک که سه ودا که

(٩٧٧) بخاری. حدود/٦٨٥٢، مسلم/٢٨٢٤ شیخا. (رقم الكتاب/٢٤ رقم الباب/٧٢).

(٩٧٨) بخاری. بیوع: ٢١١٢ پوخته ی موسلیم/٩٤٤ = ٢٨٣٢ شیخا. (رقم الكتاب/٢٤ رقم الباب/٤٤).

هه‌لبگرئ و قوبوولی بكاو كهس مافی سه‌رپشكى و په‌شيمانبوونه‌ودى نه‌مىنى، وه
له‌سه‌ر نه‌وه ريك كهوتن كه سه‌وداكه به‌ته‌واوى دامه‌زرى و كهس مافی په‌شيمان
بوونه‌ودى بۆ نيه، با به‌جه‌سته‌يش له‌يه‌كترى جيا نه‌بنه‌وه، نه‌گهر كهسى شتىكى
فرۆشت به‌كه‌سى، وه دوايى له‌يه‌كترى جيا بوونه‌وه وه له‌و ماوميه‌دا كه‌سيان
فرۆشته‌كه‌ى هه‌لنه‌ومشانده‌وه، وه سه‌رپشكيان بۆ ماوه‌ى سى رۆژ يا كه‌متر
به‌مه‌رج نه‌گرت، نه‌وه ديسان فرۆشته‌كه‌ به‌ته‌واوى دامه‌زراوه‌و مافی
هه‌لومشانده‌وه‌و په‌شيمان بوونه‌وميان نامىنى!). {تاج/٢، زنجيره: ١٤٩، ژماره:
١٧٩٨ چاپى چواره‌م}.

٩٧٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أَنَّهُ قَالَ: « إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ، فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ، مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا وَكَانَا جَمِيعًا،
أَوْ يُخَيَّرُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ،
وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا، وَلَمْ يَتْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ، فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ ». {الحديث:
٣٨٣٣ = ٣٨٣٠ فم. بخارى. بيوع: ٢١١٢. نسانى. بيوع: ٤٤٨٣. تحفة الأشراف:
٨٢٧٢: (٩٧٩)}

ئيبنو عومهر (رمزای خودایان لى بى) فه‌رمووى: پێغه‌مبه‌ر (دروودى
خودای له‌سه‌ر بى) ده‌فه‌رموئ: (كاتى پیاوئ شتىكى به‌ پیاوئىكى تر فرۆشت،
نه‌وه هه‌ردوو لایان سه‌رپشكن و مافی په‌شيمان بوونه‌وميان بۆ هه‌یه، هه‌تا
به‌یه‌كه‌وه بن، تا نه‌ودمه‌ى كه له‌يه‌كترى جوئ ده‌بنه‌وه، به‌لام نه‌گهر یه‌كێكیان
نه‌وى تریانى كرد به‌سه‌رپشك، كه‌مافی په‌شيمان بوونه‌ودى بۆ هه‌بى، هه‌تا سى
رۆژ، یاكه‌متر، نه‌وه نه‌و مافه‌ى بۆ هه‌یه، یاكردى به‌سه‌ر پشك كه‌سه‌وداكه

(٩٧٩) بخارى. بيوع: ٢١١٢ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٩٤٤ = ٢٨٣٣ شىخا. (بخارى رقم
الكتاب/٣٤ رقم الباب/٧٢).

هه‌ل‌ب‌گ‌رئ و قوبوولئ ب‌كاو مافی سه‌ر‌پ‌ش‌ك‌ی و په‌ش‌ی‌مان بوونه‌وه نه‌م‌ی‌نئ، وه‌له‌سه‌ر
 نه‌وه رئ كه‌وتن نه‌وه سه‌وداكه به‌ته‌واوی دادمه‌زری و كه‌س مافی په‌ش‌ی‌مان
 بوونه‌وه‌ی بۆ نییه، باب‌ه‌له‌ش‌یش له‌یه‌كه‌تری جیانه‌بنه‌وه. نه‌گ‌هر كه‌سئ ش‌ت‌ی‌ك‌ی
 فرۆشت به‌كه‌سئ، وه‌دوا‌ی‌ی له‌یه‌كه‌تری جیابوونه‌وه، وه‌له‌وه ماوه‌یه‌دا كه‌سیان
 فرۆشته‌كه‌ی هه‌له‌وه‌ش‌انه‌وه، وه سه‌ر‌پ‌ش‌ك‌یان بۆ ماوه‌ی سئ رۆژ یاكه‌م‌تر
 به‌مه‌رج نه‌گ‌رت، نه‌وه دیسان فرۆشته‌كه‌ به‌ته‌واوی دامه‌زراوه و مافی
 هه‌له‌وه‌ش‌انه‌وه و په‌ش‌ی‌مان بوونه‌وه نام‌ی‌نئ. {تاج/٢، زنجیره: ١٤٩، ژماره: ١٧٩٨}.

بۆنه‌وه‌ی له‌م فهرمووده‌یه به‌ته‌واوی تئ ب‌گ‌ه‌ین، ب‌فه‌رموون ته‌ماشای فه‌ت‌حول‌باری
 ب‌فه‌رموون، فهرمووده‌ی ژماره: ٢١١٢. كتابُ البُیوع، باب: إِذَا خَیَّرَ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ
 بَعْدَ الْبَيْعِ فَقَدْ رَجَبَ الْبَيْعُ.

(١١) باب الصَّدَقَ فِي الْبَيْعِ وَالْبَيَانِ

سه‌ر‌راستی و مامه‌له‌ خو‌ش‌ی و راست‌گ‌ویی و روون‌کردنه‌وه‌ی نه‌نگ له سه‌وداو
 مامه‌له‌دا

٩٨٠- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 قَالَ: «الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا، بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا، وَإِنْ
 كَذَبَا وَكَتَمَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا». {الحديث: ٣٨٣٦ شيعا = ٣٨٣٦ فم. تجريد/٣،
 رقم: ٩٤٥ = ٢٠٧٩، ٢٠٨٢، ٢١٠٨، ٢١١٠، ٢١١٤. أبو داود. بيوع: ٣٤٥٩.
 ترمذی. بيوع: ١٢٤٦. نسائی. بيوع: ٤٤٦٩. تحفة الأشراف: ٣٤٢٧} : (٩٨٠)

(٩٨٠) تجريد/٣، ژماره: ٩٤٥ = ٢٠٧٩ بخاری پوخته‌ی موس‌لیم/٢، ژماره: ٩٤٥ = ٢٨٣١ تر‌قیم

وت‌خ‌ریج الش‌یخ خ‌ل‌یل م‌أم‌ون ش‌ی‌ح‌ا لص‌ح‌ی‌ح م‌س‌لم (بخاری رقم‌ ال‌ک‌تاب/٢٤ رقم‌ ال‌باب/١٩).

حه کیمی کوپی حیزام (رمزای خودای لی بی) له خوشه ویسته وه دمفرموی: (کریارو فروشیار، همدوو لایان خویمان سهرپشکنو دمتوانن په شیمان ببینه وه، ههتا له یه کتری جیاد مېنه وه، جائه گهر له گهل یه کتریدا، راستو دروست بنو شت له یه کتری نه شارنه وه، نهنگی شارووی سهوداکه هشارنه دمن، نه وه نه وه سهودایه یان پیتو فمپی تی دمکهوئ بویمان، به لام نه گهر له گهل یه کتری ناراست بنو شت له یه کتری هشارب دمن، نهوا پیتو فمپی سهوداکه یان دهچی به هه وادا). {تاج/٢، زنجیره: ١٤٩، ژماره: ١٧٩٦}.

(١٢) باب مَنْ يَخْدَعُ فِي الْبُيُوعِ

کسی له مامه له وه سهودادا بخره له تی چی بکات؟

٩٨١- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذَكَرَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ يَخْدَعُ فِي الْبُيُوعِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ بَايَعْتَ فَقُلْ: لَا خِلَابَةَ»، فَكَانَ إِذَا بَايَعَ يَقُولُ: لَا خِلَابَةَ. {الحديث: ٣٨٣٨ = ٣٨٣٥ فم. تجرید/٣، رقم: ٩٥٧ = ٢١١٧، ٢٤٠٧، ٢٤١٤، ٦٩٦٤. أبو داود. بیوع: ٣٤٥٩. ترمذی. بیوع: ١٢٤٦. نسائی. بیوع: ٤٤٦٩. تحفة الأشراف: ٣٤٢٧} : (٩٨١)

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فمرووی: پیاوئ عهرزی پیغه مبهری کرد، که له سهوداو مامه له دا دهخره له تی، فمرووی پی: (کاتی سهودای شتی دمکهی پی بلی: به بی فروفیل و قولترین). جا پیاوکه کاتی که شتیکی سهودا دمکرد دمیگوت: به بی فل و فیل و قولترین!! چونکه زمانبس بوو، زمانی دمگرت له قسه کردنا، پیتیکی دمکرد به پیتیکی تر، لامی به بی گو دمکرد، له باتی لاخیلا به ته، دمیگوت لاخیلا به ته.

(٩٨١) تجرید/٣، ژماره: ٩٥٧ = ٢١١٧ بوخته ی موسلیم/٢، ژماره: ٩٤٦ = ٣٨٣٨ ترقیم شیجا

لصحیح مسلم (بخاری رقم الکتاب/٢٤ رقم الباب/٤٨).

(١٣) النهی عن بیع الثمار قبل بدو صلاحها بغير شرط القطع

جله‌وگیری له فروشتنی به‌روبووم تا پی ده‌کات

۹۸۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَزْهُوَ، وَعَنْ السُّنْبُلِ حَتَّى يَبْيَضَ رِيَّامَنْ الْعَاهَةِ، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُسْتَرِيَ. {الحديث: ۳۸۴۰ = ۳۸۳۹ فم. بخاری. بیوع: ۲۱۹۴. أبو داود. بیوع: ۳۳۶۷. تحفة الأشراف: ۸۳۵۵}: (۹۸۲)

ئیبینو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) جلّه‌وگیری کردوو له‌فروشتنی به‌ری دارخورما، تا ماته دهدا، سوور یازمرد هه‌ل ده‌گه‌ری، وه له‌فروشتنی دانه‌ویله له‌ناو گوئه‌که‌یدا، به‌رله‌وه که‌سپی هه‌ل‌گه‌ری و له‌دمردو به‌لای ناسمانی رزگاری بیی، جلّه‌وگیری کردوو له‌م جوړه سه‌ودایه، چ بو فروشیار چ بو کپیار. {تاج/۲، زنجیره: ۱۵۲، ژماره: ۱۸۱۷}.
۹۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَطِيبَ وَلَا يُبَاغَ شَيْءٌ مِنْهُ إِلَّا بِالْذِّئَارِ وَالْذَّرْهَمِ إِلَّا الْغَرَايَا (الحديث ۲۱۸۹): (۹۸۳)

جابیر (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر بی) نه‌هی کردوو له‌فروشتنی به‌ری دارو دره‌خت تاخوش نه‌بی و به‌که‌لکی خواردن نه‌بی، وه‌هیچی لی نافروشری مه‌گه‌ر به‌پاره بیجگه له عه‌رایا، به‌لام عه‌رایا واته: داره دۆخه، دروسته به‌ره‌که‌ی بفروشری به‌خورما.

(۹۸۲) بخاری. بیوع: ۲۱۹۴ پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۱۷ = ۳۸۴۰ ترقیم شیخا لصحیح مسلم (بخاری رقم الكتاب/۲۴ رقم الباب/۸۵).

(۹۸۳) تجرید/۳، ژماره: ۹۸۳ = ۲۱۸۹ بخاری. مسلم محمد فؤاد/۱۵۳۶ = مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۹۱۵ = ۳۸۴۹ شیخا. (بخاری رقم الكتاب/۲۴ رقم الباب/۸۳).

روونکردنه وه:

عهرایا نهومیه: که دموئه مهندي دارئ دووان دمدا بههه ژارئ، تابه ره که ی بخواو له پاشا دارمه که هی خویه تی، جا له پاشا بو بارسوکی نه گهر کابرای هه ژار لهو ماومیه دا بهری دارمه که به کار نه هینابوو. خاومن باخه که به ره که ی لی دمکریته وه، به خورمای گه ییو نه گهر ههردوولا مهیلی نهومیان هه بوو. (پر: تاج/ ٢٢٤/ ٢ - ژماره: ١٨٣٣).

٩٨٤- عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ، فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَأْكُلَ مِنْهُ، أَوْ يُؤْكَلَ، وَحَتَّى يُوزَنَ. قَالَ: فَقُلْتُ: مَا يُوزَنُ؟ فَقَالَ رَجُلٌ عِنْدَهُ: حَتَّى يَحْزَرَ. {الحديث: ٣٨٥١ = ٣٨٤٨ فم. بخاری. بیوع: ٢٢٤٦، ٢٢٤٧، ٢٢٤٨، ٢٢٤٩، ٢٢٥٠} : (٩٨٤)

ئه بولبه ختهری (رحمه تی خودای لی بی) فهرمووی: له ئیبینو عه بباسم پرسى، له بارى بهرى دارخورماوه، ئایا دهفرۆشرى یانا، فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودى خودای له سه ر بی) جله وگى دمکا له فرۆشتنى بهرى دارخورما، تا به که لکی خواردن دئ، ئه وکاته دروسته بیفرۆشئ، وهک فه ریکه خورماو روتاب، وههه تا به سه ر دارمه که وه دهقه بلێنرئ، گوتم: مه به ست له دهقه بلێنرئ چیه؟ پیاوئ له خزمه تیدا بوو گوتم: مه به ست نهومیه که خه مل بکرئ و به ره که ی بگاته رادهیه کی وا که خه ملکار به مه زنه بزانی که چه ند ربه، یا چه ن باتمان خورما دمه ده چی!

(٩٨٤) بخاری. بیوع: ٢٢٤٦ مختصر صحيح مسلم/ ٢، ژماره: ٩١٦ = ٣٨٥١ شيعا. (بخاری رقم

(١٤) باب تحریم بیع الرُّطْبِ بالتمر إلا فی العرایا

نادروسته فهریکه خورما بفروشری به خورما مهگەر له بابتهی داره دوخه دا

٩٨٥- عن زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) رَخَّصَ فِي الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا: (٩٨٥)

ئهم فهرموودمیه له پوختهی موسلیما ئاوایه:

زمیدی کوری تابیت (رمزای خودای لی بی) دمه فرموی: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بی) مؤله تی به یعولعه رایای داوه، که خاو من باخه که، له
هه زاره کهی ده کپشته وه، دمیقه بلینی به نه ندازه یی خورمای دیاریکراو، وه خویان
به روتابی دمیخون).

٩٨٦- عن سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نَهَى عَنْ
بَيْعِ التَّمْرِ بِالتَّمْرِ، وَرَخَّصَ فِي الْعَرِيَّةِ أَنْ تُبَاعَ بِخَرْصِهَا يَأْكُلُهَا أَهْلُهَا رُطْبًا: (٩٨٦)
بو زانینی واتای ئهم فهرموودمیه:

یه کهم: بپروانه ژماره: (٩٨٥) - فهرمووده کهی زمیدی کوری بابیت).

دووهم: بپروانه ژماره: (٩٨٨) له پوختهی موسلیم، که له داواوه له ژماره
(٩٨٧) دا دی.

عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ أَنَّ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ وَسَهْلَ بْنَ أَبِي حَثْمَةَ
حَدَّثَاهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نَهَى عَنِ الْمَزَابِنَةِ، التَّمْرِ بِالتَّمْرِ، إِلَّا
أَصْحَابَ الْعَرَايَا فَإِنَّهُ قَدْ أَذِنَ لَهُمْ. {الحديث: ٣٨٦٨ = ٣٨٦٥ فم = ف.م. بخاری. بیوع:
٢١٩١، ٢٣٨٤، أبو داود. بیوع: ٣٣٦٣. ترمذی. بیوع: ١٣٠٣. تحفة/٤٦٤٦}:

(٩٨٥) بخاری. بیوع: ٢١٧٣ مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٩١٩ - ٢٨٥٧ شیخا. (بخاری رقم

الكتاب/٣٤ رقم الباب/٨٢).

(٩٨٦) بخاری. بیوع: ٢١٩١ مسلم/٢٨٦٤ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٨٢).

بوشه‌پیری کوپی یه‌سار، نازادکراوی به‌رمبابی به‌نی حاریشه (رحمه‌تی خودای ئی بی) فه‌رمووی: رافیعی کوپی خه‌دیج و سه‌لی کوپی نه‌بو حه‌یثه‌مه (رمزای خودایان ئی بی) فه‌رموویان پی‌م: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) جله‌وگیری کردووه له‌فه‌ریکه‌فرۆش، که بریتییه له‌فرۆشتنی به‌روبوومی خه‌ملگراو به‌سه‌رداره‌وه، به‌خورمای رنراو، یا به‌میوژ. ته‌نیا به‌یعو له‌رایای ئی دهرچئ، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر له‌به‌ر ناسانکاری و به‌رژه‌ومندی گشتی ریگه‌ی به‌یعو له‌رایای داوه).

روونکردنه‌وه:

سه‌لی کوپی نه‌بو حه‌یثه (رمزای خودای ئی بی) نه‌نصارییه، نه‌وسیه، راستر نه‌ومیه که نه‌م سه‌لی کوپی حه‌یثه‌یه، کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مردووه، نه‌م ته‌مه‌نی حه‌وت هه‌شت سالان بووه، وه له‌هاورئ بچووکه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ره، گیرانه‌وه‌ی به‌جوانی له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه هه‌یه، سه‌هل له‌بوخاریدا، سئ فه‌رمووده‌ی هه‌یه، به‌خه‌لکی مه‌دینه‌ دهرمی‌ردری، له‌ویش مردووه، (رمزای خودای ئی بی).

٩٨٧- عَنْ بَشِيرِ بْنِ يَسَارٍ مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ أَنَّ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ وَسَهْلَ بْنَ أَبِي حَتْمَةَ حَدَّثَاهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نَهَى عَنِ الْمَزَابَنَةِ، الثَّمَرِ بِالثَّمَرِ، إِلَّا أَصْحَابَ الْعَرَايَا فَإِنَّهُ قَدْ أَذِنَ لَهُمْ. {الحديث: ٣٨٦٨ = ٣٨٦٥ م = ف.م. بخاری. بیوع: ٢١٩١، ٢٣٨٤، أبو داود. بیوع: ٣٣٦٣. ترمذی. بیوع: ١٣٠٣. تحفة/٤٦٤٦: ٩٨٧}

(٩٨٧) بخاری. بیوع: ٢١٩١ پوخته‌ی موسلیم/٢، ژماره: ٩٨ = ٣٨٦٨ شیخا (بخاری رقم الكتاب/٤٢

بوشه‌پری کورپی یه‌سار، نازادکراوی به‌رمبابی به‌نی حاریشه. (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: رافیعی کورپی خه‌دیج و سه‌لی کورپی نه‌بو حه‌پشه‌مه (رمزای خودایان لی بی) فه‌رموویان پی‌م: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) جله‌وگیری کردووه له‌فه‌ریکه فروش، که بریتییه له‌فروشتنی به‌روبوومی خه‌ملکراو به‌سهردارموه، به‌خورمای رنراو، یا به‌میوژ. ته‌نیا به‌یعولعه‌رایای لی دهرجی، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر له‌به‌ر ناسانکاری و به‌رژه‌ومندی گشتی ریگهی به‌یعولعه‌رایای داوه).

۹۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ فِي خُمْسَةِ (يَشْكُ دَاوُدُ قَالَ: خُمْسَةُ أَوْ دُونَ خُمْسَةِ). {الحديث: ۳۸۶۹ شیخا = ۳۸۶۶ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۹۸۴ = ۲۱۹۰، ۲۳۸۲ فتح الباری. أبو داود. بیوع: ۳۳۶۴. ترمذی. بیوع: ۱۳۰۱. نسائی. بیوع: ۴۵۵۵. تحفة الأشراف: ۱۴۹۴۳} : (۹۸۸)

نه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ریگهی فروشتنی به‌ری داره به‌دوخه (عه‌رایای داوه، که به‌سهر داره‌که‌وه بخه‌ملتیئرئ به‌خورمای پی‌گه‌یشتووی رنراو، به‌مه‌رجی له‌پی‌نج و مسق که‌متری، یا فه‌رمووی: به‌مه‌رجی له‌پی‌نج و مسق تی نه‌په‌ری). داوود که نه‌م فه‌رموودمیه له‌نه‌بو سوفیانه‌وه، له‌نه‌بو هورمیره‌وه ده‌گی‌ریته‌وه، گومانی له‌ومدا هه‌بوو که فه‌رموویه‌تی: (له‌پی‌نج و مسق تی نه‌په‌ری) یاخو فه‌رموویه‌تی: (به‌مه‌رجی له‌پی‌نج و مسق که‌متری). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۵۴، ژماره: ۱۸۳۵ ج/ ۴ = چاپی چواره‌م}.

(۹۸۸) تجرید/ ۳، ژماره: ۹۸۴ = ۲۱۹۰ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۹۲۰ = ۳۸۶۶ شیخا

(بخاری رقم‌الکتاب/ ۲۴ رقم‌الباب/ ۸۲).

روونکردنه‌وه:

١- عه‌رايا به‌چهند واتايي و اتاکراوه، به‌لام پوخته‌ی نه‌و واتايانه نه‌مه‌یه: که خاومن باخ، داري، دوو دار، دمدا به‌هه‌ژاري، که‌خويان باخيان نه‌بي، تابهرمه‌کی بخون و له‌پاشا دارمه‌که هي‌خويه‌تي، هه‌روه‌ک چون بزنه‌ دuxe به‌هاران دمدرئ به‌ئاغا، يا به‌هه‌ژاري، يا به‌مالي رهشايي که نازده‌ليان نه‌بي هه‌تا دuxe‌ی بخون و پايز دميدنه‌وه به‌خاومني، داره دuxe‌يش (واته: عه‌راياش) شتيکه له‌م بابته. جا گه‌لي جار ري دمکه‌وي، هه‌زارمه‌که به‌رمکه به‌کارناهي‌ني، له‌به‌رنه‌وه به‌ ناموشوي زور، يا ناوه‌خت نازاري خاومن باخه‌که نه‌دا، خاومن باخه‌که، به‌رمکه‌ی لي دمکړپته‌وه، به‌سه‌ر دارمه‌که‌وه دميقه‌بلي‌نن به‌خورماي رنراو، به‌ نه‌ندازميه‌کی دياریکراو خاومن باخه‌که له‌باتي روتاب يا ميوه‌ی که به‌دارمه‌که‌وميه نه‌و نه‌ندازه خورما دياریکراوه‌ی دمدا‌تي.

بروانه تاجول نوصول، به‌رگی دووهم زنجيره: ١٧٧، لاپه‌ره: ٤٠١. باسی

(دuxe = منيحه) + زنجيره: ١٧٢، ژماره: ١٩٢٠).

٩٨٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ الْمَزَابِنَةِ وَالْمَزَابِنَةُ بَيْعُ الثَّمَرِ بِالثَّمَرِ كَيْلًا وَبَيْعُ الزَّيْبِ بِالْكَرْمِ كَيْلًا. (الحديث ٢١٧١، أطرافه في: ٢١٧٢، ٢١٨٥، ٢٢٠٥): (٩٨٩)

عه‌بدوئلاي کورې عومه‌ر(پرمزاي خواي لي بي) پينغه‌مبه‌ر(دروودي خواي له‌سه‌ر بي) به‌رگيري کردووه له‌و جوړه فروشته‌نه که له‌شه‌رعا ناوداره به‌موزابه‌نه. موزابه‌نه واته: به‌رسيله‌کاري (بريتييه له‌فروشتني هه‌ريکه خورما

(٩٨٩) تجريد/٣، ژماره: ٩٧٦ = ٢١٧١ بخاري مسلم/١٥٤٢ = ٢٨٧٠ شيحا (بخاري رقم الكتاب/٢٤ رقم

که پئی دهگوتری روتاب، به خورمای کامل به پیوانه، ومبریتییه لهفروشتنی میوز بهتری به پیوانه (تاج/٢/٣١٩).

روونکردنهوه:

حیکمهتی ئەم جوړه نه هییه چونکه ئەم جوړه فروشتنه سهردمکیشی بو قومارو غهرمو شتی وا.

٩٩٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمُزَابَنَةِ: أَنْ يَبِيعَ ثَمَرَ حَائِطِهِ إِنْ كَانَتْ تَخْلَأُ بِثَمَرِ كَيْلًا، وَإِنْ كَانَ كَرْمًا أَنْ يَبِيعَهُ بِزَيْبٍ كَيْلًا، وَإِنْ كَانَ زَرْعًا أَنْ يَبِيعَهُ بِكَيْلِ طَعَامٍ، نَهَى عَنْ ذَلِكَ كُلِّهِ. {الحديث: ٣٨٧٦ شيعا = ٣٨٧٣ فم. تجريد/٣، رقم: ٩٧٦ = ٢١٧١، ٢١٧٢، ٢١٨٥، ٢٢٠٥. نسائي. بيع: ٤٥٦٣. ابن ماجة. تجارات: ٢٢٦٥. تحفة الأشراف: ٨٢٧٣} : (٩٩٠)

ئيبنو عومەر (رمزای خودایان لی بن) دمهرموی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بن) نهیی دهگردد له موزابه نه، موزابه نه بهگوردی واته: بهرسيله گاری، یا تهپرگاری، یا تهپر فروشی، که لهزاراوی شهرعی پیروژدا بریتیه لهوه: که بهروبوومی دپهرمهکی، نهگهر باخی خورما بوو، بهری خورماکهی، بهفهریکی، که پئی دهگوتری: روتاب، یا بهرسيله، بیفروشی به خورمای کامل، به پیوانه یهکی دیاریکراو، وه نهگهر میو بوو، بهرمکهی بخه ملینئو بیفروشن به ئەندازمیه میوز که پیوانه کهی زانراوبی، وه که نهوه بلئ: چی خورما، یا بهرسيله، یاتری، یا روتاب، بهم باخی منهوه هیه، نهوا

(٩٩٠) تجريد/٣، ژماره: ٩٧٦ = ٢١٧١ بخاری مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٩١٢ = ٣٨٧٣ شيعا

(بخاری رقم الكتاب/٢٤ رقم الباب/٩١).

فروشته به بیست ربه خورما، یا چل ربه میوز، بهتو، وه نه گهر شینایی و دانه ویله بوو، بیفروشی به دانه ویله ی وشک، به پیوانه، وهک نه وه بلی: بهری نه م پارچه نیسکه م فروشت بهتو به په نجا ربه نیسکی ناسایی.

فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) پیشگیری ده کرد له م مامه لانه له هه موویان.

(۱۵) باب من باع نخلاً علیه ثمر

که سی داره خورمای بهرگرتوو بفروشی

۹۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « مَنْ بَاعَ نَخْلًا قَدْ أُبْرَتْ ثَمَرُهَا لِلْبَائِعِ ، إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ »: (۹۹۱)

له شهرحی بلوغ المرام دا، ژماره (۸۷۳) بهرگی/ ۲ ناوایه:

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: { مَنْ ابْتَاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤْبَرَ، فَثَمَرُهَا لِلْبَائِعِ الَّذِي بَاعَهَا، إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. { پوخته ی بوخاری = تجریدی بوخاری/ ۳، ژماره: ۱۰۴۵ = بوخاری/ ۲۳۷۹. مسلم/ شیخا/ ۳۸۸۲ = صحیح مسلم/ ۱۵۴۳ }:

له ته جریدی بوخاریدا ناوایه: عهبدوللای کوری عومهر (رمزای خودایان لی بی) فه رمووی: له پیغه مبه رم بیست (دروودی خودای له سهر بی) دمیغه رموو: (که سی داره خورما، یا باخه خورمای کپی، پاش موتوربه گردنی، بهرکه ی بو فروشیارکه یه، له بهر نه وه مافی هاموشو و ناودان و شتی وای هه یه، تا بهرکه ی دمپنی، مه گهر کپیاره که مه رج دابنی که بهرکه ی بو خوی بی و فروشیاریش

(۹۹۱) تجریدی بوخاری/ ۳، ژماره: ۱۰۴۵ = ۲۳۷۹ = بخاری. مسلم/ شیخا: ۳۸۸۲ = صحیح مسلم

له کاتی گریډانه که دا به وه رازی بی، و هکسه سی کویله یی بکری، که کویله که مائی هه بی، مائه که ی هی نه و که سه یه که ده یفر وشی، مه گمر کریار که مه رج دابنی که مائی کویله که بو خوی بی).

(۱۶) باب التَّهْنِی عَنْ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةِ وَعَنْ الْمُخَابَرَةِ وَبَيْعِ الثَّمَرَةِ قَبْلَ بُدْوِ صِلَاحِهَا وَعَنْ بَيْعِ الْمُعَوَّمَةِ وَهُوَ بَيْعُ السِّنِّينِ
واقای نه م زار او و و شانه له م فه رمو وده ی دوا وده ا دی

۹۹۲- حدیث جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما) نَهَى النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم) عَنِ الْمُخَابَرَةِ، وَالْمُحَاقَلَةِ، وَعَنِ الْمُزَابَنَةِ، وَعَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَبْدُوَ صِلَاحُهَا، وَأَنْ لَا تُبَاعَ إِلَّا بِالدِّينَارِ وَالْدِّرْهَمِ، إِلَّا الْغَرَايَا: (۹۹۲)

بو وونکردنه وه ی نه م فه رمو وده ی نه م فه رمو وده ی ژماره (۹۲۴) ی

بوخته ی موسلیم دمنووسین:

عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَنَسَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الْمَكِّيُّ وَهُوَ جَالِسٌ عِنْدَ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رِيَّاحٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةِ وَالْمُخَابَرَةِ، وَأَنْ تُشْتَرَى النَّخْلُ حَتَّى تُشَقَّ (وَالِإِشْقَاءُ: أَنْ يَحْمَرَ) أَوْ يَصْفَرَّ أَوْ يُؤْكَلَ مِنْهُ شَيْءٌ، وَالْمُحَاقَلَةُ: أَنْ يُبَاعَ الْحَقْلُ بِكَيْلٍ مِنَ الطَّعَامِ مَعْلُومٍ، وَالْمُزَابَنَةُ: أَنْ يُبَاعَ النَّخْلُ بِأَوْسَاقٍ مِنَ الثَّمَرِ، وَالْمُخَابَرَةُ: الثَّلَاثُ، وَالرُّبْعُ وَأَشْبَاهُ ذَلِكَ. قَالَ زَيْدٌ: قُلْتُ لِعَطَاءِ بْنِ أَبِي رِيَّاحٍ: أَسَمِعْتَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَذْكُرُ هَذَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث: ۲۸۸۸ شيحا = ۲۸۸۵ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۹۸۹ = ۲۲۰۷، ۲۱۸۶، ۲۱۸۷. نسائي. إيمان: ۳۸۸۸}:

زەمىدى كۆرۈ ئەبو ئونەيسە فەرموۋى: ئەبولوھلىدى مەككى لەخمەتى
 عەتاي كۆرۈ ئەبو رەباحا دانىشتىبو، گىرپايەوھ بۆمان فەرموۋى: جابىرى كۆرۈ
 عەبدوللا (رەزاي خودايان لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر
 بى) جەلەوگىرى كردوۋە لە (موھاقەلە) و (موزابەنە) و (موخابەرە) وە نەيى
 كردوۋە لەوھ كەبەرى دارە خورما بفرۇشرى، ھەتا ماتە دەدا، ماتەدان ئەوھىيە
 كەوا سووربىي، ياوا زەرد ھەلگەرپى كە نىشانەي سەرمتاي گەيىنى ديارى دابى،
 بەشيۋەيى وا كەبەكەلگى خواردن بىت. فەرموۋە گىرپوھ دەفەرموۋى:

۱- موھاقەلە، واتە: قەرسىلكارىي، برىتتايە لەفرۇشتنى قەرسىل و شىنايى
 نەدووراو، بەگەنم، يا بەدانەوئەلى تر، بە پىوانەيەكى زانراو، وەك دەرپە، يا
 شەش تەنەكە.

۲- موزابەنە، واتە: بەرسىلەكارى، واتە: فرۇشتنى روتابو بەرسىلە تىرى،
 بەسەر دارمە، بەخورما، يا بەمىۋز بە پىوانەيەكى ديارىكراو، وەك چەند
 ومسقى خورما.

۳- موخابەرە، واتە: مەلكانەكارىي، برىتتايە لەوھ كەيەكى پارچەيى زەوى
 بدا بەكەسى كە خۇشى بكاو، دايچىنى، بەمەلكانە، بەسى يەك، يا بەچار يەك، يا
 بەكەمتر، يا بەزىاتر.

زەمىد فەرموۋى: عەرزى عەتائى كۆرۈ ئەبو رەباحم كرد: ئايا تۆ ئەمەت
 بىست لەجابىرى كۆرۈ عەبدوللا كە ئەمە بگىرپتەوھ لە پىغەمبەرەوھ (دروودى
 خوداي لەسەر بى)؟ فەرموۋى: (بەلى). {تاج/۲، زنجىرە: ۱۵۲، ژمارە: ۱۸۱۹ چ/۴} .
 بۆ واتاي كۆتايى فەرموۋەكە بىروانە ژمارە (۹۸۳).

(۱۷) باب کراءِ الأرض باسی به کریدانی زهوی

۹۹۳- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ كَانَتْ لِرَجَالٍ مِنَّا فُضُولُ أَرْضِينَ فَقَالُوا نُؤَاجِرُهَا بِالثُّلُثِ وَالرُّبْعِ وَالنِّصْفِ . فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَزْرِغْهَا أَوْ لِيَمْنَحْهَا أَخَاهُ ، فَإِنْ أَبَى فَلْيُمْسِكْ أَرْضَهُ »:

جابری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: چهند پیاوانی له نیمه‌ی نه‌نصار، زهوی زیاد له‌خویان هه‌بوو، گوتیان: دهیدمین به ملکانه، به‌سییه‌ک و چواریه‌ک و نیومی و شتی تری لهم بابته، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (ههرکه‌سی زهوی هه‌یه، با خوی دایچی‌نی و به‌ره‌می بهینی، یا با به‌پیاومتی پیدا به‌برای ئایینی خوی که بو خوی به‌ره‌می بهینی، به‌لام نه‌گهر نه‌م دوو خاله‌ی نه‌کرد، با زهوییه‌که‌ی بخه‌وینی وه نه‌یدا به‌کری!).

۹۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَزْرِغْهَا أَوْ لِيَمْنَحْهَا أَخَاهُ ، فَإِنْ أَبَى فَلْيُمْسِكْ أَرْضَهُ »: (۹۹۴)

بروانه ژماره (۹۹۳) واتاکه‌ی له‌وی رویش.

۹۹۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نَهَى عَنِ الْمَزَابَنَةِ وَالْمُحَاقَلَةِ . وَالْمَزَابَنَةُ اشْتِرَاءُ الثَّمْرِ بِالثَّمْرِ فِي رُءُوسِ النَّخْلِ: (۹۹۵)

(۹۹۴) بخاری. حرث ومزارعه/ ۲۳۴۰ مسلم/ شیخا: ۲۸۹۵ (بخاری رقم الكتاب/ ۴۱ رقم الباب/ ۱۸).

(۹۹۵) بخاری. حرث ومزارعه/ ۲۳۴۰، ۲۶۳۲ مسلم/ شیخا: ۲۸۹۵. (بخاری رقم الكتاب/ ۳۴ رقم

ئەبو سەئیدى خودرى (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) جەلەوگىرى دەکرد لە موزابەنەو لە موخاقەلە، موزابەنەيش برىتييه لە فروشتنى بەرى دارخورما بەسەر دارخورماکەوه بە خورماى ڕنراو.

۹۹۶- عَنْ نَافِعٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يُكْرِي مَزَارِعَهُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَصَدْرًا مِنْ إِمَارَةِ مُعَاوِيَةَ ثُمَّ حَدَّثَ عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَذَهَبَ ابْنُ عُمَرَ إِلَى رَافِعٍ فَذَهَبَتْ مَعَهُ فَسَأَلَهُ فَقَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ كِرَاءِ الْمَزَارِعِ فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: قَدْ عَلِمْتُ أَنَّا كُنَّا نُكْرِي مَزَارِعَنَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا عَلَى الْأَرْبَعَاءِ وَبِشَيْءٍ مِنَ الثَّنِينَ (الحديث ۲۳۴۳، طرفه في: ۲۳۴۵، والحديث: ۲۳۴۴) ^(۹۹۶).

نافيع (رمزى خواى لى بى) فەرمووى: جاران ئىبنوعومەر (رمزى خوايان لى بى) لەسەردەمى پېغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) و ئەبوبەکر و عومەر و عوسماندا (رمزى خوايان لى بى) جاران ئىبنوعومەر (رمزى خواى لى بى) لەسەردەمى ئەم زاتانەدا، هەتا سەرمتای فەرمانڕەوایی موعاویەيش، لەم ماومێدا زەوى و زارى خۆى دەدا بەکرى، بەلام کە فەرموودەکەى رافىعى کۆرى خەدیجى ژنەوت، کە پېغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) نەیی کردوو لەبەکریدانى زەوى و زار، کاتى ئەم فەرموودەى پى گەشت ئىبنوعومەر خۆى چوو بۆلای رافىع بۆ دُنیا بوون لەکارمکە، منیش لەخزمەتى دا چووم کەلیم

^(۹۹۶) تجرید/۳، ژمارە: ۱۰۳۱ = ۲۳۴۳ بخارى. مسلم محمد فؤاد: ۱۵۴۷ = ۲۹۱۵ ترقیم الشیخ خلیل

مأمون شیخا (بخارى رقم الكتاب/۴۱ رقم الباب/۱۸).

پرسی رافیع فہرمووی: (پیغہمبہر) (دروودی خوی لہسر بی) پیشگیری (نہی) کردہ لمبہکریدانی زموی و زار).

نیبنوعومہر فہرمووی: (نہوی من دمیزانم جاران زموی و زارمان لہسردمی پیغہمبہر دا دمدا بہکری لہسر نہم شیومیہ: نہوی لہسر ماکاو وجوگہ لمکانہ بو خاومن زمویبہکہ لہگہل ہندی کا، لمباتی ملکانہ) (تاج/۲/۲۵۲-۴۴-۱۶۸)

(۱۸) باب کراء الأرض بالطعام

بہکریدانی زموی بہ خوراک

۹۹۷- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجِ بْنِ رَافِعٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ عَمِّهِ ظَهْرٍ بْنِ رَافِعٍ قَالَ ظَهْرٌ لَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِ كَانَ بِنَا رَافِعًا قُلْتُ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَهُوَ حَقٌّ. قَالَ: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَا تَصْنَعُونَ بِمَحَاقِلِكُمْ؟) قُلْتُ: نُوَاجِرُهَا عَلَى الرَّبْعِ وَعَلَى الْأَوْسُقِ مِنَ التَّمْرِ وَالشَّعِيرِ قَالَ: (لَا تَفْعَلُوا أَزْرَعُوهَا أَوْ أَزْرِعُوهَا أَوْ أَمْسِكُوهَا) قَالَ رَافِعٌ: قُلْتُ: سَمْعًا وَطَاعَةً (الحديث ۲۳۳۹، أطرافه في: ۴۰۱۲، ۲۳۴۶، ۹۹۷)

رافعی کوپی خہدیج ی کوپی رافیع (پمزی خوی لی بی) فہرمووی: مامہم ظوہہیری کوپی رافیع (پمزی خوی لی بی) فہرمووی: لہراستی دا سہرمنجام پیغہمبہر لہسر شیومیہکی روون و ناشکرا نہی لی کردین لہکاری لہبار بوو بومان. منیش گوتہ: ہہرجی پیغہمبہر (دروودی خوی لہسر بی) بیفہرموی: رہوایہو راستہو دروستہ. فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی

(۹۹۷) تجرید/۳، ژمارہ: ۱۰۳۰ = بخاری: ۲۳۳۹ مسلم/شیخا: ۲۹۲۶ (بخاری رقم الكتاب/۴۱ رقم

لەسەر بئى) بانگى كردم و فەرمووى: (زەمى و زارمەكانتان چۆن چۆنى بەرھەم دەھيئەن؟) عەرزىم كرد: دەيدمىن بەكرى، بە چوارىھەكى داھاتەكەى و بەجەند تەغارىكى ناوبرا و لەخورما و جۆ، فەرمووى: (وامەكەن، بەلكو و خۆتان بۆ خۆتان دايجيئەن يابەھپاومتى بىدەن بەكەسى بۆ خۆى دايجيئەن، يا بەبەھپارى بىھيئەنەو!).

رافە و شىكردنەو:

يەكەم: زەمى دان بەمەلكانە راجىايەھى زۆرى واتيا بەلام كورت و پوخت: (شتى و دروستە بەمەرجى سەرنەكەشى بۆ كەشەو بەرەلەنيوانى خاومنى زەمىكەو و مرزىرو ئاودىرەكان و كشتيارەكان دا).

دووم: ظوھەيرى كورى رافىع (رەزاي خواى لى بى) ئەنصارىيە، ئەوسىيە، مامەى رافىعى كورى خەديجە، كەلەكۆتايى فەرموودەى ژمارە (۱۰۲۵)ى تجرىدى بوخارى دا ژياننامەكەى نووسراو. ئامادەى پەيمانى عەقەبەى دووم بوو، لەم پەيمانەدا پەيمانى لەگەل پىغەمبەردا بەست عەسقەلانى لەئىصا بەدا دەفەرموى: ئامادەى جەنگى بەدر بوو، كەواتە بەدرىيە، بەلام لەئىستىعابا ئىبنو عەبدولبەر دەفەرموى: (ئامادەى بەدر نەبوو بەلام ئامادەى جەنگى ئوحدو شەركەو جەنگەكانى ترى پىغەمبەر بوو، كەلەپاش ئوحدو رويان داو) لەسەر فەرمایشتى موقەددىمەى فەتحولبارى يەك فەرموودەى لەصەحیحى بوخارى پىرۆزدا ھەيە، ديارە كەئەویش ئەم فەرموودمىەى ئىرمىەتى (رەزاو رەحمەتى خودايان لى بى).

(٢١) باب الأرض تمنح

به خشینی زهوی به خورایی به وهرزیر بوخوی دایبجینی

٩٩٨. عن ابن عباس (رضی الله عنهما) أنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) لَمْ يَنْهَ عَنْهُ، وَلَكِنْ قَالَ « أَنْ يَمْنَحَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهِ خَرْجًا مَعْلُومًا »: (٩٩٨)

له موخته صهری صه حیجی موسلیما، ژماره (٩٧٦) ناوایه:

عَنْ طَاوُسٍ أَنَّهُ كَانَ يُخَابِرُ: قَالَ عَمْرُو: فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ لَوْ تَرَكْتَ هَذِهِ الْمُخَابِرَةَ، فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمُخَابِرَةِ، فَقَالَ أَيْ عَمْرُو! أَخْبَرَنِي أَعْلَمُهُمْ بِذَلِكَ، يَعْنِي ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَنْهَ عَنْهَا، إِنَّمَا قَالَ: « يَمْنَحُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهَا خَرْجًا مَعْلُومًا ». {الحديث: ٣٩٣٤ = ٣٩٣١ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٢٧ = ٢٣٣٠، ٢٣٤٢، ٢٦٣٤. أبو داود. بیوع: ٣٣٨٩. ترمذی. أحكام: ١٣٨٥. نسائی. إيمان ونذر: ٣٨٨٢. ابن ماجه. رهون: ٢٦٥٦، ٢٤٦٤. تحفة الأشراف: ٥٧٣٥}:

عهمری کورپی دینار (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: عهرزی تاووسم کرد (رحمهتی خودای لی بی): خوزگا وازت له به کریدانی زهوی به ملکانه دهینا، چونکه نهوانه به قسهی خوین دهلین: پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) نهیی لهشتی واکردوو؟ تاووس (رحمهتی خودای لی بی) فهرمووی: نهی عهر! زانترینیان که نیبنو عه بباسه (رمزای خودایان لی بی) ههوالی پیمداوه: که پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) نهیی لی نه کردوو، به لام فهرموویته:

(٩٩٨) تجريد/٣، ژماره: ١٠٢٧ = ٢٣٣٠ بخاری. بوخته موسلیم/٢، ژماره: ٩٧٦ = ٣٩٣٤ شیخا.

(ئەگەر زەۋى و زارتان بەپياۋمىتى بىدىن بەبىراى ئايىنى خۇتان كە بۇخۇى دايىچىنى، لەۋە باشترە كە بەملكانە پىى بىدىن، يا بەكرىيەكى ديارىكراۋ پىى بىدىن!). {تاج/۲، زنجىرە: ۱۶۸، ژمارە: ۱۹۰۷}.

۲- پوختەى بىرپارمەكانى فەرمودەكانى نامەى كرىن و فروشتن:

۱/ كرىن و فروشتنى خۇراك بەخۇراك و بژىۋى بە بژىۋى و بەروبووم و ميوە، بەجۇرى خۇى، يابەجۇرىكى تر، يا پارە بەپارە يا زىر بەزىر، يا زىو بەزىو، دەستوورو ياساى تايىبەتى خۇى ھەيە، ئەگەر موسولمان ئاگى لەخۇى نەبى دوورنىيە كەتۈشى سوود خۇرىى بىى، واباشە لەكاتى وادا پرس بە پسپۇران بىرى.

۲/ فروشتنى شت بەگۈترە بەبەھى ديارىكراۋ نادروست و ناپەسەندە ناباشە.

۳/ ميوە و بەروبووم ھەتا بەكەلگى خواردن نەيەت دروست نىيە بىفروشن. بەلام ئەگەر بەكەلگى خواردن دىھات دروستە، ەك: فەرىكە نۇك و فەرىكە چوالە و روتاب و فەرىكە گۈيز.

۴/ دارە دۇخە سوننەتە، ئەگەر مالى رەشاى بوو لەگوندىكا، ئازەلىان نەبوو، سوننەتە ئازەلدارمەكان، ئازەلى شىردارىان بەدۇخە بىدىنى، يانەگەر باخيان نەبوو، دارە خورمايى، بىر كە ھەنجىرى، يابىنجى مېۋىيان پى بىدىرى كەشىرو بەرمەكى بخۇن و دواى سەرمەكە بۇخاۋمەكەى بگەپىننەۋە.

۵/ لەكاتى دىردو بەلەى ئاسمانى بۇ ئازەل و بىستان و باخ دەستوورى تايىبەت ھەيە، بىرپارى تايىبەت ھەيە.

۶/ لەھەموو روۋپەكەۋە يارمەتى لىقەوماۋ، بەتايىبەتى قەرزاز، كارى

پەسەندە.

۷/ باسی کۆمه ئی سهوداو مامه ئهی جیاجیا، که حوکم و ناوو بریارهکانیان،

که می دوورو دریژه، لهکتییی شهرعا بهباشی باس کراون.

۸/ بهشیوهی گشتی دار رواندن و باخ و رمز دروست کردن و شینایی

چاندن و برمودان بهکشتوگاڵ و باخ و شتی و کاریکی زۆر نایاب و پهسهنده،

ومهۆی خیری ههردوو جیهانه، تهناهت رواندن و چاندن و ناشتنی دارو

درهخت و گۆل و شتی و، نهگهر لهناو مالیشدا بی و بۆ زینهتیش بی، کاری زۆر

پهسهندو باشن و مایه ی رحمهتی خودان. که ئی جار تاقه گۆئی لهمالیکا، لهسهره

ریگهیهکا، لهباخچهیهکا، سهرمنجی مروّف رادهکیشی و خوشی دمووینی لهناو دل و

ههستی مروّفو سۆزکی تهلیسماوی پر لهمیهر و ههزان و خه می تهماوی

دمورووژینی، که بهکتییی تهعیری ئی نادریتهوه، رحمهت لهگوتهری:

بهچا و نهمدیوه لهم دنیا

جهوان بی وهک گۆلی تهنیا

۲۲- کتاب المساقاة نامه‌ی باخه‌وانی و ناودییری

{بروانه: تاج/۲، لاپه‌ره: ۳۸۸ + لاپه‌ره: ۳۶۳ له زنجیره: ۱۵۹ + ۱۷۰ ژماره:
۱۸۵۷ هه‌تا ژماره: ۱۹۳۰ + فیهی ئاسان/۱، زنجیره: ۲۳۰ لاپه‌ره: ۵۵۹ + تجرید/۲،
لاپه‌ره: ۱۲۳، زنجیره: ۴۷ + مختصر صحیح مسلم به‌کوردی/۲، لاپه‌ره: ۴۸۸، زنجیره:
۷۶۲ هه‌تا زنجیره: ۷۷۰ نامه‌ی ژماره: ۱۹ له ژماره: ۹۷۲ هه‌تا ۹۸۰} + {شهرحی
بلوغ المرام/۲، له ژماره: ۹۳۰ هه‌تا ژماره: ۹۵۰}.

(۱) باب المساقاة والمعاملة بجزء من التمر والزرع باخه‌وانی و ناودییری به مولکانه، واته: به به‌شیک‌ی دیاریکراو له به‌روبوومی زه‌ویییه به‌ره‌مه‌هینراوه‌که

۹۹۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرِ أَوْ زَرْعٍ، فَكَانَ يُعْطَى أَزْوَاجَهُ كُلَّ سَنَةٍ مِائَةَ وَسْقٍ،
ثَمَانِينَ وَسَقًا مِنْ ثَمَرٍ، وَعِشْرِينَ وَسَقًا مِنْ شَعِيرٍ، قَالَ: فَلَمَّا وَلِيَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
قَسَمَ خَيْبَرَ، خَيْرَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُقْطَعَ لَهُنَّ الْأَرْضُ وَالْمَاءُ. أَوْ
يُضْمَنَ لَهُنَّ الْأَوْسَاقُ كُلُّ عَامٍ، فَاخْتَلَفْنَ، فَمِنْهُنَّ مَنِ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَالْمَاءَ، وَمِنْهُنَّ مَنْ
اخْتَارَ الْأَوْسَاقَ كُلُّ عَامٍ، فَكَانَتْ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) مِمَّنْ اخْتَارَتَا
الْأَرْضَ وَالْمَاءَ. {الحديث: ۳۹۴۰ = ۳۹۳۷ فم: (۹۹۹)}

(۹۹۹) تجریدی بوخاری/۳، ژماره: ۱۰۲۵ = ۲۳۲۸ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۷۷ = ۳۹۴۰

شیخا = ۱۵۵۱ محمد فؤاد عبدالباقی. (بخاری رقم الکتاب/۴۱ رقم الباب/۸).

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گاتى ولاتى خەيبەرى ئازادکرد، دایەو بەخەلگى خەيبەر، کە بەنيومىي بەرهەمى بهینن، چ میوهو بەروبووم و چ دانەوێلەو شینایى بەنيومىي، نیوهى بۆ دموولەتى ئیسلام و نیوهى بۆ وەرزیرو ئاودێرەکان بۆخۆیان. جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هەموو سائى لەدەرامەتى خەيبەر، سەد و مسقى دەدا بە هاوسەرەکانى، هەشتای خورما و بیستى جۆ.

جاگاتى پێشەوا عومەر بوو بەجینشین و خەيبەرى دابەشکرد، هاوسەرەکانى پىغەمبەرى کرد بەسەرپشک: کەیا بەشە زموى و ناو هەلبگرن، یالەسەر سالانەى خۆیان بەردەوام بن و سالى بەسالى چەند تەغاریان بۆ دانراوه وەرى بگرن. ئیتر ئەو مەبوو هەندیکیان زموى و ئاویان هەلگرت و هیندیکیان سالانەیان هەلبزارد. عائیشە و حەفصە لەو هاوسەرەنە بوون کە زموى و ئاویان هەلگرتبوو. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۷۰، ژمارە: ۱۹۱۵ - ش/د/ت}.

ئەمە دمقى ژمارە (۹۷۷)ى پوختەى موسلىم بوو، زیادەى بەسوودى زۆرى واتیادا. گێرپانەوهى کتیبەکە، واتە: ئەصلەکە دمقى ژمارە (۱۰۲۵)ى تەجریدى بوخارییە.

۱۰۰۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَجْلَى الْيَهُودِ وَالتَّصَارِي مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا ظَهَرَ عَلَى خَيْبَرَ أَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا وَكَانَتْ الْأَرْضُ حِينَ ظَهَرَ عَلَيْهَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلِلْمُسْلِمِينَ وَأَرَادَ إِخْرَاجَ الْيَهُودِ مِنْهَا فَسَأَلَتْ الْيَهُودُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُقْرِهُنَّ بِهَا أَنْ يَكْفُوا عَمَلَهَا وَلَهُنَّ نِصْفُ الثَّمَرِ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (نُقِرُّكُمْ بِهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْنَا). فَقَرُّوا بِهَا حَتَّى أَجْلَاهُمْ عُمَرُ إِلَى تَيْمَاءَ وَأَرْجَاءَ) (الحديث ۲۳۳۸): (۱۰۰۰)

ئىبنو عومەر (رەزای خاویان لى بى) فەرەمۆی: ئىمامى عومەر (رەزای خاوی لى بى) لەسەردەمى جىنشینی خۆیدا، جولهکەو گاورمکانى لەحیجاز وەدمرناو خاکی حىجازى پى چۆل کردن، هۆی رەواى ئەم کارەى عومەرىش دىگەر پتەمەو بۆ ئەم داستانە: پتەمەبەر (دروودى خاوی لەسەر بى) کاتى سەرکەوت بەسەر قەلای خەیبەردا، وىستى بەجولهکەکانى چۆل بکا، چونکە بەئازادکردنى خەیبەر، لەلایەنى سوپای ئىسلامەو، خاکی و زەوى خەیبەر هەمووی بوو بەهێ خوداو پتەمەبەر و موسوڵمانان، لەهێ ناموسوڵمان دەرچوو، جا کە پتەمەبەر (دروودى خاوی لەسەر بى) وىستى خەیبەر بەجولهکەکان چۆل بکا، جوولهکەکان داوايان لە پتەمەبەر (دروودى خاوی لەسەر بى) کرد: کەلەوى بىانهیلی، هەتا زەوى و زارمکەى بەرەم بەهێن، بەمەرجى جوولهکەکان کارمکان ئەنجام بدەن و کار و نیش و فەرمانى بەرەمەهێنان لەسەر ئەوان بى بەلام بەروبومەکەى بەنیومى بى: نیوەى بۆ موسوڵمانان و نیوەى بۆ جوولهکەکان. پتەمەبەرىش (دروودى خاوی لەسەر بى) فەرەمۆی: (باشە لەسەر ئەمە ریدەمکەوین و مافى مانەوتمان پى دەدەین، هەتا خۆمان ئارەزویمان هەبى!!) نیتەر ئەوانیش بەمە رازى بوون و لەوى مانەو هەتا ئەو سەردەمەى عومەر ئەوى پى چۆل کردن و رەمەنەى کردن بۆ تەیماء و ئەرجاء.

(۱۰۰۰) تجرید/۳، ژمارە: ۱۰۲۹ = ۲۳۳۸ بخارى مسلم: ۱۵۵۱ - ۳۹۴۴ شیخا. (بخارى رقم الكتاب/۴۱)

(۲) باب فضل الغرس والزرع

خبرو به هره‌ی نه مامناشتن و شت چاندن

۱۰۰۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ) وَقَالَ لَنَا مُسْلِمٌ حَدَّثَنَا أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۲۳۲۰، طرفه في: ۶۰۱۲): (۱۰۰۱)

نه‌نس (رمزای خوای لی بی) هه‌رمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوای له‌سر بی) ده‌فرمووی: (هه‌ر موسولمانی نه‌مامی بنیژی، یاشتی بجینی، بالندمی، که‌سی، نازله‌لی، لی بغوات، یا هه‌ر سوودیکی تری لی وهربگری، دمی به‌خبرو به‌خشش بوی).

ماموستای عه‌سقه‌لانی له‌شیکردنه‌وی نه‌م هه‌رموودمی‌ه دا ده‌فرمووی: (..خوازمی نه‌م هه‌رموودمی‌ه نه‌مه‌یه: پاداشی نه‌وه به‌رده‌وام دمی مادام نه‌وه نه‌مامه، یا نه‌وه چی‌نراوه‌ی بمینی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر خاومنه‌که‌شی یا‌چینه‌ره‌که‌شی بمری، یا خاومنی‌تی نه‌وه چی‌نراوه‌ی بگو‌یزری‌ته‌وه بو‌که‌سی تر هه‌روایه‌وه، خیرمه‌کی نه‌وه به‌رده‌وامه، نه‌ومش که ده‌فرمووی: هه‌ر موسولمانی یا هه‌ر گیاندار لی له‌سر شیوه‌ی گشتی، به‌لگه‌ی نه‌ومیه، هه‌ر موسولمانی نازادبی یا کو‌یله، ژن بی یا پی‌او، به‌دین بی یا نافه‌رمان، کاریکی وا نه‌نجام بدا، که گیانداران که‌لکی لی وهربگرن، بوی دمی به‌خبرو خیرات و به‌خشش و خیری نه‌بر‌اوه...).

(۱۰۰۱) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۱۹ - ۲۳۲۰ بخاری مسلم ۱۵۵۲ = مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۹۷۸ -

به‌ندمیش ده‌لیم: چینه‌راو نموونه وینه‌یه، دما هه‌موو کاریکی ره‌وای به‌رده‌وام هه‌مان خیره پاداشتی بو هه‌یه، هه‌تا که‌سی به‌هری لی وهریگری، و هه‌تا گیاندارئ که‌لکی لی وهریگری، وه‌ک: بیرو کاریزو پردو مزگه‌وت و کتیب و خانووو شتی تری له‌م بابته، له‌پاش مردنی خاومنیشی هه‌روا له‌پاش گواستنه‌وه‌ی خاومنی‌تیشی واته: له‌پاش نه‌قلی مولکیه‌تیشی، خیره پاداشتی دروستکه‌ری یه‌که‌می هه‌ر ده‌مینئ، نه‌ومش مه‌عنای وانیه، نه‌گهر که‌سی دووه‌م کاتی نه‌وشته ده‌کری و ده‌یکا به‌خیر خیری نه‌و ناگات، به‌لکو هه‌موولا خیریان دمگا، هه‌ر که‌سه‌یان به‌پیی رۆلی خو‌ی بو‌ خودا چی تی ده‌چی.

نه‌مه‌یش ده‌قی ژماره (۹۷۸) ی پوخته‌ی موسلیمه:

عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرُسُ غَرْسًا، إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا سَرَقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ مِنْهُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَتِ الطَّيْرُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَلَا يَرْزُؤُهُ أَحَدٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ ». {الحديث: ۳۹۴۵ = ۳۹۴۱ فم. رياض / زنجيره: ۱۳، ژماره: ۱۹/۱۳۵.

تجريد/۳، رقم: ۱۰۱۹ = ۲۳۲۰، ۶۰۱۲}:

جابر (ره‌زای خودای لی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رمووی: (هه‌ر موسولمانئ، شتی بروینئ، یا نه‌مامئ بنی‌زی، نه‌وه‌ی لیی بخوا، نه‌وه‌ی لیی بدزی، نه‌وه‌ی درنده‌و ده‌معا بیخوا، نه‌وه‌ی مه‌لو مؤر بیخوا، نه‌وه‌ی سوودی لی ببینی، نیتر هه‌ر سوودیک بئ، نه‌مانه هه‌موویان بو‌ی ده‌بن به‌خیره خیرات). {تاج/۲، زنجیره: ۱۶۷، ژماره: ۱۹۰۵}.

(۳) باب وَضْعُ الْجَوَانِحِ

داشکاندن و بوورین بههوی دهر دو به لای نلکه هان

۱۰۰۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى تُزْهِىَ فَقِيلَ لَهُ وَمَا تُزْهِى قَالَ حَتَّى تَحْمَرَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَرَأَيْتَ إِذَا مَنَّعَ اللَّهُ الثَّمَرَةَ بِمَ يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَالَ أَخِيهِ؟). (الحديث ۲۱۹۸): (۱۰۰۲)

ئه نه سى كورى ماليك (رمزای خواى لى بى) فهر مووى: پيغه مبه (دروودى خواى له سهر بى) نه يى كردووه له فروشتنى بهروبووم هه تا ماته نه دات، پييان گوت: ماته دان واتاى چييه؟ فهر مووى: نه وخته كه سوور بى. پيغه مبه (دروودى خواى له سهر بى) فهر مووى: (دهى پيم بلين: نه و بهروبوومه ي كه به كالى دهيفروشن بهر له وهى كه پى بگات، نه گهر خوا فه وتانى ئيتى فروشيار به چى مه هانه يه كى نارموا مالى كريار ده خوات؟).

(۴) باب إِسْتِخْبَابُ الْوَضْعِ مِنَ الدِّينِ

داشکاندن له قهرز سونه ته

۱۰۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَوْتَ خُصُومٍ بِالْبَابِ عَالِيَةٍ أَصْوَاتُهُمَا وَإِذَا أَحَدُهُمَا يَسْتَوْضِعُ الْآخَرَ وَيَسْتَرْفِقُهُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ فَخَرَجَ عَلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

(۱۰۰۲) تجريد/۳، ژماره: ۹۸۷ = ۲۱۹۸ بخارى. مسلم: ۱۵۵۵ = بوخته ي موسليم/۲، ژماره: ۹۲۱ =

فَقَالَ: (أَيْنَ الْمُتَأَلِّي عَلَى اللَّهِ لَا يَفْعَلُ الْمَعْرُوفَ؟) فَقَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَهُ أَيْ ذَلِكَ أَحَبُّ) (الحديث ۲۷۰۵): (۱۰۰۳)

عائیشه (همزای خودای لی بن) فهمووی: پیغه مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهر بن) گوئی له‌فیر مقیرئ بوو له‌پشت دمرگا که‌وه هاوداواکان کردبوویان به‌هه‌راو زما، قهرزارمکه داوای له‌خاومن قهرزمکه ده‌کرد، که دئی به‌حالی بسووتئ وه ههنئ له‌قهرزمکه‌ی سهری بو دابشکینئ، نه‌ویش دمیگوت: به‌خودا نایکه‌م، چه‌رمتیش (دروودی خوی له‌سهر بن) دمرچوو بو لایان و فهمووی: نه‌وه کییه به‌خودا سویند ده‌خواو دمیکا به‌بیانوو بو نه‌وه‌ی که چاکه نه‌کا؟ خاومن قهرزمکه‌ش گوتی: نه‌وه منم نه‌ی پیغه مبه‌ری خودا! که‌واته هاوړیکه‌م چؤن حمز دمکا با وایی و چه‌ندهم له‌قهرزمکه‌م دمدا‌ته‌وه که‌یفی خو‌یه‌تی. (ریاض/۱/۲۱۹ف-۲۵۰ز-۳۱- باسی ناوېزی کردن و نیوان ریک‌خستن‌ش).

۱۰۰۴- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ تَقَاضَى ابْنُ أَبِي حَذَرٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي الْمَسْجِدِ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا حَتَّى كَشَفَ سِجْفَ حُجْرَتِهِ فَنَادَى يَا كَعْبُ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعِ مِنْ دَيْنِكَ هَذَا وَأَوْمَأَ إِلَيْهِ أَيْ الشَّطْرَ قَالَ لَقَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُمْ فَأَقْضِهِ). (الحديث ۴۵۷ - أطرافه في: ۴۷۱، ۲۴۱۸، ۲۴۲۴، ۲۷۰۶، ۲۷۱۰): (۱۰۰۴)

(۱۰۰۳) تجرید/۲، ژماره: ۱۱۳۰ - ۲۷۰۵ بخاری مسلم محمد فؤاد/۱۵۵۷ - ۳۹۶۰ شیخا (بخاری رقم

الکتاب/۵۳ رقم الباب/۱۰).

(۱۰۰۴) تجرید/۱، ژماره: ۳۷۹ - ۴۵۷ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۶۱ - ۳۹۶۱ ترقیم شیخ

خلیل مأمون شیخا (بخاری رقم الکتاب/۸ رقم الباب/۷).

که‌عی کوری مالیک (پرمزای خوی لی بی) فهرمووی: فهرزیکم له‌سهر
نیبنونه‌بو چه‌درمد بوو له‌ناو مزگه‌وتا داوایم لی ی کرده‌وه به‌هوی نه‌ومه
دننگمان به‌رزموه بوو، تارادیه‌کی وا پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی)
له‌ناو مالی خویه‌وه گوئی له‌دمنگه دننگمان بوو، جاته‌شریفی هاته دمرموه که‌بی
بۆلامان، چوو پهرده‌ی دمرگای هۆده‌که‌ی خویی کلاکردو بانگی کرد: (ئه‌ی
که‌عب!) گوتم: بفرموو ئه‌ی پیغه‌مبهری خودا! سهرم له‌پیتایه. فهرمووی:
(ئه‌ومنده له‌قهرزمکه‌ت دابشکینه) به‌نامازه‌ تیی گه‌پاند که‌له‌نیوه‌ی قهرزمکه‌ی
خۆش ببی لی. که‌عب فهرمووی: عهرزیم کرد: ئه‌وا دام شان ئه‌ی پیغه‌مبهری
خودا! جا چه‌زرت به‌نیبنونه‌بی چه‌درمدی فهرموو: (دمتۆیش هه‌لسه‌ برۆ ئه‌و
نیومه‌که‌ی تری پی بدمرموه!).

شیکردنه‌وه:

که‌عب (پرمزای خوی لی بی) تاقانه‌ی باوکی بووه، ناوداره به‌که‌عی
شاعیر، یه‌کیکه‌ له‌ شاعیره ناودارمکانی موسولمانان له‌سهرده‌می پیغه‌مبهردا،
یه‌کیکه‌ له‌وسێ که‌سه‌ی که‌ئه‌م ئایه‌ته له‌بارمیان‌ه‌وه هاتووه: (رعلی الثلاثة الذین
خلفوا حتی إذا ضاقت علیهم الأرض) تا کۆتایی ئایه‌ت، هه‌شتا فهرمووده‌ی
گێڕاومه‌وه، چوار فهرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه، له‌کۆتایی ته‌مه‌نیدا کوێر بوو
بوو، عه‌بدوڵلای کوری چاوساگی بوو: (ریاض الصالحین به‌رگی یه‌که‌م ل-۳۴ ف-۹
= ز-۲ ژ ۲۱/۹-ج ۲).

له‌ بوخته‌ی موسلیما ژماره (۹۶۱) به‌رگی ۲/ ناوایه:

عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ تَقَاضَى ابْنُ أَبِي حَذَرْدٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ
عَلَيْهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي الْمَسْجِدِ، فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا،

حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ فِي بَيْتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى كَشَفَ سِجْفَ حُجْرَتِهِ، وَنَادَى كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ فَقَالَ: « يَا كَعْبُ! ». فَقَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَشَارَ إِلَيْهِ بِيَدِهِ أَنْ ضَعِ الشَّطْرَ مِنْ دَيْنِكَ، قَالَ كَعْبُ: قَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « قُمْ فَأَقْضِهِ ». {الحديث: ۳۹۶۱ = ۳۹۵۷ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۲۷۹ = ۴۵۷، ۴۷۱، ۲۴۱۸، ۲۴۲۴، ۲۷۰۶، ۲۷۱۰. أبو داود. أقضية: ۲۵۹۵. نسائي. قضاة: ۵۴۲۳، ۵۴۲۹. رياض/ ۱، زنجية: ۳۱، ژماره: ۲۵۰/۳ چاپی دووه‌م} :

که‌عی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: فه‌رزیکم له‌سهر نیبنو نه‌بو چه‌درمد بوو، له‌سهردمی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ناو مزگه‌وتا داوایم لی‌ی کردموه، به‌هو‌ی نه‌وموه دمنگمان به‌رمزموه بوو، تارادیه‌کی وا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ناو مالی خو‌یه‌وه گو‌یی له‌دمنگه دمنگمان بوو، جا ته‌شریفی هاته دمروه که‌بی بۆلامان، چوو په‌رده‌ی دمرگای هو‌دمکه‌ی خو‌یی لادا، دمرگای هو‌دمکه‌ی له‌سهر مالی مزگه‌وت بوو، نه‌وجا بانگی کرد: (نه‌ی که‌عی کوری مالیک!) گوتم: بفهرموو نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! سهرم له‌ریتایه. فه‌رمووی: (نه‌ومنده له‌فه‌رمزموه دابشکینه) به‌نامازه‌ی دمست تی‌ی که‌یاندم که له‌نیوه‌ی فه‌رمزموه‌ی خو‌ش بيم. که‌عب فه‌رمووی: نه‌وا دایم شکان نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! جا چه‌زرم‌ت (دروودی خودای له‌سهر بی) به نیبنو نه‌بی چه‌درمدی فه‌رمووی: (دمتویش هه‌لسه برۆ نه‌و نیوه‌که‌ی تری پی بدمرموه).

(۵) باب مَنْ أَدْرَكَ مَا بَاعَهُ عِنْدَ الْمُشْتَرِي وَقَدْ أَفْلَسَ فَلَهُ الرَّجُوعُ فِيهِ
كهسي مالى خوئ به سهر بگريته وه كه فروشتي به كهسي ترو نهو كه سه
نابووت كه وتبي، نه وه ده تواني بي بانه وه بو خوئ

۱۰۰۵- عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ:
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: {مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بَعِيْنُهُ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ
أَفْلَسَ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ} مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {بوخارى: ۲۴۰۲. بوخته ي
موسليم/ ۹۶۵ = شيحا/ ۳۹۶۸ = مسلم/ ۱۵۵۹}: (۱۰۰۵)

نه بو هورميره (رمزاي خوداي لي بي) فهر مووي: خو شه ويست (دروودي
خوداي له سهر بي) فهر مووي: (ههر كهسي خودي مالى خوئ، به سهر گريته وه، له لاي
بياويكي لاتكه وتوو، نه وه هي خو يه تي و به و رمواتره هه تا كه سيكي تر). {تاج/ ۲،
زنجيره: ۱۶۵، ژماره: ۱۸۹۴}.

(۶) باب فَضْلِ إِنْظَارِ الْمُعْسِرِ

خيري چاويوشي كردن له نه داراو مؤله تداني

۱۰۰۶- عَنْ حُدَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ قَالُوا: أَعْمِلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا؟
قَالَ: كُنْتُ أَمُرُ فِتْيَانِي أَنْ يُنْظَرُوا الْمُعْسِرَ وَيَتَجَاوَزُوا عَنِ الْمُوسِرِ قَالَ: قَالَ: فَتَجَاوَزُ اللَّهُ
عَنْهُ). (الحديث ۲۰۷۷ - طرفاه في: ۲۳۹۱، ۳۴۵۱): (۱۰۰۶)

(۱۰۰۵) بوخارى: ۲۴۰۰۲ بوخته ي موسليم/ ۹۶۵ = شيحا/ ۳۹۶۸ = ۱۵۵۹ = ترفيم محمد فؤاد
عبد الباقي. (بخارى/ رقم الكتاب/ ۴۳ رقم الباب/ ۱۴).

(۱۰۰۶) تجريد/ ۳، ژماره: ۹۴۴ = ۲۰۷۷ بخارى. مسلم/ ۱۵۶۰ محمد فؤاد = بوخته ي موسليم/ ۲،
ژماره: ۹۶۲ = ۳۹۷۱ شيحا (بخارى/ رقم الكتاب/ ۳۴ رقم الباب/ ۱۸).

له پوخته‌ی موسلیما، ژماره (۹۶۳) ی بهرگی دووهم ناوایه:

حوزمیفه (رمزای خودای لی بئی) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لسهر بئی) فهرمووی: (پیاوی دهری و دهچیت بههشت، پی گوترا: تو چیت دمکرد، کهوا خودا بههشتی پی بهخسیت؟)

فەرموودە گیرەوه فەرمووی: یابەندمکە خۆی هۆی لیخۆشبوونەکی
لەیادبوو و مباسی کرد، یا فریشتەکان ئەومیان یادخستەوه، بەهەر حال گوتی: من
لەجیهانا سەودا و مامەتەم لەگەڵ خەڵکایەم، دەستوورم وابوو چاوپۆشیم

له‌نده‌دارا ده‌کردو مؤلته‌تم دهماو پييم لي نه‌ده‌کرده که‌وش، له‌پاره و مرگرتنيشا چاوپووشي ده‌کردو گويم به‌که‌موکوري دراوه‌که نه‌ده‌دا، جا خودا ليی خوش بوو).

ئهبو مه‌سعوودی نه‌نصاريش (رمزای خودايان لي بي) فه‌رمووی: منيش ئهم فه‌رموودميه‌م، وه‌ك حوزميفه، له پيغه‌مبه‌ر خوئی (دروودی خودای له‌سه‌ر بي) بيستوو. {رياض/۳، زنجيره: ۲۴۰، ژماره: ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳ + تاج/۲، زنجيره: ۱۴۷، ژماره: ۱۷۷۹}.

۱۰۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «كَانَ تَاجِرٌ يُدَايِنُ النَّاسَ، فَإِذَا رَأَى مُغْسِرًا قَالَ لِفَتْيَانِهِ تَجَاوَزُوا عَنْهُ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنَّا، فَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُ» (۱۰۰۷)

ئهبو هورميره (رمزای خودای لي بي) فه‌رمووی: پيغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بي) فه‌رمووی: (بازرگانی دمی، فه‌رزه‌دا به‌خه‌لکی، کاتی فه‌رزاريکی نه‌دارا دمینی، به کارمه‌نده‌کانی خوئی ده‌لی: چاوپووشي لي بکه‌ن و مؤلته‌تی بدن، سا به‌شکوو خودايش چاوپووشي له‌نيمه بکات. فه‌رمووی: خودايش چاوپووشي له‌و ده‌کاو ليی خوش دمی).

(۷) باب تَحْرِيمِ مَطْلِ الْغَنِيِّ وَصَحِّهِ الْحَوَالَةَ وَإِسْتِحْبَابُ قَبُولِهَا إِذَا أَحِيلَ عَلَى

مَلِيٍّ

قهرزکوییری دهوله مه‌ند نادرسته، به‌ره و رووکردنه‌وه دروسته، واپه‌سه‌نده

نه‌گه‌ر به‌ره و رووی دارا کرایه‌وه قه‌بوولی بکات

۱۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبِعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ». {الحديث: ۳۹۷۸ =

۳۹۷۴ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۰۸ = ۲۲۸۷، ۲۲۸۸، ۲۴۰۰. أبو داود. بیوع: ۳۳۴۵.

نسائی. بیوع: ۴۷۰۵. ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۴، ژماره: ۱۰/۱۶۱۱: (۱۰۰۸)

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) له‌خۆشه‌ویسته‌وه ده‌فه‌رموی:

(قهرزکوییری دهوله مه‌ند گه‌لی سته‌مه! زۆر نارده‌وايه، ئه‌گه‌ر که‌سیکیشتان

له‌لایه‌نی قهرزارمه‌کی خۆیه‌وه، به‌ره و رووی که‌سیکی دهوله مه‌ند کرایه‌وه، که

ئه‌وه‌که‌سه دهوله مه‌نده، له‌باتی قهرزارمه‌کی خۆی، قهرزه‌که‌ی پی بداته‌وه، ئه‌وه

بابجی قهرزه‌که‌ی له‌و دهوله مه‌نده و مر بگریته‌وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۶۶، ژماره:

{ ۱۸۹۷.

(۸) باب تَحْرِيمِ فَضْلِ الْمَاءِ

فرۆشتنی زیاده‌ ناو نادرسته

۱۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: (لَا يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمْنَعَ بِهِ الْكَلَالُ) (الحديث ۲۳۵۳، طرفاه فی: ۲۳۵۴،

(۶۹۶۲): (۱۰۰۹)

(۱۰۰۸) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۰۸ = ۲۲۸۷ بوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۶۲ = ۳۹۷۸ شیخا (بخاری

رقم‌الکتاب/۲۸ رقم‌الباب/۱).

(۱۰۰۹) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۳۵ = ۲۳۵۳، ۲۳۵۴ بخاری مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۹۸۰ = ۳۹۸۲

شیخا (بخاری رقم‌الکتاب/۴۲ رقم‌الباب/۲).

ئەبۇھورمىرە (رمزى خۇاى لى بى) فەرموۋى: بېغەمبەر(دروودى خۇاى لەسەر بى) دىفەرموۋى: (ئاۋى زىادە قەدىمگە مەكەن، ھەتا زىادە لەومرى بى قەدىمگە بىكەن). (تاج/۲-ل۳۶۵-فاز-۱۷۴، ژمارە: ۱۹۲۸).

راقەو شىگردنەو:

ئىمامى نەوموۋى (پەخمەتى خۇداى لى بى) دىفەرموۋى: وەك ئەو كەسى لەدەشت يالەشۈيىنى، بىرىكى ھەبى، وىناۋى بىرەكە لەخۇى زىادىيى، وەلەنزيكى ئەو بىرەو لەومر ھەبى، جا ئەگەر خاۋمن بىرەكە، ئاۋى زىادەى بىرەكەى قەدىمگە بىكە لەران و گايەل و مالات و ئازەل، ئىتر لەبەر بى ئاۋى كەس ئازەل و مالات نالەومرپىنى لەو لەومرگايە!

ئەمەيش دىقى ئەم فەرموۋىدە، لە پوختەى موسلىمدا، ژمارە (۹۸۰)

بەرگى دوۋەم:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِتَمْنَعُوا بِهِ الْكَلًّا ». {الحديث: ۳۹۸۳ = ۳۹۷۹ فم:}

ئەبو ھورمىرە (رمزى خۇداى لى بى) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداى لەسەر بىت) دىفەرموۋى: (ئاۋى زىادە قەدىمگە مەكەن، ھەتا زىادە لەومرى بى قەدىمگە بىكەن). {تاج/۲، زنجىرە: ۱۷۴، ژمارە: ۱۹۲۸ - ش/د/ت/ن - بخارى. مسافاة: ۲۵۵۲، ۲۴۵۴، ۶۹۶۳. ترمذى. بيوع: ۱۳۷۲}.

روونگردنەو:

۱- نەوموۋى (پەر گۆرى پىرۋى لەنوورى خۇدايى) دىفەرموۋى: وەك ئەو كەسى بىرىكى ھەبى، وە ئاۋى بىرەكە لەخۇى زىادىيى، وە لەنزيكى ئەو بىرە

لهومر ههبي، جا نهگهر خاومن بيرمكه، ياخاومن كاريزمكه، بيرمكه، يا ناومكه
قهدهغه بكا، له مالات و نازهل، لهبهر بي ناوي كهس نازهل نهلهومرپني، لهو
لهومرگايه!

۲- كورت و پوخت: خاومن بيو كاريزو چه، نهگهر ناومكه لهخوي
زيادبوو، نابي قهدهغه بكا، له ناتاج، تهنانت نابي قهدهغه بكا له نازهل و
مالات و گيانلهبهرانيش.

۳- خاومن كاريزو بيو چه و جوگه، دمتواني نهو ناوه بفروشي، بو
ناوډيري و ناوداني كشتوكال و باخو رمز.

۴- نيستا ناو بهزور شيوه دمفروشي، وهك به بوتل، يا بهكارتون، يا
بهتهنكر، ومزور دسگا سهرگهري نه م كارمن، ههيه تهقطيري دمكا، ههيه
تهعقيمي دمكا، فروشتني نه م جوړه ناوانه بههيچ شيومي بهرواتاو چه مكي
نه م فهرموودانه ناكهوي. بگره نه م جوړه كاره پيروزانه نهركيكي پيروزي ديني و
زيني و سهردهمين، بهلام نهومنده ههيه: (مولهتي دمستهلاتي ولات و ريپيداني
تاييهتي بو نه م جوړه كارانه مهرجه و بهس).

ليرمدا، بو پشتگيري نه م برگهي چواره، نه م دهغه لهشهرحي (فتح
المهم) هوه راگويز دمكه، دمفرموي: نيام نهبو يوسف دمفرموي: {وَإِنْ هِيَ لَـهُ
مُصْنَعَةٌ فَاسْتَقِ فِيهَا بِأَرْعَيْتِهِ حَتَّى جَمَعَ فِيهَا مَاءً كَثِيراً، ثُمَّ بَاعَ مِنْ ذَلِكَ فَلَا بَأْسَ}.
واته: نهگهر كهسي كارگهين دابني و ناوي زوري تيا ناماده بكاو بيكاتنه
دمفرو شتي واوه و دوايي ليي بفروشي قهيدى نيبه). {بروانه شهرحي
فهرموودمي ژماره (۳۹۷۹) له فتح المهم دا}.

(۹) باب تحریم ثمن الکلب و حُلوانِ الکاهنِ و مهرِ البَغی

به‌های سه‌گو و مزو سهرقه‌له‌مانه‌ی کوله‌نانی و فاجی و کری‌ی له‌شفرۆش و نه‌و
جۆره‌ بابه‌تانه‌ نادروسته

۱۰۱۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ. {الحديث: ۳۹۸۵ = ۳۹۸۱ فم. تجرید/۳، رقم: ۹۹۷ = ۲۲۳۷، ۲۲۸۲، ۵۳۴۶، ۵۷۶۱. أبو داود. بیوع: ۳۴۲۸. ترمذی. نکاح: ۱۱۳۳. نسائی. صیدو ذبائح: ۴۳۰۳. تحفة الأشراف: ۱۰۰۱۰: {^(۱۰۱۰)

نه‌بو مه‌سعوودی نه‌نصاری (رمزای خودای لی بئی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) به‌های سه‌گو و کری‌ی حیزو وه‌لیفه‌ت و
سهرقه‌له‌مانه‌ی کوله‌نانی قه‌ده‌غه‌ کردووه‌). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۸، ژماره: ۱۷۸۰}.

(۱۰) باب الأمر بِقَتْلِ الْكَلَابِ

فه‌رمانکراوه‌ به‌ کوشتنی سه‌گ

۱۰۱۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ: ^(۱۰۱۱)

عه‌بدووللای کوپی عومه‌ر (رمزای خودایان لی بئی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) فه‌رمانی کردووه‌ به‌کوشتنی سه‌گ.

^(۱۰۱۰) تجرید/۳، ژماره: ۹۹۷ = ۲۲۳۷ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۳۲ = ۳۹۸۵ شیخا

(بخاری — ۱۱۳/۳۴).

^(۱۰۱۱) بخاری. بدء الخلق/۳۲۳ مسلم: ۳۹۹۲ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۵۹ رقم الباب/۱۷).

١٠١٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اقْتَنَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبِ مَاشِيَةٍ أَوْ ضَارِيَةٍ نَقَصَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطَانِ. (الحديث ٥٤٨٠ طرفاه في: ٥٤٨١، ٥٤٨٢)؛ (١٠١٣)

عەبدوللای کوری عومەر -رمزای خویان لی بی- لەبێغەمەرەو -دروودی خوی لەسەر بی- دەفەرموی: (هەرکەسێ سەگێ رابگری، کە سەگی پاسی ران و کێلگەو رانەبی، هەموو رۆژی پارچەیی، هەتا ئەوسەگە رابگری، لەپاداشتی باشی کەردموی باشی کەم دەبێتەو، یا دوو پارچە لەپاداشی کەردموی باشی کەم دەکا). (تاجی کوردی/ ٢/ ل/ ٣٥٨ ز/ ١٧١ = ژمارە/ ١٩٨ باسی سەگ بۆ پاس و رەشەولاخ بۆ زەوی کێلان).

روونکردنەو:

بەبێی یاسانامەی نیسلام سەگ پێسە، وەزیانی زۆرە لەزۆر روومەو، بەلام لەگەڵ ئەویشا شەری پیرۆز رێگەی سوود وەرگرتنی لەسەگ داو، بەهەموو چەشنەکانیەو، بەلام ئەو کەسە کە سەگ رادەگری، دەبی چەند خالی رەچاوبکا، وەك پاك و تەمیزی و پاكژکردنی، لەسەر ئەم شیومیه:

یەكەم: دروستە سەگ بۆ ئەم مەبەستانە رابگری:

١. بۆ پاس و ئاگاداری، وەك پاسی ران و مەزراو کێلگەو مال، لەدزو جانەومری زیانەخرو، وەك گورگ و چەقەل و بەراز، یا بۆ پاسی منالی ساوا وەك لەه، یا بۆ پاس و ئاگاداری پیاووزنی كەفتەكار لەمالهەو.

(١٠١٣) تجرید/ ٥، ژمارە: ١٨٢٩ - ٥٤٨٠ بخاری مسلم/ شیخا: ٣٩٩٩. (بخاری رقم الكتاب/ ٧٢ رقم

۲. بۇ راوشكار، وەك توولە و تانجى و سەگى پاوى تر.

۳. سەگى پۇلىسى، بۇ دۇزىنەۋى تاۋان و بۇ زۇر مەبەستى رەۋاى تر وەك لەكاتى بوومەلەرزەو كارمىساتى سروشتىدا، تەرمى ژېردار و بەرد ئەدۇزىتەۋە، يا مرقۇقى گىر خواردوۋى ژېر پروۋخاۋى و شتى وا دەدۇزىتەۋە، يا مادە سىرپكەرمەكان و بارووتو تەقەمەنى شاراۋە بەنىيازى خراپ كەشف دىكا، يالە زۇر پروۋى ترى شەرىيەۋە سوود بەكمەلگا دىگەيەنى.

۴. سەگى چاوساخ لەئەۋرۇپاۋ لەزۇر ۋلاتانى تر، دىمىن بە چاوساخ بۇ كۆپرو ئەمانەۋ لەپىشيانەۋە دىمپۇن ۋ ئەۋانىش بەھۋى پەتىكەۋە شوپىيان دىمكەون.

۵. بۇ كارگردن، وەك دىمىنىن، لەۋلاتى ئالاسكا، لەناۋ ئەسكىمۇكاندا، لەبەر زۇر ساردى سەگ بەكاردەھىنن بۇ گالىسكەۋ عەرمبەنەى سەربەفر، وە بەسەگ پادىمكىش، وەك لەزۇر شوپىن سەگ فىردەمكەن و مەشقى پىدەكەن و زەمىلە دىمكەنە مىلى و دىچى لەبازار لەلاى مامىل گۆشت و سەۋزەۋ شتىۋا دىمكىرۋو دىگەپىتەۋە بۇ مالى خاۋەنى، جا ئەم سەۋداۋ مامەلەيە لەپروۋى شەرىعەۋە دروستە يانا، دوايى دىگەپىتەۋە سەرى.

دوۋەم: سەگ لەم سەردەمەى ئىمەدا و لەكۇنىشدا بۇ زۇر شتى تر بەكار دىمىنىرى، وەك:

۱. سەگى گەمەۋ يارى وەك مەيمونى لۇتى، وەك لە سىرك و ئەمانەدا دىمىنىن، وەك سەگ بۇ جوانى، وەك خولياۋ ھىۋايە.

۲. بۇ شەپە سەگ و شتى ترى ۋاۋ بۇ قومارو بۇر بۇرپىن.

۳. بۇ ھەندى كارى نارموا، كە پىۋىست ناكنا ناۋى بەرىن.

۴. دەواجىنى سەگ ھەيە لەكۆرپاۋ ئەو ولاتانەي كەسەگ دەخۇن، بۇ خواردنى گۆشتەكەي، وەك دەواجنى پەلەومر و ئازەلى ولاتى خۇمان.

سۈيەم : جا ئەۋەي ئەركى موسولمانە ئەمەيە :

۱. بەپىي تەۋانا خۇي لەسەگ دوور بگىرى، وە بۇناچارى نەپى، بەپىي بىرگەكانى (يەكەم)، بەكارى نەھىنى.

۲. لەكاتى بەكارھىنانىدا بىكوتى، بە لقاحى دژى ھارى.

۳. ھەركاتى شوپىنىكى بەتەرى بەرسەگەكە كەوت گلاۋى دىمىكات، وە ئەۋمىندەي دىتۋانى، جىگەو كولانەي سەگو شوپىنى، پاك و پوخت رابگىرى، وە بىرسى و توۋنى نەكات. چۈنكە لەفەرموودەدا ھەيە : (ژنى بەھۋى تىراۋكردنى سەگىكەۋە دەچىتە بەھەشت وە ژنى بەھۋى نازاردانى پشیلەيەكەۋە دەچىتە دۆزەخ).

۴. جا بەنىيازى سوود وەرگرتنى رەۋا لەسەگ دروستە پەرومردەش بگىرى و بە تۈتكەيى گەۋرەبگىرى. وە لەروۋى شەرەۋە ئەم جۆرە كردارانە دروستەۋ قەيدى نىيە و بەر ئەو نەھىيە ناكەۋى كە لەراگرتنى سەگ كراۋە. بەلام ئەۋمىندە ھەيە كاركردن بەۋسەۋداۋ مامەلەي كەسەگ ئەنجامى دەدا، ياكردنى ھەندى تصەروفاتى سەگ بەبەلگەو نىشانە لەسەر ھەندى بىرپار ئەۋە باسكىى دوورو درىزە، ئىرە جىگەي ئەۋە نىيە.

۱۰۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَمْسَكَ كَلْبًا فَإِنَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطًا، إِلَّا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ مَاشِيَةٍ»:^(۱۰۱۳)

نهمه دمقی نهم فهرموودمی له پوختهی موسلیما، ژماره (۱۲۴۴):
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«مَنْ اتَّخَذَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ أَوْ صَيْدٍ أَوْ زَرْعٍ، انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلَّ يَوْمٍ قِيرَاطًا». قَالَ
الزُّهْرِيُّ: فَذَكَرَ لِابْنِ عُمَرَ قَوْلَ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ صَاحِبَ زَرْعٍ.
{الحديث: ۴۰۰۷ = ۴۰۰۲ فم {:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بئی) دەرمووی: (هەرکەسێ سەگێ رابگری، سەگی پاسی نازەل و
سەگی راو و سەگی پاسی زەوی و زارو مەزرا نەبێ، هەموو روژی ئەندازمیی
لەپاداشی کردەوی باشی کەم دەبێتەو).

زوهری دەرمووی: کاتی نهم فەرموودمیە ئەبو ھورومیرە باسکرا بو
ئیبنو عومەر، کە نهم رستەمی واتی: (سەگی پاسی زەوی و زارو مەزرا نەبێ)
فەرمووی: رەحمەتی خودا لە ئەبو ھورمیرە بێ، خۆی خاومنی مەزرا بوو، بۆیە
وا گرنگی داوہ بەم رستەمی (سەگی پاسی زەوی و زارو مەزرا نەبێ).

۱۰۱۴- حَدِيثُ سُفْيَانَ بْنِ أَبِي هُرَيْرٍ - رَجُلًا مِنْ أَزْدِ شَنْوَاءَ - وَكَانَ مِنْ
أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

^(۱۰۱۳) بخاری. (۴۱) المزارعه (۲) مختصر صحيح مسلم/۳، ژماره: ۱۲۴۵ = ۲۹۹۶ (بخاری رقم

يَقُولُ: « مَنْ أَقْتَى كَلْبًا لَا يُغْنِي عَنْهُ زَرْعًا وَلَا ضَرْعًا ، نَقَصَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطٌ »: (۱۰۴)

سوفیانی کوری ئەبو زوھەیر (رمزای خودای لی بئی) ھەرمووی: بەگوێی خۆم بیستم لە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئی) دەیفەرموو: (کەسێ سەگێ رابگری، کە سەگی پاسی مەزراو نازەل نەبێ، ھەموو روژی پارچەیی لەپاداشی کردمووی باشی کەم دمکات).

لێردا ئەم روونکردنەومیە تۆماردەکەین کە عەسقەلانی لەسەر ژمارە (۱۰۲۱) ی تەجرید نووسیویەتی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (مَنْ أَمْسَكَ كَلْبًا فَإِنَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطًا إِلَّا كَلْبَ حَرْثٍ أَوْ مَاشِيَةٍ). قَالَ ابْنُ سِيرِينَ وَأَبُو صَالِحٍ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (إِلَّا كَلْبَ غَنَمٍ أَوْ حَرْثٍ أَوْ صَيْدٍ). وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ مَاشِيَةٍ (الحديث ۲۳۲۲، طرفه في: ۲۳۲۳):

ئەبوھورمیرە (رمزای خوای لی بئی) لە خۆشەویستەو دەیفەرموێ: (کەسێ سەگێ رابگری کە سەگی پاسی زەوی و زارو، پاسی ران و نازەل نەبێ، ھەموو روژی دوو پارچە لەپاداشی کردمووی باشی کەم دەبیتهو).

لەگێرانیەومیەکی تریدا: (..کەسەگی پاسی ران و کێلگەو راو نەبێ..).

لەگێرانیەومیەکی تریدا: (..کەسەگی پاسی نازەل و راوپیکردن نەبێ...).

روونکردنەو:

(۱۰۴) تەجریدی بوخاری/۳، ژمارە: ۱۰۲۱ = ۲۳۲۲، ۲۳۲۳، بوخاری. مسلم / مساقاھ: ۱۵۷۵ = ۴۰۰۲

شیخا (بخاری رقم الكتاب/۴۱ رقم الباب/۲).

(بېروانه: تاج/۲/۲۵۷ ز ۱۷۱-، ژماره: ۱۹۱۸).

لېرمدا مامۇستاي مەزن ئىبن جەجەرى عەسقلانى، روونكردنه وميه كى
نايابى ھەيە كە گويزانەوى بۇ ئىرە، لەم رۆزگاردا زۆر لەبارە، چونكە ئىستا
واباوه كەلەولاتى خۇرناوا ئەم ياسايە چەسپاوه: (بەپلەى يەكەم مافى سەگ و
بەپلەى دوووم مافى ژن و بەپلەى سىيەم مافى پياو رمچاو دمكرئ!).

عەسقلانى دمفەرموئ: لەم فەرموودمىيەدا ئەووى واتيا كەراگرتنى سەگ،
بۇ پاوو پاس دروستەو رهوايه، ھەروا ئەگەر لەبەر ھەر بەرژمومندييەكى رهواى
تر رابگيرئ، يا لەبەر پيشگيرى لەھەر زيانئ رابگيرئ، كەواتە پوختەى كار
نەمەيە: (راگرتنى سەگ بەبئ كارپىبوون و بەخۇپايى ناباشەو مەكروھە چونكە
دمبىت بەھوى تۇقانى خەلك و دووركەوتنەوى فريشته لەوشوئنە...).

لەراستى دا لەم رۆزگارەى ئىمەدا سەگ بۇ زۆر مەبەستى رهواو گرنگ
بەكارنەھيئرئ، وەك سەگى پۇلىسى، سەگى چاوساغ، سەگى ئەزموونى پزىشكى و
بەكارھيئاننى سەگ لەمەودا زانستى و ھونەرييەكاندا، كەبەناژەلى تر ناكريئ،
چونكە سەگ زۆر زيرمكە، زووشت فيردمبئ دمتوانئ فەرمان جئ بەجئ بكا.

جا لەم كاتانەدا كە سەگ رابگيرئ بۇ مەبەستى رهواو راگرتنەكەى پاداشى
باشى ھەيە، نەك گوناھ، چونكە سەگيش بەر ئەو فەرموودمىيە دمكەوئ كە
دمفەرموئ: (في كل ذات كبد حرى أجر = ئەووى تەپايى ژيانى تىابئ خيىرى پئ
دمشئ).

ومكى تر: كەراگرتنى سەگ دروست بئ، بەمەرچى خوى ديارە
پەرومردەكردنى بەچكەشى ھەر دروستە، بەھەمان مەرج، بەلام بەپئى توانا
پيشگيرى لەزيانەكانى بكريئ، وەك: کوتانى پزىشكى ھەتا نەبئ بەھوى ھاربوونى
كەسئ، ھەرومھا نەھيئرئ ببئ بەھوى پيس و پۇخلى و نازاردانى مەردوم بەھوى

ومرین و شتی تری واوه، یان له‌بهر برسیتی بجی شتی دمرو دمرآوسی بدزیت و بیخوات.

عه‌سقه‌لانی دمه‌رموی: نهم فهرموودمیه کراوه به‌به‌لگه له‌سهر نه‌وه، که ههر سه‌گی دروست بی رابگری پاکه، چونکه خولیپاراستنی زور زه‌حمه‌ته.

(۱۱) باب حِلْ أُجْرَةِ الْحَجَّامَةِ

باسی کرئی که‌له‌شاخگرتن دروسته

۱۰۱۵- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَجْرِ الْحَجَّامِ فَقَالَ احْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ وَأَعْطَاهُ صَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَكَلَّمَ مَوَالِيَهُ فَخَفَّفُوا عَنْهُ وَقَالَ: إِنَّ أَمْثَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحَجَّامَةُ وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ وَقَالَ: لَا تُعَذِّبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمَزِ مِنَ الْعُدَّةِ وَعَلَيْكُمْ بِالْقُسْطِ. (الحديث ۵۶۹۶ طرفه فی: رقم: ۹۵۳ تجرید = ۲۱۰۲ فتح الباری = بقرطی/ ۳ ل/ ۲۷): (۱۰۱۵)

پرسیارکرا له‌نیمامی نه‌نه‌س (رمزای خوی لی بی): ئایا کرئی که‌له‌شاخگر جه‌لآه یا جیهه؟ فهرمووی: (کرئی که‌له‌شاخ گر دروسته، چونکه نه‌بو طه‌یه که‌له‌شاخی گرت له‌پیغه‌مه‌ر دروودی خوی له‌سهر بی- جا جه‌زمرت دروودی خوی له‌سهر بی- له‌باتی نه‌وه دوومه‌ن خوراکی پییدا، وه قسه‌ی له‌گهل ناغا نازادکه‌ره‌کانی کرد، له‌باره‌ی یارمه‌تی دانیه‌وه، چونکه نهم خزمه‌ته باشه‌ی پیشکesh به پیغه‌مه‌ری خودا کردووه، نه‌وانیش نه‌وسه‌رانه‌ی که‌دایان نابوو له‌سهری به‌رامبه‌ر به‌نازادکردنی بۆیان که‌م کرده‌وه).

(۱۰۱۵) تجرید/ ۵، ژماره: ۱۸۷۵ - ۵۶۹۶ بخاری. مسلم/ شیخا: ۴۰۱۵ (بخاری رقم کتاب/ ۲۶ رقم

وه خوشه‌ويست -دروودی خوای له‌سهر بڼې- فهرمووی: (به‌راستی باشرین
نمونه بڼ دمرمانی باش، بڼ نڼووی دانیش‌تووانی گهرمیان که‌له‌شاخ گرتنه، وه
ه‌رومها عوودی دمریایی، که به‌عهرمبی پڼی ده‌گوتری: قوسطی به‌حری). وه
ه‌رومها حه‌زرت -دروودی خوای له‌سهر بڼې- فهرمووی: (منالتان نه‌گهر توووشی
دوومه‌لی گه‌روو بوو، یا نالووی که‌وت، به‌گوشینی په‌نجه نازاریان مه‌دن، به‌لکوو
له‌باتی نه‌وه به‌عوودی هیندی واته: به قوسط دمرمانی بکه‌ن. (بر: تاج/ ۲/ ۲۹۹/
+ ۱۸۷۴/ ز + تاج/ ۴/ ل ۲۰۱/ ۱/ ۱).

روونکردنه‌وه:

نه‌و به‌هرانه‌ی له‌م فهرمووده‌یه و مرده‌گیرین:

۱. که‌له‌شاخ گرتن و خوین به‌ردان و خو داخکردن و زالوو به‌کاره‌یتان،
له‌شهرعا ریگه‌یان پڼ دراوه، ومه‌تا نیستاش نیازمه‌ندان به‌کاریان دمه‌ینن، وه
سودیان لی و مرده‌گرن، وه پزیشکی و دوکتوریش ریگه‌ی شتی وا دده‌ا.

۲. همرکاتی باشر هه‌بوو، کاربه‌و بکری نه‌وه‌ک کار به باش بکری. وه‌ک
له‌م فهرمووده‌ا دمرده‌که‌وئ: که عهرمه‌گان به نه‌زموون له‌کونا، دوومه‌لی
گه‌روو، وه یانالوو که‌وتنیان، به‌گوشینی سه‌ری په‌نجه‌و به‌ته‌فاندن دمرمان و
چاره‌سهر کردووه، به‌لام نه‌وه‌تا پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سهر بڼې- ده‌فه‌رموئ:
له‌وه باشر هه‌یه، نه‌وه دمه‌بی به‌هوی نازار، تیمارکردنی نه‌وه‌جوره نه‌خوشی‌یانه
به‌داره هیندی بکری بڼ نیشترو باشره. بر‌وانه: ژماره: ۹۴۷= به‌رگی/ ۳/ ل ۲۰/ له
ته‌جریدی بوخاری.

۳. له‌فه‌رمووده‌که‌وه دمرده‌که‌وئ که‌که‌له‌شاخ گرتن، له‌ولاتی گهرمیان
به‌سوودتره، هه‌تا کویتان، ه‌رومها بڼلاو به‌سوودتره هه‌تا بڼ پیر.

۴. ومكى تریش ئیستا ههموو شتى گؤراوه، ومنهم رینماییه پزیشکیانه، بهیومندی بهعیباداتهوه نییه، لهبهرنهوه دمتوانری خو دمرمان کردن و خو چارمه رکردن بهشیومهکی سهردهمانه بیت نهك بهم شیوانه.

۱۰۱۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اخْتَجَمَ وَأَعْطَى الْحَجَّامُ أَجْرَهُ وَاسْتَعَطَ: (۱۰۱۶)

ئیبنو عهبابس (رمزای خودا لهخوی و له عهبابسی باوکی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) که له شاخی لهخوی گرت، وه کریی که له شاخگر مهکی دا، وه برنووتیشی بهکار دهینا.

روونکردنهوه:

له فمتهحولباریدا له شهرحی ژماره (۵۶۹۱ و ۵۶۹۲) دهفهرموئ: لهسهر ئهم شیومه برنووتیه کهی بهکار دهینا:

(لهسهر گازمره پشته رادمکشا، شتیکی دهخسته ژیر شانهکانی، تا توژی بهرزبینهوه و سهری پیروزی به پشته کهمی شوپ بیتهوه، ئهوجا برنووتیه کهی دهتکانه لووتی، تا بگاته ناو دهماخی، تا به پزمین دهرده که دهرچی!

جا بوئه وهی که له (سهعوط)ی سهردهمی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) تی بگهین و بههه له تی نهگهین، دهلین: وهك له فمتهحولباریدا دهفهرموئ: سهعوط به قوسطی بهحری و به قوسطی هیندی دهری، وه (قوسط) بهم چوار جوړه دهخوینرتهوه:

۱- فسط: به قافو به طئ، به تی گهوره (= ق - ط).

۲- فست: به قافو به تی بجووک (= ق - ت).

۳- گسنت: به کافو به تن بجووک (- ک - ت).

۴- گسنت: به کافو به طیی گهوره (- ک - ط).

جا بۆ زانینی واتای ئەم چوار وشەیه که یەك شتن، بروانه: ژماره (۱۰۱۵)
کهوا له پێش ئەم ژمارمیهوه. وه هەریۆ ئەم مەبەستە فەرموودهی ژماره (۱۸۷۴) ی

تەجریدی بوخاری، کهوا له بەرگی پێنجی تەجریدا دمنووسین:

عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْغُودِ الْهِنْدِيِّ فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ يُسْتَعْطَى بِهِ مِنَ الْعُذْرَةِ وَيُلْدُّ بِهِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ. وَدَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِابْنٍ لِي لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ قَبَالَ عَلَيْهِ فِدْعًا بِمَاءٍ فَرَشَّ عَلَيْهِ. (الحديث ۵۶۹۲ أطرافه في: ۵۷۱۳، ۵۷۱۵، ۵۷۱۸، والحديث ۵۶۹۳ طرفه في: ۲۲۳).

نوم قەیسى کچی میحصەن (رمزای خوای لی بن) دمهفرموی: له پێغه مەرم
بیست، دمیفرموو: عوودی هیندی به کاربەتین، چونکه حەوت دەرمانی
پێو مەهیه، بهم شیومی به کار دمهتێری: دمی کوتن و به پۆن ز میتوونهوه، یان
پۆنه کهی د مگرن بۆ دوومه لی مه لاشووی منال دمی تکی ننه کونه لووتی، وه
پۆنه کهشی بۆ نه خووشی پالوو دمه خوریته وه، له گیرانه ومیه کا: کورپکی خووم
پێبوو، دوومه ل له ناو قورگی هاتبوو، به زمبری په نجه دوومه له کهم ته قاند، که
چوومه خزمه تی حه زمرت دروودی خوای له سه ر بێ- فەرمووی: (بۆچی
به زمبری په نجه دوومه لی گه رووی منال تان دمه قێن و نازاریکی زۆریان ئەدەن،
به لکوو له باتی ئەوه به عودی هیندی دەرمانی بکه ن، ئەم عوودی هیندییه، که
به کوردی پێی دمه گوترێ: دارمهیندی، دەرمانی حەوت دمردی واپێوه، بۆ دوومه لی
گه رووی منال، دمی تکی ننه ناو کونه لووتی، وه ناو مکه یشی بۆ نه خووشی پالوو
دمه خوریته وه). (تاج/ ۴/ ل/ ۲۰۲ ز/ ۶۲، ژماره: ۲۹۸۹).

له گێڕانه و میه کی ئێرمدا دمفه رموی: چووم بۆ خزمه تی پیغه مه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) کورپکی ساوای خۆم بێ بوو، نانه خۆره نه بوو بوو، میزی کرد به جله گانی پیغه مه ردا، (دروودی خوای له سه ر بێ) داوای ئاوی کردو لێی پرژاندو ئیتر نه یشۆرد).

عودی هیندی واته: قوسط، بۆ واتای ئهم وشه یه برپاوه: ژماره: ۲۰۵
ته جرید = ۳۱۳ فه تچ = به رگی ۱/ل ۲۱۴ + ۱۶۲/ژ = تجرید = ۲۲۳ = به رگی ۱/ل
۱۸۳/ل

(۱۲) باب تَخْرِيمِ بَيْعِ الْخَمْرِ

فرۆشتنی مه ی و باده (ناره ق) نادروسته

۱۰۱۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا أُنْزِلَتْ الْآيَاتُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي الرَّبِّا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ حَرَّمَ تِجَارَةَ الْخَمْرِ). (الحديث ۴۵۹ - أطرافه في: ۲۰۸۴، ۲۲۲۶، ۴۵۴۰، ۴۵۴۱، ۴۵۴۲، ۴۵۴۳) (۱۰۱۷)

عائشه (په زای خوای لێ بێ) فه رمووی: کاتی ئایمه ته گانی سوورمه تی به قه ره له باره ی سوو خۆرییه وه هاتن، که دمفه رموون: (الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس) هه تا (لا تظلمون ولا تظلمون) پیغه مه به ر (دروودی خودای له سه ر بێ) هاته دمه رمو هات بۆ مزگه وتو له وئ ئایمه ته گانی بۆ خه لکه که خوینده وه، برپاری نا په و ابوونی سوودی پی راگه یانندن، له پاشتر بازرگانی باده مه یشی نا په ووا کرد).

(۱۰۱۷) ته جرید = ته جریدی بوخاری = مختصر صحيح البخاری = بوخته ی سه حیحی بوخاری ۱/، ژماره: ۲۸۱ = ۴۵۹ بخاری مسلم: ۱۵۸۰ = ۴۰۲۳ (بخاری رقم الكتاب/ ۸ رقم الباب/ ۷۳).

(۱۳) باب تحریم بیع الخمر والمیئة والخزیر والأصنام

فروشتنی مهی و مردارو بهراز نادروسته

۱۰۱۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَزِيرِ وَالْأَصْنَامِ». فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمَيْتَةِ فَإِنَّهُ يُطْلَى بِهَا السَّفْنُ وَيُدْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ وَيَسْتَصْبِحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: «لَا هُوَ حَرَامٌ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ: «قَاتِلِ اللَّهَ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا أَجْمَلُوهَا ثُمَّ بَاعُوه فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ». {الحديث: ۴۰۲۴ = شيحا = ۴۰۱۹ م. تجريد/ ۳، رقم: ۹۹۶ = ۳۲۳۶، ۴۲۹۶، ۴۶۳۳. أبو داود. ليعوق: ۳۴۸۶. ترمذی. بیوع: ۱۲۹۷. نسائی. بیوع: ۴۲۶۷. تحفة الأشراف: ۲۴۹۴: (۱۰۸)}

جاییری گوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: سالی نازادکردنی شاری مهککه، لهوگاته‌دا که هیشتا پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌مه‌ککه بوو، نه‌گه‌ر‌اب‌ووه بو مه‌دینه، لهوگاته‌دا له‌خویم بیست دمیضه‌رموو: (خوداو پیڅه‌مبه‌ری خودا، کرین و فروشتنی مهی و نارهمق و مردارو بهرازو بتيان حهرام کردووه). عه‌رزیکرا: هوربان! نهی پیڅه‌مبه‌ری خودا! پیمان بفرموو: نهی نایا نه‌وه چونه که خه‌لک به‌زو پیوی مردارموه بوو، ده‌جن که‌شتی و که‌ولی پی چه‌ور دمکه‌ن، تا که‌شتیه‌که به‌اریزی له‌هه‌وای دم‌ریاو که‌وله‌که‌یش جیر‌بی‌و قایم بی، یا چرای پی دم‌گړینن، شتی وا دم‌بی یانا؟ فه‌رمووی: (نابی نه‌ومیش هه‌ر حهرامه). له‌هه‌مان کاتدا فه‌رمووشی (دروودی خودای له‌سهر بی): (خودا بجی به‌گژ جووله‌که‌کاندا، کاتی خودای گه‌وره و سه‌رومر، به‌زو پیوی

(۱۰۸) تجريد/ ۳، ژماره: ۹۹۶ = ۳۲۳۶ پوخته‌ی موسليم/ ۲، ژماره: ۹۳۱ = ۴۰۲۴ شيحا (بخاری رقم

مردارومبووی لییان حه‌رام کرد، ده‌چوون به‌ناگر ده‌یان تواندموه‌و بوختیان ده‌کردو ده‌یان پالوتو به‌رونی ده‌یان‌روشت، نه‌وجا پارمه‌که‌یان ده‌خوارد).
{تاج/۲، زنجیره: ۱۴۸، ژماره: ۱۷۸۲}.

۱۰۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: بَلَغَ عُمَرُ أَنَّ فُلَانًا بَاعَ خَمْرًا فَقَالَ قَاتِلَ اللَّهِ فُلَانًا ، أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « قَاتِلَ اللَّهِ الْيَهُودَ ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ فَجَمَلُوهَا فَبَاغُوهَا »: (۱۰۱۸)

ئیب‌نو عه‌باس (رمزای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: هه‌وال گه‌یشته‌وه به‌ عومه‌ری کو‌ری خه‌طاب: که‌ فیساره‌ که‌س مه‌ی ده‌فروشتی؟ عومه‌ر فه‌رمووی: (خودا بجئی به‌گزی‌دا، نا‌خر نازانی، که‌ له‌م بارمیه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رمووی: ﴿قَاتِلَ اللَّهُ الْيَهُودَ ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ فَجَمَلُوهَا فَبَاغُوهَا﴾ که‌ له‌ژماره (۱۰۱۸) دا واته‌که‌ی رابورد.

۱۰۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « قَاتِلَ اللَّهِ يَهُودًا حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ فَبَاغُوهَا ، وَأَكَلُوا أَمْثَالَهَا »: (۱۰۲۰)
له‌ ژماره‌کانی پی‌شه‌وه مه‌به‌ست لی‌ی رابورد.

(۱۰۱۸) تجرید/۲، ژماره: ۹۹۶ - ۲۲۳۶ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۲۹ = ۴۰۲۶ شیخا

(بخاری رقم‌الکتاب/۳۴ رقم‌الباب/۱۰۲).

(۱۰۲۰) بخاری. بی‌وع/۲۲۲۴ مسلم. بی‌وع/۴۰۲۹ (بخاری رقم‌الکتاب/۳۴ رقم‌الباب/۱۰۲).

(۱۴) باب الرِّبَا

باسی سوود (ریبا)

۱۰۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشِفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تُشِفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِزٍ). (الحديث ۲۱۷۷، طرفاه في: ۲۱۷۶، ۲۱۷۸): (۱۰۲۱)

ئەبو سەعیدی خودری (پرمزای خوای لئی بئی) فەرمووی: خوڤه ویست (دروودی خوای لئی بئی) دمفهرموئی: (زیر به زیرو زیو به زیوو گهنم به گهنم و جو به جو و خورما به خورما و خوئی به خوئی) دمبی دمقاو دهق بنو به قهد یهک بن و مبه بی زیادو کهم بن، نابی حازیان به بزر بفروشن، وهک ئەوه لایه کیان زیرمهکی حازر بی و ئەو لایه کهی تریان زیومکهی دواخراو بی).

(۱۶) باب النِّهْيِ عَنْ بَيْعِ الْوَرِقِ بِالذَّهَبِ دَيْنًا

جله و کیری له فروشتنی زیو به زیر به قهرز

۱۰۲۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ الصَّرْفِ ، فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا يَقُولُ هَذَا خَيْرٌ مِنِّي . فَكِلَاهُمَا يَقُولُ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الذَّهَبِ بِالْوَرِقِ دَيْنًا): (۱۰۲۲)

(۱۰۲۱) مسلم. بیوع: ۴۰۲۸. بخاری. بیوع (۳۴) بیع الفضة/ ۷۸ (بخاری رقم الكتاب/ ۳۴ رقم

الباب/ ۷۸).

(۱۰۲۲) تجرید/ ۹۳۸ = ۲۰۶۰ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۲، ژماره: ۹۵۰ = ۴۰۴۷ شیخا (بخاری رقم

الكتاب/ ۳۴ رقم الباب/ ۸۰).

بۆ بهراوردو شارمزابوون له گێرپانهوهكانو بۆ زانستو بههرهه پتر،
گێرپانهوهه ژماره (٩٣٨)ی تهجريدو گێرپانهوهه (٩٥٠)ی پوختهه موسليم
بهروودوا راگوێز دهكهين:

عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: كُنَّا تَاجِرَيْنِ عَلَى
عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَنْ الصَّرْفِ فَقَالَ: (إِنْ كَانَ يَدًا يَدًا فَلَا بَأْسَ وَإِنْ كَانَ نِسَاءً فَلَا يَصْلُحُ). (الحديث
٢٠٦٠-أطرافه في: ٢١٨٠، ٢٤٩٧، ٢١٣٩) (الحديث ٢٠٦١-أطرافه في:
٢١٨١، ٢٤٩٨، ٢٩٤٠):

بهرائی کوپی عازیبو زمیدی کوپی نهرقهه(پرمزای خوایان لی بی)
فهرموویان: لهسهردهمی پیغهمبهردا، ئیمه دوو بازرگان بووین لهبارهی
گۆرپنهوهه پاروه بهبارهی تر (وهك فروشتنی زیو بهزێ) لهپیغهمبهرمان
پرسی، فهرمووی: نهگهر دهست بهدهست بی(ونهخت بی) فهیناکات، بهلام نهگهر
دهست بهدهست نهبی نابی).

روونکردنهوه:

پاره وردکردنهوه بهر برپاری ئهه فهرموودمیه دهکهوی، وهك گۆرپنهوهه
پارهه کاغهزی دمیی و پینجی، بهبارهی تری وهك دیناری نیکل و پوولی مس.
ئهمه ژماره (٩٣٨)ی تهجريد بوو، ئهمههیش ژماره (٩٥٠)ی پوختهه
موسليمه:

عَنْ أَبِي الْمِنْهَالِ قَالَ: بَاعَ شَرِيكٌ لِي وَرَقًا بِنَسِيئَةٍ إِلَى الْمَوْسِمِ أَوْ إِلَى الْحَجِّ
فَجَاءَ إِلَيَّ فَأَخْبَرَنِي، فَقُلْتُ: هَذَا أَمْرٌ لَا يَصْلُحُ، قَالَ: قَدْ بَعْتُهُ فِي السُّوقِ فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ
عَلَيَّ أَحَدٌ. فَاتَيْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

الْمَدِينَةَ وَتَحْنُ نَبِيعُ هَذَا الْبَيْعِ، فَقَالَ: « مَا كَانَ يَدًا يَبْدُ فَلَا بَأْسَ بِهِ، وَمَا كَانَ نَسِيئَةً فَهُوَ رِبًا، وَأَنْتَ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ فَإِنَّهُ أَعْظَمُ تِجَارَةً مِنِّي ». فَأَتَيْتُهُ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ. {الحديث: ٤٠٤٧ = ٤٠٤٢ فم. تجريد/٣، رقم: ٩٣٨ = ٢٠٦٠، ٢١٨٠، ٢٤٩٧، ٢١٣٩، ٢٠٦١، ٢١٨١، ٢٤٩٨، ٢٩٤٠. نسائي. بيوع: ٤٥٨٩، ٤٥٩٠، ٤٥٩١}:

نهبو مینہال (رحمہتی خودای لی بی) فہرمووی: ہاوبہ شیکم ہہبوو، بری زوی فروشت بہزیر بہقہرز ہہتا و مرزی حہج، کہہات بولام نہم ہاسہی بوم کرد، گوتم: شتی وانابی، نہوہ سوودہ، گوتمی: من تائیستا نہم جورہ مامہلہو سہودایہم لہبازار کردوود، کہسی رخنہی لیم نہگرتوود. جاجووم بو خرمہتی بہرائی کوری عازیب (رمزای خودای لی بی) لیم پرسی، فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) تہشریفی ہاتو کوچی کرد بو مہدینہ، نیمہ نہم جورہ مامہلہیہمان دمکرد: پارہمان دمگوریہوہ بہپارہ، کہلہم بارمیہوہ پرسیارمان لئی کرد، فہرمووی: (نہگہر دمست بہدمست بی قہیدی نییہ، بہلام نہگہر پارمیہکیان دمست بہدمستو نہوی تریان قہرزبی، واتہ: دواخراوبی، نہوہ سوودہ. بہراء فہرمووی: بجو بولای زمیدی کوری نہرقہم، چونکہ بازرگانیی نہو لہمی من گہورمترہ، جاجووم بولایو پرسیارم لئی کرد، نہویش ہہمان شتی فہرموو). {تاج/٢، زنجیرہ: ١٥٤، ژمارہ: ١٨٤٣}.

١٠٢٣- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا تَبِيعُوا الدَّهَبَ بِالدَّهَبِ إِلَّا سَوَاءً بِسَوَاءٍ وَالْفِضَّةَ بِالْفِضَّةِ إِلَّا سَوَاءً بِسَوَاءٍ وَبِيعُوا الدَّهَبَ بِالْفِضَّةِ وَالْفِضَّةَ بِالدَّهَبِ كَيْفَ شِئْتُمْ). (الحديث ٢١٧٥، طرفہ فی: ٢١٨٢): (١٠٣٣)

(١٠٣٣) تجرید/٣، ژمارہ: ٩٧٨ = ٢١٧٥ بخاری مسلم: ١٥٩٠ محمد فؤاد = ٤٠٤٩ شیخا. (بخاری رقم

نه‌بویه‌کړه (رېم‌زای خوای لى بى) فهرمووی: پټغه‌مېهر(دروودی خوای له‌سهر بى) دمفهرموئ: (زېږ به‌زېږ مه‌فروشن مه‌کهر سهر به‌سهر و به‌بى باقى، همر و زيو به زيو، به‌لام زېږ به‌زيو و زيو به‌زېږ چوڼى دمفروشن بيفروشن).

(۱۸) باب بیع الطعام مثلاً بمثل

۱۰۲۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَعْمَلَ رَجُلًا عَلَى خَيْرٍ فَجَاءَهُ بِتَمْرٍ جَنِيبٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (أَكُلْ تَمْرٍ خَيْرٍ هَكَذَا؟) قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَنَأْخُذُ الصَّاعَ مِنْ هَذَا بِالصَّاعَيْنِ وَالصَّاعَيْنِ بِالثَّلَاثَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (لَا تَفْعَلْ بَعْ الْجَمْعَ بِالدَّرَاهِمِ ثُمَّ ابْتَغِ بِالدَّرَاهِمِ جَنِيًّا) (الحديث ۲۲۰۱، أطرافه في: ۲۳۰۲، ۴۲۴۴، ۴۲۴۶، ۷۳۵۰) (الحديث ۲۲۰۲، أطرافه في: ۲۳۰۳، ۴۲۴۵، ۴۲۴۷، ۷۳۵۱): (۱۰۲۴)

نه‌بوسه‌عیدی خودری و نه‌بوهورمیره (رېم‌زای خودایان لى بى) فهرموویان: پټغه‌مېهر(دروودی خوای له‌سهر بى) پیاوړکی کرد به‌سهرکاری سهر قه‌لای خه‌بهر که‌هاته‌وه خورمايه‌کی نایابی هی‌نابوو، پټغه‌مېهر(دروودی خوای له‌سهر بى) فهرمووی: (نایا خورمای خه‌بهر هه‌مووی ناوایه؟ وهك نه‌مه گشتی ناوا نایابو هه‌لېزاردمیه؟) پیاوړکه گوتی: نه‌به‌خوا، نه‌ی پټغه‌مېهری خوا، به‌لام مهنی له‌م خورما نایابه له‌باتی دوومهن له‌خورمای ناسایی و مردم‌گرین، و مدوو مهن له‌جیاتی سی مهن! فهرمووی(دروودی خوای له‌سهر بى): (شتی وا مه‌که‌ن بانه‌بى به‌سوود، واته: بانه‌بى به‌ریبا، به‌لام خورما نایه‌خه‌که بفروشن به‌پاره،

(۱۰۲۴) تجرید/۳، ژماره: ۹۸۸ - ۲۲۰۱ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۱۳ - ۴۰۵۷ شیخا

له پاشا ئهو پارميه جهندی کرد، خورمای نایابی پی بکرن). (بر: تاج/۲/۳۳۸-ز-
۱۶۱، ژماره: ۱۸۷۰).

روونکردنهوه:

مه بهست لهم جوړه مامه له یه نهومیه که موسولمان خوی له شتی
گوماندار بپاریزی، هه میسه خوی رابهینی بهکاری پاکي بی گهردی بی گومانهوه،
به پیی تهوانایش به پیی کاتو شوین و جیگه وریگه، کارناسانیش به کاربهینی،
بار له مهردوم گران نهکا له کاتی سهوداو مامه له ی روژانه دا، که زوربه ی کات،
زوربه ی خه لک له زوربه ی شوین، ناچاری کردنی ئهو جوړه ئالوگوره دمبن، جا
وهک ریسایه کی دامه زراو ده لئین: (گورینه وهی میوه به میوه ههروها دانه ویله
به دانه ویله، وهک ترئ به ترئ، چ رمش چ سپی چ باش چ خراپ، گهنم به گهنم، چ
باش چ خراپ، خورما به خورما، جو به جو، ههروا، میوه به میوه له جوړی خوی،
دانه ویله به دانه ویله له جوړی خوی، له زاراوه ی یاسانامه ی پیروزی خودادا، هه موو
به یه ک جهشن دادمه رین، له کاتی کرین و فروشتن و قهرزو ئالو گوری تردا، دمبی
ههردوو لایه که وهک یه ک بن که مو زیادیان نه بی، سهربه سهربن، چ به پیوانه بی
چ به کیشانه بی...).

ئه گهر دوو کهس ویستیان به وینه گهنم به گهنم بگورنهوه هی لایه کیان
باش بوو، ومکوو نهوه قهندهاری بوو، هی ئهو لایه که یان خراپ بوو، وهک نهوه
رمشگول بوو، وهیستیان کهسیان زمرمر نه کهن، نهوه دمبی له پیشا رمشگوله که
بقه بلئین به پاره، بابلئین دهر به رمشگول دمکاته ده دینار، نهو جا بهو پارمیه
گهنمه قهندهاری له کابرای دووهه م بکری، ئه گهر قهندهاری ربه ی بهدوو
دینار بی، دمبی دمدینار بدا به خاوهنی رمشگوله کهو ده ربه ی رمشگولی لی

ومر بگری، نهوسا پینج ربهی قهندههاری پی بفرۆشی و ده دینارمهکی لهباتی نهوه لی و مر بگری!

١٠٢٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ جَاءَ بِلَالٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِتَمْرٍ بَرْنِي فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (مِنْ أَيْنَ هَذَا؟) قَالَ: بِلَالٌ كَانَ عِنْدَنَا تَمْرٌ رَدِيٌّ فَبَعْتُ مِنْهُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ لِنُطْعِمَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (عِنْدَ ذَلِكَ أَرَوْهُ أَرَوْهُ عَيْنُ الرَّبِّ لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَشْتَرِيَ فَبِعِ التَّمْرَ بَيْنَ آخِرَتُمْ اشْتَرِيهِ) (الحديث ٢٣١٢)؛ (١٠٢٥)

ئهوسه عیدی خودری (رمزای خوای گهورمی لی بی) فهرمووی: جاری بیلال (رمزای خوای لی بی) خورمای بهرنی که جوړه خورمایهکی زور نایابه، خریلهیهکی زمر دباوه، هینای و داینا بو پیغه مبهه که نووشی بکا، پیغه مبهه (دروودی خوای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهمه هی کوئییه؟) بیلال فهرمووی: خورمایهکی نایه خمان هه بوو، یهک بهدوو فرۆشتم بهمه، ههتا پیشکهشی پیغه مبهه ری خوشه ویستی بکهین، تانووشی بفهرمووی: که بیلال وای فهرموو: چه زهت فهرمووی: (وای وای! نهوه سوودی پهتییه، نهوه سوودی ته واده، بهلام کاتی ویستتان مامه لهی وانه نجام بدمن، خورماکهی خۆت بهفرۆشتنیکی سهربه خو بفرۆشه، نهوسا بهبههاکهی خورماکهی تر بکپه). (بروانه: فهرموودهی: (١٠٢٤) کهلهم بهرگه دا لهپیشهوه رابوورد).

بیلالی کوری رهباحی حه بهشی (رهزای خوی لی بی) ناوداره به بانگدیری
 پیغه مبه، یه کیکه له موسولمانه هره پیشینه کان، ده لئین: حه و ته م کهس بووه
 که ئیسلام بووه، دایکی ناوی حه مامه بوو، برایه کی هه بوو ناوی خالید بوو،
 خوشکیکی هه بوو ناوی عه فره بوو، پیاو یکی که له گه تی لاوازی سه وزه بوو، زور
 دلپاک بوو زور موسولمانیکی جوان و راست و دروست بوو، له سه ر ئیسلامه تی
 بته ره سته کان ئازارو ئه شکه نجه یه کی زوریان دا، ئومه ییه ی کوری خه له ف
 له مفرچه ی گهرمای نی مو مړودا، له سه ر زیخ و لی
 زیخه لانه که ی مه که، له سه ر گازمیری پشت ته خت رای ده کی شاو تاویریکی
 گهرمی ده خسته سه ر سکی و پیی ده گوت: یا کافر دمی به موحه ممه د، یا ئه مه
 حالته تاده مری، له سه ر ئه م حاله ئه بو به کر له م کاته دا بیینی، کری و ئازادی کرد.
 له هه موو شهرگوو غمزاو مه لبه نده مگاندا، له خزمه ت پیغه مبه ر دا ئاماده ی شهر
 بووه، هه میسه له خزمه ت پیغه مبه ردا بووه، لیی جیانه ده بووه مه گهر له کاتی
 تایبه ت دا، له کاتی په یمان به ستنه که دا پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی)
 کردی به برای ئه بو عوبه یده ی جه راح، له پاش وفاتی پیغه مبه ریش (دروودی
 خوی له سه ر بی) بیلال ده چوو، بو غه زاکردن، هه تا له سه رده می جینشینی
 عومه ردا له شام له ته مه نی شه ست و سی سالی دا گیانی پاکی سپارد.

ئه م زاتانه گیرانه ومیان لیوه ئه نجام داوه: ئه بو به کوه عومه رو ئوسامه و
 عه بدوللای کوری عه مرو کهسانی تریش، له فه تحول باریدا ده فه رموی: بیلال
 سی فه رمووده ی له بو خاریدا هه یه، پیغه مبه ر زور خوشی ده ویست،
 وارێ ده که وئ: بیلال خوا بو ی دمه رده خسینی ئومه ییه ی کوری خه له ف ده کوژی،
 ئه بو به کری صدیق به م هه لبه سته پیروزیایی و ده ستخووشی لی ده کا:

هَنِيناً زَادَكَ الرَّحْمَنُ خَيْرًا فَقَدْ أَدْرَكْتَ شَارَكَ يَا بِلَالُ!

واته:

پیرۆزی، بیلال! خواپیرۆزیکا تۆلەس خۆت سەند لەدوێمنی خوا

١٠٢٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كُنَّا نُرْزَقُ ثَمَرَ الْجَمْعِ وَهُوَ الْخِلْطُ مِنْ الثَّمَرِ وَكُنَّا نَبِيعُ صَاعَيْنِ بِصَاعٍ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا صَاعَيْنِ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمَيْنِ بِدِرْهَمٍ) (الحديث ٢٠٨٠): (١٠٣)

ئەبوسەعید (پەرمزای خوای لای بێ) دەفەر مۆی: تێکەڵە ی خورمامان دەدرایە لەو خورما جوړاو جوړە کە لە هە زەمکات کۆو کرابوو، کەوێک مزە ناش، باش و خراپی تێدا بوو، ئەو میان لەباتی یارمەتی دەداینی. ئێمەش دوو مەنمان لەو تێکەڵە یە دەدا بەیەک مەن خورمای تری یەک چەشنی باشتر، جا بەم بۆنە یەوێ خۆشەوێست (دروودی خوای لەسەر بێ) فەرمووی پێمان: (شتی و مەکەن دوو مەن بە مەنێک و دوو درەم بە درەمێک مامەڵە ی و سوو دە دروست نییە).

١٠٢٧- عَنْ أَبِي صَالِحٍ الزَّيَّاتِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ الدِّينَارُ بِالدِّينَارِ وَالدِّرْهَمُ بِالدِّرْهَمِ فَقُلْتُ لَهُ: فَإِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ لَا يَقُولُهُ: فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ سَأَلْتُهُ فَقُلْتُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ وَجَدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ كُلُّ ذَلِكَ لَا أَقُولُ وَأَنْتُمْ أَغْلَمُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

(١٠٣) بخاری. بیوع: ٢٠٨٠ مسلم/شیخا: ٤٠٦١ تجرید/٣، ژمارە: ٩٤٦ - ٢٠٨٠ بوخاری. (بخاری

مَنْي وَلَكِنْ أَخْبَرَنِي أَسَامَةُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا رَبًّا إِلَّا فِي النَّسِيئَةِ. (الحديثان: ٢١٧٨، ٢١٧٩، طرفاهما في: ٢١٧٦): (١٠٣٧)

ئەبو صالحی زمیيات (سۆزو رحمەتی خودای لی بئ) دەفەرموی: گویم لی بوو ئەبوسەعیدی خودری (پەزای خوای لی بئ) دەیفەرموو: (دیناری بەدیناری، دەست بەدەست، بەبی زیادو کەم، دەفرۆشری، ھەروا درەم بەدرەم) منیش عەرزیم کرد: قوربان! ئەی بۆچی ئیبنوعەبباس وا نافەرموی؟ بەلکوو دەلی: مادەم حازر بەحازرە مەرج نییە وەك يەك بن و بەقەد پەکتر بن؟! ئەبوسەعید فەرمووی: منیش بۆ ئەمەی تۆ دەمیلتیت ئەی زمیيات! لە ئیبنوعەبباسم پرسی، پێم گوت: ئەمەي کە دەمیلتیت خۆت لە پێغەمبەرت بیستوو، یا لەنامەي خودادا دیوتە؟ فەرمووی: من شتی وا نالیم ئیوہ خۆتان زاناترن لەمن بەھەوالەکانی پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) بەلام من ئوسامەي کوپی زمید (پەزای خوای لی بئ) ھەوالی پێم دا: کە پێغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بئ) دەفەرموی: (سوود کاتی رووددا کە لایئ لە دوو بەھاکە حازری و ئەوی تریان قەرز، یادواخراوی).

(٢٠) باب أَخَذَ الْحَلَالَ وَتَرَكَ الشُّبُهَاتِ

وہرگرتنی ھەلالی روون و ناشکراو وازھێتان لە شتی کومانلوی

١٠٢٨- عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ - وَأَهْوَى الثُّعْمَانُ بِإِصْبَعِيهِ إِلَى أُذُنَيْهِ -: « إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنٌ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنٌ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ

(١٠٣٧) تجرید/٣، ژمارە: ٩٨٠ = ٢١٧٨ بخاری. مسلم/شیخا. مسافا/٤٠٦٤ = محمد فواد/١٥٩٦

(بخاری رقم الكتاب/٣٤ رقم الباب/٧٩).

اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». {الحديث: ٤٠٧٠ شيحا = ٤٠٦٥ فم. تجريد/١، رقم: ٤٨ = ٥٢، ٢٠٥١ فتح الباری. أبو داود. بیوع: ٣٣٣٠، ٣٣٢٩، ترمذی. بیوع: ١٢٠٥. نسائی. بیوع: ٤٤٦٥. ریاض/٢، زنجیره: ٦٨، ژماره: ٥٨٨/١} : (١٠٢٨)

نوعمانی کوړی به شیر (رهمزای خودایان لی بئ) ههر دوو دهمستی خوئی دريژکرد بؤ ههر دوو گوئی خوئی و فهرمووی: بهم دوو گوئیانهی خوؤم، لهزاری پیروژی پیغه مبهرم بیست دمیضفهرموو (دروودی خودای لهسهر بئ): شتی حه لال دیارو ناشکرایه، ههرومها شتی حهرامیش دیارو ناشکرایه، بهلام لهوبهینه دا ههندي شت ههن دوو بهینین و لههردوولا دهچن، لهبه رنه وه گه لی کهس حوکمه کهیان نازانن، بهلام زانایانی نایین، لهپاش لیکوئینه وهی شایان، برپاره شهرعییه کهیان دمؤزنه وه و برپار دمدن که حه لالین یا حهرامن، جا نه وهی که خوئی بپاریژی له شتی شوبهه دارو گومان لیکراو، نه وه نایین و نامووسی خوئی له نهنگو لکه دمپاریژی به پیی شهرعی خوا.

بهلام نه وهی که توخنی شتی شوبهه دارو گومان لیکراو دمکه وی، خواناخوا، تووشی دمی، بهتووشی حهرامیشه وه، وهک چؤن شوان نه گهر لهدموروبه ری پاکزو پاوان، ران بله ومړینئ، بهره بهره رانه که لهپاومنده کهیش دهله ومړئ. باش ناگاداربئ! که هه موو پادشای بهست و پاومندیکی تایبه تی خوئی ههیه، بزائن که بهست و پاومندی خودایش نه و شتانه یه که حهرامی کردوون!

(١٠٢٨) تجريد/١، ژماره: ٤٨ = ٥٢ بخاری. پوخته ی موسليم/٢، ژماره: ٩٥٦ = ٤٠٧٠ شيحا. (بخاری

باش ناگاداربين! که گولمهیهك گوشت ههیه لهناو جهستهدا نهگهر نهو
گولمه گوشته سازو باش بوو، نهوا جهستهیش ههموو سازو باش دهبی، بهلام
نهگهر نهو گولمهیه خراب بوو، نهوا جهستهیش ههمووی خراب دهبی، بزانن که
نهو گولمهیه بریتیه لهدل، دلی پاك و لهشی چاك، دلی پیسو لهشی ناپاك).
{تاج/۲، زنجیره: ۱۵۴، ژماره: ۱۷۵۶}.

(۲۱) باب بیع البعیر وإستئناء رُكبه

فروشتنی و شتر له رینگهوبان به مهرجی نهوه که فروشیار ههتا دمکاتهوه ناو
که سوکاری خوی سواری و شترهکهی ببی!!

۱۰۲۹- حدیث جَابِرٌ (رضی الله عنه) أَنَّهُ كَانَ يَسِيرُ عَلَى جَمَلٍ لَهُ قَدْ أَغْيَا ، فَمَرَّ
النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَضَرَبَهُ ، فَدَعَا لَهُ ، فَسَارَ بِسِيرٍ لَيْسَ بِسِيرٍ مِثْلَهُ ثُمَّ قَالَ «
بَغْنِيهِ بِوَقِيَّةٍ » . قُلْتُ لَا . ثُمَّ قَالَ « بَغْنِيهِ بِوَقِيَّةٍ » . فَبَعْتُهُ فَاسْتَنْتِ حُمَلَانَهُ إِلَى أَهْلِي ،
فَلَمَّا قَدِمْنَا أَتَيْتُهُ بِالْجَمَلِ ، وَنَقَذَنِي ثَمَنَهُ ، ثُمَّ انْصَرَفْتُ ، فَأَرْسَلَ عَلِيٌّ إِثْرِي ، قَالَ « مَا
كُنْتُ لَأَخَذَ جَمَلَكَ ، فَخَذْتُ جَمَلَكَ ذَلِكَ فَهُوَ مَالُكَ »: (۱۰۲۹)

واتاو مهبهست لیی لهنامهی (رضاع)دا رابورد، فهرموودهی ژماره (۹۳۱)و
ژماره (۹۳۲) تهنه لیره نهو پتریهی ههیه: جا که و شترهکهو فروشت به
پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) به مهرجم گرت: (لهوسهفهردا ههتا
دمگهینه مالهوه خووم سواری به، نهویش رازی بوو بهوه.....).

۱۰۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
(صلى الله عليه وسلم) فَتَلَّاحَقَ بِي وَتَحْتِي نَاضِحٌ لِي قَدْ أَغْيَا وَلَا يَكَادُ يَسِيرُ، قَالَ:
فَقَالَ لِي: مَا لِبَعِيرِكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: عَلِيلٌ، قَالَ: فَتَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه

وسلم) فَزَجَرَهُ وَدَعَا لَهُ، فَمَا زَالَ بَيْنَ يَدَيِ الْإِبِلِ قُدَّامَهَا يَسِيرُ، قَالَ: فَقَالَ لِي: « كَيْفَ تَرَى بَعِيرَكَ » قَالَ: قُلْتُ: بِخَيْرٍ، قَدْ أَصَابَتْهُ بَرَكَتُكَ، قَالَ: « أَفَتَسِيْعُنِيهِ ؟ فَاسْتَحْيَيْتُ، وَلَمْ يَكُنْ لَنَا نَاضِحٌ غَيْرُهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَبِعْتُهُ إِيَّاهُ عَلَى أَنْ لِي فَقَارَ ظَهْرِهِ حَتَّى أَبْلُغَ الْمَدِينَةَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي عَرُوسٌ فَاسْتَأْذَنْتُهُ، فَأَذِنَ لِي، فَتَقَدَّمْتُ النَّاسَ إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى انْتَهَيْتُ، فَلَقَيْنِي خَالِي، فَسَأَلَنِي عَنِ الْبَعِيرِ؟ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا صَنَعْتُ فِيهِ، فَلَا مَنَى فِيهِ، قَالَ: وَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ لِي حِينَ اسْتَأْذَنْتُهُ: « مَا تَزَوَّجْتَ، أَبِكْرًا أَمْ ثِيْبًا؟ ». فَقُلْتُ لَهُ: تَزَوَّجْتُ ثِيْبًا، قَالَ: « أَفَلَا تَزَوَّجْتَ بِكْرًا تُلَاعِبُكَ وَتُلَاعِبُهَا »؟ فَقُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُوفِّي وَالِدِي أَوْ اسْتَشْهِدْ وَلِي أَخَوَاتٍ صِفَارًا، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ إِلَيْهِنَّ مِثْلَهُنَّ فَلَا تُؤَدِّبُهُنَّ، وَلَا تَقُومُ عَلَيْهِنَّ، فَتَزَوَّجْتُ ثِيْبًا لَتَقُومَ عَلَيْهِنَّ وَتُؤَدِّبُهُنَّ، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْمَدِينَةَ غَدَوْتُ إِلَيْهِ بِالْبَعِيرِ، فَأَعْطَانِي ثَمَنَهُ، وَرَدَّهُ عَلَيَّ. {الحديث: ٤٠٧٦ = ٤٠٧١ فم. بخاری. استقراض: ٢٢٨٥، ٢٧١٨، ٢٩٦٧. أبو داود. بیوع: ٢٥٠٥. ترمذی. بیوع: ١٢٥٢. نسائی. بیوع: ٤٦٥١} : (١٣٠)

جابیری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: لہ خزمہت پیغہ مہردا (دروودی خودای لہ سہر بی) چووین بو غمزا، وشریکی ناوکیشم لہ زردا بوو، و مستابوو، کہ لکی رویشتنی نہ مابوو، بہ ناستہم ریگہی دمکرد، پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) لہ دوامہوہ بوو پیم گہیشٹ، فہرمووی پیم: (ئہی جابیر! ئہوہ وشرمکمت چییہتی؟) عہر زیم کرد: نہ خو شہ، جا پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) چوو لہ دواوہ تیی خوری و نزی بو یکرد، ئیتر وای لیہات ہر لہ پیش وشرمکانہوہ دمرویشٹ، پاش ماومیئ حہرمت

(١٣٠) پوختہی موسلیم/٢، ژمارہ: ٩٦٠ = ٤٠٧٦ (ہروانہ ژمارہ: ١٠٢٩) (بخاری رقم الكتاب/٥٦)

(دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی پئیم: (ئەری وشرەمکەت نیستا چۆنە؟) منیش عەرزیم کرد: زۆرباشە، لەپیت و فەر و پیرۆزی تۆو زۆرباش بوو. خۆشەویست (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی پئیم: (پئیمی دەرۆشیت؟). گەرچی وشری ئاوکیشی ترمان نەبوو، لەبەرئەووە حەزم لەفرۆشتنی نەبوو، بەلام شەرمم لە پێغەمبەر کرد، لەبەرئەووە گوتم: بەئێ دەفرۆشم، جاپییم فرۆشت، بەمەرچی هەتا دەچمەووە مەدینە خۆم سواری پشتی بێم.

جا عەرزى حەزەرم کرد: قوربان! من تازە زاوام، لەبەرئەووە حەزەمکەم زوو بگەمەووە مائەووە، ئەگەر مۆلەتم بەدی پئیش دەکەوم و دەرۆم، ئەویش مۆلەتی ئەووی پێدام، ئێر پئیش خەلکەکە کەوتەم بەرمو مەدینە، تا گەیشتمە ناوشار، لەوئ خالەم پئێ گەیشتم، پرسىاری وشرەمکەمی لێمکرد، منیش چیرۆکەکەیم بۆیگێرپایەووە، ئەویش لەسەرئەووە سەرزەنشتی کرد.

جابر فهرمووی: لەوکاتەدا کە مۆلەتم لە پێغەمبەر وەرگرت، کەپئیش بکەوم لەبەرئەووەی کەتازە زاوام، فهرمووی پئیم: (چیت هیناوە، کچ یا بیومژن؟) عەرزیم کرد: بیومژنم هیناوە. فهرمووی: (ئەى بۆ کچیکت نەهینا، گەمە و یاری لەگەڵ بکەیت و گەمە و یاریت لەگەڵ بکا؟) عەرزیمکرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! عەبدوڵلای باوکم کەمردو لەغەزای ئو خوددا شەهیدبوو، حەوت خوشک، یانۆ خوشکی بەسەردا بەجئ هیشتم، کەمەموویان سەرو قنگ بوون و منال بوون، لەبەرئەووە بیومژنیکم هینا کە کارامەبێ، مال و مێردی دیبێ و وەك خۆیان کۆلێ و دەسەوسان نەبێ، تابتوانی بەجوانی پەروەردمیان بکات و سەرپەرشتیان بکات.

جابر فەرمووی: کاتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گەيشتەجى و ھاتەو ھەدینە، و شترەكەم بۆيىرد، ئەويش پارەكەي پىمدا، بەلام لەپاشا و شترەكەشى پىم داپەو. {تاج/۲، زنجیرە: ۲۴، ژمارە: ۲۰۵۳}.

۱۰۳۱- حديث جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ اشْتَرَى مِنِّي النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) بَعِيرًا بَوَاقَيْنِ وَدِرْهَمٍ أَوْ دِرْهَمَيْنِ ، فَلَمَّا قَدِمَ صِرَارًا أَمَرَ بِبَقَرَةٍ قَذِيحَةٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ أَمَرَنِي أَنْ آتِيَ الْمَسْجِدَ فَأُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ ، وَوَزَنَ لِي ثَمَنَ الْبَعِيرِ: (۱۰۳)

جابیری کوپی عەبدوللا (پرمزای خودا لە خووی و لە باوکی بى) فەرمووی: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) و شترێكى لىم كړى، یا به ئۆقیهیهك زیوو درەمى، یا به ئۆقیهیهك و دوو درەم، جا کاتى پىغەمبەر و لەشکرەكەى گەيشتنە صیرار، كە ناوی جیگەیهكە، سى میل لە مەدینەو دوورە، لەوئ فەرمانى كرد مانگایەك سەربراو كولانیان و خواردیان، جا کاتى گەيشتنە شارى مەدینە فەرمانى پىم كرد، كە بچم بۆ مزگەوت و لەوئ دوو پكات نوێژى سوننەتى سلاوى مزگەوت بكەم، وەمنیش وامکرد، وە فەرمانى كرد پارەى و شترەكەمیان بۆم كیشاو دایان پىم.

(۱۰۳) مسلم: ۴۰۸۱ پروانە ژمارە: (۹۳۱) و (۹۳۲) كە لەم پەرەویدا لە پيشەو ڕۆيشتن. (بخارى

(۲۲) باب من استسلف شيئاً ففُضِيَ خيراً منه وخيركم أخصنكم قضاءً
 که سنی شتی قهرز بکاو دوايي به شتی باستر نهو قهرزه بداته وه نهوه دروسته،
 وه باسترینی موسولمانانیش نهوانه یانه که به سهر راستی و زور به جوانی
 قهرزی سهریان دده نهوه به خاوه نی

۱۰۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَقَاضَاهُ ، فَأَغْلَظَ ، فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : « دَعُوهُ فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا » . ثُمَّ قَالَ « أَعْطُوهُ سِنًا مِثْلَ سِنِّهِ » . قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا نَجِدُ إِلَّا أَمْثَلَ مَنْ سِنِّهِ . فَقَالَ « أَعْطُوهُ فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قَضَاءً » : (۱۰۳۳)

به مهبهستی شارمزا بوون له شیوهی گیرانه وهکان، که خالی هاوبهش له
 نیوانیاننا چبیه و چونه، نایا ورده جیاوازی له نیوان بیژه (لهفظه) کانیاندا
 ههیه، یان نا، به مهبهستی نهم جوړه مهبهستانه و شیکردنه وه و رافه کردنی
 دمقی فهرموودهکان و ومرگرتنی بریاره شهرعییه که یان، له فهرموودهکان، که
 ومرگرتنی حوکم و بریاره شهرعییه کان، مهبهستی سهرهکییه له گیرانه وهی
 فهرمووده، بهم مهبهسته وه بهم نیازه، گیرانه وهی بوخاری و گیرانه وهی موسلیم
 بو نهم فهرموودمیه له موخته صهری صهحیحی بوخاری، ژماره (۱۰۱۴) و له
 بوخته ی موسلیم/۲، ژماره ۹۵۷ راگویز ده که یان، له پيشا بوخاری و نهوسا
 موسلیم، ناوه ها:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَقَاضَاهُ فَأَغْلَظَ فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : (دَعُوهُ فَإِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا) ثُمَّ قَالَ : (أَعْطُوهُ سِنًا مِثْلَ سِنِّهِ) قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا نَجِدُ إِلَّا

(۱۰۳۳) تجرید/۲، ژماره: ۱۰۱۴ = ۲۳۰۶ بخاری. مختصر صحیح مسلم/۲، ژماره: ۹۵۷ = ۴۰۸۶ شیخا

= ۱۶۰۱ محمد فؤاد (بخاری رقم الكتاب/۴۰ رقم الباب/۶).

أَمَثَلَ مِنْ سِنِّهِ فَقَالَ: (أَعْطَوْهُ فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قَضَاءً) (الحديث ۲۳۰۶، أطرافه في: ۲۳۰۵، ۲۳۹۰، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۴۰۱، ۲۶۰۶، ۲۶۰۹):

نه‌بوهورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: پیاوی قهرزی له‌سهر پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر بی) بوو، هات بو خزمه‌تی به‌شیومیه‌کی ره‌قو ته‌ق داوای قهرزمکه‌ی لی کرده‌وه، هاورپیانای پیغه‌مبهر - دروودی خودا له پیغه‌مبهر و رمزای خودا له هاورپیکانی بی وستیان ته‌می بکه‌ن، به‌قسه یا به‌نازاردان، له‌سهر نه‌وه چۆن بی‌ویلی و له‌رووی پیغه‌مبهر دا نه‌نجام دده‌ا، پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهر بی) فهرمووی: (مه‌که‌ن، وازی لی بی‌ن، چونکه‌ خاومنی ماف ریگه‌ی گوتاری هه‌یه‌و، مافی نه‌وه‌ی پی‌دراوه که قسه‌ی خو‌ی بکا) نه‌وجا فهرمووی: (وشریکی پی بدن که له‌سیره‌ی وشره‌که‌ی خو‌ی دا بی) عهرزیان کرد: قوربان! وشری وامن لا نییه، که له‌ته‌مه‌نی وشره‌که‌ی خو‌ی دا بی، مه‌گهر وشریکی ته‌مه‌ن گه‌ورمتری پی بدمین فهرمووی: (بیدن پی، له‌راستیدا مرو‌فی باش هه‌میشه قهرزی خه‌لک به‌باشی دهبزیرته‌وه).

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ لِرَجُلٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقٌّ، فَأَغْلَظَ لَهُ، فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا، فَقَالَ لَهُمْ: اشْتَرُوا لَهُ سِنًا فَأَعْطَوْهُ إِيَّاهُ، فَقَالُوا: إِنَّا لَا نَجِدُ إِلَّا سِنًا هُوَ خَيْرٌ مِنْ سِنِّهِ، قَالَ: «فَاشْتَرَوْهُ فَأَعْطَوْهُ إِيَّاهُ، فَإِنَّ مِنْ خَيْرِكُمْ أَوْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنَكُمْ قَضَاءً». {الحديث: ۴۰۸۶ = ۴۰۸۱ فم. تجرید ۳/، رقم: ۱۰۱۴ = ۲۳۰۵، ۲۳۹۰، ۲۳۹۲، ۲۳۹۳، ۲۴۰۱، ۲۶۰۶، ۲۶۰۹ فتح الباری. ترمذی. بیوع: ۱۳۱۶، ۱۳۱۷. نسائی. بیوع: ۴۷۰۷. ریاض ۳/، زنجیره: ۲۴۰، ژماره: ۱/۱۳۶۷}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: كابرايى، ئازەللىكى لەسەر
 پېغەمبەر بوو (دروودى خوداى لەسەر بى) كابراکە داواى ئازەلەكەيى کردەو،
 قسەى رەق بوو لەگەل پېغەمبەردا، جا ھاوہلان ھرميان ئى خوشکرد، کە
 بەلامارى بىدن و تەمىي بکەن، بەلام پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
 ھەرمووى: وازى ئى بىنن، چونکە خاومەن ماف قسەى رەوايە و ھەقى قسەى ھەيە،
 ئازەللىكى ھاوتەمەنى ئازەلەكەى خويى بو بکرن و بىدن پىي. گوتيان: ئازەلى
 وانىيە، مەگەر لەئازەلەكەى خوى باشتى بوپەيدا بکەين؟ ھەرمووى: دەبیکرن و
 بىدەنى، چونکە لەپياو باشانى ئیومەن، ئەو کەسانەتانن کە ھەرز زۆر بەجوانى
 دەدەنەو. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۷، ژمارە: ۱۷۸۱ — ش/د/ت/ن + رياض/۳، زنجیرە:
 ۲۴۰، ژمارە: ۱/۱۳۶۷}.

عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلِفِ فِي الْبَيْعِ فَإِنَّهُ يُنْفَقُ، ثُمَّ يَمَحُوقُ». {الحديث:
 ۴۱۰۲ شیخا = ۴۰۹۶ فم}:

ئەبو قەتادەى ئەنصارى (رمزى خوداى ئى بى) ھەرمووى: بىستم لە
 پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەپھەرموو: (لەسەودا و مامەلەدا دوورین
 لەسویند خواردنى زۆر، چونکە لەپیشا برەو بەکالا دەدا، بەلام لەئەنجامدا پیت و
 بەرەکەتى دەبا). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۷، ژمارە: ۱۷۷۲ + رياض/۴، زنجیرە: ۳۸،
 ژمارە: ۱۷۲۰، ۱۷۲۱}.

(۲۴) باب الرهن وجَوَازِهِ فِي الْخَضَرِ كَالسَّخَرِ

باسی رههن (بارمته) لهسهفهرو له کاتی تریشدا، بارمته دروسته

۱۰۳۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اشْتَرَى مِنْ يَهُودِيٍّ طَعَامًا إِلَى أَجَلٍ، وَرَهْنَهُ دِرْعًا مِنْ حَدِيدٍ. {الحديث: ۴۰۹۲ = ۴۰۸۶، فم. تجريد/ ۳، رقم: ۹۴۱ = ۲۰۶۸، ۲۰۹۶، ۲۲۰۰، ۲۲۵۱، ۲۲۵۲، ۲۳۶۸، ۲۵۰۹، ۲۵۱۳، ۲۹۱۶، ۴۴۶۷. نسائی. بیوع: ۴۶۲۳. ابن ماجه. رهون: ۲۴۳۶. تحفة الأشراف: ۱۵۹۴۸} : (۱۰۳۳)

عائیشهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر پیغهمبهرو رمزای خودا لههاوسهرانی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) لهمهدينه، لهجوولهکهي ههنی جو بهقهرز، بؤماوميهکی دیاریکراو دهکړی، زريهکهي ناسنی ههبوو، لهبارمتهی نهو جویده، لهلای جوولهکهي دانابوو). {تاج/ ۲، زنجيره: ۱۵۷، ژماره: ۱۸۵۰} + {رياض/ ۲، زنجيره: ۵۶، ژماره: ۵۰۵/۱۰}.

گيړپړانهوميهکی تری نههم فهرموودميه، له نههسهوه، له تهجريدی بوخاریدا، ژماره (۹۴۱) ناوايه:

عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ مَشَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِخُبْزٍ شَعِيرٍ وَإِهَالَةٍ سَخِيحَةٍ وَلَقَدْ رَهَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دِرْعًا لَهُ بِالْمَدِينَةِ عِنْدَ يَهُودِيٍّ وَأَخَذَ مِنْهُ شَعِيرًا لِأَهْلِهِ وَلَقَدْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَا أَمْسَى عِنْدَ آلِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَاعٌ بُرٌّ وَلَا صَاعٌ حَبٌّ وَإِنَّ عِنْدَهُ لَيَتَسَعُ نِسْوَةٌ):

نههس فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوی لهسهر بی) لهمهدينه، زريهکهي خوی لهبارمتهی ههنی جویدا، لهلای جوولهکهي دانابوو، جاری نانی

(۱۰۳۳) بخاری. بیوع: ۲۰۶۸ مسلم/ شيجا: ۴۰۹۱ پوختهی موسليم/ ۲، ژماره: ۹۶۶ = ۴۰۹۲ شيجا + تجريد/ ۳، ژماره: ۹۴۱. (بخاری رقم الكتاب/ ۳۴ رقم الباب/ ۱۴).

جۆو هه‌ندی رۆنه زه‌نگی پیوم بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) برد، گویم لی بوو، ده‌یفه‌رموو: (خیزانه‌کانی موچه‌مه‌د - دروودی خودا له‌سه‌ر خۆی و رمزای خودا له‌ خیزانه‌کانی - یه‌ک مه‌ن گه‌نم یا یه‌ک مه‌ن دانه‌ویڵه‌ چیه‌یه‌ له‌مالیان دا نییه‌، چ بۆ به‌یانی چ بۆ ئیوارمیان، نه‌و کاته‌ش هه‌زره‌ت نۆ مالی هه‌بوو). (ریاض/۲/ ۷۸ ژ: ۵۶-۵۷/۱۰).

(۲۵) باب السّلم

سه‌له‌مکردن به‌سه‌ر به‌روبووم و شتی تری وا

۱۰۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِّفُونَ فِي الثَّمَارِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ، فَقَالَ: «مَنْ أَسْلَفَ فِي ثَمَرٍ فَلْيُسَلِّفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ». {الحديث: ۴۰۹۴ = ۴۰۸۸. فم. تجرید/۳، رقم: ۹۹۸ = ۲۲۳۹، ۲۲۴۰، ۲۲۴۱، ۲۲۵۳. أبو داود. بیوع: ۳۴۶۳. ترمذی. بیوع: ۱۳۱۱. نسائی. بیوع: ۴۶۳۰. ابن ماجه. تجارات: ۲۲۸۰. تحفة الأشراف: ۵۸۲۰} (۱۰۳۴)

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: کاتێ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، خه‌لک به‌سه‌ر به‌ری دارو دره‌خت و شینایی و دانه‌ویڵه‌، سه‌له‌میان ده‌کرد بۆماوه‌ی سائی یادوو سال. جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سێ سه‌له‌م به‌سه‌ر خورما، یا به‌سه‌ر شتی تر ده‌کا، یا ئەندازه‌ی شته سه‌له‌م به‌سه‌رکراوه‌که دیاری بی، وه‌ک دهربه‌، یا به‌کێشانه زانراوی، وه‌ک سه‌دکیلو، هه‌روه‌ها بۆماوه‌ی

(۱۰۳۴) تجرید/۳، ژماره‌: ۹۹۸ = ۲۲۳۹ بوخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره‌: ۹۶۷ = ۴۰۹۴ شیخا.

چهنديشه، مامكه ناوبري، وهك سائي، دوو سال، مانگي، دوو مانگ). {تاج/۲، زنجيره: ۱۵۶، ژماره: ۱۸۴۷}.

(۲۷) باب النهي عن الحلف في البيع

سویندو سویندکاری له سهوداو مامه لهو کرین و فروشتندا نهیی لی کراوه
 ۱۰۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (الْحَلْفُ مُنْفَقَةٌ لِلسَّلْعَةِ مُنْحَقَةٌ لِلْبِرْكََةِ) (الحديث ۲۰۸۷): (۱۰۳۵)

ئه‌بوهورمیره (رمزای خوای لی بئ) له پیغه مبه‌رموه (دروودی خوای له‌سمر بئ) ده‌فرمووی: (سویندی درۆ برمو به‌فروشتنی کالā دما به‌لام بیتو به‌رمکه‌تی مامه‌له دمبا) (تاج/۲/۳۰۰ف ۲).

له پوخته‌ی موسلیما، ژماره (۹۵۸ = ۴۱۰۲ شیجا) دا ئاوايه:
 عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ فَإِنَّهُ يُنْفَقُ، ثُمَّ يَمْحَقُ». {الحديث: ۴۱۰۲ شیجا = ۴۰۹۶ فم}:

ئه‌بو قه‌تاده‌ی ئه‌نصارى (رمزای خودای لی بئ) فه‌رمووی: بیستم له پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بئ) ده‌یفه‌رموو: (له‌سهوداو مامه‌له‌دا دووربین له‌سویند خواردنی زۆر، چونکه له‌پیشا برمو به‌کالā دما، به‌لام له‌ئه‌نجامدا بیتو به‌رمکه‌تی دمبا). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۷، ژماره: ۱۷۷۲ + ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۸، ژماره: ۱۷۲۰، ۱۷۲۱}.

(۱۰۳۵) تجرید/۳، ژماره: ۹۴۸ = ۲۰۸۷ بخاری. مسلم: ۱۶۰۶ = پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۵۸ =

(۲۸) باب الشُّفْعَةِ

باسی بهش هه لگرتنه وه (شوفعه)

۱۰۳۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ مَالٍ لَمْ يُقَسِّمْ، فَإِذَا وَقَعَتِ الْحُدُودُ وَصُرِّفَتِ الطَّرِيقُ فَلَا شُفْعَةَ: (۱۰۳۶)

له تاجول ئوصولدا، بهرگی/۲، ژماره (۱۸۵۲) ئهه فهرموودمیه ناوایه:
(بروانه: ژماره: ۹۶۸ پوختهی موسلیم/۲):

جابر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهمر (دروودی خودای لهسه ر بی) شوفعه (واته: بهشی هاوبهش، یا هاوسی هه لگرتنه وه) داناه لههه موو شتیكا كه هاوبهشی بیو هیشتا دابهش نه کرابی، بهلام نه گهر شته كه جیاکرایه وه و سنوور دانراو توخوب نیشانه کراو، ریگه و بان دیاریکرا، نیتر ههقی شوفعهی بهسه رموه نامینئ - ش/د/ت/ن).

(۲۹) باب غُرَزِ الْخَشَبِ فِي جِدَارِ الْجَارِ

سهری دهسته كو لادارو نیرگه و کویسه وانه لهسه ر دیواری هاوسی

۱۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (لَا يَمْنَعُ جَارٌ جَارَهُ أَنْ يَغُرَزَ خَشْبَهُ فِي جِدَارِهِ) ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَاللَّهِ لَأَرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْتافِكُمْ) (الحديث ۲۴۶۳، طرفاه فی: ۵۶۲۷، ۵۶۲۸): (۱۰۳۷)

(۱۰۳۷) بخاری. شفعه: ۲۲۵۷ پوختهی موسلیم/۲، ژماره: ۹۶۸ - ۴۱۰۴ شیخا. (بخاری رقم الكتاب/۳۶ رقم الباب/۱).

(۱۰۳۷) تجرید/۲، ژماره: ۱۰۶۹ - ۲۴۶۳ بخاری. مسلم. محمد فؤاد/۱۶۰۹ - پوختهی موسلیم/۲، ژماره: ۹۶۸ - ۴۱۰۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۴۶ رقم الباب/۲۰).

ئەبۇھورەيرە (پەزىلەتلىك خەلىپە) فەرمانى: خۇشەويست (دروودى خەلىپە) لەسەر بى (رەھبەر) دەرمانى: (رەھبەر) دەرمانى بەدەن كەسەرى دەستەك و گۆنەوانە لەسەر دىۋارى ئىۋە دابىن. لەپاشا ئەبۇھورەيرە فەرمانى: ئەۋە بۇچى دەتان بىنەم لوتەلان لەم فەرمانىشتە! دەسا بەيەزدانى پاك خۇشيتان بى و ترشيتان بى، مەن نەركى سەرشانى خۇم بەجى دەھىنەم و ئەم فەرمانىشتە نامۇزگارىيەنە ۋەك گول مېخ دەكوتەم بەناۋ شانتانا. (تاج/۲-ل ۳۳۴-ف ۵-۱۵۸، ژمارە: ۱۸۵۶).

(۳۰) باب تەرىم الظلم و غصب الأرض وغيرها

زۆرۈستەم و شەرت زەۋىتىن ئادەستە، نېمەت زەۋىتىن ۋاز بى، ۋەچى شەرتى

تەرىم

۱۰۳۸- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ أَنَّهُ خَاصَمْتُهُ أَرُوِي فِي حَقِّ زَعَمَتُ أَنَّهُ اتَّقَصَهُ لَهَا إِلَى مَرَوَانَ ، فَقَالَ سَعِيدٌ أَنَا أَتَقَصُّ مِنْ حَقِّهَا شَيْئًا ، أَشْهَدُ لَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «مَنْ أَخَذَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا ، فَإِنَّهُ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ» (۱۰۳۸)

ئەمە دەقى ژمارە (۹۷۰) پوختەى موسلىمە، بۇ ئەم فەرمانىمە، روونكردەنەۋەى زۆرى ۋاتىداد، دىكەين بە رافەو شىكردەنەۋە بۇ گىرانەۋەى ئىرە:

عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَرُوِي بِنْتَ أُوَيْسٍ ادَّعَتْ عَلَى سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَخَذَ شَيْئًا مِنْ أَرْضِهَا فَخَاصَمْتُهُ إِلَى مَرَوَانَ بْنِ الْحَكَمِ

(۱۰۳۸) تەجرىد/۳، ژمارە: ۱۰۶۳ = ۲۴۵۲ بخارى. مسلم محمد فؤاد/۱۶۱۰ = ۹۷۰ پوختەى موسلىم =

فَقَالَ سَعِيدٌ: أَنَا كُنْتُ أَخَذُ مِنْ أَرْضِهَا شَيْئًا بَعْدَ الَّذِي سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟! قَالَ وَمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «مَنْ أَخَذَ شِبْرًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا طَوَّقَهُ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ». فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ: لَا أَسْأَلُكَ بَيْنَهُ بَعْدَ هَذَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ كَاذِبَةً فَعَمَّ بَصَرُهَا، رَاقَتْهَا فِي أَرْضِهَا، قَالَ: فَمَا مَاتَتْ حَتَّى ذَهَبَ بَصَرُهَا، ثُمَّ بَيْنَا هِيَ تَمْشِي فِي أَرْضِهَا، إِذْ وَقَعَتْ فِي حُفْرَةٍ فَمَاتَتْ. {الحديث: ٤١١٠ = ٤١٠٤ فم}:

عورووی کوری زوبهیر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: نهروای کچی نوومیس سکاالی نهووی دمکرد، که سهعیدی کوری زمید (رمزای خودای لی بی) بهشی لهزهوییهکهی نهوی داگیرکردوو، لهلای مهروانی کوری حهکه م سکاالی لی کرد، که نهوگاته مهروان میری سهر مه دینه بوو، سهعید فهرمووی: منی که بهگوپی خوّم لهم بارمیه وه ههرمشهی گهورهم له پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) بیستی، دهچم زهوی لهو زهوت دمکه م؟! مهروان فهرمووی: چیت لهم بارمیه له پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) بیستوو؟ سهعید فهرمووی: (بهگوپی خوّم لهزاری پیروزی خو شه ویستم بیست (دروودی خودای لهسهر بی) دمیفه رموو: (ههرکه سی، بهناهق، بهزورو سته م، بستی زهوی یازیاتر داگیرکا، لهروژی قیامه تا، نهو بسته زهوییه، بهههر جهوت چینه ی زهمینه وه، وه که له مه له ملی گادا، ناوا دمکری به ته ووق و دمکریته نه ستوی!).

مهروان فهرمووی به سهعید: نه م فهرموودمیه به سه که ببی به به لکه لهسهر راستگوپی تو، سهبارمت به داوای نه م ژنه، له بهر نه وه له پاش نه م به لکه یه داوای به لکه ی ترت لی ناکه م و داوای ژنه که ی رهنکرده وه.

سەعید فەرمووی: خودایە! تۆ ئاگات ئی هەیه، کە ئەم ژنە ئەم بوختانە ی
بۆمن کرد، کە بەناھەق زەویەم لێی داگیرکردوو، خودایە! ئەگەر درۆ دەکا چاوی
کوێرکەو لەناو ئەم زەویەیی خۆیدا بەکوشتی بەدی).

فەرمووی: ئەروا نەمرد هەتا کوێربوو، جارێکیش لەناو زەویەیکە ی
خۆیدا، کە لەپاڵ زەویەیکە ی سەعیددا بوو دەسووراپەو، لەپەر کەوتە ناو
بیرێکەو و مرد!! هەردوو نزاکە ی سەعیدی ئی گیرابوو). {تاج/٥، زنجیرە: ١٠،
ژمارە: ٤٧٢٧}.

روونکردنەو:

١- بڕوانە: ژمارە: ١٠٦٣ تەجریدی بوخاری بەرگی سییەم، هەروا ریاض/١،
لایەرە: ١٩٤، زنجیرە: ٢٦، ژمارە: ٢٠٦/٤.

٢- سەعیدی کۆری زەمیدی کۆری عەمری ئەلەدەمویە (رمزای خودای ئی
بێ) لە موسوڵمانە هەرە پێشینەکانە، ئیمامی عومەر لەمالی ئەودا ئیسلام بوو،
سەعید مێردی فاطیمە ی کچی خەطاب بوو، کە خوشکی پێشەوا عومەر بوو،
سەعید یەکیکە لە عەشەرە ی موبەشەرە، واتە: یەکیکە لەو دەکەسە کە
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەژیانی خۆیدا مۆژدە ی بەهەشتی پێیان
داو، نامادە ی گەلّ لەغەزاو نەبەردەکانی پێغەمبەر بوو، وەک غەزای
یەرمووک، بەشداری لەنازادکردنی دیمەشقا کردوو، سەعیدی کۆری حەبیب
دەیفەرموو: ئەم زاتانە لەخزمت پێغەمبەردا لەیەک پلەو پایەدا بوون:
ئەبوبەکر و عومەر و عوسمان و عەل و سەعد و سەعید و طەلحە و زوبەیر و
عەبدوڕەحمانی کۆری عەوف، لەجەنگ و نەبەرد و کوشتارگاگاندا، لەبەردەمیەو
بوون، لەنوێژدا لەپشتیەو بوون، سەعید پیاویکی گەمە رنگی تووکن بوو، نزی
زۆر زۆر گیرادەبوو، زەمیدی باوکی پیاویکی رۆشنیر بوو، لەسەر ئایینی حەزرمتی

ئىبراھىم بوو (دروودى خوداى گەورووى لەسەر بى)، خوڤن و مردارەو مېووى نەدەخوارد، ھەروا گوشتى ئازەللىكى نەدەخوارد كەناوى بت و ئەنصابى لەكاتى سەربرىندا لى ھىنرابى، لەپىش پىغەمبەرەيەتتى پىغەمبەردا، بەخزمەتى پىغەمبەر دەگا، بەلام فرىاى ھاتنى ئىسلام ناکەوى.

ئىبنو عەبدول بەر، لە ئىستىعابا راگوڤز دەگا:

(سەعیدى كورى زمىد دەچىتە خزمەتى ھەزەرت، ھەرزى دەگا: قوربان! باوكم ئەو مېووى كەخۆت دىوتە و خەلك باسى كەردووە بۆت، كەواتە: نزاى باشى بۆكە و بۆى بپارێرمووە كەخودا لى خوش بى، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەر مووى: (باوكت لەرۆژى دوا رۆژدا كە زىندوو دەكرىتەو، بەيەك نەتەووى تەواو دادەنرى).

سەعید سى فەر موودەى لەبوخارى پىرۆژدا ھەيە، سەعید لەگۆتايى تەمەنىدا لەعەقىق دەمرى، تەرمەكەى دەبەنەووە بۆ مەدىنە، لەوى بەخاكى دەسپىرن، لەسالى (۵۵) پەنجاو پىنجى كۆچىدا دەمرى، لەسەردەمى جىنشىنى موعاو پىيەدا، تەمەنى نىزىكى ھەفتا و سى سال بوو (رەزاو رەھمەتى خوداى لى بى).

۱۰۳۹- عن أبي سلمة حَدَّثَهُ أَنَّهُ كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَنَسٍ خُصُومَةٌ ، فَذَكَرَ لِعَائِشَةَ (رضى الله عنها) فَقَالَتْ يَا أَبَا سَلَمَةَ اجْتَنِبِ الْأَرْضَ ، فَإِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «مَنْ ظَلَمَ قَيْدَ شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ» (۱۰۳۹)

ئەبو سەلەمە (رەزاى خوداى لى بى) فەر مووى: كىشەيى لەسەر پارچەيى زەوى، لەنىوان من و چەند كەسىكا ھەبوو، چووم بۆ خزمەتى دايكە عائىشە (رەزاى خوداى لى بى) كىشەكەم باسكرد بۆى، فەر مووى: ئەى ئەبو سەلەمە!

خۆت له كێشه و بهرهی زهوی بپاریزه، چونكه سهبارمت بهم بابته، پێغه مبه (دروودی خودای له سه ر بئ) دمفه رموئ: (هه ركه سی به زو رو سته م، به نار ه و ا، به قه د بستئ زهوی داگیر بکا، یا كه متر، یا زیاتر، له رۆزی قیامه تا، به هه مر جهوت چینه ی زهوییه وه، وهك كه له مه ی نیل، له ملی كه له گادا، ئاوا دمكړئ به ته ووق دمكړیته نه ستوئ). {ته جرید/ ۳، ژماره: ۱۰۶۳ + تاج/ ۵، ژماره: ۴۷۲۷ زنجیره: ۱۰}.

(۳۱) باب قَدَرُ الطَّرِيقِ إِذَا اخْتَلَفُوا فِيهِ

نه گه ر له سه ر نه ندازه ی رێكه بوو به كێشه

۱۰۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

إِذَا تَشَاجَرُوا فِي الطَّرِيقِ بِسَبْعَةِ أَذْرُعٍ (الحديث ۲۴۷۳): (۱۰۴۰)

ئه بوهورمیره (پرمزای خوای لی بئ) دمفه رموئ: (پێغه مبه ر) دروودی خوای له سه ر بئ) جهوت گه ز به گه زی به نای داناو به پانیی رێگه ی گشتی، ئه گه ر له سه ری بووبه كێشه و به ره).

رافه و شیکردنه وه:

یاسایه کی ئوصولی ههیه دمفه رموئ: (برپار به پئی رۆژ دمگۆرئ): مه به ست له م جوړه یاسا ئوصولیه ئه م جوړه برپارانه یه، كه به پئی كات و شوین و سه رده م، بابته تی مه حكوموفیه یه كه دمگۆرئ. ئه مه بو جاران بوو، نیستا شه قام و رێگه و بان دمستوو رو رێساو یاسای تایبه تی خوی ههیه.

(۱۰۴۰) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۰۷۱ - ۲۴۷۳ بخاری. پوخته ی موسلیم/ ۲، ژماره: ۹۷۱ - ۴۱۵ شیخا.

(بخاری رقم الكتاب/ ۴۶ رقم الباب/ ۲۹).

ئەمە دەقى ژمارە (۱۰۷۱)ى تەجىرىدى بوخارى بوو، ئەمەيش دەقى ئەم

فەرموودمىيە لە پوختەى موسلىمدا، ژمارە (۹۷۱) بەرگى/۲.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِذَا اخْتَلَفْتُمْ فِي الطَّرِيقِ جُعِلَ عَرْضُهُ سَبْعَ أَذْرُعٍ ». {الحديث: ٤١١٥ = ٤١٠٩ فم. تحفة الأشراف/ ١٣٥٥} :

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموئ: (ئەگەر لەسەر چەندىتى رىگەوبان بوو بەھەراو كېشەتان، ئەوا شەرع بېرىارى داوھ كەپانىي رىگەكە لەحموت گەز كەمتر نەبى).

روونکردنەوھ:

۱- ئەمە بو كۆن وابوو، ئىستا رىگەوبان و شەقام، بەتايبەتى لەناو شارەكاندا، لەرىگەوبانە سەرەگىيەكاندا، دەستوورو ياسا و رىساي تايبەتى خۆى ھەيە، بەپىي شوپىن و كات و جىگەى تايبەت، بەپىي بەرژھومندى گشتى، پىسپۆران ئەندازەى ديارى دىمەن! شەرعىش رمزى لەسەرھو لارى لىي نىيە.

۲۲- کتابُ الفرائض

نامه‌ی فرائض: دابه‌شکردنی که له پوور له نیتوانی که له پوور به رانی مردوو دا
(فه رانیض)

بروانه: نه‌م سه‌رجاوانه‌یه:

{فیقهی ناسان به‌رگی دووهم، زنجیره: ۲۴۳ + ته‌جریدی بوخاری، به‌رگی
پینجه‌م زنجیره: ۸۸، له‌ژماره: ۲۰۵۹ وه هه‌تا ژماره: ۲۰۶۴، به‌تایبه‌تی بروانه:
(پایانی = خاتمه) هه‌تا کو‌تایی لاپه‌ره: ۳۲۱ ج/۱ + مختصر صحیح مسلم/۲،
زنجیره: ۷۷۸، نامه‌ی ژماره: ۲۱ له‌ژماره: ۹۹۴ وه هه‌تا ۹۹۹ + تاج/۲، لاپه‌ره: ۴۱۶،
له‌زنجیره: ۱۰ هه‌تا زنجیره: ۱۰ له‌ژماره: ۱۹۵۱ - ۱۹۹۶} + {شهرحی بلوغ المرام/۲
له‌ژماره: ۹۷۱ وه هه‌تا ژماره: ۹۹۱ = لاپه‌ره: ۴۴۱ هه‌تا لاپه‌ره: ۴۶۱ چاپی یه‌که‌م}.

(۱) بابُ الْحَقُّوْا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا بَقِيَ فَلِأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرَ

هه‌موو خاوه‌ن به‌شی، به‌ پیتی قورنان بشکی دیاریکراوی خویان پئی بدن،

هه‌رجی له‌وان مایه‌وه هی خزمترین که‌سی نیتینه‌یه

۱۰۴۱- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

أَلْحَقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرَ. (الحديث ۶۷۳۲ أطرافه في:

۶۷۳۵، ۶۷۳۷، ۶۷۴۶): (۱۰۴۱)

ئیبینوعه‌باس (په‌زای خواله‌ خۆی و بابی پئی) فه‌رمووی: پیتفه‌مه‌ر دروودی

خوای له‌سه‌ر پئی- ده‌فه‌رمووی: هه‌موو خاوه‌ن به‌شی له‌که‌سو کاری مردوو، به‌شی

دیاریکراوی خۆی پئی بدن، به‌پیتی ده‌قی قورنانه‌که، نه‌نجا هه‌رجی له‌وان

(۱۰۴۱) مختصر صحیح البخاری - تجرید: ۲۰۵۹ - ۶۷۳۲ پوخته‌ی موسلیم: ۹۹۵ - ۴۱۱۷ شیخا -

مايهوه، ئهوه بوخزمترین كهسه بهمهرجی كهئیرینه بێت. (تاجی كوردی/ ٣
ل/ ١١، ز/ ٤، ژ/ ٢ - ش/ د/ ت).

(٢) باب میرات الكلاله

كهلهبووری كهلاله، كه به مردوی دگوتی: نه بنهجه (نهصل) ی مابی و نه

وهچه ی ههبی

١٠٤٢- حدیث جَابِرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما) يَقُولُ مَرَضْتُ مَرَضًا ،
فَأَتَانِي النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) يَعُودُنِي وَأَبُو بَكْرٍ وَهُمَا مَاشِيَانِ ، فَوَجَدَانِي أُغْمِي
عَلَى ، فَتَرَضَّا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) ثُمَّ صَبَّ رَضْوَاهُ عَلَيَّ ، فَأَقَفْتُ فَإِذَا النَّبِيُّ
(صلى الله عليه وسلم) فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي كَيْفَ أَقْضِي فِي مَالِي
فَلَمْ يُجِبْنِي بِشَيْءٍ حَتَّى نَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ:

جابیری كوری عهبدووللا (رمزای خودا لهخوی و له عهبدووللای باوکی بئ)
فهرمووی: نهخۆش بووم، زۆر كهشهنگبووم، پێغه مبهرو ئه بوبهكر، بهم
بوئهيهوه، دین بو سهردان و ههوالپرسیم، به پیاده هاتبوون، نهوهكوو بهسواری،
دهبینن بووراومهتهوهو هۆشم بهخۆم نییه، جا پێغه مبهر (دروودی خودای
لهسهر بئ) دهنویژئی دگوتی و له ئاوی دهننوێژهكهیم لی دهرژینئ، نهوجا
هۆشم هاتهوه، روانیم وا پێغه مبهر وا لهلام، عهرزیمکرد: ئه ی پێغه مبهری خودا!
چی لهمالهكهه بکهه؟ ئه ویش هیج وهلامی نه دامهوه، ههتا ئایهتی مهواریت
دابهزی).

بو روونکردنهوهی ئهم فهرموودمیه، دمقی ژماره (٩٩٦) ی پوختهی

موسلیم، بهرگی دووهه، راگوێز دمهکین، كه ئهمه دمقه کهیهتی:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَعْقِلُ، فَتَرَضَّا فَصَبَّوْا عَلَيَّ مِنْ رَضْوَتِهِ، فَعَقَلْتُ، فَقُلْتُ: يَا

رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا يَرِثُنِي كَلَالَةٌ، فَنَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ، فَقُلْتُ لِمُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ:
(يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ) قَالَ: هَكَذَا أُنْزِلَتْ. {الحديث: ٤١٢٤ =
٤١١٨ فم. تجريد/١، رقم: ١٤٣ = ١٩٤، ٤٥٧٧، ٥٦٥١، ٥٦٦٤، ٥٦٧٦، ٦٧٢٣،
٦٧٤٣، ٧٣٠٩. تحفة الأشراف: ٣٠٤٣}:

جابیری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: نہ خوؤش بووم،
ہوشم بہ خوؤم نہ بوو، پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سمر بن) ہاتبوو بو
سہردان و ہہوالپرسیم، دمستنوؤژ دہگری و لہ ناوی دمستنوؤژ مکہیم لی دمپرؤژینی،
نہوجا ہوشم ہاتہوہ، جاگوتم: نہی رمہبہری خودا! میراتو کہلہ پوورمکہم بو
کی دمبی؟ چونکہ من تہنیا چہن خوشکیکم ہہن کہلہ پوورم لی بگرن و کہسی
ترم نیہ نہباوک و دایک و نہمنال، ئیتر بہم بوئہیہوہ نایہتی کہلہ پووری کہلالہ
ہاتہ خوارموہ).

رشتہی نہم فہرموودمیہ لہ صہحیحی موسلیمدا ناوایہ: موسلیم، لہ
موحہممہدی کوری حاتم، لہ بہہز، لہ شوعبہ، لہ موحہممہدی کوری
مونکہدیر، لہ جابیرموہ. جا لیرمدا شوعبہ دمفہرموی: بہ موحہممہدی کوری
مونکہدیرم گوت: مہبہستی جابیر لہاتنہ خوارموہی نایہتی کہلالہ، نہم
نایہتہیہ، کہ نایہتی (١٧٦) ہ لہسوورمتی نیساء، کہ دمفہرموی: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ
اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ}!؟

موحہممہد فہرمووی: بہئی، نہم نایہتہ لہکہشیکی وادا ہاتؤتہ خوارموہ.

{تاج/١، زنجیرہ: ٢١، ژمارہ: ١٥٨ ج/٤}.

(۳) باب آخر آية أنزلت آية الكلالة

دواترين نايه تی قورنان که هاتوو ه نايه تی که لاله به

۱۰۴۳- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ آخِرَ سُورَةٍ أُنْزِلَتْ تَامَّةً سُورَةُ التَّوْبَةِ، وَأَنَّ آخِرَ آيَةٍ أُنْزِلَتْ آيَةُ الْكَلَالَةِ. {الحديث: ۴۱۳۰ = ۴۱۲۴ فم: (۱۰۴۳)}

بهرائی کوپی عازیب (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: دوا سوورمت کههات بو پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) سوورمتی بهرائمت بوو، هه مووی به ته واوی بهیه کجار هات، ومدوا نایه تیش کههات نایه تی که لاله بوو، که دمهرمووی: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ}. {تاج/۲، زنجیره: ۵، ژماره: ۳۸۲۲}.

(۴) باب مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلْيُورَثْهُ

که سی بهری و سامانی لی به جی بمیتی، بو که له بوور به ره کانی به تی

۱۰۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُؤْتِي بِالرَّجُلِ الْمَيِّتِ عَلَيْهِ الدِّينُ، فَيَسْأَلُ: «هَلْ تَرَكَ لِدِينِهِ مِنْ قِضَاءٍ؟ فَإِنْ حُدِّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً، صَلَّى عَلَيْهِ، وَإِلَّا قَالَ: «صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ». فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْفُتُوحَ، قَالَ: «أَنَا أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُوُفِيَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَعَلَى قِضَائِهِ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَلْيُورَثْهُ». {الحديث: ۴۱۳۳ = ۴۱۲۷ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۴۹ = ۲۳۹۹، ۲۲۹۸، ۲۳۹۸، ۴۷۸۱، ۵۳۷۱، ۶۷۳۱، ۶۷۴۵، ۶۷۶۳} : (۱۰۴۴)

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: که لی جار وادبوو، ته رمی مردوویان دمهینا بو خزمه تی پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) تا نویژی

(۱۰۴۳) بخاری. تفسیر (۴/۶۵). بوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۹۸ = ۴۱۳۰ ترفیم شیخا لصحیح

مسلم (بخاری رقم الكتاب/۶۵ رقم الباب/۴).

(۱۰۴۴) تجرید/۳، ژماره: ۱۰۴۹ = ۲۳۹۹ بخاری. بوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۹۹ = ۴۱۳۳ شیخا.

(بخاری رقم الكتاب/۳۹ رقم الباب/۵).

مردووی لهسەر بکا، وادمبوو مردوومکه قهرزار بوو، جا پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دمیفهرموو: (ئهومندهی مال لهپاش خوی بهجیهیشتووو کهبهشی دانهووی قهرزمکهی سهری بکا؟).

جا نهگهر عهرزیان بکردایه: بهئ، ئهوا نوێزی لهسهر تهرمهکهی دمکرد، دهنه نهگهر بیانگوتبایه ئهومندهی مال لهپاش بهجئ نهماوه کهبهشی دانهووی قهرزمکهی سهری بکا بهتهواوی، دمیفهرموو: (ده خۆتان نوێژ لهسهر مردوومکهتان بکهن!).

بهلام بهره بهره که خودای گهوره درووی دارایی، بههوی فتوحاتهوه، لهحهزمت کردهوه، مردوو نهگهر قهرزاریش بوایه نوێزی لهسهر دمکردو نامازه به نایهتی {النَّبِيُّ اَوَّلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ} دمیفهرموو: (من دلسۆزترو لهپیشترم بۆ گشت موسولمانی، لهههموو کهسیکی تر، ههتا لهخووشی لهپیشترم بۆی، جانهگهر موسولمانی مردو قهرزی لهسهربوو، ئهوه قهرزمکهی لهسهر من، نهگهر خوی مالی لهپاش بهجئ نهماوو، من قهرزمکهی بۆ دهممهوه، بهلام نهگهر مالی تری لهپاش بهجیمابوو، ئهوه بۆ میرات بهرمکانیهتی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۶۴، ژماره: ۸۹۲ - ش/د/ت/ن}.

۲۴- کِتَابُ الْهَبَاتِ

نامه‌ی شت به خشین

(۱) بَابُ كَرَاهَةِ شِرَاءِ الْإِنْسَانِ مَا تَصَدَّقَ بِهِ مِمَّنْ تَصَدَّقَ عَلَيْهِ

شتن بکه‌ی به خیر، ناباشه بیکریته‌وه له‌وکه‌سه‌ی که به خشیوته پی‌ی

۱۰۴۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَضَاعَهُ الَّذِي كَانَ عِنْدَهُ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَشْتَرِيَهُ، وَظَنَنْتُ أَنَّهُ يَبِيعُهُ بِرُخْصٍ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (الْأَثَرُ وَلَا تُعَدُّ فِي صَدَقَتِكَ، وَإِنْ أَعْطَاكَ بِدِرْهَمٍ فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَيْنِهِ). (الحديث ۱۴۹۰ - اطرافه فی: ۲۶۲۳، ۲۶۳۶، ۲۹۷۰، ۳۰۰۳: (۱۰۴۵))

عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب (رمزای خوای لی بی) فه‌رمووی: نه‌سپیکم هه‌بوو، له‌ ریگه‌ی خودادا به‌خشییم به‌ غه‌زا کارئ، به‌لام خاومنه‌که‌ی فه‌دری نه‌زانی و زۆربئ خزمه‌تی کرد، منیش ویستم لی‌ی بکرمه‌وه، به‌زمینی خۆم گوتم: به‌ هه‌رزان ده‌یفرۆشیته‌وه، چونکه‌ ته‌واو له‌رو لاوازی کردبوو، بۆ ئه‌مه‌ پرسیارم له‌ خۆشه‌ویست دروودی خوای له‌سه‌ر بی- کرد، فه‌رمووی: (نه‌بیکرمه‌وه نه‌هیج خێرو به‌خشینکی تری خۆت به‌پاره هه‌لبگرمه‌وه، با پێبه‌خشاوه‌که به‌ یه‌ک دره‌میش بیداته‌وه پیت، چونکه‌ نه‌وه‌ی که خێرو به‌خشاوی خۆی بکریته‌وه، یا بیه‌بلێنی به‌ پارمه‌و به‌و پارمه‌ هه‌لی بگریته‌وه، وه‌ک سه‌گئ وایه‌ پشانه‌وه‌ی خۆی بخواته‌وه (ریاض/۴-۱۷۸۸- ز/۲۸۵ + تاج/۲ ل/۳۶۹ ف/۱ ز/۱۷۸).

(۱۰۴۵) تجرید/۲، ژماره: ۷۱۶ = ۱۴۹۰ پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۸۸ = ۴۱۳۹ بخاری ژماره‌ی کتاب

۱۰۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ لَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَعْطَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَحْمِلَ عَلَيْهَا رَجُلًا ، فَأَخْبَرَ عُمَرُ أَنَّ قَدْ وَقَفَهَا يَبِيعُهَا ، فَسَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَتَّاعَهَا فَقَالَ « لَا تَبْتَغَهَا ، وَلَا تَرْجِعَنَّ فِي صَدَقَتِكَ »: (۱۰۴۶)

له پوخته ی موسلیما ناوایه:

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ عَتِيقٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَضَاعَهُ صَاحِبُهُ ، فَظَنَنْتُ أَنَّهُ بَائِعُهُ بِرُخْصٍ ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: « لَا تَبْتَغُهُ وَلَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَقِيءُ ، ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ »: {الحديث: ۴۱۳۹ = ۴۱۳۳ فم. تهجريد/۲، رقم: ۷۱۶ = ۱۴۹۰، ۲۶۲۳، ۲۶۳۶، ۲۹۷۰، ۳۰۰۳. نسائی. زكاة: ۲۶۱۴. ابن ماجة. صدقات: ۲۳۹۰. تحفة الأشراف: ۱۰۳۸۵}:

عومهری کوری خهتاب (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: نهسپیکی نایابم هه‌بوو، له‌ریگه‌ی خودادا به‌خشیم به‌غه‌زاگاری، به‌لام خاومنه‌که‌ی فه‌دری نه‌زانی و زور بن خرمه‌تی کرد، منیش ویستم لیی بکرمه‌وه، به‌زمینی خوّم گوتم: به‌هم‌رزان دمیفرۆشی، چونکه ته‌واو له‌رو لاوازی کردبوو، بو‌ئمه‌ه پرسیارم له‌خۆشه‌ویست کرد (دروودی خودای له‌سهر بن) فهرمووی: (نه‌بیکرمه‌وه‌و نه‌هیچ خیرو به‌خشینیکی خۆت به‌پاره هه‌لبگره‌وه، با نه‌و که‌سه‌ی که به‌خشیوته پیی، به‌یه‌ک دره‌میش بیداته‌وه پیت، چونکه نه‌وه‌ی که خیرو به‌خسراوی خۆی بکرپته‌وه، یا بیه‌بلینن به‌پارمه‌و به‌و پارمیه هه‌لی بگریته‌وه، نه‌وه وه‌ک سه‌گی وایه رشانه‌وه‌ی خۆی بخواته‌وه). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۵، ژماره: ۱/۱۶۱۲} + {تاج/۲، زنجیره: ۱۷۸، ژماره: ۱۹۴۰ ج/۴}.

(۲) باب تحریم الرجوع فی الصدقة والهبة بعد القبض إلا ما وهبه لولده وإن

سفل

نادروسته که مروءه خيرو به خشينو خواتی خوئی، که دهیدا به کهسی، له پاش
وهرگرتنی، دووباره ههلبگریتهوه بو خوئی، جا به کرین بی، یان به ههر

شیوهی تر

۱۰۴۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْعَانِدُ فِي هَبْتِهِ كَالْكَلْبِ يَقْبِئُ ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْنِهِ». {الحديث: ۴۱۵۲ = ۴۱۴۶ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۰۵ = ۲۵۸۹، ۲۶۲۱، ۲۶۲۲، ۶۹۷۵. نسائی. هبة: ۳۶۹۳. تحفة الأشراف: ۵۷۱۲} (۱۰۴۷)

ئیبینو عهعباس (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی
خودای لهسهر بی) فهرمووی: (کهسی دهمههه و بهخششی خوئی، دووباره
ههلبگریتهوه، یان بیسهنیتهوه لهو کهسه کهپی بهخشیوه، وهک سهگ وایه که
برشیتهوهو لهدواییدا سههلهنوئی رشانهوهی خوئی دووباره بخواتهوه).

(۳) باب کراهة تفضيل بعض الأولاد في الهبة

زیاده به خشین به ههندی له منالهکانی

۱۰۴۸- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ أَنَّ أَبَاهُ أَتَى بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ إِنِّي نَحَلْتُ ابْنِي هَذَا غُلَامًا. فَقَالَ: «أَكُلْ وَلَدُكَ نَحَلْتُ مِثْلَهُ». قَالَ: لَا. قَالَ: «فَارْجِعْهُ» (۱۰۴۸)

(۱۰۴۷) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۱۰۵ بخاری پوختهی موسلیم/ ۲، ژماره: ۹۸۹ = ۴۱۵۲ شیخا (بخاری

ژمارمی کتاب/ ۵۱ ژمارمی باب/ ۱۴).

(۱۰۴۸) تجرید/ ۳، ژماره: ۱۱۰۴ = ۲۵۸۷ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۲ ژماره: ۹۹۰ = ۵۱۵۷ شیخا.

(بخاری ژمارمی کتاب/ ۵۱ ژمارمی باب/ ۱۲).

لهژماره (۹۹۰ و ۹۹۱) ی پوخته‌ی موسلیمدا ناوایه:

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُشْهَدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ». فَرَجَعَ أَبِي فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ. {الحديث: ٤١٥٧ = ٤١٥١ فم. تجريد ٣/، رقم: ١١٠٤ = ٢٥٨٧ فتح الباري}:

نوعمانی کویری به‌شیر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: باوکم بری له‌ماله‌که‌ی خوی به‌خشی به‌من، عه‌مره‌ی کچی ره‌واحه‌ی دایکم، گوئی به‌باوکم: من به‌مه‌ رازی نابم، هه‌تا پیغه‌مبهر نه‌که‌ی به‌شایمت له‌سهر ئه‌م خه‌لاته، جا باوکم بردمی بو خزمه‌تی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) هه‌تا بی‌کا به‌شایمت له‌سهر ئه‌م به‌خششه، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) پیی فهرموو: (ئایا هه‌موو مناله‌کانی ترت به‌قه‌د ئه‌مت پی به‌خشیوه؟) فهرمووی: (نه‌ه) حه‌زرت (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (له‌خودا بترسن و بی فهرمانی مه‌که‌ن و به‌یه‌ک چاو ته‌ماشای هه‌موو مناله‌کانتان بکه‌ن و دادپه‌روهرین له‌نیوانیان، چونکه خودا وای پی‌خۆشه).

فهرمووی: باوکم له به‌خشیشه‌که‌ی په‌شیمان بووه و له‌منی سه‌نده‌وه.

{تاج/٢، زنجیره ١، ژماره: ١٩٥٨ ج/٤}.

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: انْطَلَقَ بِي أَبِي يَحْمِلُنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْهَدْ أَنِّي قَدْ نَحَلْتُ النَّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا مِنْ مَالِي، فَقَالَ: «أَكُلْ بَنِيكَ قَدْ نَحَلْتَ مِثْلَ مَا نَحَلْتُ النَّعْمَانَ؟». قَالَ: لَا، قَالَ: «فَأُشْهَدُ عَلَى

هَذَا غَيْرِي»، ثُمَّ قَالَ: «أَيَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءً؟» قَالَ: بَلَى، قَالَ: «فَلَا إِذَا؟». {الحديث: ٤١٦١ = ٤١٥٥ فم. تقدم تخريجه في الحديث ٩٩٠}:

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: باوکم ہہ لی گرتہم و بردمی بولای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! تو بہشایہتبہ کہنہوا نہومو نہوم لہمالہکم بہخشی بہ نوعمانی کورم. فہرمووی: (نایا گشت کورمکانی تریشت بہقہد نہمت پی بہخشیون؟) باوکم فہرمووی: نہء. فہرمووی: (دہ کہسیکی تر بکہ بہشایہتی نہمہ، من شایہتی وانادہم). لہپاشا فہرمووی: (نہی حہزیش نہکھی کہ کورمکانت ہہموویان وہک یہک بؤت باش بن؟). باوکم فہرمووی: (بہلی). فہرمووی: (کہواتہ نابی). {تاج/٢، زنجیرہ: ١، ژمارہ: ١٩٥٨ ج/٤}.

١٠٤٩- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (أُعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟) قَالَ: لَا قَالَ: (فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ) قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ {الحديث ٢٥٨٧: (١٠٤٩)}

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: باوکم بہخششیکی پیم داو عہمری کچی رمواحہ کہ دایکی منہ، بہباوکی گوت: بہومندہ رازی نابم کہ تو نہو شتمت بہخشیوہ بہ نوعمانی کورم، بؤ دلنایبی تہواو دہبی بیبہی بؤ لای پیغہمبہرو پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہر بی) بکہی بہشایہت

(١٠٤٩) تجرید/٣، ژمارہ: ١١٠٤ = ٢٥٨٧ بخاری. پوختہی موسلیم/٢، ژمارہ: ٩٩٠ و ژمارہ: ٩٩١ =

٤١٥٧، ٤١٦١ شیخا. (بخاری ژمارہی کتاب/٥١ ژمارہی باس/١٣).

لهسەر ئەم پى بهخشينه، جا باوكم ههلى گرتىم و بردى بۆ لای
پيغه مبهەر (دروودی خوای لهسەر بى) و گوتى: ئەمى پيغه مبهرى خودا! ئەم كورەم
كه لهعه مبهرى ژنمه خهلاتيكم پى بهخشيوه، عه مبه داواى لى كردوم كه تۆ
لهسەر ئەم پى بهخشينه بكه بهشايهت. فەرمووى: (ئایا هه موو مناله كانى
تريشت به قەد ئەمەت پى بهخشيون؟) باوكم فەرمووى: نەه. پيغه مبهەر (دروودی
خوای لهسەر بى) فەرمووى: (دەنابى كەسيكى تر بكه بهشايهتى ئەمە من
شايهتى وا نارەوا نادەم).

لهپاشا فەرمووى: (ئەمى هەزىش دمهكى كه هه موويان وهك يهك بۆت باش
بى؟) باوكم گوتى: بهلى. فەرمووى: (كهواته نابى) ئەوجا خۆشه ويست (دروودی
خوای لهسەر بى) فەرمووى: (دەمى له خودا بترسن و بى فەرمانى مه كەن و
بهيهك چاو تەماشای هه موو مناله كانتان بكەن، چونكه خوا وای پى خۆشه)
فەرمووى: جا باوكم له بهخشيشه كهى پەشيمان بووهو لهمنى سەندموه.
(تاج/۳-ف-۲-ش/د/ت = تاج/۲، زنجيره: ۱، ژماره: ۱۹۵۸ ج/۴).

(۴) باب العُمَرَى

باسى عومرا واته: شتى بدا به كهسى تا ماوهى تەمەنى تەواو دەبى
۱۰۵۰- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِالْعُمَرَى أَنَّهَا لِمَنْ وَهَبَتْ لَهُ (الحديث ۲۶۲۵): (۱۰۵۰)

جابیر (پەرزەنتى خوای لى بى) فەرمووى: پيغه مبهەر (دروودی خوای لهسەر
بى) بپريارى داوه ئەگەر كەسى شتى ببهخشى به كەسى، پى بلى: كه ههتا ماوى

(۱۰۵۰) تجريد/۳، ژماره: ۱۱۱۴ = ۲۶۲۵ بخارى. مسلم/۴۱۶۴ شيخا. (بخارى رقم الكتاب/۵۱ رقم

ئەم شتە بۆ تۆبى، ئەو دەمى بەھى ئەو كەسە كە پىي بەخشاو، پاش
مردنىشى ناگەرپتەو بۆ خاومنى پىشوو، بەلكو دەمى بەھى كەلەپوور گرانى
پىبەخشاو كە. (تاج/۲/۳۷۱، زنجىرە: ۱۷۹، ژمارە: ۱۹۴۲ ج/۴ - باسى عومراو
روفا).

۱۰۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ:
«الْعُمَرَى جَائِزَةٌ»:^(۱۰۵۱)

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) دەفەرموى: پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) دەفەرموى: (کردارى عومرا دروستە و دامەزراو).

۲۵- کِتَابُ الْوَصِيَّةِ

نامه‌ی راسپیتری (وه‌سیت)

۱۰۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةً عِنْدَهُ» (الحديث ۲۷۳۸) (۱۰۵۲)

عه‌بدوللای کورپی عومهر (رهزای خوای لی بی) دمه‌رموی:
پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر بی) دمه‌رموی: (ههر موسولمانی شتیکی
هه‌بی که بیه‌وی راسپیتری (وه‌سیت) ی بو بکا، هه‌ق وایه‌دووشه‌وی به‌سهر‌دا
تینه‌پهری هه‌تا وه‌سیت‌نامه‌که‌ی به‌نووسراویمی له‌لای خو‌ی دا دهنی). (تاج/۳/۲۵-
۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۱۹۹۷ - ش/د/ت ن.باسی راسپیتری).

ئه‌مه‌ دمقی ئه‌م فهرموودمیه‌ بوو، له‌ژماره (۱۱۳۶ = ۲۷۳۸) ی پوخته‌ی
بوخاری و مفردی بوخاریدا، ئه‌مه‌یش دمقی ئه‌م فهرموودمیه‌، له‌ژماره (۹۸۱ =
۴۸۳) ی پوخته‌ی موسلیم و له‌ صه‌حیحی موسلیمدا، ژماره دانانی شیخا:

عَنْ سَالِمٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ ثَلَاثَ لَيَالٍ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ عِنْدَهُ مَكْتُوبَةً». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: مَا مَرَّتْ عَلَيَّ لَيْلَةٌ مُنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ ذَلِكَ إِلَّا وَعِنْدِي وَصِيَّتِي. {الحديث: ۴۱۸۳ = ۴۱۷۶} فم.
تجريد/۳، رقم: ۱۱۳۶ = ۲۷۳۸. أبو داود. وصايا: ۲۸۶۲. ترمذی. جنائز: ۹۷۴ {:

(۱۰۵۲) تجريد/۳، ژماره: ۱۱۳۶ = ۲۷۳۸ بخاری. مسلم: ۱۶۲۷ = ۴۸۰ ترقیم محمد فؤاد وخیل

سالم (رحمه‌تی خودای لی بی) دمه‌رموی: نیبنو عومهر (ره‌زای خودایان لی بی) دمه‌رموی: بیستم له پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) دمیغه‌رموو: (ههر موسولمانی شتیکی هه‌بی، که‌بیه‌وی راسپی‌ری (ومستی) تیابکا، هه‌ق وایه سی شه‌وی به‌سهر‌دا تی نه‌په‌ری، هه‌تا ومستی‌نامه‌که‌ی به‌نوسراومیی، له‌لای خو‌ی دادمنی!)).

نیبنو عومهر دمیغه‌رموو: نه‌ومتی نه‌مهم له پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) بیستوو، شه‌و نه‌بووه که راسپی‌ری نامه‌که‌م له‌لا نه‌بوویی. {تاج/۲، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۱۹۹۷ ج/۴ = چاپی جواره‌م - ش/د/ت/ن}.

(۱) باب الوصیة بالتک

راسپی‌ری به‌کردنی سیه‌ک به‌خیر

۱۰۵۳- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُنِي عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجَعٍ اشْتَدَّ بِي، فَقُلْتُ إِنِّي قَدْ بَلَغَ بِي مِنَ الْوَجَعِ وَأَنَا ذُو مَالٍ، وَلَا يَرْتِنِي إِلَّا ابْنَتِي، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِي مَالِي؟ قَالَ: (لَا) فَقُلْتُ: بِالشَّطْرِ؟ فَقَالَ: (لَا). ثُمَّ قَالَ: (الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَبِيرٌ أَوْ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فِي امْرَأَتِكَ). فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْلَفَ بَعْدَ أَصْحَابِي؟ قَالَ: (إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ فَتَعْمَلَ عَمَلًا صَالِحًا إِلَّا أَزْدَدَتْ بِهِ دَرَجَةً وَرَفَعَةً ثُمَّ لَعَلَّكَ أَنْ تُخْلَفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ، اللَّهُمَّ أَمُضْ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ وَلَا تُرُدَّهُمْ عَلَى أَغْصَابِهِمْ لَكِنَّ الْبَائِسُ سَعْدُ بْنُ خَوْلَةَ) (الحديث ۱۲۹۵): (۱۰۵۳)

(۱۰۵۳) تجرید/۲، ژماره: ۶۲۲ = ۱۲۹۵ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۸۲ = ۴۱۸۵ شیخا

سەعدى كۆرى ئەبو وقاص (رەزاي خاۋى ئى بى) فەرموۋى: سالى ھەجى مائىئاۋايى، كەناسراۋە بەسالى ھەججەتولۇمداع (خُجَّه الوداع)، لەمەككە نەخۇشكەۋەت، كە شەنگ بووم، خەرىكبووم بىرم، پېغەمبەر دروۋدى خاۋى لەسەر بى- ھات بۇ سەردان و ھەۋال پەرسىم. ھەرزىم كەرد: ئەى پېغەمبەرى خوا! دەمبىنى كەنەخۇشى چى لى كەردووم، مائىكى زۇرىشم ھەيە، تاقە كچىكىشم ھەيە كە كەلەپوورو مىراتم ئى بگىرى، جادەمەۋى دووبەش لەسى بەشى مائەكەم بەكەم بە خىرو ۋەسىت و راسپىرى، لە پاش مىردىم بۇم بگىرى بەخىر، تۇ فەرمانت چىيە، شتىۋا دروستە يان نا؟

فەرموۋى: (نەۋە دروست نىيە) گوتەم دە نىۋە؟ فەرموۋى: (ئەۋىش نابى). گوتەم: دە سى يەككى؟ فەرموۋى دروۋدى خاۋى لەسەر بى- سىيەك دەبى، بەلام سىيەكىش ھەر زۇرە، كەمىز بى باشترە، چۈنكە تۇ لەپاش مىردى خۇت، كەلەپوور گەمگانت بەدەۋلەمەندى و تىروتمەلى بەجى بەيلىت، گەل لەۋە باشترە كە بە ھەزارى بەجىيان بەيلى، لەپ لەم ولەو پان بەكەنەۋەم چاۋيان لە دەستى خەلك بى !

ئەۋەش بزانە ھەرچى خەرج بەكەى لەبەر رەزاي خەۋى گەۋرە، ئەۋا پاداشتى باشى لەسەر ۋەردەگىرىت، تەنانت ئەۋ پاروۋە نانەش كە دەمىدەيت بە زنى خۇت، يا ئەۋ مەصرفەى كە دەمىكەى بۇ خىزانى خۇت، كە ژىۋارىيان لەسەر تۆيە، ئەم جۇرە مەصرفەش، بەمەرجى بە نىازى پاك بى، ئەۋىش ھەر خىرىكى گەۋرمىيە).

ھەرزىم كەرد: قوربان ! ئەى پېغەمبەرى خەۋا ! دەترسم لەھاورىكانەم بەجى بىنىم و لەم نەخۇشەيەدا لە مەككە بىرم و نەگەپمەۋە لەگەل ئىۋەدا بۇ پەۋگەى كۆچ و دارى ھىجرەتم ؟! ۋە ئەۋەش بۇ كۆچەكەم زىانى ھەبى ؟!

فهرمووی: (بابه جیش بمینئ، گرنگ ئەومیه تۆ به نیازی پاکی خۆت دەگهی هەر کارئ بکهی، له هەر کوئ بئ، به مهرجئ مەبەستت پەزای خودا بئ پئی، ئەوه پایە و پلەت پئی بهرزتر دەبیتهوه، ئومید دەکەم که جاری نەمری و بمینئ و تەمەنت درێژبئ و خوا بتکا به مایه ی خێرو خوشی بۆ گەلی موسولمانان و ببی به هۆی زیان و شکستی بۆ هۆزی کافران، ئەه ی خودایه ! کۆچ و هیجرفتی هاوڕێکانم گیرا بکهو پاشگەزیان مەکه رهوهو ئاخر شەریان مەکه، به لام داخه کهم ههزاره سه عدی کورپی خهوله له مەکه که مرد، بۆیه پیغه مبهه دروودی خوی له سه ر بئ- به زمی پیدادا هاته وهو دئی پئی سووتا). (تاج/۲، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۲۰۰۰ چ/۴ - ش/د/ن) + (ریاض/۱/۱۳/۶- کوردی)

رافه و شیکردنه وه:

سه عدی کورپی ئەبو وه قاص له پاش ئەم نزایه ی پیغه مبهه بۆی، چل سائی تر ژیا، خوا پیت و فەری خسته تەمەنی.

۱۰۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ غَضُّوا مِنْ الثُّلُثِ إِلَى الرَّبِّعِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الثُّلُثُ، وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ». {الحديث: ۴۱۹۴ = ۴۱۸۷ فم. بخاری. وصایا: ۲۷۴۳. نسائی. وصایا: ۳۶۳۶. ابن ماجة. وصایا: ۲۷۱۱. تحفة الأشراف: ۵۸۷۶} : (۱۰۵۴)

ئیبنو عەبباس (رهزای خودایان لی بئ) فهرمووی: خۆزگه ئەو خه لکه له کاتی وهسیتکردندا، له باتی سییه کی مال که دهیکه ن به خیر، بۆ پاش مهرگیان، چواریه کیان دمکرد به ئاخر ئەندازه ی دروست بۆ راسپیری، چونکه پیغه مبهه

(۱۰۵۴) بخاری. وصایا: ۲۷۴۳ پوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۸۳ = ۴۱۹۴ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۵۵ رقم الباب/۲).

(دروودی خودای له‌سهر بی) له‌م بارمیه‌وه دم‌فهرموی: (سییه‌کی مال بۆ راسپیری و‌هسیت) دم‌بی، به‌لام سییه‌کیش هر زوره، که‌م‌تری باش‌ره).

(۲) باب وصول ثواب الصدقات إلى الميت

خیرو به‌خشین، پاداشه‌که‌ی ده‌کات به‌مردوو

۱۰۵۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ أُمِّي أَفْلَتَتْ نَفْسَهَا ، وَأَطْنَهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ ، فَهَلْ لَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا قَالَ: «نَعَمْ»^(۱۰۵۵)

دم‌فه‌که‌ی و‌واتاو و‌مر‌گه‌راوه‌که‌ی له‌ ژماره (۵۸۸) له (کتاب‌ الزکاه) دا، له‌باسی ژماره (۱۵) دا، رو‌یشت. ئیستایش بۆ روون‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌ ئومیدی به‌هرمو که‌لک و‌ سوودی پتر ئەم فهرموودمیه، له‌ شهرحی بلوغ‌ المرامه‌وه، ژماره (۹۸۶) به‌رگی دووهم، که‌ خودی ئەم فهرموودمیه‌ی ئیرمیه، نه‌قل‌ ده‌که‌ین:

وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): { أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمِّي أَفْلَتَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تُوصِرْ ، وَأَطْنَهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ ، أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا ؟ قَالَ: " نَعَمْ " مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ ، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ. {ته‌ج‌رید/۲، ژماره: ۶۶۲ = ۱۳۸۸، ۲۷۶۰ بخاری. مختصر صحیح موس‌لیم/۲، ژماره: ۵۳۲ = شی‌ح‌ا/۲۳۲۳ + ریاضی‌ صالحین/۳، زنجیره: ۱۶۲، ژماره: ۹۴۸} :

عائیشه (رم‌زای خودای لی بی) دم‌فهرموی: سه‌عدی کو‌ری عوباده (رم‌زای خودای لی بی) عمر‌زی پیغه‌مبه‌ری کرد، فهرمووی: قوربان! ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! دایکم له‌ناکاوا، له‌پ، به‌مه‌رگی کوتوپ‌ر مرد، فریانه‌که‌وت که‌ راسپیری و‌ و‌هسیت بکا، هه‌تا له‌سهر راسپیری خو‌ی، خیری بۆبکه‌ین، و‌ه‌ها دم‌زانم ئە‌گه‌ر

مەودای قسەکردنى ببوايە، خىرىكى بىرپار دەدا بۇ خۇى، كە لەپاش مردنى بۆى
بكرى، جا ئايا ئەگەر من ئىستا لەجياتى خۇى، صەدەقەيى، خىرىكى بۇ بكمە،
پىى دىگا و سوودى دىبى بۆى؟ پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى:
(بەئى خىرى دىگا، بۆيىكە). {تاج/۱، لاپەرە: ۵۸۱، زنجیرە: ۲۲۹، ژمارە: ۱۱۶۸، ۱۱۶۹
+ زنجیرە: ۱۹، ژمارە: ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷ + زنجیرە: ۲۲۴، ژمارە: ۱۱۵۲ + زنجیرە:
۲۲۵، ژمارە: ۱۱۵۵، ۱۱۵۶ + زنجیرە: ۲۲۷، ژمارە: ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵ + مختصر صحيح
مسلم/۲، ژمارە: ۵۳۲، ۶۰۵، ۶۰۶، ۱۰۰۳ + بەرگى/۲، ژمارە: ۵۷۰، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵،
۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹ + تاجول ئوصول بەكوردى/۳، لاپەرە: ۱۳۴، ژمارە: ۲۵۲۶،
۲۵۲۷، ۲۵۲۸ + مختصر صحيح البخارى بەكوردى/۱، ژمارە: ۱۵۹ — روونکردنەومىي
+ مختصر صحيح مسلم/۱، ژمارە: ۵۰۰ + تەجرىد/۵، ژمارە: ۱۸۲۵ ھەتا ژمارە:
۱۸۲۶}.

روونکردنەوہ:

بەپى شەرە گەورەکان و رافە نامەکانى فەرموودە، وە بەپى ئەو
فەرموودانەى كە ئىستا ئاماژەمان بۇ جىگەکانيان کرد، ئەم چەند خالە روون
دەكەينەوہ {بەروانە: شەرە: فَتْحُ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ}:

يەكەم: ھەر خىرو چاكەيى، كە دىكرى بۇ مردوو، لەرووى
ئەنجامدەريەوہ، دىبن بەدوو بەشى سەرمكيبەوہ:

بەشى يەكەم: بريتىن لە خزم و كەسوكارى مردوومكە، وەك منالى
مردوومكە وەچە و نەومى و، وەك باوك و دايكى و، وەك برا و مامى و ئاموزاو،
وەك خال و خالوزاو، وەك ھاوسەرى و، وەك ھەمو و خزم و كەسوكارىكى ترى
مردوومكە، لەدوو و نزيكيان، چى لەباوكەوہ بن، چى لەدايكەوہ بن.

بەشى دوووم: برىتتیه لەكەسىكى بېگانە، كە خىرى بكا بۇ دۇستىكى
مردووى خۇى، يا خىرى بكا بۇ مردوويهكى خۇشەويستى خۇى، وەك: فەقى
عەمرىي بكا بۇ مامۇستايەكى خۇى كەمردىي، يا سۇفییەك حەجىكى سوننەت
بكا بۇ شىخ عەلانىددىنى بيارە، يا بۇ حاجى كاك ئەحمەدى شىخ، يا بۇ ئىمامى
غەزالى (رەحمەتى خودا لەھەموويان بى).

دوووم: ئەو خىرو چاكەيەى كەدەكرى بۇ مردوو، لەرووى جۇرو چىيەت
(ماهىة)ى خىرەكەو، لەچەند روويهكەو دابەش دەكرى، وەك: زارەكى، واتە:
قەولى، وەك: كەردىمى، واتە: عەمەلى. وەك: جەستەيى روت، واتە: (جەستەيى
پەتى: بىنى مەخض) وەك: رۇژوو، وەك: خىرى سامانى پەتى، وەك: زەكات، وەك:
خىرى ئاويتەو تىكەل لەسامانى و جەستەيى، وەك: حەج و عەمرە.

چاپاش ئەم روونكردەنەومىيە بەدلىيەىيەو عەرزى خوينەرى ئازىز
دەكەم:

۱- خىرى مالى، كە كەسوكار بىكەن بۇ مردوو خۇيان، لەلاى جەماومرى
زانايان، پىى دەكات و سوودى دىمى بۇى، وەك: ئەو مەلى مردوو، يا براى، يا
دايكى، يا مامەى، گايەكى بۇبكا بەخىر، يا بىرىكى بۇ بكات بەومەقف، يا دىنارى،
يا كولىرمەكى بۇبكا بەخىر.

۲- خەزم و كەسوكار دەتوانن، رۇژوو بۇ مردوو خۇيان قەزا بكنەو،
قەزىيان بۇ بىدەنەو، حەج و عەمرە، چى سوننەت، چى فەرز، بۇ مردوو
خۇيان بكنە، بەلكو دەتوانن نوئىزىشى بۇ بگىرنەو و نەزرى بۇ جىبەجى
بكنە.

۳- بېگانەيش دەتوانى و دروستە كە خىرىكى سامانى بكات بۇ مردوو،
وەك: كەسى قوربانى بكا بۇ حەزەرتى عائىشە، يا بىرى بكا بەومەقف بۇ شىخ

عبدالقادری گهیلانی، یا پردی دروست بکاو خیرو پاداشه‌ک‌هی بیه‌خشی به‌گیانی نیامی عه‌سقه‌لانی (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودا له‌هه‌موویان بی).

۴- سه‌بارت به‌پهرستی جه‌سته‌یی به‌تی، وه‌ک: نو‌یزو رو‌زو و خو‌یندنی قورئان و خه‌تمه‌ی قورئان و سه‌لاوات و زی‌کری خودا، هه‌روا سه‌بارت به‌هه‌موو جو‌ره‌ خیریکی تر، که مائی بی، یا جه‌سته‌یی بی، یا تیکه‌ل بی نه‌م دوانه، چی خزم نه‌نجامی بدات، وه‌چی بی‌گانه نه‌نجامی بدات، له‌م بارمیه‌وه نیامی نه‌حمه‌د (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) ده‌فهرموی:

«أَيُّ قُرْبَةٍ فَعَلَهَا الْمُسْلِمُ وَجَعَلَ ثَوَابَهَا لِمَيِّتٍ مُّسْلِمٍ أَوْ (مُسْلِمٍ) حَيٍّ نَفَعَهُ».

واته: هه‌ر خیرئ له‌هه‌ر جو‌ری بی، موسوئمان نه‌نجامی بدات، وه پاداشه‌ک‌هی بیه‌خشی به‌ موسوئمانیکی مردوو، یا بیبه‌خشی به‌ موسوئمانیکی زیندوو، سوودی ده‌بی بو‌ی).

هه‌روه‌ها پ‌یشه‌وا نیبنو ته‌میمیه (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) سه‌بارت به‌م بابمه‌ته، به‌ده‌ق ده‌فهرموی:

«قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ ...» لَمْ يَقُلْ إِنَّهُ لَمْ يَنْتَفِعْ بِعَمَلٍ غَيْرِهِ، فَإِذَا دَعَا لَهُ وَلَدُهُ كَانَ هَذَا مِنْ عَمَلِهِ الَّذِي لَمْ يَنْقَطِعْ، وَإِذَا دَعَا لَهُ غَيْرُهُ لَمْ يَكُنْ مِنْ عَمَلِهِ وَلَكِنَّهُ يَنْتَفِعُ بِهِ - الْفَتَاوَى - ۳۱۲/۲۴».

جا بو‌ روونکردنه‌وه‌ی پرسه‌که، ده‌ئیم:

(پوخته‌ی فه‌تواکان، که جی‌گ‌هی متانه‌بی و موسوئمان سه‌بارت به‌م بابمه‌ته پستی پی به‌ستی، نه‌مه‌یه: مه‌به‌ست له‌و فه‌رموودمیه‌ی که له‌پ‌یشه‌وه له‌م په‌راوه‌دا له‌ ژماره (۹۵۱) دا رابورد، مه‌به‌ست لی: کردم‌وه‌ی باشی خو‌ی له‌دوا مه‌رگی کو‌تایی دی، ته‌نیا له‌وسی ری‌گه‌یه‌وه نه‌بی، که له‌فه‌رمووده‌که‌دا دیاریکراون، له‌به‌رئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

نەیفەرموود: كردهوى باشى موسولمانى تر، ئايا بېگانهبى، يا خزم، سوودى نىيە بۆ مردوو، لەبەرئەو، گومان نىيە لەمەدا: (كە ھەركەسى خىرى ئەنجام بدا، چى مالى و سامانى بى، وەچى جەستەيى پەتى بى، وەچى تىكەل بى لە جەستەيى و سامانى، وە خىرو پاداشەكەى بېخەشى بە موسولمانىكى مردوو، سوودى دەبى بۆى).

واباشە لەپېش ئەنجامدانى ئەو كردهو باشەدا، نىتى وابى كە پاداشى ئەو كردهو باشە، بۆ فیسارە كەس بى، وە لەكاتى دەست پى كردن بەو كردهو باشە، كەسەكە ديارى بكا، وەك ئەو لەكاتى دابەستنى ئىحرامى حەج، يا عەمرەدا، بۆ مردوو بلى: (نىتە ئىحرامى حەج دادمبەستم بۆ خودا، لەجياتى مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودمىرىس و خىرو پاداشى ئەم حەجە دەبەخشم بەو).

يا كاتى رۆزوو دىگىرپتەو بۆ دايكى، لەشەودا بلى: (نىتە سبەينى بەرپۆزوو دەبم بۆ خوا، لەجياتى رۆزووى قەرزى سەر دايكەم).

يا بلى: (نىتە دوو ركات نوپزى بەيانى دىگىرپمەو بۆ باوكەم و دىكەم بۆ خودا ئەللاھونەكبە).

۵- بەكۆى دەنگ، نزاو پارانەو و داواى لى خۆشبوون و تەككردن و داواى پاىە بەرزو داواى بەهەشت و نازو بەهرەى و داواى زيانى پىر لەنازو نىعمەتى ناوگۆر و داواى رزگاربوون لەھەموو مەینەتەكانى رۆزى قىامت و قوتاربوون لە ئاگرى دۆزەخ و لەسزى گۆر و لەنازارى حەشرو بەرزەخ، بەبى ھىچ گومانى، بەكۆى دەنگ، ئەم جۆرە كارو كردهومىانە، كە زىندان دىكەن بۆ مردوو، كارى پەسەند و زۆر باش و سونەتەكى گەورەن، بەلكو لەھەندى كاتدا دەبن بەفەرزو پىوېست.

(۴) باب الوقف

باسی شت وه تفکردن

۱۰۵۶- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَصَابَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَرْضًا بِخَيْبَرَ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَأْمِرُهُ فِيهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ أَرْضًا بِخَيْبَرَ لَمْ أَصِبْ مَالًا قَطُّ هُوَ أَنَفْسُ عِنْدِي مِنْهُ فَمَا تَأْمُرُنِي بِهِ، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا، وَتَصَدَّقْتَ بِهَا»، قَالَ: فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ: أَنَّهُ لَا يُبَاعُ أَصْلُهَا وَلَا يُبْتَاعُ وَلَا يُورَثُ وَلَا يُوهَبُ، قَالَ: فَتَصَدَّقَ عُمَرُ فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَى وَفِي الرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، وَالضَّيْفِ، لَا جُنَاحَ عَلَيَّ مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ فِيهِ. {الحديث: ۴۲۰۰ = ۴۱۹۳ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۰۴۱ = ۲۷۶۴، ۲۷۳۷، ۲۷۷۲. أبو داود. وصايا: ۲۸۷۸. ترمذی. أحكام: ۱۳۷۵. ابن ماجه. صدقات: ۲۳۹۶. تحفة: ۷۷۴۲} : (۱۰۵۶)

نیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: عومهر له خهیهبر، زموییهکی دمست کهوت، چوو بۆلای پیغه مبهبر (دروودی خودای له سهر بئی) که راویژی بئی بکا، فهرمووی: نهی پیغه مبهبری خودا! پارچه یی زهویم چنگ کهوتوو له خهیهبر، نهومتی ههم مائی وا نایابم نه بووه، دهمه وی بیکهم به خیر، تو دهمهرمووی بیکهم به چی؟ فهرمووی (دروودی خودای له سهر بئی): (نه گهر حمزدمکهی خوی بکه به وه مقضو دمرامه ته کهی بکه به خیر!).

جا عومهریش (رمزای خودای لی بئی) له سهر نه م شیومیه کردی به خیر: جی زموییه که خوی نه دهمرؤشری، نه دمکرری، نه به که له پوور دمبری، نه دمه خشری، فهرمووی: عومهر دمرامه ته کهی وه مقف کرد له سهر نه م که سانه:

(۱۰۵۶) تجريد/ ۳، ژماره: ۱۱۴۱، که به هه له نوسراوه (۱۰۴۱) = ۲۷۶۴ بخاری. پوختهی موسلیم/ ۲،

ژماره: ۱۰۰۰ = ۴۲۰۰ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ۵۴ رقم الباب/ ۱۹).

لهسەر ههژاران و خزم و خویشان و لهپێی نازادکردنی کۆیله‌داو له‌پێگه‌ی خوداداو لهسەر رێبووارو میوان، وه‌ نه‌و که‌سه‌یه‌شی که‌ سه‌رپه‌رشتی نه‌و وه‌قفه‌ ده‌کا، گوناھی له‌سەر نییه‌ نه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی په‌سه‌ند خۆی لێی به‌خوا، یا دهرخواردی دۆست و برادهری بدا، به‌مه‌رجێ لێی نه‌کا به‌ مال و بیکا به‌هی خۆی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۱۹۵۳ - ش/د/ت/ن}.

ئه‌مه‌ ده‌قی ژماره (۱۰۰۰) ی پوخته‌ی موسلیم بوو، له‌ ئه‌صه‌له‌که‌دا ئه‌مه‌ی

پتره:

عه‌بدوڵلای کوری عه‌ون (که‌ یه‌که‌یکه‌ له‌ بگێره‌وه‌کانی ئه‌م فه‌رموودمیه‌) ده‌لی: به‌ ئیبنو سیرینم گوت: نافع ده‌فه‌رموی: (...غَيْرِ مُتَمَوِّلٍ) موحه‌ممه‌د، که‌ ناسراوه‌ به‌ ئیبنو سیرین، فه‌رمووی: (غَيْرِ مُتَأَكِّلٍ) له‌باتی (غَيْرِ مُتَمَوِّلٍ) که‌ واتای هه‌ردوو بیژمکه‌ یه‌ك شته‌.

(۵) باب ترك الوصية لمن ليس له شيء يوصي فيه

که‌سێ هه‌یچی نه‌بی، که‌ راسپێری له‌ باره‌یه‌وه‌ بکات، راسپێری له‌سه‌ر نه‌یه
۱۰۵۷- حدیث عَبْدَ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ قَالَ سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ
بْنَ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) هَلْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْصَى فَقَالَ لَا
. فَقُلْتُ كَيْفَ كُتِبَ عَلَى النَّاسِ الْوَصِيَّةُ أَوْ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ قَالَ أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ:
(۱۰۵۷)

(۱۰۵۷) تجرید/۳، ژماره: ۱۱۳۸ = ۲۷۴۰ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۹۸۴ = ۴۲۰۳ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/۵۵ رقم الباب/۱).

گهرجی دمقی نه صله که له بوخاری و مرگير اوه، ژماره (١١٣٨) ی بوخته ی بوخارییه، به لام له بهر به هره ی پتر، دمقی ژماره (٩٨٤) ی بوخته ی موسلیم دهنووسین، که دمقه رموی:

عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): هَلْ أَوْصَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فَقَالَ: لَا، قُلْتُ: فَلِمَ كُتِبَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الْوَصِيَّةُ أَوْ فَلِمَ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. {الحديث: ٤٢٠٣ = ٤١٩٦ فم. تجريد/٣، رقم: ١١٣٨ = ٢٧٤٠، ٤٤٦٠، ٥٠٢٢. ترمذی. وصایا: ٢١١٩. نسائی. وصایا: ٣٦٢٢. ابن ماجه. وصایا: ٢٦٩٦. تحفة الأشراف: ٥١٧٠}:

طه لحه ی کوری موصه رریف (ره حمه تی خودای لی بی) فه رموی: له عه بدوللای کوری نه بو نه وفام پرسى: ئایا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) راسپیړی و وه سی تی کرد بو پاش مهرگی؟ فه رموی: (نه) عه رزیمکرد: نه ی باشه نه ی چو ن وه سی تی و راسپیړی له سه ر موسولمانان داناوه؟ فه رموی: وه سی تی و راسپیړی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بو ئومه تی نه وه بوو که کارو ره فتار به قورئان بکه ن که نامه ی نووسراوی خودایه).

بو تیگه یشتنی ته واو له چو نی تی نه م راسپیړیه ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بروانه: تاج/١، زنجیره: ٩، ژماره: ٧٠، ٧١، ٧٣، ٧٤ + تاج/٣، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٣٥٨١ + تاج/٤، زنجیره: ٧٦ + تاج/٣، زنجیره: ١٦، ژماره: ٣٣٤٣}:

١٠٥٨- عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ قَالَ: ذَكَرُوا عِنْدَ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ رَاصِيًا، فَقَالَتْ مَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ فَقَدْ كُنْتُ مُسْنِدَتَهُ إِلَى صَدْرِي (أَوْ قَالَتْ حَجْرِي)، فَدَعَا بِالطُّسْتِ، فَلَقَدْ انْخَنَثَ فِي حَجْرِي، وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُ مَاتَ،

فَمَتَّى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ {الحديث: ٤٢٠٧ = ٤٢٠٠ فم. بخاری. شروط: ٢٧٤١، ٤٤٥٩. نسائی. وصایا: ٣٦٢٤. تحفة الأشراف: ٥٥١٧} : (١٠٥٨)

ئەسومدی کوری یەزید فەرمووی: لەلای حەزەرتی عائیشە (ڕەزای خودای ئی بئ) باسی ئەو میان بۆیکرد: کە عەلی کوری ئەبو تالیب (ڕەزای خودای ئی بئ) راسپێراوی پێغەمبەر بئ بۆ جێنشینی لەپاش مەرگی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ)؟ عائیشە فەرمووی: ئەمە کە ی ئەم راسپێرییە کردوووە بۆی؟! ئە ی بۆ مە ناگام لێی نییە؟ لەکاتی سەرەمەرگا، پێغەمبەر لەباوەشی منابوو، سەریم نابوو بەسینگمەو، لەوکاتە ناسکەدا داوای تەشتیکی کرد، تاتفی تێبکا، هەرئەو مەندەم زانی کە لەشی شل بوو، خاوبۆووە لەباوەشما، نەمزانی چۆن گیانی دەرچوو، کەواتە نێتر ئەم راسپێرییە کە ی کردوووە بۆی؟!

١٠٥٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ قَالَ يَوْمَ الْخَمِيسِ ، وَمَا يَوْمَ الْخَمِيسِ ثُمَّ بَكَى حَتَّى خَضَبَ دَمْعُهُ الْخَضَبَاءَ فَقَالَ اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَجَعُهُ يَوْمَ الْخَمِيسِ فَقَالَ « ائْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَدًا » . فَتَنَازَعُوا وَلَا يَتَّبِعِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازَعُ فَقَالُوا هَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) . قَالَ: « دَعُونِي فَإِلَذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ مِمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ » . وَأَوْصَى عِنْدَ مَوْتِهِ بِثَلَاثٍ « أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَحْوِ مَا كُنْتُ أُجِيزُهُمْ » . وَنَسِيتُ الثَّالِثَةَ: (١٠٥٩)

له پوختهی موسلیما ئاوایه، ژماره (٩٨٧) بههرمی پتره:

(١٠٥٨) بخاری. شروط/ ٢٧٤١ پوختهی موسلیم: ٩٨٦ = ٤٢٠٧ شیخا (بخاری رقم الكتاب/ ٥٥ رقم

الباب/ ١).

(١٠٥٩) تجرید/ ٣، ژماره: ١٢٤٥ = ٣٠٥٣ بخاری. پوختهی موسلیم/ ٢، ژماره: ٩٨٧ = ٤٢٠٨ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٥٦ رقم الباب/ ١٣٦).

عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): يَوْمُ الْخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ؟ ثُمَّ بَكَى حَتَّى بَلَ دَمْعُهُ الْخَصَى، فَقُلْتُ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ! وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ؟ قَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعُهُ فَقَالَ: «اِثْنُونِي أَكْتُبْ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدِي فَتَنَازَعُوا، وَمَا يَنْبَغِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازُعٍ»، وَقَالُوا: مَا شَأْنُهُ أَهْجَرَ؟ اسْتَفْهَمُوهُ، قَالَ: «دَعُونِي فَأَلْذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ، أَوْصِيكُمْ بِثَلَاثٍ: أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَحْوِ مَا كُنْتُ أُجِيزُهُمْ»، قَالَ: وَسَكَتَ عَنِ الثَّالِثَةِ أَوْ قَالَهَا فَأَنْسِيَتْهَا. {الحديث: ٤٢٠٨ = ٤٢٠١ فم. تجريد/٣، رقم: ١٢٤٥ = ٣٠٥٣، ١١٤ فتح الباري. أبو داود. خراج: ٣٠٢٩}:

سه عیدی کوری جوبهیر (ره‌حمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بی) فه‌رمووی: ئای له‌و روژی پینج شه‌مه‌یه چۆن روژی پینج شه‌مه‌یه بوو؟ نه‌وجا ئیبنو عه‌بباس زۆر گریا، هه‌تا به‌فرمیسک زیخ و چه‌وی به‌رپیی خوی ته‌رکرد!

جا عه‌رزیمکرد: قوربان! ئه‌ی ئیبنو عه‌بباس! کام روژی پینج شه‌مه‌یه‌ته مه‌به‌سته، که‌وا به‌یادی واپه‌ریشانی؟ فه‌رمووی: له‌روژی پینج شه‌مه‌یه‌دا، نه‌خۆشییه‌که‌ی پینجه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ته‌واو که‌شه‌نگ بوو، فه‌رمووی: (نامه‌یه‌کم بۆ به‌ینن، هه‌تا نامه‌یه‌کتان بۆ بنووسم، ئیتر له‌پاش ئه‌و و‌سی‌تنامه‌یه، وه‌له‌پاش مه‌رگی من، هه‌تا هه‌تایه‌ ریگه‌ی راست وون ناکه‌ن و سه‌رتان لی ناشیوی) به‌لام هاوه‌لان له‌ناو خۆيانا بوو به‌هه‌رایان، خزمه‌تی پینجه‌مبه‌رانیش، به‌تایبه‌تی له‌کاتی واناسکا، شوینی مشتومرو بگه‌وه به‌رده‌و شوینی هه‌راو هۆریا نییه‌ و نابێ شتی وا رووبدا).

ئه‌وه‌بوو هه‌ندی که‌س گوتیان: ئه‌وه چییه، ده‌لتی پینجه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌به‌ر سه‌ختی نه‌خۆشییه‌که‌ی ورینه‌ ده‌کاوه‌ سه‌

دەپرسکینی؟ ئادەى داۋاى روونکردنەۋەى ئى بکەن كەمەبەستى چىيە! حەزرىت (دروودو سلاۋى خوداى لەسەربىئ و سەرو مال و منال و باوك و دايك و ھەست و نەست ھەموۋى بەقوربانى گەردى سەر گۆرى پىرۋىزى بى) ھەرموۋى: (كەۋاى ئى ھات! لىم گەپىن باخەرىكى ھالى خۆم بىم و خۆم نامادە بکەم بۆ شادبوون بەخزمەتى پەروەردگارم، ئەم ھالەى خۆم گەلى باشترو چاكتە لەمەى كەئىۋە لەمنتان دەۋى!). ھەرموۋى: حەزرىت (دروودى خوداى لەسەربىئ) ھەرموۋى: (ئەم سى راسپىرىيەتان بۆ دەكەم: يەكەم: فرە خواكان لەدوورگەى عەربب دەرگەن و مەھىلن دوورگەى عەربب، فرە خوا (موشرىك)ى تىيادانىشى. دوۋەم: ۋەك خۆم بەجۋانى نوپنەر (ۋەفد) بەپى بکەن و خەلاتيان پى بدن...). ئىيىنو عويەنە ھەرموۋى: سولەيمان ھەرموۋى: سەعیدى كورى جوبەير باسى راسپىرى سىيەمىانى نەكرد، يائەو ناۋى راسپىرى سىيەمىشى ھىناۋ باسى كرد، بەلام من لەيادم نەماۋە!). {تاج/۴، زنجىرە: ۸۱، ژمارە: ۵۶۵ ج/۴ + تەجرىد/۱، رقم: ۹۲ = ۱۱۴، ۳۰۵۳، ۳۱۶۸، ۴۴۳۱، ۳۲۴۴، ۵۶۶۹، ۷۳۶۶ = فتح البارى شرح صحيح البخارى}.

۱۰۶۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) قَالَ لَمَّا حَضَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَفَى الْبَيْتِ رِجَالٌ ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « هَلُمُّوا أَكْتُبْ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوْا بَعْدَهُ » . فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ غَلَبَهُ الْوَجَعُ وَعِنْدَكُمْ الْقُرْآنُ ، حَسْبُنَا كِتَابُ اللَّهِ . فَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْبَيْتِ وَاحْتَصَمُوا ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ قَرَّبُوا يَكْتُبْ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوْا بَعْدَهُ . وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ غَيْرَ ذَلِكَ ، فَلَمَّا أَكْثَرُوا اللَّغْوَ وَالْإِخْتِلَافَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « قُومُوا » . قَالَ

عَبِيدُ اللَّهِ فَكَانَ يَقُولُ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ الرِّزْيَةَ كُلَّ الرِّزْيَةِ مَا حَالَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَبَيْنَ أَنْ يَكْتُبَ لَهُمْ ذَلِكَ الْكِتَابَ لِاخْتِلَافِهِمْ وَلَفْظِهِمْ: ^(۱۰۶۰)

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان ئى بى) فەرمووى: كاتى لە نەخۆشى سەرەمەرگا، پىڭەمبەر گەيشتە حالى گيانەلا، لەودەمەدا كۆمەئى پياو لەوى بوون، پىڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (ئادەى وەرن با وەستىنامەيەكتان بۆ بنووسم، هەتا لەپاش مەرگى من سەرتان ئى نەشيوى).

جا هەندى پياو گوتيان: پىڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وا دەرئەگەوى، ئىش و ئازارەكەى زۆرى بۆ هیناوه، با زیاتر بارى گران نەكەين، بە نووسىنى راسپىرىنامە و شتى وا، وەلحال ئىمەى گەلى ئىسلام، قورئان كە نامەى خودايە، واين لەخزمەتیدا، لەمبارمىهوه قورئانمان بەسە كە نامەى خودای گەورمىه، كە چارەسەرى هەموو كىشەكانى واتيادا).

جا ئامادەبوانى ناو هۆدەكە، بوون بەدوو دەستەوه، دەستەيەكيان دەيانگوت: (كاغەزو دویتى بۆ بهینن، تا ئەو نامەيەتان بۆ بنووسیت، كە لەپاش مەرگى خۆى هەتا هەتايە سەرتان ئى ناشیوى، هەندى تریان شتى تریان دەگوت لەم بارمىهوه، جا كە غەلبە غەلبو راجيايى زۆر پەيداوو، پىڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (هەستى بپۆن دەورم چۆلكەن!).

عوبەيدوللای كورپى عەبدوللای كورپى عوتبە، كە ئەم فەرموودمىه لە ئىبنو عەبباسەوه دەگىرپیتەوه، فەرمووى: ئىبنو عەبباس فەرمووى: (نەگبەتییەكە هەمووى دەگىرپیتەوه بۆ ئەوه كە نەپهتشت پىڭەمبەر، ئەو

^(۱۰۶۰) تجرید/۱، ژمارە: ۹۳ = ۱۱۴ بخارى. مسلم: وصايا/ ۴۲۰۸، ۴۲۰۹، ۴۲۱۰ شيحا (بخارى رقم

راسپیرینامه‌یه بنووسی، که به‌هۆی ئهو قېره قېره غه‌لبه غه‌لبو راجیاییه‌وه روویدا).

ئه‌مه‌یش ده‌قی گێرانه‌وه‌ی ژماره (۹۳)ی پوخته‌ی بوخارییه، که بریتییه له ژماره (۱۱۴)ی سه‌حیحی بوخاری، بۆ روونکردنه‌وه‌و به‌هره‌ی پتر ئه‌ویش ده‌نووسین:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (لَمَّا اشْتَدَّ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعُهُ قَالَ ائْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضَلُّوا بَعْدَهُ قَالَ عُمَرُ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبَهُ الْوَجَعُ وَعِنْدَنَا كِتَابُ اللَّهِ حَسْبُنَا فَاخْتَلَفُوا وَكَثُرَ اللَّفْظُ قَالَ قُومُوا عَنِّي وَلَا يَنْبَغِي عِنْدِي التَّنَازُعُ). (الحديث ۱۱۴ - أطرافه في: ۳۰۵۳، ۳۱۶۸، ۴۴۳۱، ۳۲۴۴، ۵۶۶۹، ۷۳۶۶):

ئیبنو عه‌یباس (پرمزای خودایان لى بى) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بى) له‌نه‌خۆشی سه‌رده‌مه‌رگا، کاتی نه‌خۆشیه‌که‌ی که‌شه‌نگ بوو فه‌رمووی: (قه‌له‌مو کاغه‌زم بۆ بێنن بانامه‌یه‌کتان بۆ بنووسم، پێداویستی ئه‌م هۆناغه‌ ناسکه‌ی پاش خۆمتان بۆ رون بکه‌مه‌وه، ئیتر له‌پاش نووسینی ئه‌و نامه‌یه‌ له‌م لایه‌نه‌وه‌ سه‌رتان لى ناشیوی!)

عو‌مه‌ریش (پرمزای خوای لى بى) فه‌رمووی: ئازاره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بى) زۆری بۆی هێناوه‌و ته‌واو که‌شه‌نگی کردووه‌، وه‌کی تریش نامه‌ی خودای که‌وره‌ که‌قورنانی پیرۆزه، که‌چرای روشنی ده‌ستمانه‌ واین له‌ خزمه‌تیدا، خوا یاربى بۆ چارسه‌رکردنی هه‌رکی‌شه‌یى که‌له‌مه‌ولا رووبدا هۆرئانمان به‌سه‌، ئیتر بۆچی له‌م کاتی ئیش و ئازاردا به‌نووسینی نامه‌و شتی وا زیاتر ئیش و ئازاری هه‌زرمه‌ت بده‌ین!.

ئىتر ياران بوون بەدوو بەرمو، دەستەيەکیان دەیانگوت: بانامەکەمان بۆ
بنووسى، دەستەيەکیشیان دەیانگوت: پىویست ناکا، لەهەمان کاتا بوو بەدەنگە
دەنگو هەراوزمنا، پێغەمبەرىش (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (دەورم
چۆل کەن لای من شوینی ئەم کیشمە کیشمەيە نییە!).

ئىبنو عەبباس (پەزای خودایان لى بى) کاتى ئەم فەرموودمەيە بۆ
عوبەیدووللا گىراپەوه، تەشرىفى هەلسا لەشوینەکەى خوێ و رویشتە دەرەمو
فەرمووی: (سەرچاوەى کۆسپ و کۆست و کارماتەکانى گەلى ئىسلام گشتى
دەگەرپتەوه بۆئەوه کەئەو نامەيەى حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بى)
نەنووسرا).

۲۶- کتاب النذر نامه‌ی نه‌زکردن و ناهکردن

{بروانه: فیهی ناسان، بهرگی دووهم، لاپه‌ره: ۱۰۲۲، زنجیره: ۳۷۸ چاپی
ئیران ههتا زنجیره: ۲۸۲ + برپاری نه‌زر = زنجیره: ۲۸۳ ههتا زنجیره: ۲۸۶ +
ته‌جریدی بوخاری/۵، لاپه‌ره: ۳۰۵، ج/۱، زنجیره: ۸۶ - نامه‌ی سویندو نه‌زکردن
+ تاج/۳، لاپه‌ره: ۱۲۰، زنجیره: ۱۲۳، له ژماره: ۲۴۹۸ ههتا ژماره: ۲۵۴۸، له زنجیره:
۱۷۲۳ ههتا زنجیره: ۱۳۵ + مختصر صحیح مسلم/۲، لاپه‌ره: ۵۱۳، زنجیره: ۷۸۶/۲۳
ههتا زنجیره: ۱۰۰۹ + زنجیره: ۷۹۲/۲۴، له ژماره: ۱۰۰۲ و دوو ههتا ژماره: ۱۰۲۰ {
شهرحی بلوغ المرام/۳ له ژماره: ۱۳۸۶ ههتا ژماره: ۱۴۰۹}.

(۱) بابُ الْأَمْرِ بِقَضَاءِ النَّذْرِ فه‌مانکراوه به جی‌به‌جیکردنی نه‌زکراو

۱۰۶۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ. فَقَالَ: «
اقْضِهِ عَنْهَا»:^(۱۰۶۱)

له‌ژماره (۱۰۰۳) ی پوخته‌ی موسلیما ناوایه:
عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: اسْتَفْتَى سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ رَسُولَ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَذْرِ كَانَ عَلَى أُمِّهِ، تُوْفِيَتْ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

^(۱۰۶۱) تجرید/۵، ژماره: ۲۰۵۵ = ۶۶۹۸ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۰۳ = ۴۲۱۱ (بخاری

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « فَأَقْضِهِ عَنْهَا ». {الحديث: ٤٢١١ = ٤٢٠٤ فم. تجريد/ ٥، رقم: ٢٠٥٥ = ٦٦٩٨، ٢٧٦١، ٦٩٥٩ فتح الباری}:

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: سەعدى كورى عوبادە (رمزى خوداي لى بى) لە پىغەمبەرى پەرسى: داىكم نەزرىكى لەسەر بوو، لەپىش ئەومەدا كە جىبەجىيى بكا مرد، ئايا دەبىي ئىستا من خۆم بىگىرپمەوه بۆي؟ فەرمووى: (بەللى دەبىي، ئىستا تۆ خۆت بۆي بگىرپمەوه). {تاج/ ٣، زنجيرە: ١٣١، ژمارە: ٢٥٢٦}.

كەسى هەر خىرى نەزر بكا، وەك بلى: ئاھ بىت سى رۆژ بەرپۆزوو بىم بۆ خودا، يا بلى: مەرج بى بەندەمەك ئازاد بكەم، يا بلى: نەزر بى ئەومەندە پارە ببەخشمەوه، يا نەزر بى خەتمەيى قورئان بكەم، يا هەر ئاھو نەزرىكى تر بكا، وە لە پىش مردنیدا جىبەجىيى نەكا، لەبەر هەر ھۆيى، ئەوه دروستە لەپاش مردنى ئاھكارەكە، ئاھەكەي بۆ جىبەجىيى بكرى و بۆي قەزا بكرىتەوه.

(٢) باب النّهي عن النّذر وأنه لا يرد شيئا

نەيى كردن لە نەزر، چونكە چارەنووس رەت ناكاتەوه

١٠٦٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ نَهَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

عَنِ النَّذْرِ قَالَ « إِنَّهُ لَا يَرُدُّ شَيْئًا ، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ »: (١٠٦٢)

ئەم فەرموودمە گىرپانەومەكانى زۆرن، كۆمەللىكيان لى راگويز دەكەين بۆ

پالپىشتى باسەكە، لە پوختەي موسلىم، ژمارە (١٠٠٦) دا ئاوايە:

(١٠٦٢) بخارى. قدر: ٦٦٩٣، ٦٦٠٨، پوختەي موسلىم/ ٢، ژمارە: ١٠٠٧ = ٤٢١٩ شىخا (بخارى رقم

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ نَهَى عَنِ النَّذْرِ وَقَالَ: «إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ». {الحديث: ٤٢١٥ = ٤٢٠٨ فم}:

ثيبنو عومهر (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) نههی دهکرد له نهزر کردن، وه دمیغهرموو: (چونکه خودی نهزرمکه خووی به بی چارمنووسی خودایی، هیج خیری ناهینی بو نهزرکار، به لام ویستی خودا وایه که به هووی نهزرموه، خیرو به خشین له جنگی مروفی رز دو چرووک دهر بهینری). {تهجرید/ ٥، ژماره: ٢٠٤٥ = ٦٦٩٤ + بخاری. قدر: ٦٦٠٨ + تاج/ ٢، لاپه ره: ١٣١، زنجیره: ١٣٠، ژماره: ٢٥٢٠، ٢٥٢١}.

له پوختهی موسلیم ژماره (١٠٠٧) دا ناوایه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرَبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ، وَلَكِنَّ النَّذْرَ يُوَافِقُ الْقَدَرَ فَيُخْرَجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ مَا لَمْ يَكُنِ الْبَخِيلُ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَ». {الحديث: ٤٢١٩ = ٤٢١٢ فم. تجرید/ ٥، رقم: ٢٠٤٥ = ٦٦٩٦ فتح الباری}:

ئهبو هورمهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دمههرمووی: (ئهو شتهی که خودا نهینووسی بی له چارهی ئادهمیزاد، بهشت نهزر کردن بوی نابی، به لام وادمی که زور جاران که نهزرمکه له گهل چارمنووس یهک دهگری و شتهکه روو دمداو ئادهمیزاد وادمزانی که نهوه له بهر نهزرمکهی نهو رووی داوه، جا به هووی ئه مهوه وه لهسهه نهو بنیاته، به نهزر شت له پیاوی پیسکه و چرووک دهکی شریتهوه، به لام نه گهر وانه بوایه نهو پیسکهیه نهو خیرو نهزرهی نهدهکر). {تاج/ ٢، زنجیره: ١٣٠، لاپه ره: ١٣٢، ژماره: ٢٥٢١}.

له بوختهی بوخاری ژماره (۲۰۴۵) بهرگی/ ۵ ناوایه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ النَّذْرَ لَا يُقَرَّبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ وَلَكِنَّ النَّذْرَ يُوَافِقُ الْقَدَرَ فَيُخْرِجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ. (الحديث ۶۶۹۴):

ئەبو ھوریرە (رمزای خوای لی بی) ھەرمووی: پێغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: (خوای گەورە دھەرمووی: ئەو شتە کە خودا نەینووسیبێ لەچارە نادەمیزاد، بەشت نەزرکردن بۆی نابێ، بەلام وادەبێ نەزرکە لەگەڵ چارە نووسە کە یەك دەرگە و شتە کە روودەدات و نادەمیزاد وادەزانێ کەئەو لەبەر نەزرکە ئەو رووی داو، جا بەھۆی ئەمەووە لەسەر ئەم بنیاتە، شتی لە پیاوی پێسکە و چرووک پێ دەر دەھێنم، چونکە ئەگەر وانەبێ ئەو کابرا رژدو چرووکە خێرو نەزناکا). (تاج/ ۳ ل/ ۳۳۴ ز/ ۱۲+ ز/ ۱۳۰، تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۳۰، ژمارە: ۲۵۲۰، ۲۵۲۱ - باسی نەزر).

روونکردنەو:

مامۆستای عەسقەلانی لەطەرەفی ئەم ھەرموودمیەدا کە ژمارە/ (۶۶۹۴)ە، کەوا لە ل/ ۴۳ ج/ ۱۳ و ل/ ۴۳۸ دا دھەرمووی: (هذا من الأحاديث القدسية ولكن سقط منه التصريح بنسبته إلى الله) واتە: ئەمە ھەرموودە قودسی یەو ھەرمایشتی خوای گەورمیە، بەلام دانەپال خودای لی پەریو.

ده لّین:

جا له بهر نه وه و له بهر روشنایی نه و پروونکردنه وانهی که له په پراوه رافه نامه گه ورمکاندا بیژراون، به دلتیایی ته واده، عمرزی نازیزانی خوځم ده کم، که به هوئی پوالتی نه م جوړه هه رموودانه وه، دلیان له گردنی نه زر، بو دفعی به لاو بو جله بی خیرو سارد نه بیته وه، وه هه میسه هه ول بدن که نه م یاسایه، له ژیاناندا په پرموی بکه ن: (الصَّدَقَةُ تُسَدُّ سَبْعِينَ بَاباً مِّنَ الشَّرِّ: واته: خیرو به خشین دمرگای حهفتا جوړ له شمرداده خه ن).

(۱۰۶۳) تجرید/۵، ژماره: ۲۰۴۵ بخاری. پوخته‌ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۰۷ = ۴۲۱۹ شیخا (بخاری)

(٤) باب مَنْ نَذَرَ أَنْ يَمْشِيَ إِلَى الْكَعْبَةِ

كهسي ناه بكا كه به پی بجی بؤ سهردانی كه عبه

۱۰۶۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى شَيْخًا يَهَادِي بَيْنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: « مَا بَالُ هَذَا؟ ». قَالُوا: نَذَرَ أَنْ يَمْشِيَ، قَالَ: « إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ تَعْذِيبِ هَذَا نَفْسَهُ لَغَنِيٌّ », وَأَمَرَهُ أَنْ يَرْكَبَ. {الحديث: ٤٢٢٣ = ٤٢١٦ فم. تجريد/ ٢، رقم: ٨٥٢ = ١٨٦٥، ٦٧٠١. أبو داود. إيمان ونذور: ٣٣٠١. ترمذی. نذور وإيمان: ١٥٣٧. نسائی. إيمان ونذور: ٣٨٦١. تحفة الأشراف: ٣٩٢} : (١٠٦٤)

نه نهسی کوپی مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: جاری پیغه مبه
(دروودی خودای له سهر بی) پیره میردیکی بینی، خوئی دابوو به سهر شانی دوو
کوپی خویدا، به لاره لاره خوئی به کیش دمکرد، له بهر بی هیزی، فهرمووی
(دروودی خودای له سهر بی): (نهمه چیه بؤ وادهکا؟) کوپهکانی گوتیان: نهی
پیغه مبهری خودا! نه زری کردوو که به پی بپروا بؤ خانهی خودا، نه مهیش
حالیهتی. فهرمووی (دروودی خودای له سهر بی): (نهی پیره میرد! سوار به و
به سواریی بپرو بؤ جی به جی کردنی نه زرمه گمت، خودا هه وه جیی به توؤ به نه زری
تو نییه، ومه وه جای به و منییه که نهم نیختیاره ناوا سزاو نازاری خوئی بدا).
{تاج/ ٣، لاپهره: ١٣٦، زنجیره: ١٣٢، ژماره: ٢٥٣٠ ج/ ٤}.

۱۰۶۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: نَذَرْتُ أَخْتِي أَنْ تَمْشِيَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ حَافِيَةً، فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَسْتَفْتِيَ لَهَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاسْتَفْتَيْتُهُ فَقَالَ: « لِمَشْيٍ وَلِتَرْكَبَ ». {الحديث: ٤٢٢٦ = ٤٢١٩ فم. تجريد/ ٢، رقم:

(١٠٦٤) تجريد/ ٢، ژماره: ٨٥٢ = ١٨٦٥ بخاری. بوختهی موسلیم/ ٢، ژماره: ١٠٠٥ = ٤٢٢٣ شیخا

۸۵۳ = ۱۸۶۶. أبو دارد. أیمان ونذور: ۳۲۹۹. نسائی. أیمان ونذور: ۳۸۲۳. تحفة الأشراف: ۹۹۵۷: (۱۰۶۵)

عوقبهی کورپی عامیر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشکیکم نهزری کردبوو که بهپئی پیتی پروا بو خانهی خودا، وهگوتی بهمن که بو نهمه پرسى بو بکهه له پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) جا کاتئ پرسیارم لیى کرد لهه باریه وه، فهرمووی (دروودی خودای لهسهه بی): (با به پیادهیش و بهسواریش پروا بو جیبه جیکردنی نهزرمکهی).

روونکردنه وه:

نهگهر لهبارى وادا پیلاویش لهپئی بکا قهیناکا.

۲۷- کتابُ الْإِيمَان نامه‌ی سویندو سویند خواردن

بروانه: سهرمتای نامه‌ی نه‌زر، که راسته‌وخۆ واله‌پیش ئهم نامه‌یه‌وه.

(۱) بابُ النَّمَى عَنِ الْحَلْفِ بِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى

سویند ده‌بی ته‌نیا به خودای گه‌وره بی‌و به‌س

۱۰۶۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْهَاكُم أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ»، قَالَ عُمَرُ: فَرَأَى اللَّهُ مَا حَلَفْتُ بِهَا مِنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْهَا، ذَاكِرًا، وَلَا آثِرًا. {الحديث: ۴۲۳۰ = ۴۲۲۳ فم. بخاری. ایمان ونذور: ۶۶۴۷، ۶۱۰۸. أبو داود. ایمان ونذور: ۳۲۵۰. نسائی. ایمان ونذور: ۳۷۷۶. تحفة الأشراف: ۱۰۵۱۸} : (۱۰۶۶)

ئهم فه‌رموودمیه له‌تاجول ئو‌صولا ئا‌وایه:

ئیبینو عومهر (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) گه‌یشت به‌ده‌سته‌یی سوار، عومهریان تیابوو، له‌وکاته‌دا عومهر سویندی به‌باوکی ده‌خوارد، جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بانگی لی‌کردن و فه‌رمووی: (هۆشیاربن! که‌خودای گه‌وره و مه‌زن فه‌ده‌غه‌ی کردووه له‌ئیه‌وه که‌ سویند بخۆن به‌باوو با‌پیرتان، وه‌ک ئه‌وه بلّین به‌سه‌ری با‌بم، به‌گۆری با‌بم، جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ده‌یه‌وئ سویند بخوا، با یاسویند به‌خودا بخوا، یا بی‌ دهنگ بی‌و سویند به‌شتی تر نه‌خوات، عومهر (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی:

(۱۰۶۶) بخاری. ایمان و نه‌زر: ۶۶۴۷ بخاری. پوخته‌ی موس‌لیم/۲، ژماره: ۱۰۱۰ - ۴۲۳۰ شیخا (بخاری

به‌خودا له‌وساوه که ئەمەم له پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بیستوووه که ئەمەمی قەدمغە کردوووه، نیتەر هێشتا نه‌خۆم سویندم پێیان خواردوووه نه له‌ده‌می که‌سی تریشه‌وه سویندی وام گیراومته‌وه). {تاج/٣، زنجیره: ١٢٤، ژماره: ٢٥٠٢ - ش/د/ت/ن = بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و تەرمەزی و نەسائی. پرگۆری پیرۆزیان لەنووری خودایی}.

١٠٦٧- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، { عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ أَذْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي رَكْبٍ، وَعُمَرَ يَخْلِفُ بَأْيِهِ، فَتَادَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) "أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْنُتْ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. {تەجریدی بوخاری/٣، ژماره: ١١٢٥ = بوخاری/٢٦٧٩، ٣٨٣٦، ٦١٠٨، ٦٦٤٦، ٦٦٤٨. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ١٠١٠ و ١٠١١ = شیح/٤٢٣٠. أبو داود. إيمان ونذور/٣٢٥٠. نسائی. إيمان ونذور/٣٧٧١. تحفة الأشراف/١٠٥١٨} : (١٠٦٧)

له موخته‌مه‌ری سه‌حیحی موسلیمدا ئاوايه:

ئەم فەرموودمیه له تاجول ئوصولا ئاوايه:

ئیبنو عومەر (رمزای خودا له‌خۆی و له‌باوکی بێ) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گه‌یشت به‌ ده‌سته‌یی سوار، عومەریان تیا‌دابوو، له‌وکاته‌دا عومەر سویندی به‌ باوکی ده‌خوارد، جا پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بانگی لێ‌کردن و فەرمووی: (هۆشیاربێ! که خودای گه‌وره‌و مه‌زن قەدمغە کردوووه له‌ئێوه که سویند بخۆن به‌ باوو باپیرتان، وه‌ک ئەوه بلێن

(١٠٦٧) تەجریدی بوخاری/٣، ژماره: ١١٢٥ - بوخاری: ٢٦٧٩. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره:

١٠١٠ و ١٠١١ - شیح/٤٢٣٠ شهرحی بلوغ الرام/٣، ژماره: ١٢٨٦ (بخاری رقم الكتاب/٧٨ رقم

به سهری بابم، به گۆری بابم، جا ئه وکەسهی که دهیهوی سویند بخوات، یا با سویند به خودا بخوا، یا بی دهنگ بی و سویند بهشتی تر نه خوات. عومەر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: به خودا لهوساوه که نه مه مه له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) بیستوو، که نه مه ی قه دهغه کردوو، ئیتر هیشتا نه خۆم سویندم پێیان خواردوو و نه له ده می که سی تریشه وه سویندی وام گیراومه ته وه). {تاج/٢، زنجیره: ١٢٤، ژماره: ٢٥٠٢ ش/د/ت/ن = بوخاری و موسلیم و نه بو داوود و تهرمه زی و نه سانی، پرگۆری پیرۆزیان له نووری خودایی}.

(٢) باب مَن حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى فَلْيَقُلْ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

که سی سویندی به لات و به عوزا خوارد با بلی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

١٠٦٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ بِاللَّاتِ فَلْيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ، تَعَالَ أَقَامِرُكَ. فَلْيَتَصَدَّقْ». وفي رواية: «مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى». {الحديث: ٤٢٣٦ = ٤٢٢٩ فم. بخاری. تفسیر: ٤٨٦٠، ٦١٠٧، ٦٣٠١، ٦٦٥٠. أبو داود. إيمان ونذور: ٣٢٤٧. ترمذی. نذور وإيمان: ١٥٤٥. نسائی. إيمان ونذور: ٣٧٨٤: (١٠٦٨)}

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئه گهر که سیکتان سویندی خواردو له سوینده کهیدا، له سهر عادمتی سه رده می نه زانی، گوئی: به لات و به عوزا، بابلی:

(١٠٦٨) بخاری. تفسیر: ٤٨٦٠ بوخته ی موسلیم/٢، ژماره: ١٠١٣ = ٤٢٣٦ = شیخا (بخاری رقم

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ: هیچ خودایه کی تر نییه بیجگه لهیهزدانی پاک) نهو کهسه شی به هاوری که ی بلئی: و مره باهومار بکهین، باخیری بکا، له کهه فارمتی نهو هسه بیسه دا. { تاج/۳، لاپهره: ۱۲۲، زنجیره: ۱۲۴، ژماره: ۲۵۰۲ - ش/د/ت/ن }.

(۲) بَابُ نَذْبِ مَنْ حَلَفَ يَمِينًا فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا أَنْ يَأْتِيَ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَيَكْفِرَ عَنْ يَمِينِهِ

۱۰۶۹- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَرْسَلَنِي أَصْحَابِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَسْأَلُهُ الْخُمْلَانَ لَهُمْ إِذْ هُمْ مَعَهُ فِي جَيْشِ الْعُسْرَةِ وَهِيَ غَزْوَةُ ثُبُوكَ فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّ أَصْحَابِي أَرْسَلُونِي إِلَيْكَ لِتَحْمِلَهُمْ فَقَالَ: (وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ) وَوَأَفْقَتُهُ وَهُوَ غَضَبَانٌ وَلَا أَشْعُرُ وَرَجَعْتُ حَزِينًا مِنْ مَنَعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمِنْ مَخَافَةٍ أَنْ يَكُونَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَدَ فِي نَفْسِهِ عَلَيَّ. فَرَجَعْتُ إِلَى أَصْحَابِي فَأَخْبَرْتُهُمُ الَّذِي قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَبْتَ إِلَّا سُوَيْعَةً إِذْ سَمِعْتُ بِلَالًا يُنَادِي أَيُّ عَبْدَ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ فَاجْتَبَهُ فَقَالَ: احْبِبْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْعُوكَ فَلَمَّا أَتَيْتُهُ قَالَ خُذْ هَذَيْنِ الْقَرِينَيْنِ وَهَذَيْنِ الْقَرِينَيْنِ لِسِتَّةِ ابْعِرَةٍ ابْتَاعَهُنَّ حِينَئِذٍ مِنْ سَعْدٍ فَانْطَلِقْ بِهِنَّ إِلَى أَصْحَابِكَ فَقُلْتُ إِنَّ اللَّهَ أَوْ قَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْمِلُكُمْ عَلَى هَؤُلَاءِ فَارْكَبُوهُنَّ فَانْطَلَقْتُ إِلَيْهِمْ بِهِنَّ فَقُلْتُ: إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْمِلُكُمْ عَلَى هَؤُلَاءِ وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَا أَدْعُكُمْ حَتَّى يَنْطَلِقَ مَعِيَ بَعْضُكُمْ إِلَى مَنْ سَمِعَ مَقَالََةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: لِي وَاللَّهِ إِنَّكَ عِنْدَنَا لَمُصَدِّقٌ وَلَنَفْعَلَنَّ مَا أَحْبَبْتَ فَانْطَلَقَ أَبُو مُوسَى يَنْفِرُ مِنْهُمْ حَتَّى أَتَوْا الَّذِينَ سَمِعُوا قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَنْعَهُ إِيَاهُمْ ثُمَّ أَعْطَاهُمْ بَعْدُ

فَحَدَّثُوهُمْ بِمِثْلِ مَا حَدَّثَهُمْ بِهِ أَبُو مُوسَى. (ر: ۱۶۱۱) (الحدیث: ۴۴۱۵، طرفه فی: ۱۶۱۱ ت = ۴۳۸۵ ف): (۱۰۶۹)

ئەبو موسای ئەشعەری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: لەگەڵ دەستەپەکی ئەشعەری چووین بۆ خزمەتی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بئ) داوامان لێی کرد کە وڵاخی سواریمان بدات، هەتا لەخزمەتیدا بچین بۆ غەزای تەببووک، وارپکەوت لەوکاتەدا توورە بوو، بۆیە سویندی خوارد کە وڵاخم نەدات و فەرمووی: (بەخودا نە وڵاخی سواریتان پێ دەدەم و نە وڵاخی باری و نە ئەوئەندە وڵاخی شەهە کەبیدەم بەئێوە بۆ ئەم غەزایە ساری بن، یاتفاقی ئی بنین). ئیمەیش ئەوئەندە حەزی خودای لەسەر بوو مایەنەو، ئیتر زۆری نەخایاند کە وشتی تالانی زۆریان بۆیەینا، جا فەرمانی کرد کە سێجووت وشتی دووگ سپیان پێماندا، جاکاتی وشتەکانمان وەرگرت و ویستمان برۆین، گوتمان: کاریکی باشمان نەکرد، چونکە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ناگای لەو نەمابوو، کە سویندی خواردوو، وە ئیمەیش ئەوئەندە بەهەل زانی و یادیمان نەخستەو، کەشتیکی واهەیه، کەواتە: خوا پیرۆزی ناکا لیمان، جامن خۆم چوومە خزمەتی و مەترسییەکی خۆمانم عەززی کرد، فەرمووی: (من وڵاخی سواریم نەداوە بەئێوە، ئەو لەسایە خوداوە بوو کە وڵاخی ساری بۆرەخساندن، وەکی تریش سویندم بەخودا، خوا حەزکا، من سویند لەسەر هەرچی بخۆم، وە لەپاشا بۆم دەرکەوئ بەباریکی تردا باشتر، چی باش بئ، ئەو دەرکەو کەفەرمتی سویندەکەم دەدەم). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۳۴، ژمارە: ۲۵۴۱}.

(۱۰۶۹) تجرید/۴، ژمارە: ۱۶۱۱ و ژمارە: ۱۶۱۷ = ۴۴۱۵ بخاری. مسلم: ۲۴۰۴ محمد فؤاد مختصر

صحیح مسلم/۲، ژمارە: ۱۰۱۸ = ۴۳۳۹ شیخا (بخاری رقم الكتاب/۶۴ رقم الباب/۷۸).

١٠٧٠- عَنْ زَهْدِمٍ قَالَ كُنَّا عِنْدَ أَبِي مُوسَى ، فَأَتَى ذَكَرَ دَجَاجَةً وَعِنْدَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَيْمِ اللَّهِ أَحْمَرُ كَالْهُ مِنْ الْمَوَالِي ، فَدَعَاهُ لِلطَّعَامِ فَقَالَ إِنِّي رَأَيْتُهُ يَأْكُلُ شَيْئًا ، فَقَدَرْتُهُ ، فَحَلَفْتُ لَا أَكُلُ . فَقَالَ هَلُمَّ فَلَا حَدُّكُمْ عَنْ ذَاكَ ، إِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فِي نَفَرٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ نَسْتَحْمِلُهُ فَقَالَ « وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ ، وَمَا عِنْدِي مَا أَحْمِلُكُمْ » . وَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَنَهَبِ إِبِلٍ ، فَسَأَلَ عَنَّا فَقَالَ « أَيْنَ التَّفَرُّ الْأَشْعَرِيُّونَ » . فَأَمَرْنَا لَنَا بِخُمْسِ ذُوْدٍ غُرِّ الدَّرَى ، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا قُلْنَا مَا صَنَعْنَا لَا يُبَارِكُ لَنَا ، فَرَجَعْنَا إِلَيْهِ فَقُلْنَا إِنَّا سَأَلْنَاكَ أَنْ تَحْمِلَنَا ، فَحَلَفْتَ أَنْ لَا تَحْمِلَنَا أَفَنَسِيتَ قَالَ « لَسْتُ أَنَا حَمَلْتُكُمْ ، وَلَكِنَّ اللَّهَ حَمَلَكُمْ ، وَإِنِّي وَاللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَا أَخْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَتَحَلَّلْتُهَا »: (١٠٧٠)

زهدم گوتی: له لای نهبو موسای نه شعهری بووین، پیاوونکی له لابیو، له هوزی بهنی تهیموللا بوو، له بهر سووری له کویلهی رومی دهکرد، گوشتی مریشکیان هینا بوسهر خوانی نهبو موسا، نهبو موسا خولکی پیاوه سورکه له کهی کرد، بو نانخواردن له گه لیاندا، پیاوه که گوتی: دیومه که مریشک شتی پیسو و قیزه ون دهخوات، له بهر نه وه سویندم خواردووه که گوشتی مریشک نه خوم. نهبو موسا پیی فهرموو: وهره با له مبارمیوه قسعت بو بکه م..... تا نهوی که باسی بریتی (که فارمت) ی سویندی بوکرد، وهک له زماره (١٠٦٩) دا رابورد.

١٠٧١- حَدِیثُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ ، فَإِنَّكَ إِنْ أُوتِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا

، وَإِنْ أُوتِيَتْهَا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتُ عَلَيْهَا ، وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا ، فَكَفَّرَ عَنْ يَمِينِكَ ، وَأَتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۖ» : (١٠٣)

نهم فهرموودميه له (شمرحی بلوغ المرام/٢) دا، ژماره (١٣٩٠) بهرگی/٣

ناوايه:

{تهجریدی بوخاری/٥، ژماره: ٢٠٤٨ = بوخاری/٦٦٢٢، ٦٧٢٢، ٧١٤٦، ٧١٤٧. مختصر صحیح مسلم/٣، ژماره: ١٢٠٢ = شیخا/٤٢٥٧ = محمد فؤاد/١٦٥٢. صحیح أبي داود: ٢٨٠٦} :

بهشی پهگه می نهم فهرموودميه له (مختصر صحیح البخاری = تهجریدی

بوخاری) دا ناوايه:

نهوره حمانی کوری سه مووره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: پیغه مبهمر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی پیم: نهی نهوره حمان! داوای فهرمانرپوایی (نهمارمت = نهمیری) مهگه، چونکه نهگهر له سهر داواکردنی خۆت فهرمانرپوایی و بهرپرسی و دمهسته لات و مربرگیت لیت دهبئ بهبار، به لام نهگهر بهبئ نهوه که خۆت ههولئ بۆ بدمیت بکرییت به فهرمانرپوای کارمه ند، یا به سهرکاری سهرکاری، نهوا خودا زالت دمکا به سهریداو سهرت دمخا به سهر نهوا کارمداو به یاریدهی خودا به جوانی پئی هه ل دمهستیت.

نهی نهوره حمان! نهگهر سویندت خوارد له سهر شتی، وه له پاشا تهماشات کرد که له وشته باشتر ههیه، نهوه بریتی - واته: که فارمت - ی سویندمکهت بدهو، نهوه بکه که به باشتري دزمانی). {تاج/٣، زنجیره: ١٠٣، ژماره: ٢٤٠٦} .

له گیرانهوی ژماره: (٦٧٢٢) ی بوخاریدا:

(١٠٣) تجرید/٥، ژماره: ٢٠٤٨ = ٦٦٢٢ بخاری. پوختهی موسلیم/٣، ژماره: ١٢٠٢ = ٤٢٥٧/شیخا،

(بخاری رقم الكتاب/٨٢ رقم الباب/١).

(سویندهکەت بخەو ئەوەی کە بەباشی دزمانی ئەوەبکەو بریتی
(کەفارمت)ی سویندهکەت بده).

لهگیرانهوهیهکی ئەبو داووددا: (لهپیشا کەفارمتی سویندهکەت بدهو
ئەوجا ئەوه بکە کە بەباشی دزمانی).

روونکردنهوه:

۱- بهپێی ئەم فەرموودمیه هەرکاتێ کەسێ سویندی خوارد لەسەر شتێ،
کە بیکات، یا نهیکات، ئەوه نابێ سویندهکەى بخات، دهبێ سویندهکەى بباته
سەر، بهلام ئەگەر وا بهباشی زانی کە سویندهکەى بخات و نهیباته سەر، ئەوه با
کەفارمتی سویندهکەى بدات و شتەکە کە بهباشی دزمانی بیکا، یا بهپێچهوانهوه
نهیکا.

۲- عەبدورەحمانی کۆری سەمووره (رمزای خودای ئی بێ) فەرموودهى له
بوخاری و موسلیمدا ههیه، له مهسلهمه‌ی فهتحه. واته: رۆژوی ئازادکردنی
مه‌ککه موسولمان بووه، له فتوحاتی عێراقدا ناماده بووه، لهسەر دهمستی ئەودا
سجستان ئازاد کراوه، لهسەردهمی جێنشینی عوسماندا، هه‌روا کابل لهسەر
دهمستی ئەودا غه‌زا کراوه و ئازادکراوه، له‌خزمەت پێغه‌مبەر خۆی دا نامادهی
غه‌زای ته‌بووک بووه، خۆی فەرموودهى له پێغه‌مبەر و له مو‌عادی کۆری
جەبه‌له‌وه گێراوتمه‌وه، ئەم زاتانه‌یش فەرموودمیان له‌وه‌وه گێراوتمه‌وه:

ئیبنو عەبباس و سەعیدی کۆری موسەییب و محمدی کۆری شیرین و
حه‌سه‌نی به‌صری و کەسانی تریش، سالی (۵۱) په‌نجاو یه‌کی کۆچی له‌شاری
به‌صره مردووه (رمزاو ره‌حمه‌تی خودای ئی بێ).

٣- داواى فەرمانپرواىى كاتى خراپه و ناباشه، كه مروّف بهزور بيسهئى و له دلهوه مه بهستى نهوئى، كه له و پله و پايله مه بهستى ماددى و دنياىى دهست بكهوئى، وهك به چاوى سهر و به چاوى ژيرى، له م روژگارهى خو ماندا نه مه دهبينى، بگره گيرؤدميش بووين به دهست نه م حاله وه، كؤمه ئى درنده كه بهزورى خويان، يا به فرو فيلى خويان و به ههزارو يهك فيل و فهرج ده چنه سهر تهختى حوكمرانى، دواىى به توپ و تهياره و فروكيش نايه نه خواره وه و له سهر تهختى دمه لات دانابه زن، ههتا و لات به تهواوى ويران نه كهن، ئا له م يهك دوو سالانه دا به چاوى خو مان نه م درنده مان دى كه چييان له و لاتى خويان كرد: قه زافى له لىبىاو حافظ نه سه د له سووريا و عه بدوللا صالح له يه مهن و لا به شار لا نه سه د له سووريا و كه سانى تريش كه له وان به دترو خراپترو مه لعوونترن له شوينانى تر، كه هه موو دزمانىن!!

به لام نه گهر هه و لدان بو فەرمانپرواىى و كاربه دهستى و پله و پايله باش، به نيازى باش بئى و له رىگه ئاساىى خو يه وه بئى و بو به رزه وه ندى گشتى بئى، نه وه كارىكى زور باشه و دروسته و بگره زور به سه نديشه، وهك:

آ- نه وهتا چه زهره ئى يووسف، له به ره نه وهى به خو يا رائه په رموى و شياوى نه وهيه كه ببئى به عه زيزى ميصر، داوا له پاشاى ميصر دهكا، كه بيكات به وه زيرى داراىى و ئابورى ههتا له م كاتى تهنگانه ئى قاتوقرپيه دا فرياي مله ئى ميصر بكهوئى، وه پاشاى ميسريش داواكه ئى قه بوول كردو له به ره نه وهى يوسف نيازى پاك بوو، وه شياوى و نه هليه ئى هه بوو بو نه و بوسته، خودايش سهرى خست، وهك قورئان له م نايه تانه دا نه م داستان ه مان بو تو مار دهكا كه دمفه رموى:

{قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمَ، وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ - يوسف/ ١٢ - آية/ ٥٥/ ٥٦}.

ب- ئەبوبەگەرى سەدىق لەكاتى خۆىداو پېشەوا عومەرى گورى خەتاب ئەویش لەكاتى خۆىدا،خۆيان پالوت كەبن بەجىنشىنى پېغەمبەر، وه خەلكەكەيش هەئيان بزاردن، وه لەبەرئەومى نيازىان پاك بوو، ومشاوو شاىستە بوون، بۆ ئەو پايەيه، خودايش سەرى خستىو بوون بەمايهى رەحمەت بۆ مەلت هەتا هەتايە. ومزۆر كەسانى تەرىش لە گۆن و نۆدا هەرومها بوون.

ج- لەپراستیدا ئەم جۆرە فەرموودانە، ئاوينەى بالانومان بۆ ئەم باوو نەرىتو رژیەمە خۆپەرستانە، كە لەم رۆژگارەى ئێمەدا لە ولاتانى خۆرەهلاتى ناومپراستیدا بالا دەستىو لەسەرگارىن، بچوكتەين بەرپرسىارىى بەكەسى نادى، ئەگەر ئەلقە بە گوىى حىزبى سەر دەسەلات نەبى، بەپىي ئەم بىرۆكەيه:

(نەخوينەوارىكى خۆپەرستى نادان، لە حىزبەكەى خۆمان، مليار جار باشتەر لە زانايەكى شارمزاى پەسپۆر كە چلكاو خۆرى حىزبەكەى خۆمان نەبى، با زۆر دلسۆزىش بى بۆ گەل و نىشتەمان!).

د- بەندە بۆ ئەموانە، سا بەشكوو رۆژى لەپۆزان، ئێمەيش واز لەم حىزبپەرستىيە بەئىن و كەسانى كە پېغەمبەرى خودا و يارو ياومەران و هاوەلانى پېغەمبەرى خودا، پەسنى رەفتارە بەرزەكانيان كردوون ئێمەيش واز لەم خۆ خۆرى و زۆردار پەرستى و نەمروود گەرىيە بەئىن و ئەومى باش بى بۆ دىن و دونيامان ئەو پەسەند بكەين، جا بەندە لەم روومووە لەم شوینەدا ئەم فەرموودمەى سەحیحى موسلىم راگوێز دەكەم، كە كۆتا بپرگەى دەرمانى هەموو دەرديكمانە: {بپروانە: مختصر صحيح مسلم/ ٥، ژمارە: ٢٠٢٦}:

موسته وریدی قورشهیشی (رمزای خودای لی بی) له لای عه مری کوری
عاص، که ههردووکیان هاوه لی پیغه مبهرم بوون، فهرمووی: له پیغه مبهرم بیست
دهیغه رموو (دروودی خودای له سهر بی): (کاتی که قیامت بهرپا دهی روم
له هه موو کهسی زورتین). (روم واته: دهوله ته مه سیحیه کانی رۆژئاوا -
ومرگیر).

عه مری کوری عاصیش پیی فهرموو: ئهی موسته وریدا! له قسه کهت
ورد بهرموه، بزانه ده لیی چی و ئهم قسه یه کوی ده گریته وه!
موسته ورید فهرمووی: من چیم له پیغه مبهرم بیستوه، ئه وه ده لییم،
زیاتر نالییم ئه مه فهرمایشتی پیغه مبهرم، قسه ی من نیه!!
عه مریش فهرمووی: له سهر ئهم قسه یه ی تۆدا، که فهرمایشتی
پیغه مبهرم، دسا منیش ئهم شایه تییه له لایه: ئهم میلله تانی رۆمه چوار
رموشتی چاکیان واتیدا:

یه گهم: له کاتی ئازاوه و ناشووب و پشیویدا زۆر زۆر به هه وسه له و
هیمن و له سهره خۆن.

دووم: له پاش قورت و چورتم و گرفتاری، زۆر زوو دینه وه سهرخۆیان و
خۆیان ده گرنه وه.

سییه م: له کاتی جهنگ و هه رادا، له پاش کشانه وه گورج هه لمت ده به نه وه
سهر دوژمنی خۆیان.

چواره م: بۆ هه زارو بی نه واو هه تیوانیش زۆر باشن، سهرمپای ئهم چوار
رموشه باشانه ییش رهفتاریکی شیرینی جوانی تریشیان هه یه، که له گه ل ئهم
چوارمدا ده که نه پینج به هره ی گه وره، که ئه ویش ئه مه یه: که نایه لئ سهرۆک و

پادشاکانیان زۆرو ستهمو ناههقی بکهمن!}. {تاجول ئوصول به کوردی بهرگی
پینجهه، زنجیره: ١٠٤، ژماره: ٥٥٥٥، لاپهه: ٥٨٣ چاپی چوارهه}.

(٥) باب الاستیئنه

{إِنْ شَاءَ اللَّهُ} کردن له کاتی سویندخواردندا

١٠٧٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
« قَالَ سَلِيمَانُ بْنُ دَاوُدَ نَبِيُّ اللَّهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: لَأُطَوِّفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً
كُلُّهُنَّ تَأْتِي بِغَلَامٍ يُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ أَوِ الْمَلِكُ: قُلْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَلَمْ
يَقُلْ، وَتَسَى، فَلَمْ تَأْتِ وَاحِدَةً مِنْ نِسَائِهِ إِلَّا وَاحِدَةٌ جَاءَتْ بِشِقِّ غُلَامٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): وَلَوْ قَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ. لَمْ يَحْنَثْ وَكَانَ دَرَكًا لَهُ فِي حَاجَتِهِ ». {
الحديث: ٤٢٦٢ = ٤٢٥٥ فم. بخاری. جهاد: ٢٨١٩، ٥٢٤٢، ٦٦٣٩، ٦٧٢٠، ٧٤٦٩. تحفة الأشراف: ١٣٥٣٥} : (١٠٣)

نهبو هورمیره (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی
خودای له سهه بی) فهرمووی: (سولهمان پیغه مبهه (سلاوی خودای له سهه بی)
دمهه رموی: سویندم به خودا، نهه شهو ده خولیمه وه به سهه ههفتا ژنمدا،
له گهلایان دروست دهم، هه موویان هه ریه کی سهه و کوریان دهم، ده جهنگن
له پیناوی نایینی خودادا).

جا فریشته که ی هاورپی پی فهرموو: بلئ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ: خوا ههزکا) به لام
له بیری چوو، نهه وشه پیروزه ی نه گوت، جا هیج کام له ژنه کانی منالایان نه بوو،
تهنیا ژنیکیان نه بی که نیوه کورپیکی بوو، نهه ومنده ناته و اوو کهه نه ندام بوو،
دمتوت نیوه مناله).

جا پیغه ممبر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (نه گهر سوله یمان له کاتی نه سویند خوار دنده بیگو تبايه: خوا یاربڼ و خوا چه زکا هه ریه کڼ لهم چه فتا ژنه کورپکی دهبڼ، له پیناوی خودادا دهجه نگی، نه گهر وای بگو تبايه سویند هکې نه دمکه وتو ناواته کeshی دههاته دی و خودا چه فتا کور هکې پڼ دمداو له پیناوی خودادا غه زایان دمکرد).

له گیرانه وهی نیرمدا له جیاتی (سبعین امرأة) وشه ی (مائة مرة). بروانه: ژماره (۱۰۷۳).

۱۰۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ لَأَطُوفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً تَحْمِلُ كُلُّ امْرَأَةٍ فَارِسًا يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ . فَلَمْ يَقُلْ ، وَلَمْ تَحْمِلْ شَيْئًا إِلَّا وَاحِدًا سَاقِطًا إِحْدَى شِقَاقِهِ ». فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) « لَوْ قَالَهَا لَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ »: (۱۰۷۳) و اتاو مه بهست لی له ژماره (۱۰۷۲) دا رابورد.

(٦) بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْإِصْرَارِ عَلَى الْيَمِينِ فِيمَا يَتَأَذَى بِهِ أَهْلُ الْحَلْفِ مِمَّا لَيْسَ بِحَرَامٍ

وا باشه سویند خوړ وړک نه کړئ له سهر کردنی نه وهی که سویندی له سهر خوار دووه، نه گهر زیانی هه بوو، به مه رجی هه رام نه بڼ

۱۰۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « وَاللَّهِ لَأَنْ يَلْجَأَ أَحَدُكُمْ يَمِينَهُ فِي أَهْلِهِ آثَمُ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطَى كَفَّارَتُهُ

(۱۰۷۳) بخاری. جهاد: ۲۸۱۹، ۵۲۴۲. پوخته ی موسلیم/۲، ژماره: ۱۰۱۴ = ۴۲۶۲ شیخا (بخاری رقم

الَّتِي فَرَضَ اللَّهُ ». {الحديث: ٤٢٦٧ = ٤٢٥٩ ف.م. تجريد/ ٥، رقم: ٢٠٤٩ = ٦٦٢٤، ٢٣٨، ٨٧٦، ٨٩٦، ٢٩٥٦، ٣٤٨٦، ٦٨٨٧، ٧٠٣٦، ٧٤٩٥، ٦٦٢٥، ٦٦٢٦} : (١٠٧٤)

نه بو هورميره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی) ده فره موئ: (به خودا نه گهر که سیکتان له سهر شتی سویند له که سوکاری بخواو له پاشا ورکی لی بگریو لی بی په شیمان نه بیته وه، وه لحال په شیمان بوونه وه له وشته باشر بی، نه وه بهو بی لی داگرتنه گوناھی زورتر دهگا له لای خودا، هه تا نه وه که سویند دهکی بشکینی و نه وه که فارمه بدا که خودا دایناوه بو سویند). {تاج/ ٣، زنجیره: ١٢٦، ژماره: ٢٥١٢}.

(٧) باب نَذْرِ الْكَافِرِ وَمَا يَفْعَلُ فِيهِ إِذَا اسْلَمَ

نه زری بیباوه ره پاش نیسلا مپوون چی به چی ده کری

١٠٧٥- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ بِالْجِعْرَانَةِ بَعْدَ أَنْ رَجَعَ مِنَ الطَّائِفِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أَعْتَكِفَ يَوْمًا فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، فَكَيْفَ تَرَى؟ قَالَ: « أَذْهَبَ فَأَعْتَكِفَ يَوْمًا », قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَعْطَاهُ جَارِيَةً مِنَ الْخُمُسِ، فَلَمَّا أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبَايَا النَّاسِ، سَمِعَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَصْوَاتَهُمْ يَقُولُونَ: أَعْتَقَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَالُوا: أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبَايَا النَّاسِ. فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَذْهَبَ إِلَى تِلْكَ الْجَارِيَةِ فَخَلَّ سَبِيلَهَا.

(١٠٧٤) تجريد/ ٥، ژماره: ٢٠٤٩ = ٦٦٢٤ بخاری پوخته ی موسلیم/ ٢، ژماره: ١٠٢٠ = ٤٢٦٧ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/ ٨٢ رقم الباب/ ١).

{الحديث: ٤٢٧٠ = ٤٢٦٢ فم. بخاری. فرض الخمس: ٣١٤٤، ٤٣٢٠. تجرید/٣، رقم: ١٢٦٨، ١٠١٥ = ٣١٤٤، ٢٣٠٧، ٢٥٨٤} :^(١٠٧٥)

عبداللّٰی کوپی عومەر (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: لہپاش غہزای حونہین، لہپاش ئہوہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہ طانیف گہراپہوہ، لہجیرانہ بوو، باوکم عومہری کوپی خہتاب عہرزی کرد: قوربان! ئہی پیغہمبہری خودا! من لہسہردہمی نہزانیدا، نہزرم کردوہ گہشہوی لہناو مہسجیدولحہراما خہئوہ بکیشم، جا ئیستا تو فہرمانت بہچیہ؟ فہرمووی: (برؤ رؤزی لہوی خہئوہ بکیشم و نیعتیکافہگہت جی بہجی بکہ).

فہرمووی: لہژنہ دیلہکانی غہزای حونہین، لہبہشی پینج یہک، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کہنیزیکی دا بہعومہر، جاکاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہ پیاوہتی ژن و منالہ دیلہکانی ھوژی ھہوازینی بہردا، لہخوشیانا خہئکہکہ، بہناو کولانہکانا رایان دہکردو دہہاتن و دہچوون و بہدہنگی بہرز ھاواریان دہکرد: ئوخہی! پیغہمبہری خودا ئازادی کردین! عومہر گوئی لہدہنگہ دہنگیان بوو، فہرمووی بہمن: عبداللّٰی بزانہ ئہم دہنگہ دہنگہ چیہ؟ عہرزیمان کرد: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہپیاوہتی منال و ژنہ دیلہکانی ھوژی ھہوازینی ئازادکردوہ.

جا باوکم فہرمووی: ئہی عبداللّٰی دہتویش بچؤ ئہو کہنیزہکہی منیش، کہ لہدیلہکانی غہزای ھہوازین بہرم کہوتوہ بہرہلای بکہ منیش چووم فہرمانہکیم بہجی ھینا. {تاج/٤، زنجیرہ: ٧١، ژمارہ: ٤٥٤٤} + {تاج/٤، زنجیرہ: ٩٦، ژمارہ: ٤٦٣٤، ٤٦٣٥}.

^(١٠٧٥) تجرید/٣، ژمارہ: ١٢٦٨ = ٣١٤٤ بخاری. پوختہی موسلیم/٢، ژمارہ: ١٠٠٢ = ٤٣٧٠ (بخاری

(٩) باب تغليظ على من قذف مملوكه بالزنا

كهسى بوختانى داويتپيسى بؤ كۆيلهى خوى بكات، تۆلهى سهختى بؤ ههيه
 ١٠٧٦- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت أبا القاسم صلى الله عليه
 وسلم يقول: من قذف مملوكه، وهو بريء مما قال، جلد يوم القيامة، إلا أن يكون كما
 قال. (الحديث ٦٨٥٨: (١٠٧٦))

ئهبو هورميره (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: بهگووى خوم ژنهوتم
 لهزارى پيرۆزى پيغههر (دروودى خوى لهسر بى) دهيفهرموو: كهسى بوختان
 بكا بؤ بهندهى خوى، كۆيلهكهى ژن بى يا پياو، بهلام بهندهكهى بى تاوان بى و
 پاك بى، ئهوه له رۆزى قيامهتدا، ئهو خاومن كۆيلهيه دادهنرى بهبوختيانكار،
 لهروۆزى قيامهتدا لهسر ئهو بوختانه دارى ههددى لى دمدرى. بهلام ئهگهر وهك
 دهئى، كۆيلهكهوابى، ئهوه دارى ههددى لى نادرى. (تاج/ ٣ ل/ ٢٥٠ ز/ ٩٥، ژماره:
 ٢٣٧٠ - باسى ههددى بوختيان و جمين و جادوو بازى).

(١٠) باب إطعام المملوك مما يأكل و إلباسه مما يلبس و لا يكفه ما يغلبه

چاكه كردن لهكهل كۆيلهدا، له بهرگا، له خوراکا، نابى نهركى واشيان بدرى
 بهسهرياندا، كه له كيش و وزهيانا نهبى

١٠٧٧- عَنِ الْمَعْرُورِ قَالَ لَقِيتُ أَبَا ذَرٍّ بِالرَّبْدَةِ ، وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ ، وَعَلَى غُلَامِهِ حُلَّةٌ ،
 فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ ، فَقَالَ إِنِّي سَأَبْتُ رَجُلًا ، فَعَيَّرْتُهُ بِأَمِّهِ ، فَقَالَ لِيَ النَّبِيُّ (صلى الله
 عليه وسلم) « يَا أَبَا ذَرٍّ أَعَيَّرْتُهُ بِأَمِّهِ إِنَّكَ أَمْرُؤُ فَيْكَ جَاهِلِيَّةٌ ، إِخْوَانُكُمْ خَوَلُكُمْ ،

(١٠٧٦) تجريد/ ٥، ژماره: ٢٠٧٣ = ٦٨٥٨ بخارى مسلم/ محمد فؤاد/ ١٦٦٠ = بوختهى موسليم/ ٢،

ژماره: ٩٠٣ = ٤٢٨٧ شيخا (بخارى رقم الكتاب/ ٨٦ رقم الباب/ ٤٥).

جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ ، وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ» : (١٠٣٧)

مه‌عرووری کوری سوومید فهرمووی: له‌په‌به‌زه نه‌بو زه‌رم بینى، ده‌ستى به‌رگى نیوهى تازه‌و نیوهى کۆنى له‌به‌ردا بوو، خولامه‌که‌یشى هه‌روه‌ها ده‌ستى به‌رگى وه‌هاى له‌به‌ردا بوو، پێمان گوت: نه‌ی نه‌بو زه‌رم! هۆى چیه‌یه که به‌رگى خۆتو به‌رگى خولامه‌که‌مت وه‌که‌یه‌که، ه‌ی هه‌ردوو لاتان نیوهى تازه‌میه‌و نیوهى کۆنه، نه‌گه‌ر هه‌ردوو پا‌رچه‌ تازمه‌که‌ بۆ یه‌که‌یکتان بوايه‌و هه‌ردوو پا‌رچه‌ کۆنه‌که‌یش بۆ یه‌که‌یکتان بوايه، هه‌رکه‌سه‌تان قاتێکى یه‌که‌ رنگى له‌به‌ردا ده‌بوو؟ نه‌ویش فهرمووی: له‌سه‌رده‌مى چه‌ز مه‌تا، قسه‌م به‌براده‌ریکى خۆم گوت، که بیلال بوو، دایکى بێگانه‌ بوو، عه‌رمب نه‌بوو، تانه‌ی نه‌وه‌م لێیدا که دایکى ره‌شه، پێم گوت: نه‌ی کورى ژنه‌ ره‌شه‌که!

نه‌ویش له‌لای پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ) سکالای نه‌وه‌ی له‌ده‌ستم کرد، کاتێ چوومه‌ خزمه‌تى چه‌ز مه‌ت (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ) فهرمووی پێم: (نه‌ی نه‌بو زه‌رم! هیشتا بۆنى ره‌گه‌ز په‌رستى سه‌رده‌مى نه‌زانى (جاهیلیه‌ت) لێ دێ). منیش عه‌رزیم کرد: قوربان! نه‌ی پێغه‌مبه‌رى خودا! خۆى وایه: که‌سێ جنێو به‌خه‌لک بدا، خه‌لکیش جنێو به‌ باوک و دایکى نه‌و ده‌من. فهرمووی: (نه‌ی نه‌بو زه‌رم! نه‌وه‌ ره‌وشتى سه‌رده‌مى نه‌زانیه‌یه که له‌تۆدا ماوه، نه‌م کۆیلانه‌ هه‌رچه‌ند به‌نده‌و خولامو به‌رده‌ست و نۆکه‌رى ئێم، به‌لام له‌ بنه‌ر مه‌تا براتان و ئێوه‌و نه‌وان له‌یه‌که‌ دایک و باوک، که باوه‌ ئاده‌م و دایه‌ چه‌وان، نه‌ومنده‌ هه‌یه‌ خودا له‌به‌ر حیکمه‌تى، نه‌وانى کردووه‌ به‌ژێر ده‌سته‌ی

(١٠٣٧) بخارى. ایمان: ٣٠، ٢٥٤٥ پوخته‌ی موسلیم: ٩٠٤ - شیخا: ٤٢٨٩ (بخارى رقم الكتاب/٢ رقم

ئىيۈ، دەى براىيەكى باش بن، ئەگەر يەككى لەم برايانەى خۇتان كەوتە ژىر دەستان وەك برا رەفتاريان لەگەلدا بکەن و خۇتان چى دەخۇن ئەوھىش بدمن بەوان، وەخۇتان چى لەبەر دەكەن لەھەمان جل و بەرگىش بۇ ئەوان بکەن، قەتیش زەحمەتيان مەدەن و نەركىكى وا مەدەن بەسەريانا كە لەوزە و كىشيانا نەبىت، كە ئەركىكىش دەدەن بەسەريانا، خۇشتان بەپىيى حال و توانا يارىدەميان بدمن). {رياض/٣، زنجيرە: ٢٣٧، ژمارە: ١/١٣٦٠ - ٤١٤} + {تاج/٢، زنجيرە: ٢١، ژمارە: ٢٠٢٩} + {تاج/٣، زنجيرە: ١١٠، ژمارە: ٣٨٥ چاپى جوارەم = ٤/ج}.

١٠٧٨- عن أبي هريرة عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: « إذا أتى أحدكم خادمه بطعامه ، فإن لم يجلسه معه فليأكله أكلة أو أكلتين ، أو لقمه أو لقتين ، فإنه ولي حره وعلاجهُ»:(١٠٧٨)

بۇ روونکردنەوہى ئەم فەرموودمىيە، گىرپانەوہى ژمارە (١٠٩٢)ى تەجرىدى بوخارى و گىرپانەوہى ژمارە (٩٠٥)ى پوختەى موسليم دەنووسين: ديسان ئەبوھورميرە (رەزاي خواى لى بى) فەرمووى: بىغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بى) دەفەرموى: (كاتى كەسىكتان نۆكەرى نەنەكەى بۇ ئامادە دەکا، با ئەویش دەستى بگرى و لەگەل خۇى دايىبنى بۇ نان خواردن، ئەگەر دایشى نەنا لەگەل خۇى با پارويى دووپارووى لەنەنەكە بەداتى، يا بوى بەيلىتەوہ، چونكە ئەو نۆكەرە ئامادەى كرددووە و نەركى دروست كردن و هينانەكەى كىشاوہ!). (تاج/٤/٦٧، زنجيرە: ٢٠، تاج/٣، ژمارە: ٢٦٩٦).

ئەمەيش گىرپانەوہى موسليمە:

(١٠٧٨) تجريد/٣، ژمارە: ١٠٩٤ = ٢٥٦٠ بخارى مسلم/محمد فؤاد: ١٥٠٤ - پوختەى موسليم/٢،

ژمارە: ٩٠٥ - ٤٢٩٣ شيخا (بخارى رقم الكتاب/٧٠ رقم الباب/٥٥).

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى لى بى) ھەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (ئەگەر كەسىكتان نۆكەرەكەى نانى بۆ دروست كرد، ئەوجا بۆى دانا، ديارە كەئەو پېوھى ماندوو بووھو ئەو تىنى گەرماكەىي چەشتووھو دووكەلەكەى چووھ بەسەر و چاويدا، كەواتە با لەگەل خۆى دايبنيشيني ھەتا نانەكەى لەگەلا بخوات، خو ئەگەر نانەكە كەمبوو، وھداى نەنيشان لەگەل خۆى، با پاروويى، دوو پارووى لىي بداتى) داوودى كورى قەيس ھەرمووى: (واتە: تىكەيى يا دوو تىكەى پى بدات). {تاج/۲، زنجيرە: ۲۱، ژمارە: ۲۰۳۱ + رياض/۳، زنجيرە: ۲۳۷، ژمارە: ۱۳۶۱/۲ - ۴۱۵}.

(۱۱) باب ثواب العبد وأجره إذا نصح لسيده وأحسن عبادة الله
خبرو پاداشى كۆيلەيى كە دئسۆز بى بۆ خاوەنەكەى و لە ھەمان كاتا بە
جوانيش خوداى خۆى بپەرستى

۱۰۷۹- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ، وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ رَبِّهِ فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ». {الحديث: ۴۲۹۴ شيحا = ۴۲۸۶ فم: (۱۰۷۹)}

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان لى بى) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (ئەو بەندەيەى لەگەل ئاگاھەى دئسۆزو ساغ بى، لەھەمان كاتدا بەجوانى خوداى خۆى بپەرستى، ئەوھ دووقات پاداشى باشى بۆھەيە). {رياض/۳، زنجيرە: ۲۳۷، ژمارە: ۱۳۶۲ + تاج/۲، زنجيرە: ۲۱، ژمارە: ۲۰۳۷}.

(۱۰۷۹) بخارى. عتق: ۲۵۴۶ پوختەى موسليم/۲، ژمارە: ۹۰۶ = شيحا: ۴۲۹۴ (بخارى رقم الكتاب/۴۹)

۱۰۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِلْعَبْدِ الْمَمْلُوكِ الْمُصْلِحِ أَجْرَانِ»، وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ لَوْلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْحَجُّ وَبِرُّ أُمِّي لَأَخْبَيْتُ أَنْ أَمُوتَ وَأَنَا مَمْلُوكٌ قَالَ: وَبَلَّغْنَا أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ لَمْ يَكُنْ يَحْجُ حَتَّى مَاتَتْ أُمُّهُ لِصُحْبَتِهَا). {الحديث: ٤٢٩٦ شيخا = ٤٢٨٨ فم: (١٠٨٠)}

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: (بهندهی زمر خریدهی باشی چاکه خواز، دوو پاداشی گهوره بؤ ههیه). نهبو هورميره دمیفرموو: بهو کهسه که گیانی منی بهدمسه، نهگهر لهبهر خاتری خهبات و تیکووشان و غهزا لهریگهی خوداداو لهبهر حهج کردن و خزمهتی دایکم نهبن، حهزم دهمکرد که بهبهندمی بمرم.

راوی دمفرموی: بهنیمه گهیشتوتهوه که نهبو هورميره، جگه لهحهجه فهرزمکهی، حهجی تری نهکردوو، ههتا دایکی مردوو، لهبهر خزمهتی دایکی. {ریاض/ ٣، زنجیره: ٢٢٨، ژماره: ١٣٦٣. تاج/ ٢، زنجیره: ٢١، ژماره: ٢٠٢٨}.

۱۰۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نِعَمَ مَا لِأَحَدِهِمْ يُحْسِنُ عِبَادَةَ رَبِّهِ وَيَنْصَحُ لِسَيِّدِهِ» (١٠٨١)

نهبو هورميره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: بهراستی بهندمی فره چاکه، نهو کوپلهیهی، که بهجوانی خودای خوئی دمپهرستی و دلسوزیشه بؤ ناگاههی، واته بؤ خاومنهکهی.

(١٠٨٠) بخاری. عتق: ٢٥٤٨ پوختهی موسلیم: ٩٠٧ - شیخا: ٤٢٩٦ (بخاری رقم الكتاب/ ٤٩ رقم

الباب/ ١٦).

(١٠٨١) (بخاری رقم الكتاب/ ٤٩ رقم الباب/ ١٦) مسلم/ ٤٢٠٠ ترقیم الشیخ مأمون شیخا لصحیح

مسلم.

(١٢) بَابُ مَنْ أَعْتَقَ شِرْكَاءَ لَهُ فِي عَبْدٍ
كهسى بهشى خوى له كۆيلهيهكا نازاد بكا

١٠٨٢- وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): { "مَنْ أَعْتَقَ شِرْكَاءَ لَهُ فِي عَبْدٍ، فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ، قَوْمَ قِيَمَةِ عَدْلٍ، فَأَعْطَى شُرَكَاءَهُ حِصَصَهُمْ، وَعَتَقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ، وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ" } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.
{تهجريدى بوخارى/٣، ژماره: ١٠٧٨ = ٢٥٢٢، ٢٤٩٢، ٢٥٠٤، ٢٥٢٦،
٢٥٢٧ بخارى. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٣ = شيحا: ٣٧٥٢ = محمد
فؤاد عبدالهادى/١٥٠١} : (١٠٨٢)

له موختهصهرى صهحيى بوخارى ژماره: (١٠٧٨ = ٢٤٩٢) و له
موختهصهرى صهحيى موسليدا ناوايه:

ئهبوهورميره (رهزاي خوداي لى بى) فهرمووى: خوشهويست (دروودى
خوداي لهسر بى) دمفهرموئ: (ئهووى كهبهشى خوى له كۆيلهيهك نازاد بكا،
لهسهريهتى، كه لهمالى خوى ههمووى نازاد بكا، ئهگهر ئهومندهى مال ههمبوو
كهبهشى ههموو پشكهكانى ترى ئه كۆيلهيه بكا، بهلام ئهگهر ئهومندهى مال
نهبوو كهبهشى ئهوه بكا، ئهوا ههر ئهومندهى نازاد دمبى كه نازاد كراوه، ئهوسا
كۆيلهكه بهنرخى تهواوى كاتى كۆيلهيه ريك دمقهبلينرى، ئهوجا كهسابهتى پى
دمكرئ ههتا ئهومنده مال پهيدا دمكا كهبيدات بهههقى ئه پشكانهيدا كههيشتا
نازاد نهبوون، ههتا بهنيجگارى خوى پى نازاد دهكاو، لهكۆيلهيه رزگارى دمبى،
بهلام نابى زميرى زياتر لهتواناي خوى لى بكرئ، بؤ پهيدا كردنى بههاى ئهوه

(١٠٨٢) شهرحى بلوغ المرام/٣، ژماره: ١٤٥١ تهجريد/٣، ژماره: ١٠٧٨ = ٢٥٢٢ بخارى. پوختهى

موسليم/٢، ژماره: ٨٩٣ = ٣٧٥٢ شيحا (بخارى رقم الكتاب/٤٩ رقم الباب/٤).

به‌شهی تری، که له‌سهر خۆیه‌تی به‌ئیشکردن ئازادی بکا). {تاج/٢، زنجیره: ١٧، ژماره: ٢٠١٨}.

١٠٨٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ أَعْتَقَ شَقِيقًا مِنْ مَمْلُوكِهِ فَعَلَيْهِ خُلَاصَةٌ فِي مَالِهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ قَوْمَ الْمَمْلُوكِ، فِيمَا عَدَلَ ثُمَّ اسْتُعِيَ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ» (١٠٨٣).
واتاو مه‌به‌ست لیبی به ته‌واوی له‌ژماره (١٠٨٢) دا رو‌یشت.

(١٢) باب جَوَازِ بَيْعِ الْمَذْبُورِ

کۆیله‌ی پاشه‌مه‌رگه (واته: موده‌به‌هر له بێش ئازادبوونیدا دروسته بفروشری
١٠٨٤- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) {أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَعْتَقَ غُلَامًا لَهُ عَنْ ذُبْرِ، لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَقَالَ: "مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟" فَاشْتَرَاهُ نُعَيْمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَفِي لَفْظٍ لِلْبُخَارِيِّ: فَاحْتِاجَ وَفِي رِوَايَةٍ لِلنَّسَائِيِّ: {وَكَانَ عَلَيْهِ دَيْنٌ، فَبَاعَهُ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ، فَأَعْطَاهُ وَقَالَ: "إِقْضِ دَيْنَكَ"}. {بخاری. كَفَّارَاتُ الْإِيمَانِ / ٦٧١٦. مسلم/شیخا/ ٤٣١٤ - ٤٣١٧. مسلم/ ٩٩٧} : (١٠٨٤)

جابیری کوری عه‌بدوللا (رمزای خودایان لی بێ) فه‌رمووی: پیاوی له یاریده‌مه‌رانی پیغه‌مه‌هر، خولامیکی هه‌بوو، ئازادیکرد به‌مه‌رجی که له‌پاش مردنی خۆی ئازاد ببی، که به‌م جو‌ره مامه‌له‌یه له یاسانامه‌دا ده‌گوتری (ته‌دبیر: پاشی مه‌رگ) پیاوه‌که هه‌ج مائیکی تری وه‌های نه‌بوو، جا که نه‌م باسه

(١٠٨٣) مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ٨٩٤ (بخاری رقم الكتاب/٤٧ رقم الباب/٥).

(١٠٨٤) بخاری/ کفارات الایمان: ٦٧١٦ مسلم/شیخا: ٤٣١٤ = مسلم ترقیم محمد فؤاد/ ٩٩٧ (بخاری

رقم الكتاب/ ٨٤ رقم الباب/٧).

گه‌یشته‌وه به پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: کئ ئهم کۆيله‌یه‌م ئی ده‌کړئ؟ جا نوعه‌یمی کورپی عه‌بدوئلا لئی کړی به‌هه‌شت سه‌د دره‌م و پارمه‌کی و مرگرت و دای به‌ خاومنه‌که‌ی). {تاج/٢، زنجیره: ١٩، ژماره: ٢٠٢٢}.

ئه‌مه‌یش ده‌قی دووه‌می بوخاری‌یه له‌ ته‌جریدی بوخاریدا ژماره (٩٧٠).
{بروانه: ژماره: ٨٠٥ له‌پیشه‌وه رویشت}.

جایی کورپی عه‌بدوئلا (رمزای خودا له‌خوی و له‌باوکی بئ) فه‌رمووی: پیاوئ له‌ هاوه‌لان، که ئه‌نصاری بوو، خولامی‌کی هه‌بوو، ئازادی کرد به‌مه‌رجئ له‌پاش مه‌رگی خوی ئازادی‌یی، که به‌مه له‌زاراوی شه‌را ده‌گوترئ: مودبه‌ر، پیاوه‌که هیچ مال‌یکی تری وای نه‌بوو، جا دامابوو بو مال، جا له‌پاشا که ئهم باسه‌ گه‌یشته‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پیغه‌مبه‌ر پیاوه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر سه‌واو مه‌زات و فه‌رمووی: (کئ ئهم کۆيله‌یه‌م ئی ده‌کړئ؟).

جا نوعه‌یمی کورپی عه‌بدوئلا لئی کړی به‌هه‌شت سه‌د دره‌م و پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پارمه‌کی و مرگرت و دای به‌ خاومنه‌که‌ی، که‌ناوی ئه‌بو مه‌زکوور بوو، خولامه‌که‌یش ناوی ئه‌بو یه‌عقوب بوو). {تاج/٢، زنجیره: ١١٥، ژماره: ١٨٩٦ + تاج/٢، زنجیره: ١٩، ژماره: ٢٠٢٢ = ئهم ژماره‌ی دووه‌مه له‌چاپه‌ کونه‌کانی پېش چاپی چواره‌مه‌وه ده‌که‌وته سه‌رمنا‌ی به‌رگی سی‌یه‌مه‌وه}.

له‌گی‌رانه‌ومه‌یه‌کی نه‌سانیدا: پیاوه‌که‌ قه‌رزار بوو، جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) کۆيله‌که‌ی فروشت به‌هه‌شت سه‌د دره‌م، وه‌ پارمه‌کی دا به‌خاومنه‌که‌ی، وه‌ فه‌رمووی: (ده‌پرؤ قه‌رزمه‌کتی پئ بد‌مه‌وه). {صحیح، سنن‌ النسائی: ٥٤١٨}.

٢٨- كِتَابُ الْقِسَامَةِ نامہ ی پاكانہ

{بروانہ: فیکھی ناسان/٢، لاپہرہ: ٨٦٧، زنجیرہ: ٣١٧ چاپی تہہران. تاج/٣، زنجیرہ: ٨٦، ژمارہ: ٢٣٢٩ ج/٤ + تجرید/٣، ژمارہ: ١٢٨٢ = ٣١٧٣}.

(١) باب الْقِسَامَةِ باسی پاكانہ

١٠٨٥- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ وَسَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ أَنَّهُمَا حَدَّثَاهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةَ بْنَ مَسْعُودٍ أَتَيَا خَيْرَ فَتَفَرَّقَا فِي التَّخْلِ ، فَقَتِلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَهْلٍ ، فَجَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ وَخُوَيْصَةَ وَمُحَيِّصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَتَكَلَّمُوا فِي أَمْرِ صَاحِبِهِمْ قَبْدًا عَبْدُ الرَّحْمَنِ ، وَكَانَ أَصْغَرَ الْقَوْمِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «كَبِّرِ الْكُبْرَ» . قَالَ يَحْيَى لِيلَى الْكَلَامَ الْأَكْبَرُ فَتَكَلَّمُوا فِي أَمْرِ صَاحِبِهِمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): « أَتَسْتَحِقُّونَ قَيْلَكُمْ - أَوْ قَالَ صَاحِبَكُمْ - بِأَيِّمَانِ خَمْسِينَ مِنْكُمْ » . قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْرٌ لَمْ نَرَهُ . قَالَ « فَتَبَرُّكُمْ يَهُودُ فِي أَيْمَانِ خَمْسِينَ مِنْهُمْ » . قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَوْمٌ كُفَّارٌ . فَوَدَّاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنْ قَبْلِهِ . قَالَ سَهْلٌ فَأَذْرَكْتُ نَاقَةَ مِنْ تِلْكَ الْإِبِلِ ، فَدَخَلْتُ مَرَبْدًا لَهُمْ فَرَكَضْتَنِي بِرِجْلَيْهَا: (١٠٨٥)

سہلی کوری تہبو حثمہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: کوہہ لی لہ گہورہ پیوانی خزمانی خوہم گپرایانہوہ بوہم: کہ عہدوللای کوری سہل و

(١٠٨٥) تجرید/٣، ژمارہ: ١٢٨٢ = ٣١٧٣ بخاری پوختہ ی موسلیم/٢، ژمارہ: ١٠٢٤ = ٤٣٢٥ تخریج

وترقیم شیحا (بخاری رقم الکتاب/٧٨ رقم الباب/٨٩).

موحه پيڤه كورپ مه سعوودي كورپ زميد (رمزاي خودايان لي بي) دهچن بو
 خه پيهر، خه پيهر نهو سهردهمه ناشتو بي شهر و شور دهي و له لايه ني
 موسولمانانه وه نازاد كرابوو، له بهر باري گراني گوزمران دهچن بو نهوي، لهوي
 به ناو باخه خورماكانا بلا و دهمينه وه، لهوي عه بدوللايان دهكوژري، كه
 موحه پيڤه ناموزاي دميدوزيته وه دمرواني له خويني خويدا گه و زاوه، جالهوي
 دمينيزي و دهگه رپته وه بولاي جووله كه كان و پتيان دهلي كه عه بدوللا كوژراوه،
 ومفري درابوو كاريزي كه وه، ياناو بيريزكي دم پهلي نزيكه دمسته وه، وه دهلي:
 به خدا ئيوه كوشتووتانه، دهلي: به خدا ئيمه نه مان كوشتوو، جا موحه پيڤه
 هاته وه بوناو هوزمكه ي و هه واله كه ي پي گوتن و نه و جا خوي و حومپه ي براي و
 عه بدورپه حماني كورپ سه هل چوون بو خزمه تي پيغه مبه ر (دروودي خوداي
 له سر بي) حومپه له موحه پيڤه گه ورمتر بوو، عه بدورپه حمانيش براي
 كوژراوه كه بوو، جا موحه پيڤه ويستي قسه بكا، چونكه نهو له گه ل كوژراوه كه دا
 بووه له خه پيهر، به لام پيغه مبه ر پي فهرموو: (ريزي له خوت گه ورمتر بگره با
 نهو دمست به قسه كردن بكا) مه به ستي پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سر بي)
 نهو مبوو كيتان به ته مه ن گه ورمتره، با نهو دمست به قسه كردن بكا، جا حومپه
 چيروكه كه ي گيرايه وه، نه و جا موحه پيڤه ي براشي قسه يكر، پيغه مبه ر
 (دروودي خوداي له سر بي) فهرموو: (نه گه ر به هوي پاكانه ي ئيوه وه
 خوينه كه تلایه وه به سر جووله كه كانا، نه وه يادمي خويني كوژراوه كه تان
 بدمني، يادمي بي پهيان دمرچن و بارودوخي جهنگ رابگه يه نن له نيواني
 ئيمه و نه واند!).

جا پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سر بي) سه بارمت به م بابه ته كاغه زيك
 نووسي بويان، نه وانيش وه لاميان نووسييه وه: (به خدا ئيمه نه مان كوشتوو،

جا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) به حومیسه و موحه یسه و عه بدوره حمانی فهرموو: (نایا ئیوه سویند دهخۆن که نه وان کوشتوو یانه، ههتا خوینی کوژراوه که تان بجیتته نه ستوی نه وان و خوینتان پی بدهن؟). گوتیان: نه، سویند ناخوین، فهرمووی: (که واته جووله که کان پاكانه تان بو ده که نه و سویند تان بو دهخۆن که نه وان نه یان کوشتوو؟). گوتیان: نه وانه موسولمان نین. جا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) خوئی له وشتری زهکات، خوینی کوژراوه که ی دا، پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) سه د وشتری میتنگه ی نارد بو یان تا کرانه ژووره وه بو یان، سه هل فهرمووی: وشتریکی سووریان له قه یه کی لیدام). {تاج/ ٣، زنجیره: ٨٦، ژماره: ٢٣٢٩}.

(٢) باب حکم المحاربين والمرتدين

برپاری ناموسولمانی جهنگی و له نیسلام پاشکهز

١٠٨٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَفْرًا مِنْ عُكْلٍ ثَمَانِيَّةٍ قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَبَايَعُوهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَاسْتَوْخَمُوا الْأَرْضَ، وَسَقَمَتْ أَجْسَامُهُمْ فَشَكُوا ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «أَلَا تَخْرُجُونَ مَعَ رَاعِيْنَا فِي إِبِلِهِ فَتَضِيبُونَ مِنْ أَبْوَالِهَا وَالْبَانِيَا؟» فَقَالُوا: بَلَى، فَخَرَجُوا فَشَرِبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَالْبَانِيَا، فَصَحُّوا، فَقَتَلُوا الرَّاعِيَّ، وَطَرَدُوا الْإِبِلَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ، فَأَذْرَكُوا فِجَى بِهِمْ، فَأَمَرَ بِهِمْ فَقَطِعتْ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ، وَسَمِرَ أَعْيُنُهُمْ، ثُمَّ نُبِذُوا فِي الشَّمْسِ حَتَّى مَاتُوا. {الحديث: ٤٣٣٠ = ٤٣٢٢ فم. تجريد/ ١، رقم: ١٧٦ = ٢٣٣، ١٥٠١، ٣٠١٨، ٤١٩٢، ٤١٩٣، ٤٦١٠،

۵۶۸۵، ۵۶۸۶، ۵۷۲۷، ۶۸۰۲، ۶۸۰۳، ۶۸۰۴، ۶۸۰۵، ۶۸۹۹. أبو داود. حدود:

۴۳۶۴. نسائی. تحریم الدم: ۴۰۳۶. تحفة الأشراف: ۹۴۵: {^(۱۰۸۶)

ئەنەسى كۆرى مالیک (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: تاقمى لەھۆزى عوکل، ژمارمیان هەشت کەس بوو، ھاتنە خزمەتى ھەزرىت و موسولمان بوون و پەیمانیان دا بە پىغەمبەر، لەسەر پابەندبوون بەئایینی پىرۆزى ئىسلامەو، پاش ماومىي ھەوای مەدینەیان پى ئەکەوت، جەستەیان دەرەوای بوو، سکاڵای ئەومیان لای پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کرد، فەرمووی: (کە لەگەل شوانەکەى ئیمەدا، بچن بۆ دەرەوای مەدینە، بۆ ناو رانە و شترە زەکاتەکان و لەوئ بۆ دەرمان لە گمیزو شیرى و شترەکان بخۆن، ھەتا سکتان دەکەوێتە رى و لەو نەخۆشینە رزگارتان دەبى).

ئەوانیش گوتیان: بەئى باشەو، وھایانکردو لەگەل شوانى و شترەکانا دەرچوون و لەگمیزو لەشیری و شترەکانیان خواردەو و چاکبوونەو، کەچى نامەردو بى پەیمان دەرچوون و رۆژى لەرۆزان لەئىسلام و مەردەگەپىن و سەرەرای ئەوھیشە شوانەکەى پىغەمبەر زۆر بەبى ئەزاکەت دەکوژن، دەست و پى دەبىر و دىك ئەکەن بەچاويدا، تادەمرى! ئینجا و شترەکانیش دەدەنە بەرو دەیان فرپىن بۆ ولاتى خۆیان، کاتى پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بەم کارساتەى زانى، کۆمەل پیاوى نارد بەشوینىاناو لەرپى دەیانگرنەو و دیلیان دەکەن و دەیانھێننەو بۆ مەدینە. جا پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) چاومرپى فەرمانى خودای کرد، تا ئایەتى سى و سى لەسوورمى مائیدە ھاتە خوارەو، ئەو جا بەپى ئەو ئایەتە، ھەزرىت فەرمانى کرد دەست و پایان بىرپى و

^(۱۰۸۶) تجرید/۱، ژمارە: ۱۶۷ = ۲۳۳ بخارى. پوختەى موسلىم/۲، ژمارە: ۱۰۲۴ = ۴۳۳۰ شىخا

به‌بسماری سووره‌وه گراو جاویان رشتن، له‌پاشیشا برینه‌کانیان نه‌برژاندنه‌وه و تیماریان نه‌کردن به‌لکوو تووریان دانه ناو خره به‌رداوییه‌که‌وه له‌دمروه‌ی شار، که‌پیی ده‌گوتری: نه‌لحه‌ره، داوی ناویان ده‌کردک‌ه‌س ناوی نه‌دمدانی، هه‌تا مردن^(١). {تاج/٣، زنجیره: ٨٨، لاپه‌ره: ٣٠، نایه‌تی: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ...} + {تاج/٣، زنجیره: ٨٨، ژماره: ٢٣٣٧}.

(٣) باب ثبوت القصاص في القتل بالحجر وغيره من المحددات والمثقات، وقتل الرجل بالمرأة

١٠٨٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ عَدَا يَهُودِيٌّ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى جَارِيَةٍ، فَأَخَذَ أَوْضَاحًا كَانَتْ عَلَيْهَا وَرَضَخَ رَأْسَهَا، فَأَتَى بِهَا أَهْلَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهِيَ فِي آخِرِ رَمَقٍ، وَقَدْ أَصْمَتَتْ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) «مَنْ قَتَلَكَ فُلَانٌ» . لِغَيْرِ الَّذِي قَتَلَهَا، فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَنْ لَا، قَالَ فَقَالَ لِرَجُلٍ آخَرَ غَيْرِ الَّذِي قَتَلَهَا، فَأَشَارَتْ أَنْ لَا، فَقَالَ «فَفُلَانٌ» . لِقَاتِلِهَا فَأَشَارَتْ أَنْ نَعَمْ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَرَضَخَ رَأْسَهُ بَيْنَ حَجَرَيْنِ: ^(١٠٨٧)

{الحديث: ٤٣٤١ = ٤٣٣٣ ف.م. /٣، رقم: ١٠٥٣ = ٢٤١٣، ٢٧٤٦، ٥٢٥٩، ٦٨٧٦، ٦٨٧٧، ٦٨٧٩، ٦٨٨٤، ٦٨٨٥. ترمذی. دیات: ١٣٩٤. نسائی. قسامة: ٤٧٥٦. ابن ماجه. دیات: ٤٧٥٦. تحفة الأرف: ١٣٩١}:

پێشه‌وا ئه‌نه‌سی گوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: بیاویکی جووله‌که، له‌سه‌ر هه‌نی خشل، له‌نیوانی دوو به‌رددا سه‌ری کچۆله‌یه‌کی نه‌نصاری

^(١٠٨٧) تجرید/٣، ژماره: ١٠٥٣ = ٢٤١٣ بخاری. بوخته‌ی موسلیم/٢، ژماره: ١٠٢٨ = ٤٣٤١ شیخا

شکانبوو، له پاشا تووړې دابووه ناو بیریکهوه، کاتیک دوزیان هوه هیشتا نیوه گیانیکی تیدامابوو، جالینان دمپرسی: کئ وای ئی کردی؟ نایا فیساره کهس بوو؟ نایا نه مېوو؟ نایا نهو بوو؟ تاناوی کابرایه کی جووله کهیان هیئاو گوتیان: نایا فیساره جووله که وای ئی کردوویت؟ نهویش سهری له فاندو به سهری ئاماژه کرد، نا نهو وای ئی کردووم، جا کابرای جووه میان هیئاو، پئی له تاوانی خوئی ناو ددانی به کاره کهدا ناو جووه ژیری، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بی) فه رمانیدا، له نیوانی دوو به رددا سهری نهویشیان شکاندو له باتی کچوله نه نصاریه که گوشتیان هوه). { تاج/٣، زنجیره: ٨٢، ژماره: ٢٣٠٢، ج/٤ }.

(٤) باب الصَّائِلِ عَلَى نَفْسِ الْإِنْسَانِ أَوْ عُضْوِهِ إِذَا دَفَعَهُ الْمَصَالِ عَلَيْهِ
باسی هه لمه تهین و په لاماردهر، بۆ سهر کیانی مروه یان بۆ سهر نه ندامیکی،
نه کهر په لاماردهراو بهرگری له خوئی بکات و په لاماردهر بکوژی، یان نه ندامیکی
له کار بخت، خوینی له سهر نیه

١٠٨٨- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ أَنَّ رَجُلًا عَضَّ يَدَ رَجُلٍ ، فَتَزَعَّ يَدُهُ مِنْ قِمِهِ ،
فَرَقَعَتْ نَبِيَّتَاهُ ، فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ « يَعْضُّ أَحَدُكُمُ أَخَاهُ
كَمَا يَعْضُّ الْفَحْلُ ، لَا دِيَّةَ لَكَ »: (١٠٨٨)

عیمرانی کوړې حوصهین (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیاوئ دهستی
پیاوئ دهگهزی، نهویش له تاوانا، که دهستی خوئی رادمپسکینئ له دهمی کابرای
گازگر، دوو ددانی پیشینه ی کابرا له گهل دهستیا دهکهون! جا بۆ دادخوایی و
سکالا هاتنه خزمهتی چه زرمته (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (چیت
له من دموی؟ دمهوئ له من که من پئی بلیم: واز له دهستی بینئ له دهمی تودا، تو

(١٠٨٨) تجرید/٣، ژماره: ١٢١٩ - ٢٩٧٣ بخاری، بوخته ی موسلیم/٢، ژماره: ١٠٢٩ - ٤٣٤٦ شیحا

نهمه دمقی ژماره (۱۰۲۹) ی پوخته‌ی موسلیم بوو، نهمه‌یش دمقی ژماره (۱۲۱۹) ی ته‌جریدی بوخارییه، دیکه‌ین به پالېشت بؤ ورونگردنوه‌ی بابته‌که:

عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ فَحَمَلْتُ عَلَى بَكْرِ فَهُوَ أَوْتَقَ أَعْمَالِي فِي نَفْسِي فَاسْتَأْجَرْتُ أَحَبْرًا فَقَاتَلَ رَجُلًا فَعَضَّ أَحَدَهُمَا الْآخَرَ فَأَتَرَاعَ يَدُهُ مِنْ فِيهِ وَنَزَعَ نَيْبَتُهُ فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمْدَرَهَا فَقَالَ: (أَيْدُفُغْ يَدَهُ إِلَيْكَ فَتَقْضُمُهَا كَمَا يَقْضُمُ الْفَخْلُ) (الحديث ۲۹۷۳، أطرافه في: ۱۸۴۸، ۲۲۶۹، ۴۴۱۷، ۶۸۹۳):

یه‌علای گورپی ئومه‌یه (پرمزای خوای لی بی) فهرمووی: له‌خزمهت پیغه‌مبهر خویدا (دروودی خوای له‌سهر بی) غه‌زای ته‌بوکمان کرد، له‌م غه‌زایه‌دا وشره نی‌رمیه‌کم دا به‌غه‌زاکاری له‌پ‌نگه‌ی خودادا سواری بوو، له‌باری دلم دا ئه‌م هاوکاری‌یه‌م له‌م باب‌ه‌ته‌دا باشترین کرده‌وه‌ی باشم بوو، که‌لای‌خودا بیی به‌زه‌خه‌ر به‌م.

لەم غەزایەدا پیاویکم بەکری گرت، لەگەڵ پیاویکی تردا بوو بەشەری
یەکیکیان دەستی ئەویتریانی برد بەدەماو گازی لی گرت، ئەویش لەتاوانا
دەستی خۆی لەدەمی راپسکاند، یەکی لەدوانە دووینەکانی خست!

کابرای ددانکه وتوو بۆ سکاڵا هات بۆلای پیغه مبهەر (دروودی خوی له سهەر بى) نهویش فهرمووی: (وهك نيره وشر دمستی برای خۆتان دهگروژن،، خوینت ناکهوی) (تاج/ ۳-ل ۲۲۶ف ۱- ز- ۸۷).

١٠٨٩- عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَكَانَ مِنْ أَوْثَقِ أَعْمَالِي فِي نَفْسِي ، فَكَانَ لِي أَجِيرٌ ، فَقَاتَلَ إِنْسَانًا ، فَغَضَّ أَحَدُهُمَا إِصْبَعًا صَاحِبِهِ ، فَاتَزَعَّ إِصْبَعُهُ ، فَأَلْدَرَ ثِيَّتَهُ فَسَقَطَتْ ، فَأُطْلِقَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَهْدَرَ ثِيَّتَهُ وَقَالَ «أَفِيدَعُ إِصْبَعُهُ فِي فَيْكِ تَقْضُمُهَا - قَالَ أَحْسِبُهُ قَالَ - كَمَا يَقْضُمُ الْفَحْلُ»^(١٠٨٩).

واتاو مهبهست لیّ له ژماره (١٠٨٨) دا نووسراوه.

(٥) باب إثبات القصاص في الأسنان وما في معناها ددان ټولې ههیه، ههروا نهو شتانهی که وهک ددان وان

١٠٩٠- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ كَسَرَتِ الرُّيْعُ - وَهِيَ عَمَّةُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - ثِيَّةَ جَارِيَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ ، فَطَلَبَ الْقَوْمُ الْقِصَاصَ ، فَأَتَوْا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْقِصَاصِ . فَقَالَ أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ عَمُّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ لَا وَاللَّهِ لَا تُكْسَرُ سِنُّهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « يَا أَنَسُ كِتَابُ اللَّهِ الْقِصَاصُ » . فَرَضِيَ الْقَوْمُ وَقَبِلُوا الْأَرْضَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ »^(١٠٩٠).

{ته جريدی بوخاری/٣، ژماره: ١١٥٦ = ٢٨٠٥، ٤٠٤٨، ٤٧٨٣ +
٢٨٠٦ صحيح البخاری. مختصر صحيح مسلم/٢، ژماره: ١٠٣٠ = ٤٣٥٠ شيعا
= مسلم/١٦٧٥} :

^(١٠٨٩) له ژماره (١٠٨٨) دا تخريج كرا. (بخاری رقم الكتاب/٣٧ رقم الباب/٥).

^(١٠٩٠) ته جريدی بوخاری/٣، ژماره: ١١٥٦ = ٢٨٠٥ بخاری. پوختهی موسليم/٢، ژماره: ١٠٣٠ =

٤٣٥٠ شيعا (بخاری رقم الكتاب/٦٥ رقم الباب/٥). شهرحی بلوغ المرام/٢، ژماره: ١١٩٩.

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بى) فەرموۋى: ئەو خوشكەى مامە ئەنەسم، كەمن بەناۋى ئەومامەوۈ ناو نراوم ئەنەس، كە لەباۋكەوۈ پوورى منە، كە ئەو خوشكەى ناۋى روبەيىع بوو، ددانە دوۋىنەى ژنىكى شكاندبوو، داوايان لىى كرد كە لىى ببورى، بەلام كەسوكارى كچە ددان شكاۋمكە قايىل نەبوون كە چاۋپۇشى ئى بكەن، گوتيان خويىنى ددانە شكاۋمكە دەمىن؟ ديسان رازى نەبوون، جا بۇ دادپرسى چوونە خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەۋىش گوتيان بەتۆلە سەندن نەبى بەھىچى تر رازى نابىن، دەبى ددانى روبەيىعەش لەتۆلەى ددانى كچەكەى ئىمەدا بشكىتەوۈ، ئىتر پىغەمبەرەش (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمانى كرد كە تۆلە بستىنرىۋ فەرموۋى: دەبى لەبرىتى ئەوۈ ددانى روبەيىعەش بشكىنرى. ئەنەسى كۆرى نەضرى براشى فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خودا! بەو كەسەى كەتۆى بەراستى كردوۈ بە پىغەمبەرى خۆى، بەم ئايىنە راست و دروستەوۈ رەوانەى كردوۋى، پشت بە بەخشش و كەرەمى خودا، ددانى ئەم خوشكەم ناشكىنرى.

پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ئەى ئەنەس! خودا لەفورئانى پىرۇزدا، كە نامەى خۆيەتى دىفەرموۋى: {السِّنُّ بالسِّنِّ}. واتە: ددان لەباتى ددان ھەل دىكەنرى، ئەگەر تاوانكار ددانى تاوان لىكراۋى ھەلگەندبوو، وەمدان لەجىياتى ددان دىشكىنرى، ئەگەر تاوانبار ددانى تاوانلىكراۋى شكاندبوو). كەواتە: تۆلە سەندن لەمكاتەدا برپارى نامەى خودايە، پىۋىستە ھەموومان ملەكەچ بىن بۆى).

جا لەپاش ھەول و كۆشى ناشتىيانە، كەسوكارى ژنە ددان شكاۋمكە، بەخويىنى ددانەكە قايىل بوون و، وازيان لەتۆلە سەندنەوۈ ھىئا.

پېغه مېه ريش (دروودی خودای له سهر بڼ) بهم بؤنه يه وه فهرمووی:
 (خودای گه وره بهندهی باشی وای هه يه، نه گهر وړك له خودا بگرئ و سويندی ئی
 بخوات، كه دمبئ فيساره نيشم بؤ بكهيت، خودا دلئى ناشكینئ و نيشه كهی بؤ
 دهكات، وهك ئهم سويندهی نه نه سی كورئ نه ضر خواردی، كه سهر منجام ددانى
 خوشكه كهی ناشكینئ). {تاج/٢، زنجيره: ٨٢، ژماره: ٢٣٠٤ - ج/٤. فيقهی
 ناسان/٢، زنجيره: ٢٠٦}.

(٦) بابُ مَا يُبَاحُ بِهِ دَمُ الْمُسْلِمِ

به چي رشتنى خوینى مروی موسولمان رهوا ده بڼ

١٠٩١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ
 إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ ».
 {الحديث: ٤٣٥١ = ٤٣٤٣ فم. تجريد/٥، رقم: ٢٠٧٦ = ٦٨٧٨. أبو داود. حدود:
 ٤٣٥٢. ترمذی. دیات: ١٤٠٣. نسائی. تحریم الدماء: ٤٠٣٧. تحفة الأشراف:
 ٩٥٦٧: (١٠٩١)}

عبداللای كورئ مه سعوود (رمزای خودای ئی بڼ) دم فهرموئ:
 خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بڼ) دم فهرموئ: (ههر موسولمانئ شایه تمان
 بهینئ و بلئ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: به دل
 باو مرده كه مو به زمان ده لیم و شایه تی دمدم كه ههر خودا خودایه و بهس، خودای
 تر نییه، موحه ممدی كورئ عبداللایش پېغه مېه رى رهوانه كراوى خودایه).

(١٠٩١) تجريد/٥، ژماره: ٢٠٧٦ = ٦٨٧٨ بخاری. پوختهی موسليم/٢، ژماره: ١٠٢٣ = ٤٣٥١ شيجا

(بخاری رقم الكتاب/٨٧ رقم الباب/٦).

ههرکەسێ ئەم شایەتییە بـدا، ئیتر خوێنی ئەو کەسە حەرامە و بەهیچ شێوەیێ خوێنی بەکەس رەوانایی، مەگەر لەیەکێ لەم سێ کاتانەدا نەبێ: بـیوهی داوینپیس، چ ژن بـێ، چ پیاو، یا کەسێ بەنارەوا کەسێ بەفەستی بکوژی، یا لەئایینی خۆی وەرگەڕێ و لە کۆمەڵەی موسولمانان تەراببێ. {تاج/٣، زنجیرە: ٨٨، ژمارە: ٢٣٣٥}.

(٧) باب بیان ئەم مَن سَنَ الْقَتْلِ

تاوانی ئەو کەسە کە پیاو کوشتنی داھینا

١٠٩٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَ الْقَتْلَ ». {الحديث: ٤٣٥٥ = ٤٣٤٧ فـم. تجريد/٤، رقم: ١٣٤٠ = ٣٣٣٥، ٦٨٦٧، ٧٣٢١ فتح الباری. ترمذی. علم: ٢٦٧٣. نسائی. تحریم الدم: ٣٩٩٦. تحفة الأشراف: ٩٥٦٨} (١٠٩٢)

عەبدوللای کوری مەسعوود (رمزای خودای لەسەر بـێ) دەفەرموێ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بـێ) دەفەرموێ: (هەرکەسێ بەنارەوا بکوژی، بەشێ لەئۆبائی خوێن رشتنەکە ی بە ئەستۆی کۆرە پێشوومەکە ی ئادەمە، واتە بەملی قابیلی کۆری ئادەمە، کەھابیلی برای گوشت، چونکە ئەو یەکەم کەس بوو کە پیاو کوشتنی داھینا). وهك خواي گهواره لهقورئانی پیرۆزدا لەسوورمتی مائیدەدا، لەئایەتی سییەمدا دەفەرموێ: {فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

(١٠٩٢) تجريد/٤، ژمارە: ١٣٤٠ = ٢٣٣٥ بخاری. بوختە ی موسلیم/٢، ژمارە: ١٠٢٥ = ٤٣٥٥ شیخا

(بخاری رقم الكتاب/٦٠ رقم الباب/١).

واته: دهر وونی پیسی قابیل، کوشتنی هابیلی برایی له بهرچاوی جوان کرد، و مکوشتی، نیتز قابیل بهم کردهوه ناشیرین و ناپه سهنده بوو به پیاویکی زیانباری پیاو کوژی دؤراو له ههر دوو جیهاندا). {تاج/٣، زنجیره: ٨١، ژماره: ٢٢٨٧}.

(٨) باب المجازاة بالدماء في الآخرة وأما أول ما يقضى فيه بين الناس يوم القيامة

سزای خوین پزاندن له دوا رۆژدا، له رۆژی قیامه تدا یه کهم شت که ئاده میزاد دادگایی ده کړی له سهری پرسى خوین رشتنه

١٠٩٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ». {الحديث: ٤٣٥٧ = ٤٣٤٩ فم = فم = فتح الملهم. تجريد = مختصر صحيح البخارى/٥، رقم: ٢٠٣١ = ٦٥٣٣، ٦٨٦٤. ترمذی. دیات: ١٣٩٦. نسائی. تحريم الدم: ٤٠٠٣} (١٠٩٣)

عه بدوللای کورې مه سهوود (رهزای خودای لی بئ) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) فه رمووی: (له رۆژی قیامه تدا، یه کهم شت که ئاده میزاد له سهه ری دادگایی ده کړی، پرسى خوین رشتن و مروف به ناروا کوشتنه). {تاج/٣، زنجیره: ٨١، لاپهړه: ٤، ژماره: ٢٢٨٨ ج/٤ + ریاض/٤، لاپهړه: ١٣٣٤، زنجیره: ٣٧٠، ژماره: ١٨٤٥/٢٨}.

(٩) باب تغليظ تحريم الدماء والأعراض والأموال زور ناروه وایی خوین و نامووس و مال

(١٠٩٣) مختصر صحيح البخارى/٥، ژماره: ٢٠٣١ = ٦٥٣٣ بخارى. پوخته ی موسليم/٢، ژماره: ١٠٢٢

= ٤٣٥٧ شيحا (بخارى رقم الكتاب/٨١ رقم الباب/٤٨).

١٠٩٤- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ، ثَلَاثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ: ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، وَالْمُحَرَّمُ، وَرَجَبٌ، شَهْرٌ مُضَرَّ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ»، ثُمَّ قَالَ: أَيُّ شَهْرٍ هَذَا؟ «قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ ذَا الْحِجَّةِ؟» قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: «فَأَيُّ بَلَدٍ هَذَا؟» قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ الْبَلَدَةُ؟» قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: «فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟» قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ يَوْمَ النَّحْرِ؟» قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ (قَالَ مُحَمَّدٌ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ) وَأَعْرَاضَكُمْ، حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، وَسَتَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ، فَيَسْأَلُكُمْ عَنْ أَعْمَالِكُمْ، فَلَا تَرْجِعُنَّ بَعْدِي ضُلَالًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، أَلَا لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ، فَلَعَلَّ بَعْضٌ مَن يُبْلَغُهُ يَكُونُ أَوْعَى لَهُ مِنْ بَعْضٍ مَن سَمِعَهُ». ثُمَّ قَالَ: «أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ؟» {الحديث: ٤٣٥٩ = ٤٣٥١ فم. تجريد/١، رقم: ٦٠ = ٦٧، ١٠٥، ١٧٤١، ٣١٩٧، ٤٤٠٦، ٤٦٦٢، ٥٥٥٠، ٧٠٧٨، ٧٤٤٧. تحفة الأشراف: ١١٦٨٢} : (١٠٩٤)

ئەبو بەکرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بن) لەو حەجەدا، کە لەپاش کۆچ کردی، کە ناودارە بە حەجی مالاوایی، لە وتاریکدا فەرمووی: (چەرخی چوووتەووە دوخی جارانی خۆی، و زەمان هەڵسووراپوتەووە سەر ئەو شیوەیهی خۆی، کە خودای گەورە ئاسمانەکان و زەوی دروست کردو شەوو رۆزو مانگ و سالی دانا، ئیمسال سال بووتەووە بەدوانزە

(١٠٩٤) تجريد/١، ژماره: ٦٠ = ٧٠ + ١٦١٣ = ٤٤٠٠ بخاری. پوختهی موسلیم/٢، ژماره: ١٠٢١ = ٤٣٥٩

مانگو هه موو مانگى له دوانزه مانگه ى خودا كه وتوته وه شوپنى راسته قينه ى خو ى و (نه سى) نه ما، وه وهك سهرده مى پيغه مبهركان (دروودى خودا له پيغه مبهرى خودا و گشت پيغه مبهركانى تر بى) نه وه ى رهوايه بووته وه بهر هوا و نه وه ى نار هوايه بووته وه به نار هوا، وه نه و گوپران و دهستكارى شريعه ته كه له سهرده مى نه زانيدا كرابوون، هه موو راست كرانه وه، وه نه و مانگانه جواريان مانگى هه رامن و خاومن ريزو قه درو نرخن و له بهر نه وه شپرو شپرو هه راو جهنگيان زور تيا هه رامه، وه نه و جوار مانگه سيانيان بهرودوان و به شوپن يه كاديپن، كه ناو جهژنان و نۆمينه و موچه رهن، نه وى تريشان ته نيايه، كه مانگى رهجه به كه مه شهووره به رهجه بى هو ى موزه ر، له بهر نه وه كه هو ى موزه ر زور قه درى نه و مانگه دهگرن، كه دهكه ويته به ينى جومادى دووه و كو له مانگه وه).

نه و جا خو شهويست هه رمووى: (نه و مانگه چ مانگي كه؟) گوتمان: خودا و پيغه مبهرى خودا باشتري لى دهمانن. هه رمووى: جا پيغه مبه ر (دروودى خودا له سهر بى) ماوه يى خاموش بوو، ته نانت خاموشييه كه ى وا دريژهى كي شا زمينمان بوئه وه چوو كه ناوه كه ى بگوپى و ناوى ترى لى بنى، به لام هه رمووى: (نه و نه و مانگى نۆمينه ى حاجيان نيبه كه هه جى تيا دهكرى؟) گوتمان: به لى، خو يه تى، هه رمووى: (نه ى نه و شاره كو يه؟). گوتمان: خودا و پيغه مبه رى خودا باشتري لى دهمانن، هه رمووى: جادي سان ماوه يى تر بى دهنك بوو، ته نانت زمينمان بوئه وه چوو كه ناوه كه ى بگوپى و ناوى ترى لى بنى. هه رمووى: (نه و نه و شارى مه كه نيبه؟) گوتمان: به لى خو يه تى. هه رمووى: (نه ى نه و روزه چ روزه كه؟) گوتمان: خودا و پيغه مبه رى خودا باشتري لى دهمانن، هه رمووى: ديسان ماوه يه كه تر خاموش بوو، ديسان گومانمان بوئه وه چوو

كهناومكهى بگورئو و ناويكى ترى ئى بنى. بهلام فهرمووى: (دياره كه نه مه روژى جهژنى قوربانه كه قوربانى تيدا دمكرئ) گوتمان: بهئى نه وه، نهى پيغه مبهرى خودا! فهرمووى: (دهى باش باش بزانن، كه سهر و مال و ناموستان بهيه كترى ههرا مه، وهك چۆن شكندى ريژى ئەم روژمتان ههرا مه ئاوا، بهتايهتتى نهگهر شكندنى ريژى ئەم روژمتان له م شارمتانا بئى و له م مانگه شتانا بئى). فهرمووشى (دروودى خوداى له سهر بئى): (وه بهزووييش دهچنه وه بهرديوانى خوداى پهرومردگارتان، يهكه يهكه پرسيارتان ئى دمكا، سهبارت بهكارو كردموهكانتان، جا نهكهن پاش مهرگى من بگهرينه وه سهر حالى پيشينتان و گومراو سهرليشيواو ببينه وه وهك جارى جاران ببينه وه بههوزى خو خورو بهشير گهردى يهكترى بههريئن، هوشياربن، با ناماد مېوانى ئەم وتارو رى و رسمانه خوڤان له بهريان بكهو رايان بگهيهنن بهكسانى كه ئيستا ليڤه نين و ناديارن، چونكه ئوميد ههندى كهس له وانهى كه ئەم فهرمووده وه فهرمايشتانهيان پى رادمگهيه نرى، باشر تىي بگهن و وبرى بگرن لهو كهسانهى كه بهگوپى خوڤان دميانبستن).

له پاشا فهرمووى: (دهى نهوا من نهركى سهرشانى خومم راگهياند).

{تاج/٢، زنجيره: ١١٢، ژماره: ١٦٠٩}.

ئيبنو سىرين (كهناوى موحه ممهده) له پاش ئەم رسته وه (فَلَعَلَّ بَعْضَ مَنْ يُبْلَغُهُ يَكُونُ أَوْعَى لَهُ مِنْ بَعْضِ مَنْ سَمِعَهُ): چونكه ئوميد ههندى كهس له وانهى له زانايانى گهلى ئيسلامى من كه ئەم فهرمووده وه فهرمايشتانهيان پى رادمگهيه نرى و ئەم فهرمايشتانه دهگه نه وه بهوان، باشر تىيان بگهن و وبرى بگرن لهو كهسانهى كه بهگوپى خوڤان دميانبستن! ئيبنو سىرين - كه تابيعيه وه ئەم فهرموودهيه له نه بوبه كرموه دمگيرپته وه - له پاش ئەم

رسته یه وه دمیفه رموو: (پېغه مبهري خودا چه زرمتی موچه ممه دی خوشه ویست راست و دروستی فهرمووه، چونکه ئیستا شتی وا روویداوه، که فهقی له ماموستاکه ی باشر له فهرمووده که ی پېغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) تیدهگا).

(١١) باب دية الجنين وَوُجُوبُ الدِّيَةِ فِي قَتْلِ الْخَطَا وَشِبْهِ الْعَمْدِ عَلَى عَاقِلَةِ الْجَانِي

خوینی کۆرپه له ی ناو سک، له کوشتنی هه له دا خویندان پتویسته، له کوشتنی نیمچه قه ستیدا خوین له سهر که سوکاری بکوژه

١٠٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي امْرَأَتَيْنِ مِنْ هَذِلٍ اقْتَلَتَا فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَأَصَابَ بَطْنَهَا وَهِيَ حَامِلٌ فَقَتَلَتْ وَلَدَهَا الَّذِي فِي بَطْنِهَا فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى أَنَّ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ الَّتِي غَرَمَتْ كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا شَرْبَ وَلَا أَكْلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطَلُّ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُهَّانِ. (الحديث ٥٧٥٨ أطرافه في: ٥٧٥٩، ٥٧٦٠، ٦٧٤٠، ٦٩٠٩، ٦٩١٠، ٦٩٠٤) ^(١٠٩٥)

ئه بو هورمیره (رمزای خوای لی بی) فهرمووی: دوو ژنی هوزمیلی بوو به شهریان، یه کیکیان به ردیکی گرتنه ئه وی تریان و خووی و سکه که وی گوشت، جا که بو داخوازی و دادگایی، دادیان برده لای پېغه مهر دروودی خوای له سهر بی- بریاری دا: که خوینی سکه که ی دهکاته سهری، ئیتر ئه و سهره به ندمبی، یا که نیزه ک بی دمی، وه بریاریشی دا خوینی ژنه کوژراوه که و خوینی سکه که ی

^(١٠٩٥) تجرید/٥، ژماره: ١٨٨٦ = ٥٧٥٨ بخاری. بوخته ی موسلیم/٢، ژماره: ١٠٣٢ = ٤٣٦٧ شیخا.

(بخاری رقم الكتاب/٨٧ رقم الباب/٢٥).

لهسەر خوینپرسانى ژنه تاوانبارمكهيه، نهك لهسەر ژنهكه خۆى. وهكهلهپوورى ژنه كوژراوهكهيشى دا بهمنالهكانى و به خزمهكانى ترى، جا همهلى كورمزاى نابيغهى هوزميليلىش گوتى: ئەى پيغهمهري خوا؟ من چى ببيژرم ئەمه كهلهسكى دايكىدا كوژراوه، نه چهشكهى نان و ناوى كردوووه و نه ورتهى لهدهم دمرهاتوووه و نهقهى ليوه هاتوووه، شتى وا خوڻى نيه!

پيغهمهريش (دروودى خواى لهسەر بى) فهرمووى: ئەمه بهم قسه قوتانهيدا، وادمردهكهوئ كهلهدهستهى كوئنهنانى و كاهينانه!). (تاج/٢ ٨٤/ز ٢٢٠/ل ٢/ژ).

له پوختهى موسليم/٢، ژماره/١٠٣٢ ئاوايه:

ئهبو هورميره (رمزاى خوداى لى بى) فهرمووى: دووژنى هوزميلي، بوو بهشهريان، يهكيكيان بهردىكى گرته ئهوى تريان و خۆى و سكهكهى كوشت، جا كهبو دادخوازى و دادگايى، داديان بردهلاى پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسەر بى) بريارىدا: كهخوڻى سكهكهى دهكاته سهري، ئيتر ئهو سهره بهندهبى، يا كهنيهك بى دهبى، وه بريارىشى دا كهخوڻى ژنه كوژراوهكه و خوڻى سكه لهبارچوووهكهى لهسەر خوینپرسانى ژنه تاوانباره بكوژمكهيه، نهك لهسەر ژنهكه خۆى، وه كهلهپوورى ژنه كوژراوهكهشى دا بهمنالهكانى و به خزمهكانى ترى، جا همهلى كورمزاى نابيغهى هوزميليلىش گوتى: ئەى پيغهمبهرى خودا! من چى ببيژرم، ئەم ئاوملهيه كه لهسكى دايكىدا كوژراوه، نهچهشكهى نان و ناوى كردوووه، نه ورتهى لهدهم دمرهاتوووه و نهقهى ليوه هاتوووه، شتى وا خوڻى نيه!

پڻغه مبهريش (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (نهمه به مقسه
قوتانه یدا، وا دمردمکه وئ که له دهسته ی کوله نانی و کاهینانه!). {تاج/٣، زنجیره:
٨٤، ژماره: ٢٣٢٢ - ش/د/ت/ن، ج/٤}.

١٠٩٦- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ اسْتَشَارَهُمْ فِي إِمْلَاصِ
الْمَرْأَةِ فَقَالَ الْمُغِيرَةُ: قَضَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْغُرَّةِ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ. فَشَهِدَ
مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ أَنَّهُ شَهِدَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَضَى بِهِ: (١٠٩٦)

موغهمیره ی کورې شوعبه فهرمووی: پښهوا عومهری کورې خه طاب
(رمزای خودای لی بڼ) له کاتی جینشینى خویدا، له باره ی له باربردنی سکی ژنی
سکپر موه، راویژی به موسولمانان کرد، که بریاری کرداری وا له یاسانامه ی خوا دا
چییه؟

موغهمیره ی کورې شوعبه فهرمووی: پڻغه مبهر (دروودی خودای له سهر
بڼ) بریاری دا: که خوینی سکی له بارچوو دهکاته سهرئ کویله، نیر نهو سهره:
بهنده بڼ دهبی، یا که نیزهک بڼ دهبی.

موحه ممدی کورې مه سلهمه گوتی: من خوّم شایه تی نهم رووداوه بووم
که پڻغه مبهر (دروودی خودای له سهر بڼ) بهو شیومیه بریاری دا، وهک
موغهمیره دهلی.